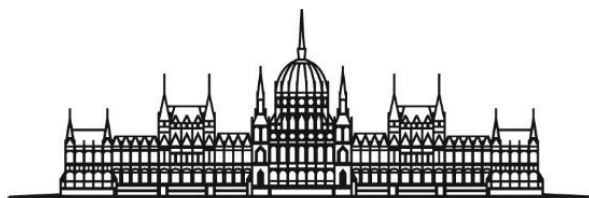

Országgyűlési Napló

*Dr. Brenner Koloman, dr. Hiller István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gelencsér Attila
Szabó Sándor, dr. Varga László*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	23415
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Dr. Mellár Tamás</i> (Párbeszéd).....	23415
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	23416
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP).....	23418
<i>Schanda Tamás János</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	23420
<i>Varju László</i> (DK)	23422
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	23424
<i>Korózs Lajos</i> (MSZP).....	23426
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	23427
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	23429
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	23431
<i>Földi László</i> (KDNP)	23433
<i>Zsigó Róbert</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	23435
<i>Dr. Selmeczi Gabriella</i> (Fidesz).....	23436
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	23438
A Magyarország és a Kirgiz Köztársaság között a jövedelemadókat területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adókijátszás és adóelkerülés megakadályozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	23440
Egyes törvényeknek nyilvántartásokkal és elektronikus ügyintézással összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	23441
A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	23441
Egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes tulajdonba adásáról, valamint az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	23442
A családi gazdaságokról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	23442
Egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	23444
Egyes klímapolitikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	23445
Az Eötvös Loránd Kutatási Hálózaton foglalkoztatottak jogállásváltásához szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	23445
Az ingatlanok közműcsatlakozásának elősegítése érdekében egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	23446
A Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló 2018. évi L. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	23447
Egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	23447

Egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről, valamint egyes vagyongazdálkodási és pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint az egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről, valamint egyes vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig	23448
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, a napirendi pont előadója	23448
Felszólalók:	
Bányai Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	23454
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23457
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23462
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	23466
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	23470
Burányi Sándor , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	23473
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	23475
Varju László (DK)	23479
Nacsa Lőrinc (KDNP)	23480
Bányai Gábor (Fidesz)	23481
Mesterházy Attila (MSZP)	23482
Vigh László (Fidesz)	23484
Nacsa Lőrinc (KDNP)	23484
Mesterházy Attila (MSZP)	23485
Varju László (DK)	23486
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	23486
Dr. Szakács László (MSZP)	23487
Vigh László (Fidesz)	23491
Nacsa Lőrinc (KDNP)	23492
Mesterházy Attila (MSZP)	23492
Varju László (DK)	23493
Stummer János (Jobbik)	23494
Bányai Gábor (Fidesz)	23497
Dr. Szakács László (MSZP)	23502
Varju László (MSZP)	23505
Stummer János (Jobbik)	23505
Nacsa Lőrinc (KDNP)	23506
Mesterházy Attila (MSZP)	23507
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkárának előadói válasza	23509
A 2022. és 2023. év Petőfi Sándor-emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig	
Dr. Simicskó István (KDNP), a napirendi pont előadója	23512
L. Simon László (Fidesz), a napirendi pont előadója	23514
Fekete Péter , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	23519
Felszólalók:	
Dr. Vinnai Győző , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	23521
Dr. Steinmetz Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23523
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23525
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről	23525
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	23527
Bányai Gábor (Fidesz)	23528
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	23529
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	23530
Dr. Bajkai István (Fidesz)	23532
L. Simon László (Fidesz) előadói válasza	23533
A rákosmezei Királydomb nemzeti emlékhellyé nyilvánításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	23534
Felszólalók:	
Dr. Vinnai Győző , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	23536
Dr. Steinmetz Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23539
Szászfalvi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	23540
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23543

Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	23543
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	23544
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd).....	23547
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	23548
Boldog István (Fidesz)	23551
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	23552
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza	23556
Ügyrend:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	23559
Egyes törvényeknek az egyenlő bánásmód követelménye hatékonyabb érvényesítését biztosító módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	23559
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója	23559
Felszólalók:	
Dr. Bajkai István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	23561
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23564
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	23568
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23569
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23571
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	23574
Kocsis-Cake Olivio , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	23577
Kissné Köles Erika nemzetiségi szószóló	23580
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	23583
Mesterházy Attila (MSZP)	23586
Dr. Szakács László (MSZP).....	23589
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	23591
Dr. Bajkai István (Fidesz)	23593
Mesterházy Attila (MSZP)	23597
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	23598
Dr. Bajkai István (Fidesz)	23598
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	23599
Dr. Szakács László (MSZP).....	23601
Dr. Bajkai István (Fidesz)	23603
Dr. Szakács László (MSZP).....	23603
Mesterházy Attila (MSZP)	23604
Dr. Vejkey Imre (KDNP), az Igazságügyi bizottság elnökének előadói válasza	23605
Az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	23609
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	23609
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	23616
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23618
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	23623
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23626
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	23629
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	23631
Kocsis-Cake Olivio , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	23634
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	23636
Nacs Lőrinc (KDNP)	23641
Mesterházy Attila (MSZP)	23646
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	23650
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	23652
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	23652
A honvédelmet érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	23654
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	23654
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	23657
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23661
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	23662

Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23663
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	23668
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár előadói válasza	23673

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvénynek a cse- csemőgondozási díj emelésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általá- nos vitája a lezárásig	23675
Zsigó Róbert , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	23675

Felszólalók:

Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	23678
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23680
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	23682
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23684
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	23686
Zsigó Róbert , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza	23691

A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	23693
Dr. Nagy István agrárminiszter, a napirendi pont előadója	23693

Felszólalók:

Czerván György , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	23696
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23698
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	23700
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23701
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	23704
Dr. Nagy István agrárminiszter előadói válasza	23707

A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	23710
Dr. Nagy István agrárminiszter, a napirendi pont előadója	23710

Felszólalók:

Czerván György , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	23712
Dr. Steinmetz Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23714
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	23717
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23718
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	23719
Magyar Zoltán (Jobbik)	23721
Dr. Nagy István agrárminiszter előadói válasza	23725

Napirend utáni felszólalások:

Magyar Zoltán (Jobbik)	23729
-------------------------------------	-------

Az ülésnap bezárása	23732
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, FEKETE PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, DR. PACSAY-TOMASSICH ORSOLYA külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, NOVÁK KATALIN tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakának
17. ülésnapja
2020. november 17-én, kedden
(9.01 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Gelencsér Attila és Szabó Sándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai ülésünket.

Az Országgyűlés őszi ülészakának 17. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Szabó Sándor jegyző urak lesznek a segítségemre.

Szokásainknak megfelelően a mai napon **napirend előtti felszólalásokkal** kezdünk. „Aktuális ügyeinkről!” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mellár Tamás képviselő úr, a Párbeszéd képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A koronavírus-járvány második hulláma nagy próbatétel elé állít mindannyiunkat, a családokat, a kormányt és az önkormányzatokat is. Ez utóbbiak az elmúlt időszakban igen komoly veszteségeket szenvedtek el, például az iparűzésiadó-kiesés, a parkolásibevétel-kiesés vagy akár a gépjárműadó elvonása miatt. A számított veszteségek Pécssett példának okáért március-június között 650 millió forintot tettek ki, de a november-decemberre előrevetített várható veszteség 450 millió forint lesz, vagyis összességében 1,1 milliárdos vesztesége lesz. Más városoknál is hasonló nagyságrendű veszteségeket lehet regisztrálni; a fővárosban természetesen nagyságrendjéből következően nagyságrenddel magasabb lesz.

Tudom egyébként, hogy a kormány sem dúskál a felesleges pénzekben, de mégis azt gondolom, hogy a kormánynak sokkal nagyobb mozgástere van, mint az önkormányzatoknak, hiszen most a válság miatt nem kell betartani a maastrichti 3 százalékos államháztartáshiány-korlátot, és emellett jelentős európai uniós források is rendelkezésre állnak a válság enyhítésére.

Van tehát a kormánynak lehetősége vagy lenne lehetősége arra, hogy segítse az önkormányzatokat, azokat az önkormányzatokat, amelyek egyébként a védekezés frontvonalán vannak. Ez a segítség persze nem lenne önzetlen, és nem arról van szó, hogy ez pusztán csak humanitárius szempontokat szolgálhatna vagy szolgálna, hiszen az önkormányzatoknak juttatott forrásoknak olyan pozitív multiplikatív hatása lesz, amely a gazdaságot érinti. Olyan ez, tudják, mint a bibliai özvegyasszony korszója, amelynél az volt, hogy minél több olajat használt el belőle az özvegyasszony, annál több lett a korsóban. Tehát minél

több pénzt adna a kormány az önkormányzatoknak, annál nagyobb lenne a GDP, és annál nagyobb lenne az adóbevételek költségvetésben, tehát nagyobb lehetne a mozgástér.

Persze nem vagyok naiv, és tudom azt, hogy az illetékeseket nem hatja meg ez a fajta érvelés, tehát nem fognak több pénzt adni itt és most. De hogyha pénzt nem adnak, akkor legalább adjanak használható információkat az önkormányzatok számára, ugyanis számos visszajelzést kaptam az elmúlt időszakban, hogy az önkormányzatok nem tudnak hozzájutni, hozzáférni olyan fontos információkhoz, amelyek a saját területüket érintik, mert nem kapják meg a kormányzattól. Mikre gondolok? Miket említettek nekem? Például azt, hogy hány lakos van az adott területen vagy az adott városban karanténban, hány szoruló kórházi ellátásra, mekkora a gyógyultak száma. Tehát ezek mind-mind olyan információk, amelyek szükségesek lennének a védelemhez, de sajnálatos módon erre vonatkozólag nincs információ, a kormányzat nem ad számukra információt. Pedig hát azt tudhatnák, hogy a pénzzel ellentétben az információ egy olyan dolog, amelyet hogyha megosztanak, akkor a megosztásból nem lesz kevesebb a kormányzat számára, hanem mindannyian jobban tudunk járni, tehát az önkormányzatok jobban el tudják vagy el tudnák végezni azt a munkát, amelyet nekik feltétlenül meg kell tenniük.

Természetesen a demokráciákban az a szokás és az az alapelv, hogy az információk szabadon áramlanak, és a kormánynak az a feladata, hogy a polgárai jól informáltak legyenek, hiszen csak így tudnak felelősségteljes döntéseket hozni, és csak így tudnak megfelelően élni a demokratikus alapszabályokkal. Csak a diktatúrák azok, amelyek monopolizálják az információkat. Remélem, hogy a kormányzat belátja ezt, és próbálja megosztani az információkat ahelyett, hogy monopolizálná, mert azt gondolom, hogy a baj elég nagy, különösen ahhoz, hogy minél szélesebb összefogás legyen, de ezt csak akkor lehet megtenni, hogyha mindenki számára a szükséges információk rendelkezésre állnak.

Tehát azt kérem önöktől, hogy változtassanak ezen a gyakorlaton, és az önkormányzatok számára biztosítsanak több információt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr napirend előtti felszólalására a kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőház! Tisztelt Képviselő Úr! Kezdeném azzal, amiben egyetértünk. Itt vagyunk a koronavírus-járvány kellős közepén, a második hullám fel-futó szakaszában, és ahogy azt az első hullám esetében is egyértelművé tettük, kulcsfontosságú az, hogy

hiteles, pontos tájékoztatás álljon a lakosság, illetőleg a védekezésben részt vevő valamennyi személy rendelkezésére. Mi ki is építettük már a koronavírus-járvány első hullámával összefüggésben azt a fórumrendszert, ami ezt a hiteles tájékoztatást képes megadni mindenki számára. A koronavirus.gov.hu internetes oldal, illetőleg az operatív törzs napi szintű tájékoztatói azok, amelyek az egyetlen, nem csak az egyetlen, de azért a legfontosabb hiteles információt a járványkezeléssel összefüggésben szakmai szinten biztosítani tudják.

Egyébként azt csak hozzátenném, hogy épp ezért tartjuk rendkívül károsnak azt a jelenséget, amelyet a baloldali ellenzék folytatott a járványkezelés első hullámában és most a második hullámban is, hogy a kormányt, illetőleg a kormányzaton keresztül a kormányzati védekezésben részt vevő szakértőket, tehát például az operatív törzs tagjait - azokat, akik ezeket a tájékoztatókat megteszik nap mint nap - támadják, nem pedig az ő munkájukat segítik. Ez szerintünk nem egy jó megközelítés. Szerintünk a védekezésben részt vevő és annak a kommunikációs részében is szerepet vállaló szakértőket nem támadni kell, hanem támogatni kellene. Az ellenzék is akkor járna el felelősen, hogyha így tenne.

Egyetértek azzal is, amit mondott, hogy a jólinformáltság kulcsfontosságú, ezért arra szeretném kérni a baloldali ellenzéki pártokat, hogy hagyjanak fel a dezinformációval, a dezinformációs kampányokkal, ugyanis ezek rendkívül sokat ártnak a védekezésnek. Azok a..., nem tudok másképp, nem tudok szebben fogalmazni, nem akarok szükségtelenül erős szavakat használni, de mégis ki kell mondanom, azok a hazugságok, amelyeket a járvány elleni védekezéssel összefüggésben mind tavasszal, mind pedig ősszel állítottak egyrészt a koronavírus-törvénnyel kapcsolatban, hogy itt diktatúra épülne ki Magyarországon, hogy a parlament nem ülésezik, és aztán pedig Korózs Lajos képviselő úr, aki a Népjóléti bizottság elnöke, tehát ilyen módon ő is egy olyan szereplő, akinek hitelesen kellene tájékoztatnia a lakosságot arról, hogy mi történik a védekezéssel összefüggésben, ő ehelyett egy kamuvideót gyártott le, és erre politikai hecckampányt épített, majd ezt sikerült neki az őszi hullámmal összefüggésben is megismételni, ugyanis sikerült egy meghamisított statisztikát posztolni a Facebook-oldalán, ami szintén semmi másra, csak a ríogatásra volt alkalmas.

(9.10)

Való igaz, hogy az ilyen típusú dezinformációs kampányok, amelyek a baloldal részéről érkeznek, aláássák a védekezést, ami pedig közös ügyünk, és amelyben pedig összefogást kellene mutatni. Ezért arra szeretném kérni a képviselő urat, hogy ha komolyan aggódik, akkor vesse be a meglévő befolyását az ellenzéki oldalon, és próbáljon ráhatni képviselőtár-

saira, hogy ezt fejezzék be, ne támadják a védekezésben és a védekezéssel összefüggő kommunikációban részt vevő szakértőket, hanem hiteles tájékoztatással, az összefogást mutatva segítsék azt a feladatot, amit ők végeznek, mert csak így tudunk sikeresek lenni a járvány elleni védekezés második hullámában is.

Ami pedig az önkormányzati szektort érinti, az volt a gyanúm, hogy az ön memóriája egy picit szelektív. Az önkormányzatok sokkal stabilabb és sokkal jobb gazdasági állapotban vannak, mint például 2010-et megelőzően voltak, a kormány mentesítette őket egy nagyon komoly adósságállománytól, több feladatot át is vállalt tőlük, de ennek ellenére az önkormányzatoknak járó bevételek, egyrészt a saját bevételek is, másrészt a kormány által biztosított helyi támogatások is folyamatosan, évről évre nőnek. Hogyha megnézi a jövő évi költségvetést - csak tényekről és számszaki adatokról beszélek -, akkor egyrészt hitelforrások nélkül várhatóan majdnem 3000 milliárd forinttal gazdálkodhat ez a szektor, és a központi költségvetés a IX. fejezetben 857,8 milliárd forintot, a 2020-as, tehát az egy évvel ezelőtti támogatásoknak a 116,1 százalékát biztosítja az önkormányzatoknak, annak ellenére, hogy valóban igaz az *(Az elnök csenget.)*, hogy a járvány elleni védekezés gazdasági áldozatot vár mindenkitől.

Köszönjük szépen az önkormányzatok végzett munkáját. Köszönöm szépen a türelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Aktuális ügyekről” címmel az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólásra. Parancsoljon, frakcióvezető úr, oné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én a mai napon is azzal szeretném kezdeni a munkát, hogy tisztelettel megköszönöm a munkáját mindenkinek, aki a magyar emberek egészségének és biztonságának megőrzéséért dolgozik ilyen nehéz körülmények között.

Mielőtt rátérnék a kérdésemre, itt a felszólalásomban szeretnék visszautalni most Orbán Balázs államtitkár úrnak az imént tett felszólalására. Ön kérdést kapott egy képviselőtől, és az öt percből négyet arra használt, hogy az ellenzéket gyalázza, ahelyett, hogy a kérdésre válaszolt volna. *(Dr. Orbán Balázs folyamatosan közbeszól.)* Csak szeretnék visszakérdezni, államtitkár úr, hogy nem érzi-e, hogy ön hibát követett el október 2-án az ATV televízió műsorában, amikor Jakab Ferenc professzor felhívta a figyelmet arra, hogy a kormány késlekedik a megfelelő intézkedésekkel. Ön pontosan tudja, államtitkár úr, hogy ön mit nyilatkozott akkor. *(Dr. Orbán Balázs és Nacsá Lőrinc közbeszól. - Az elnök csenget.)* Nem érzi-e azt, hogy akkor hibát követett el?

Áttérve az önkormányzatok kérdésére hasonló dolgokat szeretnék kérdezni, hasonló témáról szeretnék kérdezni, államtitkár úr, mint Mellár Tamás, csak én előrebocsátom, hogy egy picit szigorúbb leszek. Az teljesen világos, hogy erős önkormányzatok nélkül nincs hatékony védekezés, hogy az önkormányzatok a védekezés első számú bástyái, és erőn felül derekasan ki is vették, ki is veszik a részüket a védekezésből, önök mégis brutális megszorító intézkedések sorozatát fogatosítják. És legyen világos mindenkinek: amikor önök forrásokat vonnak el az önkormányzattól, akkor nem a városokat, nem a polgármestereket, nem a kerületeket büntetik, hanem az ott élő embereket támadják, az ott élő emberek számára teszik lehetetlenné az alapvető közszolgáltatások biztosítását, mint a közvilágítás, a közösségi közlekedés, az ivóvíz-szolgáltatás, az óvodai, a bölcsődei ellátás. Ezeket a forrásokat vonják önök meg egy brutális járvány idején, egy mély gazdasági és társadalmi járvánnyal párhuzamosan. Ez teljes mértékben elfogadhatatlan.

Láthatjuk egy ma reggeli nyilatkozatból is, hogy ez az ámokfutás még nem ért véget a kormány részéről. Nem oly rég a Kereskedelmi és Iparkamara elnöke Orbán Viktorral és Rogán Antal miniszter úrral tárgyalt, és azt a javaslatot lebegtette, hogy fel lehetne függeszteni az iparüzési adó fizetését a kvv-kra vonatkozóan. Na most, itt is tegyünk valamit nagyon világossá! Hogyha önök a kis- és közepes vállalkozásokat akarnák támogatni, akkor ránéznek a költségvetésre, és megtalálják azokat a forrásokat, azokat a százmilliárdokat vagy akár ezermilliárdot, amivel lehetne ezt a szektort támogatni, és ami egy fontos lépés lenne. Ehhez elsősorban a teljesen értelmetlen és megmagyarázhatatlan gigaberuházásokat kéne leállítani, mint például a Budapest-Belgrád vasútvonal mint projekt, amire csak az idei és a jövő évi költségvetésben 200 milliárd forintot költenek. Az tehát egy hazug indok, hogy azért illetik megszorításokkal az önkormányzatokat, mert mindenkinek ki kell vennie a részét a válság kezeléséből; egyébként ez utóbbival egyetértek, de az teljes mértékben elfogadhatatlan, hogy lehetetlen helyzetbe hozzák az önkormányzatokat, a városokat, a kerületeket és a kistelepüléseket, ezzel az ott élőket támadva.

Én 130 polgármesternek írtam levelet, és arról kérdeztem meg őket, hogy mi a véleményük, mi történne akkor, hogyha egy ilyen jellegű megszorítás, amelyet belebegtettek, megtörténne. El tudom mondani, hogy akik eddig válaszoltak, kivétel nélkül elmondták, hogy gyakorlatilag lehetetlen helyzetbe hozná az önkormányzatok működését ez a fajta brutális megszorítás, és hozzáteszem, hogy a kormánypárti képviselők, akik eddig válaszoltak, megerősítették ezt.

Én nagyon-nagyon szeretném azt kérni az államtitkár úrtól - vagy nem tudom, ki fog megtisztelni azzal, hogy válaszol -, hogy ne nekem válaszoljon, hanem ebben a kérdésben az érintettek felé adjon egy világos választ, hogy mi a helyzet ezzel a lebegtetett

javaslattal. Ma reggel láthattunk Parragh úrtól egy nyilatkozatot a kormánypárti médiában, amelyben elhangzott, hogy két évre felfüggesztené az iparüzési adó fizetését, illetve egyéb más önkormányzati bevételek elvonását is javasolja.

Még egy dologra szeretnék utalni. A mai napon lesz egy szavazás egy fideszes képviselők által benyújtott módosításról, amely ismét csak egy támadás az önkormányzatok ellen. Nagyon hosszan, éppen a tegnapi napon is vitatkoztunk az államtitkár úrral a közműadó kérdéséről és egyáltalán a víziközmű-ágazat rendkívül nehéz és válságos helyzetéről, és itt a helyzetértékelés kapcsán megint csak nem a saját véleményemre, hanem az ágazat képviselőjének, a Magyar Víziközmű Szövetségnek a rendszeresen kiadott állásfoglalására hivatkozom.

Egészen konkrétan: szinte lehetetlen helyzetbe fogja hozni a szolgáltatási területek egy részén az önkormányzatokat ez a módosítás, ugyanis az konkrétan úgy nézne ki, hogy önök nem kivonják a közműadót, amire egyébként én magam is legalább öt alkalommal tettem indítványt a szakma kérésének megfelelően, hanem átstrukturálják, és ennél fogva - néhány példát említve - Budapesten 700 millió forint helyett 3,2 milliárd forint lesz a közműadó, Szegeden 500 milliós mínuszt jelent ez majd, Miskolcon 300 milliós kiesést jelent, az én városomban, Pécsen ez 80 milliót jelent, de hozzáteszem, hogy úgy vannak el 80 milliót, vagy 80 millióval növelik meg így gyakorlatilag a város terheit a Tettye Forrásház ellátási területén, hogy itt semmi esély nincs a forrásokat megszerezni egyelőre, hiszen 15 éves távlatban 20 milliárd forint hiányzik az alapvető karbantartási és pótlási munkákból.

Én arra kérem a tisztelt államtitkár urat, a tisztelt kormánypárti képviselőket, hogy önök is koncentrálnak arra, és adják meg a lehetőséget, hogy a védekezés sikeres legyen, és hogy az önkormányzatok abból ezután is ki tudják venni a részüket (*Az elnök csenget.*), ne lehetetlenítsék el a munkájukat, tekintsek partnernek az önkormányzatokat. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a Párbeszéd és a DK soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr.

A frakcióvezető úr iménti napirend előtti felszólalására a kormány nevében Schanda Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Örülök, hogy nem telik el 12 óra, és már folytathatjuk a vitát a tegnapi este is felvetett kérdésekről, de mindenekelőtt engedje meg, hogy csatlakozzam önhöz, mert valóban minden felszólalást érdemes azzal kezdeni, hogy megköszönjük a védekezésben részt vevőknek a munkáját, elsősorban az emberfeletti munkát végző orvosoknak, ápolóknak, egészségügyi dolgozóknak. De ne felejtsük el a

közrend fenntartásában közreműködő rendőrökről, katonákról, ne felejtsük meg az orvostanhallgatókról, akik bekapcsolódtak a védekezésnek a munkájába, ne felejtsük el mindazokról a dolgozókról és mindazokról a vállalkozásokról se egyébként, akik erejüket megfeszítve vesznek részt ebben a különösen nehéz időszakban.

És engedje meg, képviselő úr, hogy még úgy is csatlakozzam önhöz, hogy megköszönjem azoknak a polgármestereknek, azoknak az önkormányzati vezetőknél a munkáját, akik cselekszenek, mindent megtesznek a lakosaik védelme érdekében, nem pedig a panaszkodással és a Facebook-posztok gyártásával foglalkoznak.

(9.20)

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Az a helyzet, hogy a nemzeti polgári kormány a települések legjobb szövetségese. Ez a kormány volt az, amelyik kimentette a magyar önkormányzatokat abból az adósságcsapdából, ahova azok sodorták, akikkel ön most egy gyékényen árul. Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy ön is pontosan ismeri a számokat, pontosan tudja, hogy 1400 milliárd forint adósságot kellett átvállalni a magyar önkormányzatoktól, a magyar településektől, mert az ön elvarátai olyan helyzetet hoztak létre, amiben az önkormányzatok gazdálkodása fenntarthatatlan volt.

Ezzel szemben pedig világos és egyértelmű a nemzeti polgári kormánynak az álláspontja, hogy ránk számíthatnak a települések, mérettől függetlenül. Elég, ha csak megnézi a jövő évi költségvetésről szóló törvényt, ahol 16 százalékkal nagyobb az önkormányzatoknak a támogatása. Elég, ha megnézi azt - gondolom, ön is kimozdult már Budapestről és Pécsről is -, hogy egyébként mi történik az országban, hogy hogyan épül és szépül az ország, többek között a „Magyar falu” programnak a segítségével. Tisztelt Képviselő Úr! Az az igazság, hogy elhazudni az eredményeket az egy egyszerű politikai manipuláció. Arra kérem, hogy ezt ne tegye.

Tisztelt Képviselő Úr! Azt hiszem, hogy ha jobban belegondol, akkor azt is pontosan tudhatja, hogy ez a kormány mindig az adócsökkentések kormánya volt. Mi az adócsökkentésben hiszünk, abban hiszünk, hogy annál jobban kell csökkenteni az adókat, minél nagyobb a baj, annál több pénz maradjon a családoknál, annál több pénz maradjon a vállalkozásoknál.

Ezzel szemben látjuk azt, hogy mit csinálnak a baloldalon, mit csináltak egyébként, amikor kormányon voltak, és mit csinálnak, amikor egy települést vezethetnek. Nem adókat akarnak csökkenteni, nem csökkenteni akarják a vállalkozásoknak és az ott élő embereknek vagy a magyar embereknek a terheit - növelni akarják. Adónövelésben gondolkodnak Budapesten, adónövelésben gondolkodnak szerte az országban a baloldali önkormányzatok.

Tisztelt Képviselő Úr! Ez a helyzet! Ezzel szemben mi a jobboldalon mindig is azt mondtuk és abban hiszünk, hogy adócsökkentésre van szükség, tisztelt képviselő úr, adócsökkentésre és a beruházásoknak a támogatására. Ön is pontosan tudja, nem kell hozzá túl bonyolult logika, hogy ha beruházásokat hajtunk végre, ha új fejlesztések indulnak Magyarországon, ha új projekteket tudunk megindítani, folytatni tudjuk az elkezdett programokat, akkor lesz munka, lesz feladat a vállalkozásoknak, lesz munka az embereknek, és lesz megélhetés a családoknak.

Amikor ön rendszeresen feláll a magyar Országgyűlésben, és kiváló programokat, kiváló projekteket támad, és akarja elvenni tőlük a költségvetési fedezetet, akkor nem mást tesz, mint magyar emberektől akarja elvenni a megélhetést és magyar vállalkozásoktól akarja elvenni a munkát. Mi ebben nem hiszünk. Ennek mindig az a vége, az a következménye, amit látunk már az ön szövetségeseitől, akik már kipróbálták a kormányzást: hitelfelvétel, eladósodás, adószolgálat és kiszolgáltatottság, mert akkor valahonnan fizetni kell az embereknek a támogatását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Aktuális ügyek” címmel a DK képviselőcsoportjából Varju László képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! 2020. november 16-a egy fontos nap lesz a jövő magyar történelemkönyveiben, úgy fogják emlegetni, mint a hazaárulás napját *(Nacsá Lőrinc: Miért? Mit csináltál?)*, amikor az Orbán-kormány teljesen nyíltan és előre megfontolt szándékkal elárulta a magyar nemzetet és az országot.

A tegnapi napon önök egyértelművé tették, hogy az Európa tíz legszegényebb régiójába tartozó négy magyar régióknak szánt pénz csak akkor jöhet az Európai Uniótól Magyarországra, ha annak önök a nagy részét ellophatják. Ha nem lehet lenyúlani, akkor nem is kell hogy jöjjön - ezt jelenti az önök tegnap bejelentett vétője. El akarják kerülni, hogy az Európai Unió a jövőben jogállami feltételekhez kösse az uniós pénzek kifizetését. *(Németh Szilárd István közbeszól.)*

Mert miről is szól a minden európai országra vonatkozó terv? Arról, hogy ha valahol Európában nincs független igazságszolgáltatás, ahol az Állami Számvevőszék vagy a Költségvetési Tanács nem ellenőriz, hanem kiszolgál, ahol akadályozzák a szólásszabadságot, ahol tisztességtelenek a választási szabályok, ott nincs jogállam. Így, ha ez megtörténhet egy országban, hogy nem vizsgálhatják ki az összes közpénzből meggazdagodott stróman és gázszerező ügyeit, akkor oda csak úgy küldenek pénzt, hogy azt ne a korrupciós kormányok osszák el.

Az Európai Közösség terve szerint tehát nem az a tét, hogy jön-e a szabolesi térségbe pénz, mert a magyar nép meg fogja kapni a neki járó pénzt. Az a tét, hogy ezeket a pénzeket ne a tisztességtelenek, ne csak a kiváltságosok, hanem mindannyiunk felemelkedésére használhassák fel. Magyarországtól tehát egyetlen eurót sem vesznek el, maximum önöktől, és a milliárdosra hízott, boldogan váló családoktól, rokonaiktól és strómanjaiktól.

De önöknek ezek a szabályok nem tetszenek, és készen van a válaszuk is: akkor dögöljön meg a szomszéd tehene is, és inkább senki ne kapjon az európai uniós forrásból! Ez a magyar nemzeti érdek, a magyar emberek nyílt elárulása. Akkor, amikor mindennap száz magyar ember hal meg a magára hagyott egészségügyben, akkor, amikor mindennap ezrek veszítik el a munkájukat a gazdasági válságban az ország pánikszerű lezárása miatt, önök most mégis azzal foglalkoznak, hogy jaj, mi lesz a már eddig is zsírosra hízott rablórendszerükkel.

De jól gondolják, hogy az, amit eddig tettek, az így nem mehet tovább. Ez, kormánypárti képviselők, beismerő vallomás! Az önök kormánya a saját hazáját és állampolgárait támadja. Az önök által bevezetett piócarendszer tíz éve élőködik Magyarországon, tíz éve szívja mindannyiunk vérért. De még mindig nem volt elég, önök még most is, a legnagyobb bajban is a haszonleséssel vannak elfoglalva. Szégyelljék magukat, hogy Magyarországot támadják! Szégyelljék magukat, hogy még egy válság kellős közepén is képesek a nép ellenében dönteni *(Dr. Rétvári Bence: Mi vagyunk a nép ellenségei? Ezt már hallottuk!)*, és kockáztatni, hogy a magyar vállalkozások mennek tönkre, és nem jutnak uniós segítséghez a magyar emberek, a családok sem az Ormánságban, sem pedig a békési Viharsarokban.

Mondják meg, kinek az érdekében teszik mindezt! Mert az emberekért biztosan nem. Vagy ha ezt gondolják, akkor gyorsan hagyják abba! *(Nacs Lőrinc: Mi van Csillebérccel?)* Önök bepánikoltak, mert az Európai Unió nem akarja hagyni, hogy önök minden pénzt ellopjanak, és ezért kétségbeesetten nagyon rosszul döntöttek. Én nem szeretem ezt a megfogalmazást, de nem tudok erre más mondani, képviselők, hogy ez hazaárulás. Mivel önök hagyják, hogy ez történjen, önök ebben tettestársak és akár haszonlesők is!

A magyar mondásunk szerint, ha kalácsot nem adok, akkor tanácsot sem adhatok. Önöknek kalácsra nincs szükségük, de a magyar embereknek igen. Éppen ezért az előttünk álló hetekben-hónapokban próbáljanak meg a vérszívó bünszervezet helyett kormányként viselkedni, ha eddig képtelenek voltak felkészíteni a kórházakat, az iskolákat, a munkahelyeket a járványügy második hullámára. Ekkorra már csak arra futotta önöktől, hogy pánikszerűen leállítsák az országot. Önöknek erre a vétóra nincs felhatalmazásuk a magyar néptől. Követelem, hogy azonnal kez-

dődjenek érdemi tárgyalások *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* minderről itt a parlamentben! Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Engedje meg, hogy egy tanácsot adjak önnek, nem feltétlen szükséges megfogadni, de úgy gondolom, jó. Az indulat nem mindig a legjobb tanácsadó, és arra kérem, hogy máskor kontrollálja egy kicsit mindazokat a szavakat, amelyeket az Országgyűlésben elmond, mert úgy gondolom, a szavainak egy része nem volt méltó az Országgyűléshez! *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Nacs Lőrinc: Csillebérccel nem beszéltél! - Dr. Rétvári Bence: Meg a 4-es metróról sem!)*

A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására Völner Pál államtitkár úr válaszol.

(9.30)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Jogállamiságról beszélünk, amikor a mostani problémákat feszegetjük. Kérdezem én, amikor 2006 őszén önök lövették a tömeget, mint most Belaruszban történik, és sokszor rohagnak Brüsszelbe, hogy mi történik, mit tett akkor Brüsszel. Tétélezzük fel, hogy jogállami keretek vannak az Unión belül a lisszaboni alapszerződésben. Ez mit biztosít számunkra bizonyos esetekben? Amikor bizonyos tagállamokat el lehetne nyomni a nagyoknak, akik uralkodni akarnak a többiekben, vétójogot biztosít. Ez egy jogállami intézmény. Ha valaki a jogával él, az az önök számára visszatetsző. Természetesen biztos jó begörbülni, eladni fizetési, visszafizetési garanciák mellett állami vagyont, vízkészletet, privatizálni az egészségügyet vagy bármi mást, amire bárki külföldről igényt tart, a bankszektor, ez önöknek teljesen világos, ez a jogállam; nekünk meg az, amikor a magyar emberek érdekét védjük.

Nem fogunk belemenni egy olyan egyezségbe, ahol azt mondjuk, hogy elfogadunk egy gumiparagrafusokból álló, körvonalazatlan feltételrendszert, ami szerint azt mondják, hogy akkor kapunk pénzt, ha elfogadjuk, hogy ők kimondhatják, hogy nem kapunk pénzt. Leegyszerűsítem önnek, hogy megértse.

Az egész egyébként egy ködfelhő, amiben önök lovagolnak, s nem hajlandók tudomásul venni, hogy nem szolgálhatja Magyarország érdekét az, hogy kiszolgáltatjuk magunkat örök időkre, mindenféle elmentélezés nélkül annak az uralkodó mainstreamnek, ami ma jelenleg Brüsszelben van. Ebben sosem fogunk egyetérteni. Mondhatom úgy, mindegy, hogy Moszkva vagy Brüsszel, önök szolgálalkúek. Mindegy, hogy Szovjetunió-ellenes tevékenységet mondunk vagy jogállamisági klauzulát, ugyanolyan gumiparagrafusról beszélünk. Ezt önöknek tudomásul kell

venni. S nekünk, ha erre jogunk van, a parlament pedig előírta a kormánynak, hogy egy ilyen nem fogadhat el, akkor mind a miniszterelnöknek, mind a kormánynak kötelessége, hogy ez ellen a jelenség ellen akár uniós szinten fellépjen. S majd akkor hazamehetnek az önök elvtársai Olaszországba és a többi helyre, és mondhatják, hogy azért nem kaptunk pénzt, mert gonosz volt Orbán Viktor. De nem azért, hanem azért, mert egy olyan mechanizmust akarnak beépíteni, ahol azt is örökre ki akarják zárni, hogy - mondjuk - Salvini vagy bárki más más államokban nyerhessen, mert őket is ugyanígy a jogállamisági kritériumokkal be akarják tenni a sarokba, s létre akarnak hozni egy olyan Uniót, ahol egy akarat van, ami körvonalazhatatlan.

Az Európai Parlamentről beszélhetünk, az egy választott testület, beszélhetünk a Bizottságról, amely egy delegált testület, és beszélhetünk az Állam- és Kormányfők Tanácsáról, amely a nyáron hozott egy kompromisszumos döntést. Ezt a Parlament nem tartotta be. A Parlamentnek egyébként nincs jogalkotási jogköre az Unión belül, hanem véleményezési joga van. Egy eltérő javaslatot megfogalmaztak, a német elnökség pedig úgy csinál, mintha nagy harcokat folytatna, de ezt boldogan elfogadta. Ez egy uniós színjáték. Önök nem ismerik fel, hogy kiknek az érdekei és hogyan akarnak érvényesülni, s hogy akarják örök időkre eltörölni a nemzetek függetlenségét, szuverenitását, hogy akarják a nemzeti identitásokat megtörni, s ennek a mechanizmusnak a révén az LMBT-nek mindenféle jogokat adni Magyarországon, ami teljesen ellentétes az Alaptörvényünkkel, a családok helyzetével, vagy hogyan akarják majd a migrációt ránk kényszeríteni, mondván, ha nem fogadjuk el a migrációs szabályokat, akkor ez is egy jogállammal való szembenállás.

Önök, hogy úgy mondjam, kétszínű játékot játszanak. A felszínen arról beszélnek, hogy itt mindenféle szabályokról van szó, meg hogy Magyarország mit tart be és mit nem tart be. Azok a kifogások, amiket ön is említett az igazságszolgáltatással kapcsolatban: nálunk egy belső bírósági rendszer van OBT-vel, az Országos Bírói Tanáccsal, az Országos Bírósági Hivatallal, Luxemburgban meg, ahol az önök kedvenc külügyminisztere állandóan nyomul, aki egy kommunista külügyminiszter, kiderül, hogy a mai napig a nagyherceg nevezi ki a bírákat. Semmiféle bírósági öngazgatási mechanizmus nem létezik. Az ügyészség fölött az igazságügy-miniszter gyakorol hatalmat, ő nevezi ki az ügyészeket. Ezek az államok akarnak bennünket kioktatni, amikor a jogi szerkezetet tekintve mi gyakorlatilag minden előírást a csatlakozáskor és azt követően is teljesítettünk. S akkor most bele akarnak menni egy ilyen játékba!

Az egész a pénzről szól. Mindegy, hogy a fukar államok vannak mögötte, mindegy, hogy az NGO-k vannak mögötte, mindegy, hogy a baloldali dominanciának az érvényesítése, ez teljesen elfogadhatatlan,

bármennyire fáj önöknek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Aktuális kérdésekről” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Korózs Lajos képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. *(Közbekiáltások a kormánypárti oldalról, köztük: Kamuvideós! - A kormánypárti képviselők távoznak az ülésteremből. - Varju László: Semmi szükség nincs rátok, nyugodtan menjete ki.)* Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Mielőtt az érdemi részére rátérnék, csak megjegyzem, hogy hamarosan az idő engem fog igazolni nagyon sok mindenben.

Orbán Balázs államtitkár úr néhány héttel ezelőtt azt mondta nagy nyilvánosság előtt, hogy a kormány azzal készült a járvány második hullámára, hogy mindenféle védőfelszerelésekkel próbálta ellátni az egészségügyi intézményeket, és kórházi felszereléseket vásárolt, és - most jön a non plus ultra - nemzeti konzultációt folytatott a nyár folyamán. Ugyanakkor tízmillió ember azt láthatta ebben az országban, hogy jachtotztak, adriáztak, helikoptereztek a nyár folyamán. Ugyanakkor Orbán Balázs államtitkár úr megjegyezte azt is, hogy Jakab Ferenc virológus professzor, aki vezet az operatív törzset, amelyik a vírus elleni akciócsoport munkáját koordinálja, előrevetítette, hogy ősszel nagy valószínűséggel mi fog bekövetkezni, és lám, néhány hét múlva az következett be, amit megjósolt Jakab Ferenc virológus.

Kedves Képviselőtársaim! Ha már itt meghivatkozták a statisztikákat, önök pontosan tudják, hogy azok a statisztikák, amelyek rendelkezésre állnak, valóságok. Nekem segítségemre volt a közelmúltban, néhány nappal ezelőtt a kórházigazgató, aki meglehetősen jól ismeri az egészségügyi statisztikát, és egy orvosprofesszor. Kérem szépen, Magyarországon egy évben durván 130 ezer ember hal meg, az egy napra eső halálozások tekintetében minden betegcsoportban kigyűjtötték számomra, hogy mennyi a napi halálozás, és kapaszkodjanak meg, az elmúlt tíz nap többségében - mondom, az elmúlt tíz nap többségében - meghaladta minden betegcsoport értékét a koronavírusban elhunytak száma. Rosszindulatú daganatos betegségben a napi halálozási szám 87,7, szívizomelhalásban 15,6, egyéb iszkémiás betegségekben 71,1, agyérbetegségekben 31,4, hörghurutban és tüdőátgúlatban 17,1, májbetegségekben 9, és nem sorolom tovább.

Képviselőtársaim! Idézzék már föl magukban az elmúlt egy hét halálozási adatait a Covid-fertőzésben elhunytak számáról! Csak ennyit kérek önöktől. Azt mondja a tudomány és azt mondja a WHO, hogy akkor lehet kézben tartani a járványt, ha a fertőzöttségi ráta az összes levizsgált, letesztelt emberhez képest 5 százaléknál alacsonyabb. Szintén egy kimutatást rendelkezésemre

bocsátva mutatják be orvosprofesszorok, hogy szeptember közepe óta minden egyes nap meghaladta az 5 százalékos rátát, sőt voltak olyan napok, amikor 30 százalék fölött volt. Értik, ugye?! Tehát három emberből egy garantáltan fertőzött volt és vírushordozó volt.

Képviselőtársaim! Ezek ugyan számok, ezek ugyan statisztikai adatok, ezek százalékok, de emögött emberek vannak; emberek vannak, akik szeretnének élni. Én nem hullahegyeket várok, s még csak nem is akarok azzal a helyzettel visszaélni, amit önök teremtettek ebben az országban. De kérem szépen, a számok és a statisztikák mögött ott van egy 68 éves óvónő, aki önkéntes munkát végzett és nagymama volt. Ott van egy 49 éves könyvesbolti eladó, aki színházrajongó volt. Ott van egy 28 éves önkormányzati képviselő, jó barátunk, polgárjogi aktivista. Ott van egy 71 éves banki ügyintéző, aki szenior jégkorongozó. És ott van egy 70 éves gimnáziumi tanár, horgász és kórustag. Tessék mondani, ők ne éljenek?! Tessék mondani, ők nem szeretnének elmenni az unokájukkal, mondjuk, gesztenyét gyűjteni vagy a télen szánkózni?

Éppen ezért érdemi választ szeretnék arra kapni, hogy a járvány elleni védekezésben tudnak-e további segítséget nyújtani az egészségügyi dolgozóknak, a szociális ágazatban dolgozóknak, tudnak-e biztosítani legalább karácsonyra a szociális ágazatban dolgozóknak egyszeri 500 ezer forintos kifizetést, ha már nem tették meg a szociális munka napján, tudnak-e megfelelő védőfelszerelést és napi tesztelést biztosítani, és tudnak-e elegendő pihenőidőt a számukra biztosítani. Érdemi választ várom, államtitkár úr. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ Dömötör Csaba államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

(9.40)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A kormány minden erejével azon van, hogy támogatást, segítséget adjon a frontvonalban küzdőknek. Ezért gondoskodott arról, hogy a tavaszánál sokkal nagyobb nagyságrendű védőfelszerelés érkezzon az országba, ezért döntött a bérek megduplázásáról, és ezért döntött az egyszeri rendkívüli félmillió juttatásról.

Szeretném önnek itt is egyértelművé tenni, hogy minden emberélet számít. Mindenki életéért küzdeni fogunk, legyen szó fiatalok életéről, középkorúak életéről vagy idősebb honfitársaink életéről. Engedje meg, hogy azt azért hozzátegyem, hogy azt látjuk sorozatban, hogy emberek halálával kampányolnak itt a Házban is. Ezt méltatlannak és szívtelennek találom. *(A Fidesz és a KDNP képviselői viszatérnek az ülésterembe.)* Amikor a kormány meghozza ezeket a döntéseket, akkor minden esetben a

járványügyi szakemberekkel egyeztetve, az ő javaslataik alapján történnek ezek a döntések.

Az szerintem egy jogos kérdés, hogy Magyarország időben lépett-e az új védelmi intézkedésekkel. Szeretném önnek elmondani, hogy ha a fertőzöttek számához viszonyítom, akkor lakosságárányosan hamarabb léptünk, mint Belgium, Spanyolország, Csehország, Franciaország, az Egyesült Királyság, Olaszország, és még Ausztriánál is hamarabb léptünk.

Ha már ön felszólalt ezen az ülésen, akkor semmiképpen sem szeretnék elmenni egy olyan botrány mellett, amely az ön nevéhez fűződik. Az első hullám alatt ön mutatott be egy videót egy állítólagos ápolóról, aki az ágykiürítések állítólagos áldozatairól beszélt, egész pontosan azt mondta, hogy tízből kilenc hazaküldött beteg meghal. Hamarosan kiderült, hogy az egész nem igaz, az egész kamu. Sem a szám nem igaz, és a mentős sem volt mentős, tehát egy álmentősről volt szó. Ennek ellenére beleállt ebbe a kampányba az MSZP elnöke, behozták ide a Házba is ezt az álhírkampányt, Szabó Timea képviselő asszony többször köröztette ezt, a szaktbizottsági ülésen is, az álhírt átvette a hazai médiumok jelentős része, de átvette a Financial Times, az amerikai NBC és az Euronews is - micsoda véletlen! És amikor robbant a botrány, akkor megpróbálták eltüntetni a nyomokat: törölték a videót, ön pedig azt mondta az egészre, hogy nem is operatőr, és egyébként nem nyomozgattak a főszereplő után. Hát, nem kellett volna nyomozgatni, elég lett volna az igazat mondani, tisztelt képviselő úr.

Az álmentős videó azóta betonba öntött politikai szimbólum lett, annak a szimbóluma, hogy a baloldal a járvány alatt bizonytalanságot akar kelteni a magyarokban; annak, hogy semmilyen eszköztől nem riadnak vissza, és semmilyen határok nincsen, amit nem lépnének át, és ezeket a határokat azóta is folyamatosan átlélik. Ezért terjesztettek álhíreket a statisztikákról, a tesztekéről, a lélegeztetőgépekről, és az elmúlt napokban a vakcinákról is. A baloldal álhírszákja, úgy tűnik, kiapadhatatlan mélységű és óriási. Minden baloldali képviselő, aki aktív kampánnyal, cinkos félrenézéssel vagy gyávaságból fakadó tétlenséggel lehetővé tette ezeket az álhírkampányokat, személyes felelősséget visel. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból, köztük: Így van!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Bár nem tudom, hogy ezek után a megfelelő szavakat használom-e, egy dolgot mindenképpen tudnia kell: nincs olyan parlament ma Európában, ahol egy ilyen gyalázatos politikai akció után az egészségügyért felelős szaktbizottság elnöke a helyén maradhatna, pláne nem akkor, ha személyes felelősséget visel ezért a gyalázatos kampányért. Vegyék észre, hogy ahol vagyunk, az nem a Kész átverés-show, hanem a hazánk, mégpedig egy súlyos járvány közepén. Ha önök tényleg tisztelik azokat, ha ön tényleg tiszteli azokat, akikre hivatkoznak, akik a frontvonalban harcolnak, akkor meghozza a döntést, és feláll. Minden más lehetőség az orvosok, az ápolók és a

mentősök arcul csapása, és mindazoké, akik szerint a hazugság nem lehet Magyarországon a mindennapi politika része.

Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy maguk semmit sem javultak az őszi frakcióülés óta. Akkor lementek a politikai mélységek legaljára, és ahogy elnézzük, nem is akarnak onnan visszajönni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Megint magára hagyja az embereket a Fidesz” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Közeleg a tél, egy borzalmas tél előtt állunk - ezt, azt hiszem, különösebb jóstehetség nélkül kijelenthetjük. Valódi nemzeti egységre lenne most szükség. Számomra vérfagyasztó az, amit az utóbbi napokban a kormányzó pártok képviselői részéről tapasztaltam itt a Házban.

Látom én, hogy kijöttek az új kommunikációs panelek, miniszterek, államtitkárok, képviselők mindenféle kontroll nélkül ugyanazt a sokszor ferdítést, sokszor örületet hangoztatják, a nemzeti konszenzus legkisebb igénye nélkül, és nyilvánvaló módon ebből fakadóan a válságkezelés, a nagyon elhibázott válságkezelés összes felelőssége is kizárólag ezen kormány nyakában nyugszik, és ott is marad.

Hallhatjuk, hogy az új kommunikációs panelek szerint - tehát nem államtitkári önálló gondolatok, hanem kiadott parancsok szerint - az ellenzék állítólag bizonytalanságot akar kelteni, miközben maga a kormány keltette a bizonytalanságot azzal, hogy a nyár folyamán a felkészülést elmulasztotta, mind a tesztelési kapacitás, mind a szakembergárda bővítése helyett tulajdonképpen a luxusba és az urizálásba menekült, kipihenvén a tavaszi fáradalmakat. Álhírek terjesztésével vádolnak nagyon sok közszereplőt, miközben csak az én politikai közösségem, a Jobbik majdnem 300 megnyert sajtóperrel rendelkezik önök ellen, az önök csicskái és kiszolgálói ellen, akik a családtagjainkat zaklatják, drónnal készítenek a rokonaikról felvételeket. *(Nacsá Lőrinc közbeszól.)* Ezek után önök merészelnék bármiféle számonkérést fogantatosítani?! *(Nacsá Lőrinc közbeszól. - Az elnök csenget.)*

Harmadsorban: a tegnapi új kommunikációs paneleink szerint az ellenzék halálkampányt folytat, ez a legundorítóbb az önök részéről, miközben minden második államtitkári termelési jelentés arról szól, hogy bár nálunk nem annyira fényes a helyzet, de önök szerint az ország gyönyörű szépen védekezik, és máshol sokkal rosszabb, máshol sokkal többet halnak meg. Ez a valódi halálkampány. Önöknek köszö-

netet kellene mondani az összes egészségügyi dolgozónak, a kapcsolt ágazatokban dolgozóknak, és nemzeti konszenzust teremteni legalább a járványügyi védekezés terén itt a parlamentben. Ehhez képest foglalkoztak önök válságidőszakban határon túli ingatlanportfólió-bővítéssel az önök vállalkozó barátai számára, Budapest-Belgrád vasútvonal-beruházással a márciusi hónapokban, foglalkoztak a magasépítő cégek kedvezményezésével idehaza, és az önök ingatlanos barátainak a teljes körű kiszolgálásával, helyzetbe hozásával, emellett kicsit kényeztették a bankrendszer akkor, amikor elfelejtettek tőlük befizetést kérni a Járványügyi Védekezési Alapba, pontosabban: papíron befizettetnek, de ezt leírhatják az adójukból, miközben senki más nem írhatja le ezt az adóból, sem magyar kisvállalkozás, sem akárki, mondjuk, a katasok vagy a mikrovállalkozók szektorából.

Láthatjuk, hogy az államtitkár úrnak én most nagyon sok mindent szegezhetnék, ő vagy nem tud, vagy nem akar válaszolni ezekre, de azért ne mulasszuk el a jegyzőkönyv kedvéért elmondani azt, hogy egy tisztességes kormány tisztességes szakembere mire adna most érdemi választ a napirend előtti órán. Példának okáért beszélgethetnénk az MMA-ról - nem a kevert harcművészetekről, az egyik kedvenc sportágamról szeretnék beszélni, hanem a Magyar Munkahelyvédelmi Alapról -, amely koncepció 80 százalékát kipótolná minden kiesett jövedelemnek, minden kiesett bevételnek azok esetében is, akik már elveszítették a munkahelyüket. Ezzel szemben egy igen gyenge, szelektív, bizonyos ágazatokban a dolgozók bérének esetleg 50 százalékát kipótoló modellt tett le a kormányzat, ugyanakkor bár gondol turizmusra, gondol vendéglátósokra, az ezekkel összefonódó ágazatokra már annyira nem, adott esetben taxisokra, beszállító termelőkre sem.

Ha valóban olyan jól hasítana a gazdaság, akkor ez a kormány a Jobbik és más ellenzéki pártok koncepciójának megfelelően 80 százalékát minden kieső bérnek kipótolná, és elengedné végre Európa legszűkmarkúbb munkanélküliségi ellátási rendszerét. Egész egyszerűen gyomorforogató az, hogy teljes társadalmi csoportok számára nincs üzenete ennek a kormánynak; aki elveszítette az állását, három hónap alatt egészen biztos, hogy a jelen helyzetben nem tudja újra-rendezi az életét, vagy csak nagyon kevesen. És azt látjuk, hogy miközben 300 ezer munkanélkülről beszélünk, közülük mintegy 150 ezer semmiféle ellátásra nem jogosult az önök rendszere, az önök szisztémája alapján.

Az utóbbi tíz évért tehát a felelősség az önöké, mint ahogy azért is, hogy még a hiteltörlesztési moratóriumot is sikerült kiherélniük oly módon, hogy a korábbi igénybe vevőknek alig a negyede-harmada lesz képes a továbbiakban, január 1-jétől ezzel az átmeneti, levegőt nyújtó kedvezménnyel élni. És azt is látjuk, hogy miközben közeleg a tél, az önök számára, tisztelet a kivételnek, de nagyon sokszor csak vonal-

kódok ezek az emberek. Vonalkódok egy termelési jelentésben, de mi látjuk mögöttük a valódi embert és azt, hogy az albérletben élők, a munkájukat elvesztettek, sok esetben az egészségügyi dolgozók számára egész egyszerűen nincs üzenete egy válsághelyzetben ennek a kormánynak.

Ezért mondjuk, hogy közeleg a tél, és a jelek szerint nagyon nehéz tél következik. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

(9.50)

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A képviselő úr hosszan sorolta, hogy ilyen helyzetben segítséget kell nyújtani az embereknek. Ez így is van, tisztelt képviselő úr. Ön országgyűlési képviselő, itt ül a parlamentben; itt ült akkor is, amikor a T/10748. törvényjavaslatról szavaztunk, amely a hitelmoratóriumot fenntartotta. Ön megszavazta? Nem. Itt ült akkor is, amikor ebben a törvényjavaslatban az adókötelezettségek teljesítésével kapcsolatos könnyítések-ről, az adókönyvitésekről döntött a parlament. Megszavazta? Nem. Azt mondta, hogy nagyon fontos a szociális támogatások, a családi támogatások folyósítása. Amikor a gyed-, gyes-, gyet-jogosultságok meghosszabbításáról döntött itt a parlament, megszavazta? Nem. Amikor a szociális és gyermekvédelmi ellátások meghosszabbításáról döntöttünk, megszavazta? Nem. Amikor a rehabilitációs ellátások meghosszabbításáról döntöttünk a járványhelyzet okán, megszavazta? Nem, tisztelt képviselő úr. *(Z. Kárpát Dániel: Eltévesztetted!)*

Lehet felállni és szép szónoklatokat mondani, csak nem árt, ha mellette esetleg valamelyest a tetteik - amelyek egy képviselő esetében a szavazatai - és az elmondott mondataik valamelyest összhangban vannak, legalábbis nem mondanak ellent. Itt bizony, ennél a javaslatnál, amelyet felsoroltam, a Jobbikból Ander Balázstól Brenner Kolomanig, Csányi Tamás, Dudás Róbert, Gyüre Csaba, Jakab Péter, Kálló Gergely, Lukács László György, Magyar Zoltán, Nunkovics Tibor *(Z. Kárpát Dániel: Jó kommunista vagy!)*, Stummer János, Rig Lajos, Potocskáné, Z. Kárpát Dániel, önök bizony nemmel szavaztak, tisztelt képviselő úr, erre a törvényjavaslatra. Amit itt most elmondott, hogy mit kellene tenni egy kormánynak, az önök frakciójából a felsoroltak és még jó páran ezeken kívül nemmel szavaztak itt a parlamentben. Nem kellett volna sokat tenni, tisztelt képviselő úr, csak megszavazni. Csak akkor éppen önök diktatúráztak *(Z. Kárpát Dániel: Megígérem, hogy '22 után nem fogunk így viselkedni veletek!)*, éppen ezért nem volt idejük

az embereknek segíteni, mert éppen az egész baloldal azzal foglalkozott, hogy külföldön lejárassa Magyarországot, és azt kiabálja mindenhol, hogy diktatúra, diktatúra, így akár az önök képviselője, európai parlamenti képviselő is, miközben mások, akiket Brüsszelbe küldenek, például Jávor Benedek, ő meg azt mondja, hogy relatíve olcsó és ártalmatlan járványról van szó.

De van, amikor úgy látszik, egy-egy őszinte mondat kicsúszik a baloldali politikusok száján is. Kerpel-Fronius Gábor momentumos főpolgármester-helyettes azt mondta, hogy terjed mostanában egy nagyon komoly félreértés, hogy válság idején össze kell fogni, és ezért nem szabad politizálni. Az állításom ezzel szemben határozottan az, hogy éppen ilyenkor kell a leginkább politizálni. Hát, önök is ezt követik, amit a Momentum kiadott irányként, hogy nem összefogni kell a válság idején, hanem politizálni kell, ezért szavazták le azokat a javaslatokat, amelyeket ön követelt. *(Z. Kárpát Dániel: Jachtoznak! Persze, persze!)*

Ezzel szemben a kormány a nyár folyamán minden erejét arra fordította, hogy felkészüljön a második hullámra. Nem hiszem, hogy ön talál még egy olyan országot, tisztelt képviselő úr, amely a koronavírus-járvány alatt és a gazdasági válság idején megduplázza az orvosok fizetését. Mondjon még egy olyan országot, tisztelt képviselő úr, amely azzal is segíti a védekezést, hogy duplájára növeli az orvosok bérét! Ha ön megnézi, hogy hogyan álltunk az első és a második hullám kezdetén: az első hullám kezdetén volt 1,6 millió maszkunk, a második hullám kezdetén 100 millió, az első hullám kezdetén volt 20 millió pár gumikesztyűnk, a második hullám kezdetén 95 millió, az első hullám kezdetén volt 2560 lélegeztetőgépünk, a második hullám kezdetén több mint tízezer, közel 16 ezer.

És mivel töltöttük a nyarat, tisztelt képviselő úr? Meghirdettünk minden kórház számára képzéseket, továbbképzéseket, hogy mivel várható volt, hogy egyre több és több olyan beteg lesz, aki intenzív ellátásra szorul, aki kórházi lélegeztetésre, invazív lélegeztetésre szorul, ezért elindítottuk ezeket a képzőprogramokat is, 67 kórház csatlakozott hozzá, tisztelt képviselő úr, 27 ezren regisztráltak erre a képzésre, 5833 orvos és 18 430 ápoló, pontosan azért, hogy minél többeket tudjunk felkészíteni az intenzív ellátásra, az invazív lélegeztetésre. Aki el tudott menni ezekre a továbbképzésekre, személyesen ment, aki nem tudott elmenni, azoknak digitális, videóalapú oktatóanyagot küldtünk, hogy ha nem tud elmenni, akkor így is fel tudjon készülni a második hullámra, hogy ne csak eszközökből legyen több, ne csak ágyakból legyen több, hanem felkészült ápolókból, felkészült orvosokból is több legyen, tisztelt képviselő úr.

Amikor eljött annak az ideje, hogy valóban egyre magasabbak egész Európában, így Magyarországon is a számok, és egyre több a fertőzött, akkor pedig a tervezett műtétek elhalasztását is kértük a kórházaktól, pontosan azért, hogy az így felszabaduló munkaerő a

koronavírusos betegek ellátására irányítható át kórházon belül is. Mi valóban cselekedtünk, tisztelt képviselő úr. Mi valóban tettünk. Önök pedig mást sem csinálnak, csak falaznak a kamuvideós Korózs Lajosnak, mert egyetlenegy szóval nem mondják azt, hogy amit tett, az helytelen lett volna (*Z. Kárpát Dániel: Nagyön gyenge vagy! Elképesztően gyenge vagy!*), és mondjon le a bizottsági elnöki tisztségéről.

Önök falaznak, és nemmel szavaznak, mi pedig megvédjük az embereket. (*Z. Kárpát Dániel: Szánalmas!*) Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypart pádsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „A családok védelme a szellemi világvárvány ellen” címmel a KDNP képviselőcsoportjából Földi László képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én is azzal kezdem, hogy köszönetet mondok mindenkinek, aki a koronavírus-járvány frontvonalában harcol az emberek életéért és megélhetéséért. A pandémia azonban nem az egyetlen kihívás, amivel szembenézünk. Régióta pusztít a földön egy szellemi világvárvány is.

Egyre többen kérdőjelezik meg a legalapvetőbb emberi normákat, a családot, a gyermeket, a nemzetet és a hitet olyan értékek, amelyeket nap mint nap kigúnyolnak, kiközösítenek és kiüresítenek, általában éppen azok, akik magukat a tolerancia bajnokainak állítják be. Komplette ideológiák és országok épülnek fel az abnormális gondolkodásra. Hadjáratot indítanak azért, hogy szétverjék a hagyományos családmódot. Boszorkányüldözést szenvednek el azok, akik megvallják és gyakorolják a hitüket. Akik ezeket szervezik és gerjesztik, azok nem hisznek semmiben. Ez a kisebbik baj. A nagyobb baj, hogy mindent elkövetnek azért, hogy mások se higgyenek semmiben, se a családban, se a gyermekben, se a nemzetben, se a hitben. Ezek a globalista, nihilista, individualista erők nem kínálnak semmilyen alternatívát, kiüresítenek mindent. Ha nem számít a nemzet, az országhatár, a történelmi múlt, a hit, sőt ezekért megaláztatás jár, akkor nem számít a jövő sem.

Magyarország Kormánya 2010-ben nem ezt az utat választotta. Azonban fontos hangsúlyoznunk, hogy amikor kereszténységről beszélünk, akkor nem a vallásról, pláne nem az egyházzal beszélünk. Akkor arról a kultúráról beszélünk, amely megteremtette és megtartotta ezt az országot. A vallás gyakorlása vagy nem gyakorlása szabadságjog, ez tény. De éppúgy tény az is, hogy nálunk bizonyos értelemben még az is keresztény, aki ateista, az ősei, a hagyományai, az olvasásélményei, az ünnepei, a szokásai, a köszönései is ezer szállal fűződnek ehhez a kultúrkörhöz.

Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény újabb módosítása is ezt a célt, a szellemi világvárvány elleni

küzdelmet szolgálja. Igen, valóban evidencia, hogy az apa férfi, és az anya nő. Mégis bele kell írunk az Alaptörvénybe, mert olyan eszement ideológiák terjednek, amelyek máshol már a gyerekekre bízzák a saját születési nemének eldöntését, mintha az döntés lenne.

A család is veszélyben van. Bizonyított tény, hogy egy gyermek fejlődését az szolgálja a legjobban, ha egy férfi és egy nő, egy apa és egy anya kölcsönös egyetértésén és elköteleződésén alapuló szeretetközösségben nő fel. Ennek legtöbbször bizonyított formája a házasság. Mindenki azt szeretné, hogy találja meg a társát, és a kapcsolatuknak az ad hosszú távú értelmet, ha gyerekeket, gyermekeket nevelnek. Akinek ez valamilyen egészségügyi okból nem sikerül, az örökbe akar fogadni egy magára hagyott gyermeket. Ebben az esetben is a gyerek érdeke, joga kell hogy az első legyen. A gyerekek pedig az az érdeke, hogy családban nőjön fel, ne egy intézményben, ne az utcán, ne egy szülő mellett, ne két apa vagy két anya mellett, hanem családban.

Ezért részesítjük előnyben az örökbefogadásnál a házaspárokat, ami nem azt jelenti, hogy az egyedülállók ne kerülhetnének sorra, és nem is azt, hogy az örökbefogadásukról egy miniszter döntene. Természetesen arról is szakértők döntenek szakszerű vizsgálatok alapján, de mi felvállaljuk, hogy a gyerekeket elsősorban házaspároknak, egy férfinak és egy nőnek akarjuk örökbe adni. Nem azért, mert ez a Fidesz-KDNP érdeke, hanem azért, mert ez a gyerekek érdeke. Ezen intézkedések összes eleme azt a célkitűzést követi, hogy a családok egyben maradjanak, gyereket vállaljanak, végső soron pedig a nemzet is fennmaradjon.

Én tudom, hogy a szellemi világvárvány politikai kórokozói nem szeretnék, ha Magyarország fennmaradna. Annyira kishitűek és öngyűlölők, hogy örömmel látnák Magyarországot felolvasdát valamiféle európai vagy világméretű tégelyben, amiről igazából csak annyit tudunk, hogy abban meg kell tagadnunk magunkat, az ingyenélőknek ingyenpénz jár, és át kell adnunk az irányítást a gazdag idegeneknek. Hát nem fogjuk!

(10.00)

Az új családvédelmi rendelkezéseinkkel is megerősítjük, hogy a legnehezebb időkben is megvédjük a családokat és a gyerekeket, mert a közös értéknek mindig fontosabbnak kell lennie (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) az egyéni érdeknél. Nem fogunk ezért bocsánatot kérni, mert büszkék vagyunk rá. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypart pádsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Zsigó Róbert államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a koronavírus-járvány második hullámának kellős közepén vagyunk, akkor, amikor Európában és Magyarországon is felgyorsult a járvány terjedése. Magyarországon mindent megteszünk azért, hogy a kórházak működőképességét megőrizzük, és védjük a leginkább veszélyeztetettek, az idősek életét. Most az egészségügyi védekezés a legfontosabb, éppen ezért egyetérték képviselő úrral, mindenkinek köszönet jár azért a munkáért, amit elvégez akár az egészségügyben, akár az oktatásban, mindenki a maga helyén. Mindenkinek köszönet az áldozatos szolgálatáért.

Tisztelt Ház! 2010 óta Magyarországon olyan politikát folytatunk a magyar emberek többségének a támogatásával, amely védi az alapvető értékeinket; védjük a családok biztonságát; védjük a nemzeti összetartozásunkat, és védjük a keresztény értékeinket is.

2010-ben Magyarországon családbarát fordulat történt. A kormány célja, hogy egyre könnyebb legyen Magyarországon családot alapítani, gyermeket vállalni vagy gyermeket nevelni. Éppen ezért, hogy példákat mondjak, 2010 óta a 2,5-szeresére emeltük a családok támogatására fordított összeget. 2015-ben bevezettük a családi otthonteremtési támogatási kedvezményt, bevezettük a családi adókedvezményt, amit közel 1 millió család tud igénybe venni. 10 milliós babaváró támogatást kaphatnak a fiatal házaspárok, vagy éppen autót vásárlási támogatást igényelhetnek a nagycsaládosok, és éppen egy ma tárgyalandó törvényjavaslatunk szerint a korábbi 70 százalékról a bruttó fizetés 100 százalékára emelkedik 2021. július 1-jétől a csed, a csecsemőgondozási díj összege.

Mindemellett éppen azon dolgozunk, hogy elindítsuk Magyarország legnagyobb otthonteremtési programját, ezzel segítve a családokat, és segítve a gazdaság szereplőit, a vállalkozásokat is. Ennek néhány pontja szerint, aki 2021 januárja után vásárol új építésű otthont, az 27 százalék helyett 5 százalékos áfát fizet, sőt, aki a CSOK-ot igénybe véve vásárol illet, annak teljesen elengedjük ezt az 5 százalékos áfát is. 2021. január 1-jétől az állam a családok lakásfelújítási költségeinek a felét, maximum 3 millió forintot átvállal, és 2021. január 1-jétől azok a szülők, családok, akik és amelyek új vagy használt lakóingatlan megvásárlásához CSOK-ot vesznek igénybe, teljes egészében mentesülnek a 4 százalékos visszatértes vagyonszerzési illeték megfizetése alól.

Emellett viszont, ahogy ön is mondta, szükség van arra, hogy az alapvető értékeinket is megvédjük, éppen ezért most is a Ház előtt van sok törvényjavaslat. Ezek közül az egyik az Alaptörvény. Az Alaptörvénynek a kor kihívásaira mindenkor választ kell adnia. Így van ez a most benyújtott alaptörvény-módosításnál is.

Még néhány évvel ezelőtt sem gondoltuk volna, hogy 2020-ban arra lesz szükség, hogy olyan, a ma-

gyar emberek számára természetes dolgokat rögzítsünk az Alaptörvényben, mint hogy a házasság egy férfi és egy nő önkéntes elhatározásán alapuló életközösség, vagy azt, hogy az édesanya nő, az édesapa férfi. Vagy akár azt, hogy joga kell legyen egy kisfiúnak ahhoz, hogy kisfiúként, egy kislánynak ahhoz, hogy lányként nőjön fel. Magyarországon mára ez is szükségessé vált, ezért van az alaptörvény-módosításnak most is egy családvédelmi része, és ezért foglalkozunk az örökbefogadással is.

A célunk, hogy minden gyermek családban nőhessen fel. Ennek egyik lehetősége az örökbefogadás. Ha a vér szerinti szülők lemondanak a gyermekükről, a gyermekotthonokból a gyermekek fokozatosan nevelőszülőkhöz kerülnek. Évek óta dolgozunk azért, hogy az örökbefogadás gyorsabb, egyszerűbb legyen, hogy a gyermekek minél előbb családba kerülhessenek. A tavalyi volt az első olyan esztendő, amikor az örökbe fogadott gyermekek száma meghaladta az örökbe fogadhatóvá nyilvánított gyermekek számát, tehát kevesebben vannak gyermekvédelemben, mint korábban. Ebből is látszik, hogy minden esetben a gyermekek érdekét tartjuk szem előtt.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! A koronavírus-járvány okozta válsághelyzetben is továbbra is védjük az alapvető értékeinket, és ki fogunk állni a magyar emberek és a magyar családok érdekei mellett. Mindenkinek, akinek a támogatására ebben a munkában számíthatunk, azt ezúton is köszönjük. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Aktuális ügyeink” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Selmeczi Gabriella képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólásra. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Miniszter Urak! Magyarország az egészségügyi dolgozók áldozatos munkájának, az állampolgárok szabálykövető magatartásának, valamint a kormány által időben meghozott intézkedéseknek köszönhetően sikeresen, páratlanul sikeresen védekezett a járvány első hullámával szemben, és ennek eredményeképpen, más országokkal ellentétben, meg tudtuk előzni a többeszes haláleseteket.

A baloldal a koronavírus-járvány ellenére sem tudta jó formáját hozni, tovább folytatja a kormányzati intézkedések támadását, korlátlan kritikáját. Ez példa nélküli Európában, hiszen a járvány kitörésekor még olyan országokban is összefogtak a pártok, ahol hosszú évek óta politikai patthelyzettel küzdöttek. Most a koronavírus-járvány tovább tombol a világban, így Európában is, Magyarországon is. A helyzet nagyon súlyos.

A baloldal politikusai újból aktivizálták magukat, és megmutatták valódi arcukat. Most, amikor a fertőzöttek száma több mint 55 millió, az elhunytaké pedig kis híján 1 millió 300 ezer fő szerte a világon, és a helyzet egyre csak romlik, Korózs Lajos MSZP-s politikus, az Országgyűlés egészségügygel is foglalkozó Népjóléti bizottságának elnöke - a tavaszi kamuvideós botránya által minden embertársaiért felelősséget érző képviselőben kiváltott szekunder szégyenérzetet tovább fokozva - halálozási statisztikákat hamisított, hogy ezzel nyerjen hamis igazolást politikai állításainak. Tette ezt, teszi ezt nagy nyilvánosság előtt, Facebook-oldalán, széles körben terjesztve a hamis információkat, mi több, a kamubejegyzésben további megosztásra szólítva fel követőit, tehát hogy osszák meg még tovább. És amikor a Momentum főtanácsadója kommentben jelzi fenntartásait a kamuvideós Korózs által közzétett tartalmat illetően, a bejegyzés hirtelen elérhetetlenné válik, és a kamuproducer úr csöndben bízik a kínos következmények elmaradásában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek a történetek tökéletesen szimbolizálják a baloldali politikusok felelősségről alkotott felfogását. Felelőtlenül, a legalapvetőbb körülmények nélkülözve állást foglalni szakmai, statisztikai kérdésekben, drámai videót forgatni egy magát mentősnek kiadó szélhámosnővel, majd az általa előadott hazugságokat felhasználva politikai előnyhöz jutni, s mikor a nap végén fény derül az igazságra, mindennemű bocsánatkérés nélkül folytatni az úgynevezett munkát, összehívni a népjóléti bizottsági ülést, mi több a koronavírus-járvány második hulláma elleni védekezésről szóló törvény vitájában vezérszónokként felszólalni, ellenzéki politikusaim, önök komolyan azt gondolják, hogy ilyen szakmai, emberi, társadalmi hozzáállás elegendő ahhoz, hogy veszteghes időnkben egy országot irányítsanak?!

Míg a kormány által a védekezés érdekében hozott szükséges intézkedéseket támadják szüntelen, sorra kérdőjelezik meg döntéseinket, addig önök egy nyomorult Facebook-posztot sem tudnak közzétenni hiba, botrány és valótlan tényállítás nélkül? Azt hiszem, hogy minden józanul gondolkodó és nyitott szemmel járó ember számára egyértelmű, hogy a baloldal már az ellenzéki politikusokra hárul legalapvetőbb feladatokat sem képes tisztességgel ellátni, nem-hogy az ország sorsát meghatározó döntéseket meghozni, bizonytalan időnkben irányt mutatni.

(10.10)

Minden erőnket a járvány megfékezésére kell fordítani, ehhez pedig összefogás kell.

Arra kérem tisztelt baloldali képviselőtársaimat, hogy amennyiben a védekezést nem kívánják segíteni, úgy legalább a kormány munkáját ne akadályozzák, az elért eredményeket csalárd módon meg ne hamisítsák, és mellőzzék az állampolgárok nyugalmát megzavaró, valótlan tényállításokat. Azzal, hogy falaznak a

kamuvideós Korózs Lajosnak, beismerik, hogy valójában nem a járvány okozta nehézségek leküzdésében érdekeltek, hanem a hatalom megszerzésében, amiért, úgy látjuk, semmi sem drága. Ha önök szerint ez egy felelős ellenzéknek feladata egy világjárvány idején, úgy nagyobb a baj az önök padsoraiban, mint ahogy azt eddig gondoltuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselő asszony elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Szeretnék valakitől idézni egy mondatot: „Tisztességes ember vagyok. Szerintem az átlagosnál jóval jobb politikus vagyok.” Vajon kitől van ez az idézet? Azt hiszem, sokan kitalálják: Korózs Lajos így minősítette magát, az a kamuvideós Korózs, aki egy egész ország előtt álhíreket terjesztett. Ő azt mondta, hogy őszintén az átlagosnál jóval - jóval! - jobb politikus. Lehet, hogy az MSZP-s szinthez mérte magát, amikor ezt mondta, és ezért alkalmazott ilyen minősítést Korózs Lajos önmagáról.

Azt hiszem, mindenki más láthatja, hogy szintén egy olyan politikussal állunk szemben, és az egész baloldallal is így állunk szemben, aki számára a politikai támadás, a politikai haszonszerzés jóval fontosabb, mint a járvány elleni védekezés. Ha el kell döntenünk egy döntési helyzetben, hogy álhírt terjesszenek-e, amivel veszélyeztetik a védekezés eredményességét, vagy pedig tisztességes módon valótlanosságot nem terjesztenek, hanem ezzel is igyekeznek segíteni a járvány elleni védekezés sikerességét, mindig azt fogják választani, amit politikailag kifizetődőbbnek tartanak rövid távon, és akár álhírek terjesztését is vállalják. Ezt, ugye, be is ismerték, amikor a Momentumnak nyilvánosságra került egy videója, nem szégyellték egymás között, hogy valótlanosságok terjesztéséhez járulnak hozzá akkor, ha ettől rövid távú politikai sikert remélnek.

Azt gondolhatnánk, hogy legalább a járványhelyzet egy olyan időszak, amikor fontosabb az igazság és a járvány elleni védekezés segítése, mint a rövid távú politikai haszonszerzés, egy-egy politikusnak a politikai túlélése, de úgy látszik, ez nem így van a baloldal soraiban.

Ennek az ügynek csak a csúcsa Korózs Lajos, hiszen nyakig benne van az egész baloldal. Benne van Tóth Bertalan, aki előzetesen tudott erről mint a párt elnöke, és jóváhagyta ennek a videónak elkészítését, aki utána megosztotta a Facebook-oldalán, akinek a vezetésével egy nap alatt lefolytattak egy belső vizsgálatot, aminek semmifajta eredménye nem lett, senkinek a haja szála nem görbült meg. De benne van Szabó Timea is, aki ugyanúgy hivatkozott Németh

Athinára, mint Korózs Lajos, akár itt a plenáris ülésen, akár a Népjelölési bizottságnak az ülésén. Egyikőjük sem kért bocsánatot, egyikőjük sem követte meg a nyilvánosságot, egyikőjük sem ismerte be, hogy valótlanosságokat terjesztett, hogy kamuvideót készített, hogy álhíreket mondott. Egyikőjük sem ismerte be ezt, és nem kért bocsánatot, hanem úgy mentek tovább, mintha mi se történt volna, sőt halmozzák ezeket a kamuhíreket, hiszen Korózs Lajos 2016-os statisztikákat tüntetett úgy fel, mintha koronavírus-járvány alatti statisztikák lennének. Tehát Korózs Lajos egy visszaeső álhírgyártóvá vált, aki nemhogy visszalépett volna a Népjelölési bizottság elnökségétől, hanem újabb és újabb álhíreket hozott, és a későbbiekben sem várhatunk tőle mást.

Akarjuk-e azt, hogy a magyar Országgyűlés egészségügyekkel foglalkozó bizottságának az élén egy olyan ember legyen, aki a teljes nyilvánosság előtt olyan híreket terjesztett, kamuvideókat terjesztett, amelyekről a napnál világosabban kiderült, hogy teljes mértékben valótlanok? Ő a legalkalmasabb? Az egész baloldalon nincsen egyetlenegy politikus sem, aki alkalmasabb lenne az egészségügygel foglalkozó Népjelölési bizottság vezetésére a járványidőszakban, mintsem egy olyan ember, aki egy olyan embert mutat be mentősként, aki soha nem is dolgozott az Országos Mentőszolgálatnál, és minden mondata szinte, amit elmondott, cáfolható volt?

És valóban inkább megvédik ezt a politikust? Az MSZP társelnöke azt mondja róla, hogy jól cselekedett a videó elkészítésével a Szocialista Párt, és újra leforgatnák ezt. Azt a Korózs Lajost védik, aki a magyarságról úgy vélekedett, egy korábbi nyilatkozatával Korózs Lajos azt mondta, hogy: „Magyarország a magyaroké? Ezek olyan butaságok! Magyarországon nincs egyetlenegy magyar ember sem.”? És még lehetne folytatni Korózs Lajosnak a kiváló aranyköpéseit, hogy Magyarország nem lehet a magyaroké, hiszen szerinte magyarok nem is élnek Magyarországon, így nem is lehet az övék.

És azt kell hogy mondjuk, hogy ebben a magyarországi baloldal ugyanúgy nincs egyedül, mint a többi támadássorozat esetében sem, hiszen alig várták ezt az alkalmat, hogy külföldre vigyék ezt a hírt, és megpróbálják külföldön beállítani úgy Magyarországot, mint ahol nem jó a védekezés, és a koronavírusos betegek ellátására kialakított ágyak miatt elhalasztott műtétek kapcsán - ahogy mondták ebben a videóban, amelyről kiderült, hogy valótlanosság - tíz betegből kilenc elhunyt, hiszen ezeket nemzetközi tévécsatornák, nemzetközi hírportálok a Financial Timestól az Euronewsig átvették, és mind a mai napig a honlapjukon az eredeti tartalom szerint tartják kint. Ők is ugyanúgy tartják Korózs Lajos kamuvideóját, mint ahogy Korózs Lajost megvédi az egész baloldal a Népjelölési bizottság elnöki székében.

Márpedig Korózs Lajosnak le kell mondania, mert nem lehet, hogy valakinek a rövid távú politikai

haszonszerzés fontosabb, mint a járvány elleni védekezés. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk. *(Több képviselő állva beszélget.)* Arra kérem önöket, hogy valamennyien foglalják el helyüket. Kérem a Ház technikai személyzetét, a teremszolgálatot, hogy ellenőrizzék a patkó szavazógépeinek állapotát, hogy azok átállítása megtörtént-e. *(Rövid szünet.)*

A teremszolgálat végzett a patkó szavazógépeinek a vizsgálatával, tehát innen napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Arra kérem ellenzéki képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket, nehogy olyan hivatkozásuk legyen, hogy nem értették időben azokat a kérdéseket, amelyeket az elnök innen föntről feltesz majd önöknek. *(Szabó Timea a padsorok között állva beszélget dr. Harangozó Tamással.)*

A mai határozathozatalok során minősített többséget igénylő törvényjavaslatok elfogadásáról is döntünk. Megkérem Szabó Timea frakcióvezető asszonyt, hogy foglaljon már helyet. Üljön le! *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból. - Szabó Timea: Nem!)* Akkor nem.

Felhívom a figyelmüket, hogy a határozati házszabály 50. § (3) bekezdése alapján, amennyiben a törvényjavaslat zárószavazása során az Országgyűlés nem fogad el minősített többséget igénylő rendelkezést, ez további külön döntés nélkül is kiterjed az el nem fogadott szabályozás sarkalatosságára utaló rendelkezés elhagyására is. Ebben az esetben az egyszerű többséggel történő zárószavazás az előterjesztés ekképpen módosult szövegéről történik.

Mielőtt megkezdjük a szavazási eljárást, a szavazógépek működőképességének ellenőrzése érdekében jelenlét-ellenőrzést tartunk. Kérem, nyomják meg a szavazógépük valamelyik gombját! *(Jelenlét-ellenőrzés.)*

179 a jelenlévők száma, 20 a távollévők száma, az Országgyűlés határozatképes.

Most soron következik **„A Magyarország és a Kirgiz Köztársaság között a jövedelemadókat területein a kettős adóztatás elkerüléséről és az adókijátszás és adóelkerülés megakadályozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről”** szóló T/13468. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13468. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 180 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következnek az **egyes törvényeknek nyilvántartásokkal és elektronikus ügyintézéssel összefüggő módosításáról** szóló T/13262. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

(10.20)

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13262/7., összegző jelentését pedig T/13262/8. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13262/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 127 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 51 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13262/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 127 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 53 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény módosításáról** szóló T/13257. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13257/7., összegző jelentését pedig T/13257/8. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. és 3. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Gyüre Csaba képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 49 igen szavazattal, 126 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat is Gyüre Csaba képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 126 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Ház! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13257/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 169 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 13 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13257/10. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 169 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 12 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik az **egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes tulajdonba adásáról, valamint az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény módosításáról** szóló T/13260. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13260/5., összegző jelentését pedig T/13260/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13260/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 128 igen szavazattal, 9 nem ellenében, 44 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13260/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 127 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 47 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **családi gazdaságokról** szóló T/13261. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13261/15., összegző jelentését pedig T/13261/16. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése értelmében az LMP képviselőcsoportja a 10., a 3. és a 4. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 10. számú módosító javaslat Schmuck Erzsébet képviselő asszony indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat is Schmuck Erzsébet képviselő indítványa. A módosító javaslat fenntartásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 38 igen szavazattal, 127 nem ellenében, 17 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat is Schmuck Erzsébet képviselő asszony indítványa. Ennek a fenntartásához is a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának

igen szavazata szükséges. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 38 igen szavazattal, 123 nem ellenében, 18 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 2-21., valamint az 51. és 52. pontjainak elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő pontokról határozunk, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13261/15. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 168 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 13 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13261/15. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 169 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 12 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a szavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13261/18. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 174 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.30)

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13261/18. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 175 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról** szóló T/13108. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13108/5., összegző jelentését pedig T/13108/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 21. és 22. pontjának elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő pontokról határozunk, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13108/5. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 137 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13108/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 134 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13108/7. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 150 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13108/7. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 149 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes klímapolitikai tárgyú törvények módosításáról** szóló T/13263. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13263/6., összegző jelentését pedig T/13263/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Schmuck Erzsébet képviselő indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 127 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13263/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 154 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13263/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 160 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **Eötvös Loránd Kutatási Hálózatnál foglalkoztatottak jogállásváltozásához szükséges egyes törvények módosításáról** szóló T/13476. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13476/7., összegző jelentését pedig T/13476/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13476/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 125 igen szavazattal, 52 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13476/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 123 igen szavazattal, 55 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **ingatlanok közműcsatlakozásának elősegítése érdekében egyes törvények módosításáról** szóló T/13478. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13478/8., összegző jelentését pedig T/13478/9. számon terjesztette elő.

Tájékoztatatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Tóth Bertalan és Szakács László képviselő urak indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a T/13478/8. számú összegző módosító javaslat 9. pontjáról külön szavazást kezdeményezett.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13478/8. számú összegző módosító javaslat 9. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért pontját 149 igen¹ szavazattal, 11 nem ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13478/8. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 125 igen szavazattal, 46 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.40)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13478/12. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 126 igen szavazattal, 31 nem ellenében és 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló 2018. évi**

¹ Az MSZP és a DK jelen lévő tagjai tévesen szavaztak.

L. törvény végrehajtásáról szóló T/13098. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13098. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 124 igen szavazattal, 54 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **egyes adótörvények módosításáról** szóló T/13258. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13258/8. számon, összegző jelentését pedig T/13258/9. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat, az LMP képviselőcsoportja pedig a 3. és 4. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Potocskané Kőrösi Anita képviselő asszony indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 123 nem ellenében és 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Csárdi Antal képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 40 igen szavazattal, 123 nem ellenében és 16 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat is Csárdi Antal képviselő indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 123 nem ellenében és 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13258/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 125 igen szavazattal, 21 nem ellenében és 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13258/12. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 124 igen szavazattal, 20 nem ellenében és 32 tartózkodás mellett elfogadta.

Megköszönöm együttműködésüket. A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünet következik. *(Rövid szünet. - A képviselők egy része távozik az ülésteremből.)* Képviselőtársaim! Folytatjuk munkánkat. Foglalják el helyüket!

Most általános vitákkal folytatjuk munkánkat. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a pandémiás helyzet szabályainak fokozott betartására szíveskedjenek koncentrálni a teremben való tartózkodásuk, az egymással folytatott diskurzusuk folyamán is. Köszönöm szépen. *(Balczó Zoltán: Elnök úr, a folyosón is lehet beszélgetni! Javaslom a jelenlévőknek, hogy...)* Kedves kollégám, volt alelnökságom instrukcióit megfogadva én is azt jelzem, amit ő mondott, valóban így van. Úgy tisztelettel kérem a két hölgyet, és nagyon örülök, hogy itt a patkóban dekoratív megjelenésükkel a parlament szintjét emelik, de mégis foglalják el helyüket. *(Dr. Pacsay-Tomassich Orsolya és dr. Koncz Zsófia távoznak az ülésteremből. - Balczó Zoltán tapsol.)* Köszönöm szépen.

Soron következik az **egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről, valamint egyes vagyongazdálkodási és pénzügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat, valamint az **egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről, valamint egyes vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/13672. és T/13673. számokon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhetők.

Most megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, a nemzeti vagyonnal kapcsolatos parlamenti ügyekért felelős államtitkárnak, a törvényjavaslatok előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslatok szabályozási tárgykörüket tekintve alapvetően hasonlóak, ami indokolta együttes általános vitájukat. Mindkét javaslat rendelkezik állami vagyontárgyak ingyenes átadásáról, melyek közül egyesek a nemzeti vagyonról szóló törvénytől eltérő rendelkezéseket is tartalmaznak. Ezek elfogadása minősített többséget igényel.

(10.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről, valamint egyes vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat célja egyrészt, hogy állami tulajdonú ingóságokat adjon át ingyenesen a Magyar

Nemzeti Filharmonikus Zenekar, Énekkar és Kottatár Nonprofit Kft., valamint a Filharmónia Magyarország Koncert és Fesztiválszervező Nonprofit Kft. részére, másrészt hogy lehetővé tegye állami tulajdonú ingóságok átadását a Kormányzati Informatikai Fejlesztési Ügynökséggel kötött használati megállapodások alapján használó természetes személyek részére, valamint biztosítsa állami tulajdonú ingatlanok és az azokhoz tartozó ingóságok ingyenes tulajdonba adását a Ménesbirtok Zrt. részére. A törvényben szereplő ingóságok más közfeladat ellátásához nem szükségesek, azok térítésmentes átadására az MNF Nonprofit Kft., a Filharmónia Magyarország Nonprofit Kft. és a Kormányzati Informatikai Fejlesztési Ügynökség igénylése alapján sor kerülhet.

Az ingóságok ingyenes tulajdonba adása a két cég ének- és zenekultúrával kapcsolatos közfeladatai ellátásának elősegítése, illetve a Kormányzati Informatikai Fejlesztési Ügynökséggel kötött megállapodást kötő személyek életminőségének javítása és digitális térbe történő integrálásának elősegítése érdekében szükséges. Egyes ingatlanok és az azokhoz tartozó ingóságok ingyenes tulajdonba adása pedig a Ménesbirtok Zrt. kulturális, örökségvédelmi, oktatási és szakképzési közfeladatai ellátásának elősegítése céljából szükséges.

A tulajdoni viszonyok rendszerváltás időszakában történő átalakítása keretében az önkormányzatok működéséhez szükséges vagyon biztosítása céljából állami tulajdonban lévő vagyontárgyak önkormányzatok tulajdonba adására került sor, azonban e folyamatok lezárásaként az ingatlan-nyilvántartásban a vagyontáradó döntések nem vagy nem teljeskörűen kerültek átvezetésre. A nemzeti vagyonról szóló sarkalatos törvény szabályai kizárják az osztott tulajdon létesítését az állam és egy önkormányzat között is, amely szabály megakadályozza a valós állapotoknak megfelelő ingatlan-nyilvántartási rendezést. A jelen módosítás szűk körben megengedi az állam és önkormányzat között az osztott tulajdon létesítését elsősorban a terek, parkok és közterek tekintetében, azzal, hogy kizárólagos nemzetivagyon-védelmi szintje ebben az esetben sem sérülhet.

A módosítás érinti a nemzeti vagyonról szóló törvény mellékletét, a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősülő, műemléki védelem alatt álló építmények és építményegyüttesek körét. A módosítással a soproni Esterházy-palota ismét megszerzi a kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon minősítést, a szabadkígyósi Wenckheim-kastélyegyüttes és parkja pedig kikerül a mellékletből egyéb állami célú hasznosítás érdekében. Ez utóbbi ingatlanok tekintetében az állam javára örök időre szóló elidegenítési és terhelési tilalom kerül feljegyzésre az ingatlan-nyilvántartásban.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat a megfelelő állami vagyongazdálkodási keretek biztosítása érdekében megteremtí a Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam szabályozott piacára

bevezetett részesedéssel, átruházható értékpapírral kapcsolatos jogügyletek végrehajtási feltételeit. A törvényjavaslat kivételszabályt állapít meg az állam vagy a helyi önkormányzat többségi tulajdonában álló gazdasági társaságok részesedésszerzéssel, részesedés megszüntetésével kapcsolatos döntési hatásköre vonatkozásában. Azoknak az állami vagy helyi önkormányzati többségi tulajdonban lévő gazdasági társaságoknak, amelyek üzletszerűen foglalkoznak fejlesztési célú tőkefinanszírozással, egyéb társaságokhoz képest lényegesen több alkalommal kell döntést hozniuk gazdálkodó szervezet alapításában való részvételről, egyéb módon történő részesedésszerzésről, illetve a részesedés átruházásáról. Az ilyen típusú ügyek e társaságok esetében a normál üzletmenet részét képezik, ezért indokolt, hogy a döntéseket időigényességük miatt a legfőbb szerv helyett a társaság ügyvezetése hozza meg, tekintettel arra, hogy a tőkebefektetés esetében gyors döntések szükségesek.

A közép-európai régió egyes műemléki vagy műemlékvédelemben nem részesülő, de kiemelt értékkel rendelkező és magyar vonatkozása szempontjából kiemelt jelentőséggel bíró épületek megőrzésére irányuló tevékenység előmozdítása érdekében létrehozott Közép-európai Épített Örökség Megőrző Alapítványról szóló törvényt az alapítványi vagyontáradás végrehajtása során felmerült körülmények miatt indokolt módosítani, illetve az átadásra kerülő vagyonelemek tekintetében pontosítani.

*(Az elnöki széklet Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tisztelt Országgyűlés! Az egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről, valamint egyes vagyongazdálkodási és pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat célja egyfelől a Máltai Szeretetszolgálat szociális feladatai ellátásának elősegítése érdekében az állami tulajdonú ingatlanok ingyenesen történő biztosítása a Máltai Szeretetszolgálat részére. A törvényben szereplő ingatlanok közfeladat ellátásához nem szükségesek, azok térítésmentes átadására a Máltai Szeretetszolgálat igénylése alapján kerül sor. A szeretetszolgálat olyan ingatlanfejlesztést kíván a területen végrehajtani, amely a szervezet közszolgálati és szociális feladatai hatékonyabb ellátását, valamint az egészségügyi és szociális szakdolgozók lakhatási feltételeinek biztosítását szolgálja.

Mérsékelt, de a gyakorlat szempontjából mégis fontos módosítás, hogy a törvényjavaslat biztosítja, hogy a Nemzeti Kulturális Alapból folyósított támogatásokra vonatkozóan ne csak támogatási szerződést lehessen kötni, hanem azokról az államháztartásról szóló törvény által biztosított kereteken belül a jövőben támogatói okirat is kiadható legyen.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslatban sor kerül a sportról szóló törvény mellékletének módosítására is. Ennek célja, hogy a törvényjavaslatban meghatározott állami tulajdonú ingatlanok olyan,

nagy hagyományokkal rendelkező fővárosi sportegyesületek vagyonkezelésébe kerüljenek, mint az Újpesti Torna Egylet, a Magyar Testgyakorlók Köre Budapest sportegyesület, valamint a Budapesti Vasutas Sport Club Zugló Közhasznú Egyesület. Az ingatlanok vagyonkezelésbe adása elősegíti az egyesületek sportfejlesztési stratégiájában megfogalmazott célok elérését, a versenysport, az utánpótlás-nevelés és a szabadidő-sport fejlesztését.

Tisztelt Ház! Az önök előtt lévő törvényjavaslat az állami vagyonról szóló törvénynek az állami tulajdonú gazdasági társaságok tulajdonosjog-gyakorlóit kijelölésével, az állami vagyon értékesítésével, illetve ingyenes átruházásával összefüggő rendelkezéseit is módosítja, pontosítja. A tulajdonosjog-gyakorlóit kijelölés módosítása, kiegészítése igazodik a társasági portfólió változásaihoz, míg az állami vagyon értékesítésével kapcsolatos módosításokat a jogalkalmazói tapasztalatok, valamint az elmúlt időszakban az állami vagyont érintő, de nem az állami vagyonról szóló törvény hatálya alá tartozó módosítások összehangolása teszi szükségessé.

A javaslat keretei között benyújtott törvényjavaslat, amely a kormány szándékát tükrözve a Nemzeti Vízművek Zártkörűen Működő Részvénytársaságot jelöli ki az állami tulajdonú víziközmű-szolgáltatók, illetve az állami tulajdonú víziközmű-rendszerek feletti tulajdonosi jogok gyakorlójaként, egységes ágazatszakmai alapokra helyezi a működési mechanizmusokat, hatékonyabbá teszi a költségvetési és európai uniós források felhasználását, továbbá elősegíti az állami tulajdonú víziközmű-szolgáltatók és a víziközmű-elemek gazdaságos működtetését a meglévő szakemberállomány bázisán.

(11.00)

A törvényjavaslat a kistelepülések lakosságának jobb kiszolgálása érdekében lehetővé teszi, hogy az egyetemes postai szolgáltatóval együttműködésben pénzügyi intézmények is nyújthassák mindazokat a szolgáltatásokat, és elérhetővé tehessék azokat a postai szolgáltatás igénybevételére szolgáló vagy ahhoz szükséges kereskedelmi árukat, amelyek a Magyar Posta Zrt. által üzemeltetett nagyvárosi postákon is megtalálhatóak. Az áruk köre a kistelepülésen élők által elvárt és széles körben igénybe vett szolgáltatás- és termékkörre szorítkozik. Ez a módosítás azt a pilot-programot segíti, melynek célja, hogy a takarékok és a posták közösen is működtethetők legyenek.

A javaslat értelmében ismételen a Magyar Posta Zrt. kerül kijelölésre mint egyetemes postai szolgáltató. Ez biztosítja 2021. január 1-jétől az egyetemes postai szolgáltatásnak az ország egész területén, földrajzi elhelyezkedéstől függetlenül a minden felhasználó számára meghatározott minőségben és megfizethető ár ellenében való rendelkezésre állást.

Tisztelt Ház! A javaslat rendelkezik továbbá arról, hogy az egészségügyi szolgáltatók beszerzéseinek

központosítását szolgáló folyamat részeként a tényleges beszerzési feladatot ellátó, a megyei konszolidáció során állami tulajdonba került egészségügyi szolgáltató zártkörűen működő részvénytársaság tekintetében az Állami Egészségügyi Ellátó Központ helyett a Közbeszerzési és Ellátási Főigazgatóság kerül tulajdonosjog-gyakorlóként kijelölésre.

Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottakon túlmenően a törvényjavaslat a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló törvény módosításáról is rendelkezik. Célja, hogy bővüljön a turizmustörvényben szereplő állami feladatok ellátásába bevonható, állami tulajdonú gazdasági társaságok köre a turizmusért és a kulturális örökség védelméért felelős miniszter tulajdonosjog-gyakorlása alatt álló társaságokkal.

A turisztikai tárhelyszolgáltatásban adattovábbításra kötelezett szálláshely-szolgáltatók munkáját alapjaiban befolyásolta a Covid-19-járvány. Indokolt és szükséges a határidők tekintetében olyan módosításokat végrehajtani, amelyek a járvány miatt kialakult helyzet kedvezőtlen hatásait a szálláshely-szolgáltatók esetében megnyugtatóan rendezik, biztosítva számukra a módosított határidők pontos betartását és a jogkövető magatartás lehetőségét.

Ugyancsak a vagyongazdálkodási és turisztikai kérdésekhez kapcsolódik a 2020. évi dubaji világkiállítás történetét magyar megjelenés sikeres megvalósításához, továbbá egyes nemzetközi nagy eseményekhez kapcsolódó rendelkezésekről szóló 2019. évi XIV. törvény módosítása.

A gyorsaságimotoros-világbajnokságok szervezésének kormányzati támogatása alapján a Kelet-magyarországi Versenypálya Kft. gyorsaságimotoros-világbajnokság pályalétesítéséhez kiemelt jelentőségű beruházásokat hajt végre. A kiemelt beruházások során a rendelkezésre álló rövid időn belül magas színvonalú, jelentős fejlesztések szükségesek, melyek határidőre történő megvalósítását segítik elő a törvényjavaslatban szereplő rendelkezések.

Tisztelt Ház! Mindkét törvényjavaslatban szerepelnek rendelkezések, és a törvényjavaslatok jelentős részét képezik a koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény módosításai és ehhez kapcsolódóan a vasúti, bányászati, vízgazdálkodási, személyszállítás-szolgáltatási, szerencsejáték-szervezési és dohánykereskedelmi ágazati törvények koncesszióhoz kapcsolódó rendelkezései.

A klasszikus koncesszió lényege, hogy az állam, illetve a települési önkormányzat a kizárólagos gazdasági tevékenységének minősülő tevékenység gyakorlásának jogát koncessziós eljárás lefolytatásával, koncessziós szerződés keretében időlegesen, legfeljebb 35 évre visszatérő szerződésben a koncessziós jogosult részére átengedheti.

A koncesszióról szóló törvény 1991. májusi hatálybalépése óta közel harminc év telt el, ez idő alatt a hazai gazdasági és társadalmi viszonyok jelentősen megváltoztak. Az állam és a magánszféra részéről is

hosszú távú elköteleződést igénylő, nagy volumenű koncessziós struktúrák alkalmazása a nemzetgazdaság hatékony és eredményes működtetése terén nemzetközi kitekintésben is növekvő tendenciát mutat. A nemzetközi gyakorlat alapján megállapítható, hogy az elmúlt évtizedekben az államok koncessziós aktivitása megnövekedett. A koncessziós törvény módosításának célja olyan áttekinthető, gyors és hatékony koncessziós eljárási rendszer létrehozása, amely a nemzetközi tendenciáknak is megfelel.

A módosítás lényegi eleme a koncessziós hatáskör megosztása az ágazati miniszter és a külön kormányrendeletben kijelölt miniszter között. A hatáskörmegosztási szabályok alapján a koncessziós pályázati és ajánlattételi eljárások lefolytatása és a koncessziós szerződés megkötése a kormányrendeletben kijelölt miniszter hatáskörébe kerül. A kijelölt miniszter munkáját a koncessziós eljárások előkészítésében, lefolytatásában, a koncessziós szerződések megkötésében a kormányrendeletben kijelölt központi kormányzati igazgatási szerv segíti.

A koncessziós jogviszony szakmai gondozása, a koncessziós szerződés nemzeti vagyongazdálkodási elvének megfelelő végrehajtása továbbra is az ágazati minisztereknél marad. A törvényjavaslat alapján a koncessziós eljárásban javaslattevő jogkörrel rendelkező bírálóbizottság biztosítja az ágazati szakmai, nemzeti vagyongazdálkodási és államháztartási érdekek érvényesülését.

A koncesszióról szóló törvény új rendelkezése a jogszabályváltozási klauzula, amely ismert a magyar koncessziós-jog-gyakorlatban, például az autópályakoncessziós szerződések körében, továbbá a beruházásvédelmi megállapodások gyakorlatában is egy bevett formula. A releváns francia, lengyel, német, nemzetközi koncessziós gyakorlat is elismeri azt az alapelvet, hogy a jogszabályváltozás mint a jogviszonyra irányadó alapvető körülmény megváltozása esetén az érintett fél a jogviszony alapjául szolgáló szerződés módosítását vagy adott esetben megfelelő kompenzációt igényelhesen.

A törvényjavaslat a koncessziós törvény szerint megkötött, koncessziós szerződésekkel kapcsolatos jogviták elbírálására nemzetközi szerződés eltérő rendelkezése vagy Magyarország nemzetközi szerződésből eredő eltérő kötelezettsége hiányában a szerződő felek részére a magyar vagy külföldi választott bíróság kikötésének lehetőségét is biztosítja.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmondottakra tekintettel kérem, hogy a T/13672., illetve T/13673. számú törvényjavaslatokat megvitatni és az azokban megfogalmazott szabályozási szándékokat támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, elnök úr, önnek a türelmét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fónagy János államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót

Bányai Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

(11.10)

BÁNYAI GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány 2020. november 10-én nyújtotta be az egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről, valamint egyes vagyongazdálkodási és pénzügyi tárgyú törvények módosításáról, valamint az egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről, valamint egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatokat. Az egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről, valamint egyes vagyongazdálkodási és pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat a T/13672 számú. Alapvető célja, hogy a jogalkalmazói tapasztalatok alapján az egyetemes jogértelmezés érdekében szükséges, a következőkben bemutatott törvényeket, módosító rendelkezéseket megalkossa, valamint az elmúlt időszakban az állami vagyont, a vagyongazdálkodás szereplőit érintően bekövetkezett változásokat a javaslatban szereplő jogszabályokon átvezesse, mintegy 17 törvényen keresztül.

A teljesség igénye nélkül a javaslat rendelkezik többek között az állam tulajdonában álló, Bicske külterületén található ingatlanoknak a Máltai Szeretetszolgálat tulajdonába adásáról térítésmentesen. Az ingatlanok eredeti funkciója, mindenki emlékszik rá, idegenrendészeti befogadó tábor volt, és talán arra is mindenki emlékszik, hogy 2015-ben a migrációs válság idején mekkora viharok voltak ott az ott élőknel, illetve a táborban. Ehhez a törvényhez kapcsolódóan azt is ki kell mondanunk, Bicske polgárai bízhatnak abban, hogy soha nem lesz a városuk környékén menekülttábor, illetve migrációs központ. Azt is szeretném megjegyezni - persze ez nem kapcsolódik a törvényhez -, hogy ugyanígy sikerült más megoldásokkal, nemcsak törvényekkel, hanem fejlesztésekkel például Kiskunhalason is megszüntetni az ottani menekülttáborokat, migrációs központokat. Az egyik helyen börtön, a másik helyen szabadidő- és lovasközpont jött létre. Tehát már ott sem kell tartani attól, hogy bármikor is menekülttábor vagy migrációs központ létesül, sem Bicskén, sem Kiskunhalason.

A Máltai Szeretetszolgálat az ingatlanokon a későbbiekben az egészségügyi és szociális szakdolgozók lakhatási feltételeinek biztosítása érdekében ingatlanfejlesztést fog végrehajtani. A nagy hagyományokkal rendelkező egyes kiemelt budapesti sportegyesületek sportfejlesztési elképzeléseinek támogatása érdekében a javaslat több ingatlan tekintetében jelöl ki olyan egyesületeket vagyongazdálkodóknak, mint a BVSC, az Újpesti Torna Egylet vagy az MTK Budapest Sportegyesület. Az előterjesztésben megjelölt ingatlanok vagyongazdálkodásba adásával elősegíthető az egyesületek sportfejlesztési stratégiájában megfogalmazott célok elérése, az utánpótlás-nevelés további megerősítése.

A javaslat érinti a víziközmű-szolgáltatásról szóló törvényt is. Célja, hogy a jelenleg állami tulajdonban lévő, ugyanakkor a nemzeti vagyronról szóló törvényben kizárólagos állami tulajdonként nem nevesített víziközmű-rendszerek jogi helyzete is rendezetté vájon mind az ellátásért való felelősség, mind a víziközmű-szolgáltatási jogviszony szempontjából. A Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal tájékoztatása szerint a módosítás elenyésző számú víziközmű-rendszert érint, amelyek esetében víziközmű-szolgáltató társaság változatlanul a jelenlegi szolgáltató fog maradni, így a felhasználók szempontjából nem lesz változás. Lényegében tehát technikai módosításról van szó, amely eredményeként a szabályozás egyértelműsítésre kerül.

A javaslat továbbá a kistelepülések lakosságának jobb kiszolgálása érdekében lehetővé teszi, hogy az egyetemes postai szolgáltatóval együttműködésben a pénzügyi intézmények is nyújthassák mindazokat a szolgáltatásokat - mobiltelefon-feltöltés, szerencsejáték-szolgáltatások -, amelyek lehetővé teszik a lakosság számára a postai szolgáltatások igénybevételére szolgáló vagy ahhoz szükséges kereskedelmi árukat, a postai küldemények csomagolására szolgáló borítékok, dobozok, levelezőlapok, képes-levelezőlapok árusítását, amelyek a Magyar Posta Zrt. által üzemeltetett nagyvárosi postákon is megtalálhatók. A módosítással kiegészülő portfólióelemek csak a kistelepüléseken élők által elvárt és széles körben igénybe vett szolgáltatási és termékkörre szorítkoznak.

A módosítás elősegíti a „Magyar falu” program céljait is megtettesítő szolgáltatáskoncentráció megvalósulását. A kistelepülések hátrányainak enyhítése érdekében a falusi szolgáltatóközpontok a szolgáltatásokhoz, közszolgáltatásokhoz való hozzájutás biztosítása által vonzóbbá teszik az ott élők, illetve a letelepedni szándékozók számára ezeket a településeket. S talán még nem késő, mivel az elmúlt évtizedekben nagyon sok takarékszövetkezeti kirendeltség szűnt meg az ország számos pontján, esetleg ezzel is lehet majd pótolni ezen szolgáltatásokat azokon a településeken, ahol hiányoznak ezek a banki kiegészítő szolgáltatások.

Végezetül fontosnak tartom megemlíteni a koncesszióról szóló törvényt érintő változtatásokat. A törvény hatálybalépése óta eltelt közel harminc év alatt a hazai gazdasági és társadalmi viszonyok jelentősen megváltoztak. A jogalkotói cél a koncesszióról szóló törvény és a kapcsolódó szerencsejáték-szervezési, dohánytermék-kiskereskedelmi, közúti közlekedési, személyszállítási, vízgazdálkodási és víziközmű-szolgáltatási, bányászati jogszabályok átfogó módosítása. Az átfogó módosítás indokolja továbbá, hogy az eljárásokat az időközben megváltozott társadalmi és gazdasági igényekhez kell igazítani az adminisztratív terhek csökkentésével és az eljárások megfelelő garanciák melletti egyszerűsítésével.

Az előterjesztés a Covid-19-járvány miatti gazdasági újraindítási intézkedésekhez is kapcsolódik.

A módosításnak köszönhetően olyan koncessziós eljárási rendszer jöhet létre, amely egyszerű, gyors és hatékony, továbbá megfelelő jogszabályi garanciákat tartalmaz az állam és a koncesszió jogosultja, a nemzeti vagyongazdálkodás alapelemeinek megfelelő gazdasági együttműködésére.

Tisztelt Ház! Az egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről, valamint egyes vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról szóló T/13653. számú törvényjavaslat alapvető célja, hogy az állami vagyon ingyenes átruházásával a köztulajdonban álló gazdasági társaságok közfeladatainak hatékony ellátását, valamint a rászoruló személyek digitális felzárkózását elősegítse, továbbá a jogalkalmazói tapasztalatok alapján az egységes jogértelmezés érdekében szükséges rendelkezéseket megalkossa, és az elmúlt időszakban a nemzeti vagyont, a vagyongazdálkodás szereplőit érintően bekövetkezett változásokat a nemzeti vagyronról szóló törvényen átvezesse.

A javaslat olyan jó célokat is szolgál, mint a Nemzeti Filharmonikus Zenekar, Énekkar és Kottatár Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság, mint kiemelt nemzeti kulturális alapintézmény feladatellátásának elősegítése céljából a magyar állam tulajdonában álló ingóvagyon-elemek ingyenes tulajdonba adása.

A javaslat szintén megoldást ad a Filharmónia Magyarország Nonprofit Kft. kulturális közfeladatainak megvalósításához szükséges ingóvagyon-elemek jogi helyzetének megnyugtató rendezésére. A rendelkezés célja, hogy az érintett vagyonelemek a Filharmónia Magyarország Nonprofit Kft. részére történő ingyenes tulajdonba adásával biztosított legyen a Filharmónia Magyarország Nonprofit Kft. működése és az alapító okiratában meghatározott kulturális állami közfeladatok ellátása. A javaslat rendelkezik továbbá a szabadkígyósi Wenckheim-kastélyegyüttes és parkja térítésmentes tulajdonba adásáról az állami tulajdonú Ménesbirtok Zrt. részére, elidegenítési tilalom megjegyzésekkel.

Végezetül a javaslat tartalmazza a koncesszióról szóló törvény sarkalatos módosításait, úgymint az állam és az önkormányzat kizárólagos gazdasági tevékenységének pontosító jellegű módosítása. A törvényjavaslat alapján a nemzeti vagyronról szóló törvény 12. § (2) bekezdés g) pontjába bekerül az önkormányzat új, kizárólagos gazdasági tevékenységeként az önkormányzat törzsvagyonának részét képező és használatában lévő vasúti pályák fejlesztése, működtetése is.

Jogszabályváltozási klauzula is bevezetésre kerül. A jogszabályváltozási klauzula ismert a magyar koncessziós-jog-gyakorlatban, például az autópálya-koncessziós szerződések körében, valamint a beruházásvédelmi megállapodások gyakorlatában is bevett formula, bár ennek nem annyira örültünk. A releváns francia, lengyel és német nemzetközi koncessziós gyakorlat is elismeri azt az alapelvet, hogy a jogszabályváltozás mint a jogviszonyra irányadó körülmény

megváltozása esetén az érintett fél a jogviszony alapjául szolgáló szerződés módosítását vagy adott esetben megfelelő kompenzációt igényelhesse. Jelenleg a koncessziós szerződésekkel kapcsolatos jogvitákban a főszabály szerint az általános hatáskörű és illetékeségi bíróság jár el, és nemzetközi választott bíróság eljárása csak devizakülföldi szerződő fél esetén köthető ki. A módosítás alapján általános jelleggel biztosításra kerül külföldi elem hiányában is a külföldi vagy magyar választott bíróság eljárásának lehetősége, feltéve, hogy nemzetközi szerződés vagy egyéb nemzetközi kötelezettség ezt nem zárja ki.

Tisztelt Ház! Frakciónk nevében kérem mindannyiukat, hogy a T/13672. és a T/13653. számú törvényjavaslatokban foglalt módosításokat fogadják el és támogassák. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bányai Gábor képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem hozták könnyű helyzetbe államtitkár urat ismételtelen, hiszen a szakmai tisztelet mellett el kell mondjuk, hogy a lehetetlenre vállalkozik, amikor elének fektetnek egy csomagot, amely egyszerre foglalkozik a szerezéjatek szervezésével, a bányászattal, a vízgazdálkodással, a sporttal, egy kicsit a vasúti közlekedéssel, de azért belekóstol a dubaji világkiállításba is. Azt látjuk, hogy tíz év elteltével a magyar parlamentarizmus iránt kifejezett tisztelet - s hangsúlyozom, nem önnek címezem ezt, hanem általánosan a rendszernek és a kormánynak - olyan szinten alábbhagyott, ami egészen elképesztő.

(11.20)

Kicsit tágabb kitekintéssel bizottsági ülések maradnak el azért, mert ha a kormánypárti többségnek nem tetszik egy napirend, akkor egész egyszerűen leszavazza azt, hoz egy másikat, saját hatáskörében felülírja, megerősokolja, még a felülírhatatlant is. A gránit-szilárdságú Alaptörvényt pedig rövid időközönként módosítgatja, annak függvényében, hogy éppen a pártpolitikai szándéka, illetve akarata milyen irányba viszi el, ahogy ezt most is látjuk. Ezt a csomagot ugyanis a tervezett alaptörvény-módosítás közpénzeket illető módosításai nagymértékben befolyásolják, és egyébként közelebb viszik az egyszeri tévénezőt vagy közvetítést követőt a magyar rögválóságához.

Az államtitkár úrnak szoktam szegezni, és megígérem, még megteszem néhányszor, hogy volt ennek a kormánynak egy 2010-es ígérete. Ha különböző nemzeti, illetve állami vagyonelemek átadásáról beszélünk, akkor mindezt egy nemzeti vagyoneleltár ko-

ordináta-rendszerében tehetnénk meg a leghatékonyabban, amely kimutatja, hogy mennyi az idézőjeles családi ezüst, miből tud gazdálkodni Magyarország. Itt mindig elmondom, hogy a nemzeti vagyon nem összekeverendő az állami vagyonnal, két egészen különböző szakmai kategóriáról beszélünk, és készült egy kezdetleges lajstrom, amely egyes nemzeti vagyonelemeket felsorolt - mindig elmondom, hogy erről hiányzott a Lánchíd, szerencsére a Parlament, ahol vitáztunk, benne volt -, de szakmai komolyságot és elismerést nem tudott kivívni az az akkori javaslat. Nyilvánvaló, talán ennek köszönhető, hogy nem is kezdték el ezt kozmetikázni, hanem szépen csendben elengedték.

Azt látjuk, hogy egészen elképesztő kettős dimenzióban dolgozik ez a kormány. Az, hogy vagyonelemeket kezd átadni alapítványoknak, oktatással foglalkozó intézményeknek és másféle közületeknek, önmagában még nem példátlan a világban, tehát láttunk nagyon sokszor ilyet. Olyat ritkábban láttunk, hogy van egy nemzeti vagyonra vonatkozó törvény, ennek vannak előírásai, és az átjatszott vagyonelemekre ezek az előírások már nem vonatkoznak, nem fognak vonatkozni. Nézzük, hogy mik azok, amiket az ezzel és más javaslatokkal kijátszott, átjatszott vagyonelemek esetében már nem lehet alkalmazni, hiszen ezekre konkrétan és kimondva nem vonatkozik a nemzeti vagyonról szóló törvény.

Az átruházott vagyon hasznosításáról évente beszámolási kötelezettség áll fenn a vagyont átadó szervezet felé, jelesül itt a magyar adófizetők felé fogantatható lenne egy ilyen elszámolási kötelezettség. Ez a nemzeti vagyonelemekre elviekben vonatkozik, a ki szervezett vagyonelemekre nem vonatkozik.

Másodsorban eddig megvolt az a lehetőség, hogy ha a hasznosításra vonatkozó törvényi előírásokról kiderült, hogy a vagyont kapó fél nem ezeknek megfelelően viselkedett, jogsértő magatartást követett el, akkor eddig ezt a jogsértő állapotot meg lehetett szüntetni. Ez a lehetőség, mivel nem vonatkozik a nemzeti vagyonról szóló törvény az átjatszott vagyonelemekre, szintén elszáll, ily módon pedig az eddig meglévő szerződéstől való elállási jog és így a vagyonelemeknek a visszajuttatási lehetősége is eddig megvolt a paragrafusok szerint, a kijátszott-átjatszott vagyonelemek tekintetében pedig már nem áll fenn a továbbiakban.

Éppen ezért látjuk azt, hogy amikor újabb 800 millió forint megy MotoGP-pályára, pedig Steinmetz Ádám barátom elmondta, hogy egy másik helyszínen ehhez képest fillérekből egy hasonló beruházás befejezhető lenne, amikor Magyarországon harcias és látzólag patrióta retorikát folytat a Fidesz, külföldön pedig azért lobbizik az Uniónál, hogy a támogatási értékhatár, amellyel nagyvállalatokat tud itthon közpénzzel támogatni, megemelkedhessen, tehát a perverz újraelosztást még inkább csúcsra járassa, akkor azt látjuk, hogy egy iszonyatos kettős játékot űznek.

Amikor az Alaptörvényben a közpénz fogalmával kezdenek el játszani, akkor azt is látjuk, hogy ennek azért deklarált céljai is vannak. Nem csak arról van szó, hogy a taopénzek felhasználása még kevésbé legyen átlátható, és aktívan sportoló emberként, sportbarátként és futballszurkolóként mondom azt, hogy a tao jelenlegi rendszere a visszaélések melege, és valóban annak engedett táptalajt, hogy falusi piramisok épüljenek, és hobbiszinten vagy érdeklődési kör szintjén adott esetben az ingatlanunktól egy fél utcára megépüljön egy olyan stadion, amelynek a befogadóképessége lehet, hogy a befogadó települését is meghaladja, mégsem beszélhetünk ott széles körű utánpótlásbázist bővítő szakmai munkáról.

Láthatjuk, hogy a taorendszeren átszorgatott nagyjából 800 milliárd forint egy befogadhatatlanul magas összeg, ugye? Ha ezt érzékelhetővé akarjuk tenni, akkor el kell mennünk, mondjuk, a költségvetési vagy zárszámadási vitáig, ahol azt látjuk, hogy áfabevételt befizet a magyar lakosság minden évben, több mint 4000 milliárd forintot a költségvetésbe; személyi jövedelemadóból befolyik kicsit több mint 2000 milliárd; társasági adóból összesen befolyik alig 300 milliárd, tehát egy töredékösszeg ahhoz képest, amit a fogyasztást sújtó adókkal lehúznak a lakosságról, és ezen 300 milliárdban benne van az, hogy az itt működő multi cégek is horrorisztikus kedvezményekben részesülnek, indokolatlan kedvezményekben. És ezen töredék 300 milliárdhoz képest taón ebben az időszakban keresztülszorgattak több mint 240 milliárdot. Tehát a nagyságrend körülbelül az, mint a társaságiadó-bevétel. Azt is látjuk, hogy bár van egy kis különbség, néhány milliárd a kettő között, de azért egész máshogy kéne ennek lennie. A társaságiadó-bevétel sokkal magasabb kellene hogy legyen, a taopénzek elosztása pedig sokkal követhetőbb, átláthatóbb.

De hogy miért beszélünk ennyit a taóról? Azért, mert a közpénz fogalmának szűkítése és újrafogalmazása az Alaptörvényben az alapítványokba szervezett állami bevételek és vagyontárgyak sorsát is érinti, hiszen ezekről is bele akarja erőszakolni a gránitszilárdságúba a kormányzati többség azt, hogy sarkalatos törvényként sokkal nehezebben lehessen ezeket megbirizgálni, felülvizsgálni, hozzányúlni, urambocsá, visszacsinálni azokat a huszárvágásokat, amelyekkel mi egyáltalán nem értünk egyet, és egy esetleges kormányváltást követően nyilvánvaló módon azért egy felülvizsgálati folyamatot nagyon sokan el akarnak indítani.

Azt is látjuk, hogy az állami cégek és az államhoz közel álló alapítványok költségeit is sokkal könnyebben el lehet rejteni ezen módosítás után. Ami engem megijeszt, az az, hogy a kormány ebből nem is csinál titkot, tehát nem is igyekszik ezt legalább ilyen műanyagmódon összefabrikált érvekkel, kommunikációs panelekkel tagadni, és kérdéses az, hogy a közpénz új definícióját követi-e a közvagyon vagy az állami, illetve nemzeti vagyon új definíciója is, hiszen

egyik következik a másikból. Tehát ha innentől kezdve az állam által adományozott vagy átadott vagyonelemeket teljes mértékben ki akarják venni az ellenőrizhető szférából, akkor azért egy őszinte beszélgetésünk nekünk lesz, ezt ugyanis a kormány nem tudja fű alatt megcsinálni.

A közérdekű vagyongazdálkodó alapítványok tekintetében most éppen Alaptörvénybe akarják írni, hogy sarkalatos törvény rendelkezik ezek létrehozásáról, megszüntetéséről, működéséről, nyilván itt az indoklás egy kicsit még fals, de várjuk ki a vitát, várjuk ki, hogy mi lesz a kormányzatnak az érvrendszere ez ügyben. De azt is látjuk, hogy azért vannak Magyarországon igen kellemetlen hagyományai annak, amikor valami elveszíti a közpénzjellegét. A Magyar Nemzeti Bank körüli botrányoknál, amikor 260 milliárdot ruháztak át alapítványaira az MNB, erről a pénzről már kimondhatjuk, hogy kikerült a kormányzati szektor, kikerült a magyar parlamentarizmus befolyásolási lehetősége alól. Ez pedig álláspontom szerint vérlázító.

Államtitkár úr, magyarázza el nekem, hogy egy hozzánk képest azért kicsit felülreprezentált és olyan tisztelt gazdaság, mint a német, miért tudta parlamenti döntéssel elérni azt, nagyjából a Nemzeti Bankról szóló törvény módosításával, hogy az ott keletkező nemzeti banki évenkénti idézőjeles profit kötelező jelleggel osztalékként befizetésre kerül az állami költségvetésbe. Magyarországon miért nem indulunk el ugyanebbe az irányba? Hiszen teljesen logikus volna az, hogy, mondjuk, a gyenge forintárfolyamból származó bevétel ne haszonként csapódjon le a Magyar Nemzeti Banknál, aztán műkincsbe, festménybe költözzön, hanem kerüljön legalább ez az elképesztő összeg befizetésre a költségvetésbe, hovatovább, ebből lehetett volna a már kilakoltottakat vagy a devizahitel-károsultakat is részben megsegíteni. De azt látjuk, hogy Magyarországon ez még mindig opcionális, pedig önkön múlik. Tíz évük volt rá, és egyetlen módosítással el tudták volna érni ezt. Hozzáteszem, a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény rendelkezik arról is, hogy lehet-e egy jegybanknak árfolyamcélja. Én pedig azt mondom, hogy legyen árfolyamcélja, legalábbis azt a forint/euró árfolyamelszállást, ami rengeteg magyar családnak most fölösleges pluszkiadást okoz, igenis szabályozza egy rendszer, és erről nekünk döntést kellene, lehetne hozni a parlamentben.

Még egyszer mondom, a közvagyon, nemzeti vagyon új definícióját még várjuk ettől a kormánytól, de azt is látjuk, hogy a hagyományos családmodell mögé bújva kívánja ezt a közpénz-újradefiniálást megtenni a kormányzat. Nyilván én a hagyományos családmodell pártján állok, én minden esetben ezt fogom képviselni, és úgy gondolom, hogy amit erről elmondtak, elmondhatták volna persze azt is, hogy az ég kék, a fű zöld, szerintem evidenciákról beszélünk, nem ebben van a vita közöttünk. De a közpénzügyi újradefiniálás megint csak azt a perverz újraelosztást erősíti, amelynek értelmében Magyarországon a szerencsésebbek, gazdagabbak igen komoly

közpénztámogatásban részesülnek, és ezt a támogatást jellemzően azoktól szedik be, akik nehezebb sorban tengődnek.

(11.30)

Ezzel párhuzamosan már említettem, hogy az állami beruházásösztönzés kapcsán pedig azért küzdenek külföldön fideszes potentátok, hogy Magyarországon nagyvállalatokat 800 eurós határ fölött is lehessen támogatni, és támogatással ösztönözni azoknak a belföldi befektetéseit, akik erre a támogatásra álláspontom szerint a legkevésbé szorulnak rá. Ezt a vállalati konszolidációs tervet nagyjából a kapitalizmus hetvenes évekbeli felfutó szakaszában lehetett megfigyelni, nem véletlenül nevezik ezt neoliberais fázisnak, hiszen ugyanezt tanúsítja a mostani Orbán-kormány gazdaságpolitikája is. Amikor, mondjuk, csak az autógyártókkal szembeni viselkedésüket nézzük, ott is ezt látjuk. Most kikeresem gyorsan a papírjaimból, de nem kell sokáig keresgélni, mert majdnem minden évben az Audi Hungária Zrt. részére kiutalnak néminemű támogatást. Most 2 milliárd forintos állami támogatásról kötött a magyar kormánnyal szerződést az az Audi, amelynek így lényegében a vírus miatti leállásból fakadó teljes veszteségét kifizeti az Orbán-kormány. Ez persze vitaképes, mert mondhatja azt a cég, hogy neki voltak még több meg átgűrűző veszteségei.

De hol vannak a magyar mikro- és közepes méretű vállalkozások ehhez képest? Ha legalább a veszteségüknek a felét valaki kipótolná, ezek a cégek boldogan meg tudnák tartani a munkahelyeket, de az a perverz újraelosztás, ami tapasztalható, miszerint hétköznapi emberektől vonnak és vonnak el folyamatosan, hogy aztán a szerencsésebbeknek és a gazdagabbaknak minél többet juttassanak, ez egészen elképesztő. Itt az Audi példája is mutatja, hogy miközben a vállalatok profitjai magánkézben maradnak, ezeket kitalicskázzák az országból, sokszor adózatlanul viszik el hazánkból, a káraikat az Orbán-kormány a magyar társadalomra hárítja, a magyar adófizetőkre hárítja. Ez a vegytisztán neoliberális modell többször megbukott már a világon. Egy dologra biztosan alkalmatlan: a magyar gazdaságot nem képes a válságból kivezetni, márpedig válság van.

Válságkezelésre lenne szükség, és úgy látjuk, és ez a csomag is azt bizonyítja, hogy az Orbán-kormány nagyon sok mindennel foglalkozik válságkezelés közben, csak az alapportfólióval, a fő feladatával nem, a kieső munkabérek pótlásával, a végrehajtások, kilakoltatások és egyéb, válsághelyzetben még nagyobb szociális katasztrófát okozó intézkedések leállításával. Hozzáteszem, a családtámogatások összegét is kellene, lehetne növelni. A Jobbik álláspontja szerint mindez családi kártyán keresztül kell hogy történjen, gyermekvédelmi megközelítésből, hogy csak alapvető élelmiszerekre, gyermeknevelési cikkekre lehessen ezeket költeni a

gyerekes családok esetében, de természetesen vitaképes ennek a módja. Az biztos, hogy a nem inflációkövető és befagyasztott családtámogatási formákat emelni kell, inflációkövetővé kell tenni, figyelembe venni azt a több mint 40 százalékos összeadódó inflációt, amely 2010 óta ezen a területen megjelent.

Ha ezeket elvégeztük, akkor én nagyon szívesen vitatkozok önökkel ménesbirtokokról, a dubaji kiállításról és minden egyébéről, de a magyar rögválóság szembejön, közeleg a tél, és nem szeretném, hogy tele legyen iszonyattal. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik, a DK és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. A következő hozzászóló Molnár Gyula képviselő úr, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónoka. Öné a szó, képviselő úr.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy picit megpróbálok általánosabb érvényű mondatokat mondani, kicsit haladva azon a nyomvonalon, amit előttem szóló képviselőtársam is megtett. De hadd tegyek fel ilyen költői kérdést, hogy mi ez a rohanás, urak, hova ez a sietség. Most nem mondom, hogy hölgyek, mert a teremben éppen képviselő hölgyet nem látok. Mi a baj? Mit tudnak önök, amit mi esetleg nem tudunk? Történik valami, vagy van valami, ami miatt most hirtelen ebben a helyzetben ilyen elképesztő tempóval kell egyfelől benyújtani ezeket a törvényeket, másfelől pedig szemmel láthatóan folytatni az egyébként számunkra meglehetősen homályos célúnak tűnő állami vagyongazdálkodásának elképesztő folyamatait? Vagy egyszerűen azt mondják önök - és az eddigi hozzászólásokból, már a kormánypártiakból látom -, hogy ne keressünk semmit, nincs itt semmi látnivaló, ez a szokásos dolog, ezt szoktuk csinálni, tíz éve is ezt ígértük, ezt kezdtük el, most van egy kis izgalmi időszak, hogy mi lesz a járvány végén. Picit ezért felgyorsítottuk, de egyébként nincs itt semmi látnivaló.

Szóval, én ezt - kicsit keményebben fogalmazva - megint egy ilyen komoly gyöngyszemének tekintem a parlamenti jogalkotási folyamatnak, és nyilván a pikantériája ennek, ezt ma és a holnapi napon, gondolom, sokszor el fogják mondani a hozzászólók, az ellenzéki hozzászólók, hogy mindennek a szépsége valójában az, hogy mindezt sikerült a vészhelyzet kihirdetése előtt vagy a kijárási tilalom kihirdetése előtt pár perccel benyújtani. Tehát óhatatlanul az emberek számára azt a kérdést veti fel, hogy mi az önök számára a legfontosabb.

Beszéljünk itt egy picit arról - mert azt gondolom, a következő hónapok meg talán az évek egyik legnagyobb kérdése az lesz -, hogy önök ebben az időszakban, ebben a pillanatban helyesen cselekedtek-e. Ha jól látom, az önök fejében, az önök mérlegelésében vannak a járványvédelemmel kapcsolatos kérdések,

van a működő egészségügy és a működő gazdaság dilemmája. Hogyan, miképpen lehet ezt valamilyen formában optimálisan megoldani? Még egyszer mondom, majd a történelem meg nyilván a számok fogják eldönteni, hogy önök ebben a pillanatban helyes döntést hoztak, az osztrákok hoztak-e helyes döntést, anno, mondjuk, márciusban Svédországban a svéd politika hozott helyes döntést, nem tudjuk megítélni. De azt azonnal szeretném hozzátenni, hogy az nagyon látványos - és ezt majd sokszor fogjuk még elmondani -, hogy ebben a szakaszban nagyon látványosan nem vagy csak alig foglalkoznak ugyanennek a problémának a szociális metszetével, a nyugdíjasokkal, a munkanélkülivé válókkal, a kis- és középvállalkozókkal, tehát mindazokkal, akik jól láthatóan ennek az egyensúlyra törekvő politikának, amit önök ebben a hármásban próbálnak meg végrehajtani, egyértelműen és jól láthatóan vesztesei lehetnek.

Ehhez önök tegnap bevarázsoltak maguknak egy olyan konfliktust, ami szerintem a magyar újkori történelem egyik legnagyobb konfliktusává is válhat, és gyökeresen más irányt vehet Magyarország, ez pedig az esetleges EU-vétó belengetése, és akkor még nem beszéltünk arról, hogy így balkézről a járványintézkedések ürügyén oda-odacsapnak az önkormányzatoknak, sőt ha egy picit fognak hallgatni Parragh elnök úrra, akkor elég komolyan oda is csapnak az önkormányzatoknak. Tehát azt a kérdést szeretném feltenni - és mondom, egy picit talán globálisabbnak tűnik -, hogy nem lesz-e ez egy kicsit sok, tehát nem kéne-e adott esetben valahol lassítani. Ha ennyi minden feladat egyszerre van, én értem, hogy a képességekben nincsenek híján, a bátorságban nincsenek híján, de talán érdemes lenne ebből a szempontból egy picit lassítani és eldönteni, hogy mi a fontos. Én ma azt mondom - ez az önök szlogenje, de most szívesen használnom -, hogy nekem Magyarország az első, és a magyar emberek az elsők. Érdemes lenne most azáltal foglalkozni, hogy mit is lehet tenni ebben a „járvány - működő egészségügy - működő gazdaság” metszetben, és talán békén kéne hagyni a világ többi elemét és többi részét.

Amit szeretnék, kicsit eggyel beljebb menve a törvényjavaslatban, én nagyon nagy tisztelettel és örömmel szoktam nézni azt, hogy önök milyen ügyesen képesek a saját érdekük szerint látni és láttatni a világot. Én emlékszem még, hogy micsoda eretnek és nemzetellenes dolog volt, ha bárkinek valamilyen offshore cége volt, aztán hirtelen, amikor lett egy kiváló ötlet, mondjuk, egy letelepedésikötvény-biznisz, akkor hirtelen az offshore-ok is milyen kiváló dolgok voltak. Hasonló dolog, hogy milyen sokat támadták, én polgármesterként emlékszem, hogyha valaki megpróbált koncesszióba adni valamit, ha megpróbált magántőkét bevonni abba a feladatba, amit jól láthatóan az önkormányzat azon a szinten nem tudott elvégezni. Én mindig azt mondtam - sokat támadtak ezért engem -, hogy ha az ember egy problémát meg akar oldani, de a képességei, a lehetőségei végesegek, és be tud vonni

valakit, aki ebben segít, azt gondolom, az nyilván helyes dolog. Itt az a feladat, hogy az ember a saját tisztességének határait megfelelő módon húzza meg, és ebből a szempontból van bennünk egy kicsi bizonytalanság.

Pontosan emlékszünk, hogy '91-ben ez a törvény egy óriási áttörés volt. Akkor mire vonatkozott? Az országos közutakra, a műtárgyakra, a csatornákra, a közműrendszerekre, az önkormányzati törzsvagyont képező helyi közutakra és műtárgyakra, bányászat, kutatás, kitermelés, csővezetékes termékszállítás, hasadó sugárzó anyag, akkor már megjelent a szerencsejáték és a trolibuszforgalom (*sic!*), tehát ezekre vonatkozott, és akkor jött itt szépen lassan az önök kormányzása, és elkezdett ez a koncessziós logika és gondolkodás egyre inkább terebélyesedni aszerint, hogy mi volt az érdek.

Nem akarok itt most ilyen nagyon hosszú fejtegetésbe belekezdeni, bár úgy látom, a szemben lévő pad-sorokban ilyen ádáz és éles vita nem fog kialakulni a mai nap során ebben az ügyben, tehát megtehetem, hogy picit más irányból is megközelítem a problémát. Nagyon sokszor szoktak foglalkozni a játékelmélettel a koncesszió kapcsán, hogy mi is ott az érdek, hol ott az alku, mikor jár, ki jár jól, most nem ügyészszegi oldalról vizsgálom a dolgot, hanem sokkal inkább a játékelmélet oldaláról.

(11.40)

És tényleg, ezek olyan pillanatok voltak, amikor ezek mindenki számára kedvező játszmák voltak. Itt az az igazi kérdés, hogy amikor alkuhelyzetbe kerülünk, képesek vagyunk-e koalíciókat kötni, kompromisszumokat kötni. És az a kérdés vetődik fel, azért repültem rá ilyen bonyolultan, államtitkár úr, erre a problémára, merthogy nem pontosan látom ezekben, hogy miért jó ez az államnak néhány esetben, hogy hol van itt az az alkuhelyzetben, hogy az állam, amikor egy problémát egyébként nem tudna megoldani, és talál egy szereplőt, aki ezt helyette megoldja; nem igazán érzékelem. Úgy tűnik nekem, hogy ebben a játszmában, most ezt ilyen módon próbáljuk meg előállítani, akkor sokkal inkább csak az jár jól, aki ebből a szempontból kedvezményezettje ennek a tranzakciónak és ennek a vagyonátadásnak. Na de nem akarok ennél mélyebben belemenni ezekbe az elvi dolgokba.

Én szeretném megemlíteni a képzeletbeli kalapot az önök kommunikációs stábjá és csapata előtt, mert elképesztő képességük van ahhoz, hogy egyébként egy nagyon fontos ügy elé hogyan tudnak paravánokat felhúzni, és ezek a paravánok hogyan, miképpen fedik el esetlegesen a valóságos dolgokat. És elképesztő bányászati feladatot igényelne az ellenzéki képviselőktől, hogy leássunk a mélyéig, és megtaláljuk minden egyes törvényben azt, ami ténylegesen az igazi cél.

Hát, ebben az ügyben tényleg zseniális a találmány, az ön expozéja is hosszasan szólt erről, Bányai

képviselőtársunk is erről beszélt. Tehát a nemzeti filharmonia kapcsán, ha valaki megnézi ezt az előterjesztést, 16 oldalon keresztül zongorák, hegedűk, minden benne van; minden benne van, hogy a filharmonia mivel is gazdálkodik. Csodálatos! És a Magyar Máltai Szeretetszolgálat a másik a törvényben. Tehát önök felhúzták a paravánt, és akkor egyszer csak mögötte ott van Dubaj, ahogy már láttuk, ott van a vízi közmű, és ott van egy csomó minden, ott van a kastély, a szabadkígyósi kastély. Tehát még egyszer mondom, én tényleg nagy tisztelettel adózom, és tényleg minden szempontból értem is, aztán utána itt a parlamentben pedig ezt rezzentelen arccal el is lehet mondani, és fel lehet idézni.

Én megmondom őszintén, nem nagyon fogjuk tudni támogatni ezt a fajta tempót. Itt az állami vagyon újabb magánkézbe adását, egy felgyorsított magánkézbe adását látjuk. Nem nagyon tetszik az, hogy itt természetvédelmi területeken fekvő ingatlanok, úgy érzékeljük, hogy talán könnyebben tudnak kikerülni ebből a mezőből és magánkézbe kerülni, és hadd idézzek itt valakit, aki ugyan nem vádolható talán azzal, hogy a liberális bolsevik sorosista összeesküvés egyik fő élharcosa, ez Balogh József, az ominózus szabadkígyósi polgármester, aki arról híresült el, hogy a vak komondorral volt találkozója neki és a kedves feleségének. Van ez a szabadkígyósi kastély, ahol elég... *(L. Simon László: Az nem ő volt!)* Nem ő az? Tényleg? Akkor bocsánatot kérek! Akkor Balogh József fideszes... *(Dr. Fónagy János: Igen.)* De akkor ő is... De akkor nem az, elnézést kérek akkor ettől a Balogh Józseftől, bocsánatot kérek.

De mindenesetre Szabadkígyós fideszes polgármestere a HVG-ben most a következőt mondta. Levelet írt először is, ha jól tudom, a békési parlamenti képviselőknél, hogy segítsék megakadályozni, hogy elvegyék tőlük ezt az ingatlant. És azt mondja, hogy illett volna azt mondani legalább, hogy: te bolond, ezt akarjuk.

Balogh József, Szabadkígyós polgármestere állítása szerint nem aludt egész éjszaka, mert a 22 évből, melyet polgármesterként töltött a faluban, 20 azzal telt, hogy megoldást találjon a Wenckheim-kastély kezelésére, felújítására és hasznosítására. Ezzel az erővel Koszovóhoz is csatolhattak volna bennünket - utalt a békési polgármester arra, hogy turisztikai szempontból a település mindig Békéscsabával és Gyulával közösen tervezett, hiszen ezektől 5-10 kilométerre van Szabadkígyós, míg Mezőhegyesig 52 kilométert kell autózni. És akkor itt jön a slusszpoén, azt beszéltek az emberek, amikor a támogatások jöttek a felújításra, hogy majd úgyis elviszi egy politikus. Most mit mondjak? - fogalmazott a polgármester. Hát, elvitte egy politikus, úgyhogy ez proféciónak számított.

Sajnálom, még egyszer mondom, hogy az ilyen, egyébként látszólag fontos meg látszólag köz célokat szolgáló ügyek közé bekeverednek ilyenek is. És mivel nyilvánvalóan most itt a hálás utókornak is beszélünk

ebben a teremben, azért szeretném elmondani, hogy a következő egy-két napban számtalan olyan törvényt fogunk megvitatni, amik nagyon izgalmasak lesznek majd abból a szempontból, még egyszer mondom, hogy próbálom a keretet meghúzni, ami az utólagos értékelése mindannak, ami itt a járvány és a vészhelyzet kapcsán történt.

De azért fussuk át, hogy az elmúlt években hány-szor volt olyan, amikor önök valamilyen rendkívül nemes célt megfogalmaztak, majd a végén jól láthatóan kiderült, hogy valamilyen újabb klientúraépítés, valamilyen módon az állami vagyon magánkézbe csorgatásáról volt szó. Ilyen volt a trafikok bérbe adása, a földek haszonbérletbe adása, majd utána eladása, az irányított közbeszerzések rendszere, a Nemzeti Bankhálózat kialakítása, a szerencsejáték-piac ártrendezése, a hazai élelmiszerláncok diszkriminatív támogatása, a gázüzlet hasznának lefőlézése, itt egy offshore cég is megjelenik a háttérben, a letelepedési államkötvényeken szerzett hasznok, a közvilágítási tenderek személyre szabása, és a taopénzek becsatornázása.

Ehhez most a következő időszakban, azt gondolom, hogy hozzájön az állami vagyon magánkézbe adásának ez a módja is. Köszönöm szépen. *(Taps a DK és a függetlenek padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Molnár Gyula képviselő úr. A következő hozzászóló Varju László képviselő úr, a DK képviselőcsoportjának vezérszónoka.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Néhány gondolatban szeretném kifejteni azt, hogy önmagában az államtitkár úr által megvédett vagy mondhatnánk: az expozéjában elmondott törvénytervezethez képest miben gondolkodunk másként, és mit kellene másként csinálni ebben a helyzetben. Kezdem azzal, amivel rendre szoktam ezeket a törvényeket, még nem is azt mondom, hogy kritizálni, elsősorban keresni azokat a hatástanulmányokat, amelyek kellene hogy kapcsolódjanak a törvényhez, mert önök elfogadtak egy olyan szabályt, ami alapján, ha annak társadalmi-gazdasági hatása van, és ennek is lesz, akkor az erre vonatkozó információkat meg kellene osztani a parlament képviselőivel a szavazás előtt. Ezt önök, az is egy enyhe kifejezés, hogy rendre elmulasztják, soha nem csináltak még ilyet, annak ellenére, hogy van egy ilyen saját maguk által elfogadott szabály, és ezt rendre megszegik.

Éppen ezért, ha csak már ebből indulok ki, akkor is azt kellene mondanom, hogy elfogadhatatlan, és nem lehet támogatni, mert igazság szerint önök valószínűleg tudják, hogy mi van emögött, és miért csinálják ezt. Én azt gondolom, hogy nem korrekt, amit csinálnak, azzal, hogy ezeket az információkat eltitkolják.

Hogy ez halmozottan igaz legyen, az államtitkár úr is egy ideig részt vett azon a költségvetési bizottsági ülésen, amelyen a miniszter asszony beszámolt

a tevékenységéről, az elmúlt éviről; a tervekről kevésbé esett szó. De ilyen nagyságrendű átalakítást, azt gondolom, hogy illetet volna a parlament azon szakbizottsága előtt felvetni, az erre vonatkozó ajánlásokról közösen gondolkodni, amelyek most elvezettek egészen odáig, hogy ennek a törvénynek a vitatását az egyébként odarendelt szabály szerint, ezt is önök fogadták el - a miniszter asszony -, hogy az önökhöz sorolt területtel foglalkozó bizottságot kizárták abból, hogy ezt a törvényjavaslatot megvitathassa, erről bizottsági szinten állást foglalhasson. Na most, mi ez, ha önök nem eldugni akarják ezt a törvényt azért, hogy egyébként akár a beszámoltatásból, akár az egész történetből kimaradjon. És itt egyszerre két olyan törvény is van előttünk, amely egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről szól. Emiatt ez egy újabb pont, ami miatt ez elfogadhatatlan.

Képviselőtársam, és akkor itt ez a következő gondolat, említette azt az evidenciát, hogy az ég kék, a fű zöld, csak nem folytatta, vagy nem fejezte be. Én hozzászám: és a Fidesz hazudik. Tehát ezen evidenciákból kiindulva kell, azt gondolom, vizsgálni ezt a törvénytervezetet. Mindezt akkor, amikor önök itt a világiárvány közepén hónapokon át igazából nem csináltak semmit, nem készültek fel, hezitáltak, bizonytalanok voltak, hogy mit csináljanak. Na most, ehhez képest, a járványveszély csökkentése érdekében benyújtották például ezt a két törvényt; még sok minden van vissza előttünk, de a vagyongazdálkodásra vonatkozó két törvényt.

(11.50)

Eközben nem készítették fel az egészségügyet, nem készítették fel az iskolákat a második hullámra, nem készítették fel a vállalkozásokat, nem adtak segítséget, és ma eljutottunk odáig, hogy a mai napnak mindenképpen fontos, drámai pillanata az, hogy 150 ezer embernél is több beteg van az országban. És ehelyett önök ezzel traktálnak itt bennünket, és próbálják imitálni azt, hogy itt mindenki lelkesen dolgozik, és hát akkor a képviselők is dolgoznak - megmondta ezt Gulyás miniszter úr a kormányinfón.

De én élek azzal a lehetőséggel, hogy e törvény keretei között is felhívjam azokra a figyelmet, amelyekkel egyébként foglalkozni kellene. Ez azért is így van, mert ha államtitkár úr megengedi, én örülök annak, ha olyan mondatokat mond és megpróbálja olyan színben feltüntetni a törvényt, mintha egyébként önöknek micsoda jó szándéka lenne és micsoda jó tettet hajtanának végre, ehhez képest, nevezzük nevén a gyereket, állami vagyont osztogatnak, magánszemélyeknek, szervezeteknek adnak át ingyenesen tulajdonba úgy, hogy önök azokat kiválasztották valamilyen oknál fogva. Bizonyára van önöknek hatástanulmánya arról, hogy miért pont ők azok, akiknek ezt

a lehetőséget meg kell teremteni másokkal ellentétben, akiknek viszont nem tesznek ilyet.

Ráadásul megbíznak itt alapítványt költségvetési támogatás elosztásával, sőt önállóan gazdálkodhat azokkal, tehát elég érdekes módon adják el. Vagy ugyanilyen módon az a kiválasztott beszél a Máltai Szeretetszolgálatról, de arról nem beszél az államtitkár úr, hogy eközben pedig tönkretették az Iványi Gábor fémjelezte Oltalom Alapítványt gyakorlatilag, akinek nem segítenek, sőt egyébként a tartozásukat is, azt gondolom, vitatható módon rendezik, bár most éppen pénzügyminiszter úrral vagyunk ebben vitában.

De a változtatás egyik lényege, hogy azt az eljárási könnyítést, amivel a közbeszerzési eljárásokból kiakarnak menekülni, odateszik a mellé a MotoGP-pályára mellé is, ahol 65 ezer millió forintot költenek el. Államtitkár úr, mennyi munkanélküli van ma az országban? Ha 65 ezer embernek adnának egymillió forintot, akkor egyébként ezt a következő időszakot túl tudnák élni, és akkor még nem beszélek arról, hogy az egymillió forinthez képest mennyi az, amit valójában kapnak ma azok, akik álláskeresési járadékon vannak, akikkel külön foglalkozni kellene.

Úgyhogy mindezek alapján azt kell hogy mondjam önöknek, hogy ez a törvénytervezet nemcsak hogy nem támogatható, hanem önmagában egy olyan gyalázatos pillanata ennek az időszaknak, amikor a járványveszély közepette azzal foglalkoznak, hogy magánszemélyeket hogyan tudnak kitömní ingatlanokkal, ahelyett, hogy egyébként azzal foglalkoznának, ami most talán a legfontosabb - nem talán, ami most a legfontosabb.

Ilyen módon nem tudom másként kezelni ezt, mint a pánikkormány pótcselekvése, ennyi, próbál olyasmivel foglalkozni, amivel egyébként biztosan nem kellene. Önök hónapokon át, ahogy mondtam már, nem csináltak semmit, amikor pedig nagy lett a baj, akkor megpróbálnak valamit imitálni, hogy valamit csinálnak. Mintha a legnagyobb rendben lenne minden ebben az országban, olyan törvénytervezetet hoznak ide, és még azt is ilyen elfecsérelt (*sic!*) módon, olyanokat tesznek bele, amelyek egyébként szerintem teljesen indokolatlanok. Azt gondolom, lényegében önök belátták, hogy elveszítették a járvány ellen való harcot, ezért megpróbálnak mást csinálni, ahelyett, hogy segítenének azoknak az embereknek és azoknak a vállalkozásoknak.

Zárójelben hozzászám, hogy ez a vagyonskimenítés, mondhatnám úgy is... Még azt is feltételezhetem, hogy önök a biztonságra törekednek, rettegve attól, hogy elveszítik a választásokat, és mivel most nincs két forduló, ezért nem két forduló között akarnak vagyonskimenítéshez, lehetőséghez juttatni embereket, szervezeteket, mint ahogy egyébként ezt tették 2002-ben, hanem itt előre megfontolt módon, kitervelten végigviszik, és ilyen módon a magyar államot jelentősen károsítják különböző lépésekkel.

Szóval, amit ehelyett viszont csinálni kellene, azt pedig nem teszik. Elmarad az ingyenes, tömeges tesztelés, amit ha már tulajdonképpen megtettek volna, akkor nem szabadult volna rá a járvány az országra, és nem kellett volna önöknek lezárni ezt az országot, és kialakítani egy olyan helyzetet, hogy néhány kiválasztott ágazatot támogatnak, amit különböző területeken az önök szempontjából, úgy gondolják, fontos lépni.

Eközben pedig azokkal a kis- és középvállalkozásokkal, amelyeknek gyakorlatilag megszűnt a belső piacuk, nincsenek megrendeléseik, de egy kisebb vállalkozásnál is ott van 10-15 ember, akinek a foglalkoztatását pedig a tulajdonos vérrel-verejtékkel megpróbálja valamilyen módon megőrizni, hogy ne kelljen őket elbocsátani, őrülük pedig nem foglalkoznak. Nem talál olyan kis- és középvállalkozást, államtitkár úr, aki kapott volna támogatást önkéntől, amivel tisztességesen vagy legalábbis részlegesen túl tudná élni ezt az időszakot. Ne Mészáros Lőrincet említse majd nekem, legyen szíves, akkor, ha a válaszában erre szeretne majd visszatérni!

És ahogy nem segítettek az egészségügyi dolgozókon, a pedagógusokon, úgy ott vannak az iskolák, őket, gyakorlatilag az óvodákat, a bölcsődéket tesztelés nélkül hagyták. Mi az oka annak, hogy egyébként nem végzik el az általános tesztelést azokon a helyeken, ahol egyébként a gyerekeinket fogadják? Nem hosszabbították meg az álláskeresői támogatást három hónapról hat hónapra, legalább. Miért nem? Miért nincs az az általános lehetőség, hogy ha egyébként valakit elbocsátottak, akkor az ő számára legyen túlélési lehetőség, ha már önök is úgy számolják, hogy egyébként valamikor a jövő év elejére, talán a jövő év közepére eljuthatunk odáig, hogy lesz egy általános gyógyszer, amellyel szembe lehet szállni ezzel a járvánnyal? Ha addig ki kell bírni, akkor legalább erre az időszakra miért nem hosszabbítják meg az álláskeresői támogatást?

Önök lelkesen kihagyják azt a legalább 150 ezer embert, aki kiesett az ellátási rendszerből, és ők nem kapnak semmilyen lehetőséget, maradt a 22 800 forint, ön pontosan tudja, ami egy állampolgárnak jut. Ha egyébként a családból mind a ketten ebbe a helyzetbe kerültek, akkor az önök szabályai alapján csak az egyiküknek jár 22 800 forint. Államtitkár úr, miért hagyják cserben és miért hagyják az árok partján az embereket?

Újra kell indítani, azt gondolom, ebből teljesen egyértelmű, az állami bérpótlékot; nem a kiválasztottak részére, hanem általánosan el kell indítani. Éppen ilyen alibizéssel érték el egyébként az első hullám után is, hogy félmillió magyarnak nem lett munkája. Ebből a helyzetből kell kijönni, tegyék meg!

És ott vannak a nyugdíjasok. Pontosan tudják, micsoda hazugság az, amikor önök azt állították, hogy ők megőrizhetik, értékállósága lesz a nyugdíjajának. Semmi köze nincs hozzá, és azt pontosan érzékelik

azok, akik bemennek az újpesti piacra, hogy egyébként mennyivel többre kerül minden. Mindezt figyelmen kívül hagyva legalább a kisnyugdíjasoknak segíthettek volna egyszeri támogatással, de az ő megélhetésük, az ő lehetőségük nem jelent önöknek semmit, éppen ezért azt hiszem, hogy önök nagyon felelőtlenek.

De ott van az a kérdés is, hogy az influenzaoltással kapcsolatosan milyen hangzatos bejelentéseket tett az „50 százalékos” miniszterelnök. És egyébként mit csinált belőle? A fele sem volt igaz.

(12.00)

Ott vannak most a házi orvosok, akik megküzdnek mindennap azért, hogy tudják elvégezni, hogy tudják biztosítani azokat az igényeket, amelyek megjelennek náluk. Akár a koronavírus-vakcina ingyeneségét is bejelentették volna ugyanezzel az erővel, hiszen ugyanúgy nincs, mint ahogy egyébként az influenza elleni oltás sincs. Végül is örülök, hogy a miniszterelnök úrnak jutott egyébként, nyilván önöknek is, de a magyarok jelentős részének, államtitkár úr, nem jutott.

És még sorolhatnám az általunk, a Demokratikus Koalíció frakciója által ajánlott 22 pontot, de értem én, hogy önök a pánikkormányzásukban most mással foglalkoznak, és igyekeznek elterelni a figyelmet arról, ami a valóságban ott van az emberek életében, az a rettegés, félelem, hogy mi lesz velük. És önök ebben semmit nem segítenek, de hogy ez a két törvény nekik nem segít semmit, az egészen biztos, éppen ezért nem is fogadom el. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varju László képviselő úr. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Megmosolyogtató, amikor Varju László vagy Molnár Gyula beszél állami vagyon magánvagyonná válásáról, hiszen a mostani módosítás célja is, ahogy egyébként államtitkár úrtól, fideszes képviselőtársamtól is meghallgattuk, hogy az állampolgárok, a magyar emberek érdekében történő minél optimálisabb és hatékonyabb állami vagyon kezelése fekszik az előttünk lévő törvényjavaslatban, hiszen a Fidesz-KDNP-kormány 2010 óta elkötelezett az állami vagyon visszaszerzése, megtartása és bővítése érdekében. Hiszen a baloldali kormányokkal ellentétben 2010 óta másfélszeresére nőtt a nemzeti vagyon.

Varju képviselő úr mint a fejlesztési... - Gazdasági Minisztérium államtitkára, biztosan emlékszik arra, hogy 2010 előtt, a Medgyessy-Gyurcsány-Baj-

nai-kormányok idején hogyan vált egyszerűen magánvagyonná az állami vagyon, az önök haverjainak hogyan játszották ki a különböző cégeket, ingatlanokat és állami tulajdonú vagyontárgyakat.

Az elmúlt évtized azt bizonyítja, hogy az állam igenis lehet jó gazda, igenis a magyar emberek érdekét és biztonságát szolgálja, ha a közművek, a nemzetstratégiai szempontból kiemelt jelentőségű vagyontárgyak állami tulajdonban vannak, és nem külföldi spekulánsok gazdagodnak meg belőle. Pontosan tudjuk, hogy önök, a baloldal teljesen más nézeteket vallott erről. Szerintük az állami vagyon akkor jó, ha a külföldiekhez, a baloldali elvbarátokhoz vagy a vörösbárókhoz vándorol.

A baloldal szerint nem számít korrupciónak - és szerintük előnyös a PPP-konstrukció kötése - a közművek, a nyereséges állami vállalatok eladása, a közbeszerzések külföldi spekulánsoknak vagy baloldali oligarcháknak, vörösbáróknak juttatása; illetve önök szerint nem számít bűnnek a magyar alvállalkozók ki nem fizetése.

Ennek a felfogásnak lett az az eredménye, hogy 2010 előtt a rablóprivatizációt folytató Medgyessy-Gyurcsány-Bajnai-kormányok egész egyszerűen szét-hordták vagy elherdálták az állami vagyon jelentős részét. Ki kell mondani, hogy 2010-re az állami vagyon jelentős része magánvagyonná vált az önök - idézőjelben mondom - áldásos tevékenységének köszönhetően.

Gyurcsányék a nemzetstratégiaileg kiemelt vállalatok több mint kétharmadát magánkézre játszották: az energiaszektor, nagy állami cégeket, bankokat, közművállalatokat, állami ingatlanokat és földeket. Privatizáltak 190 céget, erről keveset hallhattunk Varju László felszólalásában. 190 céget privatizáltak az állami vagyonból. Eladták többek között a Budapest Airportot, a Postabankot, a MOL-részvényeket, az Antenna Hungáriát, és a nyereséges MÁV Cargót is eladták. Erről sem beszélt Varju képviselő úr, hogy hogyan tudták kijátszani ezeket a vagyontárgyakat, ezeket a nyereségesen működő cégeket egyébként az állami vagyonból a különböző külföldi spekulánsoknak és a haveroknak.

A baloldal kiárusította az országot akkor is, amikor a közművekről volt szó, a közműveket külföldi tulajdonba adták. Ez óriási felelőtlenség volt, ugyanis a magyar fogyasztókat kiszolgáltatták a külföldi érdekeknek, és miközben a külföldi tulajdonosok óriási profitot vittek ki az országból a magyar fogyasztók kárán, addig a magyar családok fizethették önöknek köszönhetően Európa legmagasabb rezsiköltségeit.

Tisztelt Képviselő Úr! Több tucatszor emelték az áram és a gáz árát, és a magyar családoknak kellett egész Európában a legmagasabb rezsiköltséget fizetni csak azért, mert önök kijátszották külföldre a közműcégeket. 1060 milliárd forinttal többet kellett fizetniük 2004-2010 között az önök ténykedésének köszönhetően a magyar családoknak a rezsiköltségeken.

Emlékezhettünk rá, hogy Demszky Gábor 1997-ben aprópénzért adta külföldi tulajdonba a Fővárosi

Vízműveket, valamint a Fővárosi Csatornázási Műveket, amit még cinikus módon a sajtó előtt is nagyon jó üzletnek nevezett. Tökéletesen jellemzi a baloldali logikát: rövid távú célokban gondolkozik, pillanatnyi érdekekért, pénzért és hatalomért föláldozzák a közös nemzeti vagyonunkat és a magyar emberek jövőjét ezáltal.

A baloldal az állami vagyon elherdálása mellett békeidőben soha nem látott mértékű leépítést valósított meg, hiszen rekordmértékben szüntettek meg kórházi ágyakat, iskolákat, vasútvonalakat, de azt gondolom, hogy nagyon fontos fordulópontra ebből a szempontból is 2010, hiszen a nemzeti kormány folyamatosan visszaszerzi a korábban, felelőtlen módon elherdált nemzetstratégiai fontosságú közműveket; és az elmúlt évtizedben jelentős mértékben, másfélszeresére nőtt az állam, vagyis mindannyiunk, a magyar emberek közös vagyona.

Nyilvánvalóan azt gondoljuk, hogy a magyar állami vagy az önkormányzati tulajdon garantálja, hogy külföldi spekulánsok ne tudjanak óriási, indokolatlan mértékű nyereséget realizálni a magyar háztartások fogyasztásából, és hogy továbbra is alacsonyan tudjuk tartani a rezsiköltségeket, meg tudjuk őrizni a rezsicsökkentés eredményeit.

A törvényjavaslat részleteiről államtitkár úr is, fideszes képviselőtársam is beszélt, de a szemléletbeli különbség teljesen világos. Amikor önök, Molnár Gyula vagy éppen Varju László arról beszél, hogy itt valamiféle magánosítás zajlik, akkor megint csak nem szólnak arról, hogy milyen mértékű rablóprivatizációt folytattak 2010 előtt, és hogy mennyire álságos az, hogy bármilyen módon, bármilyen erkölcsi magaslattal most szónokolnak nekünk magánvagyonról és állami vagyon kapcsolatáról, amikor a 190 cég, a nyereséges cégek, az állami vagyon folyamatosan azon ügyködtek, hogy ezek külföldi kézbe, baráti kézbe, a vörösbárók kezébe kerüljenek.

Azt gondolom, hogy hiteltelen éppen ezért a baloldal bármilyen vagyonpolitikája. Pontosan tudjuk az Apró-villa történetét, és tovább ragozhatnánk ezeket a kalandos utakat - nevezzük kalandosnak -, hogy hogyan kerültek itt balatoni nyaralók, egyéb, Gyurcsány Ferenchez köthető ingatlanmutyik; beszélhetnénk ezekről hosszasan. Azt gondolom, hogy a magyar emberek pontosan tisztában vannak ezzel, éppen ezért a helyén kezelik mind Molnár Gyula, mind Varju László felszólalását.

Én államtitkár úrnak és a minisztériumnak is megköszönöm azt a munkát, amit a törvény összeállítására és a nemzeti vagyon megőrzésére és gyarapítására fordítanak. A KDNP-frakció támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsá Lőrinc képviselő úr. Most megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának.

BURÁNY SÁNDOR, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóságos törvényjavaslat-dömpingnek lehettünk az elmúlt napokban tanúi. És ha ez a törvényjavaslat-dömping a mostani, per pillanat legfontosabb feladatunkkal függne össze, nevezetesen, a koronavírus-járvánnyal kapcsolatos védekezési feladatokkal, akkor azt mondanám, hogy megéri túlorázni a parlamentben, megéri ennyi törvényjavaslatot megtárgyalni, hiszen ezeknek a törvényjavaslatoknak a célja a magyar emberek egészségének, munkahelyének, életének a védelme.

De nem erről van szó! Miközben este 8 óra után kijárási korlátozásokat vezettek be, eközben önök szépen, az éj leple alatt több törvényjavaslatot benyújtottak az Országgyűlésnek. Ezen törvényjavaslatoknak - sőt nemcsak törvényjavaslatokat, hanem az alkotmánynak, az Alaptörvénynek a módosítását is benyújtották - viszont nem ez a célja, hogy az emberek egészségét, munkahelyét védje ebben a mostani nehéz időszakban; hanem egészen egyszerűen arról van szó - és ennek érdekében még az Alaptörvény sem szent -, hogy olyan változtatásokat alkalmazzanak, olyan dolgokat vezessenek be a hazai jogrendbe, amelynek a célja, hogy a közpénzek és a közvagyon fölötti társadalmi kontroll, parlamenti kontroll gyengüljön.

Holnap kerül sor az Alaptörvény vitájára. Ott nyilván erről részletesebben lesz szó; most csak annyit szeretnék előljáróban megjegyezni, hogy ott is arról van szó, hogy a közpénzek ellenőrzését teszik lehetetlenné az alapítványok esetében. Ami eddig törvény által lehetséges volt, az, ha az Alaptörvényt elfogadják, nem lesz a jövőben lehetséges. Bármennyi közpénzt menekítenek is ki majd az alapítványokba, ezek felhasználását már jogerős bírósági ítéletekkel nem lehet kikényszeríteni, ellentétben például a Magyar Nemzeti Bank pénzherdálásával.

(12.10)

A vagyongazdálkodással kapcsolatos törvény pedig, ami most előttünk van, szintén ebbe az irányba mutat, a közvagyon egy részét olyan alapítványokba és olyan intézményekhez telepítik ki... - nem pénzért adják el, mert itt az előző hozzászólásban azonosságjel lett téve értékesítés és ingyenes juttatás közé, ami messze nem ugyanazt jelenti közgazdaságilag. Egyszerűen most arról van szó, hogy a nemzeti vagyon egy részét, az állami vagyon egy részét olyan helyre telepítik, ahol a közvagyon fölötti ellenőrzés lehetőségei csökkennek.

Ezekben a törvényjavaslatokban viszont jól látható, hogy kik lesznek a kedvezményezettek. A kedvezményezettek között felmerül Kósa Lajos képviselő úr neve, Szijjártó Péter külügyminiszter úr neve, Lázár János képviselő úr neve, mint olyan befolyásos politikusok nevei, akik olyan szívügyüknek tekintett ügyekért harcolnak, amely szívügyek most komoly

törvényjavaslatokkal, a vagyon egy részével is ki lesznek stafírozva.

Azt már csak zárójelben jegyzem meg, hogy miközben az Alaptörvény módosítását a koronavírus-járvánnyal indokolják, hiszen az önök egyik minisztere erről értekezett, nehéz azt mondani, hogy a közpénzek fölötti ellenőrzés megakadályozása, a közvagyon fölötti, az állami vagyon fölötti ellenőrzés lehetőségeinek csökkentése bármilyen összefüggésben lenne a koronavírussal, bár az önök egyik minisztere szerint erről van szó.

Annymira szemet szűrtak ezek a javaslatok, hogy itt már nem egyszerűen arról van szó, hogy a szokásos politikai logika szerint kormánypárti képviselők érvelnek ellenzéki képviselők érveivel szemben. Itt ez a törvényjavaslat kicsapta már fideszes berkekben is a biztosítékot, hiszen Szabadkígyós fideszes polgármestere, mint ahogy ez a vitában már elhangzott, meglehetősen nehezményezi, hogy a Wenckheim-kastély, aminek a felújítása nem kis pénzbe került, most a községtől távolabb kerül. *(Nacsa Lőrinc: Elviszik?)* Hiszen ez a település közel van Gyulához, közel van Békéscsabához, közelebb mindenestre, mint Mezőhegyeshez, és most mégis ez a kastély annak a mezőhegyesi ménesbirtoknak a kezelésébe kerül tulajdoni szempontból, ami lényegesen távolabb van ettől a településtől, de közel áll Lázár János szívéhez.

Értjük, kormánypárti politikusok eddig is tanúbizonyságot tettek arról, hogy rajonganak a kastélyokért, és ha csak egy mód van rá, akkor ezek felújítását közpénzekből támogatják, az ezek fölötti rendelkezés megszerzését pedig szintén favorizálják. Ez a törvényjavaslat tehát elsősorban erről szól. Arról szól, hogy néhány befolyásos kormánypárti politikus lehetőségei most bővüljenek a nemzeti, az állami vagyon kárára, és most ezeknek az intézményeknek, alapítványoknak a vagyonának az előnyére. Ez egész egyszerűen egy cinikus magatartás, és ráadásul egy olyan időszakban, amikor az erőforrásokat nem kormánypárti politikusok kedvenc szórakozására kellene koncentrálni, hanem a koronavírus-járvány elleni védekezésre, akkor kifejezetten aljas is.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Bármennyire is hivatkoznak önök a napi propagandában a járvány elleni védekezésre, úgy látszik, hogy önök a járványban is lehetőséget látnak, semmilyen járvány nem akadályozza meg önöket abban, hogy mint a szenteknek, maguk felé hajoljon a kezük, és megszerzzék az állami vagyonból azt, ami önöknek kedves, legalábbis az állami vagyon fölötti rendelkezést. Ezzel párhuzamosan csökkentik annak a lehetőségét, hogy ezeknek a vagyontárgyaknak az üzemeltetése, egyáltalán sorsa a közellenőrzés számára átlátható, nyitott legyen. Ezt a lehetőséget csökkentik, és egyes kormánypárti politikusok lehetőségét, mozgásterét pedig növelik. Erről szól ez a törvényjavaslat. Kár érte! Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, Burány Sándor képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem szeretném azokat a gondolatokat megismételni, amelyeket előttem ellenzéki képviselőtársaim már a T/13672. számú javaslatról elmondtak.

Ez a javaslat 19 törvényt módosít, 54 paragrafuson keresztül, és az indoklásában alapvető elv az, hogy a koncessziós eljárások körét bővítsék, ennek a nemzetgazdaságra gyakorolt hatását valamilyen módon ez az új javaslat még inkább segítse elő. Ezt az indoklás írja.

De meg kell mondjam, hogy kifejezetten felháborítónak tartom azt, hogy kijárási tilalom van este 8 órától reggel 5 óráig, és az Országgyűlés vezetése olyan módon határozza meg az Országgyűlés munkáját, hogy este 10-11 előtt biztosan nem tudnak a képviselők e Ház falai közül elmenni, és több tucat olyan törvényjavaslatot terjesztettek az elmúlt időszakban a Ház elé, amelyek egyáltalán nem kell hogy a koronavírus-járvány idején javaslatként előkerüljenek, semifajta olyan életviszonyokat nem szabályoznak, amelyek most szükségesek, most indokoltak. Megdöbentő számomra, hogy az Országgyűlés vezetése 200 képviselőt és 400 kiszolgáló személyzetet 5 napos munkahéttel, 5 napos országgyűlési munkával áldott meg úgy, hogy hangsúlyozom, teljesen időszerűtlen javaslatokról van szó.

Ez a javaslat egy dologban időszerű, hogy még a hátralévő másfél évben a haveri körnek minél könnyebben lehessen bizonyos nemzetgazdasági érdekeltségeket átjársani, és a profitszerző tevékenységük emelését segíteni.

Annyit szeretnék Nacsa Lőrinc képviselőtársam előadásához hozzáfűzni, amikor arról beszélt, hogy a baloldal milyen vagyontokat herdált el és privatizált, akkor én egy következtetést tudok csak levonni, hogy az ön elvtársai elég jó tanítványok voltak. Merthogy ebben a 30 évben azért, ön nem, mert fiatal, de az ön párttársai együtt végezték azt a tevékenységet, amelylyel bizony az állami vagyont kiárusították. És akkor egyet ne tessék elfelejteni: volt '98-2002, az előző kormány ebbéli tevékenységét az első Orbán-kormány elég - idézőjelben - hatékonyan folytatta tovább. Ne tessenek már úgy beszélni ebben a Házban, hogy 2010 óta van élet! 2010 előtt volt 20 év, és mindazok a társadalmi problémák, amelyek ma tombolnak, és amelyek miatt ez az iszonyatos árok van társadalmi csoportok között, iszonyatos ellenségeskedés, bizalmatlanság és kifejezetten durva hangvétel a társadalomban, ahhoz már, ne haragudjon, de ön és a párttársai elég erőteljesen hozzátették a maguk tevékenységét.

Szeretném önöknek elmondani, hogy én semmilyen olyan javaslatot nem szavazok meg, amely a

nemzeti vagyon bármilyen módon való átjársását célozza, és olyat sem, amelyből olyan üzlet jöhet, amely a nemzeti vagyon csorbítását célozza, vagy legalábbis a magánprofit mértéke és az állam és a nemzet hasznossága nem igazán vannak arányban egymással, és akkor tényleg igyekeztem nagyon finoman kifejezni magam.

A koncesszió fogalma nagyon régi fogalom, az állam és önkormányzat által nyújtott engedély, amelynek alapján törvényben meghatározott tevékenységek gyakorlásának jogát visszatértes, határozott idejű szerződéssel engedi át az állam vagy az önkormányzat a jogosultnak, és időben, térben korlátozott piaci monopóliumot biztosít általa, vele. Ez a nagyon cizelláltan megfogalmazott fogalom. A magántőke bevonása az állami és önkormányzati tevékenységekbe sajnos szükségszerű volt az elmúlt évtizedekben.

Azért azt hadd mondjam meg önöknek, hogy azért ennek egyik fontos oka volt az, hogy az állami és önkormányzati szférában nem törekedtek olyan szakemberek bevonására és olyan minőségi kormányzati tevékenységre, amellyel ezeket a tevékenységeket meg tudták volna szervezni állami, önkormányzati kezekben is, csak kieresztették a legkiválóbb szakembereket a piacra, az állami, önkormányzati rendszerben maradtak ott, akik képtelenek ilyen megszervezni, és ezért kellett a piacra szorítóknia az államnak és az önkormányzatnak.

(12.20)

Ha rajtam múlhatna egyszer, akkor a legkiválóbb szakemberek az állami, önkormányzati szférában dolgoznának bőségesen a piaci bérekkel konkurálva és felhatalmazásokkal konkurálva, és akkor nem kellene minden piszlicsáré tevékenységet koncessziókban meg különböz magántőke bevonásával elvégezni. Ugyanis azt is mindenki tudja, hogy az ilyenfajta viszonyok a korrupciót igencsak megalapozzák; mindenki tudja, hogy az adott kormányzat körüli gazdasági társaságok azok, amelyek elnyerik ezeket a lehetőségeket; mindenki tudja, hogy az árazásban igen erőteljes a manipuláció; mindenki tudja, hogy az ilyenfajta viszonyokban általában a legkevesebbet a nemzet polgárai és az állam nyer.

Azt mondja az indoklás kezdete, hogy az állam koncessziós tevékenysége meghatározó jelleggel bír, az államok koncessziós aktivitása az utóbbi évtizedekben növekedett. És ebben a javaslatban több olyan rendelkezés van, amely nem kapcsolódik közvetlenül a koncessziós javaslat módosításához, hiszen rengeteg olyan javaslat is van benne, amely ettől a kérdéstől teljes mértékben eltér. Azaz megint olyan salátatörvényt adtak elének, amelyben bizony ott van egy-két rendkívül méltányolandó kérdés, mint például a Filharmónia kérdése vagy a sportegyesület kérdése, de megmondom önöknek, miután teljesen láthatóan, átlátszóan ez a javaslat a koncessziós kérdésben a kormány körüli

gazdasági szervezetek még magasabb szintű helyzetbe hozását célozza, nem fogom megszavazni, és majd fogom hallani valamelyik államtitkártól egy-egy válaszban, hogy a Filharmóniának nem akartam odaadni a hangszereit. Hogyne akarnám odaadni a hangszereit?! Az övék kell legyenek a hangszerek, ez nem kérdés, csak ne tessék egy ilyen javaslatba belecsempészni, mert akkor, miután sajnos nem szavazhatunk a jogszabályban meghatározott egyes törvények módosításáról külön - amit egyszer, remélem, még életemben meg tudok változtatni -, akkor ilyen helyzetek állnak elő, hogy nem tudom megszavazni a Filharmóniának a hangszereket, merthogy abban sem szeretnék senkinek segíteni, hogy a már amúgy is teljes mértékben egy bizonyos gazdasági kör által leuralt közbeszerzések mellett még a koncessziós eljárások is az ő érdekeiket szolgálják.

Rendkívüli jogalkotási sajátosság ebben a javaslatban az, hogy a 2. §-sal már hatályba lépteti a későbbieket. Ilyet egyébként még soha nem olvastam, hogy egy 2. § már arról szól, hogy amit majd azután szabályoznak a javaslatban, az mikor lép hatályba. Föl se fogom egyébként, hogy jogtechnikai szempontból hogy nem lehetett a hatályba léptető rendelkezést a javaslat legvégére tenni. Ezt majd egyszer magyarázza meg valaki. Azért jogászként én szeretnék arra törekedni, hogy valamilyen módon a jogalkotási törvény és a jogalkotási hagyományok, illetőleg az észszerűség uralja a jogszabályok javaslatainak az előterjesztését és annak megszavazását.

Nagyon ellenemre van, hogy a koncessziós jogviszonyok rendkívül fontos alapvető elemeit kormányrendeleti és miniszteri rendeleti szintre akarják levinni. Ez teljes mértékben kizárja a parlament ellenőrzési lehetőségét ezekből a viszonyokból. Tessenek végiggondolni, 35 éves viszonyokról beszélünk, ami több mint nyolc ciklus. 35 éves jogviszonyok megalapítására hogyan lehetne komoly állami feladatokat bízni, hogy nyolc cikluson át se legyen lehetősége a parlament ellenőrző szerepének az ilyenfajta jogviszonyok alapvető adottságai felett? Aki ezt megírta, annak biztosan az volt a feladata, hogy ird bele szépen ebbe a javaslatba, hogy minél inkább vigyük le a szabályozásokat kormányrendeleti és rendeleti szintre. Na de, abba nem gondolt bele, hogy egyszer az, aki majd ezt alkotja, meg aki kéri, majd lesz olyan helyzetben, hogy ő ellenzéki oldalon lesz? Nyolc ciklusról beszélek! Több mint nyolc ciklusról! Tehát én azért nagyon megfontolnám az önök helyében, hogy milyenfajta szabályozási rendszereket visznek le kormányrendeleti és rendeleti szintre, mert higgyék el, amely hibákat önök elkövettek, ha lesz egyszer egy másik típusú kormány, nagyon ki fogja használni azt, hogy az önök jogosítványait csökkentse. Ezt soha ne felejtsek el! Mindig mindenki a sorstól visszkapja azt, amit tett. Lehet, hogy nem adott helyzetben, hanem egy másikban, de mindig minden kiegyenlítődik.

Soha nem azzal van baj, hogy létrehozunk egy intézményt. Soha! Egy intézmény, bárhogy is hozzuk

létre, lehet, hogy nem is olyan profi módon szervezzük meg, de tud működni nagyon jól is, mert azon múlik, hogy kik és hogyan működtetik. Nekem soha nem az intézményekkel van a problémám. A koncesszióval sincs problémám. Azzal sincs problémám, hogy egy miniszter vagy a kormányfő döntsön bizonyos kérdésekről, nekem azzal sincs problémám. Azzal van probléma, hogy ez a nemzet érdekét szolgálja vagy sem. Azt gondolom, hogy most ezzel a javaslatral, bár nagyon szépen elmondta államtitkár úr, akitől mindig meghalljuk rendkívül meggyőzően a javaslatok indokoltságát, de aggódom, hogy ő is tudja, nem teljesen úgy született ez a javaslat, ahogy itt elmondta, és ahogy a kormánypárti képviselők támogatják.

A 21. §, ugye, az Újpesti Torna Egyletnek vagyon, vagyonkezelési kérdés. Nem is kérdés számomra, az Újpesti Torna Egylet kezelje azt a vagyont, amely kapcsán hosszú évtizedek, évszázad óta csodálatosan eredményes sportolói tevékenység megvalósul. Nekem csak egy kérdésem van: ha az Újpesti Torna Egylet vagyonkezelő, akkor a vagyonkezelő alapítványoknak miért adtuk örök tulajdonba a vagyontárgyakat? Ezt azért majd egyszer elmagyarázza valaki? Tehát még az önök érdekkörében is vannak egyesek megkettések. Nagy valószínűséggel valamelyik politikus-társuknak fontos volt az a kérdés, hogy az UTE kapja meg a vagyonkezelésbe ezt a vagyont. Teljesen rendben van, nem tudom, ki volt az, körülbelül sejtem, de ebben az egyetlen dologban támogatom. Azt mondja a javaslat, hogy meg is kapod a vagyonkezelésbe, de amikor ugyane Ház falai között a vagyonkezelő alapítványok az egyetemek irányításának és infrastrukturális feltételeinek alapvető megváltozására szolgáló jogszabályoknál azt kérdeztem, hogy ott miért nem lehet a vagyonkezelői jogba adni, akkor senki nem válaszolt erre. Csak tulajdonba; meg eladhatja; meg csak szólnia kell, hogy el fogja adni; meg elővásárlási jog, meg nem tudom.

Miért kellett odaadni az állami vagyont ezeknek a vagyonkezelő alapítványoknak, amelyeknek kuratóriumi tagjai a Fidesz és a KDNP vezető politikusai? Ez több, mint átlátszó. Úgyhogy én azt kérem önöktől, ha az UTE önöknek is fontos, nem csak nekem, akkor vagy tiszteljék meg azzal, hogy ő is tulajdonba kaphassa ezeket a vagyonelemeket, vagy ha lehet a vagyonkezelői jog, akkor tessék szíves lenni visszahozni azokat a jogszabályjavaslatokat ide, ahol nem tulajdont kapnak a vagyonkezelő alapítványok, hanem a vagyonkezelői jogot. A nevükben is benne van, miért kellett nekik az állami tulajdont, a nemzet vagyonát odaadni?

A 34. § nem tetszik. Egyébként meg kell mondanom, csodálom, hogy ezt képviselőtársaim nem emelték, de ez a legárlakodóbb, hogy ez a jogszabályjavaslat miről szól. Az egészségügyi rendszer beszerzését gyámság alá helyezik, odaadják ennek a Közbeszerzési és Ellátási Főigazgatóságnak. Tehát már abban sem bíznak, hogy az egészségügyi rendszerében az egészségügyi eszközöket és az ellátáshoz szükséges

anyagokat azok szerezzék be, azoknak a beszerző szervezetek szerezzék be, akik értenek hozzá. Ez rendben van? Ez tényleg? Ez olyan szintű megalázása az egészségügyi rendszer beszerzésével foglalkozó szervezetnek és személyeknek, amin én rendkívüli módon csodálkozom. Azért ott az önök kinevezettjei vannak, önök nem bíznak a sajátjaikban? Vagy itt is majd az a cél, ahogy beszereztek 26 ezer lélegeztetőgépet, csak hozzá személyzetet nem sikerült, hogy akkor már az se kelljen feltétel legyen egy egészségügyi beszerzésnél, hogy hozzáértő szakemberek álljanak ott sorban, és határozzák meg, hogy az egészségügyi ellátórendszernek mire van szüksége?

Még mindig nem hallottunk magyarázatot arra, hogy miért kellett 26 ezer lélegeztetőgépet beszerezni, amikor nincs az üzemeltetésre alkalmas személy. És önök is tudják mindannyian, hogy amikor egy új eszközt beszereznek, ha nem kezdik el annak használatát bizonyos időn belül, akkor a szavatossági jogokat sem tudják érvényesíteni. Gondolják meg, több tízezer vagy mondjuk, tizen-egynéhányezer lélegeztetőgép még mindig becsomagolva van valahol, és ha a járvány alatt nem fogják kicsomagolni, akkor nem lesz rá szavatossági jog. Ezt azért végig tetszettek valamikor gondolni? Mert szerintem ez fontos lenne.

És aztán az 50. § a legnagyobb kedvencem: a Magyar Turisztikai Ügynökség mellett más, kormány által működtetett szervezet is közreműködhet a turizmusfejlesztésben. Hát, ez egy nagy meglepetés! Itt valami bizalmi válság van a háttérben.

(12.30)

Hát, eddig a Magyar Turisztikai Ügynökség volt az isten, aki az állam nevében a turizmusfejlesztésben teszi a dolgát. És most mi történik? Egyszer csak azt mondják, hogy más is. Valami bizalmi deficit van - soha nem fogjuk megtudni, természetesen ezt tudjuk. Csak egyet tessenek már megmondani: ezt miért kell idehozni egy törvényjavaslatban? Ugyanis a kormánynak joga van ahhoz, hogy bárkit, egy szervezetet kinevezzen arra, hogy valamelyik kormányzati tevékenységben (Az elnök csenget.) működjön közre. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga-Damm Andrea. Most kétperces hozzászólás következik. Varju László képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Nacsa Lőrinc képviselőtársam, illetve tegnap a miniszterelnök megjegyzése volt az, ami arra készítet, hogy ezt most gyorsan elmondjam. Hogyha a képviselő úr bemenne egy könyvesboltba, és egy olyan kiadványt keresne, hogy Magyarország jobban teljesít, akkor azt a választ kapná, hogy a földszinten van a humor- és vicclapszakosztály, majd ott megtalálják. Tehát az, amit ön elmondott, az nagyjából ebbe a kategóriába illik.

Én csak egyetlen dologra hívom fel a figyelmét, hogy ha nagyon szeret visszaemlékezni arra, hogy mi történt 2008-10 környékén, akkor bizonyára arra is emlékszik, hogy egyébként akkor az államadósság volumene a 20 000 milliárd forintot haladta meg, míg az önök áldásos kormányzásának eredményeként momentán 32 ezer milliárdnál tartunk. Hogyha tehát erről beszélünk, akkor önöknek ezzel kell szembenézni és ezzel kell elszámolni.

Ezért értelmetlen és elfogadhatatlan az, hogy ilyen törvényt terjesztenek ide a parlament elé egy olyan időszakban, amikor járványveszély van, amikor gazdasági válság van, és ahelyett, hogy azzal foglalkoznának, hogy az álláskereső támogatás folyósítását három hónapra (sic!) megemelik, ahelyett arra költik a pénzt, hogy újabb, egyébként korábban félbehagyott MotoGP-pálya helyett kezdenek el újat építeni teljesen értelmetlenül, 65 000 millió forintért. Figyelmen kívül hagyják azt, hogy a kis- és középvállalkozások számára nem képesek érdemi segítséget nyújtani sem tavasszal, sem pedig most, emiatt óriási a munkanélküliség növekedése, még akkor is, hogyha az önök statisztikai rendszere nem hajlandó vagy nem akarja kimutatni, hogy mennyi ember elvesztette a munkáját, és egyedül maradt családok sokasága, tízezrei vannak. Éppen ezért azt gondolom, hogy ez így elfogadhatatlan. (Az elnök csenget.) Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varju László képviselő úr. Két percre Nacsa Lőrinc képviselő urat illeti a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Az önök tevékenységéről nem is kell keresni a leírást, mert ott van, Gyurcsány Ferenc elmondta az őszi frakcióülésükön, hogy hogyan kormányoztak, hogy nem csináltak semmit két évig, és hogy hazudtak reggel, éjjel meg este, de ha mégis megírná valaki, az úgy hangzana, hogy Magyarország kiárusítása és a nemzeti érdekek elárulása, az volt az. Márpedig nekünk folyamatosan sikerült csökkentenünk a GDP-arányos államadósságot 2010 óta. Emlékszik, képviselő úr, 2002-ben 51-52 százalék volt, és önök 80 százalék fölé vitték fel a GDP-arányos államadósságot, miközben egyébként azt mondták, hogy azért jó a PPP-konstrukció, azért jó az IMF-hitel, azért jók ezek, a különböző külföldi kitértség és sérülékenység megerősítése, mert akkor több pénz jut a magyar embereknek. Elvettek bért, 13. havi bért, elvettek nyugdíjat, 13. havi nyugdíjat, befagyasztották a közszféra bruttó bértömegét, és folyamatosan adót emeltek, tehát nem volt igaz az, amit önök állítottak ezzel kapcsolatban, miközben eladósították az országot, még meg is sanyargatták az embereket. Ez a helyzet.

Varga-Damm képviselő asszony sajnos kiment. Elmondanám neki, hogy a jóisten nevét nem használjuk turisztikai ügynökségek és egyéb más szervezetekkel összefüggésben, legalábbis mi nem, és hogyha a

képviselő asszony azt gondolja, hogy ahogy a rendőröknek, a katonáknak, az egészségügyi dolgozóknak, a futároknak, a gyárakban az esti műszakok dolgozóinak dolgozniuk kell, de nekünk nem, akkor a képviselő asszony nagyon téved, az Országgyűlésnek ugyanúgy működnie kell, mint ahogy egyébként az ország működik. És ha ő megterhelőnek érzi az ötnapos munkahetet, képviselőtársaimmal egy-két vitánál nyilván el tudunk majd tekinteni a felszólalásától. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Két percre megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót ismét, elnök úr. Varga-Damm Andrea képviselő asszony tényleg kiment, neki szeretném csak címezni, hogy arra, hogy becsomagolt lélegeztetőgépek várnak raktárakban, és elveszítik a szavatosságukat, én azt mondom, bár elveszítenék, mert akkor az azt jelenti, hogy nem kell a becsomagolt, ideszállított gépeket használni (*Nacsa Lőrinc: Így van!*), és ez csak jó, hála istennek, hogyha így fog történni (*Dr. Fónagy János: Így van!*), az azt jelenti, hogy sem az ő, sem az én édesanyám vagy a nagyszüleink nem lesznek rászorulva ezekre a gépekre. Ez szerintem csak egy jó hír volt, ezt tekintjük egy proféciónak a képviselő asszony részéről!

Azt is mondta, hogy az állami vagyont szerinte nem jól működtetjük mi sem. Ezt már hallottuk annak idején, az előző szocialista és balliberális kormányok alatt, hogy az állam rossz tulajdonos. Kérem szépen, majd egy normál felszólalásban elmondom, hogy mennyire volt rossz tulajdonos ez a mostani magyar kormány az előzőekhez képest.

Azt viszont nem értettem, hogy miért zavarja a képviselő asszonyt a 30. §-nál, hogy a KEF-hez fognak átkerülni az ÁEEK-től a közbeszerzési eljárások, amelyek kapcsán az egészségügyi eszközök beszerzésére kell majd gondolnunk ebben az esetben, miért baj az, hogyha egy állami központi szerv, amelyik jobban tud mindent ilyen szempontból, de a szakembereket átveszi, és mindig az igényeknek megfelelően szerzi be nagyobb tételben, sokkal több tudással, háttér-információval, mint mondjuk, az ÁEEK tette ezt, és sokkal gyorsabban, nem tudom, ez miért probléma. De egyet le kell szögezni: a KEF nagyon sok mindent vásárol a magyar állam részére, az üzemanyagtól kezdve a löszereken keresztül, felszereléseken keresztül mindenfajta állami beszerzésben ők az iránymutatók és ők a döntéshozók. Énszerintem nem probléma, hogyha az Állami Egészségügyi Ellátó Központtól ez elkerül, ez nem sérelem, ez inkább egy továbblépése a korszerűbb és jobb állami vagyonszerzésnek, illetve eszközbeszerzésnek. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, Bányai Gábor képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány, a vitában elhangzott dologra szeretnék reagálni. Az első rögtön az, amit az előbb Nacsa Lőrinc képviselőtársam mondott, hogy ha terhes nekünk a munka, akkor maradjunk nyugodtan otthon, és akkor megkönnyebbülten veszük ezt tudomásul. Én úgy látom, hogy legalább 120 képviselőnek terhes ma itt a munka (*Dr. Gyüre Csaba közbeszól.*), mert úgy tűnik nekem, minthogyha bazira kevesen lennének itt a fideszes képviselők. (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*) Én tehát úgy látom, hogy önöknek folyamatosan terhes a munka, mert mindig az van, hogy a vitában vagy nem vesznek részt az államtitkárok és a kormány tagjai, hanem csak a végén elmondják, mint a süketek párbeszéde, a véleményüket, az, hogy valós vita alakulna ki a kormány képviselőjével, szinte ritkaságzámba megy.

A másik megjegyzésem ugyanehhez: tudja, lehet, hogy jobb lenne, ha önök is kevesebbet dolgoznának, mert kevesebb kárt okoznának itt a parlamentben. Látható módon ez a mostani törvénykezési roham egészen más célokat szolgál, mint amiről ön beszél, képviselő úr. Itt szó sincs arról, hogy önök hihetetlen lázba jöttek, hogy dolgozzanak, mindig minden ilyen kezdeményezés mögött van valamilyen olyan gazdasági érdek, amely az önök holdudvarához, az önök barátaihoz és azoknak a zsebéhez kötődik. Tehát amiről Molnár Gyula képviselőtársam vagy Varju képviselő úr beszélt a hozzászólásában, hogy nem mindig lehet látni, hogy egy adott módosítás mögött milyen valós érdekek húzódnak meg az adott pillanatban, amikor az bekerül ide, az Országgyűlés elé, ez nem egy újdonság, valóban nagyon sokszor élnek ezzel az eszközzel, aztán majd a hetek, hónapok világossá fogják tenni, hogy melyik módosítás milyen célt szolgált ebben a javaslatban.

A másik megjegyzésem az államadóssághoz kötődik. Ugye, ön lelkesen elmondta, hogy 2008-09-ben milyen államadóssági adatok szerepeltek a statisztikákban. Nem tudom, képviselő úr, az valószínűleg elkerülte a figyelmét, hogy 2008-09-ben volt egy világgazdasági válság, amelynek a keretében mindenhol emelkedett a költségvetési hiány, emelkedett az államadósság, mert így próbálták kezelni a kormányok azt az adott válsághelyzetet, és ilyen esetben ez természetesen majd minden országban előfordul.

Hozzátenném - nem tudom, észrevette-e a mai adatokat -, hogy emelkedett Magyarországon az államadósság, 73 százalék fölött van. Tehát az önök idejében is, amikor egy válsághelyzet van, akkor emelkedik az államadósság, mert kezelni kell valamilyen formában. Amikor válság van, akkor nő a költségvetési deficit például, most is nőtt Magyarországon. Tehát azt mindig elmondani, hogy egy válsághelyzetet össze akarnak hasonlítani egy pénzügyi konjunktúrában, gazdasági konjunktúrában lévő ország helyzetével, az olyan, minthogyha az almát a dinnyéhez hasonlítanánk, mind a kettő kerek, de mégsem ugyanaz a gyümölcs.

(12.40)

Tehát én értem, hogy ezt állandóan ide kell hozniuk, hogy mi volt 2008-09-10-ben. De kérem, egy válságszituációt hasonlítsanak egy válságszituációhoz, ne ahhoz, amikor önök adott esetben sokkal kedvezőbb körülmények között tudták az országot irányítani, ezen válság lezárulta után!

Még egy harmadik megjegyzésére is reagálnék, csak hogy legyen meg a jegyzőkönyvben. Ön azt mondja, hogy önök folyamatosan gyarapítják az állami vagyont. Csak a jegyzőkönyv végett mondanám, hogy nem, önök folyamatosan ellopják az állami vagyont, tehát így pontos a mondás. Önök sokszor állami tulajdonba vesznek, centralizálnak, majd utána kiárusítják a barátaiknak.

Tehát magyarul, ez pusztán csak egy kufárkodás ezekkel a vagyontárgyakkal, és alapvetően, hogyha éppen egy kastélyról van szó, akkor egészen biztos, hogy az előbb-utóbb valahol ki fog kötni - bármelyik kastélynak kinéző tárgy vagy ingatlan Magyarországon - valamelyik vállalkozásnál, vagy a Tiborcznál, vagy a Mészáros Lőrincnél, vagy mit tudom én, kicsodánál. Könnyen lehet, hogy már rég kinézték ezeket valamilyen turisztikai fejlesztés szempontjából a saját maguk részére, ami majd a következő hónapokban fog megvalósulni.

A másik, hogy Bányai képviselő úr beszélt arról, hogy milyen jó lesz, hogyha egy sokkal nagyobb szervezet fog beszerzést lebonyolítani, mert az sokkal gyorsabb lesz. Képviselő Úr! Ha gondolja, akkor ezt vegye önkritikának, én azt tapasztaltam meg a mi kormányzásunk idején, hogy minden olyan esetben, amikor valami nagyon nagy szervezet kezdett el nagyon hatékonyan közbeszerzést indítani, akkor az mindig lassabb lett és kevésbé hatékony. Ez sajnos ténykérdés, ez független a kormányok színezetétől. Ez mindig úgy van, hogy elméletileg önnek igaza lenne, hogy nagyobb mennyiségben, nagyobb tételben jobb alkupozícióból lehet tárgyalni. Ez sajnos sose fordult még elő szerintem a magyar történelemben.

Tehát én szerintem is hibás lépés az, hogy az ÁEEK-től elveszik ezt, mert nem fog nőni ezzel a hatékonyság. Ha valakik nem jól csinálták az ÁEEK-ben, akkor azokat ki kellett volna rúgni onnét, és akkor adott esetben lehet, hogy ez egy személyi probléma volt valójában, nem pedig egy szervezeti vagy rendszerszerű gond, hogyha az nem működött hatékonyan. Vagy ha mégis azt mondják, hogy ez így volt és nem működött hatékonyan, akkor most javasolnám, ha mégis ezt a döntést, ezt a törvénymódosítást be kellett hozni, és el kellett venni az ÁEEK-től ezeket a beszerzéseket, mert nem volt hatékony, akkor legyen ennek személyi konzekvenciája is. Hiszen ha valaki valamit nem hatékonyan üzemeltet, menedzsel, pedig ez lenne a feladata, akkor utána ennek kell hogy legyen valamilyen következménye is, és érdemes lenne akkor ezeket a vezetőket ott az ÁEEK-ben számonkérni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Mesterházy Attila képviselő úr. Kétperces hozzászólások következnek; elsőként Vigh László fideszes képviselő úr.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Folyamatosan megy az összehasonlítás, hogy mit csináltak önök abban a nyolc esztendőben, és mit csináltunk mi ebben a tíz esztendőben. A vitánk nem ér véget, mert folyamatosan mondják, hogy önöknek milyen igazuk van, meg mi is mondjuk. Viszont mindig van nyolcmillió állampolgár, aki négyévente elmondja, hogy kinek volt igaza, és most már harmadszor mondták azt kétharmadnyian, hogy nekünk volt igazunk.

Vannak itt régi képviselőtársaim, akikkel együtt voltunk itt azokban a ciklusokban is, amikor a szocialisták kormányoztak, és folyamatosan megkapjuk, hogy elloptuk a pénzt - Mesterházy Attilától is -, és akkor érdeklődöm, hogy miért építünk annyit mindent. Ha most az önök ciklusaival összehasonlítjuk, hogy mi történt abban a nyolc évben, hogy mi az az óriási fejlődés, amit megvalósítottak, mit hoztak létre, mennyi út épült, a magyar falvakban most mit adunk és önök mit adtak a falvaknak, a „Modern városok”-ban most mit adunk, és önök mit adtak annak idején a városoknak, én azt gondolom, hogy óriási különbség van.

Tehát tudjuk ezt játszani folyamatosan, és mondani, hogy igen, mi többet csináltunk vagy mi mondjuk, hogy többet csináltunk, de az emberek azért négyévenként megítélik. Én azt gondolom, hogy az emberek nem buták, nagyon okosan látják, hogy 2010-től kistélepülések, nagyvárosok, térségek mit fejlődtek. Én azt gondolom, függetlenül a vírustól, ma Magyarország egyik aranykorszaka van, örömmel fogunk visszaemlékezni évtizedek múlva erre az évtizedre, hogy mit fejlődött ez az ország, mit fejlődtek településeink és megyéink.

Úgyhogy énnékem az a kérésem, hogy reálsan nézzék az önök nyolc évét és a mi tíz évünket. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vigh László képviselő úr. A következő kétperces Nacs Lőrinc képviselő úr, KDNP.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mesterházy képviselő úrnak reagálnék. Akkor leszögezhetjük, hogy ha az előző gazdasági válság 2008-2009-ben volt, az ön szavait idézem, akkor arra biztos magyarázatot tud adni a képviselő úr, hiszen fél évig államtitkár, fél évig frakcióvezető-helyettes volt, hogy 2006-ban 9,2 százalékos volt a költségvetési hiány. Semmiféle válság nem volt! A világ második legrosszabb adata volt 2006-ban! Csak a háború sújtotta Libanon előzőtt meg bennünket költségvetési hiány tekintetében az egész világon, tisztelt képviselő úr.

És miért történt mindez? Hát, Őszdönön ön ezt meghallgathatta első kézből, mert meghamisították a költségvetési adatokat a választás előtt, még az Európai Bizottságot is bevonták, hogy ne kelljen nyilvánosságra hozni a tisztességes, valós költségvetési adatokat. 9,2 százalékos hiányt hoztak össze 2006-ban.

És egyébként 2002 és 2007 között - és még mindig nem a válság sújtotta évekről beszélek - önök mennyivel csökkentették az államadósságot? Segítetek: 10 százalékkal növelték GDP-arányosan! Tehát amit ön is elismer, azokban az években semmiféle válságnak nyoma sem volt Magyarországon, akkor is 10 százalékkal növelték az államadósságot, miközben olyan költségvetési hiányokat hoztak össze, hogy azzal világrekordokat döntögettek. És most nem a válság sújtotta évekről beszélek, képviselő úr, erről is kellene szót ejtenie. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Na végre, akkor pontosította a képviselő úr, hogy miről beszél! Ezért nem mindegy, hogy milyen évhez mit hasonlítunk hozzá! Tehát hogyha nem a válsághoz hasonlítja, akkor azt gondolom, hogy reális az összehasonlítás. Én azt kértem önön számon, hogy pontosan idézzen, és azt hasonlítsa össze valamivel, amivel van értelme összehasonlítani.

Tudja, mire ment el akkor az a pénz? Az emberekre! Képzeld el, az a pénz, ami államadósság-növelő volt, ami költségvetésihiány-növelő volt, az a magyar emberekre ment el, béremelésre ment el, fejlesztésekre ment el, persze nem stadionfejlesztésre, hanem kórházra, iskolára, bölcsődére, utakra és az emberek fizetésének a növelésére ment el akkor ez a pénz.

Lehet erre azt mondani, hogy ez egy túlzó politika volt, lehet azt mondani a Medgyessy-kormányra, hogy túllépte a mozgásterét, a költségvetési mozgásterét, sokan kritizálták is akkor (*Nacsa Lőrinc: 2006!*), egyébként a mi oldalunkról is (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) az akkori kormányzatot, sőt azóta is van, aki úgy ítéli meg, hogy akkor ez egy tévedés volt. Én mégis azt mondom, hogy akkor bizony egy olyan fejlődési pályát kezdett az ország, amiből valóban az átlagemberek is kaptak valamit, és hasznosult valami a 2002-től kezdődő időszakban.

A másik: Vigh képviselő úr, én is azt gondolom, hogy ez már csak így fog maradni, hogy amikor önök vannak kormányon, önök azt gondolják, hogy aranykor volt, mi ezt nem így gondoljuk; amikor mi voltunk kormányon, én azt sose gondoltam, hogy aranykor volt, de hogy sokkal tisztességesebben költötték el a forrásokat, az egészen biztos.

Egyben szerettem egyetértünk, hogy mindenki azt kéri a másiktól, hogy reálisan ítélje meg a helyzetet. Nekem úgy tűnik, hogy amikor önök 2002-ben,

2006-ban vagy 1994-ben veszítettek, akkor nem hivatkoztak annyit az emberek bölcsességére, mint amikor önök nyertek.

De azért a figyelmébe ajánlom azt, hogy egy egész könyv készült arról, hogy 2002 és '10 között Magyarországnak milyen fejlesztéseket sikerült megvalósítania. Tehát azt gondolom, hogy ha kell, akkor természetesen odaadom önnek ezt a könyvet (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*), hogy forgassa, és abból látja, hogy nem csak akkor épül az ország, amikor önök vannak kormányon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Mesterházy képviselő úr. A következő kétperces Varju László képviselő úr, DK.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Hogy Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak elég didaktikus legyen, szeretném ott folytatni, ahol Mesterházy képviselőtársam abbahagyta. Igen, abban az időszakban, azokban az években az emberek voltak a fontosak. Igen, volt nyugdíjkorrekció, igen, volt rugalmas nyugdíjba vonulási lehetőség. Igen, volt az orvosokra pénz. És mit csinálnak most önök? Megpróbálják lemásolni azt, hogy egyébként az orvosoknak... - mivel előtte tönkreteszik az egészségügyet, utána megpróbálják kapkodva, pánikszerűen elérni azt, hogy egyébként az orvosoknak adjanak megfelelő fizetést, miközben önöknek is tudni kell, hogy ennél sokkal bonyolultabb az egészségügyi rendszer átalakítása.

Ha hozzátésem azt, hogy egyébként az eltelt tíz év alatt... - hiszen a korábbi kormányzás alatt megkezdődött az európai uniós források felhasználása, önök voltak azok, akik egyébként ebből súlyos tízmilliárd eurókat költöttek el, aminek az lett a végeredménye, hogy pontosan ugyanott tart Magyarország, mert egyébként itt a haverjaikkal fölhasználták, és ma Magyarország négy régiója pontosan ugyanolyan szegény, Európa legszegényebb tíz régiója közé tartozik.

(12.50)

Az önök áldásos tevékenysége és egy nemzetközi konjunktúra keretében, amikor folyamatos gazdasági emelkedés volt egész Európában, miközben az Európai Uniótól minden évben megkapták a pénzt, a magyar gazdaság emelkedett, ennek az lett az eredménye, hogy Szabolcsban, Békésben, az Ormánságban ugyanolyan szegények az emberek, mert ahelyett, hogy ők kapták volna meg, önök lopták el, és az önök haverjai vitték el ezt a pénzt. Ez az igazi probléma!

ELNÖK: Köszönöm, Varju képviselő úr. Kettő percre Z. Kárpát Dániel jobbkios képviselőt illeti a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kormánypárti képviselőtársaimmal biztos, hogy találunk közös pontokat a 2010 előtti időszak kritikáját illetően, de azért álljunk már meg egy

pillanatra. Ha a kormánynak tényleg az a fő vonalvezetése, hogy mi volt 2010 előtt, hát, ez hashtag szána-
lom, képviselőtársaim. Ne haragudjanak, de egy vi-
lágválság közepén, amikor emberéletekről szól min-
den egyes döntésük, 2010 elé visszautogatni leg-
alábbis felelőtlenség.

Nagyon sok közös kritikánk van, még egyszer
mondom - de mit csinálnak önök? Most éppen az
Alaptörvényben megpróbálják úgy újradefiniálni a
közpénzt, hogy annak a kategóriáit leszűkítik, így ke-
vesebb rálátást és visszarendezési lehetőséget akar-
nak biztosítani mindenféle későbbi kormányzásnak.
A vagyonkezelői alapítványokkal ugyanezt teszik,
amikor sarkalatos törvények dimenziójába helyezik
ezeket, sokkal nehezebb lesz hozzájuk nyúlni, ezen-
közben a látszólagos patrióta, harcias retorikájuk
mellett kimegy az egyik vezetőjük Brüsszelbe, és el-
kezd lobbizni azért, hogy még több közpénzt adhassa-
nak itthon nagyvállalatoknak. A több száz millió eu-
rós értékhatárt megpróbálják felülírni, feljebb tolni,
hogy a nagyvállalatoknak még inkább kedvezhesse-
nek. Kipótolják az Audi teljes idei veszteségét, kipó-
tolják a multi cégek veszteségeit, a magyar mikro-,
kis- és közepes vállalkozói szektor pedig nem is ál-
modhat hasonló lehetőségekről. Ezenközben egész
Európa a kieső bérek pótlásán dolgozik, egész Euró-
pában működnek ilyen rendszerek. Az önök világában
miért nem?

No, erről beszéljenek! Ezek a valódi rögválóság
felé mutató kérdések. Nagyon fontos a szakirodalom
szempontjából, hogy mi volt 2010 előtt. Az én rend-
szerkritikám az elmúlt harminc év gazdaságpolitiká-
jának szól. Nagyon kevés olyan üdítő időszakot talá-
lok ebben, amire azt tudom mondani, hogy ez 100
vagy 110 százalékos volt. Most itt van egy adott törté-
nelmi helyzet, próbáljanak felnőni ehhez. Köszönöm.
(*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel képviselő
úr. Előre bejelentett felszólalásra jelentkezett Szakács
László képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a
szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Remek idő-
pontban tudok becsatlakozni a vitába, mert nagyon
sok minden elhangzott már előttem. Az látszik, hogy
itt megy egy parázs vita, de mielőtt ezekre reagálnék,
ezeknek az ügyeknek az újdonságáról és időszerűsé-
géről ejtenék pár szót.

A szerencsejáték-szervezésről szóló törvény az,
ami megmenti a koronavírus áldozatait, ezt tudjuk, ez
volt abba a salátába is belegyúrva. A koncessziót meg-
int átalakítják, ami soha nem volt időszerűbb, mint
most, most kell átalakítani a szerencsejáték-koncesz-
zióról hozott bármilyen szabályokat azért, mert most
van egy kis takaró fölötte. Nem üti át a közvélemény
ingerküszöbét az, hogy a szerencsejátékot most éppen
megint kinek a kegyeire fogják bízni azután, ami tör-
tént.

Teljesen egyetértek Mesterházy Attila képviselő-
társammal abban, hogy amikor önök központosították
a közbeszerzést, és központosították az egyébként
nagyon fontos és az alapellátásba tartozó intézmény-
rendszerek működését - vegyük alapul, mondjuk, az
oktatásnál a szegény Klebelsberg Kunóról elnevezett
országos intézmény működését -, azt egy 19 hónapos
bukdácslás, szerencsétlenkedés, rengeteg magyaráz-
kodás után végül is csak sikerült fölrobbantani, és at-
tól várták a megoldást, hogy egy nagy intézmény he-
lyett csináltak 19 kisebbet. Egyébként így sem műkö-
dik megfelelően, és így is minden egyes buszbérlethez
vagy egy taxicsekkehez még kell írni jó pár levelet a me-
gyei központba. Most megint valami ilyesmitől várják
majd a megoldást, meg a központi beszerzésektől.

(Az elnöki széklet dr. Brenner Koloman,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ahol vidéki kórházak vannak, ahol vidéki egész-
ségügyi ellátóintézmények vannak, számtalanszor
meghallgattuk azt az igazgatóktól, az orvosoktól, hogy
inkább megcsináltatják a helyi ismert emberrel a
röntgengépet, az MRI-t, bármit, mert nem tudják ki-
várni azt, amíg a központból a központi beszerzés
alapján oda fog érkezni valaki, aki megjavítja majd
hatszor annyiért, mint amennyiért az a helyi ember,
aki ezt eddig a szokásos módon megcsinálta, és most
is meg fogja tudni csinálni.

Azt gondolom, jogos volt ez a kritika - persze mi
is próbáltunk ilyeneket -, amikor valamit megpróbál-
tunk nagyobbba összegyűrni. Önök is így fognak vele
járni, s ahogy már mondtam, már most is így jártak
vele kétszer. Megpróbálnak mindent valami nagyba
belegyömöszölni, hogy az majd központilag el fogja
láttni. Na, ezek azok, amik nem szoktak működni. Per-
sze, azért mi teszünk arra egy kísérletet, hogy meg-
próbáljuk önöket egy családástól megmenteni. Jártak
már így önök is, jártunk már így mi is, szerintem ettől
érdemes elállni.

Aztán látjuk a postai szolgáltatásokat, azt, hogy
újra lehet majd bankban feladni levelet. Hát, ebben
semmi új nincs, ez a Spéder terve volt. Ahogy ő betette
a lábát a Postába, ahogy engedték azt, hogy egy darab
aranyrészvényvel átvegye a Posta irányítását, ahogy
bekerült úgy a felügyelőbizottságba, mint az igazgató-
tanácsba, az önök által bivalyerősnek tartott Orbán-
kormány a legjobb dolog, amit elérhetett, egy patt-
helyzet volt, mert Spéder úgy megvezette önöket. Ez
az ő terve volt. S nem úgy lenne, mint bárhol máshol
a világon, hogy a postán is lehet pénzt föladni, nem,
most ez úgy van, hogy a bankban is lehet levelet föl-
adni. Hát, ez volt a Spéder terve, s önök most megcsi-
nálták. Igaz, hogy Spéder azóta már kegyvesztett és
elebrudalták attól a kártyaasztaltól, ahol önök ücsö-
rögnek, de azért a tervét nem dobták ki, s valószínűleg
majd Mészáros Lőrinc bankjaiban - aki megszerzi
majd a takarékbankokat, és nyitnak majd újabb fiók-
okat - ellátják a Posta szolgáltatásait.

Mi ezzel a baj? Az, hogy a Posta az egyik legnagyobb magyar szolgáltató. A Posta az egyik legnagyobb állami munkaadó. 30 ezer ember munkájára kellene inkább odafigyelni, a Posta 30 ezer munkavállalójára kellene inkább odafigyelni. Tavasszal is botrányt botrány követett, hogy vagy lehet bért emelni, vagy nem lehet bért emelni. Önök arra a Brüsszelre hivatkoztak, amellyel állandóan harcban állnak. Miért nem a postások bére miatt vitatkoznak Brüsszelben? Miért nem a Postát fejlesztik? Miért, mondjuk, Mészáros Lőrinc Takarékbankját fogják fejleszteni, ahol a kegyvesztett Spéder Zoltán terveit meg lehet valósítani, és majd levelet is fel lehet adni a Takarékbankban?

Ha még egy dologra kitérhetek: szerintem a pandémia, a világvárvány, a világgazdasági válság kellős közepén semmi másra nincs szüksége Magyarországnak, mint egy jó MotoGP-pályára. Ezt mondom a technikai sportok szerelmeseiként, olyan emberként, aki tényleg odavan ezért a sportért, de szerintem ez most nincs az első ötvenben, amire Magyarországnak szüksége van. Nem gondolom, hogy erre lenne a legfontosabb pénzt költeni. Azt látjuk, hogy mit tettek önök akkor, amikor tavasszal elkezdtek védekezni. Létrehoztak egy nagy védekezési alapot - azt a gondolatot tegyük félre, hogy valójában csak átneveztek költségvetési sorokat -, tehát létrehoztak egy védekezési alapot vagy így, vagy úgy. Aztán mi lett belőle? Megvették Mészárosról a Mátrai Erőművet. Ott a vételár kapásból 25 milliárd forint, meg még kifizettek neki 5 milliárd forint tagi kölcsönt, ami együtt 30 milliárd forint. Mert ez se várható, a Mészáros se ért volna rá jövőre. Aztán ebből a pénzből, amit a magyar embereknek kellett volna adni fizetés gyanánt, adtak a Budapest-Belgrád vasútvonalra 82 milliárd forintot, és most még esetleg egy 60 milliárdos MotoGP-pálya, nos, ez az, ami még hiányzott a magyar embereknek.

Én meg azt gondolom, hogy nem ez hiányzik a magyar embereknek. A magyar embereknek az hiányzik, hogy vezessék át a Kurzarbeit szabályait, ne fejlesztgessék addig a munkahelyvédelmi programot, mert úgy járnak, mint a lengyel tervezők, hogy addig-addig fejlesztgették a Fiatot, amíg kis Polski lett belőle. Ott van a német példa, tessék lefordítani, a magyaroknak megcsinálni. Minden munkavállalónak, aki a koronavírus elleni védekezés miatti szabályok miatt nem tudja ellátni a munkáját, a bére 80 százalékát adják oda. Ez ennél nem bonyolultabb.

(13.00)

Igaz, akkor nem jut Mészáros Lőrincnek most idén; jut neki majd akkor jövőre. Igaz, hogy akkor a Budapest-Belgrád vasútvonalat majd jövőre kell megépíteni, és lehet, hogy a MotoGP-pályára sem jut majd idén pénz elegendő. Én azt gondolom, hogy ez egy helyesebb cél lenne, ha most az emberekre költenének, ha arra költenének, hogy megemelnék az álláskeresési tá-

mogatást 90 napról, mondjuk, kilenc hónapra, és annak ne lehessen kevesebb az összege 100 ezer forintnál havonta. Higgyék el, iszonyatos sokan estek már ki a rendszerből, 200 ezren vannak azok, akiknek már lejárt a három hónap, már nem jogosultak semmire.

Én azt gondolom, hogy ezek lennének azok a nem homályos célok, hanem világos célok, amelyek a magyar emberek érdekeit szolgálnák, és amivel a Magyar Köztársaság vagyont lehetne annak érdekében hasznosítani, hogy a magyar embereknek majd biztonságot nyújtsanak. Most ilyen homályos célokat látunk magunk előtt, meg Spéder-terveket látunk magunk előtt, meg azt látjuk, hogy a Mészárosnak ebből azért, így vagy úgy, de jó lesz. Ezért mi azt gondoljuk, hogy inkább ezeket a célokat javasoljuk megvalósítani.

A magánvagyonok nőnek, önök kapkodnak, itt ebben a vitában is. Azt majd döntsék el képviselőtársaim, hogy Varga-Damm Andrea képviselőtársunk most akkor vagy istenkáromló, vagy próféta, mert ilyen szintig ment el ez a vita. *(Nacs Lőrinc: Ez a Fidesz-KDNP!)* Így van, így van, ekkora különbségek is vannak. Eldöntik önök már azt is, hogy mi volt 2006-ban, de hát szerintem az embereket az sokkal jobban érdekli, hogy mi lesz 2021-ben.

Nem védekezésképpen mondom, ki lehet állni az akkori eredmények mellett, én ebben biztos vagyok. Igen, az emberekre költöttünk, igen, rengeteg infrastruktúrára költött az akkori kormány, tökéletesen igaz. És én azt gondolom, hogy akkor még ezt önök is igaznak gondolták, mert ha nem gondolták volna igaznak, akkor a fennmaradó IMF-kölcsön utolsó 500 millió forintjából nem MOL-részvényt vettek volna, amire egyébként semmi szüksége nem volt akkor a magyar államnak, és utána pedig eladták azt 280 milliárdért, mert MOL-részvényt vásároltak az utolsó forintjain még az IMF-kölcsönnek.

Mi úgy gondoljuk, hogy a vagyonelemeket nem akkor kezelik helyesen, hogyha azokat beteszik olyan alapítványokba, amelyeket fideszesek vezetnek. Mi úgy gondoljuk, hogy a Magyar Köztársaságnak, a magyar államnak a vagyona nem akkor nő vagy nem csak akkor nő, amikor azt Mészárosék építik. Nemcsak akkor nő, amikor... Éppen most hallgattuk meg a Paksért felelős tárca nélküli minisztert, ott is ki nem maradhat ám a WHB Bau, de még a Mészáros csemeték sem, hiszen már ők tervezik egyébként a fölvonulási épületeket és alakítják át az ipari parkot, szerényen, bár nem sértően, olyan 7 milliárd forintért. És képzeljék el, hogy csak ők azok, akik forintra, fillérre pontosan ugyanolyan ajánlatot tudnak adni, mint amilyent az ajánlatkérő kér, ők felelnek meg egyedül.

Ezért mondjuk mi azt, hogy önök nem az emberekre költik ezt a pénzt; a haverokra, a barátokra költik ezeket a pénzeket, megvalósítják azokat, amiket a bukott kegyenceik korábban kitaláltak, mint a Spéder. Még egyszer kiemelném ezeknek a sportoknak a szerelmeseiként: hát tényleg, semmi másra nincs Magyarországnak szüksége most ebben a hely-

zetben, mint egy jó MotoGP-pályára olyan 60 milliárdért. Gondolják ezeket újra! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, és egyben köszöntöm képviselőtársaimat. Most megadom a szót kettőperces hozzászólásra Vigh Lászlónak, a Fidesz képviselőjének. Parancsoljon!

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Z. Kárpát Dániel hozzászólására, hogy összehasonlítjuk a ciklusokat: nem tudunk mit tenni, összehasonlítjuk. Ha a gyermekeinket óvodába akarjuk vinni vagy iskolába, iskolákat, óvodákat összehasonlítunk, miniszterelnököket, hogy ki hogy tette a dolgát, és egyébként összehasonlítanak bennünket, pártokat, hogy ki mit tesz az ország érdekében. Tehát azt nem tudjuk elkerülni.

De egyben igazat adok: most a legfontosabb, hogy az emberek egészségét megőrizzük, ebben teljesen igazat adok. Azért hadd mondjam el önnek, hiszen ön mellett ül a párttársa, aki tegnap elkezdett kiabálni a miniszterelnök úrral, azzal a miniszterelnökkel, aki reggel 6-kor kezdi a munkát, és éjfélig mindennap, és nem sok ember van, aki azt kibírja, amit tesz azért, hogy ezt a vírust lassítsuk, megfékezzük és normálisan kezeljük; ennyit azért a hitelesség végett.

Képviselőtársamnak mondva azt, hogy sok mindent összpontosítottunk: én is voltam polgármester 20 évig, és negyedik ciklusban vagyok itt bent. Én emlékszem arra a korszakra, amikor az oktatásban egy iskola költségvetése 100 millió forintba került, és az állam 40 milliót adott hozzá, tehát 40 százalékát. Képzelve el, éjfél körül fölhívtak a polgármesterek, tíz polgármester leült, hogy a 60 milliót osszetozza, és nem tudták összeadni. Mikor már öt polgármester azt mondta, hogy rendben van, én beleteszem a pénzeimet, az egyik polgármester azt mondta, hogy elnézést kérek, nem a képességgel van gond, hanem a lehetőséggel, nem tudok belemenni. És akkor jött, biztos emlékeznek erre a korszakra, az önhiki korszakára, ezt úgy hívtuk, hogy önhibáján kívül hátrányos helyzetbe került önkormányzatok. És tudja, mi volt az érdekes? Hogy vízre, villanyra, gázra, bérre nem volt elég az önkormányzatok pénze.

És mit csináltunk mi? Volt egy 1400 milliárdos hiány az önkormányzati rendszerben, és azt mondtuk, hogy ne a bankokat erősítsük, hanem kifizetjük egyben, minden önkormányzatnak minden adósságát. *(Az elnök csenget.)* Én azt gondolom, hogy amikor - elnézést - összehasonlításról beszélünk, azért a tények egy picit mellettünk szólnak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót szintén kettőperces hozzászólásra Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőjének. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Mesterházy képviselő úrnak és Varju képviselő úrnak mondanám, hogy egyszer régen volt egy olyan teológiai vita, amely egy i betűről szólt. Önök most is csak egy i betűt hibáztak, az embereikre költöttek 2002-2010 között, nem az emberekre, hanem az embereikre költöttek. Csak ezt a kicsi i betűt hibázták el. Biztos Hagyó Miklós, Zuschlag János és egyéb nevek még valamit mondanak önöknek.

Csodálkoztam, hogy Mesterházy képviselő úr a stadionokat hozza föl példának, miközben 2004-ben ön itt a parlamentben nagy hangon követelte, hogy építsen az akkori kormány stadiont, UEFA-minősítésű stadionokat. Ezt ön kérte itt anno a parlamentben.

És csak, hogy mennyire segítették önök akkor az embereket: az inflációs adatok a 2004-05-06-07. években - még mindig nem a válság sújtotta évekről beszélünk, Mesterházy képviselő úr - 6,8-7,9 százalékos, ilyen inflációs számokat találunk a béke, a nyugalom, a gazdasági fejlődés éveiben. Önök emelték 2-3 százalékkal a közszféra bérét, majd 6,8 százalékos meg 7,9 százalékos inflációt okoztak. Pontosan ugyanazt, amit adtak az embereknek, nemcsak azt inflálták el, hanem még azon felül is, egyhavi fizetésüket inflálták el az embereknek egy év alatt. Ilyen rossz adatokat produkáltak az önök rossz és elhibázott gazdaságpolitikájának köszönhetően, 6,8-7,9 százalékos infláció.

Lehet, hogy valamennyit költöttek az emberekre, csak sokszorosát inflálták el és vették el tőlük az infláción keresztül. Ezt is számítsa bele, tisztelt képviselő úr, mert szerintem nagyon egyszerű a matek, hogy mennyivel rosszabbul éltek akkor az emberek, és milyen folyamatos lejtmenet kezdődött, és még mindig nem a válságról beszélek, hanem azelőtt is. Ez mind az önök gazdaságpolitikájának volt köszönhető. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Folytatjuk a kettőperces hozzászólásokat. Mesterházy Attila, az MSZP részéről. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tiszteletreméltó az, ahogy Vigh László úr szól a saját kormányáról. Szerintem helyes, hogyha egy kormánypárti képviselő hisz a saját kormányának a tevékenységében. Ezt a jogot ne vitassa el tőlünk se. Tehát mi meg abban hiszünk, hogy amely politikát mi képviselünk, az egészen biztosan a mi hitünk szerint jobban segítené a magyar emberek, magyar családok helyzetét.

Én értem, hogy az ön hőse Orbán Viktor; engedje meg, hogy a miénk ne legyen. És még azért van jó pár ember Magyarországon, például az ápolónők, orvosok, tűzoltók, rendőrök, bolti dolgozók, akik szintén reggel kezdik a munkájukat, és késő estig dolgoznak, csak sokkal kevesebb fizetésért meg kisebb vagyonszerzési lehetőségért, mint a miniszterelnök vagy

éppen a családja. Tehát azért, hogy ő korán kel, későn fekszik, még ne ünnepeljük meg itt a parlamentben. Ez az egyik észrevételem.

A másik, hogy Nacsa Lőrinc nagyon szellemesen i betűt hiányolt. Én meg egy jelzőt. Amikor önök családbarát kormányról beszélnek, akkor én egy jelzőt hozzatennék: sajátcsalád-barát kormány. Akkor ki-egyezhethetünk, hogy ez pedig az önök családpolitikájának a lényege, hogy hogyan lehet a saját családjaikat minél jobb helyzetbe hozni, minél több pénzt lenyúlni nekik, tisztelet a kivételnek.

Egyébként, ha meg a börtönválogatotott sorolta, akkor felhívnám a figyelmét, hogy azok az emberek, akikről ön beszélt, börtönbe kerültek, mert valamilyen jogszabályt megsértettek. Egy jelentős különbség van, hogy önök közül, akik ilyen jogszabályokat sértenek, nem kerülnek többségében börtönbe. Bár ilyen börtönválogatotottjuk már önöknek is van, hiszen Mengyi Roland tölti jól megérdemelt büntetését, Simonka képviselő úr itt ül önök között a padsorokban, és van másik olyan képviselőjük Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből, aki csak azért nem került börtönbe, mert önök nem adták ki egyébként a mentelmi jogát, és így megúszta a büntetését, miközben az összes többi társa, aki belekeveredett egy bűncselekménybe, egyébként jól megérdemelt börtönbüntetését tölti. Úgyhogy óvatosabban ezekkel a megjegyzésekkel. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

(13.10)

ELNÖK: Köszönjük. Jelzem Szakács képviselő úrnak és Vigh László képviselő úrnak, hogy ebben a körben nem tudok nekik már kétperces felszólalásra szót adni, ezért most kettő percre Varju László, a DK képviselője következik. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Szeretném önöket emlékeztetni - elsősorban Vigh László képviselő urat - arra, hogy abban a hőskorban, amiről ön áradozik, abban az időszakban az önkormányzatokra vonatkozóan volt egy kétharmados törvény. Ez a törvény nem akadályozta meg azt, hogy az önkormányzatok eladósodjanak.

Ennek következményeként az önök miniszterelnöke a kétezres években, akkor, amikor ellenzékben voltak, Kaposváron arra biztatta minden önkormányzati vezetőjüket, hogy adósodjanak el, devizában vegyék fel, mert ha mi következünk - mármint önök -, akkor majd visszafizetik. És abban az időszakban volt az, hogy egyébként 12 százalékos jutalékért csak a vizsgálatból következően 24 olyan település, illetve önkormányzat volt, ahol egyébként sokmilliárdos hitelt vettek fel. Ennek részese volt a mai állami számvevőszéki elnök, és még sorolhatnánk, miközben ennek a Háznak a falai között zajlott a vita, hogy egyéb-

ként igen, meg kell állítani az önkormányzatok eladósodását, és ezt önök nem támogatták, önök akadályozták meg, hogy az önkormányzatok eladósodjanak. Ha gondolja, nyugodtan vegye elő a jegyzőkönyveket, és emlékezzen vissza rá. Itt van, megyei közgyűlés elnöke volt a képviselő úr, polgármesterek, én magam is polgármester voltam, tehát ne felejtsek el ezt az időszakot.

A másik része, amire még ebben a maradék 10 másodpercben visszatérek, hogy önmagában, tudja, képviselő úr, amit emleget, akkor 260 forint volt az euró árfolyama, ma pedig 360, és ezt a mínusz 100 forintot, amit a magyar embereknek el kellett szenvedni, önök okozták egy tudatos árfolyamcsökkentő, -rontó politikával azért, hogy egyébként sok milliárd forintot a Magyar Nemzeti Bank kivihessen magánosítva. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most normál felszólalások következnek. Megadom a szót Stummer Jánosnak, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon!

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ha önök elszórakoztatták egymást azzal, hogy ki lopott többet az elmúlt nyolc vagy tíz évben, akkor én engedelmelemmel visszatérnék a törvényjavaslat vitájához, és arról beszélnék - megtisztelve a Házat és az államtitkár urat is -, amiről az előttünk fekvő törvényjavaslat egyébként szól.

A képviselőtársaim jól jelezték és jól mondták azt, hogy valóban Szabadkígyós fideszes polgármestere, Balogh József néhány nappal ezelőtt, ha minden igaz, akkor egy privát levélben fordult Békés megye négy fideszes országgyűlési képviselőjéhez annak érdekében, hogy a Fidesz, illetve a kormány gondolja újra azt, hogy mégis mit szeretne kezdeni a szabadkígyósi Wenckheim-kastéllyal.

Én nagyon szomorúan veszem azt tudomásul, hogy most, amikor ennek a vitának a tárgyalása van itt a Házban, a négy fideszes képviselő közül egyetlenegy sem foglal helyet ebben a teremben, sem Herczeg Tamás, sem Dankó Béla, sem Kovács József, sem Simonka György nincs itt. Mondjuk, utóbbi talán jobb is, mert meglehetősen furcsa lenne, ha most a rablóból lenne a pandúr, és neki kellene védeni a közös javakat. Egyébként Herczeg Tamás becsületére legyen mondván, hogy ő legalább néhány órával ezelőtt beadott egy módosító indítványt a saját kormányával szemben, hogy mégiscsak vonják vissza ezt az előterjesztést, és kezdjenek el egy egyeztetést a szabadkígyósi polgárokkal arról, hogy mi legyen a sorsa ennek a bizonyos kastéllynak.

Nézzük akkor magát ezt az ügyet! Engedelmelemmel én azzal kezdem, hogy a turai Schossberger-kastéllynak a honlapjáról hozok ide egy idézetet. Ezt ma reggel másoltam ki az internetről, fel szeretném itt olvasni: „A csodálatos kastélykert mindenki számára

látogatható, előzetes bejelentkezés alapján. A látogatói jegy 2500 forint, mely a helyszínen fizetendő, és magába foglal egy csésze kávé vagy teát, melyet a séta után szolgálunk fel.”

Az egyszerű földi halandó ezek alapján tehát így juthat be ebbe a gyönyörű turai kastélyba, amit egyébként közpénzből újítottunk fel, az adófizetők állták a cechet, és aztán valamilyen úton-módon mégiscsak a miniszterelnök családjának a tulajdonába, illetve érdekeltiségébe került. És nem is a kastélyba mehetnek be a jóra való turai polgárok, hanem a kertbe és maximum a pálmaházba, de tovább még véletlenül sem, ezt is előre bejelentkezve, 2500 forint megfizetését követően. Magába a kastélyba azok az emberek mehetnek be, a felső tízezer, akik hajlandók és képesek kifizetni a legolcsóbb superior szobáért azt a potom 110 ezer forintos egyéjszakai ottalvási díjat, amennyibe egyébként kerül a turai kastélyban egy este.

Egyébként ezt a turai kastélyt mintegy 4,5 milliárd forint közös pénzből még 2015-ben kezdték el felújítani, a kastélyt pedig tavaly nyitották meg, pontosabban: zárták be a helyiek orra előtt. Történt ugyanis, hogy 2020. július közepén, egy verőfényes nyári napon a turai kastély üzemeltetői megengedték a turai polgároknak, hogy a lakcímkártyájuk felmutatásának ellenében ezen az egy napon - ezen az egy napon! - ingyenesen bemehessenek a kastélyparkba, és ingyenesen megnézhessek azt, hogy ez a fantasztikus közös kincs, a turai kastély milyen állapotba került azután, miután egyébként valóban a teljes enyészettől megmentették. Önök ezt úgy interpretálták, úgy kommunikálták, hogy megmutatják, bemutatják a turai polgároknak ezt a kastélyt, miközben egyébként a valóságban az történt, hogy a turai polgárok ezen a 2020. júliusi verőfényes nyári napon elbúcsúzhattak ettől a kastélytól.

Nos, ettől a sorstól félnek most a szabadkígyósi polgárok is, azok a szabadkígyósi polgárok, akik az utóbbi napokban megmozdultak annak érdekében, hogy a kormány vonja vissza ezt az előterjesztést, és kezdjen el velük beszélni arról, hogy mégis mi legyen a sorsa ennek a kastélynak. Félnék és tartanak a szabadkígyósi polgárok attól, hogy ugyanúgy járnak majd, mint a turaiak, és nem is véletlenül, mert az első jelek már látszanak. Kettóméteres drótkerítéssel vették körbe ezt a kastélyparkot, a régi oldalsó bejáratoakat lehegesztették, és amikor éppen úgy gondolják, akkor egyébként senkinek nem lehet bemenni abba a kastélyparkba, amit egyébként én magam is és sok más szabadkígyósi és környékbeli polgár az utóbbi években, évtizedekben ingyenesen és korlátozások nélkül látogathattunk.

Ami most történik a szabadkígyósi kastély ügyében, az meglehetősen gyanús, mi több, akár úgy is fogalmazhatnánk, messziről búzlik. Nézzük csak a történetet, hogyan zajlottak az elmúlt néhány hétben, néhány hónapban az események!

Október 11-én, amikor mindenki, az egész ország, vagy legalábbis az ország legnagyobb része Borsod

megyére, Szerencsre, Tiszaújvárosra figyelt, az ország másik végében egy fekete dzsip állt meg Szabadkígyóson ebben a kastélyparkban, a fekete dzsiból pedig ezen a vasárnapi napon két úriember pattant ki: az egyik Orbán Viktor miniszterelnök, a másik pedig valószínűleg Lázár János volt. Orbán Viktor és Lázár János valószínűleg ezen az október 11-ei vasárnapi napon, amit teljes titokban tartottak, eldöntötték azt, hogy ennek a kastélynak, kastélyparknak mi legyen a sorsa a következő években és évtizedekben. Valószínűleg úgy döntöttek, hogy amikor a helyzet úgy hozza, amikor arra lehetőségük lesz, a legjobb pillanat lesz, akkor be fogják hozni a magyar Országgyűlésbe ezt a törvényt, úgy ukmukfukk, fű alatt, ahogy egyébként szokták. Aztán múlt héten nagyjából ilyenkor 133 bátor képviselő egyetértésével és egyébként most kivételesen a helyzethez igazodva az ellenzéki képviselők egyetértésével is, de a felhatalmazási törvényvel megadták maguknak azt a kommunikációs politikai lehetőséget, hogy ilyen óriási ütemben és ilyen óriási mennyiségben kerülhessenek a Ház elé törvényjavaslatok, többek között ez is.

(13.20)

De ha egy szemfüles újságíró nem szúrja ki ezek közül a javaslatok közül ebből a törvényből azt, hogy a szabadkígyósi kastélyal önök azt tervezik, hogy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelőtől kerüljön át a mezőhegyesi ménesbirtokhoz, akkor valószínűleg, több mint valószínű, hogy a szabadkígyósi lakosok, de még a szabadkígyósi fideszes polgármester is utólag értesül majd arról, hogy egyébként mi történt azzal a kastélyal, és mi történt azzal a kastélyparkkal, ami helyett ő 20-22 évig dolgozott és küzdött, hogy ez a szabadkígyósi polgárok érdekében működhessen a továbbiakban; szóval, megjelent a HVG nevű újságban ez a cikk arról, hogy önök mit terveznek. A szabadkígyósi polgármester írt a fideszes országgyűlési képviselőknél, hogy kérem, tegyenek már valamit, hogy ha ezt a kastélyparkot Mezőhegyeshez csatolják, akkor ennyi erővel Koszovóhoz is köthetnék, körülbelül annyi köze van Mezőhegyeshez Szabadkígyósnak, mint Koszovóhoz. Ennek ellenére úgy látom, hogy továbbra sem mozdítja a Fidesz, illetve a fideszes kormány a füle botját sem ebben a kérdésben.

Mi úgy döntöttünk néhányan, hogy aláírásgyűjtésbe kezdünk annak érdekében, hogy a kormány változtasson az álláspontján, vonja vissza ezt az előterjesztést, és kezdjen el egyeztetést, konzultációt a szabadkígyósi polgárokkal, hallgassa meg végre az ott élők véleményét, hogy ők valójában mit szeretnének, mihez adják a nevüket, mihez adják a beleegyezésüket. Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy az utóbbi két-három nap folyamán több száz szabadkígyósi polgár írta alá ezeket az aláírásgyűjtő íveket kézzel, személyesen, fizikai valójában, és az interneten is már több százan aláírták ezt, nemcsak szabadkígyósiak, hanem újkígyósiak, békéscsabaiak, csorvásiak,

kondorosiak és még nagyon sokan Békés megyéből. Ez egy közös érték, amihez mindenki, aki ott él, Szabadkígyóson vagy a környéken, tíz körömmel ragaszkodik, és most önök az ő hátuk mögött próbálják meg valamilyen úton-módon, sundám-bundám kisajátítani, zabrálni, valahogyan a saját érdekeltségi körükbe mégiscsak valahogy becsatornázni.

300 becsületos szabadkígyósi polgár aláírása van most itt előttem. Egyként állt fel, egy emberként állt fel a falu annak érdekében, hogy változtasson a kormány ezen az állásponton. Tudom, államtitkár úr, hogy amikor ide bejött, ebbe a parlamentbe, és beküldték ide ennek a törvényjavaslatnak a vitájára, akkor, ha rá is nézett erre a térképre, ez a szabadkígyósi kastély mégiscsak maximum egy pont volt ezen a térképen, és hogy önnek ennél ez a szabadkígyósi kastély, annak a parkja nem jelent többet. De nekünk, akik ott nőttünk fel, ebben a parkban, ebben a kastélyban, akik ott gyerekeskedtünk, akik oda viszik ki most a saját gyermekeiket, a mi nagyszüleink, a dédszüleink, akik kiviszik oda mind a mai napig a gyerekeiket és az unokáikat megmutatni ezt a fantasztikus szépséget, ami egész Békés megye ékköve, nekünk ez nem csak egy pont a térképen.

Nekünk a szabadkígyósi kastély az otthonunk része. Nagyon erősen ragaszkodunk ehhez a kastélyhoz. Nekünk ott vannak a gyökereink, ennek a kastélyparknak a fái között. Mi ezeket a gyökereket szeretnénk megtartani, és tovább szeretnénk adni a gyerekeinknek, és azt akarjuk, hogy a mi gyerekeinknek ezek a gyökerek is közősek legyenek a sajátjainkkal. Arra kérem most önöket, Magyarország Kormányát, a szabadkígyósi polgárokkal egyetértésben, hogy vonják vissza ezt a törvényjavaslatot, és kezdjenek el velünk, helyiekkel beszélgetni, hogy mi legyen ennek a kastélyparknak a sorsa. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Bányaai Gábor képviselő úrnak a Fidesztől. Parancsoljon!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Akkor egy kis kastélyozással kezdek én is, bár másra készültem, mert Varju képviselő úr kihozta belőlem is az emlékező állampolgárt. Hadd mondjam el, hogy egy kastélyfelújításról beszél Stummer képviselő úr és a többi képviselőtársam is a szabadkígyósi kastéllyal kapcsolatban, aminek lezárták a kertjét, a kapuit, mert felújítás folyik! Jelen pillanatban jobb, ha nem mennek a gépek közelébe a szabadkígyósi polgárok. Egyébként egyetérték azzal, hogy kicsit messze van Mezőhegyes, hogy majd irányítson. Egy állami ménesbirtokról, egy állami cégről beszélünk, amely ezt a kastélyt szeretné működtetni. Egyébként módosítást be lehet adni, és lehet, hogy meg tudják győzni több képviselőtársunkat, hogy vegyük ki a törvényből, de ez a kastély nem kerül át Lázár János magánvagyonába, nem kerülhet az enyémbé, de egyikükébe sem.

Ez a magyar állam vagyona marad. Fel lesz újítva nem kevés pénzből, gyönyörűen fel lesz újítva. Tudtommal a felújító társaság egy másik kastélyt is felújított már, a Wenckheim-kastélyt Békés megyében, tehát a munkájuk biztos szép lesz.

Nekem volt módom L. Simon Lászlóval együtt, bár másik megyében, kastélyt felújítani. Higgyék el, csodálatos programok ezek! Többen is támadták - Burány Sándor is - ezeket a programokat. Ha nekem nem lett volna annak idején megyei közgyűlési elnökként egy volt szocialista képviselő, dr. Balogh László a segítőm, ha nem fogtunk volna össze - okos, nemzeti érzelmű baloldali emberről beszélek -, aki mindenfajta egyéb szocialista akarat ellenére mellénk állt, nem tudtuk volna felújítani a hajósi volt érseki barokk kastélyt, Bács-Kiskun megye egyik legszebb épületét a kertjével, amely a legszebb barokk kert lett Magyarországon azóta is. Senki nem haragszik a hajósiak részéről, hogy be kell fizetni azt az ötszáz vagy ezer forintot, ha látogatni akarja, hisz fenn kell tartani. A kastély kertjébe tömegek járnak fényképezkedni. A kastély szép. Szép lesz a szabadkígyósi is, látogathatják.

Egy kérdés van, hogy a fenntartó a magyar állam egy másik szervezete, nem a múzeumi várakat és egyebeket fenntartó igazgatóság, hanem egy másik szervezet fogja fenntartani. Ettől nem tartok. Egyébként Lázár János ért a kastélyfelújításokhoz, ez neki szíve közepe. Egyet tudok, hogy neki, illetve bárki másnak önök közül is ugyanaz a célja, hogy megmentse ezt a kastélyt, és nem lesz - még egyszer mondom - Lázár János magánvagyon. Egyébként a polgármester urat szerintem csak egy szó, egy telefon választja el attól, hogy meghallgassa bármelyik kormányzati képviselő, illetve államtitkár, miniszter ez ügyben. Szerintem a kastély mint kulturális kincs felújítását igenis támogatni kell.

A turai kastéllyal meg jönnek itt, hogy a Tiborc család kastélya lett. Önök látták ezt a kastélyt előtte? Ők látták, össze akart dőlni, ablaka nem volt, a falak leomlottak. Jött egy vállalkozó, igaz, szerencsétlenségre a miniszterelnök veje, 50 százalékos támogatást nyertek erre, és felújították a kastélyt. Tényleg ez egy luxuskastély volt akkoriban is, amikor megépítette az egykori építetője. Luxusszálló lett belőle. Hát most, kérem szépen, eddig rom volt, az nem volt jó; most egy csilivili luxusépületet hoztak létre a régi romjain, de most az sem jó. Itt akkor semmi sem jó. Azt is kiderítettük ebből a mai vitából, hogy kár költeni a pénzt kastélyokra, várakra. De akkor mit mutogatnának Szabadkígyóson, Turán, Hajóson, vagy éppen Újkígyóson vagy bármelyik másik magyarországi településen, ahol kastélyok vannak, ha nem újítjuk fel? Ezeket nem önök kezdték el, nem is támogatták ezeket annak idején.

Szóba jött itt, Mesterházy képviselő úr, én csodálkozom önön, ismerjük egymást, önnek védenie kell a mundér becsületét a családbarát kormányzással kapcsolatban, azért tudja ön is, hogy mennyi kárt okoztak

a magyar családoknak. Azt mondani erre a mostani programra, hogy ez nem családbarát, hanem egyes családok barátja úgy, hogy százmilliárdokat tartunk a családot fenntartó, gyermeket nevelő magyar asszonyoknál és férfiaknál, ez nem lehet bűn. Önök ezeket eltörölték - ezek tényszerű kérdések -, amikor, és ezt elmondta Nacsa Lőrinc, fellendülés volt az országban, míg a 2002-2003-as év nagyon magas GDP-adatokat hozott, és akkor kezdett el beszakadni a plafon.

Önök azt mondják, hogy önök büszkék arra, hogy 14 700 milliárd forint hitelt vettek fel a működésük alatt, és ezt elköltötték a magyar emberekre. Hát, én ezt nem láttam. Ők sem látták. Szerintem senki sem látta, mert ebből fejlesztés nem valósult meg, hisz 12 000 milliárdnyi uniós támogatást vettek fel 2004-2010 között. Tudnak sorolni fejlesztéseket olyan számban, mint most? Mi állítólag elloptunk mindent, azt mondják, hogy elloptuk az uniós támogatásokat. Ezt szajkózza állandóan Varju képviselő úr, tud mondani három embert, akire rá tudja fogni. Én magam is veszek fel uniós támogatást, mert gazdálkodok. Akkor én is ellopom a pénzeket? Hát, ne vicceljünk már! Ilyen általánosítást, hogy telekürtöljük az Európai Közösséget, hogy a fideszesek ellopják az EU-s pénzeket! Hát, miért mondanak ilyet? Ha fejlesztenek, ők is kapnak hozzá támogatást, a cégeik, a családjaik, a vállalkozásaik. Hát, miért csinálják ezt? Nem lejáratni kell az európai uniós támogatásokat azzal, hogy ilyeneket terjeszttek a világon mindenhol, ha valaki kap uniós támogatást, lehet, hogy több milliárdot, lehet, hogy csak egy-két tízmillió, vagy egy-két millió forintot.

(13.30)

Csak erre ráfogni, hogy minden pénzt ellopnak, ez vicc, és ez szerintem inkább áruulás. De arra büszkének lenni, hogy hitelből etették a nyugdíjasokat, adtak nekik pénzt, nyugdíjat, a fűtésüket ebből fizették, meg ebből vettek élelmiszert a magyarok, meg ebből segélyezték az országot, erre nem büszkének kell lenni, ez dilettáns kormányzás volt, dilettáns gazdaságpolitika; amelyik hitelből eteti a népet, azt meglátják, hogy mi lesz belőle. Számptalan embert ismerek, aki hitelből él, abból veszi a kenyerét. A végén nem tudja fizetni, ez lesz a vége mindig, és az egész országgal ezt eljátszották. Hát tudjuk, '10-ben mi történt, meg előtte 2008-2009-ben, ezt önök intézték, úgy, hogy szegény magyarok felvettek 10 000 milliárd forint kamatos hitelt, meg annak a többszörösét, devizaalapon, amiről azt mondják, hogy mi engedélyeztük, az uniós tárgyalásnak egy alapkövetelménye volt, hogy lehessen más valutában hitelt felvenni, de önök törölték el a forinthitelezést, ne felejtsek el sohasem. De ez megint a múltba visszatekintés, és Z. Kárpát Dániel megintett bennünket, hogy milyen méltatlan ma már ilyenről beszélni. De szerintem a dilettáns kormányzást igenis be kell mutatni.

Varju képviselő úr, egyben igaza van, nem Kaposváron, hanem egy frakcióülésem mondta azt miniszterelnök úr, nem utasítás volt, ő azt kérte, hogy a megyei közgyűlések meg a megyei jogú városok, önkormányzatok vezetői ne engedjenek senkit se ellátatlanul lenni azért, mert önök elvontak 20 százaléknyi forrást 2006-ról 2007-re. Azt mondta, hogy vegyünk inkább föl hitelt, hogy fizessük ki a gyógyszereket, az ellátást, az orvosokat, mert kórházaink voltak, intézményeink voltak, 94 intézményünk volt. Azért vetünk fel részben hitelt, hogy ne jussunk arra a sorsra, amire ők akarták, hogy jussunk, hiszen Lamperth Mónika megmondta, hogy tudja, mi a dolga, 2006-ban, amikor elbukták a választást. Akkor ezen dolgoztak; megakadályoztuk, de nem adósodtunk el. Velünk az állam még jól is járt a jegyzőkönyvek alapján. De a lényegét tekintve ez egy szomorú történet, amit itt önök dicsőséggé adnak be minden honfitársunk számára.

De akkor nézzük, hogy az állami vagyonnal kapcsolatban... Hiszen itt azt mondják, hogy mi elhordtuk a vagyont, ezt mondta Mesterházy képviselő úr is. Konkrétan, mit adtunk el az elmúlt tíz évben, olyan nagy értékű vagyont, mint amit önök sorban adtak el 2002-ben vagy éppen '94-'98 és 2002-2010 között. Nézzük akkor sorban, hiszen a fejlesztéseket szembeállítják a segélyezéssel, meg a pénzszorással, a pénzelköltéssel. Ez egy rossz politika, ezt ön is tudja, képviselő úr, Varju képviselő úr, hogy a fejlesztést nem szabad szembeállítani sosem azzal, amikor az ember szociális ellátásra fordít pénzt, hiszen egyik a mai napra szól, a másik meg a jövőre szól. Hát, szembeállította, hogy milyen hibásak vagyunk, hogy fejlesztünk, ahelyett, hogy odaadnánk a pénzt, minden pénzt a magyar embereknek.

De nézzük, hogy hogyan tűnt el az önök munkája mögött a magyar állam vagyona, hiszen önök azt mondják, hogy mi lopjuk ki a vagyont. De önök mit tettek? Na, hogy mentették ki a vagyont? Önök előre megfontoltan eladták a ferihegyi repteret 2005-ben, az Antenna Hungáriával, pottom 100 milliárd forintot kaszáltak rajta. De ha ennek az értékén vissza akarjuk vásárolni, most átlag 3 milliárd eurót ér a ferihegyi reptér, a Budapest Airport, a Liszt Ferenc Repülőtér.

Önök eladták 2004-ben a MOL-részvényeket. A fél évvel későbbi piaci, tőzsdei ára hatszorosa volt az eladáskori árának. Az a pénz hová lett? A 70 milliárd, amennyiért eladták, annak a hatszorosát érte az a részvény fél év múlva. Én nem kaptam belőle, nem is vettem. A Szurgut Nyeftegaz nagyon jól járt vele, de valaki biztos, aki ilyen olcsón adta el, ár alatt, hisz megmondta mindenki, és nem Varga Mihály volt a pénzügyminiszter, önök is emlékeznek rá, hogy ne adják el, mert sokkal többet fog érni fél év múlva. De el kellett adni, mert valakinek ez nagyon kellett, ami abból visszajött, vagy nem tudom, mi történt.

Eladták a nemzeti közmujszolgáltatásokat, az összeset, emlékeznek, igaz, '94-98 volt. Igaz, hogy

Suchman Tamás volt, de tejttestvérek voltak. Az összes magyar víz-, villany-, gázszolgáltatót gyakorlatilag padlóra küldték azzal, hogy eladták, és adtak még 8 százalékos nyereség-visszatérítési lehetőséget, hogy mind garantálták a nyereségüket. És önök ekkor jönnek azzal, hogy mi most el akarjuk hordani most a vagyont, az állami vagyont Fónagy Jánossal az élen, vagy a miniszterekkel az élen, és velem bezárólag, miközben önök széthordták. 250 milliárdot keresett az akkori Horn-kormány '90-'96 tájékán ezen a privatizáción. Tudják, mennyi pénz az? Nagyon sok, és ha nekünk lenne ennyi pénzünk, sok lenne, de ennek az értéke ötöde árán se adták el, és elvették a vagyont gyakorlatilag az önkormányzatoktól, benne volt egy áramszolgáltató cégnek vagy egy gázszolgáltató cégnek a portfóliójában az ő részvény-csomagjuk is.

Eladták a Malévozt 200 millió forintért, emlékeznek rá? Hú, de gáz! Hát, most elmennék, nem tudom, mondjuk a Zrínyi utcába, és vennék egy 3-4 szobás lakást, vagy kettőt, ennyit kéne fizetnem érte - egy Malévozt adtak el, a teljes repülési, leszállási jogokkal. Az értéke ennek a több százszorosa lehetett, amit elvesztettünk rajta, és önök jönnek azzal, hogy mi a vagyont el akarjuk ezzel a törvénnyel lopni, el akarjuk hordani, Mészáros Lőrincsel az élen, meg velem, meg a többi fideszessel. Hát, miért csináljuk ezt? Emlékezzenek már önök is!

Akkor mi történt még? Annak idején önök eladták a MÁV-nak a legnyereségesebb cégét, ezt elmondta már Nacsa Lőrinc is, a MÁV Rail Cargót, 114 milliárd forintért. Ugyanannyiért adták el, mint a Postabankot az Erste Banknak, de előtte fel lett tőkésítve 200 milliárdból. Miről beszélünk? Nyereséges céget dobtak piacra, vissza se tudjuk vásárolni. Hülye lenne visszaadni az osztrák állam, hát miért adná vissza? Hát, ilyen hülyét... - bocsánat, ezt nem szabad jegyzőkönyvbe írni, ezt tessék kihúzni, kérem szépen. Ilyen ostobaságot még nem látott ország, hogy a legnyereségesebb cégét eladták.

Soroljam még? Az összes bank, amiket önök dobra vertek. És a koncessziós dolgokban jönnek önök nekünk itt felróni, hogy a koncessziós törvényt módosítjuk, vagy esetleg a trafiktörvényt? Hát, kérem szépen, az M1-es, M5-ös, M6-os koncessziójára emlékeznek még? (L. Simon László: Az M6-os! Elég az!) Hát, elég durván sikerült! Az M6-osnál évente 200 milliárdba kerül nekünk az önök koncessziója. Az egészet 400-ba került volna megépíteni, önök eladták (L. Simon László közbeszól.) huszonvalahány évre, kétezer-harminc-valameddig, évi 200 milliárdot kell fizetnünk. Na most, abból mennyi utépítést lehetne csinálni Szabadkigyóson esetleg, mondjuk, nem tudom, Varju László most merre lakik, vagy bármelyikünk, Nyíregyháza környékén mennyi utat lehetne évente, de ezt odaadjuk az önök rossz döntése miatt, csak egy autópályaszakasról van szó, és a többiről meg már ne is beszéljünk, és fizetjük utána évente a mindenfajta díjainkat.

És akkor egy dolgot be kell látnom, hogy ez egy rossz törvény, elfogadom. Ne szavazzák meg! Tudják, miért? Nincs benne egy pont, hogy a Gyurcsány-Dobrev-klán adja vissza az ellopott vagyont, az összeset, a Motimtól kezdve, meg a többi, amit elvittek, meg amit összeszedtek, ha az benne lesz, akkor szavazzák meg, kérem. Ezt módosítóként lehet, hogy be kéne adni, ez lenne jó törvény egyébként, tisztelt államtitkár úr, hogy adják vissza azok a szocialista báró politikusok, nem az önök szavazói, hanem az önök egykori politikustársai, meg a miniszterelnök-jelöltjük, vagy a felesége, amit elloptak potom pénzért. Ha 5 millió forintom lenne, kapnék anyósomtól 700 milliós hitelt a bankomtól. Szegény anyósom ezt a hibát elkövette, de nem kaptam ilyet szerencsére, és megveszek 5 millió forintért egy állami vagyont.

Ez a Gyurcsány-család, és önök büszkék erre. Ezt szabad, mi pedig itt helyesbítünk egy-két passzust, és egy kastélyon rugóznak, ami állami kastély marad. Egy kicsit megdöbbenett a vitának ez a része, és én a magam részéről zárnám is, mert lassan ez az idő is letelik, de azt kérem önöktől, inkább fogadják el és támogassák. Bár lesz kétpercezés, én csak annyit kérek, hogy mindenki nézzen mélyen magába; aki kormányzott, az mindenféleképpen, aki nem, az meg tudja, hogy ki mellé nem szabad beállnia. Köszönöm a figyelmüket. (Taps a kormányártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Szakács Lászlónak, az MSZP képviselőjének. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy tűnik, hogy ez egy ilyen beszámoló lesz az elmúlt tíz-húsz évről mindenkinek, de nézzünk inkább egy picit a jövőbe.

Bár annyit én is visszafelé is tekintenék, én emlékszem rá, amikor egyszer a Gazdasági bizottságban fel akartak állítani egy vizsgálóbizottságot egy gazdasági visszaélés tekintetében, csak nekem volt egy módosító javaslatom, hogy én azt szerettem volna, hogyha itt a Gazdasági bizottság munkájában még részt vett volna még több fideszes képviselő, hiszen itt egy gazdasági visszaélésről van szó. Csodálkoztak is, hogy én ezt a javaslatot teszem. Én azt kértem, hogy akkor még - hiszen itt szövetkezeti pénzekekről, azoknak a működtetéséről volt szó - Simonka György vegyen részt ebben a munkában, vegyen részt benne Farkas Flórián is, esetleg Boldog István, és hogyha esetleg akkor ráérne, aki akkor éppen büntetőeljárás hatálya alatt volt, a Gazdasági bizottság alelnöke, Mengyi Roland, ő még akkor vegyen részt ebben a munkában.

Önök még arra sem figyeltek egyébként, hogy ezeket a dolgokat illik néha az asztal alatt csinálni, ha már egyszer csinálják. Nem, ezt az asztal fölött csinálták, és a Gazdasági bizottságnak az alelnöke volt az éppen gazdasági bűncselekményekért bíróság előtt

álló Mengyi Roland. Annyit a melegségére el kell mondani, hogy legalább nem járt el a bizottsági ülésekre, de a pénzt, gondolom, felvette érte.

A kérdés a következő. Hallottunk most egy eléggé érzelmdús, és nagyon sok mindent felsoroló felszólalást Bányai Gábortól.

(13.40)

Azt szeretném megkérdezni akkor ezek kapcsán - hallottuk, hogy jött egy vállalkozó, és felújította a kastélyt -, államtitkár úr, hogy bármelyik jöhet-e vagy csak Tiborcz, mert eddig csak Tiborcz tudott nyerni. Ahogyan Paks II.-nél is: a Mészáros fiókák hiába nem végeztek még ilyen teljesítményt, a Mészáros csemeték, akkor is ők nyernek, akkor is a West Hungária Bau nyer, ha akárhány versenytársa van. Tényleg bárki jöhetett volna felújítani ezt a kastélyt, és nyerni hozzá 50 százalékos támogatást, vagy csak Tiborcz jöhetett volna? *(L. Simon László: Az az övé!)*

Az-e ma a sikeres, az-e ma a jó vállalkozó, aki sikereken, bukásokon keresztül elsajátította a saját bármilyen szakmájának a csínját-bínját, és utána kockázatvállalással, sok tanulás után sikeres lesz, vagy éppen az, akire a kedves vezető ujjá rámutat? Szerintünk az, akire Orbán Viktornak az ujjá rámutat. Hát, más nem csinálhatta volna meg!

Kérdezem: a Postával más bank fog-e tudni kötni szerződést, mint a Mészáros Lőrinc-féle B3 Takarékbank meg esetleg még az MKB? Fog tudni más bank is kötni vele szerződést ez alapján a törvény alapján, vagy ezt már régen eldöntötték? Hát, persze, hogy nem fog tudni! Mi ezért mondjuk, hogy ez egy saját-család-barát kormány. Én értem, hogy mi volt a múltban, tudnánk még mi is ilyeneket mondani. A legeladósodottabb városok, kérem szépen: a Szita Károly által vezetett Kaposvár, a Lázár János által vezetett Hódmezővásárhely és a Kósa Lajos által vezetett Debrecen. *(Nacsza Lőrinc: Mert kivérezttétek az önkormányzatokat!)* Igen, hallom, amit Nacsza képviselőtársam mond, és hogy a jegyzőkönyvbe is helyesen kerüljön bele: azért, mert kivérezttük az önkormányzatokat.

Azért majd akkor nézze egyszer meg, hogy Debrecenben a céges holdingok hogyan álltak 2008-ban, legfőképpen egyébként az Arad-Debrecen-tengelyben; hogy Hódmezővásárhelyen 2 milliárd forintos hitelt aszfaltoztak le! Aszfaltra költötték meg betonra költötték a hitelt! Pontosan az, amiről itt Vigh László képviselőtársam beszél, történt 2006 után. Nem az emberekre költötték, nem az ellátásra vették fel, nem működési hitel volt. Aszfaltra költötték, járdát újítottak belőle fel, és lehetne mondani nagyon sok ilyet.

Még egy dolog: tudja, tisztelt képviselőtársam, aminek ide bele kell kerülni, ezen önök kerestek is, nem keveset, sokat. Hát, egy bróker cég vette fel az összes megyei önkormányzatnak a devizahitelét, az treasure-zett vele, váltogatta át! Egy bróker cég volt

az, amelyik felvette ezeknek a megyei jogú városoknak a hitelét, nem kicsi jutalékért, sokért. Hát, erről akkor miért nem szól a fáma?

Tehát én azt gondolom, hogy ez nem a vicc meg nem az árulás kategóriája, hanem a szelektív emlékezetnek a kategóriája. Akkor már vissza se megyek persze az Ezüsthajó Kft.-ig, Kaya Ibrahimig, Josip Totig. *(L. Simon László: Ne már! Ne már!)* Mindegyikkel úgy van az ember, tudják, hogy mindig elvesz egy illúziót az embertől, és egy tapasztalattal többet ad, főleg akkor, amikor ilyenekről beszélünk.

Azt gondolom, ha visszamegyünk a törvényjavaslathoz, kérdezzük meg magunktól, hogy ha elfogadjuk ezt a javaslatot, akkor jobb ország lesz-e ez az ország azért, mert lesz egy MotoGP-pálya, azért, mert önök végrehajtják a kegyvesztett Spédernek a tervét, és végül is a Postát csak belegyűrjék már valamelyik bankba; csak most nem Spéderébe gyűrjék bele, hanem Mészáros Lőrincnek a bankjába gyűrjék bele a Magyar Postát. Tehát lehetne még ilyeneket mondani. Ettől valószínűleg nem lesz egyébként se jobb gazda Magyarország, ettől egyébként nem is lesz jobb hely Magyarország.

Ha a pandémiával foglalkoznának legalább ennyit, vagy arra fordítanák ezeket a pénzeket, amelyeket most olyan fejlesztésekre költenek - és nem keverem össze egyébként a szociális juttatásokat a fejlesztésekkel -, amelyek ráérnének... 83 milliárd forint a Kisfaludy-programban a hotelek felújítására, amelyeket önök bezártak - ráért volna. Ráérne a MotoGP-pálya 60 milliárdja.

Nem ért volna rá? Nem ért volna rá 82 milliárd forintot jövőre kifizetni a Budapest-Belgrád vasútvonalra? Ebből most lehetne a családoknak segíteni, ők bajban vannak, a Budapest-Belgrád vasútvonal meg ott marad jövőre is. A MotoGP-pályán idén se volt verseny, meg valószínűleg jövőre se lesz, jövőre is ráért volna.

Másra lehetett volna fordítani ezeket a pénzeket, mi ezt mondjuk, nyilvánvalóan ez egy szemléletbeli különbség. Mi jobban szeretnénk segíteni a családoknak, önök meg MotoGP-pályát szeretnének építeni helyette, meg a Mészáros bankjának valahogyan azért csak átadni a Postát, az mégiscsak egy nagy cég, sokan dolgoznak ott, és mindig mindenki igénybe fogja venni.

Azt gondolom, ezek is hozzátartoznak ahhoz az igazsághoz, amit hallottunk, meg ahhoz az elmúlt húsz évhez, amit az előbb hallottunk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kettőperces kört kezdünk, és előtte tisztelettel felhívom képviselőtársaim figyelmét arra, hogy ugyan történészdiplomám van, és nagyon szívesen hallgatom a történelmi visszatekintést, de koncentráljanak az előttünk fekvő törvényjavaslatra. Köszönöm. Varju László képviselő úrnak megadom a szót kettőperces felszólalásra. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Mivel az állami vagyon keletkezésének van egy folyamata, ezért azt gondolom, hogy indokolt, pláne, ha a képviselőtársam szóba hozza, és ilyen módon visszaemlékezik rá, érdemes emlékezni akár arra, hogy a Malév mikor szűnt meg. De igazából nem ezt szeretném önnek felelegetni, hanem azt, hogy 2004 óta, amikor az európai uniós csatlakozásunk bekövetkezett, van lehetőség arra, hogy az európai uniós forrásokat felzárkóztatáshoz lehessen felhasználni. Ön, képviselő úr, nem vitathatja el annak a 365 óvodának, bölcsődének a megújítását, ön még emlékszik a „Szemünk fénye” programra és még sorolhatnánk mindazt, ami a gyerekeinknek nyújtott jobb lehetőséget.

Pontosan tudja, és ezért ne mondja azt vagy ne állítsa azt, legyen szíves, hogy abban az időszakban nem történt ilyen. Akkor történt, ugye, akár rengeteg csatornaépítés, hogy Magyarországnak a szennyvízkezelése tisztább legyen; autópályaépítés, hogy ezerkilométer-számra épültek az alsóbb rendű autópályák. *(Sic!)* *(Szászfalvi László: Miről beszélés?)* Önök egyetlenegy kilométer autópályát nem tudtak átadni abból, amit önök csináltak. *(Az elnök csenget.)*

De hogy ez ne legyen vitatható - egyébként mivel mi vitatjuk *(Szászfalvi László: Ennyit hazudik egyszerűen!)*, hogy önök ezt hogyan csinálják és hogyan csináltatták -, akkor egy dolgot szintén tegyen bele ebbe a törvénybe, képviselőtársam *(Az elnök csenget.)*, mondjuk azt, hogy az európai ügyészséghez csatlakoznak, és akkor onnétől kezdve megszűnik a vita, mert egyébként áttekinthetővé válnak az Európai Csalás Elleni Hivatal megjegyzései, amit önök művelnek és amit önök tesznek. Magyarország ma a leginkább elítéltebb ország e tekintetben, itt van a legtöbb csalás, amire egyébként a hazai intézményrendszer nem reagál - teljesen hibásan.

Eppen ezért javasolom képviselő úrnak, egészítsék ki ezzel a törvényt is, aztán se a kastélynak, se a felújításnak nem lesz problémája. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót kettő percre Stummer János képviselő úrnak, a Jobbiktól. Parancsoljon, képviselő úr!

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, és nagyon szépen köszönöm a levezető elnök úrnak, hogy próbálja visszaterelni ezt a vitát a rendes medrébe, legalábbis arra, hogy mégis mi van ebben a törvényjavaslatban meg mi nincs, de úgy látszik, hogy önök valami kényszeres készíttést éreznek arra, hogy arról vitatkozzanak ezekben a percekben, hogy ki lopot többet az utóbbi években.

Bányai képviselő úr érdemi észrevételeire szeretnék reagálni néhány mondatban. Képviselő Úr! Ez nem előítélet a szabadkígyósi polgárok részéről, hanem utóítélet. Itt valami félreértés van! A kétméteres kerítés nem az építési terület körül van, tehát nem ott van csak kerítés, ahol a munkagépek dolgoznak és te-

szik szebbé - és ebben egyetértünk mi ketten egymással: szebbé - ezt a kastélyt. A kétméteres kerítés a többhektáros kastélypark körül van, tehát már a kastélyparkba sem mehetnek be úgy és abban a formában a szabadkígyósi polgárok és senki más, mint ahogy tették azt az előző évtizedekben - egyrésztől.

Másrésztől: Lázár János valóban nagyon szereti a kastélyokat, ezt már láttuk, meg azt is látjuk, hogy a Mezőhegyesi Ménesbirtok Zrt. hogyan dolgozik a piacon, és hogyan próbál a turizmusból, a lovasturizmusból működni és gazdálkodni. Az meg, ne haragudjon, Bányai képviselő úr, de a turai kastély felújításánál pont arra járt Tiborcz, és akkor pont ő újította fel? Kattintgatott az interneten, és akkor hopp, belefutott egy közbeszerzésbe? Az rá volt kiírva, képviselő úr, és ugyanúgy a haverokra van kiírva ennek a szabadkígyósi kastélynak is a felújítása.

(13.50)

Harmadrészt pedig ebben a törvényjavaslatban ott van benne, hogy kulturális örökségvédelmi, oktatási és szakképzési célok elősegítése érdekében lesz majd a Mezőhegyesi Ménesbirtoké a szabadkígyósi kastély.

Hát legyen! Csak miért így kell átnyomni? Miért egyik napról a másikra, se szó, se beszéd? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Vonják vissza ezt a törvényjavaslatot, és egyeztessenek a szabadkígyósi polgárokkal! Nem kérünk sem többet, sem kevesebbet. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(A kormánypárti padsorok felé:)* Mielőtt megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, tisztelettel felhívom kormánypárti képviselőtársaim figyelmét arra, hogy a röpgyűlésüket ne a plenáris ülésen hajtsák végre. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönjük szépen, elnök úr, és a figyelmeztetést is megfogadjuk. Azt hittem, hogy Varju képviselő úr majd arról beszél, hogy hova tűnt a 4-es metróból 166 milliárd az ő baloldali köreibe; arról hallgatott.

És arról sem büszkélkedik Varju képviselő úr, hogy az M5-ös és az M6-os autópálya PPP-konstrukciója az elmúlt 30 év legbotrányosabb szerződése volt. Miközben földet kellett odahordani, hogy önök alagutat lophasanak; miközben egyébként a mai napig, a mai napig, ebben az évben, amikor önök bármire - járványügyi védekezésre, munkahelyvédő akciótervre, bármire - szeretnének költeni forrásokat, akkor emlékezzenek arra, hogy minden évben, még most is százmilliárd fölött van az az összeg, amit az önök káros PPP-konstrukciója miatt ki kell fizetni a magyar költségvetésben. Az ideai költségvetésben ez

több mint 150 milliárd forint, képviselő úr. 150 milliárd forinttal többől tudna gazdálkodni a magyar állam, és 150 milliárd forinttal többet tudna fordítani az emberekre, ha önök anno nem a haverjaikkal csináltak volna PPP-konstrukciót, és nem hordtak volna oda fölöslegesen földet, hogy még megdrágítsák az autópályát, és alagutat is tudjanak építeni. Képviselő úr, ezekről beszéljen, hogy miért kötöttek olyan, a magyar emberek számára káros konstrukciókat, miért kötöttek olyan szerződéseket, amivel a magyar emberek rosszul jártak; erről beszéljen!

És arról is egyébként nyugodtan beszélhet, Bányai képviselőtársam már utalt erre, hogy hány kastélyt újítottak föl 2002-2010 között. Mert a nemzeti kastélyprogram nem létezett akkor. Az utána kezdődött el, hogy az épített örökségünket megvédjük, megóvjuk és helyre tegyük, és újra a régi pompájukban ragyoghassanak legalább részben a magyarországi, egyébként elhagyatott és sokszor az enyészet áldozatává lett kastélyok és várak. Szerintünk ez a kultúránkhoz tartozik, és az örökségünk megóvása nekünk kötelességünk.

Erről beszéljen inkább, hogy önök hány kastélyt újítottak föl, és arról beszéljen, hogy hova került az a sok pénz, amit a 4-es metróból, meg az M5-ös, M6-os autópályákból kiloptak. Köszönöm szépen. *(Szászfalvi László: Így van! - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Mesterházy Attilának, normál felszólalásra az MSZP-ből. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Értem az elnök úr intelmét, de mégiscsak a történelemnek köze van a mostani vagyongazdálkodáshoz, hiszen pont arról folyik a vita, hogy ez a vagyongazdálkodás mennyire észszerű, mennyire hatékony. Ebben, ahogy nézem, eltérő álláspontok vannak.

Ebben Stummer képviselő úrnak is kérném a megértését, hogy értse meg, hogy a múltban bizony sok olyan dolog van, ami abból gyökerezik a mai problémák közül, és szerintem a múlt boncolgatása néha hasznos, néha kevésbé hasznos. Talán a szövetségek irányába az ő részükről is kicsit nagyobb megértést várnánk. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokban.)*

A másik, hogy sok olyan észrevétel hangzott el, főleg Nacsa képviselő úr részéről, de Bányai képviselő úr részéről is, ami... Szóval, nincs baj a kritikával, Bányai képviselő úr, de szerintem akkor jó vagy akkor pontos a kritika, ha nem kettős mércét alkalmaz. Tehát elmondja, hogy mi általánosítunk, hozzáteszem, én nem általánosítottam. Nem azt mondtam, hogy az összes EU-s forrást lopják el, de ha jól emlékszem, Varju képviselőtársam sem erről beszélt. Mi egészen precízen, pontosan, legalábbis én megmondtam azt,

hogy hol látok ebben problémát. De miután elmondta, hogy mi általánosítunk, ön rögtön elmondta általánosítva, hogy ez meg egy dilettáns kormányzás volt korábban, annak minden egyes elemével együtt; akkor szerintem ne sértődjön meg, ha mi meg azt mondjuk, hogy tolvajkormányzás az, ami most történik, némi általánosítással.

Azt gondolom, ön pontosan érti, hogy mi miről beszélünk. Többen pedzegették ezt a kérdést. Ma Magyarországon az állami vagyon és a különböző, állam által vásárolt vagyonelemek környékén a mi gondunk az, hogy ez nem piaci verseny alapján történik, ahogy Szakács képviselőtársam is mondta, meg többen - Stummer képviselőtársam is -, nem arról van szó, hogy bárki egyenlő eséllyel indul, hanem akinek jobb politikai kapcsolata vannak, akinek valamilyen rokoni kapcsolata van fideszes vezető politikusokkal, azok előnnyel indulnak. Nincsen semmilyen verseny sem a pályázatoknál, sem bizonyos vagyonelemek megszerzésénél.

Ami történik ma Magyarországon, az a tulajdonviszonyok erőszakos átalakítása. Lehet azon vitatkozni, hogy jó volt-e a Suchman-féle privatizáció; hozzáteszem, az abból származó bevétel egy az egyben a magyar költségvetésbe került be. Ez szerintem bírná a kritikát egyébként, hogy ebben mi volt a helyes döntés akkor, de mivel nem erről a szól a vita, ebbe most nem mennék részletesebben bele; de az egészen biztos, hogy nem erőszakos módon, és piaci verseny alapján történt. Most, azt gondolom, teljesen világos, hogy politikai kapcsolatok alapján a magyar tulajdonviszonyokat, különböző gazdasági pozíciókat alakítják át.

A másik: azt mondta Bányai képviselőtársam, hogy a hitel a rossz, a hitelből etetik az embereket. Azért lepődtem meg ezen a véleményen, hiszen most vettek föl több milliárd euró hitelt. Korábban ugyan azt mondták, hogy nem szabad hitelt felvenni az Európai Uniótól, meg az IMF az rossz; úgy tűnik nekem, hogy a Kínai Kommunista Párt nem annyira rossz, mint az IMF, hiszen kínai hitelt fölvesznek, vagy úgy tűnik, hogy az orosz hitel sem rossz annyira, mint az európai uniós vagy az állami hitel, hiszen korábban orosz hitelt is vettek föl.

A másik, hogy Tiborcz esetében is pont azt látjuk, hogy nem akárki újíthat föl kastélyokat. De egyébként, Nacsa képviselőtársam, itt senki nem azt kritizálta, hogy kell-e esetleg Magyarországon kastélyokat följújtani.

A módszerét kritizáltuk, meg az idejét kritizáltuk, hogy vajon egy kastély felújítása most, ebben a pandémiás helyzetben talán a legjobb megoldás-e, vagy esetleg másra lehetne elkölteni jelen pillanatban ezeket a forrásokat, ahogy Szakács képviselőtársam is említett más példát is: a Budapest-Belgrád vasútvoalat vagy egyéb ilyen kérdéseket.

És a másik jelentős különbség, ahogy itt Bányai képviselő úr is mondta, jött a Tiborcz, szerencsétlen

pont erre a kastélyra gondolt, de kapott hozzá 50 százalék állami támogatást vissza nem térítendő támogatás formájában. Tehát ez mégiscsak magánvagyonná válik valamilyen módon, és nem a saját pénzből teszi ezt.

Még egyet hadd tegyek hozzá! Nacsa képviselőtársam említette az M6-ost. Ha most nagyon önkritikus akarnék lenni, akkor azt mondanám, hogy megtanulták a leckét, mert éppen tegnap olvastam, hogy meghosszabbítják ezt a szakaszt. Újabb viaduktokat fognak építeni, és ha jól számolták ki az újságírók a nyilvános adatokból, akkor 4,7 milliárd forint/kilométerbe fog kerülni ennek az autópályának minden egyes kilométere, amit meg akarnak hosszabbítani, és egyébként talán az egyik legkisebb forgalmú autópályáról beszélünk ma Magyarországon. Tehát azt gondolom, hogy óvatosabban itt a vagdalkozással ebben a tekintetben.

Mint ahogy az is lehetne akkor ebben, ahogy Bányai Gábor javasolt egy kiegészítési pontot. Mi lenne, ha a képviselő úr azt javasolná, hogy a Tiborcz és Mécsáros által összeharácsolt vagyon visszaadása is kerüljön be akkor ebbe a törvénytervezetbe? Lehet, hogy akkor mi is szívesebben szavaznánk ezt meg. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, Fónagy államtitkár úr!

(Földi László elfoglalja jegyzői helyét.)

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Bevallom, az első másfél órában jegyzeteltem, és próbáltam érdemi válaszokat találni az önök felvetéseire, nem vitatva a magyar Országgyűlés plenáris ülésének feladatát, amely alkalmas és a legfontosabb helye a politikai, társadalompolitikai és gazdaságpolitikai viták lefolytatásának, de úgy érzem, hogy az általam előterjesztett, egyébként valóban színes és számos elemet tartalmazó törvényjavaslatról az elmúlt órák során jelentős mértékben eltértünk.

Ezért engedjék meg, hogy csak azokra a kérdésekre reflektáljak, amelyek részben az előterjesztéshez kapcsolódnak, részben elvi jelentőségűek vagy elvi jellegűek, illetve egy-két olyan dologra, ami megütötte a fületemet, és amit nem állok meg, hogy ne válaszoljak vagy ne említsem fel.

Előljáróban azt a megjegyzést is engedjék meg nekem, hogy képviselőtársaimat annál lényegesen

többre becsülöm, mint amit ma délelőtt itt mutattak.

(14.00)

(Dr. Varga László elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Nem vitatom az indulataikat, nem vitatom az érzelmeiket, nem vitatom a politikai elkötelezettségükből fakadó megnyilatkozási kényszereket, de kérem, higgyék el, hogy esetenként ezek túlmennek azon a határon, amelyek komoly mérlegelést vagy komoly válaszadást igényelnek.

Csak egyetlenegy megjegyzés, itt valaki fölemlítette, hogy ki mennyi autópályát épített. Személyesen érint, azért mondom: 2002-ben az M3-as Füzesabony-Polgár szakasza, benne a polgári Tisza-híddal készen volt. A fű nem nőtt ki még a töltés oldalában, s én kérdeztem a miniszterelnököt közlekedési miniszterként, hogy akkor a választások előtt adjuk-e át. Miniszterelnök azt mondta, hogy nem, majd ha kinő a fű, akkor szóljak, amikor készen van. Fű nem nőtt ki addig, majd a választások után három héttel Medgyessy Péter csillogó szemmel átadta azt a 63 kilométer autópályát, benne a polgári Tisza-híddal, amit bizony az első Orbán-kormány épített. Nem vitatom, önök is építettek autópályákat, ezért mondom, hogy meddő ez a vita, hogy ki mit csinált.

A másik, hogy mi mibe került. Kérem szépen, az M5-ös autópályát egyébként egy szocialista többségű vizsgálóbizottsággal vizsgáltuk még annak idején, aztán belevezették a homokba az egészséget, tehát a vége nem lett már ilyen szép. De abban nem volt vita, hogy az akkori, egyébként koncesszióba adott építkezésnél a külföldi koncesszor egy 17,5 százalékos tőkearányos eredményt írt elő a szerződésben, ilyen a mesében nem volt a világon. 17,5 százalékos tőkearányos eredmény kábítószert-, fegyver- és léánykereskedelem esetén van, és nem infrastruktúra-fejlesztésnél. Tehát mondom, nem akarom itt a példákat sorolni, csak azért mondom, hogy más dolog.

Még az első körben volt, aki felemlítette, hogy az alapítvány valamilyen bűnös gyülekezet. Nem voltam rest, itt kikerestem, hogy az alapítványt, magát a szót is Széchenyi István jelölte meg, és az 1800-as évek közepétől az alapítvány egy általánosan bevett, majd a kiegészés utáni jogalkotási hullámban az alapítványi forma a magyar társadalmi és gazdasági életben egy általánosan bevett formula volt. Tehát nem mi találtuk ki, nem bűnös célokra találtuk ki. Az alapítvány korábban is működött, most is működnek, és nagyon bízom benne, hogy a jövőben is működni fognak.

Talán én is beleesem ebbe a hibába, hogy az egész világból folyton csak a rosszat látom. A koncesszió sem egy bűnös dolog, ha arra használják, amire való, és ha a koncesszornak nemzeti érdekei vannak, ha a koncesszió belső tartalmába mind a tőkebevonás,

mind a felelősségmegosztás, mind az egész megvalósulása benne van, akkor az egy előrevivó és egy jó dolog. Lehet jóra használni és lehet rosszra.

Már valamikor a délelőtti órákban itt az én szakmainak szánt előterjesztésem elment a mai helyzet értékelésére, hogy itt miért nem azzal foglalkozunk, hogy akkor ki adja be az oltást, miből és kinek, és miért ilyesmivel foglalkozunk, amit itt előterjesztettünk. Csak emlékeztetni szeretném baloldali képviselőtársaimat, hogy a közelmúltban önök is megszavaztak egy felhatalmazási törvényt, aminek az a lényege, hogy a járvánnyal a kormány foglalkozik és nem a parlament. Ez hosszabban van leírva, de ez a lényege, úgyhogy engedelmezzünk másnak is idehozunk.

Amiért pedig idehozuk, amellet is, hogy a kormánynak van egy folyamatos munkavégzése, ami megengedem, néha talán még lassabb is a kelleténél, hiszen a világ tőlünk függetlenül alakul, és nem mindig azzal kell foglalkoznunk, amit előre terveztünk, hanem azzal, amit a világ folyása és a sors elénk hoz feladatként; de a kormány végzi a maga munkáját, és ennek során vannak olyan dolgok, amik megérnek, létrejöttek, esetenként egy tárcához vagy egy szervezethez tartoznak, és azokat döntés végett a parlament elé hozzuk. Ez a világnak és a jogalkotásnak az önök által is, gondolom, nem vitatott természetes rendje.

Hogy miért mondom én ezt el? Azért, mert az elmúlt hetekben, hónapokban volt egy önök által külföldön felélesztett vita, hogy a magyar Országgyűlés dolgozik, hogy a magyar parlamentarizmus létezik, hogy egyébként a magyar jogállamiság miként van. Köszönjük szépen, jól van, köszönjük szépen, működik. A kormány munkájának eredményeképpen egy működő parlament elé idehozunk eldöntendő kérdéseket, és nagyon reméljük, hogy ezeket a parlament megtárgyalja, és mindenki saját társadalmi meggyőződése szerint támogatja vagy ellenzi.

Ehhez kapcsolódóan szeretném mondani dr. Varga-Damm képviselő asszonynak, hogy ha van a javaslatainkkal kapcsolatban módosító javaslata, adja be, mindig kérjük a képviselőtársainkat, hogy módosító javaslataikkal javítsák a kormány előterjesztését. Ez esetben is erre szeretném őt biztatni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Z. Kárpát Dániel képviselőtársam mondta, és ez már többször felmerült közöttünk, örömmel mondom, hogy ugyancsak éppen a napokban terjesztettük a parlament elé azt a korábbi években egyébként esetenként érthető módon felmerült vitát, hogy mi a nemzeti vagyonleltár, mi a vagyonleltár. Az állami vagyonleltár és a nemzeti vagyonleltár közötti különbségeket most már egyértelműen szabályoztuk, és bízom benne, hogy ezt önök is ismerik, és ezek részletei megvannak.

Molnár Gyula képviselőtársamnak, azt hiszem, hogy az előbbieken válaszoltam. Nem rohanunk, végezzük a munkákat és csináljuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem szeretnék abba az általános, egyébként - hogy mondjam? - érzelmek-

től sok esetben érthető módon túlfűtött polémiába belemenni. Kérem önöket, hogy az előterjesztést ismerjék meg, a bizottságokban vitassák meg, ha módosító javaslataik vannak, adják be, és ha egyetértenek vele - ami egyébként meglepne -, akkor támogassák. Köszönöm a figyelmüket. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **2022. és 2023. év Petőfi Sándor-émlékévé nyilvánításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásiig. A Kocsis Máté, Fidesz; Simicskó István, KDNP; L. Simon László, Fidesz, valamint Lezsák Sándor, Fidesz, képviselők által benyújtott előterjesztés H/13655. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Az előterjesztők jeleztek, hogy megosztva ismeretik a nyitóbeszédet, összesen 30 perces időkeretben. Megadom a szót Simicskó Istvánnak, a KDNP képviselőjének. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Németh László úgy fogalmazott, hogy a magyar irodalomnak Petőfi a legnagyobb fénye. Az előttünk fekvő országgyűlési határozati javaslat azt a célt tűzte maga elé, hogy ez a fény, amit Petőfi Sándor életútja, munkássága, tevékenysége jelképez és jelez, megmaradjon, sőt azt szeretnénk, hogy erősödjön.

Egy emlékévé mindenképpen alkalmas és hasznos arra, hogy megfelelő és méltó módon emlékezzünk meg kiváló költőnkéről. Ráadásul az emlékezésnek a nemzetet összekötő tudata is erős. Tehát a nemzetépítés, az identitástudat megerősítése szempontjából is fontos kifejeződés, egy lehetőség arra, hogy ismét érezzük az együvé tartozás fontos érzését, a Magyarországhoz, a magyar hazához, a szülőföldhöz való tartozás érzését.

(14.10)

Összeköt ilyen módon mindannyiunkat Petőfi Sándor személye is, az ő életútja és szabadságszeretete is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években többször is feladatának érezte a magyar kormány a magyar identitás erősítését is szolgáló emlékévek kihirdetését. Bizonyára mindannyian emlékeznek, hogy itt 2017-ben a magyar Országgyűlés így nyilvánította emlékévé Szent Lászlóról 2017-et számos programmal, rendezvénnyel, 2018 Mátyás király-émlékévé volt, 2019-ben II. Rákóczi Ferenc fejedelemre emlékeztünk számos programmal és rendezvénnyel, az idei év pedig Zrínyi Miklósnak állít emléket. Én bízom benne, hogy minél többen láthatták és vehettek részt

ezekben a programokban, sőt minél több magyar fiatal megszólításra kerülhetett ezeken keresztül itt a Kárpát-medencében.

Ez alkalommal az előttünk fekvő országgyűlési határozati javaslat a 2022. szeptember 1-jétől 2023. augusztus 31-éig tartó időszakra Petőfi Sándor-emlékévet hirdet, tekintettel arra, hogy igazodni szeretnénk a 2022-23-as tanévhez, hiszen 2023-ban lesz Petőfi Sándor születésének 200. évfordulója. Ez a bizonyos gyakorlat már korábban is bevett gyakorlat volt, hiszen a százéves, tehát a centenáriumi időszakra visszatekintve Petőfi Sándor százéves születésnapját elődeink ilyen módon ünnepelték meg, és emlékeztek a kiváló költőre, nagyjából ugyanebben az időtartamban, tehát 1922. július 31-étől 1923. július 31-éig volt a centenáriumi emlékév. Tehát ezt is figyelembe vettük képviselőtársaimmal, amikor megírtuk az előttünk fekvő országgyűlési határozati javaslatot.

Engedjék meg, hogy néhány gondolatot Petőfi Sándorról mindenképpen elmondjak, bár az biztos, hogy mindannyian már az általános iskolás éveink során megismerhettük számos gyönyörű költeményét, ezért is írtuk ezt az előterjesztést, sok versét ma is tudjuk kívülről. Úgy érezhettük már akkor is, hogy bár rövid ideig tartó pályafutás adatott meg neki, mindössze 26 évet élt, de gondoljunk csak bele, hogy mennyire termékeny volt, hiszen 850 költeménye maradt meg. 26 éves fejjel! Követendő példa mindannyiunk számára.

Az alkotás útját járta, hiszen olyan poéta volt, aki egyszerű származású költőként a nép nyelvén tudta megfogalmazni lelkesedésével és példaértékű hazaszeretetével átítatott '48-as forradalmi gondolatait. Így válhatott a Nemzeti dallal a márciusi ifjak egyik vezérévé.

De ő nemcsak szavakkal harcolt a szabadságért, hanem tettekkel is. Nemzeti hősként 1849. július 31-én a segesvári csatában életét is áldozta a magyar hazáért, a magyar szabadságért. Tehát személyesen is példát mutatott.

Petőfi esetében azt láthatjuk, hogy kultusza rögtön abban a pillanatban elkezdődött, amikor tudatosították eltűnését. Különös sorsa, páratlan karrierje, személyes és történelmi alakja, hősies és kihívó szerepvállalása, sajátos erkölcsi tartása, valamint költői újításának igen széles horizontja együttesen alkották azt az alapot, melyre tiszteletének kultusza ráépülhetett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindamellet ő volt az a költő is, aki a magyar romantika kiteljesítőjeként sorraiban megjelenítette a család iránti szeretetet, a családi lírát, a hitvesi, a házastársi szerelemábrázolást. Tájékozottan pedig a magyar Alföld méltó ábrázolását is gyakorta láthattuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyarság meg tudja becsülni irodalmi nagyjait. Céljaink szerint, reméljük, sikerül majd olyan programsorozatot megvalósítani, amely az egész Kárpát-medencében élő magyarsághoz eljut, és méltóképpen ad majd tiszteletet

a magyar költészet legismertebb alakjának. Meg kell tanulni Petőfit friss szemmel olvasni, friss füllel hallani, mintha most fedoznánk fel magunknak írásait. Nem lehet úgy magyarul élni, magyarként élni, ha az ember nem tudja, ki volt Petőfi Sándor. Szerb Antal úgy fogalmaz: „Petőfi neve a magyar tudatban egyértelmű a költővel.” Tehát ha egy magyar ember költőre gondol, annak elsőként Petőfi jut eszébe.

A magyar irodalom arcképcsarnokában így olvashatunk róla: „Mert Petőfi nem avul. Nemcsak a maga idejének volt leghaladóbb elméje és legkorszerűbb poétája, de oly mértékben aktuálisan élt, hogy időtlenné tette a maga aktualitását. Az ő forradalmisága ma is forradalmiság. Az ő szerelmi lángolása ma is szerelmi lángolás. Amit ő tragédiának érzett, azóta is folyton tragédia: és ami az ő számára humor, az mindmáig derűt áraszt.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Adja Isten, hogy 2022-23-ban minél több szerzte a világban élő magyar honfitársunkat sikerüljön majd hazahozni, bevonni ebbe az emlékévbe, a Petőfi Sándor-emlékév programsorozatába is, hasonlóan, mint ahogy a korábbi években is tettük.

Végezetül hadd zárjam azzal, hogy Petőfi a miénk, magyaroké, mindenestül, és mégis határtalan, hiszen költői lánglelkülete, szabadságszeretete mindenkit megérint. Nagyon-nagyon sok helyen fordították le a költeményeit nemzeti nyelvekre, nagyon sokan olvassák, ismerik, szeretik és tisztelik Petőfit. Petőfi nemzeti kincsünk, óvjuk, védjük emlékét. Ezért nyújtottuk be képviselőtársaimmal, L. Simon Lászlóval, Lezsák Sándorral és Kocsis Mátéval az előttünk fekvő országgyűlési határozati javaslatot, és arra kérjük tisztelettel a kormányt is, és arra kérjük tisztelettel képviselőtársainkat, valamennyi frakció tagjait, hogy támogassák az előttünk fekvő javaslatot, és nyilvánítsuk a következő időszakot, 2022-23-at Petőfi-emlékévvé. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót L. Simon Lászlónak, a Fidesz képviselőjének. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen Simicskó frakcióvezető úr fölvezető gondolatait, csak néhány dologgal egészítem ki mindazt, amit elmondott, hiszen azt gondolom, hogy egyértelmű és kerek indoklását kaptuk mindannyian annak, hogy miért is kell Petőfi-emlékévet tartanunk.

A tegnap lezajlott parlamenti kulturális bizottsági ülésen egyhangú szavazással támogatták ellenzéki képviselőtársaim és kormánypárti képviselőtársaim is a kezdeményezést. Tehát ebből az látszik, hogy végre egy olyan ügy, amely mögé összpartit, sőt talán nem túlzás, ha azt mondom, nemzeti konszenzust tudunk teremteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt tíz évben a második, a harmadik, sőt a negyedik Orbán-kormány emlékezetpolitikai törekvései sorában nagyon fontosak voltak az évfordulós megemlékezések. Néhány igazán nagy sikerről tudunk beszámolni, amelyek az egész nemzetet megmozgatták, például a „Reformáció 500” emlékév, amely, azt gondolom, hogy a Kárpát-medence magyarságának egészét, hozzá kell tennem, nemcsak a reformátusokat, hanem a többi keresztény felekezet tagjait is képesek voltak megszólítani, együvé kovácsolni. De említhetem az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulóját, ami méltó megemlékezéssorozat volt ahhoz képest, amikor az 50. évfordulón Gyurcsány Ferenc és pribékjei békés embereket vertek és lövettek az utcán. (*Moraj a DK soraiban.*)

Ezen megemlékezések sorában különösen fontosnak gondolom íróként, irodalmárként a magyar irodalom nagyjaira való visszatekintést, és az ő emléküknél és értékeiknél az ápolását, és a következő nemzedékek számára való továbbadását. Engedjék meg, hogy három emlékévre hívjam fel a figyelmüket. Az egyik 2013-ban zajlott le, Gárdonyi Géza születésének 150. évfordulóján. Talán nem is volt példa arra a rendszerváltoztatás óta eltelt három évtizedben, hogy egy olyan emlékévet zárjunk le, amelynek eredményeképpen szimfonikus művek születtek Gárdonyi irodalmi szövegeire épülve, azokból inspirációt merítve. És nagyon sok minden történt, hiszen az irodalmi emlékéveknél arra is figyelünk, hogy ne csak az írók, költők emlékét és költészetét ápoljuk, hanem a hozzájuk kapcsolódó épített örökségre is fókuszálunk. 2013-ban felújítottuk Agárdon Gárdonyi Géza szülőházát, teljesen új kiállítását rendezve be benne. A szomszédos, nagyon szép Szent Anna-kápolnát szintén sikerült felújítani; ebben a kápolnában keresztelték meg Gárdonyi Gézát. És Egerben, ugyanezen emlékéves programok keretében a nagyon szép Gárdonyi Géza Emlékmúzeumot a vár mellett, Gárdonyi lakóházát is felújítottuk, összefogva Habis László polgármester úrral, akkori képviselőtársunkkal és az egri múzeummal.

(14.20)

Ez egy egész éves programsorozat volt, amelyet sikerült aztán a Zeneakadémián a pályázati kiírásra született szimfonikus művek bemutatásával és a díjak átadásával lezárunk.

De említhetném az, azt gondolom, szintén sikeres Arany János-emlékévet is. Arany János 1817-ben született, és 2017-ben, születésének 200. évfordulójára szintén a Kárpát-medence magyarságának egészét megszólító emlékévet hirdetett a kormány Áder köztársasági elnök úr fővédnökségével. Itt is óriási nagy dolgok születtek, és azt gondolom, hogy a legfiatalabbakat is sikerült megszólítani. Ennekem abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy a sok évtizede működő Arany János balladarendő versenynek a...

Most jut eszembe, hogy a maszkot le lehet ilyenkor venni. (*Megteszi. - Derűltég a kormánypartok soraiban. - Dr. Vinnai Győző: Jobb később, mint soha!*) Igen, így legalább könnyebben tudok beszélni, bocsánat! Tehát abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy az Arany János balladarendő versenynek a zsűrijében vehettem részt, és csodálatos produkciókat hallottunk Nagykőrösön a Kárpát-medence tehetséges diákjainak, középiskolás diákjainak az előadásában. Ugye, ez egy nagy múltú, háromévenként megrendezendő verseny, amely tényleg kicsúcsosodott az emlékév során.

De ahogyan az előbb említettem Gárdonyi Géza kapcsán az épített örökség óvását és felújítását, az Arany János-emlékév is hozott ilyen értékeket és eredményeket, hiszen Nagyszalontán, Arany János szülőfalujában megújult a múzeum, a köztársasági elnök úr avatta fel azt a múzeumot, de sikeresen felújítottuk és Rétvári államtitkár úrral együtt adtuk át Nagykőrösön a Czira Szabolcs polgármester úr kezdeményezésére teljesen felújított Arany János múzeumot, hiszen jól tudjuk mindannyian, hogy Arany János életének meghatározó évtizede volt az, amikor Arany János ott tanított. Földi képviselőtársam itt ül, és bólogat mint Nagykőrös képviselője, aki szintén sokat segített nekünk ebben, itt ül fenn a pulpituson jegyzőként, úgyhogy ő tudja igazolni azt, hogy milyen eredményes volt az a 2017-es Arany János-emlékév és a balladarendő verseny is.

Persze, képviselőtársaim, ne felejtjük el azt, hogy ezek az emlékévek arra is lehetőséget adnak, hogy a társművészetek képviselőit is megbízzuk munkákkal, például szobrok elkészítésével, amit nem szabad lebecsülni. A Gárdonyi Géza-emlékévben egész alakos Gárdonyi-szobrot avattunk a szülőháznál, és egész alakos Gárdonyi-szobrot avattunk Egernek az egyik terén. Az Arany János-emlékévben is szép új alkotások születtek, Nagykőrösön gyönyörű szép Arany János-szoborcsoport látható a múzeumtól nem messze.

Ha kicsit beszélhetek az idei évről, amelyet sajnos beárnyékol ez a csúnya járvány, de mégiscsak 1805-ben, bocsánat, 1800-ban, 220 évvel ezelőtt született Vörösmarty Mihály, és minden szentnek maga felé hajlik a keze, mert számomra mint a Vencei-tó térségének lokálpatriótája számára különösen fontos Vörösmarty emlékének az ápolása. A kormányt most itt képviselő Fekete Péter államtitkár úrral közösen sikerült egy nagyon komoly programot létrehozunk, amelynek eredményeképpen a kormány támogatásából teljesen megújult a Vörösmarty Emlékmúzeum Kápolnásnyéken, a Petőfi Irodalmi Múzeum egy gyönyörű szép kiállítást rendezett be benne. Tehát itt is arra van példa, arra találunk példát, hogy egy műemléket és egy klasszicista kúriát is megmentünk egy irodalmi emlékév keretében. Vagy az államtitkár úrral közösen sikerült létrehozunk a Csajághy Laura Színpadot, amely egy irodalmi színpad, és amelynek a nevét Csajághy Lauráról, Vörösmarty Mihály felesége után adtuk, és természetesen

az első bemutató, amelyet ezen a színpadon megtartottunk, Vörösmartynak a Csongor és Tündéje volt, és Vörösmarty feleségének is szobrot állítottunk.

Ezt az emlékévet zárnánk most decemberben a születésnapkor, amikor is Elek Imrének, a kiváló szobrászművésznek az egész alakos Vörösmarty-szobrát avatnánk; ugye, arról az Elek Imréről beszélünk, akit képviselőtársaim jól ismernek, hiszen a Parlamenttől északi irányban lévő Tisza-szobor-rekonstrukciót, azt a nagy szobrot neki köszönhetjük, illetve a Vértanúk emlékművét is Elek Imre formázta újra.

Tehát egy nagyon jó kezű, kiváló szobrászművész készíti el azt az alkotást, amelyet a Magyar Tudományos Akadémia elnöke, Freund Tamás fog felavatni, amit sajnós a születésnapkor nem tudunk megtenni a járvány miatt, de kis csúszással, tavasszal fogunk élni ezzel a lehetőséggel.

Azt akartam tehát jelezni képviselőtársaimnak, hogy egy-egy irodalmi emlékévként nagyon komplex tud lenni az emlékezet szempontjából is mind az irodalmat, mind az irodalomoktatást, mind a társművészeteket, mind az örökségvédelmet képesek megtermékenyíteni, képesek lendületet, inspirációt és egyébként mindezekhez forrást is biztosítani.

Képviselőtársaim számára nem kell indokolnunk tehát azt - ezt már megtette Simicskó képviselőtársam -, hogy micsoda nagy formátumú alkotó volt Petőfi Sándor. Voltak ugyan olyan történelmi időszakok, amikor politikai kurzusok a maguk számára ki akarták sajátítani, és az életműve egy-egy szeletét vagy egy-egy darabját kimazsolázva politikai ikonná formálni őt, ráadásul olyan eszmék és ideológiák jegyében, amelyek nyilvánvalóan már csak a kor miatt és Petőfi szabadságszeretete miatt is rendkívül távol álltak volna Petőfitől. Emlékszünk a forradalmi ifjúsági napokra, amikor is a március 15-étől március 21-én át április 4-éig tartó kommunista ünnepparádé egyik ikonjává próbálták alakítani azt a Petőfit, akinek egyébként már csak a lelke is és az egész költészete, szemlélete messze távol állt mindenféle diktatórikus törekvéstől.

Mint azt Simicskó képviselőtársam is mondta, egy rendkívül termékeny, nagy formátumú alkotóról van szó, akiről talán hangozzék el az is, hogy nemcsak költőként volt a magyar irodalom egyik legnagyobb alkotója, hanem számos műfajban tudott érvényeset alkotni. Kiemelném az elbeszélő költeményeit; ha csak arra gondolnak, képviselőtársaim, hogy a János vitézt, a magyar irodalom e csodáját hat nap alatt írta meg Petőfi, gondolják végig, hogy micsoda teljesítmény ez! De kiemelhetjük a műfordításait is, amelyek ma már kevésbé ismertek, hiszen például a drámafordításait azóta újabb szerzőknek a mai nyelvállapothoz jobban igazodó fordításaiiban ismerjük, de mindenesetre franciául, németül kiválóan tudott Petőfi, és angolból is fordított.

Azt kell tehát mondjam önöknek, hogy egy rendkívül széles látókörű művésztől van szó. És persze a

próza világában is, hogyha csak az Arany és Petőfi közötti levelezésre gondolunk, akkor az a magyar irodalomtörténet egyik legszebb levelezéssorozata vagy -gyűjteménye.

Ha megengedik, idézem Illyés Gyulát, aki azt írja a Petőfiről szóló könyvében, hogy „a magyar irodalom legszebb férfibarátsága kezdődik. Regény sem ábrázolt még úgy önfeláldozást, önzetlenséget, mint amilyen e két ember egymásnak s egymásról rótt írásában felénk árad. Levelezésük a világirodalomban a legtökéletesebb alkotás két férfi egymás iránt való vonzalmáról.” - írja Illyés Gyula Arany és Petőfi barátságáról és levelezéséről.

Mindezt azért is hoztam ide, és azért is idéztem Illyés Gyulát, mert abban bízunk, és ahhoz kérjük a kormány támogatását is, hogy a 2017-es Arany János-emlékévként sikeréhez méltó és nagyságú legyen ez a Petőfi-emlékévként, amely, azt gondolom, nagyon fontos lesz a jövő nemzedék irodalomtánítása és olvasáskultúrára való nevelése szempontjából is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Simicskó frakcióvezető úr idézte Szerb Antalt. Engedjék meg, hogy onnan folytassam, ahol az első mondatot ő idézte Szerb Antaltól, ugye, azt hallottuk, hogy „Petőfi neve a magyar tudatban egyértelmű a költővel. Ő az a költő,” - folytatja Szerb Antal - „akinek a képe legerősebben és a legigazibb vonásokban él bennünk, akit nem kell a könyvszerű feledésből kiásni, akinek értékeit nem kell revízió alá venni.

Petőfi eleven volta a legszebb bizonyítéka annak az egyébként sokszor tagadott ténynek, hogy a magyarság meg tudja becsülni irodalmi nagyjait. Kétségtelen, hogy Petőfi döntő fordulat a magyar irodalomban, olyan fordulat, mint a Felújulás vagy a Nyugat-mozgalm. [...] Valami olyan újat hozott, ami az előzményekből egyáltalán nem következett, ami szakítás volt a múlttal és előlről kezdés.”

Ma azért fontos ez a Szerb Antal-idézet, mert számunkra két dolog egyértelművé válik belőle. Egyrészt az, hogy Petőfi megítélésében minden bizonnyal, ahogyan már Szerb Antal időszakában, korábban is, ma is minden bizonnyal közmegegyezés van, tehát nincs vita közöttünk abban - függetlenül attól, hogy melyik politikai pártra szavazunk, hogy miképpen gondolunk a magyar irodalmi kánonról, értékről, esztétikáról -, hogy Petőfi a magyar irodalom egyik legnagyobb alakja. Tehát ebben közmegegyezés van, és ez, azt gondolom, méltóvá teszi őt arra, hogy egy nagy ívű emlékévet rendezzünk az ő születésének 200. évfordulóján.

Ugyanakkor a Szerb Antal-idézetből az is kiderül, hogy Petőfit azért is állíthatjuk példaként a jövő nemzedék elé is, mert egyszerre volt képes a tradíciót továbbvinni, ugyanakkor azt teljesen megújítani, az tehát, ami a mi konzervatív politikánknak és kultúrpolitikánknak is az alapja, hogy ez a hagyományban gyökeredzik, de valójában nem idegen tőle az új, a változás és az esztétikai értelemben vett progresszió.

(14.30)

Úgyhogy ennek talán az egyik legjobb ikonja tud lenni az a Petőfi Sándor, akinek nyelvezete, hála a jó-istennek, kétszáz év elteltével is mindannyiunk számára érthető, szerethető, befogadható.

Zárásul egy gondolat, képviselőtársaim, mert többen kérdezték tőlünk az előterjesztés benyújtása után, hogy miért két év. Valójában az indoklásból kiderül, hogy azért két év, mert egy tanévet szeretnénk lefedni. Január 1-jén született Petőfi, bár erről még a mai napig vitatkoznak az irodalomtörténészek, hogy december 31-én este vagy január 1-jén hajnalban történt-e ez, ez, azt gondolom, hogy bizonyos szempontból mellékes kérdés. De minthogy január 1-jén született, mégiscsak furcsán nézne ki, hogy '23-ban elindítjuk az emlékévet, és a születésnapján már véget is érhetne; ezért így a tanévnek pont a közepe az évkezdő nap.

Úgyhogy szeptember 1-jétől június végéig, tehát egy iskolaévre gondoljuk tervezni az emlékévet, így a gyerekek, a tanulók, a diákok, az egyetemisták számára is egy egész éven át tartó programsorozat lehet a kétszáz évvel ezelőtt született Petőfire való emlékezés.

Ezen gondolatok jegyében kérem képviselőtársaimat és a kormányt, hogy szíveskedjenek támogatni az előterjesztésünket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e az államtitkár úr felszólalni. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Fekete Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon!

FEKETE PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Szerne e hazában mondom a verseket, és figyelem a közönséget: nem tudják, mit jelent „magyar”, olyan értelemben, ahogyan Ady ejtette, ahogyan Petőfi lángolta, Balassi élte, Arany szenvedte, Bartók sikoltotta Kodálllyal, Csontváry és Egry festették, ahogyan Kosztolányi féltette, Babits óvta, ahogyan Móricz simogatta. Nem tudják, nem értik, és félnek attól, ha feléjük tüzelem a szót, ahogyan Vörösmarty és Juhász szavait égetem, félnek attól, hogy ma nem „modern” úgy érteni, ahogyan értenék.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mit jelent magyarnak lenni? Mit jelent e hazához tartozni? Annyiféleképpen lehet megközelíteni ezt a kérdést. De ez a rövid idézet, nem fogják gondolni, Latinovits Zoltánnak a szavai, a XX. századból érkeznek ide közénk, és jól összefoglalják, hogy mit is jelent, hogy tudunk mértkezni íróinkból, költőinkből, nagyjainkból.

Az itt felsorolt, az előbb felsorolt költőknek a művein keresztül tudunk közelebb jutni a kérdéshez, hogy mit is jelent magyarnak lenni, közelebb tudunk jutni magunkhoz, magyarságunkhoz, magyar identitásunkhoz. Hiszen a kultúra - és ebben kiemelt helyet foglal el a költészet - olyan közvetítő médium, mely közelebb hozza a valóságot, és elmélyíti az eszmét,

megérthetővé teszi a megérthetlent, átélhetővé az érzelmeket, illetve vérré, hússá, sejtekké, belélegzett levegővé gyönyörű nyelvünket. E nyelven keresztül, melyet édesanyánktól tanultunk, pedig minden más is közelebb kerül, részünkké válik: szerelmeink, áldozataink, az autó ablakából látott elsuhanó táj, a kézfelfogható és az írott hazaszeretetünk.

Petőfi Sándor még e sorból is kiemelkedik, legnagyobb költőink közül is a legnagyobb, nemcsak itthon, hanem világviszonylatban is. Miért? - tehetjük fel a kérdést, különösen most, hogy közeledik a kerek évfordulója. A választ mindannyian tudjuk: az ő tehetsége teremtette meg a magyar líra alapjait sok műfajban, sok hangon, sok témában, sok helyzetben, az egészen kicsi hétköznapiságok versben elbeszélhetőségétől kezdve egészen a világtörténelmi helyzetek poézisáig. Megkerülhetetlen mind nyelvében, mind perspektívájában, mind eszmeiségében, mind abban, ami hatását jelenti.

Az elmúlt kétszáz évben nem volt olyan magyar költő vagy író, akire ne hatott volna, aki ne vett volna át tőle egy megoldást, egy fordulatot és technikát, aki ne foglalkozott volna alakjával és heroikusan, tragikusan rövid életében összesűrűsödő ezernyi világával. És ami ezen is túlmutat, nemcsak az írói, költői szakma belügye, hanem Petőfi valamennyiünké. Mindannyian megtanultunk és tudunk tőle évtizedek múltán is nem egy verset. Bárhol a világban találkozunk egy honfitársunkkal, a Szózat után vagy a Himnusz után ott van a Nemzeti dal, A Tisza, Az alföld, a Szeptember végén és az Anyám tyúkja. A legtöbben a Nemzeti dalt fejből tudjuk, és nem kell hozzá tablet. *(L. Simon László nevet.)*

Ha elkezdjük mondani a verseit, honfitársaink, éljenek bár generációk óta külföldön, szakadtak el már nagyon régen hazájuktól, tudják folytatni a szöveget. Petőfi Sándor elérte azt, amit csak nagyon-nagyon kevesen: a részünkké vált, gondolataink alapjává, olyan közösségteremtő élménnyé, mely nélkül elképzelhetetlenek vagyunk. Költészet, és alakja pedig sok formában alkalmas arra, hogy közösséget építsen akármelyik életkorban és akármelyik helyszínen; a János vitéz már egészen kis kortól kezdve mesejáték-ként, rajzfilmként, színműként, ahogy más művei is.

Olyan szerző Petőfi, aki engedi magát, aki szinte felkínálja annak lehetőségét, hogy használják a verseit, műveit, induljanak ki belőle óvodában, iskolában, gimnáziumban, drámajátékcsoportokban, alkotó közösségekben, könyvklubban vagy gyermekekkel, szüleinkkel, unokáinkkal, nagyszüleinkkel. Miért? Mert minden magassága és mélysége mellett a nyelve nem maníros, nem érthetetlen, hanem egyszerű, szinte hétköznapi, természetesen áradó, így pedig olyan, mint az anyanyelvünk: belénk ivódik, a mi nyelvünk lesz.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! 2023-ban ünnepeljük majd Petőfi Sándor születésének 200. évfordulóját, és nemcsak alakjának, élettörténetének és verseinek megidézésére alkalmas a kerek évforduló, hanem

olyan közösségteremtő ereje is lehet számos megemlékezésen, rendezvényen, újragondolandó műalkotáson, tudományos konferencián, oktatási anyagon, pályázaton keresztül, mely a XXI. században is meghatározó alapélménnyé teszi őt, ugyanúgy, ahogy nekünk is meghatározó alapélményeink egyike volt az elmúlt négy-öt vagy akár melyik évtizedben.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Emberi Erőforrások Minisztériumának Kulturális Államtitkársága nemcsak hogy üdvözlí ennek az emlékének a meghirdetését, nemcsak üdvözlí, hogy időben tesszük ezt, hanem hiszi, hogy az egyik legszelesebb, társadalmi rétegeket, korosztályokat megmozgató kulturális eseményé tud kialakulni ez a rendezvénysorozat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az előbb L. Simon László képviselő úr, korábbi államtitkár úr említette az Arany János-émlékévet. Valószínűleg önöknek valamennyiüknek van valamiféle kapcsolódási pontja, hiszen a családból, a környezetükből oly sokan éltek meg ennek az emlékének a megannyi pozitív elemét, ki-ki megtalálta a saját útját az adott művészhez, Arany Jánoshoz, és ki-ki meg fogja találni a saját útját a következő egy-másfél éves időszakban Petőfi Sándorhoz is.

Egyszer egy fiatal tinédzser államtitkárhoz nem fogható nyelvhasználattal azt mondta, hogy jó lenne, ha nem lenne ciki magyarnak lenni, és olyan jó lenne, hogyha trendi lenne magyarnak lenni. Én hiszem, hogy Petőfihez való közelkerülésünk azt fogja eredményezni, hogy trendi lesz szeretni Petőfit, trendi lesz magyarnak lenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Vinnai Győzőnek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Előterjesztők! Tisztelt Képviselőtársaim! Petőfi Sándor születésének 200. évfordulója alkalmat ad a magyar Országgyűlésnek arra, hogy 2022. szeptember 1-jétől 2023. augusztus 31-éig Petőfi-émlékvé nyilvánítsa ezt az időszakot. Petőfi Sándor az egyik legnagyobb magyar költő volt, Kárpát-medencei költő, akinek a költeményeit vagy legalábbis fontosabb verseit mindenkinek ismerni kell, aki magyarul beszél, és véleményem szerint mindez, Petőfi költeményei, hagyatéka a magyar identitástudathoz tartozik.

(14.40)

De remélem, elnök úr nem fog megfeddni engem, mint történészt azért, ha az irodalmon túl egy kicsit Petőfi történelmi szerepére, az 1848-49-es forradalom és szabadságharc idején vállalt szerepére is utá-

lok, hiszen elindítója volt a március 15-ei eseményeknek. Ő volt a lelke, a költője a márciusi ifjaknak, a Pilvax-körnek, ő volt Vasvárival, Degrével, Jókaival és másokkal a márciusi ifjak élén a változást hozó emberek csoportjában. Mert ők voltak azok, akik nem rendelkeztek telektulajdonnal, ők voltak azok, akik változást akartak, és ők voltak azok, akik haladásszeretükben a magyar társadalom fejlődését, a magyar gazdaság fejlődését akarták. Nekünk, magyaroknak szükségünk van arra, hogy abból a hatalmas erejű életműből erőt merítsünk, tanuljunk belőle és a magyarságunkat ápolhassuk. A magyarság sorsfordító költője előtt, úgy gondolom, a XXI. század elején élő generációknak is tisztelni kell.

Tisztelt Képviselőtársaim! Többen említették Arany János és Petőfi Sándor barátságát. Arany János azt írta Petőfiről, hogy a magyar és egyetemes világirodalom egyik legnagyobb alakja volt. 1847 óta leveleztek, személyesen is találkoztak, és ez a levelezés, amely egészen Petőfi haláláig tartott, azt mutatta, hogy Arany és Petőfi között mély barátság szövődött. Nemcsak személyes barátságról, hanem általában a haza ügyeiről is szót váltottak. S megérdemli Petőfi Sándor, hogy az Arany János-émléké mintájára egy nagyszabású, vagy ahogy L. Simon László mondta, egy nagy ívű emlékévet hozzunk létre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy három fogalmat kiemeljek, hiszen Petőfi szabadságszeretete, hazaszeretete és haladásszeretete vitathatatlan. Ő egy olyan Magyarországon gondolkodott, amely független, szabad, és jólétet ad a társadalom széles rétegeinek. Mondhatnám mai kifejezéssel, hogy polgári Magyarországon gondolkodott.

Engedjenek meg egy rövid idézetet, néhány sort a kedvenc Petőfi-versemből, A szabadsághoz című versből, hogy átérezzük mindannyian e Ház falai között, hogy mit is jelentett számára a szabadság. „Oh szabadság, hadd nézzünk szemedbe! / Oly sokáig vártunk rád epedve, / Annyi éjen által, mint kisértet, / Bolygott lelkünk a világban érted. / Kerestünk mi égen-földön téged / Egyetlenegy igaz istenséget, / Te vagy örök, a többi mind bálvány, / Mely leroskad, egy ideig állván.” Azt gondolom, hogy ez eléggé plasztikus, eléggé jól mutatja be a szabadságszeretétét.

Tisztelt Ház! Petőfi születése és halála óta hét-nyolc nemzedék nőtt föl. Tudják, mi, történészek 25-30 évet mondunk egy nemzedéknek, egy emberöltőnek. Bár még Arany János idején 50 évről beszélt Arany János, de ha megnézzük most a ciklusokat és a történelmi kérdéseket, akkor ez 25-30 évre tehető. Hét-nyolc nemzedék nőtt föl, Petőfi nevét ismeri mindenki ebben a hazában, az iskolai oktatásnak ebben nagy szerepe van. De el kell mondanom azt is, hogy a világon a legismertebb magyar költő, a legtöbb idegen nyelvre lefordították, és a kínaiak is ismerik a verseit. Azt gondolom, hogy az emlékévkapsán kell ezt megmondanunk, és erősödnünk kell benne, Petőfi Sándor

költészetéből, hagyatékából, emberi tartásából és abból a szenvedéllyel lángoló szerelméből, amit a magyarság iránt érzett. Ez a költeményeiben is tükröződik. Én a Tisza mente egyik képviselője vagyok, Tisza menti települések tartoznak hozzám, és A Tisza című verse, a legmagyarabb folyóról írt verse gyakorlatilag ma is megkerülhetetlen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy befejezésül reménykedjek abban, hogy Petőfi költészetét, amely nemzeti kincsünk, mindannyian támogatni fogják, s az ellenzék is támogatni fogja ezt a javaslatot.

A költő szavaival fejezem be a felszólalásom - nincs olyan jóslat a magyar történelemben, amely ilyen pontosan kiteljesedett -, a következőt írta: „Anyám, az álmok nem hazudnak; / Takarjon bár a szemfödél: / Dicső neve költő-fiadnak. / Anyám, soká, örökkön él.” Úgy legyen, és ez az emlékévé adjon nekünk is egy tartást, nemzeti büszkeséget, hogy ilyen elődökre, ilyen magyar emberekre, költőre és forradalmárra emlékezhetünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Csak a történelmi hűség kedvéért, és mert megszólított, alapvetően nyelvész vagyok, de történész is. Most megadom a szót Steinmetz Ádámnak, a Jobbik vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Vinnai Győző képviselőtársam ezek szerint gondolatolvasó, vagy a próféta szava szólt belőle, hogy az ellenzék is támogatni fogja ezt az előterjesztést. Én valóban azt fogom kérni a Jobbik-frakciótól, hogy támogassuk ezt az előterjesztést, ezt így előjáróban szeretném leszögezni. Mert hiszen Petőfi Sándor a magyar irodalom egyik legkiemelkedőbb alakja.

A magyar emberek körében elsősorban az 1848-as forradalom és szabadságharc idején nyújtott szerepvállalása ugrik be, a forradalmi költészeté. De ennél sokkal-sokkal sokoldalúbb költőnk volt, hiszen ahogy már ma is szóba került, a népies versei, a családversei, a szerelmes költeményei vagy a tájleíró költeményei mind-mind gazdagították a magyar irodalmat. Ha megengedik, csak néhányat sorolnék fel: a Nemzeti dal, az Egy gondolat bánt engemet, az Anyám tyúkjá, a Szeptember végén, A pusztá télen, vagy akár A Tisza szintén egy-egy remekműve a magyar irodalomnak, illetőleg Petőfi Sándor műveinek, annak a közel ezer műnek, amit ez az egyébként rendkívül fiatalon, 26 éves korában elhunyt költő az utókornak hagyott örökül.

Az előttem szólókhhoz hasonlóan én is teljes mértékben tudom támogatni ezt a benyújtott határozati javaslatot, illetőleg az ebben foglaltakat, miszerint Petőfi Sándor születésének 200. évfordulója alkalmából, valamint a méltó emlékezés megszervezésének

céljából az Országgyűlés a 2022-2023-as évet Petőfi Sándor-émlékévvé, emlékévékké nyilvánítsa.

Tisztelt képviselőtársaim, nem véletlenül nyomtam meg a méltó szót a megemlékezés előtt, hiszen ez nagyon fontos. Bizonyára önök is tudják, hogy idén kinek van az emlékéve. Simicskó képviselőtársam már elárulta nemrégiben, hogy bizony Zrínyi Miklósnak van 2020-ban az emlékéve, aki szintén nemcsak tollat, hanem olykor kardot is ragadva küzdött a magyar szabadságért. Egy olyan költő és hadvezér volt, aki egyébként a horvát-magyar kapcsolatok, a horvát-magyar barátság egyik kiemelkedő alakja. S bár a koronavírus-járvány idén megnehezítette a rá való emlékezést és korlátozta azoknak az eseményeknek a megtartását, amikor méltó módon tudtunk volna tisztelni az emléke előtt, úgy érzem, hogy ennél azért sokkal többet lehetett volna tenni.

(14.50)

Abban bízom, hogy Petőfi Sándor emlékeről pedig tényleg méltó körülmények között, méltó módon meg tudunk emlékezni, és nemcsak mi, országgyűlési képviselők, hanem a társadalom széles körében. Ezért az itt foglalt javaslatokon túlmenően és azt kiegészítve én szeretném javasolni államtitkár úrnak, illetve a tisztelt képviselőtársaimnak, hogy a kormányt arra is hatalmazzuk fel, hogy a különböző rendezvények, oktatási anyagok összeállítása mellett tájékoztatási anyagot is készítsen Petőfi Sándorról, akár kvízkérdések formájában, hogy igen, a fiatalság azon kívül, hogy az iskolában megismerkedik Petőfi Sándor műveivel, de a régebb óta fiatalok is tudják naprakészen őrizni az ő emlékét.

Még egy dolog. Bizonyára emlékeznek arra is, hogy Petőfi Sándorról még a '80-as években volt egy pénznemünk, egy zöld színű pénznem, egy 10 forintos bankjegy, amin az ő alakja helyezkedett el. Én akkor még nagyon fiatal, pici gyermek voltam, akkor még nagyon nagy érték volt ez a 10 forintos, ami azóta a forint leértékelődésével visszavonásra került, és nem a divatból, a használatból ment ki. Én arra kérem önöket és arra biztatom önöket, hogy Petőfi Sándor műveinek olvasása ne menjen ki a mindennapos gyakorlatból, az ő emlékezete ne menjen ki a divatból. Ezért azt is fontosnak találnám, hogy a 2022-es, illetőleg 2023-as emlékév során az állami pénzverde a 10 forintost akár újra Petőfi alakjáról mintázza meg, mert Petőfi Sándor nem csupán a magyar irodalom, hanem a magyar történelem meghatározó alakja volt, valóban méltó a méltó megemlékezésre. Éppen ezért én, a Jobbik-frakció jó szívvel fogom javasolni, hogy támogassák ezt a határozati javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga László jegyző úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, jegyző úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon nehéz időszakot él meg most az ország, nagyon nehéz időszakot él meg hazánk, és a tegnapi nap is bizonyította, és ma is volt olyan előterjesztés, amely azt mutatta, hogy nagyon sok vitánk van egymással, nagyon sok nézeteltérésünk van egymással. Ha jóindulatúan közelítenék, akkor azt mondhatom, hogy nagyon sok eltérő nézőpont van annak kapcsán, hogy ezt a válságot hogyan kell kezelni. Egy nagyon összetett egészségügyi, társadalmi és gazdasági válságban vagyunk tehát.

Vannak olyan személyek a magyar történelemben és a magyar kultúrában, akiknek a személye kapcsán ilyen viták nem bontakoztak ki az elmúlt évtizedekben. Én azt gondolom, hogy nagyon egységes a megítélés így lassan 200 évvel a születése után Petőfi Sándornak, aki valóban a költészetével maradandót alkotott a magyar kultúrában, és nagyon fiatalon halt mártírhálát a magyar szabadságért, egy olyan szabadságharc és forradalom során, amelynek, azt gondolom, a megítélését is teljes körű egyetértés övezi ma a magyar közéletben. Itt az 1848-49-es forradalom és szabadságharcról beszélek.

Én abban reménykedem, hogy itt a '22-es és '23-as esztendő nagy költőnk halálának 200. évfordulójaként, ennek a két esztendőnek az emlékévvé nyilvánítása már egy olyan időszakban éri hazánkat, amikor ezeken a nehézségeken, ezeken a megosztó, hatalmas problémákon túl lesz ez az ország, és méltóképpen tudunk emlékezni valóban egy olyan költőnkre, aki egyébként pártállástól, világnézettől függetlenül minden magyar ember tiszteletét kiváltja, bárhol is éljen az illető a világban.

Előttem nagyon sokan szép szavakkal, idézetekkel emlékeztek meg Petőfi Sándorról, úgyhogy úgy gondolom, hogy ezeket ilyen értelemben nem ismétlem meg. De megerősítem Vinnai képviselőtársamnak azt a hipotézisét, ami még akkor talán az volt, hogy ebben azért egység tud kialakulni az Országgyűlésben. Tehát azt tudom önnek mondani, hogy az MSZP-frakció támogatni fogja az előterjesztést, és abban reménykedem, hogy az Országgyűlés minden képviselője is így fog tenni. Köszönöm, elnök úr. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Most megadom a szót Sebián-Petrovszki Lászlónak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Ez a vita arról folyik most, hogy a 2022., illetve 2023. évet Petőfi Sándor születésének 200. évfordulója alkalmából emlékévvé nyilvánítsuk, és pont e miatt a téma miatt meg az időzítés miatt borzasztó nehéz kettős helyzet alakult ki.

Az előttem szólók hosszan méltatták Petőfi Sándor munkásságát, 100 százaléig egyetértünk, még fideszes és ellenzéki képviselők is, azt gondolom, államtitkár úrral is, bár, azt hiszem, semmi másban nem értünk egyet, de ebben egészen biztosan.

Felírtam itt külön, Simicskó képviselő úr fogalmazott úgy, hogy nemzeti kincsünk Petőfi, vagy hogy a miénk Petőfi, a miénk, a magyaroké. Teljesen világos, hogy ez így van, ezt hosszan lehetne fokozni, és képviselőtársaim ezt meg is tették.

Ugyanakkor nem tudok eltekinteni attól a helyzettől, és arról beszélni, hogy miközben ez a javaslat ideérkezett a Ház elé, miközben mi most erről vitatkozunk, aközben éppen egy járvány szedi áldozatait az országban, aközben éppen naponta százak hálnak meg vagy száz körüli áldozattal kell sajnos számolnunk, jóval több mint százezer fölötte van ma már az aktív fertőzöttek száma, több mint háromezernél tart most a halálozás száma. Tehát miközben az országban dúl a járvány, és ennek a gazdasági hatásait is most már látjuk, aközben itt a parlamentben nem ezzel kapcsolatban vitatkozunk, nem ezzel kapcsolatos javaslatokat tárgyalunk, hanem arról beszélünk, hogy egyébként két-három év múlva Petőfi születésnapját hogyan ünnepelem meg az ország.

Én azt gondolom, hogy ez egy rossz időben, rossz ütemezéssel benyújtott javaslat, engedjék meg, hogy ezt mondjam, még akkor is, ha maga a javaslat és Petőfi személye abszolút átfel minden politikai lövészárkon, hogy így mondjam.

Egész konkrétan azt kell leszögeznünk, hogy ez a javaslat is, mint ahogy harminc másik javaslat, amit ma meg egész héten tárgyal a kormány (sic!), valójában egy pótcselekvés, valójában egy rossz időben vagy akár egyes javaslatoknál rossz szándékkal benyújtott javaslat. Ez konkrétan egy pótcselekvése ennek a pánikkormányzásnak, ami most önöket elérte. Ahelyett, hogy érdemi, valódi, a járvánnyal és a gazdasági válsággal kapcsolatos javaslatokat tárgyalnánk és vitatnánk meg, ahelyett, hogy arról beszéljünk, hogy mondjuk, a tömeges ingyenes tesztelést hogyan lehet bevezetni, vagy hogyan lehet a nyugdíjasoknak és a mostani válság miatt nélkülözőknek segítséget adni most és azonnal, ehelyett arról beszélünk, hogy két-három év múlva a Petőfi-emlékév hogyan valósuljon meg.

Én azt gondolom, hogy ez iszonyú aránytévésztőlünk, a magyar Országgyűléstől, illetve a benyújtó Fidesztől és KDNP-től, illetve a kormányzattól, amely nyilván ezt támogatja. Én azt gondolom, hogy nincs ennek helye itt, nem erről kellene beszélni, drága uraim, már hogy fideszes képviselőtársaim, hanem arról, hogy hogyan lehetne járvány és válság esetén segíteni. Ezért aztán, mondom még egyszer, miközben Petőfi személyének megítélésében semmilyen vita nincs köztünk, L. Simon László azt mondta, hogy közmegegyezés van Petőfi szerepével kapcsolatban, abszolút egyetérték, és ez a köz-

megegyezés egy rendkívül pozitív szerepet és jelentőséget mutat, de ettől még ez a javaslat és az, hogy mi erről itt tárgyalunk, szerintem bizonyos szempontból mélypontja annak, hogy a parlament hogyan kezeli és a kormány hogyan kezeli a járványt.

Ezért aztán, függetlenül attól, hogy a DK magát az emlékévet támogatja, ennek a vitáját, kezelését, időzítését borzasztóan elhibáztak, tévesnek tartja. Köszönöm szépen a figyelmüket.

(15.00)

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Keresztes László Lórántnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kicsit nehéz helyzetben vagyok, mert azt gondolom, valamiben vitatkoznom kell az imént felszólaló DK-s képviselőtársammal, noha sok mindenel egyetértek azzal kapcsolatban, hogy természetesen most mindannyiunk legfontosabb feladata a védekezés, az emberi élet védelme, hogy megteremtjük a körülményeket, megadjuk a lehetőséget, hogy akik dolgoznak ezért, ezt meg tudják tenni. Nagyon fontos a gazdaságvédelem, a munkahelyek védelme és a gazdasági válság kezelése, ugyanakkor azt gondolom, hogy azzal semmiképpen nem lehet egyetérteni, legalábbis én személy szerint nem értek egyet, hogy ez lenne a mélypontja a parlamenti munkának.

Azt hiszem, látunk itt most olyan törvényjavaslatokat az Országgyűlés előtt, főleg a holnapi napon lesznek ilyen viták, amelyekkel kapcsolatban el tudjuk mondani, hogy igen, súlyos hiba, sőt mondhatjuk, bűn, hogy napirendre kerültek, és egy ilyen válságos időszakban alapvető és kifejezetten rossz szándékú, mondhatjuk ezt, beavatkozást gyakorolnak. De azt gondolom, hogy ilyen nehéz időkben, ilyen válságos időkben is kell hogy képesek legyünk arra, hogy egyetértsünk bizonyos dolgokban és nem szabad engednünk, hogy a lelkünket ennyire megölje ez a borzalmas, mindannyiunk számára, azt gondolom, borzalmasnak tekinthető helyzet.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Úgyhogy valóban láthattuk az elmúlt hetekben, hónapokban és látni is fogjuk a következő hetekben, hogy rengeteg vitánk van, és mondhatjuk, hogy döntő többségében kőkemény vitáink vannak egymással, alig-alig értünk egyet valamiben, ugyanakkor pontosan ezért tartom fontosnak, hogy néha aláhúzzuk azt, amiben egyetértünk, és ami valóban közmegegyezés tárgya. Azt gondolom, ahogy a képviselőtársaim is elmondták, és ahogy ellenzéki képviselőtársaim valamennyien megerősítették, hogy Petőfi szerepe, megítélése teljes mértékben közmegegyezés

tárgya, és örömteli, hogy idekerült ez az előterjesztés, mi támogatni fogjuk, annak ellenére természetesen, hogy mi is tisztában vagyunk azzal, hogy mi most az első számú feladat.

Azt is el tudom mondani, hogy egy szimbolikus évben vagyunk, minden szempontból alaposan meg fogjuk emlegetni 2020-at, úgy gondolom. A nemzeti összetartozás évében vagyunk, és voltak olyan évfordulók, olyan megemlékezések, amelyeket kötelességünk volt megtenni, bármilyen nehéz időket is élünk. Azt gondolom, hogy ez is része a magyarságnak, az is része a nemzettudat erősítésének és kimondásának, hogy az évfordulókról meg tudjunk emlékezni, vissza tudjunk emlékezni azokra az időkre, amelyek akár nemzeti tragédiákhoz kötődnek, akár olyan pozitív fejleményekhez, mint harminc évvel ezelőtt a rendszerváltás utáni parlament megalakulása.

Azt gondolom, hogy ez egy szimbolikus és nagyon fontos előterjesztés, és ebben a nehéz időben is ilyen ügyekre kell hogy energiát és időt fordítson a magyar Országgyűlés. Az LMP-frakció támogatni fogja a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Két percre szót kért Bányai Gábor fideszes képviselő. Öné a szó.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A magam részéről csak annyit szeretnék hozzáfűzni nem a vitához, hanem az emlékévként kihirdetéséhez majd, hogy Bács-Kiskun megyének egyik nagyon fontos múltbeli és szerintem élő alakja Petőfi Sándor, hisz településeink tömegéhez kötődik. Még van vita is, hogy éppen hol született Petőfi Sándor, de én mint volt kiskőrösi diák a voksomat Kiskőrös mellett tettem le annak idején és most is emellé teszem le.

De a vitát nem ezzel folytatva, gerjesztve, szeretném elmondani, hogy a Bács-Kiskun megyei közgyűlés emlékbizottságot hozott létre tekintettel a következő évekre, hogy felkészülhessen a megyénk, ahol Petőfi világra jött és ahol életének egy részét töltötte, rengeteg verse az Alföldről szól, ahonnan mi származunk. Ezért tehát a megyei közgyűlésünk emlékbizottságot hozott létre, melynek épp a héten lesz majd az alakuló ülése. Talán még elnök úr is erre meghívást kapott. Remélem, hogy ennek hatása a megyénk iránti figyelemfelkeltés az ország közvéleménye számára, hiszen születésének megyéje képviseltetni akarja magát az országban és a határon túli magyarság körében Petőfi Sándorra emlékezve. Remélem, hogy ennek lesz hatása.

Egy dolgot szeretnék csak elmondani még. 2009-ben szerettünk volna megemlékezni Petőfi Sándor halálának évfordulójáról és annak idején próbáltunk segítséget kérni, hisz azt gondolta az ember, mégiscsak egy olyan évforduló, kerek évforduló volt abban az

esztendőben, amihez kérhetünk segítséget a kormányzattól. Akkoriban nem volt erre fogadókészség, ezért örülök annak, hogy ebben most konszenzus van, és Magyarország minden politikai ereje szeretné Petőfi születését megünnepelni, szeretné ezt a kétszázas évfordulót méltó módon eltölteni abban a több mint egy esztendőben, amely erre rendelkezésre áll.

Sok sikert ehhez a közös nagy-nagy munkához és az örömhöz! *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bányai Gábor képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Varga-Damm Andrea független képviselőnek. *(Közbeszólások: Nincs itt!)* Nincs itt? Mert nem látok oda, én azt hittem, ott ül. *(Dr. Gyüre Csaba: Nincs!)* Akkor megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, Jobbik.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! E napirendi pontban nem kívántam felszólalni, mégis megihlettek azok a szavak, amelyek itt elhangzottak, és tényleg én is szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki felszólalt. Úgy érzem, hogy tényleg egy olyan napirendi ponthoz érkeztünk el, ahol minden magyar ember egyet kell hogy értsen.

Petőfi Sándor személye különleges minden magyarnak. Bányai Gábor képviselőtársam előbb azt mondta és büszkén mondta, hogy Bács-Kiskun megye a sajátjának érzi Petőfi Sándort. Az a jó érzés, hogy én Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei vagyok, de én is sajátomnak érzem Petőfi Sándort, még kicsit irigylem is, hogy nem nálunk született, hanem Bács-Kiskun megyében. Azt gondolom, hogy ezzel minden magyar ember így van. Minden magyar ember, legyen az a csonka határon innen vagy a csonka határon túl, Petőfi Sándort magáénak érzi.

Magáénak érzi már egy óvodás is. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon nagy dolog, ez az egyik első, amikor egy gyermek elkezd ismerkedni a magyar kultúrával, szinte mindegyiknek Petőfi Sándor az egyik első. Azt gondolom, hogy mindenki, aki kikerül az iskolából, tőle tud a legtöbbet idézni, ő az, aki leginkább hatott ránk. De miért hatott ránk ennyire Petőfi Sándor? Mert, azt gondolom, minden magyar ember szívéhez, a belső énjéhez, a lelkéhez szól Petőfi. Valahogy rendkívüli módon megtalálta azt a hangot, hogy hogyan kell bennünket megszólítani, magyarokat. Hatalmas hatása van arra, hogy a magyar identitás kialakuljon egy gyermekben, hogy az összetartozás-tudat kialakuljon az emberekben, a nemzeti összetartozás tudata. Ugyanúgy szavaljuk Székelyföldön, a Felvidéken, Délvidéken, Kárpátalján és a csonka országban is Petőfi verseit, és igenis ezáltal büszkék leszünk arra, hogy magyarok vagyunk. Petőfi igenis büszke volt arra, hogy ő magyar. Korábban elhangzott, hogy le-

gyen trendi az, hogy mi magyarok vagyunk. Hát, Petőfinél az volt! Aki ismeri Petőfit és azon nő fel, azt érzi, hogy igenis ez egy jó dolog, és igenis erre büszkéknek kell lennünk, hogy magyarok vagyunk.

Hogy mit tudott ő átadni? Csodálatosan tudott átadni, ha a nemzetnek fájdalma volt, azt ő úgy tudta szavakba önteni, hogy az mindannyiunknak fáj, minden magyar embernek a fájdalma lett az, amit ő valahol kifejezett. Ha örömet, a nemzet boldogságát, a nemzet sikerét akarta prezentálni, akkor annak mindannyian tudunk örülni, az mindannyiunkat boldogsággal tölt el. Ugyanezt tudta elmondani saját magáról, a saját érzéseiről.

Mi volt a két legfontosabb dolog? A szabadságszeretet és a hazaszeretet. Azt hiszem, hogy ebben példát mutatott minden magyar ember számára, és ez az, ami bennünket különösen megfog. Az, hogy Petőfi Sándor jött Bács-Kiskun megye egyik kis falujából, településéről, és eljutott oda, hogy ma minden magyar ember büszke rá, hogy Petőfi magyar volt és ilyen gyönyörű verseket írt. A hazaszeretet és a szabadság, ha már erről beszéltem és mindenki idézett valamit, én a „Szabadság, szerelem!” című versét idézem, hiszen ez is, azt gondolom, mindent kifejez. Ahogy Vinnai Győző képviselőtársam mondta, Petőfi Sándor egy olyan költő volt, aki szinte meglátta a jövőt, látta a saját sorsát, a saját jövőjét. A nemzet jövőjébe is beelátott, és ez ebben a versben is benne van: „Szabadság, szerelem! / E kettő kell nekem. / Szerelmemért föláldozom / Az életet, / Szabadságért föláldozom / Szerelmemet.”

Az, hogy ő feláldozta az életét, a szerelmét és mindenét a hazáért, az ebben a versben megfogalmazódott, a vátesz költő itt megjelenik. Ezért is vagyunk mi büszkék Petőfi Sándorra, és azt gondolom, hogy ez egy olyan napirend, amelyet minden frakciónak kötelessége támogatni.

(15.10)

Igenis nagyon nagy gondot kell arra fordítani, hogy a jövő nemzedéke, amelynek a nevelése a mi sorsunkban van, a tananyaga az Országgyűlés képviselőinek, a minisztériumnak a kezében van, hogy mit fognak tanulni, igenis nagyon fontos, hogy olyan irodalmi műveket, olyan verseket, olyan prózákat kapjanak, amelyekből kialakul a gyermek nemzeti identitása, kialakul benne, hogy büszke legyen a saját hazájára, a saját nemzetére, a saját népére. Azt hiszem, Petőfi Sándor ebben minden magyar ember számára nagyon komoly példát mutatott. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gyüre Csaba képviselő úr. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képvi-

selőtársaim! „Tied vagyok, tied, hazám! / E szív, e lélek; / Kit szeretnék, ha Tégedet / Nem szeretnék?”, ugye, mondja a Honfidalban Petőfi. Én nagyon örülök ennek a javaslatnak, mert ha bármely gyermeket csak Petőfi Sándor versein nevelnénk fel, akkor csak csodálatos embereket tudunk nevelni. Tényleg elképesztő, hogy egy ilyen fiatalon elhunyt néhai honfitársunk micsoda gazdag nyelvezetet, irodalmat, lelket, gondolatiságot, erőt, bizalmat, biztonságot, jövőképet mutatott be a verseiben.

Ha már ezt a jó kezdeményezést itt az Országgyűlésben előadták képviselőtársaim, akkor hadd beszéljek arról, hogy mit várok én ettől a kettős emlékvétől, illetőleg attól az emléktanévtől. Akkor én azt várom, hogy ne csak itt és most beszéljünk minderről és a képviselők a legszebb szavakkal méltassák e csodálatos embert, hanem majd ebben a két emlékvében vagy kettős emlékvében minden egyes gyermek találkozzon ezzel az értékkel, amit ez az ember közvetített mind a saját akkori honfitársai, mind azóta a történelemben ebben a kétszáz évben számunkra. Akkor legyen az, hogy ez után az emlékvé után nagyon sok gyermek örömmel és büszkeséggel mondjon Petőfi-verseket, mert hiszen egy ilyen emlékvé és különösen egy kettős emlékvé egy ilyen csodálatos emberre emlékezve, a minimum, ami eredményt elvárunk, az az, hogy gyerekek sokasága részesüljön annak örömeiben, hogy Petőfi Sándor versét mondja vagy tudja, és hogy az a szellemiség és az az ajándék, amit minden egyes verse ad az ember számára, váljon eggyé a jövő nemzedék személyiségével, gondolkodásával.

De néha azért, képviselőtársaim, eszembe jut ám nekem az is, hogy ha most itt köztünk élne Petőfi Sándor, akkor vajon ezeket a verseket kikhez írná. (*L. Simon László: Jaj, istenem! - Közbeszólás a Fidesz sorraiból: Demagóg!*) Kikhez szólnának például azok a versei, amikor az Országgyűléshez ír, vagy azok a versei, amikor a nagy hatalmasságokról ír? Vagy amikor a nemesek fennhíjzásáról ír, vagy amikor a lelket és érzelmeket vesztett emberekről ír, akkor vajon melyik verse szólna mihozzánk? Vagy például tetszene-e neki az a fennhíjzó közélet, az a durva hangú, nagyon sokszor udvariatlan hangú közélet a legmagasabb méltóságok között is, amit ma a ma emberének közöttünk meg kell élnie?

Beszélünk itt együtt egy olyan emberről, aki a verseivel elképesztő szellemi étket, életeket átható étket ad mindannyiunknak, és közben az a nagy kérdés, hogy mi méltók vagyunk-e egyáltalán arra, annak az értéknek az őrzésére, amit ő itt hagyott nekünk. Tanulunk-e azoknak a verseknek a mondanivalójából, amit ő számunkra adott? Mert az nem elég, hogy elmondjuk meg idézzük, élünk-e úgy, hogy amikor ő megvetően ír egy jelenségről, akkor azt értsük, hogy az nemcsak akkor, az 1800-as években adott indokot azoknak a verseknek a megírására.

Ha ma közöttünk lenne, nagy eséllyel nagyon sokunk kapott volna már az ő versei által feddést a vi-

selkedésünkre. Szándékosan többes szám első személyben beszélek, mert nem egy-egy politikusról vagy egy-egy közéleti személyiségről beszélek, hanem beszélek egy politikai közösségről, amit az országunk vezető elitje jelent. Vagy ha Petőfi Sándor itt lenne most köztünk, hogy tetszene neki ez a celebvilág, ahova lemennék olyan nagy formátumú művelt, kiváló emberek is, akiknek nagyon nem való az a celebvilág? Silányult az emberek gondolkodásmódja, mert nem adunk nekik szellemi táplálékot.

Ezért én azt kérem nagy tisztelettel - különösen a kormányzó pártok képviselőitől és a kormánytól -, használják ki ezt a két évet arra, hogy e csodálatos ember művei által sugallt és adott szellemi érték minél több gyermekhez, fiatalhoz eljusson, és legalább ennek eszközével egy picit javítsunk azon a színvonalon, azon a kulturális színvonalon, amit ma nem nagyon lehet színvonalnak tekinteni. Ne csak beszéljünk, ne csak emblémaként tűzzük a mellünkre, hogy lesz két év Petőfi-emlékvé, hanem utána, amikor megvonjuk a mérlegét, hogy ezzel milyen pozitív dolgokat hoztunk létre, akkor fel tudjuk mutatni, hogy picit visszafordítottuk a világ és a kultúra silányságát ennek az embernek az életművével, és oda tudjuk rakni a következő nemzedék elé, hogy ez az a szellemi táplálék, amit ha magadhoz veszel, mindig fogod tudni, mit tegyél egy adott helyzetben, mindig fogod tudni, hogy akár erkölcsi, akár lelki értelemben mi a helyes, és ami a legfontosabb, igazán büszke leszel általa arra, hogy magyarnak születtél. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Kettő percre megadom a szót Bajkai István fideszes képviselő úrnak.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Bár eredetileg nem terveztem hozzászólni ehhez a mai napirendi ponthoz, tulajdonképpen szeretném kifejezni az elismerő szavaimat, hogy a Petőfi-emlékvé és Petőfi személyisége és életműve kapcsán tulajdonképpen teljes egyetértés alakult ki itt, a parlamenti patkóban.

Amikor néhány képviselőtársam - Gyüre Csabára is szeretnék utalni, egykori katonatársamra is - nemes szavakkal illette a Petőfi-életművet, az is elhangzott ma itt a patkóban, hogy vajon mit mondana Petőfi a mai korról. Nyilván most az emlékvé kapcsán tulajdonképpen nem szabad aktuálpolitikai kérdésekkel, azt gondolom, foglalkozni, ahogy ezt tette DK-s képviselőtársam. Mégis azt gondolom, és ezt engedjek meg az én személyes véleményemnek, hogy ha valamit írna most Petőfi, ha itt lenne köztünk - remélem, ebben is egyetértés van néhány képviselőtársam esetében a túlsó, a szemközti oldalon -, akkor bizony aggodna a haza megmaradásáért, és aggodna a kultúránk megmaradásáért.

Ha valamit szeretnék idézni, vagy ha valamit szeretnék az ő életművéből a mai korra vetíteni, mindazt, amit fontosnak tartott, a hazát, a nemzetet, a családot, a nemzeti megmaradást, akkor A nemzethez - ezt a kifejezést használta, majdhogynem egy felszólító mód - című versét tudnám igazából mindannyiunk szíves figyelmébe ajánlani. Hogy is mondta? Hogy is használhatott ilyen kifejezést? Nem vagyok elég jó versmondó, bár valamikor verset is mondtam, de valahol mégiscsak azt kell hogy mondjam, az ő idézete, az ő szavai játszanak előttem, vagy érzem az igazi mondanivalóját, amikor a mai korról van szó. Hogy is fogalmazott az utolsó versszakában? Az egészet nem szükséges elmondani. „Könnyű bánni külső elleninkkel,/Ha kivesznek a belső bitangok.../Félre most, lant... futok a toronyba,/Megkondítom azt a vészhangot!” Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bajkai képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztők nevében itt ülő L. Simon László képviselő urat, hogy kíván-e hozzászólni, vitázót mondani. *(Jelzésre:)* Öné a szó, képviselő úr.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is örülök, hogy elnök úr a vita végére átvette az ülésvezetést, így neki is köszönetet tudunk mondani, hiszen Lezsák elnök úr a kezdeményezője annak, hogy ezt az előterjesztést a Ház elé nyújtsuk, és hogy együtt előkészítettük, az az ő inspirációjának volt az eredménye.

(15.20)

Másrészt szeretném elmondani, hogy mindazon túl, amik itt elhangzottak az előterjesztői expozékban, azt gondolom, hogy egy értékes vita zajlott le. Külön köszönöm államtitkár úrnak és a kormánynak a támogatását, valamint valamennyi kormánypárti és ellenzéki képviselőtársamnak a pozitív hozzászólását.

Kicsit szomorú vagyok, hogy a Demokratikus Koalíció, Gyurcsány Ferenc pártja még ezt az alkalmat is arra használta ki, hogy a járványhelyzetről beszéljen, és hogy ne értsék meg azt, hogy vannak olyan pillanatok az embernek az életében, meg a politikai munkája során is, amikor emelkedettebb dolgokkal is kell foglalkozni. És az, hogy a kormány felelősen kezeli a jelenlegi egészségügyi helyzetet, egyébként elválasztható attól, hogy mindettől az élet még nem áll meg, és nekünk ilyen évfordulókra, ilyen ünnepi időszakokra, mint ami előttünk áll a 200. születésnap kapcsán is, azokra igenis időben fel kell készülnünk és oda kell figyelniük.

Ezt az előterjesztést most kellett benyújtani, hogy egy emlékévé valóban méltó legyen; hogy ne az utolsó pillanatban kapkodjunk; hogy legyen kellő forrás hozzá; hogy a kezdeményezők inspirációi mentén megszülessenek azok a programok, amelyek ahhoz kelljenek, hogy tényleg egy éven keresztül az egész ország, sőt a határon túli területekre is figyelve az egész nemzet tudjon a magyar költészet e kiemelkedő alakjára odafigyelni. Tehát ezért kellett most betervezni, semmi köze nincsen ennek semmiféle járvánnyal kapcsolatos elterelő hadművelethez, ezt határozottan vissza kell hogy utasítsam, és szomorú vagyok, hogy még egy ilyen ügyben, egy ilyen kérdésben sem tudunk aktuálpolitikai felhangokat nélkülözni.

Úgyhogy köszönöm képviselőtársaimnak a támogatását. Bízom benne, hogy 2023. január 1-jét követően együtt tudunk egy értékes emlékévének örülni, és arról majd számot adni, hogy nem volt hiábavaló ez a mostani kezdeményezés. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok és a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, L. Simon László képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **rákosmezei Királydomb nemzeti emlékhelyéről** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13658. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Orbán Balázs úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Királydomb a középkorban éppoly fontos szerepet töltött be a magyar állam életében, mint most a Kossuth Lajos téren álló Országház épülete, ahol mi magunk is vagyunk. A nemzet múltja szempontjából kiemelt fontosságú helyszín megőrzése, az emlékek ápolása ebből kifolyólag kifejezetten indokolt, és ennek oly módon tudunk leginkább eleget tenni, hogy az Országgyűlés a Rákosmezei Királydombot nemzeti emlékhelyként ismeri el. Mi ebben a törvényjavaslatban erre tennénk javaslatot.

A kormány elkötelezett híve annak, hogy a történelmi értékek fennmaradása fontos az utókor számára. Ezt a célt szolgálta az a jogszabály-módosítás is, amely még 2011-ben az emlékhelyek szabályozását átláthatóvá tette, és amellyel a következő három kategóriába tudja a jogalkotó sorolni azokat. Történelmi emlékhely kategóriában 52 darab helyszínről van szó; a nemzeti emlékhely kategóriában 19 darabot tart számon a szabályozás, és harmadik kategóriaként jelölte meg a jogalkotó a kiemelt nemzeti emlékhelyet. Jelenleg egyetlen ilyen helyszínt ismer a törvény, az Országház és a környékét.

E közül a három kategória közül a nemzeti emlékhelyek olyan, a magyar nemzet történelmében meghatározó jelentőséggel bíró helyszínek, amelyek a magyar nemzet, illetőleg a magyar és az ország területén élő nemzetiségek összetartozását erősítő és identitásképző jellegénél fogva a nemzet önképében kiemelkedő fontossággal bírnak, továbbá amelyek országos jelentőségű állami megemlékezés színhelyei lehetnek.

A szabályozás értelmében az Országgyűlés törvénnyel nyilváníthat egy helyszínt nemzeti emlékhellyé. E címet olyan helyszínek érdemlik ki, amelyek lehetőséget nyújtanak arra, hogy a hozzájuk ellátogatók számára megtapasztalhatóvá tegyék a magyar történelem sorsfordító eseményeit, tragédiáit, egyben dicső pillanatait is.

A nemzeti emlékhelyek védelme és hozzáférhetővé tétele olyan közérdek, amelynek megvalósításában egyaránt közreműködnek az állami és önkormányzati szervek, a vallási közösségek, az egyházi jogi személyek, a civil és egyéb szervezetek, illetőleg a természetes személyek is. A védelem kiterjed a nemzeti emlékhely méltóságának megőrzésére, a méltó megemlékezés feltételeinek biztosítására, az emlékhely történelmileg hiteles, egységes arculatának, és ha ilyenről szó van, akkor műemléki megjelenésének fenntartására és biztosítására, továbbá az ezek érdekében végzett fejlesztés-beruházás megvalósításának elősegítésére.

A történelem fennmaradásán és az emlékezeten kívül további célokat is szolgálhatnak ezek a nemzeti emlékhelyek, így Magyarország nemzeti és állami ünnepein és a nemzeti emlékhely szempontjából kiemelkedő alkalmakkor szervezett, országos jelentőségű állami megemlékezés idején ünnepi célra, az állami vezetők vagy a nemzeti emlékhely tulajdonosa által meghatározott rendezvény idején protokolláris célra, a nemzeti emlékhelyet felkereső turisták látogatásakor idegenforgalmi célra, és az előzőekben felsoroltakon kívül köznapi célra használhatóak. Alátámasztva azt a tényt, hogy a rákosmezei Királydomb meghatározó jelentőséggel bíró helyszíne történelmünknek, engedjék meg, hogy néhány gondolattal felidézzem az ehhez a helyszínhez kötődő eseményeket!

Először is, a középkori magyar királyság országgyűléseinek hagyományos színhelyét jelentő Rákosmező kiemelt jelentőséggel bírt Magyarország alkotmányos parlamentarizmustörténetében; dokumentáltan összesen 35 országgyűlést tartottak a Királydombon.

A Rákos mezeje a XIII. század második felétől kezdve színhelyül szolgált az országos gyűléseknek, elsősorban királyválasztás, hadra kelés céljából, így a terület politikai értelemben vitathatatlanul az ország egyik középpontját jelentette.

Noha a források említenek Bácsra, Budára, Esztergomba, Hatvanba, Szegedre, Tolnába hirdetett gyűlést is, az 1526 előtti gyakorlat szerint leginkább

Rákosmezőn tartottak országos tanácskozásokat, például itt választották királlyá IV. Kun Lászlót 1277-ben.

Rákos mezejének a magyar alkotmányos és parlamentáris fejlődésben játszott szerepe a XV. század végén mutatkozott meg igazán, amikor is a rákosmezei diéta vált azzá az állandósult rendi országgyűléssé, ahol a köznemesség személyes jelenlétével születtek meg az országos jelentőségű döntések.

Tudomásom szerint az utolsó rákosmezei országgyűlést 1540-ben tartották, Magyarország három részre szakadásának idején, illetőleg ezt követően már nem a Királydomb volt a magyar diéták helyszíne.

Rákos mezeje és a Királydomb azonban a későbbi évszázadok emlékezetében a magyar nemzeti szuverenitás és a népképviselőlet szimbólumává vált. A régi magyar országgyűlések helyszínének méltó módon történő megjelölése már a XIX. század első felében, a reformkorban is felmerült Boráros János, Pest város egykori főbírójának szorgalmazása nyomán. A Rákosmezőre tervezett emlékmű ügye ezt követően a XX. században többször is előkerült, azonban az emlékhely megfelelő megjelölésére a szocializmus idején nem kerülhetett sor.

Jelen pillanatban a magyar történelem e sorsfordító tanácskozásainak helyszínét, a Királydombot a kollektív feledés veszélye fenyegeti. Amit egykor Királydombként emlegettek, ma a főváros X. kerületében a Nagycice utca, a Pilsai utca és a Dorogi utca által határolt területen helyezkedik el. A földrajzi kiemelkedés nyugati oldala mára lakóházakkal beépült, ugyanakkor a magaslatnak, tehát a dombnak a keleti része jelenleg is szabadon megközelíthető terület, így a nemzeti emlékhely funkciójának betöltésére alkalmas.

Számunkra kiemelt fontosságú a nemzeti összetartozás, éppen ezért a nemzeti múlt és az ehhez tartozó kiemelt fontosságú helyszínek megőrzése, annak a magyarság emlékezetében történő felelevenítése is kulcsfontosságú. Az elhangzottakra tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a rákosmezei Királydomb nemzeti emlékhellyé nyilvánítását. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Orbán Balázs államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Van abban valami sorsszerű, hogy a nemzeti összetartozás évében, vagyis 2020-ban kerül elénk ez a törvényjavaslat, amely nemzeti emlékhellyé nyilvánítaná vagy reményeim szerint nyilvánítja majd a rákosmezei Királydombot.

(15.30)

Igen, mert a magyarság történelmében kiemelkedően fontos szerepet játszott. Úgy, ahogy államtitkár úr mondta, dokumentáltan 35 országgyűlést tartottak itt, de nem is a szám a lényeges, hanem az a rendiség, alkotmányosság, az a szellemiség, amely már az Árpád-korban megjelent, ugye, IV. Kun Lászlónál a XIII. században. De leginkább a XIV. és XV. században, egészen a török hódoltságig, hogy itt a köznemesség személyesen jelenhetett meg, és itt választották meg Károly Róbertet 1308-ban, aki után példátlan gazdasági fejlődés, komoly központi hatalom-erősödés, belső rend, külső hódítás következett, hiszen ekkor több tenger mosta az ország partjait az ő uralkodása és fia, Nagy Lajos uralkodása alatt. Tehát az a büszkeség, ami akkor azt jelentette, hogy Közép-Európában, de egyáltalán Európában mit jelentett a magyar birodalom.

És még inkább Mátyás idején, hiszen hallottuk államtitkár úrtól, hogy 1458-ban Mátyást itt választották meg, és ugye, mindannyian emlékezünk a történelemkönyvekből legalább azokra a mondatokra, amelyek azt mutatják, hogy Európa legprosperálóbb országa volt, és mennyit áldozott Mátyás a kultúrára, a reneszánsz kultúrát behozta ebbe az országba.

És hát ott van a rákosi végzés 1505-ben, amikor a rendek kimondták azt, hogy idegen uralkodóházból királyt nem lehet hozni. Ez is tulajdonképpen az ő érdekeiket is jelentette, hát, a rendi monarchia így működött, a rendek érdekei jelentek meg. De azt kell hogy mondjam, hogy egészen a török hódoltságig a rendi országgyűlések megvédték az országot, és az alkotmányosságnak, a középkori alkotmányosságnak a fontos színterei voltak.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy egy másik mozzanatra is utaljak, amely mutatja, hogy nemzeti emlékhellyé nyilvánítjuk. Itt engedjék meg nekem, bár államtitkár úr utalt rá, hogy 19 - ugye, jól emlékszem? -, 19 nemzeti emlékhely van: többek között az Országház környéke, a Várnegyed, a Magyar Nemzeti Múzeum épülete és a Múzeumkert, a Hősök tere. De ne csak budapestieket mondjunk, szeretnék néhány vidékit is megemlíteni: Debrecenben a Református Nagytemplom és Kollégium; a Mohácsi Nemzeti Emlékhely, ugye, létünk nagy traumája Mohács, ahogy szoktuk mondani; vagy az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark, ahol az eredetiségünk jelenik meg; az egrí vár, Dobó esküjére mindenki emlékszik e Ház falai között, hogy a várat nem adja föl, nincs az a pénz, amiért feladná. És hát, hadd említsem meg Nyíregyháza és környéke képviselőjeként, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei képviselőként: a Máriapócs Nemzeti Kegyhely is ott szerepel a nemzeti emlékhelyek között 19. sorszámmal.

Visszatérve, említettem, hogy még egy gondolatot szeretnék önöknek elmondani, ez pedig az, hogy ki kezdeményezte, és a kormány hogyan reagált erre. Egy ci-

vil szervezet indította el ezt a kezdeményezést, a Magyar Patrióták Közössége, hogy becsüljük meg nemzeti emlékhelyeinket, és nem most kezdődött ez, hallottuk államtitkár úrtól, hogy a XIX. század első felében volt már erre kezdeményezés: Boráros János, Pest akkori főbírója kezdeményezte, és elbukott. Majd a XX. században többször előkerült, de a szocializmus megakadályozta. Ott nem a nemzeti emlékezet, a múlt volt fontos, hanem az a jövő, amely nem vezetett sehová, amelyről 1989-ben, tudjuk, hogy a történelem kimondta az ítéletet, hogy ilyen finoman fogalmazzak. Tehát a XX. században nem volt szokás, főleg a második felében, főleg 1949 és 1989 között emlékezni a dicső múltunkra, pláne nem a rendekre és a középkorra meg királyokra.

Képzelnék el, engedjék meg, hogy zárójelben elmondjam önöknek, hogy én Királytelken születtem, ami Nyírtelek lett, mert Rákosi 1950-ben azt mondta, hogy hogy lehet ilyen település Magyarországon! 1950-et írtunk, ugye, Rákosi főtitkár és miniszterelnök is egy személyben, '49-ben jött a fordulat, sztálini alkotmány, ismerjük a történelemből, és azt mondja, hogy Királytelek, el kell venni ezt a nevet! Hát, ilyenek voltak! Ilyen volt a szocializmus diktatúraarca, és így lett Nyírtelek 1950-től, mert 1950-ig Nyíregyházához tartozott Királytelekpuszta néven, és ott bokortanyák voltak; szerintem alelnök úr is tudja, hogy milyen bokortanyák vannak még a mai nap is, sőt hungarikumnak is tekinthetők.

Visszatérve, zárójel bezárva, hogy kezdeményezések voltak, de elbuktak, pedig a Királydomb, a rákosmezei Királydomb a nemzeti szuverenitás és a népképviselő szimbólumává vált.

Azt gondolom, és remélem, az ellenzéki pártok képviselői is így látják, hogy ez egy valódi nemzeti ügy, hogy történelmünknek e fontos helyszíne megfelelő helyre kerüljön, és támogatni fogják ezt az előterjesztést.

A Magyar Patrióták Közössége megkereste a parlament elnökét, a kormányt, a kőbányai önkormányzatot - hiszen, ahogy hallottuk, hogy milyen utcák határolják a X. kerületben, a kőbányai önkormányzathoz tartozik ez a terület -, és ez az összefogás, és az, hogy a kormány ilyen gyorsan reagált erre a kezdeményezésre, és benyújtotta ezt a törvényjavaslatot a tisztelt Háznak, mutatja azt, hogy az alulról jövő, vagy inkább azt mondom, hogy civil kezdeményezéseket is tudjuk támogatni.

Tisztelt Képviselőtársaim! E nélkül az előterjesztés nélkül a sorsfordító tanácskozások helyszínét a kollektív feledés és a beépítés veszélye fenyegetné vagy fenyegette volna. Történelmi örökségünkkel nem lehet így bánni, ezért örülök ennek az előterjesztésnek, örülök, hogy egy civil szervezet javasolta, örülök, hogy összefogtak a témában, és a kormány támogatta, hogy Semjén Zsolt és Gulyás Gergely miniszterelnök-helyettes úr és miniszter úr előterjesztésében idekerült a Ház elé.

A Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslatot, valószínűnek tartom, hogy a KDNP is, bár itt a vezérszónok most fog szólni, és remélem, hogy a többi frakció is erre az álláspontra helyezkedik. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vinnai Győző képviselő úr. Most megadom a szót Steinmetz Ádám képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő előterjesztés a kulturális örökség védelméről szóló hatályos törvényünket akként módosítaná, hogy a rákosmezei Királydombot is a nemzeti emlékhelyeket megillető védelemben részesítsük.

Ahogy a törvény fogalmaz, a nemzeti emlékhely a nemzet történelmében meghatározó jelentőséggel bíró helyszín. Hát, ha valami, akkor a rákosmezei Királydomb valóban ilyen, hisz, ahogy már hallhattuk, évszázadokon keresztül országgyűlések helyszínéül szolgált, még királyválasztás helyszínéül is, az országot érintő döntéseket a rendek itt hozták. Szükséges tehát, hogy ez valóban méltó megemlékezés színhelye legyen a jövőben. Ez a védelem kiterjed a nemzeti emlékhely méltóságának megőrzésére és az ezek érdekében végzett fejlesztés, beruházás megvalósításának elősegítésére, ahogy fogalmaz a törvény; a miniszter pedig, szintén a törvény szerint, a nemzeti emlékhely fenntartható használatának elősegítése érdekében támogatási szerződést köt.

Tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy a törvényben lefektetett előírásokon kívül még milyen konkrét fejlődéseket, beruházásokat kívánnak az emlékhely méltóságának megőrzése érdekében tenni, mit fog tartalmazni ez a támogatási szerződés. Nagyon megköszönném, ha válaszolna erre, hiszen nem hangzott el eddig, de ez az ingatlan jelenleg Budapest főváros X. kerületének, kőbánya önkormányzatának tulajdonában áll, és bár az önkormányzat vezetősége tudomásom szerint támogatja ennek a területnek a védelmét, nemzeti emlékhellyé nyilvánítását, azért szeretnénk tudni, hogy milyen tervei vannak a minisztériumnak, a miniszternek a fejlesztésekkel, beruházásokkal kapcsolatban.

(15.40)

Rátérve azért az általános indoklásra is, itt Vinnai Győző országgyűlési képviselőtársam idézett belőle, és a szabályozást, a nemzeti emlékhellyé nyilvánítást alátámasztva az általános indoklásból kiemelte, hogy ezt a területet a beépítés veszélye fenyegeti. Információim szerint az ingatlan, a terület tulajdonosának, a X. kerület önkormányzatának nincsen ilyen szán-

déka. Nem tudom, hogy önöknek van-e esetleg ezzel ellentétes információjuk, mert akkor azt legyenek kedvesek megosztani.

És ha már az általános indokolásnál tartunk - és most nagyon nagy tisztelettel kérem államtitkár urat, hogy figyeljen arra, amit mondok -, ön is felolvasta, hogy a kulturális örökségeink milyen besorolást kaptak. Három besorolást láthatunk a törvény mellékletében. Külön besorolást kap a kiemelt nemzeti emlékhely - azért nem beszélek többes számban, mert egy ilyen van jelen pillanatban, az Országház és közvetlen környezete -, valamint a nemzeti emlékhelyek, az a jelenleg 19 és a rákosmezei Királydombbal reményeink szerint majd 20 nemzeti emlékhely, amit a törvény itt felsorol. Nem véletlenül külön sorolja ezt föl és megkülönböztető módon sorolja föl, hiszen más előírások vonatkoznak a nemzeti emlékhelyekre és a kiemelt nemzeti emlékhelyre.

Azzal szemben, hogy a jogszabály címe és egyben célja a rákosmezei Királydomb nemzeti emlékhellyé nyilvánítása, az általános indokolásban azt láthatjuk - és most idézem, államtitkár úr - „A kiemelt nemzeti emlékhely funkciójának betöltésére legyen alkalmas ez az ingatlan, és időszerű a Királydomb kiemelt nemzeti emlékhellyé nyilvánítása.” Én értem, hogy a magyar nyelvben a „kiemelt” egy fokozó jelző, és próbáljuk azt alátámasztani, hogy mennyire fontos, mennyire kiemelten fontos ez a cél, de rendkívül megtevesztő és ellentmondásos az általános indokolásban használt terminológia. Engedjék meg, hogy elmondjam, most nem a jogász vagy az ellenzéki politikus szól elsősorban belőlem, hanem a jogszabályt olvasó és erre a vitára konstruktívan felkészülő országgyűlési képviselő. Arra kérem önt, államtitkár úr, mint előterjesztőt, hogy teremtse meg az összhangot a törvény címe és célja, valamint az általános indokolásban foglaltak között, mert itt ellentmondás tapasztalható, és úgy gondolom, hogy ez félreértésre adhat okot.

Végezetül azt gondolom, hogy a rákosmezei Királydomb valóban méltó erre a védelemre, méltó arra, hogy a Hősök tere, a szigetvári vár, az egri vár vagy a somogyvári bencés apátság romjai mellett szintén megkapja ezt a védettséget, a nemzeti emlékhellyé nyilvánítást. Úgyhogy erre tekintettel a Jobbik-frakciónak e törvényjavaslat támogatását fogom javasolni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Steinmetz Ádám képviselő úr. Most megadom a szót Szászfalvi László képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! „Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.” Gróf Széchenyi István, a legnagyobb

magyar fogalmazott így, és azt gondolom, hogy csatkozhatunk ehhez mindannyian. Mindannyiunknak az a küldetése, az a feladata itt, az Országházban is és talán a mindennapi életben is, hogy a tisztelet kultúráját honosítsuk meg az országban és a nemzet életében és a hétköznapi életben is, azt gondolom, hogy ez kötelez bennünket.

A tisztelet kultúrája jelenti egy közösségnek, egy társadalomnak, a magyar nemzetnek is a megmaradást és a jövőt, fogalmazhatunk úgy is, hogy a nemzeti jövőt, a nemzeti jövőt is. A KDNP számára fundamentális érték a nemzet múltja, a nemzet történelme és a nemzet kultúrája. Ezért ezzel a tisztelettel kell fordulnunk a történelmünkhöz, nemzeti kultúránkhöz, értékeinkhez és hagyományainkhoz.

A tisztelet kultúrája persze nem pusztán egy szép eszme, nem pusztán szép szavakat jelent, nem szép beszédeket jelent, hanem cselekvést. Engedjék meg képviselőtársaim, hadd fogalmazzak úgy, hogy egy törvény előterjesztése, egy törvény megvitatása és egy törvény elfogadása is jelent, jelenthet cselekvést, tettet. A törvényalkotás is cselekvés, hiszen nekünk ez a feladatunk, ez a hivatásunk, mondhatnám nagy szóval: ez a küldetésünk, tehát most tudunk tenni, tudunk cselekedni annak érdekében, hogy erről a tiszteletről, amiről beszéltem, így is meg tudjunk emlékezni. A nemzeti kultúra, a nemzeti örökségünk, értékeink megvédésére irányuló cselekvés, amelynek részesei vagyunk, részesei lehetünk.

Engedjék meg, hogy néhány szót én is hadd szóljak a törvényjavaslat lényegéről, bár már az előttem szólók ezt nyilvánvalóan egészen konkrétan megtették. Én a fenti kontextusba szeretném, vagy kellene hogy beleállítsuk az előttünk fekvő törvényjavaslatot is, hogy milyen történelmi tények támasztják alá ezt a törvényjavaslatot. Amint az előttem szólók is említették, országos gyűlések, országgyűlések, királyválasztások helyszíne, és ahogyan nagyon pontosan fogalmaz, ha jól emlékszem, egy 1789-ben megfogalmazott szófordulat, hogy az ország közepe, tehát szimbolikus hely, szimbolikus helyszínné vált a rákosmezei Királydomb. Szimbolikus helyszín ma is, a XXI. században, ezért illő és ezért méltó, hogy nemzeti emlékhellyé nyilvánítsa az Országgyűlés ezt a helyszínt, ahol mint említettem, országgyűlések zajlottak, királyválasztás történt több esetben is, az ország közepévé vált szimbolikus értelemben is, illetve tudjuk azt, hogy a magyarországi alkotmány és parlamentarizmus történetében is meghatározó helyszínné vált a már hallott több évszázadon keresztül ez a helyszín a magyar nemzet számára.

Azért is fontos ez az előterjesztés, a törvényjavaslat, mert mint ahogy többen említették, többször előfordult már a kezdeményezés, hogy ezt a helyszínt egy fontos szimbolikus helyszínné tegyék. Ezek a próbálkozások, ezek a kezdeményezések elbuktak vagy elhaltak vagy nem valósulhattak meg különböző okoknál fogva. Azt gondolom, hogy itt a történelmi pillanat, ahogy szoktuk mondani, itt a kairosz, a kegyelmi

idő, amikor van rá idő, van rá lehetőség, talán van rá konszenzus, nemzeti megegyezés, nemzeti közmegegyezés, hogy ezt a helyszínt végre illő és méltó módon a nemzeti emlékhelyek közé, a törvény mellékletében a 19. helyszín után a 20. helyszínként nemzeti emlékhellyé nyilvánítsa az Országgyűlés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Végül szeretnék emlékeztetni arra, hogy a ma is hatályos törvényünk az államnak feladatokat, felelősséget ad annak érdekében, hogy ez a nemzeti emlékhely valóban méltó nemzeti emlékhely legyen, hiszen az államnak kötelessége, felelőssége - idézem a törvényt - „meghatározott feladatok ellátásához a központi költségvetésből forrást biztosítani” ahhoz, hogy ez valóban méltó nemzeti emlékhellyé váljék.

Azt gondolom, hogy az előzményeket tekintve ez az Orbán-kormány számára egy felemelő feladat lesz, hiszen vannak előzményei már ezen a területen a kormány munkájának.

(15-50)

Azt is mondhatnánk, talán egy kicsit merészen megfogalmazva, hogy az elmúlt tíz év a kiegyezést követő évtizedeknek a gazdasági-kulturális fejlődésével mérhető, hiszen az előttem szólók is sok kulturális beruházást, fejlesztést már megemlítettek. Azt gondolom, hosszú percekre keresztül vagy talán órákon keresztül lehetne felsorolni, hogy csak az elmúlt tíz esztendőben a nemzeti emlékhelyek, a történelmi emlékhelyek tekintetében is micsoda kulturális fejlesztések történtek akár csak itt Budapesten, de említhetnénk és sorolhatnánk a vidéki fejlesztéseket, a vidéki rekonstrukciókat, a vidéki felújításokat is.

De azt gondolom, azért tehetette ezt meg a kormány, mert egy erős gazdaság teremtődött az elmúlt esztendőök során, egy erős államot tudtunk megteremteni, mert csak egy erős gazdaság és egy erős állam képes arra, hogy a saját történelmi emlékhelyeit, a saját nemzeti emlékhelyeit és tágabb értelemben a saját kulturális örökségét meg tudja újítani, fel tudja újítani, és ezeket a köz szolgálatába, a nemzet szolgálatába tudja állítani.

Azt gondolom ezért, tisztelt képviselőtársaim, fogalmazhatok úgy, hogy az Orbán-kormány emlékezetpolitikája egy létező politika, egy valóságos politika, egy hatékony és koherens politika, amely nemcsak szavakban fogalmazódik meg, nemcsak szép tirádákban fogalmazódik meg, hanem tettekben, cselekvésekben és konkrét központi költségvetési források rendelkezésre bocsátásában is.

Idézem végezetül Szent István királyunkat: „Aki a múltját nem becsüli, a jövőjét sem érdemli.” Ezen gondolatok szellemiségében jelzem, hogy a KDNP országgyűlési képviselőcsoportja az előterjesztést természetesen támogatja, és arra kérjük a képviselőtársainkat és arra kérjük a többi frakciót is, hogy ezt az előterjesztést szíveskedjenek támogatni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szászfalvi László képviselő úr. Most megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbb már a Petőfi-emlékvé kapcsán elmondtam, hogy van olyan előterjesztés ma napirenden, amelyet nem fog nagy vita övezni, illetve egyet nem értés. Ez is ilyen előterjesztés álláspontom szerint, még akkor is, ha egyébként azokban a kérdésekben, hogy mi aktuális adott esetben, vagy milyen témákat kéne még az Országgyűlésnek megtárgyalnia, nem értünk egyet.

Valóban, sok vita van ma az Országgyűlésben, azonban ennek kapcsán nem lesz nem egyetértés. Nyilván itt arról szól a konkrét javaslat, hogy a kulturális örökség védelméről szóló törvény melléklete módosuljon, és egészüljön ki a rákosmezei Királydomb nemzeti emlékhellyé nyilvánításával.

El lehet mondani erről a területről, hogy Kun Lászlót, Károly Róbertet és Hunyadi Mátyást is itt koronázták meg, és ezen a területen tartottak több középkori országgyűlést is, úgyhogy a javaslat mindenképpen indokolt, és tulajdonképpen sajnálatos, hogy majdhogynem ennek a területnek a múltja ilyen értelemben a hétköznapokban majdnem feledésbe merült. Tehát a helyi patrióták, illetve a helyi testület kezdeményezését, felvetését, azt gondolom, mindenképpen támogatni kell, és a frakciónk is így fog tenni.

A Steinmetz Ádám által felvetettek tisztázását pedig javaslom. Érteni vélem a jogalkotói szándékot, valószínűleg itt a nemzeti emlékhellyé nyilvánítás az... Néhányat kiemelve, hogy itt mire gondolhat a jogalkotó: a Hősök tere, a Várnegyed, a Pannonhalmi Benecés Apátság, a nagyeceni Széchenyi-kastély, a Debreceni Református Nagytemplom, az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark vagy az egri vár, amely ilyen nemzeti emlékhely. Kiemelt nemzeti emlékhely, amely egy helyen itt az indokolásban szerepel, ha jól tudom, egy van, a Parlament és környéke. Lehet, hogy ez csak technikai kérdés ilyen értelemben, de nyilván tisztázásra szorul.

Ezzel együtt arról tudom biztosítani államtitkár urat és a tisztelt Országgyűlést, hogy frakciónk támogatni fogja az előterjesztést. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga László képviselő úr. Most megadom a szót Sebián-Petrovszki László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Most már ötödik vagy hatodik hozzászólóként ebben a vitában, azt hiszem, levonhatom azt a tanulságot, mint az

előző vitában is, hogy magában a tárgyában ennek a javaslatnak - itt most ebben az esetben egy törvényjavaslat, az előző vitában egy határozati javaslat volt -, tehát konkrétan abban, hogy Rákos mezejét emeljük ki és emlékhellyé nyilvánítsuk, konszenzus van. Azt gondolom, senki nem vitatja, egyik hozzászóló a másik után ahhoz szól hozzá vagy olyan újabb és újabb dolgokat mond, ami csak ezt erősíti. Én nem is akarom ezt továbbfűzni, mert előttem gyakorlatilag mindent elmondtak már. Én őszintén meglepődtem azon, hogy ez nem volt rajta még ezen a listán, és a tizenkilencbe nem fért bele, miközben tényleg egy alapvető, fontos történelmi emlékhelyünkről van szó. Tehát maga a javaslat abszolút helyénvaló, rendben lévő tartalmilag.

Ugyanakkor akik az előző vitán itt voltak, azok nem fognak meglepődni, pontosan ugyanazt az érvet és ugyanazt a problémát fogom itt jelezni, amit az előző vitában. Abszolút nem gondolom azt, hogy amikor éppen járvány dől, amikor éppen százezer fölött van az aktív fertőzöttek száma, amikor éppen több százezer ember veszíti el a munkáját, és sorolhatnám a drámai számadatokat - számadatokat, még csak nem is értékelést -, akkor itt a parlament nem az ő ügyeikkel, nem az ő megmentésükkel, nem az ő élet-helyzeteiknek a megoldásával foglalkozik, és nem ilyen javaslatokat tárgyalunk, hanem arról beszélünk, hogy a rákosmezei Királydombot most akkor emlékhellyé nyilvánítsuk-e.

Én ezt aránytévesztésnek gondolom, én ezt rossz időzítésnek tartom, ahogy az előző vitában is elmondtam. Ezer és egy olyan témát és ügyet lehetne előhozni, ami fontosabb. Ez az ügy nincs a száz legfontosabb téma között ebben az országban, de lehet, hogy az ezerben sem, ezért aztán - miközben, mondom, a tartalmi javaslat egy normál időben, azt gondolom, minden nagy vita nélkül keresztülmenne itt az Országgyűlésben, és a patkó minden részében támogatást kapna - ebben a rendkívüli helyzetben, az elmúlt harminc év legnagyobb gazdasági válságának elején-közepén erről beszélni itt és most nem helyénvaló, hiba. Ezért azt akarom jelezni a tisztelt kormánypárti képviselőknek és a kormánynak, hogy ez a fő probléma ezzel a javaslattal, mint egyébként oly sok javaslattal ezen a héten, amit itt az Országgyűlésben tárgyalunk. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sebián-Petrovszki László képviselő úr. Most megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az iménti napirendi pontnál is egy picit visszautaltam DK-s képviselőtársam gondolataira. Azt gondolom, hogy igen, lehet sorolni hosszan, hogy milyen törvényjavaslatnak, indítványnak nem lenne helye most az Országgyűlés előtt,

de azt gondolom, hogy ennek viszont nagyon is itt van a helye.

Említette már az egyik előttem szóló, hogy a Patrióták Közössége fogalmazta meg ebben az évben, ennek az évnek a tavaszán ezt a problémát, konkrétan így, még a cím is ez volt az ő honlapjukon, hogy beépítésre kerülhet a rákosmezei Királydomb. Tehát itt egy olyan problémára hívták fel, amelynek kapcsán tennivalók vannak. Tehát ha meg akarjuk még menteni ezt a nemzeti emlékhelyet, és én úgy vettem ki az előttem szólóktól, hogy ebben teljes konszenzus van, egység van, hogy meg akarjuk menteni ezt az emlékhelyet a teljes beépítéstől, akkor viszont cselekednünk kell, tehát azt gondolom, ilyen szempontból időszerű, hogy erről beszéljünk. Nyilvánvaló, és gondolom, ezt ragozni sem kell, hogy mik a legfontosabb mai kihívások és tennivalók Magyarország számára és egyébként egész Európában, sőt mondhatjuk úgy, hogy globálisan.

No de, az előttem szólók elég részletesen elmondták, hogy mi a történelmi jelentősége ennek a területnek, és örülök annak, hogy konszenzus alakult ki, hogy ezt a lépést meg kell tenni. Az ügy számomra egyáltalán nem ismeretlen, én magam is a Patrióták Közösségének a honlapján láttam a kezdeményezést, majd rögtön fel is hívtam a Patrióták Közösségét, és akkor jelezte is ennek az egyesületnek, civil szervezetnek a vezetője, hogy én vagyok az első országgyűlési képviselő, aki őt megkereste.

(16.00)

Én is éreztem ennek az ügynek a fontosságát, és el is kezdtem akkor erről információkat gyűjteni. Most ezt a felszólalást is igazából információgyűjtésre, felvetésekre szeretném felhasználni, és nagyon remélem, hogy államtitkár úr hallani fogja a szavaimat, hiszen abszolút konstruktív módon szeretnék ebben a kérdésben kérdéseket feltenni, esetleg javaslatokat megfogalmazni. Már beszélünk is erről a kérdésről néhány héttel ezelőtt.

Konkrétan egyetértek képviselőtársaimmal, hogy a törvénykezés önmagában egy lehetőség, és fontos feladat, hogy megtegyünk egy ilyen lépést, hogy nemzeti emlékhellyé minősítsük vagy minősítse az Országgyűlés ezt a történelmi helyszínt. Ugyanakkor ez kérdés számomra - remélem, hogy államtitkár úr egy icipicit idefigyel a vitában, mert azt gondolom, ez nagyon fontos kérdés. *(Dr. Orbán Balázs: Figyelek!)* Nagyszerű, örülök neki, megtisztel, államtitkár úr.

A kérdésem az, hogy ez az előterjesztés vajon a közös célnak, amit megfogalmaztunk, eleget tesz-e, én erre szeretnék rákérdezni. Ha megnézzük, hogy ez a terület most milyen helyzetben van, az előterjesztés is tartalmazza, a Patrióták Közössége is leírta, hogy gyakorlatilag a fele beépítésre került, és a legmagasabb pontnak is a feléig eljutott már a beépítés, ahol egykor a király sátra állt vagy a királyok sátrai álltak. Ugyanakkor itt egy igen nagy, jelenleg beépítetlen területről

van szó, ami ehhez a történelmi helyszínhez tartozik. Ez az előterjesztés konkrétan egy helyrajzi számot említ, egy ingatlant, a 42717 számú - ha jól vettem ki az előterjesztésből -, a kőbányai önkormányzat birtokában lévő területet, ami icipici kis része ennek a történelmi helyszínnek.

A kérdésem az, és ez minden előttem szólóhoz: nyilvánvalóan fontos feladatunk, hogy ezt megtegyük, de mire kell hogy vonatkozzon ez a javaslat? Én egyébként azért nem terjesztettem még az Országgyűlés elé ezt a javaslatot, mert pontosan ezt szerettem volna gondosan körüljárni, és azt gondolom, hogy ebben szakembereknek van feladatuk, történész szakembereknek, hogy meghatározzuk, hogy a most még beépítetlen területnek mekkora része tekinthető pontosan az egykori történelmi országgyűlések helyszínének. És én azt gondolom, hogy feladatunk nemcsak az, hogy egy picit részt megmentünk ebből a területről, hanem a lehető legnagyobb részt, ami még nem beépített, ami még megmenthető. És én ezt hiányolom, ezzel kapcsolatban szeretnék kérdéseket feltenni, és kérem államtitkár urat, hogy még mielőtt lezárnánk ezt a vitát - tényleg a konstruktivitás vezet -, erre próbáljon információt adni.

Több körben folytattam telefonhívásokat, kutatómunkát, hogy derítsük ki, és hogy el tudjunk jutni egy olyan helyzetbe, hogy tényleg megfelelő legyen ennek a javaslatnak az előkészítése, és szakmai, történetiszakmai alapon legyen kijelölve, hogy itt melyik az a terület, ami védendő, melyik az a terület, ami teljes egészében nemzeti emlékhellyé minősítendő.

Ha utána néztek képviselőtársaim ennek a területnek, hogy most hogy néz ki, ugye, olvashatjuk az előterjesztésben, hogy a X. kerület Nagycice út-Pilisi út-Dorogi utca által lehatárolt terület az egykori rákosmezei Királymező, Királydomb, és hogy ez gyakorlatilag most, a jelenlegi szabályozások szerint egy beépítésre szánt terület. Ha megnézzük az aktuális szabályozást, akkor utcarendek vannak a szabályozásban kijelölve építési területnek, építés alá van tervezve ez a terület, és gyakorlatilag ez az előterjesztés nem fogja megmenteni a beépítéstől az egykori történelmi országgyűlések színhelyét.

Nekem valóban konstruktív kérdésem az, hogy egyetértenek-e képviselőtársaim abban, hogy a feladatunk, hogy ezt megtegyük, nem az, hogy az egykori és most még megmenthető területnek egy picit része legyen megmentve. Ha megnézzük az aktuális szabályozását, tehát az építési szabályozását ennek a területnek, én egy 2012-es szabályozási tervlapot találtam meg, ami már foglalkozik ezzel a kérdéssel, és előírnyozza, hogy itt egy emlékparkot, díszparkot kell az egykori helyszín számára kialakítani. De ez is csak egy 8000 négyzetméteres, az egykori helyszínhez képest egy picike, szűk területnek a kijelölésével foglalkozik.

Tehát konkrétan ezek lennének a kérdéseim, hogy milyen előkészítő munkát folytatott a kormány, milyen konzultációt folytatott az önkormányzattal. Nekem az az információm egyébként, hogy csak egy

nagyon-nagyon felületes konzultáció volt. Az önkormányzat nem olyan régen egy testületi ülésen elvi hozzájárulását adta ehhez a döntéshez, ugyanakkor nem látom az előterjesztésben az alátámasztását, hogy mekkora a megmenthető, megmentendő terület, és ha tényleg az egykori országgyűlések helyszínének teljes területét nézzük, milyenek a tulajdoni viszonyok, milyen lehetőségeink vannak, mire terjedhet ki ez az előterjesztés, és mit kell konkrétan tenni a kormánynak annak érdekében, hogy valóban megmenthető legyen ez a terület a beépítéstől.

És arra is szeretnék rákérdezni államtitkár úrnál, hogy konkrétan az előterjesztés nyomán milyen jogi védettség, milyen jogi helyzet alakul ki, milyen garanciák, jogi garanciák vonatkoznak arra, hogy ez a terület valóban nemzeti emlékhelyként fennmaradjon. És nemcsak államtitkár urat, hanem valóban az előttem pozitívan és nagyon konstruktívan és helyesen hozzászóló képviselőtársaimat is kérdezem, hogy mi a véleményük erről a kérdéstről, nem feladatuk-e megvédeni ezt a teljes helyszínt, és nem lenne-e indokolt ezt az előterjesztést alátámasztani, vagy hogy úgy mondjam, megerősíteni sokkal részletesebb kutatómunkával, előkészítő munkával, hogy valóban elérhessük azt a célt, amivel tökéletesen egyetértünk, hogy ezt a rendkívül fontos történelmi helyszínt, az egykori országgyűlések helyszínét, ahol királyi seregek gyülekeztek, teljes egészében nemzeti emlékhelyként nyilvánítsuk, és ne engedjük azt, hogy a mostani érvényes szabályozások szerint ez beépítésre kerüljön úgy, hogy csak egy icike-picike kis emlékpark maradjon szabadon. Azt gondolom, hogy ez a feladatunk, és nem látom, hogy ez az előterjesztés ezt célozná. Megmondom őszintén, hogy ezért nem terjesztettem még az Országgyűlés elé ezt a javaslatot, mert nem jutottam én magam sem az információk birtokába, hogy egy olyan előterjesztést tudjuk készíteni, hogy az valóban ezt a fontos, mondhatjuk, hogy történelmi léptékben is fontos feladatot ellássa és megvalósítsa.

Nagyon bízom államtitkár úrnak a pozitív válaszában, és hogy erre érdemben tud reagálni, mert elhíheti államtitkár úr, és talán látja is, hogy a maximális konstruktivitás beszél belőlem. Én azt szeretném, ha a Királydombot, ezt a történelmi helyszínt valóban meg tudnánk menteni a beépítéstől. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces jelentkezőt nem látok.

Megadom a szót Kocsis-Cake Olivio képviselő úrnak, 15 perces időkeretben.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A Párbeszéd támogathatónak tartja a javaslatot. Az ellenzéki képviselőtársaim kérdéseire, felvetéseire, remélem, hogy megnyugtató választ kapunk, és akkor a plenáris ülésen is meg fogjuk

szavazni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Varga-Damm Andrea képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én egy icipicit azért ünnepontó leszek, mert nem az első szabadon választott Országgyűlés első ciklusát éljük, hanem már 30 éve megalakult a szocialista rendszer után szabadon választott Országgyűlés, és a mostani kormányzat ezen harmincéves ciklus alatt a tizennegyedik évét tölti, illetőleg az első négy évben is az ideológiai alapokat illetően ugyanilyen politikai körbe tartozók vezették az országot.

Azért leszek ünnepontó, mert mindannyian a történelmi tanulmányaink során igen hamar találkoztunk Rákos mezejének történelmi jelentőségével, igen hamar találkoztunk, hiszen az 1200-as évektől beszélünk a királyválasztásokról ezen a területen; azaz ebben a Házban nincs egyetlen ember sem, és az elmúlt 30 évben sem volt ebben a Házban egyetlen országgyűlési képviselő sem, aki kisgyermekkorától ne tanult volna erről. A Ház fele még történelemből felvételizett is az egyetemen, tehát úgy gondolom, hogy ez a kezdeményezés elképesztően elkésett. És egyébként miért is kell egy Patrióta Egyesület ahhoz, hogy írjon az Országgyűlés elnökének, hogy a beépítetlen területet azonnal be fogják lassan építeni, merthogy - és ez a legmegdöbbentőbb, hiszen kinyitottam a tulajdoni lapot - ez kivett beépítetlen terület, az azt jelenti, hogy beépíthető terület. Ugye, amikor a minőséget a tulajdoni lapon látjuk, akkor tudjuk, hogy melyik művelésiág-meghatározás pontosan mit jelent.

És akkor most egy kicsit annyiban ünnepontó leszek, hogy elmesélem ennek az ingatlanok történetét; hiszen sajnos a jelenlegi tulajdoni lapon csak az 1990-től látható státuszokat tudjuk meg, de az tény, hogy a rendszerváltás országgyűlési választása előtt három hónappal mindjárt megkapja két úr ennek az ingatlanok igen nagy részét magántulajdonba - tehát még nincs új rendszer, még a régi rendszer utolsó hónapjait éljük, milyen sajtóságos, ugye -, és '91-ben még megkapja egy testvérpár a maradék tulajdonjogot. Egyébiránt egy 8852 négyzetméteres területről beszélünk, tehát majdnem egy hektárról. És mi történik? Aztán az első négy tulajdonosból 2000-ben és 2015-ben lesz egy-egy másik tulajdonos.

(16.10)

Azt gondolom, hogy ha az utolsó előtti tulajdonos nem halmoz fel több tízmillió forintos tartozást, és nem kerül két szervezet végrehajtási joga erre a tulajdoni lapra, nagy valószínűséggel nem kerül olyan anyagi helyzetbe a tulajdonos, hogy arra kényszerül, hogy eladja ezt a tulajdoni arányát. Csak azért, hogy ne szentségtelenítsék meg ezt a területet, szerencsére

árverésre nem kerül sor, hanem bizonyára, ahogy látom, az utolsó tulajdonosa, a X. kerületi önkormányzat, és 2016-tól vélhetően az önkormányzat vezetése és a testület, felismerve azt, hogy pillanatok múlva valamilyen csirkefogó bagázs árverésen meg tudja szerezni ezt a területet, gyorsan valahogy próbáljuk megszerezni a tulajdonosoktól. Gondolom én, az egyiktől nem volt nehéz, akinek nagyobb értékű végrehajtási joga volt a területen, mint maga a terület értéke, a másik pedig, gondolom, hogy belátta, hogy van módja mind az önkormányzatnak, mind az államnak ezen a területen olyan jellegű változtatásokat vagy változtatási tilalmat elrendelni, ami kvázi elértéktelenítheti ezt az ingatlant.

Tehát azért jó, ha ezt is megemlítjük, hogy ennek az ingatlannak milyen a sorsa. Merthogy ennek az ingatlannak a sorsa minimum 26 évi szűgyen. Mert a szocialistáktól nem vártunk semmit, de azért amikor megalakult az új Országgyűlés, akkor azért én már felnőtt ember voltam, és a nemzeti öntudat tombolt, és gyakorlatilag már akkor is minden nemzeti lett, és jöttek a lovagrendek, és a fél politikai elit lovaggá üttette magát, és marhára éltek a középkori urambátyámviszonyok között már 1990-től is. Tehát eléggé belefért volna, hogy ezt a magyar történelem számára hihetetlenül sokat jelentő területet ne magánembereknek játsszák át, és például a X. kerületi polgármester tisztességes, áldozatkész tevékenysége eredményeként 26 év után kerülhessen vissza önkormányzati tulajdonba a terület, és ne legyen ez a szomorú sorsa ennek a területnek.

Meg kell önöknek mondjam, miután nagyon régóta beépítetlen terület a művelési ága, a csodával egyenlő, hogy nem építették be. Tulajdonképpen ezt a területet ezek a tulajdonosok régen beépíthették volna, nagy szerencsénk, hogy valószínűleg nem volt hozzá pénzük.

Tehát azt szeretném mondani mind a fideszes, KDNP-s képviselőtársaimnak, mind az államtitkár úrnak, hogy ennek a területnek a szerencse kísérte a sorsát, valahogy a Jóisten gondozó keze ott volt, hogy nem olyan tulajdonosok lettek a rendszerváltáskor, akiknek lett volna elég anyagi eszközük arra, hogy beépüljön, mert akkor, ha igen, már nem tudnánk ma erről a kérdéstről beszélni.

Természetesen a történelem kerekét nem fordíthatjuk vissza, a 30 évét sem, a tanulságokat azonban mindig levonhatjuk, és nagy tisztelettel kérem államtitkár urat, és rajta keresztül a kormányfőt, hogy de nagyon gyorsan nézze végig a történelmünkben, az országunkban még fellelhető azon területeket, amelyeket meg tudunk őrizni a jövő nemzedéknek, mert meg kell nekik mutatnunk, ha már szavakban a jogfolytonosságról beszélünk mindig és a történelmi Magyarország elképesztő csodájáról, amit a magyarság megmaradása, nemzeti nyelvünk megmaradása és kultúránk megmaradása jelent, akkor őrizzük a jövőre nézve ezeket az emlékhelyeket úgy, hogy meg tudjuk őket a jövő nemzedék számára tartani.

Nagyon gyorsan kezdjenek neki ennek, ne egy patriótaegyesületnek kelljen szólnia meg semmilyen más egyesületnek, annyi ilyen bizottság és gittegyelet van, akik mindenféle ilyen történelmi dolgokkal foglalkoznak, csak azt látom, hogy nagyon az eredményesség nem jellemző rájuk. Fogjanak neki, és Záhonytól Nemesmedvesig tárják fel az összes olyan területet, amely bírhat olyanfajta történelmi jelentőséggel, amelyeket meg kell őriznünk annak, hogy oda csak olyan építményeket emelhessenek, amely az emlékezésről szól.

Pár képviselőtársam feltette a kérdést, hogy most egy jogi státuszt ad az Országgyűlés majd ennek a területnek. Ennek következtében egyébként majd a földművelésügyi tárcának is lesz feladata, merthogy neki most akkor majd a terület átminősítését annak megfelelő módon kell eszközölnie, hiszen az nem fog magától menni.

Szeretném tudni, hogy ezen a hatalmas területen - mert azért ez nem kis terület - majd milyen olyan építmény emelődik, ami reprezentálja ennek a helynek a történelmi jelentőségét. Azt nem nagyon szeretném, ha itt orrán-száján ilyen dzsemborizásra alkalmas területek lennének.

Tehát én azt szeretném, hogy az mindenképpen fontos legyen a jövőben megépítendő bármifajta műtárgy vonatkozásában, hogy az úgy legyen látogatható, hogy mindazt, ami ennek történelmi jelentősége, mutassa, csak ne váljon majd elhagyatottságban drogosok gyülekezőhelyévé, merthogy az országban nagyon sok ilyen hely is van, mert nem látogatják, mert elhanyagolják. Tehát ha már tesznek vele valamit, akkor olyan attrakció legyen ott, ahova menjenek az emberek, folyamatosan menjenek az emberek, ha máshogy nem, majd az iskolák szervezzék meg a látogatást, mert nehogy az legyen, hogy ezzel a törvénnyel mi létrehozunk ezt az emlékhelyet, majd valamiért vagy pénz, vagy figyelem nem lesz rá, és elhanyagolt állapotban ott marad, Isten szent nevében, és ugyan emlékhely, csak a jellege, ahogy kinéz, nem igazán méltó hozzá. Merthogy nagyon sok ilyennel találkozunk az országban. Ezt nem szabad elfelejteni.

Úgyhogy nagy örömökre szolgál, hogy egyáltalán erről a kérdéstről beszélhetünk. Nagy örömökre szolgál, hogy ezt mindenki ebben a Házban meg fogja szavazni, de nagy tisztelettel azt kérem, hogy ha az elmúlt 30 évben - vagyis inkább 26 évben, hiszen '16-ban az önkormányzat ezt szerencsére meg tudta szerezni, és nincs beépítve, de a 26 évi mulasztás aztán ne következzen abban, hogy utána pedig nem tudnak vele mit kezdeni.

Tessék szíves lenni erre mielőbb megfelelő emlékhelyet létesíteni, a költségvetésbe betenni, a jövőbeni használatát is nagyon körültekintően szabályozni, azt, hogy erre elég figyelem és látogatás legyen, míg világ a világ, merthogy gyakorlatilag ez az egyik nagyon fontos feladatunk. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Megadom a szót Boldog István képviselő úrnak, Fidesz.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! „Magyar Emberek! Ne felejtétek, valamikor itt előttünk, magyar emberek élték. Értünk éltek, cselekedtek és munkálkodtak. Vértüket, könnyüket és verejtéküket hullajtották azért, hogy nekünk otthonunk, hazánk, családjaink, jövőnk, lelkünk legyen. Magyar emberek, ne felejtétek a régvolt magyar embereket!”

Azt gondolom, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat, a rákosmezei Királydombnak történelmi emlékhelyé nyilvánítása, pontosan erről szól. Nem felejtjük el, hogy a régvolt magyar emberek 1277-től 1450-ig itt hozták nagyon fontos törvényeket, amelyek nemzetünk életét döntően befolyásolták. Itt választották királyokat, sőt még Dózsa György is erről a mezőről indult el seregeivel.

Mintegy 480 esztendővel ezelőtt tartották a Rákos mezején az utolsó országgyűlést, és bizony elfeledtünk az elmúlt 30 esztendőben erről a történelmi helyről. Örülök neki, hogy a Magyar Patrióták Közössége, amely megtisztel, hogy a tagjuk lehetek és velük dolgozhatok, nem feledkezett meg erről a helyről, és minden egyes más olyan történelmi eseményről sem, amellyel folyamatosan foglalkozik. Örülök neki, hogy a mai napon, amikor ezt a törvényjavaslatot tárgyaljuk, akkor e Ház falai között üdvözölhetem Hetzmann Róbert urat, a Patrióták Közösségének elnökét, és Kontos Gábor urat, akik ezzel a törvénnyel foglalkoztak - az ülésterembe természetesen nem jöhetnek be a vírus miatt, de a szalonból követik az ülést -, mert az ő munkájuk nélkül nem jutottunk volna ma ide.

Nagyon köszönöm államtitkár úrnak, a magyar kormányznak, hogy azt a munkát, amit mi, magyar patrióták elkezdtünk, ők folytatják. S hogy gyakorlatilag pár hónap alatt az elkészített videónkból, az összeállított anyagunkból eljutottunk oda, hogy ma az Országgyűlésben tárgyalhatunk erről a fontos nemzeti emlékhelyről, s én bízom benne, hogy hamarosan nemcsak tárgyaljuk, megszavazzuk és elfogadjuk, hogy nemzeti emlékhely legyen, hanem itt bizony egy olyan nemzeti emlékmű is állni fog, amely emlékezni fog az őseinkre, és emlékezni fog azokra a fontos történelmi pillanatokra, amik ott zajlottak.

(16.20)

Természetesen mi, magyar patrióták nemcsak ezzel az egy helyszínnel foglalkozunk, számtalan olyan történelmi eseménnyel foglalkozunk, amely fontos a magyarság életében, és amely fontos azért, hogy a gyermekeinknek, az unokáinknak, a jövőző nemzedéknek megmutassuk a magyarság történelmét. Hogy csak a legújabb kiadványunkat megmutathassam önöknek, az Elrabolt Hungária *(Felmutatja a*

könyvet.), ez a könyv nemrég jelent meg limitált példányban; én bízom benne, hogy a továbbiakban is ki tudjuk majd ezt adni, hiszen mi egy civil szervezet vagyunk, kevés anyagi forrással. De a mi civil szervezetünk, a Magyar Patrióták az, amely évek óta harcol azért, hogy ebben az országban a kommunista utcanévtáblákat lecseréljük - kisebb-nagyobb sikereink vannak. Én kérem képviselőtársaimat, hogy segítsék ebben a munkánkat, hogy harminc évvel a rendszerváltás után Magyarország minden településén eljussunk végre oda, hogy lecseréljük az összes kommunista utcanévtáblát ebben az országban.

Fontosnak tartom elmondani, hogy minden olyan tett, amellyel a régmúlta emlékezünk, amelyben visszahozzuk a történelmünk egy-egy eseményét, és áthagyományozzuk a gyermekeinkre, az unokáinkra, az azt támogatja, hogy a mi kultúránk, a mi történelmünk fennmaradjon. És ha fennmarad a történelmünk, a kultúránk, a nyelvünk, akkor az azt eredményezheti, hogy a Kárpát-medence ezer esztendő múlva is magyar szótól lesz hangos, a Kárpát-medencét ezer esztendő múlva is a magyar nemzet fogja mint legnagyobb nemzet megtölteni, és ezer esztendő múlva a Kárpát-medencét a magyarság fogja irányítani. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Boldog István képviselő úr. Most megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, Jobbik.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hál' istennek, ma már a második olyan napirendi pont van itt előttünk, amelyet, én azt gondolom, minden frakció teljesen jó szívvvel fog támogatni itt a magyar Országgyűlésben, és különösen akkor, ha azt nézzük, hogy az Országgyűlésről beszélünk, arról, hogy hol van most az ország háza, és hogy hol tartották és milyen régi múltba tekint vissza Magyarországon az országgyűléseknek a története, gyakorlatilag már ezeréves múltja van ennek Magyarországon.

Hogyan alakult ez ki? Hiszen eredetileg mindenfelé tartották az országgyűléseket. Beszéltünk Ópusztaszerről, hogy talán ott volt az első a honfoglalást követően, illetve az országban számtalan helyen volt, és én büszke vagyok arra, hogy bizony Szabolcs megyében is volt ilyen, mégpedig Szent László király idejében, 1092-ben tartották Szabolcsban zsinatot, ahol egy gyönyörű földvár található ma is, és ma is áll az az Árpád-kori templom, amelyben annak idején az országgyűlést tartották. Bizony sokáig nem volt hagyománya annak Magyarországon, hogy hol is legyen a helyszíne ezeknek az országgyűléseknek, és bizony ahova a király összehívta, azt ott tartották meg. Majd 1277-ben, IV. Kun László idején jutottunk el először odáig, hogy a Rákos mezején tartották meg ezt az országgyűlést, és innentől kezdve aztán majd szinte rendszeressé és gyakorivá vált az, hogy itt országgyűléseket tartottak.

Miért is volt ez a helyszín jó helyszín? Hiszen volt egy domb, amelyet most Királydombnak nevezünk, és ezt vesszük védelem alá, itt állt a királynak a sátra. A főpapok és a főurak a városban, Budán vagy Pesten gyönyörű palotákban tanácskoztak, és csak követek útján érintkeztek a köznemesekkel, illetve a városi polgárok küldötteivel, akik viszont kinn voltak a Rákos mezején, és ott vitáztak. Bizony, annyira elterjedt ez a szó, hogy Rákos mezején zajlanak ezek a viták, hogy a környező népek, nemzetek is átvették ezt a szót, és önmagában a parlament működése, a parlamenti vita, az országgyűlési vita, a szó eredete sokszor Rákos mezejére nyúlik vissza, így például a lengyelek-nél rokosz néven, egy kicsit módosulva a Rákos, vagy a cseheknél így, ahogy mondják, rákos néven, vagy az oroszoknál rokos néven; viharos ülés, zendülés, lázadás, ezt jelentik ezek a szavak. Ebből is következik az, hogy annak idején - hogyha a környező népek is így ítélték meg - eléggé nagy hevülettel vitáztak a nemesseink, a városi polgáraink ezen a területen.

Mint már mondtam, 1277-ben volt az első ülés, majd azt követően 35 ülést jegyeztek fel, amelyet itt tartottak. Többek között Károly Róbertet és Mátyás királyt is itt választották királlyá, ezért is nagyon fontos számunkra, mert a két, szinte legnagyobb uralkodónkról beszélünk, amikor Károly Róbertet és Mátyás királyt említjük, és őket is itt koronázták meg. De a Dózsa-féle parasztfelkelés is innen indult, hiszen itt gyülekeztek annak idején a népfelkelők; tudjuk tanulmányainkból, hogy nem felkelésnek indult, hanem keresztes hadjáratnak a törökök kiverésére Európából, erre szervezték a hadakat, erre volt a pápai bulla, a pápai engedély is, majd ebből lett a Dózsa-féle parasztháború, a felkelés, de az is innen indult. A következő nevezetes időpont az 1505-ös rákosi végzés, II. Ulászló halála után jelentették ki a magyar rendek, hogy ők csak magyar királyt, magyar származású, magyaroknak született személyt fognak királynak választani. Milyen érdekes - egy kis párhuzam és áthallás -, most volt az elnökválasztás az Amerikai Egyesült Államokban, és milyen érdekes, hogy mennyire hasonló az Amerikai Egyesült Államok alkotmánya, amikor kimondja azt, hogy csak az Amerikai Egyesült Államok területén született személy lehet az Egyesült Államok elnöke; hát, mi ebben néhány évszázaddal megelőztük az Amerikai Egyesült Államok szemléletét, és már bizony az 1505-ös rákosi végzés kimondta azt, hogy csak magyar uralkodót választhatnak az ország élére. Más kérdés az, hogy sajnos ezt a későbbiek során nem sikerült mindig következetesen betartani, és ebből még számtalan problémája is származott az országnak.

1540 az az időpont, amikor az utolsó országgyűlést, rendi országgyűlést itt megtartják, hiszen nagyon jól tudjuk, hogy 1541 az a dátum, amikortól Magyarország három részre szakadását datálhatjuk, Buda elfoglalásával a törökök benyomultak az ország belsejébe, ezzel török fennhatóság alá került Rákos mezeje is, és ezzel nyilván eljött az idő, hogy máshol kellett

megtartani ezeket az országgyűléseket. De valahogy a reformkorban mindig is úgy érezték, hogy a régi dicsőségnek a szinonimája a Rákos mezeje, és erre kell visszanyúlni. Talán ez is befolyásolta nagyjainkat és elődeinket abban, hogy majd a XIX. században, amikor végre eljutottunk oda, hogy fix helyet határoztunk meg, hogy hol épüljön fel a magyar Országház, akkor éppen a Rákos mezejéhez nem olyan messze fekvő, de Pesten lévő területet jelölték ki, hogy itt legyen az Országház.

Miért fontos az, hogy felkaroljuk ezeket a nemzeti emlékhelyeket? Miért fontos, hogy a történelmünket megőrizzük, az, hogy a múltunkat, a múltunknak az értékeit átadjuk a fiataloknak, hisz az rendkívül fontos. Erről beszélünk már az előző napirendi pontnál is, amikor a Petőfi Sándor-emlékévet határoztuk el a 200. évforduló alkalmából. Minden olyan dolog nagyon fontos, amely a történelemben értéket hordoz, amely példát mutat a magyarság számára, és ezért is nagyon lényeges az, hogy mi fog ott felépülni a jövőben, és hogyan fog kinézni ez a terület.

Még arról szólnék, hogy miért itt tartották az országgyűléseket. Egyrészt Buda közelsége játszott ebben nagy szerepet, aztán a lovak itatása a Rákos-patakából megvalósítható volt, illetve az ivóvizet is a Rákos-patak szolgáltatta - akkor még iható vízzel. Kisebbségi magaslatozások voltak ezen a területen, amely táborozásra igencsak alkalmas volt, és ezáltal a küldöttek nagy létszáma miatt ideális volt ez a helyszín. Azonkívül árvízmentes volt ez a terület, ide a Duna árvize már nem ért el, bár közel volt a Duna. És forgalmas út volt, hiszen a Pestre érkező utak itt futottak össze, sőt a Lengyelországba menő országút is itt, ezen a területen vezetett keresztül.

Ha megnézzük - királyi dombról beszélünk -, hogy mekkora dombról is van itt szó, ennek a Királydombnak a tengerszint feletti magassága 137 méter, a legmagasabb pontja, mint már elhangzott, a Nagyicce utca déli részén, egy családi ház kertjében található, tehát az az, ami 137 méter magas van. Megjegyzem, hogy Budapest fekvése a Duna szintjéhez képest közepes vízállásnál 96 méter, tehát bő 40 méterrel magasabb csak, Pestnek az átlagos magassága, tengerszint feletti magassága pedig 105 méter, a legmagasabb pontja, a János-hegy 529 méterrel, a Gellért-hegy pedig 235 méterre magasodik a tengerszint fölé, a relatív magassága a Duna vízállásához képest 139 méter, a budai Várhegy magassága 175 méter, a relatív magassága a Dunához képest 80 méter.

(16.30)

Tehát a Királydomb relatív magassága 32 méter, akkor el tudjuk képzelni ennek a méreteit.

Már ha itt megemlítettem a Gellért-hegynek és a budai Várhegynek a magasságát, egy érdekesség a XIII. századból: IV. Béla király idején kezdett el épülni a Várhegyre a budai Vár, és arról volt nevezetes az akkori világ minden utazója számára és mindenki

számára, aki megfordult a budai palotában, hogy a budai Várhegyen, a budai Várban voltak a világ legcsodálatosabb szökőkútjai. Hogy lehetett az, nem értették az akkori mesterek, hogy hogyan lehet az, hogy a budai Várhegyen több tíz méter magasságba felszökő vízoszlopok voltak, akkor, amikor még nem létezett kompresszor, nem voltak olyan pumpálógépek, amelyek a vizet fel tudták volna olyan magasra juttatni.

Bizony, csodálatos mérnöki munka a XIII. században: a Gellért-hegy tetején lévő forrásokat vezették zárt rendszerben a budai Várhegyre, és a közlekedőedények sajátossága folytán magasra szökött az a víz, ami onnan feltört. Ezt csak arra föl kezdtem el mondani, hogy milyen találekony volt már a mérnökember a XIII. században is Magyarországon. Ehhez képest a Királydombnak a magassága, a relatív magassága csak 32 méter, de ez is alkalmassá tette arra, hogy itt ezen a nagy jelentőségű tanácskozásokat megtudják tartani.

Mi is a nemzeti emlékhely? A 2001. évi LXIV. törvény 7. § 8. pontja mondja meg az értelmező rendelkezések között, hogy kiemelt nemzeti emlékhely a nemzet és a magyar állam történelmében kiemelkedő jelentőségű nemzeti emlékhely, amelyet az Országgyűlés törvénnyel kiemelt nemzeti emlékhellyé nyilvánít. Ez az Országgyűlés és környéke. A nemzeti emlékhelyek védelme és hozzáférhetővé tétele közérdek - mondja a törvény 61/B. § (3) bekezdése. Nemzeti emlékhellyé az a helyszín nyilvánítható, amely adott történelmi kor meghatározója, a nemzet önazonosításában kiemelkedő szerepe van. Én azt gondolom, hogy minden szempontból betölti ezt a szerepet a Rákos mezei Királydomb.

Mik ezek az emlékhelyek? Azért én azt gondolom, hogy fontos felsorolni, hogy legyünk tisztában ezekkel az emlékhelyekkel: a budapesti Várnegyed, a Fiemei úti temető, a Magyar Nemzeti Múzeum, a X. kerületi rákoskeresztúri Új Köztemetőnek a 298-as, 300-as, 301-es parcellája, a Hősök tere, a Debreceni Református Nagytemplom és Kollégium, a Mohácsi Nemzeti Emlékhely, az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark, a Pannonhalmi Bencés Főapátság, a Katonai Emlékpark Pákozdon, a somogyvári Kupavár, a székesfehérvári Romkert, az egri vár, Nagycenk, Széchenyi-kastély, a szigetvári vár, Esztergom Várhegy és Víziváros, a győri Káptalandomb, a mátraverebélyi Szentkút Nemzeti Kegyhely és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében Máriapócsra a Nemzeti Kegyhely, és remélhetőleg nemsokára huszadikként a Rákos mezei Királydomb is az lesz.

Még néhány szó arról, ami itt már többször elhangzott a Magyar Patrióták Közösségéről, és tényleg köszönet számukra, hogy idehozták és ezt a javaslatot idetették elénk. Egyesületként működnek, céljuk elsődlegesen a magyar kulturális örökség megóvása, a nemzeti kegyelet ápolása. 2014-ben alapították a magyar kultúra napján, január 22-én, egyetemisták hozták létre.

Több olyan akciójuk volt, amire már felfigyelhetünk, hiszen templommentő akciójuk volt a Bánságban, a szórványmagyarság problematikájával is sokat foglalkoztak. Céljuk a magyarság értékeinek megóvása, a nemzeti összetartozás erősítése.

Nagyon szép a mottójuk is, amit ismertetnék, Wass Alberttól vették át: A nemzet élete a kultúrával azonos, nem a politikai történésekkel, melyek csak átfutnak felette, mint a szél. A kultúra és a nemzet azonosossága az a mindeneken felül álló erő, mely ellen tehetetlenek a fegyverek és mellyel szemben értelmüket veszítik a szögesdrótok.

Nyilván Wass Albert szavai nagyon fontosak, és ez is mutatja nekünk, hogy mennyire fontos a magyar kultúra, a magyar történelem ápolása. De nagyon fontos és lényeges, amit Steinmetz Ádám képviselőtársam is megfogalmazott, hogy mit tervez a kormány, hogy önmagában a törvényi védelem kevés, mert ha nem készül egy látványos, a fiatal nemzedék számára egy őket is lekötő tárlat, akkor mi értelme van az egésznek?

A múlt tisztelete és bemutatása, a múlt értékeinek megőrzése és átadása, ez a legfontosabb feladatunk, hogy ezt át tudjuk adni az ifjabb nemzedékeknek. Én azt gondolom, ez egy lépés ebben, hogy minél jobban és szebben tudjuk ezt majd megvalósítani. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az el-lenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gyüre Csaba képviselő úr. Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Orbán Balázs államtitkár úrnak.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Köszönöm szépen a vitában elhangzott támogató szavakat. Azt gondolom, hogy ez egy olyan ügy, a Királydomb nemzeti emlékhellyé nyilvánítása, amiben pártpolitikai logikán túlmutató egyetértés mutatkozik meg az Országgyűlésben. Mindig öröm ezt a zárszóban konstatálni és megállapítani.

Ha megengedik, először egy általános megjegyzésre reagálnék. Sebián-Petrovszki László képviselő úr nyitotta ki azt az általános vitát, csak röviden reagálnék rá, hogy miért kell a magyar Országgyűlésben ilyen dolgokkal foglalkozni. Én azt hiszem, hogy a magyar Országgyűlésnek általánosságban is működnie kell, a koronavírus-járvány második hullámában is. Mi a tavaszi első hullám kapcsán is azt mondtuk, és most, a második hullám kapcsán is az a határozott álláspontunk, hogy rendkívüli jogrendet kell hirdetni, a koronavírus miatti védekezéssel összefüggő döntéseket ebben a rendkívüli jogrendi állapotban kell a kormánynak meghoznia.

Itt voltunk mi is a parlamentben az elmúlt hetekben, amikor láttuk, hogy például a karanténzabályokkal összefüggő törvénymódosítás milyen lassan ment át a parlamenten - nem az önök hibájából, nem a mi hibánkból, egész egyszerűen a parlamenti ügymenet így néz ki. A koronavírus-járvány elleni védekezésben ilyen lassan döntéseket hozni nem lehet, ezért kell a rendkívüli jogrend, de egyébként ettől függetlenül az országnak és a parlamentnek működni kell, az ország előrelépésével és működésével kapcsolatos döntéseket nem indokolt rendkívüli jogrendbe terelni, az Országgyűlésben azért vagyunk itt, azért kapjuk a fizetésünket mindannyian, hogy ezeket meg tárgyaljuk.

Konkrétan ez a törvényjavaslat, ami előttünk van, az pedig azért kulcsfontosságú, mert hogyan egyébként itt több felszólalásban is elhangzott, a területet meg kellett menteni, lépni kellett, cselekedni kellett. A kormány nem tudott tovább várni, mert az a veszély fenyegetett, amit egyébként itt több ellenzéki képviselő is felvetett, hogy beépítésre kerül a terület, és akkor onnantól kezdve még nehezebb lett volna a méltó nemzeti emlékhely jellegnek a helyreállítása.

Ha ezen általános megjegyzéstől egy kicsit továbblépünk, akkor szeretnék reagálni először is Steinmetz képviselő úrnak a felvetésére. Megértettem az indokolással kapcsolatos felvetéseit, én azt látom, hogy tekintettel arra, hogy egy normaszöveg indoklása a törvény és a törvényjavaslat szövegével ellentétes módon nem értelmezhető, ezért teljesen egyértelmű, hogy itt, ahogy ön is említette, egy jelzőről van szó. De megértettem a felvetését, és már jeleztem is a kollégáknak. Előterjesztőként ez a mi felelősségünk, hogy az indoklás majd a törvény elfogadását követően minden kétséget kizáróan rendben legyen, úgy-hogy majd módosításokat fogok javasolni.

A terület további sorsával, illetőleg a nemzeti emlékhelyként történő hasznosításával kapcsolatban itt a vonatkozó törvény teljesen egyértelműen rendelkezik. Az emlékhellyé nyilvánítás előkészítésével, valamint az adminisztratív és ellenőrzési feladatok ellátásával a Nemzeti Örökség Intézet, vagyis a NÖRI vagy megbízva. A szervezet felméri, folyamatosan figyelemmel kíséri ezeknek az emlékhelyeknek az állapotát, megteszi az emlékhelyhez fűződő nemzeti érték megőrzéséhez, fenntartásához, bemutatásához szükséges intézkedéseket, és gondoskodik az emlékhelyhez fűződő nemzeti értéket hordozó örökség megismertetését, fejlesztését és bemutatását elősegítő programok kidolgozásáról és végrehajtásáról.

(16.40)

Ennek keretében a 302/2011-es kormányrendelet rendelkezik úgy, hogy a NÖRI elkészít egy éven belül egy használati tervet, és a fenntartáshoz szükséges intézkedésekkel együtt a NÖRI ezt az önkormányzat-

tal, tehát a terület tulajdonosával, vagyis most Kőbánya önkormányzatával egyetértésben terjeszti a miniszter elé. A miniszter ezt a tervet elfogadja, és ennek a tervnek a végrehajtása megkezdődik. Ehhez a kormány költségvetési támogatást rendel. Ez minden nemzeti emlékhely esetében, mind a 19 esetben így történt eddig is, és így fog történni a Királydomb esetében is, vagyis a 20. emlékhely vonatkozásában.

Keresztes képviselő úr említette, vitatható, hogy mely területek érintettek. Ez természetesen igaz. Itt azért konkrétan gyűlésekről van szó. Több száz éves történelmi távlatból rekonstruálni, hogy az egyes gyűlések kiterjedése meddig tartott, embert próbáló feladat. Éppen ezért mindenki arra koncentrál, hogy a királysátnak helyet adó legmagasabb pontot találja meg. Ez a nemzeti emlékhely közepe. Egyébként a javaslat ezt a helyet, ami önkormányzati tulajdonban van, azonosítja. A X. kerületi, kőbányai önkormányzat október 22-én megtartott egy kihelyezett ülést is a területen, és egy alpolgármesteri előterjesztésre egyhangúlag 15 képviselő-testületi tag támogató szavazatával fogadták el azt a határozatot, amely konkrétan így szól, szerintem itt minden szónak jelentősége van, és mutatja, hogy az Országgyűlés helyesen jár el, ha ezekre a területekre koncentrál: „A Királydomb jelenleg beépítetlen legmagasabb pontja, mint a középkori Magyar Királyság országgyűléseinek hagyományos színhelye nemzeti emlékhellyé nyilvánítására vonatkozó kezdeményezést támogatja.” Tehát erről szól ez a javaslat, a civil szervezetek ezt a területet szeretnék központi helyszíneként megjelölni, az önkormányzat ezt a helyszínt jelölte meg támogatandó területként.

Azt már csak a politikai gonoszok kedvéért teszem hozzá, hogy ezen az ülésen csak a Párbeszéd és az LMP helyi képviselői nem vettek részt, tehát ők nem nyilvánítottak véleményt a kérdésben (*Dr. Keresztes László Lóránt: Államtitkár úr, ez nagyon méltatlan megjegyzés volt.*), de nem feltételezem azt, hogy nem támoatnák a javaslatot.

Viszont azt hiszem, ezekből kiindulva teljesen egyértelmű, hogy melyek azok a területek, amelyekre koncentrálni kell. Más nemzeti emlékhelyek esetében még nem volt olyan, hogy magántulajdonba tartozó területet nemzeti emlékhellyé nyilvánítottak volna. Ez nyilván a tulajdonjog nagyon erős korlátozásának minősül. De természetesen semmi nem zárja ki azt, hogy amikor a NÖRI elkezdje ennek a területnek a vizsgálatát, a feltárását, akkor ezt követően javaslatot tegyen arra, hogy a nemzeti emlékhellyé nyilvánítandó terület kiterjesztésére tegyen javaslatot, tehát hogy egy ilyen típusú kezdeményezéssel éljen a miniszter számára. Akkor előfordulhat az is, hogy a terület a későbbiekben kibővül.

De még egyszer mondom, most az a legfontosabb, hogy a nemzeti emlékhellyé minősítés megtörténjen, és az utókor számára ezt a nagyon fontos történelmi szimbólumként is funkcionáló helységet és helyszínt meg tudjuk menteni. Ezzel összefüggésben

minden majdani támogató szavazatot itt az Országgyűlés színe előtt szeretnék megköszönni. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Orbán Balázs államtitkár úr. **Ügyrendben** jelentkezik a vita lezárása után Keresztes László Lóránt, de előtte elmondom, tisztelt Országgyűlés, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

S mielőtt áttérnénk a következő napirendi pontra, hallgatom Keresztes frakcióvezető urat.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Én vállalom, hogy megfeddjen engem, mert nem teljesen ügyrendi lesz a hozzászólás. Államtitkár úr, az LMP kőbányai képviselője, Tóth Balázs nem sokkal korábban tragikus körülmények között elhunyt. Támogatta ezt az ügyet, dolgozott ezért az ügyért. Azt gondolom, hogy az a politikai gonoszkodás az ön részéről, amit megfogalmazott, most nagyon mellé ment. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek az egyenlő bánásmód követelménye hatékonyabb érvényesítését biztosító módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. Az Igazságügyi bizottság által benyújtott előterjesztés T/13631. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Vejkey Imrének, az Igazságügyi bizottság elnökének, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném önöket tájékoztatni, hogy az Igazságügyi bizottság az egyes törvényeknek az egyenlő bánásmód követelménye hatékonyabb érvényesítését biztosító módosításáról szóló törvényjavaslat bizottsági önálló indítványként történő benyújtását a 2020. november 10-ei ülésén tárgyalta meg, és határozott arról 8 igen és 3 nem ellenében, hogy bizottsági javaslatként azt benyújtja a tisztelt Ház részére.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az alapjogok tiszteltben tartása és védelme az állam elsőrendű kötelezettsége. Az Alkotmánybíróság szerint az alapjogok védelmének parancsa azt a kötelezettséget rója az államra, hogy gondoskodnia kell az alapjogok érvényesüléséhez szükséges feltételekről. Az Alkotmánybíróság korábbi megállapítása szerint az alkotmány diszkriminációtilalmi rendelkezése a törvényhozót arra kötelezi, hogy az embereknek az alkotmányban tiltott hátrányos megkülönböztetését törvényben rendezze, és azt szigorúan büntesse.

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatálybalépése után megerősítette azt a megállapítását, hogy az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény az Alkotmánybíróság értelmezését követve határozza meg az egyenlő bánásmód követelményét és megsértésének egyes eseteit.

Az Ebk.-törvény tehát az Alaptörvény diszkrimináció tilalmára vonatkozó és esélyegyenlőségi rendelkezéseivel összhangban álló szabályozást tartalmaz. Az Egyenlő Bánásmód Hatóság létrehozása uniós jogon alapult, felállítására a faji és etnikai hovatartozástól függetlenül a személyek közötti egyenlő bánásmód elvének megvalósításáról szóló 2000. június 29-ei 2000/43/EK tanácsi irányelv 13. cikke teremtett kötelezettséget, 2002-ben pedig a nemi diszkriminációra is kiterjesztették az antidiszkriminációs testület létrehozására irányuló kötelezettséget.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tényként kell megállapítani, hogy az ombudsman fontos feladatköre az Alaptörvény diszkriminációtilalmi rendelkezéseinek érvényre juttatása is. Az ombudsman az egyenlő bánásmód sérelmét az alapvető jogok biztosi eljárásában, illetve a jogi szabályozás területén is vizsgálja. Jelenleg az ombudsman, bár széles körű vizsgálati jogkörrel rendelkezik, de hatósági jogkörei nincsenek, így a feltárt visszásságokat nem szankcionálhatja.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az egyenlő bánásmód és a diszkriminációtilalom megsértéséért hatósági hatáskörben való fellépés összhangban áll az Alaptörvény 30. cikk (1) bekezdésével, miszerint az alapvető jogok biztosa alapjogvédelmi tevékenységet lát el.

(16.50)

A diszkrimináció tilalma vagy az egyenlő bánásmód követelménye ugyanis olyan alkotmányos alapelv, melynek át kell hatnia az egész jogrendszerre.

Az Alaptörvény 30. cikk (5) bekezdése rögzíti, hogy az alapvető jogok biztosára és helyetteseire vonatkozó részletes szabályokat törvény határozza meg, amely lehetőséget biztosít új hatáskör ombudsmanhoz való parlamenti telepítésére.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az alapvető jogok biztosa az EBH integrálásával az egyenlő bánásmód követelményének még hatékonyabb érvényesülését biztosító jogintézmény fog létrejönni. Ez az elképzelés, vagyis az, hogy az antidiszkriminációs hatósági jogköröket az Országgyűlés által választott biztos gyakorolja, már a 2000-es évek elején felmerült az akkori nemzetiségi biztos által előterjesztett javaslatban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az egyre szélesebb spektrumban elismert emberi jogok védelme kifejezetten szükségessé teszi az állam egymástól függetlenül működő egyes jogvédő szerveinek az integrálását. Az országgyűlési különbiztosi rendszer helyébe lépő ombudsman eddigi működése a biztosíték arra, hogy

ez az integráció tovább erősíti az alapjogvédelem hatékonyságát. Ennek a folyamatnak része volt, hogy a Független Rendészeti Panasztestület feladatait 2020. február 27. napjától az alapvető jogok biztosa, az ENSZ által akkreditált nemzeti emberi jogi intézmény vette át.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az EBH feladatkörének átvételével minden korábbinál szélesebb vizsgálati és intézkedési jogkör áll majd az alapvető jogok biztosa rendelkezésére ahhoz, hogy felléphessen az alapvető jogok, közöttük is kiemelten az egyenlő bánásmódhoz fűződő jog érvényesülése érdekében. Az alapvető jogok biztosa az EBH valamennyi feladatkörét átveszi, beleértve a hatósági jogköröket is, melynek következtében a jövőben az alapvető jogok biztosa kötelező jellegű határozatot hozhat, és a jogsértővel szemben szankciót, jogkövetkezményt állapíthat meg.

Az alapvető jogok biztosa részére az Ebktv. szerinti feladatok ellátását egy elkülönült szervezeti egység segíti majd, melynek vezetője az egyenlő bánásmódot felelős főigazgató lesz.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján kérem, támogassák az egyenlő bánásmód követelménye hatékonyabb érvényesítését biztosító módosításról szóló T/13631. számú törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartii sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vejkey Imre képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni most. *(Dr. Völner Pál nemet jelez.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 15 perces időkeretekben. Elsőként megadom a szót Bajkai István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BAJKAI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ahogyan azt az Alaptörvényünk is deklarálja: Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Az alapjogok tiszteletben tartása és védelme tehát az állam kötelezettsége. Az állam köteles gondoskodni arról, hogy az alapvető jogok érvényesülésének feltételei biztosítottak legyenek. A kormány folyamatosan azon dolgozik, hogy ezen állami kötelezettségnek a legmagasabb színvonalon eleget tegyen megfelelő szabályozás kialakításával és olyan intézményrendszer létrehozásával, amely a leghatékonyabban képes fellépni az alapvető jogok védelme és az esélyegyenlőség megteremtése érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen törvényjavaslat célja, hogy az Egyenlő Bánásmód Hatóságnak az

Alapvető Jogok Biztosának Hivatalába történő integrálásával az egyenlő bánásmód követelményének még hatékonyabb érvényesülését biztosító intézmény jöjjön létre. Különösen fontosnak tartom már az elején tisztázni és hangsúlyozni, hogy az Egyenlő Bánásmód Hatóság nem szűnik meg, általános jogutódja az alapvető jogok biztosa lesz.

A baloldal a javaslat benyújtásakor azonnal az Egyenlő Bánásmód Hatóság totális felszámolásának hamis híresztelésébe kezdett, ami, úgy gondolom, teljes mértékben elfogadhatatlan. Ezért megkérem tisztelt képviselőtársaimat a baloldalon, hogy továbbra se terjesszenek valótlan állításokat. Az az elképzelés, hogy az antidiszkriminációs hatósági jogköröket az Országgyűlés által választott biztos gyakorolja, már a 2000-es évek elején felmerült, ugyanis az akkori nemzetiségi biztos előkészített egy erre vonatkozó javaslatot.

Tisztelt Ház! Az emberi jogok védelme szükségessé teszi az állam egymástól függetlenül működő egyes jogvédő szerveinek integrálását. Álláspontunk szerint az országgyűlési különbiztos rendszer helyébe lépő alapvető jogok biztosa eddigi működése a biztosíték arra, hogy ez az integráció erősíti az alapjogvédelem hatékonyságát.

Ennek a folyamatnak a része volt például az is, hogy a Független Rendészeti Panasztestület feladatait az év elején az alapvető jogok biztosa vette át. A Független Rendészeti Panasztestület alapvetően a rendőri intézkedéseket kivizsgáló olyan szervezet volt, mely a rendőri intézkedések során okozott alapjogsértéseket, aránytalan intézkedéseket vizsgálhatta. Így a panasztestülethez az fordulhatott, akinek a rendőrségről szóló törvényben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítőeszköz alkalmazása alapvető jogát sértette.

Ugyanezen alapjogsérelem esetén azonban az állampolgárok az ombudsmanhoz is fordulhattak. Az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalába történő integrálással a jogbiztonság érdekében ez a párhuzamos hatáskör megszűnt, méghozzá oly módon, ami egy magasabb szintű jogvédelmet eredményezett, hiszen az ombudsman mégiscsak az alapvető jogok érvényesülését biztosító legfőbb jogintézmény Magyarországon.

Az Egyenlő Bánásmód Hatóság beolvad az alapvető jogok biztosának intézményrendszerébe, és annak keretében fogja tovább végezni a munkáját. Ehhez szükséges a javaslatban szereplő jogszabályok módosítása. Az ombudsman jogköreit és az eljárási szabályokat is szükségszerűen módosítani kell.

A jogvédelem magának az alapvető jogok biztosának is a feladata. Az egyenlő bánásmód, az alapjogi sérelmekkel kapcsolatos ügyeknek a vizsgálata, azt gondolom, hogy magasabb szintre fog kerülni ennek a területnek a jogi felelősségrendszer. Bekerül egy olyan intézményrendszerbe, ami egy egységesebb, de

mégis magasabb szintű figyelmet fog jelenteni mindenki számára.

Amikor az Egyenlő Bánásmód Hatóságról van szó, akkor elsősorban arra kell összpontosítani és azt kell megnéznünk, hogy ez az intézmény eddig a feladatait hogyan töltötte be, és ahogy az Alaptörvényünkben következik, milyen lehetőség van arra, ahogy ezt az alkotmányosságunk és az Alaptörvény is megfogalmazza, hogy biztosítsuk az alapvető jogok, így az egyenlő bánásmódról szóló jogszabályban meghatározott elvek érvényesülését.

Nem kétséges, hogy az Alaptörvényből következik, ezt a 64/1991-es alkotmánybíróági döntés is alátámasztotta, és kimondta, hogy az államnak a kötelessége, hogy az alapjogok védelméről nemcsak jogszabályi tilalmakkal, hanem konkrét intézményekkel is gondoskodik, tehát ennek a biztonságát az állam felölőssége megteremteni. Azt, hogy ezt milyen formában teszi meg, és mely szervezeti rendszerben, viszont a jogalkotónak jogában áll eldönteni, és maga az állam is saját maga fogalmazhatja meg ez irányú intézményrendszerét, és ezt ő maga is állítja föl.

(17.00)

Tulajdonképpen jelen esetben, amikor erről a törvényjavaslatról beszélünk, illetve az Egyenlő Bánásmód Hatóság szerkezetéről, az intézményrendszerben való elhelyezkedéséről, illetve magáról a közigazgatási jogi vonatkozásáról, akkor azt kell mondanunk, hogy az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalában történő elhelyezése, ahogy ez egyébként a jogszabályban meghatározott, és ahogy a teljes jogutódlást maga ez a törvénytervezet is kimondja, azt jelenti, hogy az intézményrendszer és a vonatkozó jogszabályok változatlan továbbélése és továbbalkalmazása azokkal a módosításokkal együtt, amelyek egyébként az alapvető jogok biztosának a jogállásával, jogkörével kapcsolatosak, változatlanul biztosítja, sőt véleményünk szerint ez még magasabb szinten, egy magasabb szintű szervezeti rendszer keretében belül fog megvalósulni.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt gondolom, hogy a törvényjavaslat szolgálja az egyenlő bánásmódról szóló jogszabályban meghatározott érdekek és jogok védelmét, tehát változatlanul biztosítja azt. Ugyanakkor arra is lehetőséget ad - a jogszabály konkrét idézése nélkül szeretném ezt elmondani -, hogy az alapvető jogok biztosának eljárása is változatlan maradjon, tehát az ő jogkörébe eső vagy korábbi jogkörébe eső feladatokat is el tudja látni, emellett pedig kiegészülnek a jogkörei, illetve kiegészülnek a feladatai az Egyenlő Bánásmód Hatóságra vonatkozó korábbi jogszabályi lehetőségekkel. Ezt a magam részéről egy komplexebb, teljesebb és magasabb szintű szabályozásnak tartom.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat célja az, hogy jobb legyen a feladatellátás, mint eddig volt, magasabb szinten, hatékonyabban kerüljön sor a diszkriminációs ügyek kivizsgálására. Fontosnak tartjuk az egyenlő bánásmód követelményének megvalósulását, a diszkriminációs folyamatok felismerését és megelőzését, valamint azt, hogy minden ember számára megfelelő jogorvoslati lehetőség álljon rendelkezésre, akit diszkrimináció, azaz hátrányos megkülönböztetés ér.

Az elhangzottakra tekintettel a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Jó napot kívánok! Köszönöm szépen, képviselő úr. Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka véleményét hallhatjuk. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán nem árulok el vele nagy titkot, ha elmondom, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem támogatja ezt a törvényjavaslatot.

Nyilván fel kell tennünk magunknak azt a kérdést, hogy vajon jó-e ez a törvényjavaslat, követendő-e, illetve azok az okok, amelyek fel vannak sorolva, valósak-e, okszerűek-e és valóban ezt a megoldást kell-e választanunk. A korábbi felszólalók részéről elhangzott, hogy a leghatékonyabb fellépést kell biztosítani ezen a területen az alapvető jogok biztosítása érdekében, amivel teljes mértékben egyetértünk. Szerintem itt az Országgyűlésben valamennyi parlamenti pártnak, valamennyi frakciónak érdeke az, hogy az alapvető jogok a legmagasabb szinten legyenek biztosítva mindenki számára és elkerüljük a hátrányos megkülönböztetést, Magyarország ne erről szóljon, hogy ilyen létezik az országban. Azt gondolom, ha erről van szó és bármelyik frakciónak felteszük ezt a kérdést, minden frakció igennel fog rá válaszolni. A másik kérdés az, hogy valóban melyik az a módszer, az a rendszer, amely a leghatékonyabban tudja megoldani az állampolgárok hatékony megvédését a hátrányos megkülönböztetéstől, illetve hogyan tudunk fellépni leghatékonyabban annak érdekében, hogy az alapvető jogok biztosítottak legyenek mindenki számára.

Azt láttuk, hogy 15 éven keresztül működött az Egyenlő Bánásmód Hatóság, és azt is láttuk, hogy az Egyenlő Bánásmód Hatóság működésével kapcsolatban semmilyen kivétlnivalót nem találtak, semmilyen probléma sem a kormánypártok, sem az ellenzék részéről igazán nem fogalmazódott meg, a kormánypártok mindig is elfogadták a beszámolót, tudomásul vették, semmilyen kifogás nem volt ezzel kapcsolatban. Még azt is meg kell jegyezni, hogy nyilván bizalmi ember is volt a hatóság élén, hiszen az a Honecz Ágnes a

vezetője, aki ugyanabba a szakkollégiumba járt, ahova Orbán Viktor és az a csapat, amelynek jó része ma a Fidesz vezetésében található. Tehát itt még bizalmi válságról sem nagyon beszélhetünk.

Akkor mi az, ami okként előkerül? Azt mondjuk, hogy a szakmai munkával semmilyen probléma nem volt, mert sehonnan nem érkezett eddig jelzés, a kormányzat részéről elméletileg bizalmi válságról sem beszélhetünk, így egyszerűen érthetetlen, hogy ma miért hozza ide a kormány ezt a törvényjavaslatot, illetve nem a kormány, hanem KDNP-s javaslatra került ide, és vizsgáljuk ezt a kérdést. Akkor az ember elkezd nézni e törvényjavaslat általános indoklását, hogy ugyan hogyan fogalmazzák meg, miért van erre szükség. Itt értek a legnagyobb meglepetések, amikor láttam azt, hogy bizony, alkotmánybíróági határozatokra hivatkozik a tisztelt előterjesztő, mégpedig a 64/1991. december 17-ei alkotmánybíróági határozatra, erre hivatkozik, hogy az előírja, hogy tulajdonképpen ezt kellene tennünk. Ha megnézzük, gyakorlatilag harminc év telt el ezen alkotmánybíróági határozat óta.

Azonban még szeretnék hivatkozni egy dologra. Én megkerestem ezt az alkotmánybíróági határozatot is, hogy lássam, miről szól: az Alkotmánybíróság megállapítja - ez a tárgya ennek a hivatkozott határozatnak, ezt a rendelkező részből idézem -, hogy a terhességmegszakításra vonatkozó szabályok rendeletben való meghatározása alkotmányellenes. Hát, itt nagy csend és ültem egy darabig, hogy hogy jön a terhességmegszakítás szabályozása ehhez a kérdéskörhöz, hogyan jön az Egyenlő Bánásmód Hatóság összevonása az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalával; nem értettem. Még egy mondatot tartalmazott a rendelkező része ennek az alkotmánybíróági határozatnak, mégpedig azt mondja, hogy mulasztásos törvénysértést az Országgyűlés részéről az Alkotmánybíróság nem állapít meg. Tehát ez mit jelent? Ez azt jelenti, hogy nincs lépéskényszerben az Országgyűlés, semmilyen olyan döntést nem kellene hozni, amit az Alkotmánybíróság előírt volna, amely a törvényhozót kötelezné arra, hogy változtasson a jogszabályon.

Na de van egy másik alkotmánybíróági határozatra történő utalás az általános indoklásban, ez pedig a 41/2007. június 20-ai alkotmánybíróági határozat. Ezt szintén megkerestem, ennek az indoklása tartalmaz egy pontot, ahol talán párhuzamot lehet vonni, de hangsúlyozom, a rendelkező részben egy szó sincs. Ennek az alkotmánybíróági határozatnak az indoklásában, a legvégén találunk egy pontot, ez pedig az alkotmány 70/A. §-ának (2) bekezdésére utal, amely a törvényhozót arra kötelezi, mondja, de ez az indoklás egyik utolsó mondata, hogy a tiltott hátrányos megkülönböztetést büntesse, tehát minden esetben jogkövetkezményt kell fűzni a törvényben - mondja ezt a határozat. Akkor az ember előveszi ezt a 2007-es alkotmányt, amely akkor hatályban volt, amelyre hivatkozik az Alkotmánybíróság, és mit találunk? Ez, bizony, az 1949. évi XX. törvény 70/A. §-ára vonatkozik. Tehát ha

megnézzük, ugyanígy az előző alkotmánybíróági határozat, az 1991-es is az 1949. évi XX. törvényre, az alkotmányra vonatkozó megállapításokat tartalmaz.

Tehát nagyon furcsállom, hogy pontosan az a kormánypárt hivatkozik a korábbi alkotmányra, aki így dobta ki a régi alkotmányt és hozta meg úgy, ahogy, és most ne firtassuk, hogyan, ezt az Alaptörvényt, ezt a gránitszilárdságút, amit holnap kilencedik alkalommal fogunk majd módosítani, szinte egész rövid idő alatt. Ha úgy nézzük, végül is gyakorlatilag ez átlagosan évente egy módosítása a gránitszilárdságú Alaptörvénynek, akkor talán nem is olyan sok. Bár azt mondták, én emlékszem, talán olyan javaslatok voltak ezzel kapcsolatban, hogy évtizedekig ne lehessen hozzányúltni az alkotmányhoz és senki ne tudja módosítani, mert ez annyira jóra és annyira tökéletesre sikerült.

Most ehhez képest én nem értem, hogy ma a KDNP, illetve az előterjesztő és a kormány hogyan hivatkozhat a korábbi alkotmányra, a korábbi alkotmányban megfogalmazott hiányosságokra vagy kötelezettségekre adott esetben, illetve hogyan hivatkozhat olyan alkotmánybíróági határozatokra, amelyek egyértelműen és kizárólagosan csak a régi, teljes mértékben hatályon kívül helyezett alkotmányra alapulnak. Hozzáteszem, ezek a rendeletek sem mondják ki a rendelkező részben egyik helyen sem azt, hogy az Országgyűlésnek bármiféle lépést kellene tennie ebben az ügyben. Sőt, mint mondtam is, a mulasztásos törvénysértésre vonatkozó kérelmet is elutasította az Alkotmánybíróság, megállapítva, hogy az Országgyűlésnek ezen a területen semmiféle mulasztása sincs.

(17.10)

És hogyha visszatérek itt a 41/2007-es alkotmánybíróági határozatra, amely ugyan az indoklásban azt mondja, hogy minden esetben jogkövetkezményt kell fűzni a törvényben hátrányos megkülönböztetés esetén, amely egyébként nem tartalmaz kötelezettséget az Országgyűlés részére, illetve a régi alkotmányon alapul, de még akkor is azt mondom, hogy az Egyenlő Bánásmód Hatóság esetében ezek érvényesültek, hiszen nekik lehetőségük volt minden esetben a jogkövetkezményeket, a megfelelő szankciókat hozzáfűzni az elkövetési magatartáshoz, azokhoz, amelyeket korábban megvalósítottak.

És ha már beszéltünk arról, hogy a leghatékonyabban tudjon fellépni, és beszéltünk arról, hogy eddig mindig el lett fogadva az Egyenlő Bánásmód Hatóságának a tevékenysége, és semmi kritika nem volt ezzel kapcsolatban, én azért átnézegettem sok határozatát, ami az Egyenlő Bánásmód Hatóság honlapján fenn volt, és ebből megállapítható, hogy igenis az Egyenlő Bánásmód Hatóság akkor, amikor valamiféle megkülönböztetést látott ember és ember között Magyarországon, akkor, amikor látta, hogy hátrányos helyzetbe kerülnek valakik bórszín, nem vagy bármilyen más ok miatt, akkor igenis kőkeményen fellépett,

és nagyon komoly szankciókat szabott ki, és valamennyi esetben lehetősége volt arra, hogy kiszabja ezeket az összegeket, és bizony volt lehetősége arra, hogy a hátrányos jogkövetkezményeket alkalmazza, mégpedig ezeket teljesen következetesen is tudta alkalmazni.

Egyébként még azt is szeretném megjegyezni, hogy kicsit furcsa jogdogmatikailag is ez a kérdés, hogy most az Egyenlő Bánásmód Hatóságtól áthelyezik ezeket a jogokat az alapvető jogok biztosához, hiszen az alapvető jogok biztosja az Országgyűlésnek egy kinyújtott karja, amely elméletileg nem arra jött létre, hogy hatósági tevékenységet végezzen, hanem az alapjogok megfelelő védelme a feladata, és éppen ezért nem kapott hatósági jogköröket korábban, hiszen jogdogmatikailag nagyon furcsa az, amikor odaprezentáljuk a hatáskört az Országgyűlés egyik szervéhez, amely elméletileg végrehajtói hatalmat nem gyakorolhat Magyarországon, hiszen a törvényhozó hatalom és a végrehajtó hatalom hatalmi ágak elkülönülése miatt nem szerencsés semmi esetben sem, ha ezentúl ide fogjuk telepíteni ezeket a szankciókat.

Tehát mindezek alapján meg kell hogy állapítsuk, hogy nem látjuk a megfelelő indokot arra, hogy miért történt meg ez a választás, és nem látunk megfelelő okot arra, hogy valóban támogassuk is ezt a törekvést a kormánynak.

Mi azt látjuk, hogy folyamatosan egy központosítás valósul meg az Orbán-kormány részéről, mindent igyekszik néhány személy jogkörébe helyezni. Megkérdezném: talán nincsen elég megbízható emberük arra, hogy ezeket a hivatalokat vezessék? Most már csak négy-öt embert látnak az országban alkalmasnak arra, hogy ezeket a funkciókat betöltsék, és igyekeznek elvenni, és egy-egy teljesen megbízható, mondjuk azt, Pólt Péternek a kezébe helyezni ezeket a szálakat? És most már, úgy látszik, csak három-négy, esetleg öt ilyen ember van a Fidesz látókörében, és bizony így lassan a királyság helyreállítása fog majd megtörténni azzal, hogy összevonjuk a hatásköröket, és majd egy-egy ember kezében fog ez is összpontosulni.

Még egy dologra szeretném felhívni a figyelmet. Szerintem egyébként ez a mostani módosítás a jelenlegi Alaptörvénybe ütközik, mégpedig az Alaptörvény 30. cikkének (2) bekezdésébe, amely kimondja, hogy az alapvető jogok biztosja az alapvető jogokkal kapcsolatban tudomására jutott visszasságokat kivizsgálja vagy kivizsgáltatja; orvoslásuk érdekében általános vagy egyedi intézkedéseket kezdeményez. Nem szankcióról beszél az Alaptörvény, meg sem említi, hogy szankcióra lenne lehetőség. Az, hogy ki kell vizsgálni, az tény. Az, hogy az orvoslásuk érdekében meg kell tenni az intézkedéseket, az is tény. Éppen ezért van az, hogy az alapvető jogok biztosja megállapít valamit, ajánlásokat fogalmaz meg, illetve a megfelelő hatósági jogkörrel bíró szervek majd esetleg abban az esetben, ha bírságolást látnak célszerűnek kiszabni, akkor azt majd ki fogják szabni, de szerintem ezzel a

törvényjavaslattal egyébként az Alaptörvénybe ütköző cselekedetet hajt végre a kormánypárti többség, amennyiben megszavazásra fog kerülni.

Egyébként jól mutatja az a tény is az eddig általam elmondottakat, hogy semmilyen hatósági jogköre nem volt az alapvető jogok biztosának eddig, és most nagyon furcsa lesz, hogy a hivatalnak az egyik része majd hatósági jogkörökkel rendelkezik, a másik része pedig továbbra sem fog végrehajtói hatalommal bírni, hatósági jogkörei továbbra sem lesznek.

Vagy talán még egy eldöntendő kérdést tennék fel: talán zavarta a Fideszt az Egyenlő Bánásmód Hatóságnak egy-egy kivizsgálása, egy-egy megállapítása, egy-egy bírsága? Talán ez volt az, ami miatt, tudjuk nagyon jól, hogy ilyen esetekben a Fidesz-KDNP hogyan szokott reagálni, hogy dühből, első dühből, első felindulásból azonnal tegyünk valamit, ilyen volt például a bírák kényszernyugdíjazása 8-9 évvel ezelőtt. Lehet, hogy ez is egy ilyen kérdés. Erre, azt hiszem, csak önök tudják a választ.

Mi ebben semmiképpen nem kívánunk közreműködni, mi ezt a törvényjavaslatot nem támogatjuk. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Elnök úr, parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Igazságügyi bizottság által T/13631. szám alatt benyújtott törvényjavaslat, amely az egyes törvényeknek az egyenlő bánásmód követelménye hatékonyabb érvényesítését biztosító módosításáról szól, a kereszténydemokraták által támogatandó. Támogatandó, mert az alaptörvényi alapjogok tiszteletben tartását és védelmét az állam elsőrendű kötelezettségének tartjuk.

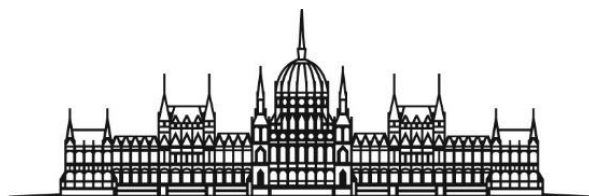
Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Egyenlő Bánásmód Hatóság közel húsz évvel ezelőtti létrehozása is már ezt a célt szolgálta, de közben meghonosodott hazánkban az ombudsman intézménye is. Az ombudsman fontos alapköre *(sic!)* az Alaptörvény diszkriminációtilalmi rendelkezéseinek érvényre juttatása, ami azt jelenti, hogy az egyenlő bánásmód sérelmét az ombudsmani eljárás keretei között már évek óta vizsgálják, azonban mindezt hatósági jogkör nélkül. Ez azt jelentette, hogy az ombudsman a feltárt visszasságokat bár megállapította, de nem szankcionálhatta.

(Folytatás 167/2-ben!)

Országgyűlési Napló

Figyelemmel a fentiekre és arra, hogy az Alaptörvény 30. cikk (1) bekezdése az ombudsman alapjogvédelmi tevékenységet lát el, szükségesnek tartjuk, hogy hatósági jogkörrel is rendelkezzen. Az Alaptörvény 30. cikk (5) bekezdése pedig rögzíti, hogy az ombudsmanra vonatkozó részletes szabályokat törvény határozza meg, ezért ha hatósági jogkört akarunk hozzá telepíteni, akkor arra törvényt kell alkotnunk, arra ezt az általános vitát kell lefolytatnunk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ami pedig az EBH integrálását illeti az ombudsmanhoz, az egy magasabb szinten, jogutódlással megszüntetve történő megőrzés, ahogy azt részletesen kifejtette Bajkai István képviselőtársam is, és mindezt annak érdekében, hogy az egyenlő bánásmód követelményének még hatékonyabb érvényesülését tudjuk biztosítani. Egyébként már ez is elhangzott, hogy nem nóvumról van szó, hanem a 2000-es évek elején már felmerült az akkori nemzetiségi biztos által javasoltan.

Az ombudsman eddigi működése is biztosíték arra, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy ez az integráció erősíti az alapjogvédelem hatékonyságát. Az EBH feladatköreinek átvételével minden korábbinál szélesebb vizsgálati és intézkedési jogkör áll majd az ombudsman rendelkezésére ahhoz, hogy felléphessen az alapvető jogok, közöttük is kiemelten az egyenlő bánásmódhoz fűződő jog érvényesülése érdekében.

Az ombudsman az EBH valamennyi feladatkörét átveszi, beleértve a hatósági jogköröket is. Az ombudsman tehát a jövőben kötelező jellegű határozatot hozhat, és a jogsértővel szemben végre szankciót is kiszabhat. Az ombudsman részére az Ebktv. szerinti feladatok ellátását egy elkülönített szervezeti egység segíti majd.

(17.20)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a KDNP parlamenti frakciója támogatja az egyenlő bánásmód követelménye hatékonyabb érvényesítését biztosító módosításról szóló T/13631. számú javaslatot, törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Varga László képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője következik, de kötelességem hozzátenni, hogy az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját: először Varga képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, majd utána megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak. Jegyző úr, parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim!

Az a lehetőség, hogy megosztva mondhatom a vezérszónoklatot Gurmai Zitával, az nyilván lehetőség

arra is, hogy picit más megvilágításból közelítsem meg az előterjesztést, illetve annak, itt az Országgyűlésen belüli közvetlen előzményéről mondjak néhány gondolatot. Mert azt gondolom, hogy jó hosszú érveleket hallhattunk itt arról, hogy mennyire fontosnak tartják a kormánypárti képviselők az egyenlő bánásmódot, ennek a követelményét, ennek a követelménynek az érvényesülését, amely az Alaptörvényben garantált, és természetesen az ombudsman intézménye majd a jövőben ezt mennyire hatékonyan és egyetemesen tudja majd kezelni.

Ugyanakkor mégiscsak arról van szó, hogy egészen múlt hét hétfőig erről a kérdésről egyetlen szó nem esett itt az Országgyűlésben, és a magyar társadalomban sem merült föl semmiféle hasonlóra, semmiféle hasonló előterjesztésre igény.

Ugye, szerintem egy előterjesztésnél azért a nulladik pont mindig az, hogy megvizsgáljuk, hogy szükség van-e a konkrét előterjesztésre. Én azt szeretném mondani, és ezzel elárulom majd a frakciónk szavazási magatartását is, hogy erre az előterjesztésre semmi szükség nincs.

Talán egy ilyen helyzetben, amikor járvány van az országban, társadalmi és gazdasági válság, olyan időszak jön, amikor egyébként nagyon sok kemény döntést kell meghozni egészségügyben, társadalomban, az élet minden területén, és nagyon sok helyzetben van egyenlő bánásmódra szükség. Lehet, hogy ennek a fajta egyenlő bánásmódnak az önök hétköznapi politikájában a nyomait sem nagyon látjuk, és akkor minek ehhez egy hatóság, de nem szeretném én ezt a kérdést így sarkítani meg így politizálni ezzel a dologgal.

Az Egyenlő Bánásmód Hatóságnak a tevékenysége önmagáért beszél. Tehát nem kell ehhez ilyen politikai beszédeket mondani. Az elmúlt 15 évben közmegelegedésre végezte ez a hatóság a tevékenységét, utolsó mentsvára volt sokszor kisembereknek, nemzetiséghez tartozóknak, bármilyen szempontból kisebbséghez tartozóknak ebben az országban, hatékony jogvédelem volt a tevékenysége során. Igen, bíróságokat szabott ki, és sok olyan állásfoglalása is volt természetesen, ami adott esetben kormánypárti képviselőknek vagy, mondjuk, a kormány tagjainak nem tetszhetett. Ez előfordulhatott. Ugyanakkor közmegelegedésre végezte ez a hatóság a tevékenységét, és még egyszer mondom: múlt hét hétfőig fel sem merült semmiféle átszervezésnek a kérdése ebben a tekintetben.

Hétfőn ülésezett, múlt héten, délelőtt tíz órakor az Igazságügyi bizottság, három napirendi pontot megtárgyalt annak rendje és módja szerint, körülbelül egy órán keresztül tartott. Ezután, ugye, elnök úr elmondta, hogy várhatóan mikor lesz a héten ülés. Szóba se került az, hogy nagyon rövid időn belül, másnap, kedden reggel fél 9-kor egy előterjesztést tárgyal az Igazságügyi bizottság. Erről hétfőn este kaptunk értesítést úgy, hogy első körben a parlament honlapján, ugye, csak kipontozott módon látszott, hogy itt

valamilyen előterjesztés fog következni, és nyilván látszott, hogy az Igazságügyi bizottság indítványként kívánják behozni ezt az előterjesztést.

Másnap reggel ellenzéki képviselőtársaimmal ott voltunk a bizottsági ülésen, és nyilván érveltünk amellett, hogy ha bármilyen szándékuk van, akkor azt is illő volna kormány-előterjesztésként, kellő hatástanulmányokkal alátámasztva és az érintettekkel egyeztetve behozni. Nem beszélve arról, hogy itt egy átfogó hálózat is van e mögött a hatóság mögött, aminek a jövőjével kapcsolatban így azért komoly kérdőjelek vannak.

Semmiféle ilyen vizsgálatról, hatástanulmányról nem tudunk. Én úgy érzékeltem - akkor ugye, a bizottságban Vejkey elnök úr vezette az ülést, Bajkai képviselőtársam ült az előterjesztő székében, én úgy érzékeltem -, és tényleg nem akarom önöket azzal vádolni, hogy önök tudtak erről a hétfői napon délelőtt; szerintem nem tudtak. Jöhetett délután egy megrendelés, amit, úgy tűnik, hogy most már kellő érvrendszerrel, retorikai fordulatokkal is alátámasztanak, magyarul: azt a kérdést, hogy ezt a hatóságot ebben a formában megszüntetik, még akkor is, ha az ombudsmani jogutód... - értjük. De mégiscsak egy 15 éven át közmegelegedéssel működő hatóságot vernek szét.

Nyilván megszavazták ezt az indítványt ott, a bizottsági ülésen, és most itt tárgyaljuk az Országgyűlés előtt. Azonban változatlanul azt tudom mondani, hogy ennek az előterjesztésnek a Ház elé hozatalára semmiféle társadalmi igény, valódi indok nem merült föl. Tulajdonképpen Bajkai képviselőtársam fogalmazta meg akkor az Igazságügyi bizottság ülésén, hogy hát, ezt a kérdést a jogalkotó úgy szabályozza végül is, ahogy gondolja.

Én ezt értem, csak Magyarországon szerintem akkor kell ilyen volumenű előterjesztéseket behozni és megtárgyalni itt az Országgyűlésben, ha erre társadalmi igény van, ha valójában ezzel az emberek élete jobb lesz. Az egyenlő bánásmód követelményét hatékonyabban és jobban tudjuk a valóságban is érvényesíteni a hétköznapokban. Ez az előterjesztés nem ilyen, arra buzdítom önöket, hogy vonják ezt vissza. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gurmai Zita képviselő asszony az MSZP frakciójának másik vezérszónoka. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Régóta mondjuk, hogy a Fidesz egy embertelen és igazságtalan világot épít. A Fidesz minden törekvése arra irányul, hogy ebben az országban legyenek olyanok, akiknek mindig igazat adnak, és legyenek olyanok, akiknek sohasem lehet igazuk.

Kimondhatjuk, hogy az elmúlt tíz évben a Fidesz szisztematikusan felszámolta, megszüntette az egyenlő

bánásmódot, sőt intézményesítette a hátrányos megkülönböztetést jogszabályaiban, intézkedéseiben és intézményeiben, és ezt várta el alárendeltjeitől is. Most pedig ennek a folyamatnak az utolsó lépéseként megszünteti az Egyenlő Bánásmód Hatóságot is. Ennél önleplezőbb döntést még nem hozott a Fidesz.

Az Egyenlő Bánásmód Hatóság megszüntetése ugyanis mindent elárul a kormánypártok embertelen értékrendjéről, igazságtalan világnézetéről. Önök, tisztelt fideszes képviselőtársaim, ezzel a lépésükkel Magyarországon intézményesítik a hátrányos megkülönböztetést. Az Egyenlő Bánásmód Hatóság a lehető legszélesebb körben biztosította a jogérvényesítést a hátrányos helyzetű diszkriminációnak kitett emberek számára.

Hiába mondják most önök azt, hogy csupán egy feladatkört csoportosítottak át, ez egyszerűen nem igaz. Már a törvényjavaslat benyújtása is puccszerűen történt, hiszen az önálló képviselői indítvány mint forma, kizárja a kötelező egyeztetési eljárásokat. Pedig ez az emberi méltóságot, az esélyegyenlőséget érintő kérdésekben mégiscsak magától értetődő kellene hogy legyen. Ezen túlmenően pedig a törvényjavaslat részletei is arról árulkodnak, hogy itt nem csupán hatáskört csoportosítanak át, hanem egészen egyszerűen megszüntetik az eddigi jogérvényesítések gyakorlatát.

De nézzük csak, hogy mi is zavarja önöket! Az egyenlő bánásmódról és az egyenlőség előmozdításáról szóló törvény elfogadását 15 évvel ezelőtt két éves egyeztető, előkészítő munka előzte meg. Ennek eredményeként Európa egyik legjobb, a diszkrimináció elleni fellépést a legszélesebb körben biztosító szabályozás született. A törvény ugyanis nemcsak az irányelvek által megkövetelt, védett tulajdonságok, hanem összesen 19 tulajdonság esetében biztosítja a diszkriminációnak kitett emberek jogérvényesítését, az etnikai hovatartozás, a nem, a kor, a szexuális identitás, a családi és egészségi állapot, de még a társadalmi származás esetére is.

A törvény a foglalkoztatáson túl az összes köz- és magánszolgáltatás - beleértve az egészségügyet és az oktatást - esetén biztosítja az egyenlő bánásmód megsértőivel szembeni fellépést.

A törvény időtállóan bizonyult, még akkor is, ha 2010 után itt-ott belenyúltak, például a szeretetteljes szegregáció érdekében vagy a szakértőket felvonultató Egyenlő Bánásmód Tanácsadó Testület kiiktatásával. Most azonban önök a teljes Egyenlő Bánásmód Hatóságot szüntetik meg.

(17.30)

Sem a törvény szövege, sem az indoklás nem győzött meg róla, hogy valóban a diszkrimináció elleni hatékonyabb fellépés a kiváltó ok. Az önálló indítvány benyújtója például nem sokat bíbelődött a kodifikáci-

óval, egyszerűen beleírta a törvénybe, hogy az országgyűlési biztos az egyenlő bánásmódot érintő ügyekben hatóságként jár el, mégpedig az egyenlő bánásmódról szóló törvény alapján. Ezzel azonban az országgyűlési biztosról szóló törvény és maga az intézmény is egy befolyásolható és ellentmondásos torzítóvá vált.

A biztos például eddig nem rendelkezett hatósági jogkörrel, ez minden ombudsman típusú szervezet működésétől idegen. Idegen az ombudsmani szereptől az is, hogy például a foglalkoztatás és a szolgáltatások területén elkövetett egyedi jogsértésekkel foglalkozzon. Az egyenlő bánásmódról szóló törvény ugyanis a szolgáltatások körében megadta a lehetőséget arra, hogy a kereskedelemtől a szórakoztatóiparig vizsgálta a diszkriminációt, de például egy megkülönböztetést tartalmazó hirdetés esetében is eljárjon. Az országgyűlési biztos pedig elsősorban az alkotmányos visszasságokat vizsgálta, amelyek az állami vagy önkormányzati szervezetek működésében tapasztalható, és főszabályként nem is egyedi kérelmekre, hanem vizsgálati programja alapján.

Szólni kell arról is, hogy a hatóság számos, a hatósági eljárásokon túlmutató feladatot is ellátott, ami a főosztályá süllyesztett szervezeti egység feladata lenne a jövőben is. De kérdelem én: a függetlenség csorbításával szabadon dönt-e az új szervezet a civil kapcsolatokról, kutatásairól, az antidiszkriminációs ismeretek terjesztéséről, az ügyek nyilvánosság elé tárásáról? Az országgyűlési biztos eddigi tevékenységét látva ez több mint aggályos. Az ENSZ és az Európai Unió emberi jogi dokumentumai a függetlenség kritériumai között említik a hatásköri, szervezeti, költségvetési függetlenség garantálását. Ezek egyike sem olvasható ki a törvényjavaslatból. Sőt, a készítőink inkább törekedtek a független döntés lehetőségének kizárására a személyi garanciák kiiktatásával.

Az Egyenlő Bánásmód Hatóság elnökét eddig a kormányfő javaslatára a köztársasági elnök nevezte ki, még hozzá kilenc évre. A benyújtott javaslat szerint az Egyenlő Bánásmód Hatóság feladatait a jövőben ellátó biztos erre a célra létrehoz egy elkülönült szervezeti egységet, amelynek vezetője, a főigazgató felett ő gyakorolja a munkáltatói jogokat. Ráadásul a javaslat azt is biztosítja, hogy az ombudsman az egyenlő bánásmódról szóló törvényben meghatározott feladatai ellátása során személyesen és erre felhatalmazott munkatársa útján is eljárhat.

Hát, mi ez, ha nem a hatósági eljárásokban egyébként tiltott hatáskörrelvonás? Már a lehetőség megteremtése is ijesztő, hogy egyes ügyekben a politikai ízlés vagy az ideológiai elkötelezettség alapján hozzanak döntéseket. Megismétlem, amit az előbb mondtam: amit most a Fidesz létrehoz, egy jogi és szervezeti torzó lesz. Ez az új felállítás alkalmatlan lesz arra a feladatra, amit az Egyenlő Bánásmód Hatóság eddig ellátott. Hiába lesz a hatáskör címzettje a biztos, és hiába kapja a feladatot egy általa létrehozott elkülönült szervezeti egység, az önállóságuk megszűnik.

És ugyanez a helyzet az eddigi működésbe beépített szakmai és jogértékesítési garanciákkal is, amelyek szintén eltűnnek.

Ezért teljesen nyilvánvaló, hogy az Egyenlő Bánásmód Hatóságot a Fidesz valójában megszünteti. Ami marad, az a jog érvényesítésének csupán a látzata lesz. Szégyelljék magukat! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Sebián-Petrovszki László képviselő úr, a DK vezérszónoka következik. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Az előző hozzászólások alapján kiderült, hogy térdig gázolunk a vérben ennek a törvényjavaslatnak a kapcsán, olyan sok sebből vérzik, és nyilván ezt én csak szaporítani fogom, nem is tudnék mást tenni.

Azt gondolom, hogy akkor kell törvényt alkotni, vagy akkor kell egy meglévő törvényt módosítani, ha vagy nincs valami szabályozva, vagy nem jól működik, nem jó az a dolog, ami abban van. Ebben az esetben, az előttem szólók is ezt bizonyították, és mindjárt én is példákkal fogom ezt bizonyítani, egyikről sincs szó. Egy olyan dologról beszélünk, ami évtizedekkel ezelőtt létrejött és működik, és mindenki, minden egyes szereplő szerint jól működik, és egy sikeres hatóságról van szó. A sikerest értsük most úgy, hogy az állampolgárok fordulhatnak hozzá az ügyes-bajos dolgaikkal, ott minden jel szerint valóban foglalkoznak ezekkel a gondokkal, és valóban utána valamiféle eredménye van annak, például büntetés, például elmarasztalás, például bármiféle reagálás egyes ügyekre. Ez nagyon ritka egyébként a mai Magyarországon. Nem nagyon lehetne mondani további olyan hatóságot vagy hivatalt, amelyekre ezt mondhatnák az állampolgárok, itt az utolsó ilyen hivatalról beszélünk, amit éppen a Fidesz megszüntet.

Azt is sikeres a hatóság, mert egészen különböző diszkriminációs helyzetekben, egészen különböző hátrányos megkülönböztetések esetén is eljár, büntetést hozott, vagy úgy járt el, hogy a bejelentők, a panaszosok egyébként elégedettek voltak azzal az eljárással. Ha felmennek a hatóság honlapjára, akkor rengeteg olyan intézkedésről olvashatnak, amely egészen különböző problémák kezeléséről és orvoslásáról szól. Néhányat sorolok egyébként: ők jártak el például abban az ügyben, amikor öt évig egy kistelepülési posta nem volt hajlandó megépíteni a rámpát a kerekesszékes lakos kérésére, jelzésére, és ezért az a lakos nem tudta a posta szolgáltatásait igénybe venni, és azt gondolta, hogy ez diszkrimináció. Megállapították, hogy valóban az, tehát eljárta a Magyar Posta ellen.

Ők voltak azok, akik eljárta olyan cégek ellen, amelyek úgy hirdettek meg, mondjuk, álláshirdetéseket, hogy azok vagy csak férfiaknak, vagy csak nőknek voltak kiírva, miközben a munkakör semmilyen módon ezt nem indokolta. Eljárta, és büntetést kaptak. Ők voltak azok, akik - és itt jön be a politika ennek a

hatóságnak a működésébe -, bizony ám, eljárak annak kapcsán és megbírságotlák a Főpolgármesteri Hivatal, Tarlós István hivatalát, amikor még Tarlós István vezette, merthogy ott a hivatal számítógépein LBMTQ-val kapcsolatos tájékoztató honlapokat letiltottak, teljesen jogellenesen, meg is állapította ezt a hatóság.

De ez a hatóság volt az, amelyik a híres, fél évvel ezelőtt itt, e ház falai között szégyenszemre elfogadott úgynevezett 33. § kapcsán, amely a transzneműek nem- és névváltoztatásával kapcsolatos szigorítást behozta, ez volt az egyedüli hatóság, amelyik fölemelte a szavát ebben az ügyben, semelyik másik nem.

Tehát egy sikeres, hatékony, jól működő hatóságnak a megszüntetéséről beszélünk. Egy olyan törvényről beszélünk, amely senkinek nem jó, nem tudnák kimutatni az elmúlt egy hétben, amióta ez a törvényjavaslat itt él köztünk, nem sikerült egyetlen olyan momentumot, egyetlenegy működési diszfunkciót, egyetlenegy problémát bemutatni nekünk vagy a nyilvánosság előtt feltárni, amivel megindokolható lenne, hogy miért kell ez a törvény, miért kell módosítani az eddigieken, miért ne működne jól esetleg a hatóság most, illetve az elmúlt évtizedekben.

Az ombudsmanhoz teszik át e megszüntetett hatóság feladatkörét, és az ombudsman - volt szerencsénk, azt hiszem, két hete itt meghallgatni a 2019. évről szóló beszámolóját, és ott is elmondtam, hogy az ombudsmani hivatal kapcsán egyre gyarapodnak azok a kérdőjelek, azok a problémák, amelyek a működésével és az ügyekben, egyes ügyekben való eljárásával kapcsolatosak. Az ombudsmani hivatal ugyanis az elmúlt egy évben rendszeresen vagy nem szólal meg olyan ügyekben, amelyekben teljesen nyilvánvaló alapjogsértés történik, még kérésre sem szólal meg - és itt az ombudsman úr el is határolta magát, azt mondta, hogy nem is fog -, illetve ha már vizsgálatot indít, akkor azt rendkívül hosszú ideig elhúzza, és hosszú hónapokig, akár éven túlnyúlóan is semmiféle eredménye nincs. Már régen túl vagyunk azon a felháborító helyzeten, azon a jogsértésen, és még mindig az ombudsmannak semmiféle vizsgálati eredménye nincs.

Konkrétumot is mondok itt: január környékén volt azzal kapcsolatban vizsgálatindítás az ombudsmani hivatalban, hogy a gyöngyöspatai roma gyerekeknek diszkrimináció miatt megítélt kártérítése ügyében milyen hangulatkeltés folyt az országban, milyen módon próbálta a Fidesz és a kormány ezt hergelésre fölhasználni, és ennek kapcsán milyen jogsértések történtek.

(17.40)

Az ombudsman ugyan bejelentette január végén, hogy elindítja a vizsgálatot; november 17-én írnék, kérem alássan, és semmiféle eredménye nincs még ennek a vizsgálatnak, miközben már régen a kampányon túl is van a Fidesz, és a károkozás megtörtént.

Tehát nemcsak azzal van bajunk, hogy egy jól működő hatóságnak a megszüntetése zajlik, hanem azzal is, ami az új megoldás. Igenis ez a dolog azt fogja eredményezni, ez a változás azt fogja eredményezni, hogy az ügyekben kevésbé hatékonyan fognak eljárni, kevésbé gyorsan fognak megoldódni, sokkal nagyobb kontrollt tud rajta gyakorolni a kormányzat, hogy melyik ügyből mi lesz, és mi lesz annak a végeredménye.

Hadd reagáljak itt Bajkai képviselő úr két felvetésére, aki kikérte magának és a baloldalnak felhívta a figyelmét arra, hogy nehogy a „megszüntetés” szót használjuk, de itt van előttem maga a törvényjavaslat, maga ez fogalmaz úgy, hogy a „megszüntetés”, az EBH megszűnésével összefüggő intézkedésekről beszél. Önök is megszüntetésről beszélnek, hiszen itt erről van szó. Hiszen itt arról van szó, hogy beszántanak egy sikeres hatóságot, és az ügyeket átpakolják valahova máshova, ahol jobban kontrollálható a végkimenetele meg a lefolyása ezeknek az ügyeknek.

Szintén rámutatnék annak az érvelésnek a furcsaságára - bocsánat, de Bajkai képviselő úr adta ezt elő az előbb, azt mondta, hogy még jobb, még hatékonyabb lesz az ügyek kezelése, a törvényjavaslat nevében is ez van. Értik, ugye? Tehát megszüntetünk valamit, és azzal válik még jobba valaminek a kezelése. Hát, ilyen a világon nincsen, nem is hiszünk el természetesen.

Valójában itt nem erről van szó. Valójában itt arról van szó, hogy a Kúria, az Alkotmánybíróság, a Legfőbb Ügyészség után, és sorolhatnám azokat a szervezeteket, amelyeknek a fideszes kormányzati elfoglalására sor került az elmúlt tíz évben, most kerül sor az utolsó ilyen bástyára az Egyenlő Bánásmód Hatóság kapcsán, most jutott el oda a Fidesz.

Hadd tegyem itt közzé azokat a híreszteléseket, ha úgy tetszik, pletykákat, amelyek azért a városban élnek azzal kapcsolatban, hogy miért teszi ezt a Fidesz épp most. Itt a hírek attól kezdve indulnak, hogy az éppen folyamatban lévő hatósági ügyintézés elvezetne oda a közeljövőben, hogy a Fidesznek borzasztó kellemetlen lenne egyes ügyekben, ami várna rá, illetve az a megállapítás, amit az Egyenlő Bánásmód Hatóság tenne, és egészen odáig tartanak, hogy a jövőben el akarják kerülni azt, másfél év van a választásokig, hogy bármilyen homokszem kerüljön a gépezetbe, és netalántán egy hatóság egyébként, amelynek vannak ilyen jogkörei, büntetést, de legalábbis elmarasztalást fogalmazzon meg bármiféle kormányzati cselekedettel szemben.

Még egyre hadd térjek ki, hogy indokoljam, miért mondom én ezt. Magát a törvényjavaslatot citálom itt ismételtelen, ez fogalmaz úgy a részletes indokolásban, hogy az alapvető jogok biztosa az EBH-tól eltérően, így hangsúlyoz a törvény, nem autonóm államigazgatási szerv. Tehát maguk, önök is a módosítás indoklásába beletették azt, hogy mi a különbség: eddig az Egyenlő Bánásmód Hatóság egy autonóm eljáró államigazgatási szerv volt, az ombudsman meg nem az.

És itt nemcsak jogtechnikai problémák vannak, amelyeket az előttem szólók nagyon akkurátusan felsoroltak, különösen Gyüre Csaba képviselőtársam, hanem itt maga az, és így jutok vissza a beszédem elején említettekhez, hogy az egésznek az értelme egyébként az lenne, az lenne a célja minden egyes ilyen hatóságnak, hogy az állampolgároknak, azoknak, akik hozzá fordulnak, azoknak, akik ügyének az orvoslására az a hatóság ki lett találva, jobb legyen.

Ebben a javaslatban a csíráját sem találjuk ennek, ez a javaslat egy politikai leszámolás egy hatósággal, a fideszes gőzhenger újabb működését mutatja. Természetesen a DK semmilyen szín alatt ezt nem támogatja, nem fogja megszavazni, és minden módon tiltakozik is ellene. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Párbeszéd vezér-szónoka, Kocsis-Cake Olivio képviselő úr következik. Parancsoljon!

KOCSIS-CAKE OLIVIO, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nyilván nem fogok meglepetést okozni azzal, hogy teljesen egyetértek az ellenzéki képviselőtársaimmal a törvényjavaslat kritikájában, mi sem fogjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot így, ebben a formában. Próbálok nem ismételtetni, hanem új dolgokat felhozni a törvényjavaslat ellen, hátha meggyőzzük kormánypárti képviselőtársainkat, hogy ez így nincs rendben.

Elsőnek az időzítést tartjuk nagyon rossznak. Tehát éppen egy járványban vagyunk benne egy válságos időszak előtt, ez az az időszak, amikor egyre többen lesznek várhatóan nehéz helyzetben, egyre többen lesznek kiszolgáltatottak, elesettek, és nyilvánvalóan akik amúgy is nehéz helyzetben vannak, a kisebbségek kerülhetnek olyan helyzetbe, amikor igen csak fontos az, hogy az ő érdekeiket védjük, legyen egy olyan intézmény, amelyhez fordulhatnak ebben az esetben.

Na most, ha ez az intézkedés megtörténik, ez a törvényjavaslat elfogadásra kerül, akkor nyilván az átállás során anomáliák lesznek a működésben, problémák fognak felmerülni, amelyek ezeket az intézkedéseket lassítani fogják, akadályozni fogják, mindezt egy ilyen időszakban. Tehát nem tudom, mi indokolja most ezt a lépést, miért nem lehetett volna várni legalább addig, amíg itt rendeződnek a dolgok Magyarországon, visszaállunk a régi kerékvágásba. Gyakorlatilag egy válságos időszakban, egy nagyon nehéz időszakban még jobban megnehezítik a kiszolgáltatottak és elesettek dolgát.

Nyilván elhangzott itt több ellenzéki képviselőtől, hogy az indokolásban ismertetett cél kevésbé hihető. A javaslat célja első olvasatra az, hogy egy autonóm intézményt, úgy tűnik, egyszerűbb valahova beolvasztani, valami alá berakni, mint egy lojális, elkötelezett

elnököt találni az élére. Ez tűnik ki a javaslatból, a független autonóm intézmények bedarálása, teljes centralizációja, ez jön le a javaslatból. Az Alkotmánybíróság, az ügyészség, a Kúria, a Nemzeti Bank, a közmédia, a Választási Iroda után ezt is szépen bedarálják, a Médiatanácsról nem is beszélek, és sorolhatnám.

De az a helyzet, hogy az én véleményem szerint a helyzet még ennél is rosszabb. Tehát a helyzet az, hogy az önök politikájához most már nem passzol ez az intézmény, az önök kirekesztő, ellenségképgyártó, megosztó politikájához ez az intézmény egyszerűen nem passzol, nem jön össze. Tehát a következő időszakban önök valószínűleg fel fogják turbózni ezt a politikát, ezt a kirekesztő politikát a választáshoz közeledve - és majd nemsokára tárgyaljuk a következő törvényjavaslatukat az örökbefogadásról, ahol keményen szembemennek az LMBTQ-közösséggel -, és az ilyen típusú javaslatok, az ilyen típusú politika, amit önök a következő időszakban itt terveznek, nyilvánvalóan a megosztáson alapulva, ezzel az intézménnyel egyszerűen nem összeegyeztethető, hiszen ez az intézmény keményen, jól és elég határozottan kiáll ezekért a közösségekért, és nyilvánvalóan ez önöknek nem tetszik.

Tehát az a helyzet, hogy várhatóan az összes ilyen intézmény mostantól útban lesz, és sajnos nem ez lesz az utolsó olyan intézmény, amely a kisebbségi emberi jogokat védi és be lesz darálva. Az Egyenlő Bánásmód Hatóság az elmúlt tizenöt évben nagyon jól, magas színvonalon végezte a tevékenységét, és ráadásul a törvényjavaslat szakmaisága is sok sebből vérzik, hiszen felhalmozott egy nagyon speciális tudást az Egyenlő Bánásmód Hatóság ezekben az ügyekben. Rendkívül jó színvonalon dolgoztak, kemény, határozott döntéseket hoztak, de ezeket a döntéseket senki nem kérdőjelezte meg, nem érte kritika a kormánypartok részéről sem a tevékenységüket, éppen ezért nagyon furcsa, hogy így, minden előzmény nélkül ezt meglépjük.

Az a kérdésem az előterjesztőhöz, hogy egyeztettek-e a szakmai érdekvédelmi szervezetekkel. Milyen típusú egyeztetések voltak? Hozzánk eljutott több ilyen szervezet kritikája is ezen lépés kapcsán: az Autisták Országos Szövetsége, a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége, a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége, valamint a Siketvakok Országos Egyesülete is keményen kritizálja ezt a beolvasztást, és nem értenek ezzel egyet.

(17:50)

Az egyik érvek, hogy az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala számos területtel foglalkozik, így a figyelem meg fog oszlani az egyes területek között. Félő, hogy az egyenlő bánásmód jelentősége, a ráirányuló, szervezeten belüli figyelem csökken, maga után vonva a védelmi szint csökkentését is.

Nyilvánvalóan, ha egy intézménybe, az ombudsmani biztosi intézmény alá be lesz pakolva ez a hatóság, akkor nyilvánvalóan kevesebb figyelem fog irányulni ezekre az ügyekre. Ezért nem is értem ezt az érvet, hogy majd akkor ezek után még jobban fog működni.

További felvetése a szakmai szervezeteknek, hogy alapvetően nem kötelező erejű ajánlások megtételére jogosult az ombudsman, ez az intézmény jellegetől eddig teljesen idegen hatáskört kap majd most. Itt természetesen a Gyüre Csaba által felhozott érvek mellett megint csak a szakmai szempontokat hadd domborítsam ki, hiszen ha valamilyen típusú ügyekben kevesebb tapasztalattal rendelkező biztos vagy intézmény alá berakjuk ezt a dolgot, akkor nyilvánvalóan a hatékonysága is csökkenhet.

Tehát itt sem értek egyet azzal, hogy akkor majd itt ez a típusú jogvédelem jobban fog működni. Kérdés az, hogy mennyi pluszforrás áll majd rendelkezésre az új hatáskör gyakorlásához az ombudsmani biztosi intézmény alatt, milyen pluszforrást fognak biztosítani az intézmény működéséhez. Erről sem kaptak információt az érdekvédelmi szervezetek.

Kérem majd az előterjesztőt, hogy ezekre a nem általam feltett kérdésekre, hanem a különböző szervezetek által feltett kérdésekre válaszoljanak.

Az elnök úr indoklásában, illetve egy interjúban elhangzott, hogy azt mondja, hogy bizonyos létszám-racionalizálásra, valamint bürokráciacsökkentésre sor kerülhet az integráció során. Ez is aggodalommal tölt el minket, hiszen ha kevesebb ember fog foglalkozni az ilyen típusú ügyekkel, akkor megint csak nem értjük, hogy hogy lesz ez hatékonyabb és hogy lesz jobb ez a fajta érdekképviselet. Hogy lesz, ahogy önök fogalmazznak, minden korábbinál szélesebb jogkör és minden korábbinál szélesebb vizsgálati lehetőség?

Bajkai képviselő úr mondta, hogy igazából az egész törvényjavaslatnak a legfőbb indoka a párhuzamosság megszüntetése. Ha voltak - és ezt nem tagadom -, vannak párhuzamosságok a rendszerben, akkor miért nem ezeket egyértelműsítik? Miért nem osztják le a biztos és a hatóság közötti ügyeket úgy pontosan, hogy pontosan lehessen tudni, hogy milyen ügyben kell a biztos felé fordulni, milyen ügyben kell a hatósághoz fordulni? Ez egy nagyon gyenge indok. Ezt meg lehetett volna sokkal egyszerűbben is oldani.

És az ügyek! Említettem már az LMBTQ-személyek érdekvédelmét, amelyben számos alkalommal eljár az a hatóság, és nyilvánvalóan amit a kormány nem támogat, és ez az a közösség, amelyet egyre inkább kirekeszt; a másik pedig: az iskolai szegregációs ügyekben is számos alkalommal föllépett ez a hatóság, ami szintén a kormánynak legújabbban megosztó politikája. De hadd hozzak ide valamit: 2019-ben a foglalkoztatás körében volt a legtöbb határozat a hatóság részéről.

Itt megint fölmerül egy gyanú, hogy önök megint nem egy lobbicsoport érdekében lépnek-e. Hiszen mi

történik most? Mi fog történni a következő időszakban várhatóan? A munkavállalók még inkább ki lesznek szolgáltatva a munkaadóknak a gazdasági válság kapcsán, ez várható, ez az önök politikája, amit eddig nyújtottak, és itt van egy érdekvédelmi szervezet, aki eddig hatékonyan föllépett a munkavállalók érdekében, ha őket diszkriminálták, és ha útban van, akkor szüntessük meg. Az a félelmünk, az a gyanúnk, hogy önök valamilyen gazdasági lobbicsoport hatására is döntöttek úgy, hogy ezt az intézményt be kell szántani.

Ezen indokok alapján és amiket képviselőtársaim elmondtak, nem tudjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot. A kormányt kérjük, hogy ezt azonnali hatállyal vonja vissza. Köszönöm szépen a szót. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik.

Megadom a szót Kissné Köles Erika szószóló aszszonynak, szlovén nemzetiségi szószólónak, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Parancsoljon!

KISSNÉ KÖLES ERIKA nemzetiségi szószóló: Hvala za besedo! Köszönöm a szót. Spoštovani gospod Predsednik, cenjeni Zbor! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága a november 11-i ülésén döntött arról, hogy a nemzetiségek erőteljes érintettsége okán kéri a Házbizottság hozzájárulását a T/13631. számú törvényjavaslat nemzetiségi napirendi ponttá nyilvánításához. Ezt a Házbizottság november 12-i ülésén engedélyezte.

Minden demokratikus jogállamnak biztosítania kell a megkülönböztetés nélküli élet lehetőségét és az esélyegyenlőségre való törekvést. Magyarországon a rendszerváltozás óta alkotmányos alapokra helyezték a diszkrimináció tilalmát.

Az Egyenlő Bánásmód Hatóság 15 éve alakult Magyarországon, jogállását tekintve az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését ellenőrző, az ország egész területére kiterjedő illetékességű, autonóm államigazgatási szerv. Jogköre és működése, hatóság volta hasonló alapokon nyugszik, mint számos további európai országban. Tevékenységében jelentős figyelmet fordít a vonatkozó, nemzetközi jogszabályokra, a gyakorlatra és a hazai bírósági döntésekre, joggyakorlat nyomán követésére és saját határozataiba történő beépítésére.

A hatóság számára feladatot csak törvény állapíthat meg, döntései ellen fellebbezésnek helye nincs, határozataival szemben bírósági felülvizsgálat kérhető. A hatóság az egyenlő bánásmód követelménye megsértésének gyanúja esetén a jogaiban sértett fél kérelmére vagy a törvényben meghatározott esetekben

hivatalból hatósági eljárást folytat, kivizsgálja a panaszt annak megállapítása érdekében, hogy történt-e diszkrimináció a panaszos által benyújtott ügyben.

Az egyenlő bánásmód követelménye az azonos feltételek biztosítását, illetve a különbségtétel tilalmát jelenti. Akkor sérül, vagyis akkor valósul meg hátrányos megkülönböztetés, ha egy személyt vagy csoportot valamilyen védett tulajdonsága miatt ér hátrány.

A törvényben felsorolt védett tulajdonságok egyebek mellett a nemzetiség és a nemzetiséghez való tartozás is, ez magyarázza bizottságunk jelentős érintettségét az előttünk fekvő törvényjavaslat vitájában, hiszen az Egyenlő Bánásmód Hatósághoz érkező beadványok között nagy számban van valamilyen nemzeti közösséghez tartozó panaszos beadványa is.

Az Igazságügyi Bizottság által benyújtott törvényjavaslat 18 pontban módosítja a 2003-ban elfogadott CXXV. törvényt. A törvényjavaslat ismeretében nyilvánvalóvá válik, hogy az Egyenlő Bánásmód Hatóságnak az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalába történő integrálásával az alapvető jogok biztosának feladatkörei mellett a jogkörei is kibővülnek. A korábbi, széles körű vizsgálati és intézkedési jogosultságai kiegészülnek hatósági jogkörrel is. A törvénymódosítás révén a feltárt visszasságokat, amelyek az egyenlő bánásmód követelményét sértik, illetve amelyek az egyenlő bánásmódhoz fűződő alapvető jog érvényesülését csorbítják, már szankcionálhatja, és jogi kötőerővel rendelkező határozatot hozhat.

Az Országgyűlés döntése értelmében 2012-től szűnt meg az 1995-ben létrehívott nemzeti és etnikai kisebbségi jogok országgyűlési biztosának jogintézménye, mely a Magyarországon élő nemzetiségek - akkor még kisebbségnek hívták őket is - jogainak érvényesülését segítette. Jogutódja, 2012 óta az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala részeként működő önálló nemzetiségi ombudsmanhelyettes látja el ezeket a feladatokat.

(18.00)

A magyarországi nemzetiségi jogvédelmi rendszer kiemelkedő szereplőjeként az alapvető jogok biztosának a Magyarországon élő nemzetiségek jogainak védelmét ellátó helyettese az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 3. § (2) bekezdése alapján figyelemmel kíséri a Magyarországon élő nemzetiségek jogainak érvényesülését, és rendszeresen tájékoztatja az alapvető jogok biztosát, az érintett intézményeket és a nyilvánosságot a Magyarországon élő nemzetiségek jogainak érvényesülésével kapcsolatos tapasztalatairól. Felhívja az alapvető jogok biztosát, az érintett intézményeket és a nyilvánosság figyelmét a nemzetiségeket érintő jogsértés veszélyeire, az alapvető jogok biztosának eljárás megindítását javasolhatja, közreműködik az alapvető jogok biztosának vizsgálatában, véleményezi a kormány társadalmi felzárkózásról szóló stratégiáját, és figyelemmel kíséri a

Magyarországon élő nemzetiségeket érintő célkitűzéseinek megvalósulását, továbbá javaslatot tehet a Magyarországon élő nemzetiségek jogait érintő jogszabályok megalkotására, módosítására.

A nemzetiségi ombudsmanhelyettes mint a nemzetiségi jogvédelem központi szereplője, munkája során kiemelt figyelmet fordít a Magyarországon élő, elismert nemzetiségi közösségekkel - nemzetiségi képviselővel, szószólókkal, országos nemzetiségi önkormányzatokkal és intézményeikkel -, valamint a nemzetiségi jogvédelmi rendszer más szereplőivel való folyamatos kapcsolattartásra, így partneri kapcsolat fűzte eddig is az Egyenlő Bánásmód Hatósághoz is.

Számunkra, a nemzetiségi közösségek képviselőit parlamenti képviselőkként, illetve szószólókként ellátók számára, valamint a nemzetiségi közösségek és magánszemélyek számára ismert körülmény, hogy az egyenlő bánásmód védelmével összefüggő hatósági eljárás egy nemzetiségi közösség vagy egy magánszemély sérelmére elkövetett hátrányos megkülönböztést pusztán egyetlen konkrét aspektusból, a beadványban szövegszerűen megfogalmazott tény feltárva, szűken válaszol meg határozatában.

A nemzetiségi jogok védelmét ellátó biztoshelyettes ugyanakkor a jogsérelem komplex összefüggéseit kutatva, a vélt vagy valós jogsértő élethelyzet kiváltó okait feltárva keresi az eredményre vezető megoldásokat, és fogalmazza meg minden érintett számára a javaslatait.

A nemzetiségek védelmét ellátó biztoshelyettes tevékenysége ebből a szempontból lényegesen mélyebb és összetettebb módon közelít egy-egy panaszos beadványához. Adott esetben egy alapvetően nemzetiségi származáson alapuló diszkriminációs ügynek a beadványozó számára legcélszerűbb eljárási forma kiválasztása, vagyis a hatósági eljárás vagy az ombudsmani típusú eljárás közötti választás nem lehet formális kérdés. Ha a panaszos nem tudja, vagy nem akarja megjelölni, hogy melyik eljárást kéri igénybe venni, vagy mindkettőt megjelöli, úgy azt a szakszerű döntést, hogy a két eljárás közül melyiket célszerű választani a panaszos érdekében, szóval, ezt a döntést mindig egyediesítve, az adott ügy szempontjából releváns összes körülmény alapos mérlegelésével kell meghozni, elsősorban a nemzetiségi származásra tekintettel.

Nem azt tartjuk megoldásnak természetesen, hogy párhuzamos vizsgálatok fussanak. Ha 2021 januárjától az AJBH-hoz fut be egy nemzetiségi jogterületet érintő, vélhetően diszkriminációra utaló panasz, a beadványozó legtöbb esetben nem fogja tudni eldönteni, hogy számára melyik eljárás a legcélszerűbb és a legmegfelelőbb: az általa megjelölt jogsértést hatósági eljárásban lehet-e a számára legeredményesebben vizsgálni, vagy először a komplexebb, a nemzetiségijog-védelem ombudsmani típusú vizsgálatát jelentő eljárási keretei közötti vizsgálat lehet célravezetőbb, amely nem zárja ki utóbb akár ugyanabban az ügyben a hatósági eljárást sem. Nem is fogja

tehát a panaszos kijelölni, ki járjon el a beadványa ügyében.

Jelen törvénymódosítás szerint az ombudsman-helyettes együttműködhet az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül létrehozandó, egyenlőbánásmód-ügyek vizsgálatával megbízott szervezeti egységgel. Nem jelenti tehát kötelezően az együttműködést.

A nemzetiségi jogok - beleértve az ezzel összefüggő egyenlő bánásmódhoz való jogot is - az Alaptörvényből fakadóan és a nemzetiségek jogairól szóló sarkalatos törvényben részletezettek szerint is speciális védelmet élveznek. Ezért a nemzetiségi közösségek képviselője és szószólói számára kiemelt jelentősége van annak, hogy ehhez a speciális jogvédelemhez rendelt feladatkör gyakorlása, vagyis az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalához benyújtott nemzetiségi diszkriminációs panaszok vizsgálati módszerének kiválasztása ne vonjon el a beadványozótól jogvédelmi lehetőséget. Számunkra megnyugtató az lenne, ha az Ebtv. szerinti hatósági eljárás vagy a komplexebb, alapvető jogok biztosának működését szabályozó törvény szerinti eljárás keretei közötti vizsgálat kiválasztása a jogterületért a parlamentnek felelős nemzetiségi biztoshelyettes esetenként kialakított szakmai véleménye alapján indulhatna meg, nem pedig generális szabály szerint minden esetben a hatósági eljárás alapján, amely után egy komplexebb szemléletű, a konkrét, már eldöntött ügyre vonatkoztatva nem elképzelhető.

Tisztelettel kérjük az előterjesztőtől véleményünk figyelembevételét. Hvala za pozornost! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló asszony. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, így aztán további képviselői felszólalások következnek, amelyek sorában elsőként Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselő asszonya szólhat. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Nem az első alkalom az elmúlt tíz évben, amikor olyan törvényeket hoznak a parlament elé, ahol olyan hatóságokat szüntet meg a KDNP-kormány, ami súlyosan érinti a magyar állampolgárokat.

Engedjék meg, hogy egyetlen ilyen ügyet hozzak fel: ez 2011-ben az Egészségbiztosítási Felügyelet megszüntetése volt, ami azzal kapcsolatban végezte a dolgát, ami a betegjogok védelmét jelenti. Ennek a hatóságnak a hatáskörébe tartozott a betegpanaszok kezelése, például a súlyos műhibák és kórházakból indokolatlanul elküldöttek eseteinek kivizsgálása, de ez a szervezet felelt az intézmények szolgáltatásainak ellenőrzéséért, így a várólisták nyilvánosságra hozataláért is. Nagyon sokszor kezdeményeztük ennek a felügyeletnek a visszaállítását, sőt ebben az évben többször, mióta a járványhelyzet kialakult Magyarországon, és istenigazából most derült ki, ebben az évben,

hogyan mekkora szükség lenne egy ilyen felügyelet meglétére Magyarországon.

Az Egyenlő Bánásmód Hatóság az elmúlt években rendkívül fontos munkát végzett. Évente ezer ügyben jártak el, és a diszkrimináció minden formája ellen felléptek. Az ezres nagyságrendű beadványból 400 körül van az, amelyek valódi eljárásra is lehetőséget adnak. A sikeres, vagyis a jogsértést megállapító eljárások száma folyamatosan nő Magyarországon. Ehhez kapcsolódik, hogy a felnőtt lakosság 38 százaléka már személyesen megélt diszkriminációról számolt be. A hatóság kutatása szerint 2013 és 2017 között a vagyoni helyzet, valamint a társadalmi származás voltak a hátrányos megkülönböztetés legdinamikusabban növekvő okai. Az elmúlt években emelkedett a roma származás és a szexuális irányultság miatt benyújtott diszkriminációs panaszok száma. Fajsúlyos ügyeknek számítanak az iskolai szegregációval, települészámolásokkal kapcsolatos panaszok is.

(18.10)

Emellett vannak furcsa ügyek is, tavaly például egy fürdővel szemben járt el a hatóság, ahol különösebb indoklás nélkül megszüntették az elkülönített férfi naturista napozóhelyiséget, míg a nők ezt a szolgáltatást igénybe tudták venni továbbra is. Eléggé ilyen furcsa ügyekről is beszámolt a hatóság. Néhány további példa, amelyben az Egyenlő Bánásmód Hatóság segítséget nyújtott az elmúlt 15 évben az állampolgároknak:

Várandós nők munkahelyi védelme. Tudják nagyon jól, hogy Magyarországon még a mai napig is megszokott és alkalmazott módszer, hogy ha kiderül, hogy valaki várandós, akkor ezzel az indokkal, mondjuk, elbocsátják a munkahelyéről, ez egy tipikusan a nőkkel szembeni diszkrimináció, ami a mai napig megszokott munkahelyeken.

Hajléktalanok munkahelytalálása. Hát, azt nagyon jól tudjuk, hogy a mostani kormányzat hogyan áll a hajléktalanügyhöz, mondhatnánk is, hogy ez mintha nem is létezne az ő számukra.

Egyenlő munkáért egyenlő bér. Látszik a 2019-es beszámolóból is, hogy hogyan diszkriminálnak ma Magyarországon megint csak nőket, mondjuk, ugyanazért a munkáért ugyanabban a munkakörben kevesebb jutalmat kap egy nő - ez konkrét eset, ebben a beszámolóban is megtalálható -, mint mondjuk, ugyanabban a munkakörben ugyanazzal a végzettséggel egy férfi kollégája.

Idősek munkahelyének védelme, légi utasok jogvédelme, gyermekek jogainak védelme - nagyon fontos rész -, nyugdíjasok jogainak védelme, fogyatékkal élők jogainak védelme, munkahelyi zaklatás elleni fellépés.

Én azt gondoltam, amikor a KDNP vezérszónoka, Vejkey Imre, kiment a pulpitusra, hogy egy nagyon komoly indoklást fog előadni vezérszónoki megszólalásában, hogy mivel is indokolják ennek a hatóságnak

úgymond a beolvasztását vagy megszüntetését. Megmondom őszintén, hogy ettől egy kicsit komolyabb és hosszabb indoklást vártunk volna el. De csatlakozva képviselőtársaimhoz, ellenzéki képviselőtársaimhoz: tényleg rá kell jönnie az embernek, hogy nincs emögött semmi különleges, csak a Fidesznek az elmúlt tízéves politikája, hogy mi nem fér bele önöknek az ideológiájába.

És persze majd jönni fog a következő törvény az örökbefogadásról - többen említették már -, és az nemcsak a melegeknek, a meleg pároknak a jogsérelmére történik, hanem az egyedülálló szülőknek a jogsérelmére, az elvált szülők jogsérelmére. Minden, ami az önök ideológiájába nem fér bele, azt Magyarországon az elmúlt tíz évben komolyan büntetik, és egyre drasztikusabban büntetik. És megmondom őszintén, meghallgatva Bajkai István képviselőtársamat is és Vejkey Imre képviselőtársamat is, semmilyen komoly indokot nem tudtak felhozni arra, hogy ezt miért kell meglépni, semmilyen komoly indokot, hogy miért pont most, miért ezzel a hatósággal kell most kiszúrnunk.

Mondom, évente több mint ezer ügyet nyújtanak be a hatósághoz, szerintem ez egy hatalmas szám, ettől amúgy, megmondom őszintén, szerintem sokkal, de sokkal több ügyről számolhatnánk be, ha egyáltalán az emberek sok esetben fel mernének lépni a hatalommal szemben; de önök tesznek róla, és tettek is az elmúlt tíz évben, hogy az emberek megértsék, hogy a hatalommal szemben semmilyen eszközük nem lehet. Ez a törvénymódosítás is erről szól: szűkíteni az embereknek a jogát ahhoz, hogy ha valamilyen sérelem éri őket - és itt azért nagyon súlyos dolgokról beszélünk, a szexuális zaklatástól kezdve a mindenféle megkülönböztetésig -, hogyan tudják önök törvényi szintre emelni, hogy minél kevésbé tudjanak az emberek jogorvoslatért valahogy fordulni. Nagyon elkeserítő! Nagyon elkeserítő, és az ember döbbenetben áll minden egyes ilyen törvénynél.

Az elmúlt tizenvalahány évben azt láttuk, hogy ennek a hatóságnak a munkáját... - ráadásul a hatóságnak hogyha felmegyünk a szakmai beszámolójára, látjuk, hogy a hatalomtól független szervezetről beszélünk, amely úgy végzi a munkáját, hogy a hatalom elvileg nem szólhat bele ennek a hatóságnak a működésébe. Azt lehet mondani, hogyha az elmúlt évekre visszatekintve minden egyes beszámolót elolvassuk, nagyon korrekten, ügyekkel alátámasztva folyamatosan beszámolnak arról, hogy milyen ügyekkel fordultak a hatósághoz, és azt lehet mondani ellenzéki képviselőként is, hogy nem lehetett belekötni ennek a hatóságnak a munkájába, végezte a dolgát. Nagyon nehéz az elmúlt tíz évből olyan hatóságról beszélni - mondhatnánk itt az ügyészséget, sok minden olyan hatóságot felhozhatnánk -, hogy melyik az, amely a hatalomtól nem függetlenül végzi a munkáját, mondjuk, az ÁSZ-t, meg még sorolhatnánk nagyon sokat, de erre a hatóságra azt kell mondanunk, hogy

végezte a dolgát a magyar emberek jogai védelme érdekében. És, láss csodát, itt a járványhelyzet kellős közepén az a legfontosabb, hogy most hol is lehetne csorbítani ezt a hatóságot, a sokadik hatóság csorbítása, hogy az emberek most már ne tudjanak tovább hova fordulni ügyekkel, nehezítsük meg az embereknek a dolgát, meg ne is kerüljön napvilágra, minél kevesebb ügy derülhessen ki.

Szóval, az ember tényleg megkérdi, bár nincs új a nap alatt, biztos, hogy nagyon sok ilyen törvényt fognak még behozni, mert a fantáziájukat - úgy látszik az elmúlt tíz évet nézve - mi magunk sem tudjuk elképzelni, hogy milyen végtelen, hogy milyen törvényeket tudnak a Ház, a képviselők elé hozni, hogy megszavazzuk azokat a jogi csorbításokat, amelyekkel az emberek érdekeit tudnánk képviselni.

Én csak annyit tudok mondani önöknek is, főleg KDNP-s képviselőtársamnak, hogy talán ez nincs benne a tízparancsolatban és talán még a Bibliában sem, egészen más dolgok vannak ott, és lehet, hogy elő kellene venni, és sokkal többet forgatni. Ez nem lesz így rendben. És higgyék el, lehet, hogy előbb-utóbb önöknek is szükségük lenne majd egy jól működő Egyenlő Bánásmód Hatóságra, egy jól működő, másképpen működő ÁSZ-ra, egy hatalomtól függetlenül működő ügyészségre, a hatalomtól függetlenül működő hatóságokra. Eljöhet majd az a pillanat. De én mégiscsak azt mondom, hogy a magyar állampolgárok érdekében kérem, gondolják meg, és vonják vissza ezt a kezdeményezést. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP, a következő felszólaló. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Több ellenzéki felszólalásban elhangzott, hogy nem adtak magyarázatot, racionális indokot arra, hogy miért kell ezt a hatóságot felszámolni, beszántani, és lehet, hogy ebből annak, aki véletlenül hallgatja a vitát, úgy tűnhet, minthogyha ez egy ilyen ad hoc ötlet lenne a Fidesz vagy éppen a KDNP részéről, amely nem kellően átgondolt, és minthogyha egy ilyen elkapkodott döntéshozatalba illeszkedne ez bele. Énszerintem nem így van. Valóban nincs racionális indoka, hogy ezt a hatóságot miért kell megszüntetni, hiszen ahogy sokan elmondták, és nem akarom őket ismételni, jól látta el a tevékenységét.

Amikor azt korábban létrehozták, akkor minisztériumi vezetőként még én is közelebb voltam ehhez a kérdéskörhöz, akkor azt láttuk, hogy ez egy szükséges hatóság, a társadalmi igazságtalanságok csökkentéséhez hozzá tud járulni a tevékenysége, az egyenlőtlenségek csökkentéséhez hozzá tud járulni ez a hatóság, valós fogódzót, kapaszkodót adhat az embereknek különböző diszkriminációkkal szemben, és ezáltal mégiscsak

jobbá teheti sokaknak az életét, vagy legalábbis ha igazságtalanság érte őket, akkor ki tudja küszöbölni ezeket az igazságtalanságokat egy határozattal, egy büntetéssel, egy döntéssel.

Én tehát azt gondolom, hogy igenis van oka annak, hogy miért szüntetik meg, de ez az ok nem pragmatikus, nem a hatóság működésében keresendő, hanem abban a politikában, amit önök képviselnek, abban a szimbolikus politikában, amit önök képviselnek. Egyszerűen ez a hatóság nem illik bele abba a politikába, amit önök képviselnek. Egyszerűen nem illik bele abba az elképzelésbe, ahogy önök a világot látják, ahogy elképzelik az emberek társadalmon belüli együttműködését, legyen szó családról vagy bármilyen más közösségről, és egyszerűen az a fajta tevékenység, amelyet ez a hatóság tesz - ráadásul nagyon szemmel látható módon, hiszen a nagyközönséget is tájékoztatják arról, hogy milyen döntéseket hoztak, és úgy is mondhatnám, hogy túl könnyű ehhez a hatósághoz fordulniuk az embereknek -, az egyszerűen nem passzol abba a felkészülésbe, ami a választásokhoz vezető utat jelenti az önök számára.

(18.20)

Ezt a döntést én nem tekintem másképpen, mint egy tudatos fideszes, KDNP-s politikai kampánynak a része. Nagyon sajnálom, hogy egy ilyen fontos intézmény áldozatul esik, valóban igaz, nem először egy politikai, hogy mondjam, megfontolásnak vagy politikai kommunikációs akciónak. Látjuk, hogy most az Alaptörvény kilencedik módosításában milyen típusú változtatásokat akarnak elérni, látjuk ennek a hatóságnak a megszüntetését, és egészen biztosan lesznek még hasonló elképzeléseik és ötleteik a következő időszakban.

Én úgy látom, hogy ennek a felhangolója a Mi Hazánk Mozgalom körében vannak, ők azok, akik féltéklük vagy feladják önöknek a labdát, önök pedig leütik ezeket a labdákat, és megpróbálnak ebben a társadalmi érzékenységet figyelmen kívül hagyva, csak politikai haszonszerzés szempontjából eljárni. Tehát igenis van oka, én azt mondanám, hogy csak és kizárólag politikai oka van, és hozzátenném, ez az ok az én megítélésem szerint egy elfogadhatatlan indok, hogy ezt a hatóságot ilyen formában beszantsák.

Hiszen ez a hatóság kikkel foglalkozott? Azokkal, akik valamilyen formában diszkriminációt szenvednek. Hogy őszinte legyek, ha pragmatikusan közelíteném meg vagy racionálisan, akkor nem is értem, hogy a KDNP hogyan tehet ilyen javaslatot. Hiszen tulajdonképpen ez arról szól, hogy segítsünk az elesetteknek, segítsünk azoknak, akik valamiben szenvednek, segítsünk azoknak, akiket eltipornak valamilyen okból kifolyólag, akik valamilyen hiányt szenvednek valamiben. Lehet, hogy ez a hiány nem egzisztenciális, hanem lehetőségekről szóló hiány, de ezeket az embereket mégiscsak megalázzák, vagy eltiporják, vagy félreállítják, vagy hátrányos helyzetbe hozzák.

Szerintem nincsen szebb politika egy KDNP-s politikus számára, mint hogy ezeket az igazságtalanságokat megszüntesse vagy kezelje, vagy hozzájáruljon ezek kezeléséhez. Hozzáteszem: természetesen egy baloldali, szociáldemokrata politikusnak sincsen szebb gondolat, mint hogy ezeket az igazságtalanságokat valahogy kezelni tudjuk. Mi ezért támogattuk vagy támogatjuk ennek a hatóságnak a működését, önök pedig sajnos politikai, pártpolitikai célok, kommunikációs célok, társadalmi megosztottságot generáló célok okán bizony kiszolgálói lettek ennek a politikának, ami szerintem szégyen, ha a KDNP logóját nézzük és mindazt, amit egy kereszténydemokrata pártnak szerintem ilyen kérdéskörben képviselni kellene.

Magyarul: ez a hatóság foglalkozott a nők és férfiak egyenlőtlenségével, ahogy erről már itt többen beszéltek, hogy hol, mikor, milyen hátrányos helyzetbe kerülnek a nők vagy éppen bizonyos szempontból adott esetben a férfiak, a fogyatékosoknak a hátrányos helyzetével, a melegeknek a hátrányos helyzetével vagy akármilyen más, például a kisebbség szempontjából a cigányok nehéz helyzetével; tehát csak olyan kérdésekkel, amik bizony mind-mind valahol egy picit a társadalom periferiáján lévő csoportokat jelentenek ebből a szempontból, éppen ezért nagyobb szolidaritásra, nagyobb támogatásra és több segítségre lenne szükségük ezeknek a személyeknek és ezeknek a társadalmi csoportoknak.

Éppen ezért szerintem ez teljes mértékben szembe megy azzal, amilyen értékeket önök kereszténydemokrataként és mi baloldali politikusként, szociáldemokrataként képviselünk. Kettőnk között az a különbség, hogy mi nem támogatjuk, hogy ezt a hatóságot megszüntessék.

Abszolút értem én ezt a jogi blablát, hogy majd az ombudsmani hivatalban egy alosztályként lehet majd oda is fordulni, és olyan fantasztikus feladatokat fog ellátni, még hatékonyabban, mint eddig. Én bevallom őszintén, nem hiszek abban, hogy ha megemeljük a küszöbét annak, ahogy az állampolgárok egy hatósághoz fordulhatnak, vagy már néha az is elég, ha átnevezünk valamit és a székhelyét máshová tesszük - idézőjelben vagy akár szó szerint is -, hogy ne találják meg a választópolgárok. (Sic!)

Tehát én azt gondolom, hogy ezzel önök nem azoknak az embereknek az érdekét vagy társadalmi csoportoknak az érdekét szolgálják, akikről az imént beszéltem, hanem sokkal inkább politikai haszonszerzés okán találtak ki egy kommunikációs ötletet, ami sajnos nagyon sok embernek az életét fogja nehezebbé tenni ilyen szempontból. Hiszen úgy fogják érezni, hogy nem tudnak kihez fordulni, vagy sokkal nehezebbé válik ez az út, ahogy ők elérhetik ezt a hatósági segítségnyújtást, mint amit eddig adott esetben megszokhattak.

Tehát összességében én is csak azt szeretném mondani a végén, hogy ez egy nem helyes javaslat, egészen biztosan nem szolgálja a magyar nemzet érdekét,

nem szolgálja a magyar embereknek az érdekét, egyedül a Fidesz-KDNP pártpolitikai céljait szolgálja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzék sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szakács László képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azon gondolkoztam, miközben hallgattam a kormánypárti felszólalókat, hogy milyen cinikus tud lenni a pragmatizmus.

Meghallgattuk az okokat. Mi volt az első ok? Összefoglalom, amit Vejkey képviselőtársam elmondott. Végül is attól lesz akkor hatékonyabb, attól tudnak önök hatékonyabban az egyenlőtlenségek ellen küzdeni, hogyha megszüntetik, ugyan jogutóddal, de megszüntetik ezt a hatóságot. Ez nyilvánvalóan nem így van. Ezt ön is tudja, mi is tudjuk.

Találtunk egy másik okot - önök találták - egy majd harmincéves alkotmánybírói határozatot. Egy picit kellett jogilag - mint ahogyan máshogyan is - úgy megerősölni ezt a határozatot, hogy erre rá lehessen fűzni önöknek a gondolatmenetét, és akkor találtak hozzá egy jogi alapot is. Erről is tudjuk, hogy nem erről szól, nem ezért alkották, nem ez volt egyébként az Alkotmánybíróság gondolata, akarata. Önök is tudják, mi is tudjuk.

Annál pedig, én azt gondolom, hogy önök sokkal precízebbek és felkészültebbek, úgy politikából is, mint ahogyan a jogból is, nagyon jól tudják, hogy az ombudsmannak a leánykori neve az országgyűlési biztos, az Országgyűléshez nem lehet telepíteni hatósági feladatokat. Ez egyfajta hatásköri problémát is okoz, és én biztos vagyok benne, hogy önök ennél sokkal felkészültebbek, hogy ezt ne vették volna észre. Tehát önök is tudják, hogy ez az érvelés sem jó. Önök is tudják, mi is tudjuk.

Tehát az a pragmatikus érvelés, amit elmondtak, önmagában egyébként zárt logikai láncot alkotott, csak egyetlenegy eleme sem volt valós, és én ezért mondom azt, hogy sajnos, amikor valaki pragmatikus, akkor ilyen cinikus is tud lenni.

Tehát akkor tényleg keressük meg a valódi okot! Ahogyan azt az előttem szólók is elmondták, ahogy azt Mesterházy Attila is elmondta, nagyon egyszerű: önök ráéreztek arra, hogy a politikában az előítéletesség most jól fizet. Erről van szó! Önök erre ráéreztek, és ezt az előítéletességet megpróbálják táplálni, vagy ha nem tudják táplálni, akkor legalább azokat a fékeket, amik benn vannak ebben a rendszerben, azokat kiiktatni, valamilyen szinten ellehetetleníteni. Az önök politikájához mindig kell egy ellenségkép. Emlekezzünk csak vissza, és csináljunk egy gyors számvetést!

Legelőször csillogó vértben az önök kormánya elé odaugrott a rezszi. Véleményes sikereket értek el benne, majd aztán ugyancsak kardot rántott önökre

az államadósság. Abban is véleményes sikereket értek el, bár most ebben a pillanatban egy kicsit magasabb, mint akkor, amikor elkezdtek ellene küzdeni.

Utána pedig jöttek azok az ellenségképek, amelyekhez azért nem szoktunk hozzá, és a mi politikai kultúránkban ez nem volt benne - nem a szociáldemokratáknak a politikai kultúrájában, hanem Magyarországnak a politikai kultúrájában nem volt benne, hogy olyan ellenségképet fest föl egy kormány, ami már nem ami, hanem aki, akinek neve van, édesanyja van, édesapja van, gyermeke van. Önök elkezdtek ilyenek ellen küzdeni, elkezdtek emberek ellen küzdeni.

Most is látszik, hogy önök eddig sem voltak persze az esélyegyenlőségnek a bajnokai, számtalan olyan nyilatkozatot tudnánk idecitolni, ahol elmondták, hogy hogyan tudja egy nő a princípiumát teljesíteni meg mi lenne a nőnek a feladata, a vak komondortól elkezdve mindenig el tudnánk menni.

(18.30)

Ha ezeket a példákat egymás mögé tesszük, az kijelöl egy egészen egyenes utat, ahol csak van valaki, akinek a státuszánál fogva igaza van, és csak van valaki mindig ezekben az ügyekben, akinek a státuszánál fogva nem lehet igaza. Ez az önök politikájának a lényege és az előítéletességnek valamilyen szintű engedése. Ha valaki a státuszánál fogva elmondhatja magáról, hogy neki mindig igaza van, valaki meg a státuszánál fogva soha nem mondhatja el, hogy igaza van, nos, arra jött létre ez a hatóság, hogy ilyen ne történhessen a XXI. században.

Ezért gondoljuk azt, hogy itt valójában arról van szó, hogy ugyanezt a politikai vonulatot tovább erősítve, alapvetően az előítéletességre építve, az előítéletességet ha nem is táplálva, de azt nem akadályozva - s úgy gondolom, hogy a XXI. században Európa közepén már ez nem hiba, hanem bűn, ha az előítéletességet nem gátoljuk -, új ellenségképeket keresnek. Kik lesznek majd? Nők, hajléktalanok, bármelyik kisebbség? Gondolom, ezt majd megméri a Rogán-féle minisztériumban. Aztán majd lesz róla óriásplakát és lesz róla majd kommunikáció. Ez ennek az első lépése, ezért tartunk itt.

Higgyék el, urak, nem az az erős, aki kíméletlen, és meg is tesz mindent, amit meg is lehet tenni. Önök most kíméletlenek. Megtehetik, megteszik. Ez egyszerű kíméletlenség. Az az erős, aki ha valamit megtehetne, akkor sem teszi meg, mert nem való. Ezt most nem való megtenni. Ezért nem fogjuk támogatni, és szerintem önök is gondolják újra. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most további normál szót kérő képviselők felszólalásai következnek. Elsőként Varga-Damm Andrea képviselő aszszony, független képviselő élhet a lehetőséggel. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Már az Igazságügyi bizottságban is elmondtam, hogy egy koronavírus-járvány felfutó szakaszában, amikor orvosoknak nagy valószínűséggel majd olyan döntést kell hozni, hogy melyik betegre tegyék rá a lélegeztetőgépet, mert már nincs elég számú ahhoz képest, hogy hány arra rászoruló beteg van, akkor ezekben a helyzetekben bizony az egyenlő bánásmód fog sérülni. Egy járvány ideje alatt egy olyan hatóságot, amely 15 éven át önök által is elismerten működött - hiszen az éves meghallgatása alkalmával minden fideszes és KDNP-s képviselő rendre agyon dicsérte a szervezet vezetőjét a beszámolókat után -, megszüntetni, számomra egyszerűen elképzelhetetlen és elfogadhatatlan.

Ennek nemhogy nincs itt az ideje, hanem olyan üzenetet küld a társadalomnak, hogy egy ilyen helyzetben, ahol senki nem tudja, hogy holnap nem egy lélegeztetőgépen köt-e ki - mert hiszen, ahogy elmondják az orvosok, délelőtt még nevetgélnek a beteggel, délután pedig már lélegeztetőgépen van, mert annyira gyorsan romlik vagy romolhat egy beteg állapota -, akkor azzal foglalkozunk ebben a Házban, hogy egy olyan hatóságot szüntetnek meg, amely a különböző 19-féle diszkrimináció feltárására, megszüntetésére és bizony szankciók alkalmazására jogosult? Mert ha tetszik, ha nem, hiába van egy XXI. századi társadalmunk, a társadalomban az előítéletek, a különböző koncepciók és kifejezetten egyes társadalmi csoportok ellen való erőszakos, durva megnyilatkozások mindennapi történések.

Egy ilyen hatóság - s nem véletlen várja el a nemzetközi szervezet, hogy ezt létrehozza minden ország - pont afölött örökődik, hogy egyes társadalmi csoportok és egyének, ha már ilyen sérelmek érték őket, legalább valamifajta elégtételt kaphassanak, és akik így viselkednek velük szemben, azoknak soha többet ne legyen hozzá kedvük. S akkor ideérkezik egy ilyen időszakban egy ilyen hosszú múltra visszatekintő, magas színvonalú munkát végző hatóság megszüntetése.

Én azt gondolom, hogy e mögött valamifajta egyéni sértettség áll, valami egyéni konfliktus történet, ami okán ez volt a megoldás. Januárban kellett volna ennek a hatóságnak az elnökét újraszervezni vagy egy újat választani. Biztos vagyok benne, hogy valaki a kormányfőnek azt mondta, hogy ez a vezető nem elég lojális a kormányhoz, mert elvégzi a feladatát, és lehetséges, hogy olyan szervezetek érdekeit is sértették a feltárt jogsértések és jogkövetkezményei, amelyek a kormányzatközeli vállalkozások vagy szervezetek között találhatók. Biztos vagyok benne, hogy semmi egyéb oka ennek nincs. Sajnos tíz éve az egyéni érdekekre alapuló kormányzás zajlik, és ezt még most, ebben az időszakban összekötik azzal, hogy bizonyos társadalmi csoportok nyugodtan szenvedjenek hátrányt valamely olyan jogkérdésben, ahol az egyenlő elbánás elve alapvető.

Az Orbán-kormány sajnos számít a társadalom azon rétegei szavazatára, akik egész életüket úgy élik le, hogy valakit gyűlölni kell, valakit elítélni kell, valakire rá kell fogni a saját egyéni képességhiányait, a saját egyéni érvényesülésének kudarcait. Sajnos be kell látnunk, hogy a magyar társadalomban rengeteg olyan ember van, aki mindig másokban keresi a hibát a saját nehézségeiért, és számára kiváló egy olyan kormány, amelyik mindig kijelöli az adott ellenséget. Az egyénnek már nem is kell gondolkodni, a kormányzati propagandában szállítják az éppen gyűlölendő, utálandó, elítélendő, elmarasztalendő, semmibe veendő társadalmi csoportokat. És ez a hatóság tisztességes munkával megpróbálta azoknak az embereknek az életébe legalább azt az apró elégtételt elhozni, akik ennek a gyűlölködő politikának az áldozatai. Ilyen nagyon egyszerű.

Nagyon hálás vagyok és nagyon köszönöm Gyüre Csaba képviselőtársamnak, hogy olyan nagyszerűen feltárta ennek a javaslatnak minden jogdogmatikai háttérét, úgyhogy most meg sem merném kezdeni azt, hogy én magam is elemezzem a javaslat egyébként teljes mértékben alkotmányellenes és koherenciazavarokkal teletűzdelt voltát. Nagyon hálás vagyok és nagyon köszönöm Gurmai Zita képviselőtársamnak, aki csodálatosan vezette fel azt a lelki és érzelmi folyamatot, ami azoknak az embereknek fontos, akik egy ilyen hatóság kiváló működésére a demokráciánkban számítanak. Nagyon hálás vagyok, hogy Varga László képviselőtársam megütötte azt a hangot, amit egyébként az Igazságügyi bizottságban még Czunyiné Bertalan Judit képviselőtársunk is méltányolt, hogy bár ellene mondott a javaslatnak, de rendkívül udvariasan kérte képviselőtársainkat, hogy vonják vissza ezt a javaslatot, mert ennek nincs itt az ideje. Nagyon hálás vagyok Sebián-Petrovszki László képviselőtársamnak, hogy nagyon pontosan mutatta meg azt a politikai kárt, amelyet egy ilyen javaslat okoz, és azt a fajta politikai üzenetet, ami miatt nem lehetséges, különösen egy ilyen időszakban, egy ilyen változtatást csinálni. Nagyon köszönöm Kocsis-Cake Oliviónak, aki a kisebbségek, azon emberek, azon embercsoportok tükrében mutatta be ezt az elfogadhatatlan javaslatot, ami egyébként aktuálisan a legnagyobb kárt okozza ezeknek a társadalmi csoportoknak.

S még egy gondolatot hadd mondjak önöknek. Biztos vagyok benne, hogy az állampolgári jogok biztonsága nem örül ennek az intézkedésnek. Ha én lennék a helyében, mindent elkövettem volna azért, hogy még véletlenül se kerüljek ebbe a helyzetbe. Miért is? Mert tessék már elmondani, egy Országgyűlés alá rendelt szervezet, amelynek nem lehet hatósági jogköre, hogyan fogja tudni úgy megszervezni a munkáját, hogy ugyanolyan típusú kérdésben az egyik munkatársa csak feltár, véleményt, álláspontot és figyelemfelhívást tesz, míg egy szó szerint ugyanolyan ügýtípusban pedig majd hatósági jogkört gyakorol és elmarasztal. S akkor azt képzeljék el, hogy mind ezeknek más a jogrendszerbéli élete, mert hiszen az

ő döntései ellen is lehet különböző szervezetekhez fordulni. Képzelmek el, hogy majd egyik ügyben fordulnak egy bírósághoz, az elmondja, hogy nem helyesen intézkedett a hatóság, és közben egy ugyanolyan ügytípusban, ahol nem hatósági jogkörben jár el, helyben marad egy bíróság által más eljárásban felülbírált döntés.

(18.40)

Tehát ekkora zűrzavart, amit ez a javaslat kelt, én egyszerűen nem tudom elképzelni, hogy ez normális cél. Úgyhogy nagy tisztelettel, én még mindig reménykedem valahogy a józan ész uralmában, valahogy tegyék már meg, hogy vonják vissza ezt a javaslatot, biztos találunk egy olyan embert, ha a mostani elnöke ennek a szervezetnek az önök számára már nem megfelelő a következő ciklusban, és hadd maradjon meg legalább ebben az időszakban ez a hatóság.

Mert azért még annyit hadd mondjak önöknek, éppen egy eléggé friss hír az interneten, beszámoltak tudósok arról, hogy ez a járvány most csak egy kezdő időszak majd a következő típusú vírusos járványokra. Tehát el kell kezdenünk megtanulni élni így, el kell kezdenünk megtanulni élni úgy az után a komfortos közel száz év után, amikor nem tizedelték a társadalmunkat vírusok, baktériumok, mert hiszen egy jó védekezőrendszert alakítottunk ki, most majd egy más időszak jön, mert óriási változások történtek a Földön, a hőmérséklet-változástól a klímaváltozáson keresztül minden, és ez előhozta ezt az újfajta fegyvert, fegyverrendszert az emberiség ellen.

És akkor azzal foglalkozunk mi ma most, hogy azt a szervezetet szüntetjük meg, amely némi kontrollt és némi elégtételt tudott adni azoknak a társadalmi csoportoknak, amelyek életét, tevékenységét, adottságait semmibe veszik mások, és próbálják jogaikat lábbal tiporni? Gondolkozzanak már, kérem, a józan ész próbáljon visszajönni ebbe a Házba, és tegyék már meg azt a gesztust a társadalomnak, hogy ezt a javaslatot ne tartsák fenn! Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Szót kért ismét Bajkai képviselő úr. Bajkai István, a Fidesz képviselője szólhat. Parancsoljon!

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Bár már lefolytattunk egy viszonylag hosszabb vitát az Igazságügyi bizottság ülésén, nem volt kétségem, hogy azok az érvek, amelyek ott elhangoztak, ismét vissza fognak itt köszönni, és láthatólag az ott elmondottak nem hatottak semmilyen módon a baloldali képviselők számára.

Ha leegyszerűsíteni szeretném - nem fogom -, vagy valami hasonló megközelítéssel szeretnék élni, akkor azt mondhatnám, hogy nagyon nehezen fogadható el a baloldali képviselőitől alapjogi kérdésekben a

kritika, hogyha visszagondolunk arra az eseménysorra, amikor békés tüntetőket gyakorlatilag megvertek *(Közbeszólás az ellenzéki sorokból: Jaj, jaj!)*, szemet lövettek ki, majd utána azt a budapesti rendőrkapitányt, akinek a beosztottjai kimondták, hogy nem kell viselni az azonosító jelvényeket, azután kintuntették, majd önök ennek tapsoltak.

Tehát azt gondolom, hogy ha csak ennyivel intézném el, az is bőven elég lenne, hogy önöktől miért nem fogadok el kritikát, vagy éppen Bangóné Borbély Ildikótól, hogy mi szerepel a Bibliában. Úgyhogy ezzel el is intézhetném, de nem fogom elintézni ilyen egyszerűen, hanem szeretném fölhívni a figyelmüket arra, hogy mi az, ami elfogadhatatlan az önök felvetésében vagy pontosabban: az álláspontjában.

Nézzük először is azt a kérdést, egy kicsit időrendi sorrendben, amit Gyüre Csaba képviselőtársunk elmondott, hogy mit is keres itt egy alkotmánybírósági döntés, amit csak úgy leegyszerűsített, hogy hát, ez egy terhelességmegszakítással kapcsolatos kérdés.

Először is mindannyian tudjuk, hisz ő is jogot végzett, sőt évfolyamtársam volt, hogy az alkotmánybírósági döntésekre a jogrendszerünkben és a jogalkalmazás körében lehet, és ha kell, akkor kell is hivatkozni, és nem az dönti el, hogy mikor született az alkotmánybírósági döntés, hanem az a kérdés irányadó-e. Ezt ő is pontosan tudja, de ennek ellenére úgy vezette fel ezt a kérdést, mintha ez egy jelentéktelen kérdés lenne.

Ajánlom kedves képviselőtársamnak a figyelmébe, hogy ha gondolja, olvassa azért végig azt a kérdést, mert ott olyan jelentős kérdéseket tárgyalt az Alkotmánybíróság, mint az emberi élet, az ember fogalma, az anya élethez és testi épséghez való joga és a magzat jogai. Ez hosszú és majdhogynem egy tanulmányyszerű. Ezt leegyszerűsíteni, és azt mondani, hogy mit keres ez itt, és jelentéktelen, csak jelzem, az egyik legfontosabb döntés az Alkotmánybíróság történetében, le lett egyszerűsítve.

Mindazonáltal, ezt most már szeretném még egyszer tisztázni, erre lehet és kell is hivatkozni, mert az Alkotmánybíróság döntése egy adott kérdés kapcsán kifejt más döntéseket. Az indítványozók kérelmei függvényében itt is ez történt. Tehát én azt gondolom, hogy ezt kibővíteni, főleg jogász szemmel, egy kissé furcsa, jogász szemmel mindenképpen furcsa. Csak jelezném egyébként, hat párhuzamos vélemény volt ezzel kapcsolatban, ez olyan jelentőségű volt, beleértve Zlinszky professzorét is.

Nézzük csak a másik hivatkozást! Ezt nem lehet elégszer hangsúlyozni. Megint leegyszerűsíthetném a kérdést, és azt mondhatnám, hogy úgy látszik, itt a parlamentben nagyon egyszerű a tisztelt képviselők helyzete, mert valamilyen kérdésnek a teljes ellenkezőjét is lehet mondani következmények nélkül. Tehát lehet úgy hangulatot kelteni, lehet úgy véleményt kifejteni, hogy semmifajta következménye nincs.

Nézzük meg, hogy ha a jogi egyetemen előadnák vizsgán, hogy ez most jogutód vagy jogutód nélküli megszűnés, akkor a második mondatnál szigorú professzoraim szavai után megköszönnék, elküldenék, és azt mondanák, hogy jelentkezzenek utóvizsgára. Itt viszont lehet azt mondani következmények nélkül, hogy valami megszűnik.

Ugyan, mondják meg, hogy ha a jogszabály, ami az egyenlő bánásmódra vonatkozó, hatóságra vonatkozó eljárásra, és az anyagi jogban nem változik, ezt egy hivatalban, egy másik hivatalban elhelyezem, akkor hol szűnik meg? *(Sic!)* Tessék ezt nekem elmondani, tessék ezt nekem levezetni! Ez az egyik.

A másik: Bangóné Borbély Ildikó az előadásában hosszasan felsorolta, hogy Magyarországon milyen alapjogi sérelmek vannak vagy léteznek. Másutt is léteznek, el kell menni Írországba, Portugáliába, Finnországba, mindenhova el lehet menni, példákat én is tudnék hosszasan hozni, csak én nem megyek ezekkel Brüsszelbe.

Ha azt a kérdést úgy tesszük föl, hogy az Egyenlő Bánásmód Hatóság egyébként kitűnően működik, ön viszont azt kifogásolja, hogy milyen alapjogi sérelmek vannak, azt szerintem nem egyeztette a kollégáival képviselőtársam, hogy melyik álláspontot is foglalják el. Jól működik, vannak alapjogi sérelmek, amelyek még nem kerültek orvoslásra. Azonban, miután nem megszüntetésről van szó, tehát nem megszüntetésről van szó, hanem integrációról, tessék megnézni, hogy mi a különbség a jogban a kettő között, ezért azokat a hangzatos érveket folyamatosan mondani, hogy megszűnik, megszűnik, megszűnik, nincs, beszántják, beszántják, ez egyszerűen tételelesen nem igaz.

Hasonlóképpen az Igazságügyi bizottság ülésén elmondtam, hogy önök mindenben a harcot látják. Amikor én ehhez a hatósághoz fordultam, akkor, amikor néhány képviselő talán azt se tudta, hogy ilyen van, én már akkor itt ügyvédként eljártam alapjogi kérdésekben, és ezt nem tekintettem harcnak, hanem azt tekintettem, hogy az ügyfeleim érdekét képviseljem. A hatóság hozott egy döntést: ha jó volt, mindannyian elismertük; ha úgy tekintettük, hogy nem megfelelő, akkor elmentünk a bírósághoz. Önök ebben harcot látnak. Nem a jogrendszer egészséges működését, nem a jogállamiság kritériumait, hogy van egy hatóság, amely elbírál egy ügyet, vagy fellép, hanem azt látják, hogy ha van, akkor harc, és hogyha harc van, akkor valószínűleg a jogállamiság ügyében nagyon fontos harci elemeket látnak.

Kérem szépen, ez egy jogállami működés, ahogy ez a hatóság működött, és ezután is fog működni, mert hogyha elolvasták volna azt a jogszabálytervezetet, amely önök előtt fekszik, akkor pontosan látják, hogy ezeket a funkciókat teljes mértékben kivétel nélkül, meghúzás nélkül, megszorítás nélkül, teljes mértékben átveszi az ombudsman, az ombudsmani hivatal.

Azt pedig Varga-Damm Andrea mondta, hogy akkor ez mindenképpen majd sérülni fog, és nem is

tudja elképzelni, hogy hogyan működik; akkor tessék elmenni a világ jó néhány részére, ahol van ombudsmani hivatal, amely az alapjogok védelmét ellátja, még Európában is, bőven lehet rá mondani példát.

Tehát azt az érvelést önök láthatólag nem értik vagy nem akarják érteni, hogy a jogalkotóra van bízva, hogy egy adott alapjogi kérdést milyen módon véd, és azt milyen intézményrendszerben helyezi el. Önök nem tudták megcáfolni azt, hogy az egyenlő bánásmódra vonatkozó jogszabály mely eleme nem teljesül majd, hogyha ezt az ombudsman hivatalában látjuk el.

Azt azért még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy az ombudsman ugyanolyan neutrális szerv, mint ahogy az Egyenlő Bánásmód Hatóság volt. Ugyan mondják már meg, mi a kettő között a jogi különbség! Tessék elmondani, és akkor majd lehet arról vitatkozni.

Talán nem szükséges jobban részleteznem, de Kocsis-Cake Olivio képviselőtársunk azt mondta, hogy gyenge érvek. Nem akarok hivatkozni arra, hogy többet foglalkoztam ezzel a kérdéssel, mint valószínűleg ő, de azért elmondanám neki, hogy ha például a hatósághoz érkezik egy kérelem, amely egyébként az Egyenlő Bánásmód Hatóság eljárásában vizsgálendő, de párhuzamosan egyébként ombudsmani kérdéseket is fölvet, egy ombudsman mind a kettőt látja. Az Egyenlő Bánásmód Hatóság nem lát át az ombudsman eljárására, és fordítva sem lát át. Tehát ha csak ezt az egy kérdést, mondjuk, elemeznénk, akkor például azt mondhatjuk, hogy egy hivatalban való elhelyezkedése mind a két eljárást ki is válthatja, és ne felejtjük el, hogy az ombudsman egy megbecsült intézménye a jogállamiságnak.

(18.50)

Tehát azt gondolom, hogy aki ezt lebecsüli, magát az ombudsman, az alapvető jogok biztosának eljárását, hivatalát leértékeli, jelentőségét, képességeit kétségbe vonja, ezek szerint nincs tisztában ezzel az alkotmányos intézménnyel.

Talán azt is szeretném elmondani, hogy minden képviselő előadásában elhangzott, hogy valami megszűnik és rosszabbá válik. Azt azonban nem tudták megmondani, hogy mitől válik rosszabbá, amikor egyébként minden anyagi jogi szabály, minden eljárásjogi szabály megmarad, a közigazgatási eljárási lehetőségek megmaradnak. Amikor az állampolgár, egy jogkereső állampolgár egy hivatalhoz fordul, vajon mitől kerül rosszabb helyzetbe, hisz van kihez fordulnia? Ha most közigazgatási eljárásról beszélünk, van közigazgatási eljárás, van jogorvoslat, ugyanazok az anyagi jogszabályok, ugyanaz a jogorvoslati fórum vonatkozik rá. Akkor mi a különbség, ahol egyébként jogot sért?

Varga-Damm Andrea képviselőtársunk előadásában nem is értettem, hogy ezt hogyan hozza össze a járványveszéllyel, de azért azt el szeretném mondani,

hogy ha egy intézmény működik - márpedig működik, tessék elolvasni az anyagi jogi rendelkezéseket, senki nem mondta, hogy ez az intézmény nem működik -, ha az anyagi jogi rendelkezések maradnak, és van szerv, amely elbírálja, ebben az ügyben eljár és nem változik a jogorvoslati rendszer, akkor vajon mitől sérülne a jogkereső közönségnek, a magát sértett félnek tekintő személynek az ügye a jogsérelem ügyében. Ha most önöknek jogi képviselőként kéne eljárni, és úgy gondolnák, hogy alapvető jogokat sért valamely rendelkezés, mit tennének? Kérelmet intéznének az alapvető jogok biztosához és ő a közigazgatási eljárás szabályai szerint lefolytatná az eljárást.

Az is elhangzott a vitában, hogy nincsenek határidők. Ezt honnan veszik? A közigazgatási eljárási jogszabályt nem ismerik? Nem ismerik a jogorvoslat lehetőségét, a bírósági eljárás rendszerét? Hát, honnan vesznek ilyeneket? Miután önök ezt mondják, mondják mantraszerűen, azt gondolom, hogy egy jogi kérdésből ismét harcot próbálnak majd kreálni, ismét majd szeretnék elmondani, hogy valami megszűnt, az állampolgárok valamivel csorbultak, ami tétélesen nem igaz, mert ez az önök politikájának jól jön. Ez ugyanolyan jól jön, mintha elmegyünk egy tévészékházba és lefekszünk a kamerák elé, mert az jól jön, jól néz ki. Nem igaz az egész, de jól néz ki. Na, önök ebben az ügyben ugyanezt teszik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most kétperces fel szólalások következnek. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Csak azért kértem szót, mert Bajkai képviselőtársam egy elég érdekes érveléssel kezdte a hozzászólását, és azt mondta, hogy leegyszerűsíthetné ide is. Hát, akkor képviselő úr, az ön véleményét én meg oda tudom leegyszerűsíteni, hogy ön az Orbán család ügyvédje, aki ötmilliárd forintért nyújtott jogi tanácsadást európai uniós pályázatok ügyében, de olyan rosszul tette, hogy a pályázati tanácsadás okán még meg is büntették Magyarországot, mert nem jól ellenőrizte e pályázatok hatékonyságát. De legutóbb is sikeres volt, mert kilencmillió forintot kapott, hogy a nem tudom, melyik üdülőjét felújítsa.

Magyarul: meg kell dolgozni a pénzért; vagy Orbán Viktor barátságáért, vagy az aláírásért, ha jól emlékszem, ön volt a negyedik, aki aláírta a Fidesz alapítását a Bibó Kollégiumban. Nem akarnám ide leegyszerűsíteni. Ez fontosabb téma, és csak azért akartam példaként hozni, hogy vagdalhatunk egymás fejébe butaságokat, hiszen ennek semmi köze sincs a 2006-os eseményekhez, sem ahhoz, amit mondtam, semmi köze nincs ahhoz, amiről ma itt vitatkozunk. De azt azért fogadja el, képviselő úr, hogy vannak más szempontok is, mint az ön szempontjai, vannak emberek,

akik másként látnak bizonyos helyzeteket, társadalmi problémákat, mint ön.

Éppen ezért, hogy ne ilyen kategóriákban gondolkodjon, a figyelmébe ajánlok, ha szabad nekem, egy Ferenc pápától származó idézetet. Azt mondta, hogy „Nem szabad kategóriák szerint megítélni, ki a felebarátom és ki nem az, legyél annak a fivérednek vagy nővérednek a felebarátja, akit nehézségben látsz.” Szerintem érdemes ennek szellemében eljárniuk. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik, két percben!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Bajkai István képviselőtársam szólított meg, és én csak egy kérdést szeretnék neki feltenni, mert hivatkozott arra, hogy bizony, milyen fontos szempontok vannak ebben a 64/1991-es alkotmánybírósági határozatban, és hogy igenis ennek helye van ennél a kérdésnél is. Egyetlenegy kérdést teszek fel akkor önnek: miért 29 év után jutott önöknek eszébe, hogy ezek alapján törvényt módosítsanak? Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Bajkai István képviselő úr, Fidesz, két percben!

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Nem szerettem volna erre a mélységre süllyedni, de akkor a szakmai kérdést válaszolom meg Gyüre Csaba képviselőtársammal.

Nem az alkotmánybírósági döntés hozta erre a gondolatra a jogalkotót, hanem egyetlenegy mondata, vagy egyetlen hivatkozását lehet felhasználni egy jogalkotási kérdésnél, amit egyébként, ha nem lett volna alkotmánybírósági döntés, valószínűleg ön is elismerne - vagy te is, bocsánat, tegeződünk azért; tehát elismerne. Mégpedig azt, hogy az állam dönti el, hogy mely szerve útján véd meg egy adott intézményt. Ez nem kérdés. Ennek az alkotmánybírósági határozatnak ez a lényege, nem az, hogy az Egyenlő Bánásmód Hatóságot milyen módon, jogutódlással, mit szeretnénk vele kezdeni. Ez egy jogi érvelés, ezt ne keverjük össze!

Csak azért, hogy pontos legyen, tisztelt Mesterházy Attila képviselőtársunk, először is ezt a bizonyos keretszerződést, amit mindig felhoznak a sajtóban, és ami most már valószínűleg rám is fog ragadni, először is három nagy ügyvédi iroda, egy ilyen egység nyerte el. Keretszerződés egyrészt; másodsorban pedig - azért válaszoljuk meg - több mint száz embernek adott munkát, és egyébként a brüsszeli hatóságok az ügyvédi irodánkat semmiben meg nem kérdezték, sem nem büntettek emiatt. Ez egy ki-fejezett tévedés. Nagyon szeretik ezt használni. Az

ügyvédi irodánkhoz senki nem fordult azzal kapcsolatban, hogy hibázott volna, mint ahogy nem is hibázott egyébként. Ha ezt valaki szeretné vizsgálni, szívesen, rendelkezésre áll a miniszterelnökségi iratokban.

A másik, hogy sajnos nincs nyaralóm a Balatonon. Ezt a DK közleménye ismét tartalmazza, ezért nem is kaptam erre támogatást. Az a cég vagy az a társaság, amely a dolgozóinak tart fenn egy nyaralót, hangsúlyozom, nagyon kevés olyan ügyvédi iroda van Magyarországon, amely szociális okokból a dolgozóit így támogatja, na, az nyert valóban, de abban nincs részesedésem. Úgyhogy csak azért mondom, mert picit pitiánernek érzem ezt az egészet, bocsnát. Sajnos, a feleségem is megkérdezett, hogy ezek szerint van nyaralónk, mert nem tudunk róla. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. További felszólalók következnek. Mindannyian már szólta. Nagyon kérem mindannyiukat, hogy a törvényjavaslatban megfogalmazott gondolatkör és felvetés ügyében szóljanak hozzá. Javaslom, hogy családi nyaralók tulajdonjogát most ne is nagyon elemezzük ezen törvényjavaslat keretében. Így aztán most nem is kell hogy valljon erről Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, hanem elmondhatja lényegi gondolatait az MSZP képviselő asszonya. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Bajkai képviselőtársamnak mondanám, hogy azért még ott nem tartunk, hogy ön nekem azt mondja, hogy forgathatom a Bibliát vagy sem. Nincs joga önnek ezt eldönteni, soha nem is volt, és soha nem is lesz. Ezért ezt fogadja is meg! Lehet, többet forgatom, mint ön, mert lehet, hogy önök elmennek a templomba melldöngetve, de én még hiszek abban, ami a Bibliában le van írva. Ezt a jogot ön sem tudja és senki más sem elvenni.

A másik, ha nem itt dolgoznánk és nem lennénk parlamenti képviselők, akkor ahogy ön viselkedik velem, egy nővel szemben ugyanazon a munkahelyen, már fordulhatnék az Egyenlő Bánásmód Hatósághoz; még a mai nap fordulhatnék, holnap már nem.

Tudja, mégiscsak személyeskedek még egyet. Ügyvédnek nem fogadnám fel, higgye el. De ez a törvénymódosítás nem erről szól. Nagyon sajnálom, hogy azokat a betűket vagy azokat a dolgokat, amik ebben a beszámolóban le vannak írva, önök nem olvassák el, és nem tartják fontosnak, hogy kinek a védelmét látta el ez a hatóság. Igen, lehet játszani a szavakkal és a joggal is lehet játszani, Magyarországon nagyon. Ezt az elmúlt tíz évben láttuk is. De higgyék el, amikor elesett és hátrányos helyzetű emberekről beszélünk vagy a másságról, ami nagyon sokféle lehet, annak nem kell negatívnak lenni. Nem kellene negatívnak lenni! Akár ha fogyatékoságról beszélünk, akár ha kisebbségről beszélünk, akár ha vallásról, nagyon sok mindentről beszélhetünk. De azt, hogy valakit azért érjen hátrány, mert kisebbségben van, vagy

valami más miatt, nem gondolnám, hogy bármilyen eszközzel támogatni kellene, sőt ezeket az embereket védeni kell minden eszközzel.

(19.00)

És lehet, hogy el is tudnám az érvelését fogadni akár a kormánypárti politikusoknak vagy az államtitkárnak, hogy miért lesz jó, hogyha beolvad, és nem megszűnik, hanem beolvad egy másik rendszerbe, csak tudják, az a baj, hogy önök szolgáltak rá az elmúlt tíz évben arra, hogy az ember már ne higgyen el önöknek semmit, hogy semmi nem fog csorbulni, sőt majd jobb lesz - nem látjuk amúgy a törvényből!

(Az elnöki széket dr. Brenner Koloman, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

És higgye el... És engedje meg, képviselő úr, attól függetlenül, hogy nem hülyék ülnek az ellenzéki oldalon, mert éppen csak ki nem mondta, hogy önökön kívül senki nem ért a jogszabályokhoz, senki nem tud semmit értelmezni. Minden törvényt ez az érv, hogy senki nem tudja értelmezni az ellenzéki padsorokból, hogy mi van ide leírva, amúgy az ellenzéki pártoknak a szakértői is mind hülyék, mert nem tudják értelmezni a törvényeket, csak önök az okosok, csak önök tudnak olvasni, csak önök tudnak törvényt értelmezni, senki más. Hát, engedje már meg, hogy legalább azt mondjuk, hogy igen, elolvastuk, értettük, hogy mi van benne, és másképp látjuk, mint önök. És nem azért, mert ez ne így lenne, hanem az elmúlt tíz évük szolgált rá arra, hogy bebizonyítsák, hogy jogos a félelmünk, amikor egy ilyen törvényt idehoznak a Ház elé.

És tudja, a nap végén, majd egy fél év múlva vagy év múlva vagy kettő múlva, ha ide fogunk jönni, konkrétan azt fogjuk mondani, hogy nekünk volt igazunk. Előre kijelenthetem, hogy itt fogunk ülni, és azt fogjuk mondani, hogy igen, nekünk volt igazunk. Minden egyes érv, amit felsoroltunk, be fog következni, mert minden ilyen hatóság, amit önök megszüntettek, bedaráltak, átneveztek, vagy uralkodnak a hatóságok fölött, a független hatóságok fölött, mindről elmondhatuk egy-két éven belül, hogy semmi nem független a hatalomtól ma Magyarországon, semmi, nincs már egy olyan intézményrendszer, amire azt mondhatnánk, hogy független lenne.

Már beszélhetünk az óvodákról is. Tegnap hírt, hogy hogyan akadályozzák meg, hogy angol nyelvű óvodák Magyarországon működhessenek. Hát, az már agyrém, amiket kitalálnak! Azért mondtam az előző felszólalásomban, hogy mi elgondolni sem tudjuk, hogy mi van még az agyukban meg az eszköztárunkban, amivel még tovább tudják fokozni, még tovább betonozzák be a hatalmukat, még nagyobb függőséget alakítanak ki Magyarországon a hatalom és az állampolgár között. Mi elgondolni sem tudjuk! Hála a

jó égne, ebben mások vagyunk, mert mi nem így gondolkodunk.

De mindig ér meglepetés bennünket, az elmúlt tíz évben napról napra, hétről hétre állandóan meglepetés ért bennünket, hogy hogyan tudják szűkíteni a magyar állampolgárok jogát. És elcsodálkozik azon, hogy Varga-Damm Andrea azt mondja, hogy most a járvány idején majd a betegjogok hogyan sérülnek? Képviselőtársam, egy éve lassan úgy fizetünk megbiztosítást, hogy semmilyen ellátáshoz nem jutunk hozzá! Járványhelyzet van, tudom, hogy minden eszközzel védeni kell, hogy meg tudjuk előzni a járvány terjedését, de az nem azt jelenti, hogy az összes többi megfizetett szolgáltatáshoz, amiért fizetünk az adóforintunkból, ne juthassunk hozzá.

És sok mindenről beszélhetnénk, hogy ilyenkor milyen szükséges lenne az a hatóság, amit mondjuk, önök 2011-ben, a betegfelügyeleti hatóságot megszüntették, hogy mennyire szükséges lenne most, hogy a betegeket hogyan védjük, mert nekik is vannak jogaik, nemcsak a hatalomnak van joga, hanem az állampolgároknak is.

És nagyon kérem, hogy egy kicsit nagyobb tisztelettel beszéljen rólunk. Tudom, hogy nagyon nehéz, mert nekünk is nehéz, de néha higgye el, hogy olvastuk, láttuk, és önök adtak rá indokot, hogy így vélekedjünk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Szakács Lászlónak, az MSZP képviselőjének. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Megfogadva persze előző ülésvezető alelnök úrnak, Hiller Istvánnak a szavait, azért annyiban hadd védjem meg magunkat, hogy az érvelésnél azért nem baj, hogyha megértjük az elkötelezettség mélységét meg az okait. Tehát az nem baj, ha néha magunk is látjuk. Látjuk azt is, hogy mi működik e mögött a kenetteljes, hagymázos populizmus mögött, amit hallunk egyébként ilyenkor a másik oldalon, és persze meg akarjuk érteni a miérteket. Ilyenkor az ember azért elmondja azokat a háttereket, amelyeket hall, lát.

Hadd térjek rá egy-két dologra, amit hallottunk a vitában. Azt mondja Bajkai képviselő úr, hogy ha az alapjogok sérülnek, akkor a hatóság nem végezte jól a munkáját. Kerestem erre a megfelelő szót, és isten bizonny, nem akarok egyébként bárdolatlan lenni, de ez ostobaság! A hatóság, ha nem végzi jól a munkáját, attól sérülnek az alapjogok? Hát a hatóságot pont olyankor kell megerősíteni! Ez egy nettó ostobaság sajnos. Mondom, kerestem rá jó szót, nem akarok sértő lenni, de sajnos ez így van.

Azt mondja, hogy a jogszabály teljesül, és az anyagi jog nem változik. Papíron ez mindig így van. Magyarországon ez papíron mindig így van. És az az igazság, hogy a tinta meg a papír nem is finnyás, tehát

önök valamit leírnak, meg valamelyik megfelelő tetsület ezt elfogadja, és akkor alakilag is teljesül, meg anyagilag is teljesül. És hogyha véletlenül alakilag nem teljesülne, akkor majd létrehoznak egy másik fórumot, amit majdnem sikerült, mondjuk, a közigazgatási bíróságot. Ha véletlenül az anyagi jog nem teljesül, akkor majd szűkítik, majd hoznak új törvényt. Hát így működik ez!

Higgyék el, amikor ezeket a félelmeinket elmondjuk, amikor ezeket az aggályainkat elmondjuk, az valójában egy dologból táplálkozik, abból táplálkozik, hogy önökkel szemben már sokkal több a tapasztalatunk, mint ahány illúziónk maradt. A mai napon is egy illúzióval kevesebb, egy tapasztalattal több ebben a tekintetben.

Azt az érvelését pedig már végképp nem értem Bajkai képviselőtársamnak még logikailag sem, mert ilyeneket azért nem szokott hibáztatni, hogy nekünk ez jól jön. Hát, ha nekünk jól jön, akkor miért csinálják? Ha nekünk jól jön ez a fajta érvelési rendszer, ez a mi politikánkba beleillik, ön mondta, hiába néz most ilyen meglepetten, ha ez ennyire jól jön nekünk, akkor szerintünk se csinálják, hagyjuk itt most abba, maradjon meg a hatóság!

És még egy dologra hadd térjek ki. Harc. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az oldal játszik katonásdit? De most komolyan! Itt vannak vezénylő tábornokok? Mi küldünk már katonákat mindenhova? Itt mi mindig harcolunk? Nem!

A harcos retorika mindig a másik oldalról jön, az önök oldaláról jön a harcos retorika. Hódító támadja az országot, és önök megvédik. Erre épül a politikájuk, és ehhez persze kell egy hódító, egy ellenségkép, amire felhívtam a figyelmüket, akár keresztény emberként is felhívom a figyelmüket, hogy átléptek egy határon. Régen átléptek már ezt a határt, mert ennek az ellenségképnek arca van, neve van, anyja van, apja van, gyermeke van. Emberekről beszélünk. Nincsen másfél órája, két órája, itt méltatták Mátyás királyt a rákosmezei törvény kapcsán. Itt méltatták Mátyás királyt - akkor Mátyásról miért nem jut már eszükbe a humanizmus? Végül is ötszáz éve becsmérszte ebbe az országba a humanizmust. Miért nem jut ez eszükbe? Miért kapjuk ezeket a cinikus válaszokat, hogy az anyagi szabályok teljesülnek. Ha majd nem teljesülnek, majd szűkítik, majd hoznak egy másik törvényt. Így csinálták eddig is, tíz éve, ezután is így fogják csinálni. Önök már csak ilyenek! Az alaki szabályok nem teljesülnek? Majd akkor létrehoznak egy másik fórumot. Eddig is így csinálták, mitől változtak volna meg?

Mi ezért mondunk ennek ellent, ezért nem szeretnénk, hogy ez másképp legyen. Nem azért neveljük mi is a gyermekeinket úgymond politikailag korrekt módon, mert az önök ellenére van. Nem, azért mert egy olyan világot szeretnénk, ahol bizonyos szavakat azért nem mondunk ki, mert azoknak pejoratív tartalma van. Úgy veheti, ha nem is az érintett, de a környezete igen, és az feszültséget szül. És ahol feszültség

van, ott van a harc, az az önök terepe. Önök csak harcoljanak, játszanak katonásdit, legyen önöknek vezénylő tábornoka! Nyugalom az ott van, amikor valamit azért nem mondunk ki, mert nem illik. Ezt meg azért nem tesszük meg, mert nem illik. Önök most csak kíméletlenek, pedig lehetnének belátóak is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Most kettő percre megadom a szót Bajkai Istvánnak, a Fidesz képviselőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

(19.10)

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Igazából tényleg nem szeretnék tovább reagálni, mert úgy látom, hogy feszültségkeltés folyik a túloldalon egyébként egy jogszabály vitája kapcsán. Csak pusztán szeretném jelezni, tisztelt képviselőtársunk, tisztelt képviselő asszony, hogy pusztán annyit volt bátorságom mondani, azt gondolom, hogy ezt talán megtehettem, hogy talán nem kéne bennünket kioktatni Bibliából. Ennyit mondtam, nem sértettük meg önt, hogy ezt hogyan fordítja le saját magának, ezt önre bízom, de egyébként nagyon szívesen látjuk egy közös imareggelin az imacsoportunkban. Vagy nemcsak ott, hanem bárhol másutt szívesen, ha erről van szó, de szerintem a jogszabály kapcsán nem kéne talán messzebb menni.

Én azt gondolom, hogy talán azok a most már lassan majdhogynem személyeskedő elemek, amik, azt gondolom, mégiscsak a túloldalról hangzottak el először, azok valóban abba az irányba viszik el a vitát, amit egyébként senki nem szeretne; legalábbis mi nagyon nem szeretnénk. Szeretnénk erről a jogszabályról vitatkozni, ha elhangoznak érvek - már egy jó ideje nem hangoznak el érvek -, akkor nagyon szívesen megválaszoljuk.

Az a kérdés, hogy az anyagi jogi szabályok, hát, azok semmit se érnek, az eljárásjogi szabályok semmit sem érnek. Az egyes intézmények - hangzott el képviselőtársunk értelmezése - semmit sem érnek. Akkor felteszem a kérdést: akkor miről beszélünk? Tehát hogyha most egy konkrét jogszabály kapcsán sem az anyagi jogi jogszabályokra való hivatkozás önöknek nem érv, sem az eljárásjogi szabályozás nem érv, sem az alkotmányjogi okfejtés nem érv, akkor mi? Köszönöm szépen. *(Dr. Vejkey Imre tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót kétperces reakcióra Szakács Lászlónak, az MSZP képviselőjének. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Bajkai képviselőtársamra szeretnék reagálni: hol hallotta ezeket a szavakat? Semmit sem ér - nem ezt mondtam. Azt mondtam, hogy megváltoztatják, ha önöknek nem tetszik. Hiszen ezt tették

eddig is. Nem értem, hogy honnan juthatott arra a következtetésre. Persze, nyilván államtitkár úrral beszélgetett, ezért nem biztos, hogy mindenre figyelt, de én ezt megértem. De én ezeket nem mondtam. Nem erről van szó.

Önök eddig, amikor valamit összevontak - hatásköröket, adott esetben szervezeteket -, alapvetően nem szokott működni. Egyébként, ha már itt vagyunk, akkor erről ejtsünk egy pár szót!

Összevonták az oktatást, szegény Klebelsberg Kunóról elneveztek egy intézményt, 19 hónapnyi botladozás, szerencsétlenkedés meg magyarázkodás után szépen felosztották 19 darabra. Összefogták az Állami Egészségügyi Ellátó Központot, éppen ma vették el tőlük a közbeszerzést, mert látszik, hogy nem működik.

Mást mondok: összevonták a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét meg a jegybankot. Annyira jól sikerült, hogy két hónap múlva összeomlott egy bank meg kettő brókerceg, maga után hagyva *(Dr. Völner Pál: Lebuktak.)* több mint 500 milliárd forintnyi problémát meg több tízezer károsultat. Ezek az önök remek intézkedései. Hát, miért kellene ebben bízunk? Elmagyarázza ezt majd a Buda-Cash károsultjainak? Elmagyarázza ezt majd a Quaestor károsultjainak? Elmagyarázza ezt majd a pedagógusoknak, hogy ez miért volt jó? Akik szenvedtek azzal - mondjuk a pedagógusok -, hogy ha el akartak menni A-ból B-be, akkor ötfajta levelet kell írniuk ahhoz, hogy vegyenek egy buszjegyet? Ezek az önök rendszerei. Hát, miért kellene abban hinnünk, hogy ez most majd működni fog?!

És még egyszer mondom: nem azt mondtam, hogy az anyagi jogi szabályok nincsenek, meg nem érnek semmit. Azt mondtam, hogy kiüresíthetik őket, és önök ezt gyakran meg is teszik. Ez a gyakorlat, ezt látjuk, ezt most nem lehet kiszöbelizni. Ennyi a dolog. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőjének. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kezdeném egy barátságosabb gondolattal: én nagyra értékelem, hogy Bajkai képviselőtársam egyáltalán részt vesz a vitában, mert általában az szokott lenni a gyakorlat, hogy aki előterjeszt vagy aki felvállalja ezt, az bizony végigüli, és aztán utána, a legvégén elmondja a saját verzióját itt a parlamentben arról a sok sületlenségről, amit az ellenzék mondott. Tehát nem viccből mondom, tényleg köszönöm szépen, hogy a vitában részt vesz.

Egyébként biztatnám államtitkár urat is, hogy unalomúzóként esetleg, miután már megnézett minden újságot itt a teremben, esetleg vegyen részt a vitában, mégiscsak van valami köze ehhez a témához.

Tehát lehet, hogy hasznos volna, ha az ön álláspontját is meg ezáltal a kormány álláspontját is hallhatnánk.

Bajkai képviselőtársamnak mondom, hogy direkt egyszerűsítettem le a gondolatokat oda, mert provokálni akartam. Azért akartam provokálni, mert így viszonylag hamar kiderült az, hogy milyen az, amikor leegyszerűsítjük a dolgokat, általánosítunk, és ez mennyire rosszul esik embereknek, amikor ezt tesszük.

Természetesen én is pontosan tudom, hogy az SBGK ügyvédi iroda konzorciumi tagként nyert különböző pályázatokat, sőt azt is tudom, hogy a szakmában egyébként egy jó hírű ügyvédi irodának tartják a részben az ön tulajdonában lévő ügyvédi irodát. Ettől függetlenül én azt gondolom, hogy érdemes óvakodni attól, hogy könnyen és egyszerűen általánosítsunk, és ezáltal ennek a bázisán vádoljunk meg embereket vagy képviselőtársakat is bármivel is.

Én azért is tartok még egy gondolatot fontosnak, nagyon konkrétan ehhez a javaslatához is, mert higgyék el, hogy még a neve is fontos ennek a hatóságnak, hogy ez egy Egyenlő Bánásmód Hatóság. Hiszen ezzel is edukálja a társadalmat, edukálja a munkáltatókat, és bizony már maga az, hogy ez a szó eltűnik, és beolvad valamibe, higgyék el, hogy ez is kárt okoz, és nehezíti a munkát. Hiszen legalább ez a hatóság önállóan is végezhetett kommunikációs tevékenységet, vagy talán hétköznapiban úgy fogalmaznék, hogy PR-tevékenységet, tehát tudta népszerűsíteni azt a munkát, amit végzett.

Én azt gondolom, hogy egy ombudsmani hivatal keretében ez a fajta kommunikációs tevékenység vagy ön-PR, pozitív értelemben fogalmazva, kevésbé adatik meg, és talán ez sem segíti azt, hogy ezek az emberek vagy hogy az emberek eligazodjanak ebben a kérdéskörben.

Azt meg csak a vicc kedvéért mondom a végén, hogy mondta, hogy mi feszültségkeltést csinálunk itt este hét órakor: nem tudom, milyen feszültséget tudunk kelteni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Vejkey Imrének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, egy hosszú vitának vagyunk a végén. Bevezetőben mindenképpen azt akarnám mondani, hogy egy nagyon sajátos vita volt. Egy kifejezetten jogi kérdésben nem jogi típusú vita volt. Mondhatnám azt is, hogy az ellenzéki, baloldali frakciók részéről kifejezetten hangulatkeltés folyt a Fidesz-KDNP-vel szemben,

kifejezetten hangulatkeltés folyt Magyarország jogállamiságával szemben, hogy itt nem számít se az anyagi jog, se az eljárási jog, se az intézmények.

De konkrétan nézzük végig a felszólalókat! Nagyon szépen köszönöm Bajkai István képviselőtársamnak, aki vezérszónoki előadásában elmondta, hogy a Fidesz miért is támogatja ezt a törvényjavaslatot. És köszönöm a hozzászólásait is, a reagálását lényegében a feltett kérdésekre, mert a reagálásai mind helyénvalók voltak, és nyilván köszönöm a KDNP vezérszónokának is a felszólalását, aki szintén támogatta.

Gyüre Csaba jobbkios vezérszónok részére a következőket tudnám mondani, és ezt bizony nemcsak az ő részére, hanem a többi felszólaló részére is, hogy itt összetévesztettek egy dolgot: nem képviselői előterjesztésről van szó, nem kormány-előterjesztésről van szó, hanem egy bizottsági, nevezetesen az Igazságügyi bizottságnak az előterjesztéséről.

Maga az Igazságügyi bizottság a 2020. november 10-ei ülésén vitatta meg ezt a kérdést, érdekes volt, hogy akkor például Gyüre Csaba alelnök úr, képviselőtársunk ott volt, de ott nem fogalmazott meg ellentétes álláspontot ezzel a törvényjavaslattal szemben, bár, ha jól emlékszem, végül is ellene szavazott.

(19.20)

A következő felszólaló Varga László képviselő volt, de mielőtt Varga László felvetésére reagálnék, mondtam azt, hogy hangulatkeltés folyt. Miből is látszik az, hogy itt egy hangulatkeltés folyt a baloldali pártok részéről? Hát, például abban, hogy valamilyen baloldali felszólaló lényegében ellene volt és kritizálta ezt a törvényjavaslatot. De meghallgattuk, illetve felszólalt, és nagyon szépen köszönöm Kissné Köles Erika szószóló asszonynak... *(Jelzésre:)* Igen, ott van, itt szólalt föl, de ott van. Tehát nagyon szépen köszönöm szószóló asszonynak, mert a nemzetiségek bizottsága, akit leginkább érint ez a törvényjavaslat, pozitívan nyilatkozott. Pozitívan nyilatkozott ebben a kérdésben, és nagyon szépen köszönöm ezen álláspontját, és azt, hogy nincs kifogásuk a jogutódlással szemben. És ha szószóló asszonynál vagyunk, a felvetését, amit a beszéde, vezérszónoklata végén tett, természetesen meg fogjuk vizsgálni, és ha egy mód van rá, akkor azt akceptálni fogjuk. Köszönöm szépen a felvetését egyébként.

Most visszatérve kronologikus sorrendben a felszólalókra, Varga László MSZP-s vezérszónokra, ő vezérszónoklatát megosztottan tartotta Gurmai Zita MSZP-s képviselővel. Azt mondta Varga László képviselőtársunk, hogy a múlt hét hétfőig nem esett szó erről a kérdéstről. Ezzel kapcsolatban azt tudom képviselőtársamnak mondani, hogy már húsz évvel ezelőtt is szó esett erről a kérdéstről, már 2000-ben is szó esett erről a kérdéstről, éppen az akkori nemzeti-biztos által. Tehát azt mondani, hogy nem esett szó, bizony ez egy elég erős ferdítés.

Gurmai Zita MSZP-s képviselőtársamnak visszatartom azt a felvetését, hogy mi az elmúlt tíz évben arra törekedtünk volna, hogy felszámoljuk az egyenlő bánásmódot. Éppen ellenkezőleg, a Fidesz-KDNP az elmúlt tíz évben is és a rendszerváltás óta arra törekedett, hogy az egyenlő bánásmód hazánkban és Európában egyre jobban érvényesüljön. Az pedig, amit képviselő asszony mondott, jogilag sem stimmel, mert semmit nem szüntettünk meg, hanem jogutódlás következik be egy magasabb szinten. Ezt több vezérszónok, illetve felszólaló elmondta, hogy megszüntettük. Semmit nem szüntettünk meg. A jogutódlás és a jogutódlás nélküli megszűnés között, ahogy azt Bajkai István képviselőtársam mondta, akkora különbség van, mint az ég és a föld között.

Végül nem értem, hogy Gurmai Zitának miért fáj az, illetve önöknek miért fáj az, hogy az ombudsman hatósági jogköröket fog kapni. Úgy gondolom, hogy ez egy nagyon helyes dolog. Voltak kifogások, amelyek azt mondták, hogy az ombudsmant beszámoltatja a tisztelt bizottság. Ezt pontosítani kellene úgy, hogy az ombudsman beszámolót készít, a beszámolóját megvitatja egy adott bizottság, és utána a parlament is. De ha belegondolnak, tisztelt hölgyeim és uraim, akkor sok ilyen intézmény van, akit meghallgatunk. Kezdjük csak a Kúria elnökével! A Kúria elnöke is évenként beszámolót készít, és meghallgatjuk. Attól még nem függ az Országgyűléstől, ahogy önök mondták. *(Sebián-Petrovszki László: A Fidesztől!)* Ezt visszatartom! Vagy nézzük meg az Országos Bírósági Hivatal elnökét! Ő is évenként beszámolót ad, de mégis csak elképesztő lenne azt állítani, hogy bármennyire is függ az Országgyűléstől. És ugyanez vonatkozik a legfőbb ügyész úrra, és sorolhatnám végig még, tehát elég álságos volt az az indoklás, amit ezzel kapcsolatban felhoztak.

Sebián-Petrovszki László képviselőtársunk részére is azt tudom mondani, hogy nem megszüntetjük az Egyenlő Bánásmód Hatóságot, hanem jogutódlásról van szó, vagy másképpen szólva, integrálásáról van szó. Az ombudsman 2019. évi meghallgatása kapcsán is képviselő úr előadást tartott a vonatkozásban, hogy álláspontja szerint az ombudsman nem kellő időben fejezte be a vizsgálatait. Az Igazságügyi bizottság meghallgatta nem is olyan régen az ombudsmant a 2019. évi tevékenységéről, és ott is ezt a kérdést a képviselő úr felvetette. Az ombudsman válaszolt rá, hogy a helyzet az, hogy vannak olyan kérdések, amelyek gyorsan nem oldhatók meg. Bár a laikus szemével úgy tűnik, hogy ezek könnyen megválaszolhatók, de mégis vannak kérdések, amelyekre több szakértőt is kell rendelni, és ha azok a szakértők megadták a szakvéleményeket, csak akkor lehet azokról a kérdésekről megfelelően dönteni. Ezt szeretném képviselőtársam emlékezetébe idézni.

Kocsis-Cake Olivio, Párbeszéd, ő az időzítést kifogásolta mindenekelött, azt, hogy miért most, miért a pandémia alatt foglalkozunk ezzel. Ezt több képviselőtársunk is végül is felvetette, Varga-Damm Andrea független képviselőtársunk is, de többen is. Én erre azt tudom mondani, képviselőtársaim, hogy az Országgyűlés normális rendben működik, és bármelyik országgyűlési képviselő, bizottság, illetve a kormány törvényjavaslatot nyújthat be a tisztelt Házhoz, amit a parlament meg fog a maga eljárási rendjében tárgyalni. Ettől teljesen független, hogy a kormány rendkívüli felhatalmazást kapott az Országgyűléstől 90 napra a járvány elleni védekezéshez, de hangsúlyozom, csak ehhez. Ezért nem lehet a két dolgot összekeverni, csak akkor, ha félre akarják vezetni az embereket. Most azonban végképp nem az álhírterjesztésre van szükség, hanem az emberek valós tájékoztatására és az összefogásra.

Kocsis-Cake Olivio képviselőtársunknak, vezérszónoknak is azt tudom mondani, hogy nem megszüntetésről van szó, hanem jogutódlásról.

Még egyszer köszönöm Kissné Köles Erika szószóló asszony felszólalását. Az imént már reagáltam, hogy milyen érdekes volt a párhuzam: a leginkább érintett bizottság pozitívan nyilatkozik, viszont a baloldali frakciók mind elutasítólag. Ahogy mondtam, a felvetését pedig meg fogjuk vizsgálni.

Bangóné Borbély Ildikó MSZP-s képviselő is a jogutódlásról beszélt, és arról, hogy álláspontja szerint a javaslat, ez a törvényjavaslat szűkíti az állampolgárok alapvető jogainak érvényesítését. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Képviselő asszony tévedésben van, ugyanis ez a javaslat nem szűkíti az állampolgárok alapvető jogainak érvényesítését, ahhoz hozzá sem nyúl, pusztán csak egy jogutódlást állapít meg az EBH részéről az ombudsman részére. Magyarán mondva, a jogutódláson kívül semmi nem változik.

Mesterházy Attila is felszólalt az MSZP képviselőjében, ő kifejezetten beszántásról beszélt. Ezt föl is írtam így idézőjelben magamnak, tehát beszántásról beszélt. Neki is azt tudom mondani, hogy nem egy jogintézmény beszántásáról van szó, ahogy ő mondja, hanem jogutódlásról van szó.

(19.30)

Ő még arra is elragadtatta magát, hogy azt mondta, itt politikai sandaság nyilvánul meg a mi részünkről, és hogy álláspontja szerint ennek a 2022-es választásokhoz köze van. Én azt tudom képviselőtársunknak mondani, hogy tévedésben van, mert semmi köze a választásokhoz, és ebben semmi politikai sandaság nincs.

Szakács László is felszólalt, szintén az MSZP részéről, lényegében megismételte azokat a vélt kifogásokat a törvényjavaslatl szemben, amelyeket Mesterházy Attila is elmondott. Azt viszont határozottan vissza kell utasítanom, hogy a Fidesz-KDNP előitétele lenne bárkivel, ez nem felel meg a valóságnak.

Varga-Damm Andrea független képviselőtársunk is arról beszélt részint, hogy a koronavírus-járvány

idején hogyan lehet ilyen törvényjavaslatot előterjeszteni - erre már az imént válaszoltam. Felhívom figyelmét képviselő asszonynak arra is, hogy nem a Fidesz-KDNP folytat gyűlöletpolitikát, hanem éppen a baloldali frakciók.

Összefoglalásként azt tudom mondani, hogy a javaslat megteremti a lehetőségét az EBH integrálásának, az alapvető jogok biztosának munkájában megteremti annak a lehetőségét, hogy az egyenlő bánásmód megteremtése kapcsán indított ügyeket az az intézmény bírálja el, amelyik az alapjogvédelemre elsősorban hivatott, így az ENSZ által akkreditált nemzeti emberi jogi intézmény.

Mivel látom, hogy mindjárt lejár a 15 percem, ezért még csak arra hívnám fel utolsó gondolatként a tisztelt baloldali frakciók figyelmét - akik közül lehet, hogy a pulpituson van, de itt az ülésteremben, a patkóban most nem látok senkit -, hogy a Cseh Köztársaságban is az ombudsman látja el az irányelvekből fakadó egyenlő bánásmód előmozdítását szolgáló szerv szerepét. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem, támogassák a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Képviselőtársaim! Soron következik **az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13648. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat, amelyet kezükben tartanak, több igazságügyi tárgyú törvény módosítását tartalmazza. Ezeket a törvénymódosításokat jellemzően összekapcsolja az a közös cél, hogy az elmúlt időszak gyakorlati tapasztalatai hasznosuljanak és a jogalkalmazást segítsék, valamint hogy a törvények illeszkedjenek a változó társadalmi, szervezeti, technikai viszonyokhoz és a jogrendszeri koherencia is érvényesüljön.

Engedjék meg, hogy részletesebben is szóljak az egyes törvényeket érintő tervezett változtatásokról! Elsőként a közjegyzőkről szóló törvény módosítására hívom fel a figyelmüket. A tervezett változtatásokat egyrészt a közjegyzői törvény gyakorlati alkalmazási tapasztalatai indokolják, másrészt a közhatalmat gyakorló közjegyzőkkel szemben fennálló közbizalom megőrzése és megerősítése.

A törvényjavaslat új alapokra helyezi a pályázati eljárás szabályait annak érdekében, hogy a közjegyzői álláshelyek hatékony, átlátható eljárás keretében, szakmai szempontokon nyugvó értékelési rendszer

alapján kerüljenek betöltésre. A törvényjavaslat megerősíti a közjegyzői szolgálat létesítésével kapcsolatos igazságügyi miniszteri hatásköröket, így a jövőben a területi kamara helyett a miniszter írja ki a közjegyzői pályázatokat a megüresedő vagy megüresedett közjegyzői álláshelyekre. Nem csorbulnak azonban a területi kamarák jogosítványai sem, hiszen mind a pályázati eljárás lefolytatása, mind a kinevezési javaslat elkészítése a kamarák hatáskörében marad.

A pályázati eljárás részletes szabályait igazságügyi miniszteri rendelet fogja meghatározni, amely a pályázó tevékenységének szakmai értékelési szempontjait a jelenlegi kamarai iránymutatás szintjéről jogszabályi szintre emeli. A törvényjavaslat célja, hogy a közjegyzői álláshelyeket az arra legalkalmasabb jelölt a lehető legrövidebb időn belül be tudja tölteni.

A közjegyzői székhelyek, álláshelyek közötti mobilitást szolgálja továbbá az a módosítás, amely lehetővé teszi, hogy a már működő közjegyző másik megüresedő vagy megüresedett álláshelyre kérhesse az áthelyezését. Erről úgyszintén a területi kamara véleménye alapján a miniszter dönt. Az áthelyezés kiváltja a pályázati eljárást, és elősegíti, hogy tartós helyettes kirendelése helyett az adott székhelyre véglegesen kinevezett közjegyző biztosítsa az állampolgárok számára a közjegyzői eljárások teljes körű, folyamatos intézését.

A professzionális működés biztosítása érdekében a törvényjavaslat jelentős elmozdulást tartalmaz az egyéni közjegyzői működés irányából a közjegyzői irodák alapítása felé, jelenleg ugyanis 313 közjegyzői székhelyen mindössze 103 közjegyzői iroda működik, ezért az átláthatóságot biztosító cégszerű formába történő átalakulás a közjegyzők több mint felével szemben elvárásként fogalmazódik meg. Az egyszerűsített átalakulás lefolytatására a törvényjavaslat 2021. december 31-éig ad lehetőséget, mentesítve ez alól azokat a közjegyzőket, akik közeli nyugdíjazásuk miatt egyéni tevékenységi formában fejezhetik be szakmai pályafutásukat.

A törvényjavaslat megerősíti a miniszter törvényességi felügyeleti jogosítványait is: a jelenlegi kamarai iránymutatásokat felváltó kamarai szabályzatokkal kapcsolatban kiemelt szabályzat esetén előzetes jóváhagyási jogkört, nem kiemelt szabályzatok esetén utólagos ellenőrzési jogkört gyakorol majd.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat módosítja az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló törvény és a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló törvényt is. A módosítás a korábban a bíróságokon, az Országos Bírósági Hivatalban és az igazságügyi szakértői intézményben foglalkoztatott, de már nyugdíjas igazságügyi alkalmazottakat, valamint az alkalmazottak és nyugdíjas alkalmazottak közeli hozzátartozóit, illetve a korábban az ügyészségeken foglalkoztatott, de már nyugdíjas, nem ügyész ügyészségi alkalmazottakat, valamint az

alkalmazottak és a nyugdíjas alkalmazottak közeli hozzátartozóit érinti.

A módosítás lehetőséget biztosít arra, hogy az igazságügyi szerv, illetve az ügyészség a nyugdíjas alkalmazottak számára, a költségvetésében biztosított előirányzatoktól függően szociális és temetési segítyt, míg a közeli hozzátartozók számára temetési segítyt folyósítson.

Az igazságügyi szakértői intézményben igazságügyi alkalmazotti szolgálati jogviszonyban dolgozó jogi munkatársak foglalkoztatását érinti az ügyvédi tevékenységről szóló törvény módosítása, mely szerint a jogi munkatársak szükség esetén kamarai jogtanácsosként vagy ügyvédi kamarai nyilvántartásba vett jogi előadóként is elláthatják a feladataikat a jövőben. Ez a módosítás az igazságügyi szakértői intézmény munkaerő-gazdálkodását és így a feladatellátás hatékonyságának növelését szolgálja.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A törvényjavaslat módosítja a bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló törvényt is. Az áldozatsegítés és az áldozatvédelem elsődleges feladata a bűncselekmény miatt felmerült egyéni hatások és költségek mérséklése, ami optimális esetben másodlagosan, össztársadalmi szinten is költségmegtakarítást jelent, javítja a társadalom mentális állapotát és humán erőforrásokat szabadít fel. A fentieknek megfelelően a kormány elkötelezett az áldozati jogok szélesebb körű érvényesülése mellett, az áldozatsegítés hatékonyabb megvalósítása és elősegítése kiemelt cél.

Az állami áldozatsegítés rendszere kiterjedt, és folyamatosan bővül a rendszer kapacitása és az elérhető áldozatsegítési támogatások köre. A rendszert tovább erősíti a kiváló együttműködés más állami szervekkel, valamint az áldozatsegítésben érintett civil és egyházi szervezetekkel mind országos, mind pedig helyi szinten.

Az áldozatok számára az állam által felkínált, személyre szabott támogatások széles köre áll rendelkezésre a természetbeni segítségtől - például lelki támogatás, pszichológiai segítség - a pénzügyi segítségen át a jogi segítségnyújtásig. Mindenki számára van segítség. Ezzel együtt azonban továbbra is kihívás elé állítja az áldozatsegítőket az áldozatok minél szélesebb körének elérése.

A törvény módosítás a már meglévő rendszer megtartása mellett bevezeti az áldozatok önkéntes alapú, közvetlen elérésének lehetőségét. Ily módon a rendőrség előtt ismertté vált áldozatokat hozzájárulásuk esetén az áldozatsegítő szakember minden esetben közvetlenül megkeresi, és számukra személyre szabott segítséget ajánl fel.

(19.40)

Természetesen az áldozat dönti el, hogy élni kíván-e a felajánlott támogatások valamelyikével vagy akár mindegyikével. Ezen nagy jelentőségű módosítás ismertetését követően engedjék meg, hogy felhívjam

figyelmüket a törvényjavaslatnak a jogalkotásról szóló törvényre vonatkozó módosítására.

A Nemzeti Jogszabálytár mint elektronikus jogszabálygyűjtemény az állampolgárok joghoz való hozzáféréseinek hatékony biztosítása érdekében lehetővé teszi a már kihirdetett jogszabályok szövegének, továbbá azok időállapot szerint egységes szerkezetű szövegének közzétételét.

Az elmúlt években az elektronikus jogszabálygyűjtemény és az ahhoz kapcsolódó informatikai infrastruktúra jelentős technikai fejlesztése következett be, és a minőségi jogalkotás folyamatának magasabb szintű kiszolgálása és a kormányzati döntés-előkészítési és döntéshozó folyamatok, valamint egyes kapcsolódó hatósági tevékenységek egységes és kizárólagos informatikai támogatása érdekében bevezetésre került az integrált jogalkotási rendszer.

A törvényjavaslat célja a megújult infrastruktúra miatt szükséges technikai változtatások átvezetése a jogrendszeren, különös figyelmet fordítva arra, hogy az önkormányzati autonómia változatlan tiszteletben tartása mellett a megjelenő jogszabályszövegek megfeleltetése továbbra is biztosított legyen.

Az integrált jogalkotási rendszer jegyzők általi alkalmazása jelentős adminisztratívteher-, illetve bürokráciacsökkentést eredményez a közvetlen elektronikus feladatellátás és dokumentumtovábbítás lehetőségének biztosításával.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat része az alapvető jogok biztosáról szóló törvény módosítása is. Fontos kiemelni, hogy a módosítás az alapvető jogok biztosának kezdeményezésére került bele a törvényjavaslatba, és az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalát érinti elsődlegesen.

A törvényjavaslat alapján módosul a hivatal vezetésére, valamint a fejezetet irányító szerv vezetőjének jogosítványára vonatkozó rendelkezése. Ezen jogkörök a főtitkár helyett az Országgyűlés által megválasztott alapvető jogok biztosát illetik meg. Emellett a törvényjavaslat rögzíti, hogy a főtitkár az alapvető jogok biztosá vezetésével a hivatal szervezeti és működési szabályzatában meghatározott feladatokat látja el.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat fontos elemét képezi továbbá a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény módosítása. E két törvény szabályozása mindig is egymásra épült, és fontos, hogy e két törvény tartalma összhangban álljon egymással, ezért azok most is együttesen kerülnek módosításra.

Az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése szerint a Kúria, amellyel, hogy bíróságként dönt büntetőügyben, magánjogi jogvitában, a közigazgatási határozatok törvényességéről, az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről, a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának megállapításáról, vagyis ítélkező tevékenységet folytat, biztosítja a bíróságok

jogalkalmazásának egységét. Vagyis ítélkező tevékenységét úgy gyakorolja, hogy nem jogszabály, hanem maga az Alaptörvény ruházza rá a bíróságok jogalkalmazásának egysége biztosításának feladatát. Az Alaptörvény szerint ez a feladat, ami minden más bíróságtól megkülönbözteti, ez teszi a Kúriát Kúriává.

Másképp szólva, a Kúria attól Kúria, hogy az Alaptörvényen alapuló formális, normatív jogegységesítő szerepe van, egyedi döntései is kötelezőek, a jogegységi és jogegységi panasz határozatai megkerülhetetlenek. Ez egy olyan feladat és felelősség, amelyet nem lehet átruházni, megosztani, szétteríteni.

A jogegység minden polgárt, minden jogi személyt, minden jogalanyt érintő, alapvető és teljesen konkrét követelmény. Biztosítása alapvető jogállami parancs. Az új szabályozás ennek az alapvető alkotmányos értéknek az érvényesülését kívánja megerősíteni; ennek a megerősítésnek az érdekében tovább kívánja fejleszteni a jogegységi panaszokra vonatkozó szabályozást, melyben az eljárási feltételek és az egyes eljárási kérdések jelenleginél pontosabb rendezése valósul meg.

Az országosan egységes ítélkezés, ami röviden annyit jelent, hogy a hasonló ügyeket az ország különböző bíróságai hasonlóan ítélik meg, részben a törvény előtti egyenlőség feltétlen alkotmányos követelményét garantálja, de egyben biztosítja a jog kiszámíthatóságát is. Mindkettő olyan érték, melyek eléréseért és fenntartásáért az államhatalom valamennyi gyakorlójának, a törvényhozónak, a bíróságoknak és a végrehajtó hatalomnak folyamatosan tennie és cselekednie kell. Ezért is készítettük el a mostani módosításokat. A magyar Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogalkalmazás kiszámíthatósága a jogbiztonság része. A jogbiztonság ugyanakkor a jogállamelv egyik fő alkotóeleme.

Mint ahogyan az Alkotmánybíróság több határozatában is kifejtette, a jogbiztonság lényege egy oldalról az, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket. Másrészt a jogbiztonság az állam, elsősorban a jogalkotó köteletségévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára.

Ez szintén több alkotmánybírósági határozatban rögzítésre került. A jogbiztonság az alkotmánybírósági értelmezés szerint tehát nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Mindezeket az Alkotmánybíróság működésének első, a jogrendszer formáló időszakában fektette le, de ezt a gyakorlatát az Alaptörvény hatálybalépését követően is megerősítette.

A törvényjavaslat bírósági szervezetet érintő módosításainak fontos tárgyköre a Kúria főtitkárának és főtitkárhelyettesének jogállása. A bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló törvény szabályozása szerint a Kúria főtitkárának és főtitkárhelyettesének nincsenek eredeti, a jogszabály által biztosított hatáskörrei. A Kúria elnöke ruházott egyes hatásköröket gyakorolhatják a Kúria szervezeti és működési szabályzatában meghatározott terjedelemben és mértékben. Az elnökhelyettesek és kollégiumvezetők elsősorban ítélkezési feladatot látnak el, és csak kivételesen kaphatnak igazgatási feladatokat, ezért esetükben nem feltétlenül szükséges, hogy a megbízási idejük összhangban álljon a Kúria elnökének megbízási idejével. Ezzel szemben a főtitkár és a főtitkárhelyettes esetén ez az összehangolás a zavartalan együttműködés, végső soron a Kúria elnökére ruházott felelősség viselése szempontjából elkerülhetetlen.

A törvényjavaslat ezért gondoskodik arról, hogy ennek az összhangnak a kialakítása ne a jogszabályon múljon: a két, kifejezetten delegált igazgatási feladatokat ellátó vezető megbízási idejét a Kúria elnökének megbízatásához igazítja. Gondoskodik arról is, hogy a Kúria elnöke megbízatási idejének lejártakor az új, megválasztott elnökkel összhangban lehessen gondoskodni a működés folyamatosságáról.

A törvényjavaslat várható elfogadása, kihirdetése és a 2021. január 1-jei hatálybalépése kizárja, hogy a szintén január első napjaiban esedékes elnökváltás során a szabályait alkalmazni lehessen, ezért erre az esetre átmeneti szabályt kellett alkotni: a főtitkári és főtitkárhelyettesi álláshelyek a kiírt pályázatok elbírálásáig megbízással is betölthetők.

Tisztelt Országgyűlés! A bírósági szervezeti törvény és a bírák jogállásáról szóló törvény módosításának következő csomópontjai az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumba és az érintett szervhez beosztott bíró beosztására, jogállására vonatkozó szabályozás.

A bírák igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumba történő beosztásának több évtizedes hagyománya van. Ezenfelül az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló törvény szerinti módosításnak köszönhetően az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumba történő beosztás mellett a közigazgatási ügyszakban ítélkező bíró beosztható az úgynevezett érintett szervhez is.

Ezek az érintett szervek: az Alkotmánybíróság Hivatala, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala, az Állami Számvevőszék, ügyészség, központi államigazgatási szerv, amelyek közé tartozik például az igazságügyért felelős minisztérium is -, valamint fővárosi és megyei kormányhivatal.

Tekintettel arra, hogy mind az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumba való bírói beosztás, mind az érintett szervhez történő, a közigazgatási ügyszakban eljáró bíró beosztása megegyezik abban, hogy a beosztásra kerülő bíró az ítélkezés

során szerzett tapasztalataival segítheti a felsorolt szervek munkáját, ugyanakkor emellett a bíró pedig fontos munkatapasztalatot szerezhethet az érintett szervnél, nem indokolt a bírák között a beosztás szempontjából különbséget tenni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A választottbíráskodásról szóló törvényt érintő módosításokra is indokolt kitérni. Ezek a módosítások a hatékony és a felek igényeihez jobban alkalmazkodó vitarendezési lehetőségek kiteljesítését szolgálják.

A módosító javaslat egyértelművé teszi, hogy a bizalmi vagyonezerési szerződéssel összefüggő bármely jogviszony vonatkozásában helye van választottbírói kikötésnek. Az adott esetben nemzetközi elemeket is tartalmazó bizalmi vagyonezerési szerződések vonatkozásában ugyanis a választottbírói eljárás kifejezetten előnyös alternatív vitarendezési mechanizmust jelent, például a joghatósági kérdések leegyszerűsödése vagy az eljárás nyelvének szabad megválasztása miatt.

A módosító javaslat azt is lehetővé teszi, hogy a választott bíróság elnökségi tagját a felek saját akaratukból választott bírónak jelölhessék, ami a felek rendelkezési jogának kiszélesítését eredményezi.

(19.50)

Tisztelt Ház! Ha fellapozzák az önök előtt fekvő törvényjavaslatot, láthatják, hogy módosulnak az örökbefogadással kapcsolatos szabályok is. A javaslat egyértelmű szándéka, hogy egy gyermek számára legmegfelelőbb, legnagyobb jogi és érzelmi biztonságot nyújtó gondoskodási formaként a házastársak általi örökbefogadást részesítse előnyben. Figyelemmel arra, hogy az örökbefogadás egy családpótló intézmény, a hatályos jogszabályok a gyermek érdekében jelenleg is megfogalmazzák azt a zsinórmértékül szolgáló szabályt, hogy elsősorban a házasságban élő örökbefogadók által történő örökbefogadást kell a gyámhivatalnak engedélyezni.

Ezt a szabályozási irányt erősíti az önök előtt lévő törvényjavaslat, amely szerint úgy módosulna a törvény, hogy a főszabály szerint a gyermek családban történő nevelkedése érdekében, a rokonok vagy szülő házastársa általi örökbefogadás kivételével, gyermeket csak házaspárok fogadhatnak örökbe, vagyis örökbe fogadó szülő csak egy házasságban élő nő és férfi lehet. Ugyanakkor kivételes esetben továbbra is mód van arra, hogy valaki gyermeket egyedül örökbe fogadjon, de az örökbefogadás előtti eljárásban az örökbe fogadni szándékozó személy alkalmassága megállapításához a családpolitikáért felelős személy, miniszter előzetes hozzájárulására van szükség.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat a fenti módosítások mellett kisebb, de fontos korrekciókat is elvégez egyes törvények esetében. Ezek jelentősége ugyanakkor abban áll, hogy reagálnunk kell egyes élethelyzetekre, vagy például egyes fejlesztések

megvalósulási ütemére. Engedjék meg, hogy ezek közül a módosítások közül kiemeljek néhányat.

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvény módosításának célja a jogalkalmazás során felmerült egyes kérdések rendezése, valamint pontosító szabályok megalkotása. Ezek a módosítások a bíróságon kívüli adósságrendezési megállapodást, a bírósági adósságrendezést, az adós csődvédelmét és a sikeres adósságrendezést lezáró bírósági mentesítést érintik.

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló, valamint az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvény kapcsán a törvényjavaslat a cégeljárásban érvényesülő elektronikus kapcsolattartás fejlesztése, valamint a cégkapu-regisztrációnak a cégalapítás folyamatába való integrálása érdekében szükséges fejlesztések elvégzésének határidejét későbbi időpontban határozza meg. Ennek oka, hogy a fejlesztések nagy volumenűek, és azok elvégzésére most nincs lehetőség.

Az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló törvény elfogadásával a tisztelt Országgyűlés megteremtette annak lehetőségét, hogy Csornán járásbírói, Balatonfüreden pedig törvénykezési hely létesüljön. Egy település számára mindig nagy jelentőséggel bír, hogy ott ítélkezés is folyhasson, és az ítélkezés méltó körülmények között történjen. Ehhez megfelelő épületek, infrastruktúra szükséges, ezért a törvényjavaslat a járásbírói és a törvénykezési hely működése megkezdéséhez további egyéves felkészülési időt biztosít.

Tisztelt Ház! Zárásként engedjék meg, hogy ismételtelen kiemeljem a következőt: a törvényjavaslat a gyakorlatban felmerült igényeket kívánja az érintett törvények rendelkezéseibe beépíteni. A módosítások emellett hozzájárulnak ahhoz, hogy a törvények a változó technikai, gazdasági és társadalmi viszonyokhoz igazodjanak, és a különböző törvények összhangja fennmaradjon. Kérem a tisztelt Házat, hogy támogató szavazatával járuljon hozzá a törvényjavaslat elfogadásához. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Salacz Lászlónak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat számos igazságügyi tárgyú törvényt módosít. Ezek részben technikai, részben pedig érdemi módosítások, amelyek közül csak néhány kiemelt jelentőségű és feltétlenül indokolt módosításra szeretnék rávilágítani a felszólalásomban.

Jelen törvényjavaslat egyik leghangsúlyosabb eleme a közjegyzői pályázati eljárás új alapokra helyezése. A hatályos szabályok ugyanis hézagosak, és a pályázati eljárásra vonatkozó részletes rendelkezések zöme kamarai iránymutatásban szerepel. A törvényi keretek lefektetése és a pályázat lefolytatásának és szakmai értékelésének miniszteri rendeleti szintű megteremtése a közjegyzői székhelyek, álláshelyek határidőben, az arra szakmailag legalkalmasabb jelölttel történő betöltését segíti elő.

A törvényjavaslat a nyugalmazott igazságügyi alkalmazottak, valamint az igazságügyi alkalmazottak és a nyugalmazott igazságügyi alkalmazottak közeli hozzátartozói számára biztosít egy támogatási lehetőséget az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló törvény módosításával. Az igazságügyi szerv a jövőben a nyugalmazott igazságügyi alkalmazottat szociális és temetési segélyben, a közeli hozzátartozókat temetési segélyben részesítheti.

A kormány évek óta dolgozik az áldozatsegítés hazai rendszerének fejlesztésén. Az állam kiemelt feladata a bűnözés okozta anyagi, erkölcsi, lelki károk enyhítése, felszámolása. Az áldozatsegítés és az áldozatvédelem elsődleges feladata a bűncselekmény miatt felmerült egyéni hatások és költségek mérséklése, melynek össztársadalmi hatása a társadalmunk mentális állapotának javulása. Ennek érdekében a bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló törvény módosításának célja, hogy az áldozatok és az állami áldozatsegítő szervezetek közötti kapcsolatfelvétel hatékonyabbá tétele érdekében a jelenlegi rendszer megtartása mellett bevezetésre kerüljön az áldozatok közvetlen elérésén alapuló úgynevezett opt-out rendszer annak érdekében, hogy az áldozatok minél szélesebb köre kaphasson segítséget. Ennek lényege, hogy az áldozatsegítő szervezet vagy a rendőrség erre felkészített szakembere felméri, hogy mely áldozatoknak lehet nagy valószínűséggel segítségre szüksége, és ezeket az áldozatokat kivétel nélkül megkeresik. A cél olyan áldozatsegítési rendszer kialakítása, amely biztosítja az áldozatok minél szélesebb körének támogatását, ezáltal a kívánt társadalmi hatások elérését.

A törvény módosítás alapján a rendőrségen tett feljelentés következtében ismertté vált áldozat tájékoztatást kap az állami áldozatsegítési támogatások igénybevételének lehetőségéről, és az áldozat hozzájárulása esetén a releváns adatok átadásra kerülnek az áldozatsegítő szolgálat részére, ahonnan rövid időn belül megtörténik a kapcsolatfelvétel és az áldozat számára nyitva álló lehetőségek felajánlása. Ez alapján természetesen továbbra is az érintett döntésén múlik, hogy a felkínált lehetőségekkel élni kíván-e vagy sem.

Tisztelt Képviselőtársaim! A természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvény módosításai egyrészt a törvény rendelkezései közötti összhangot szolgálják, másrészt pedig egyszerűsítik az eljárást,

kiküszöbölve a gyakorlatban felmerült jogalkalmazási nehézségeket. Néhány ilyen módosítás:

Elhagyásra kerülnek azok a belső hivatkozások, amelyek az adósságrendezési eljárás iránti kérelem érdemi vizsgálat nélküli visszautasítására vonatkoznak. Kimondásra kerül, hogy az adós által korábban felhalmozott tartozások miatt az adós mindennapi életviteléhez alapvetően szükséges közüzemi szolgáltatásokat a közműszolgáltató nem szüneteltetheti az adós késedelmes fizetésére hivatkozva. Egyértelművé válik, hogy a bíróságon kívüli adósságrendezési eljárásban az adós és az összes hitelezője köt megállapodást az adósságrendezés részletes feltételeiről. Ha a rendelkezésre álló adatok és dokumentumok szerint az adósnak van elismert vagy nem vitatott, lejárt esedékességű tartozása, de a hitelezők elmulasztják a családi csődvédelmi szolgálat által közzétett hirdetményben meghatározott határidő leteltéig bejelenteni az adóssal szemben fennálló követelésüket, akkor az eljárás folytatására vonatkozó egyértelmű rendelkezések beiktatása szükséges. A törvényjavaslat előírja, hogy ilyenkor bírósági adósságtörlesztési eljárás kerül lefolytatásra.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja egyes igazságügyi tárgyú törvények módosítása annak érdekében, hogy az elmúlt időszak gyakorlati tapasztalatai hasznosuljanak és a jogalkalmazást segítsék, valamint annak érdekében, hogy a törvények illeszkedjenek a változó társadalmi, szervezeti és technikai viszonyokhoz.

A benyújtott javaslatot a Fidesz képviselőcsoportja támogatja. Megkérem valamennyi képviselőtársamat, szintén tegyenek így. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(20.00)

ELNÖK: Köszönjük. Most szót adok Gyüre Csabának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Újra egy szokásos salátatörvény fekszik előttünk, amely azért kicsit másabb, mint az szokásos, mert néha azért kaptunk itt már közel száz törvényt módosító salátatörvényt is, itt csak húsz darab törvényről van szó, és való igaz, hogy azért részben némileg azért van összefüggés a törvények között, és az államtitkár úr úgyis el fogja majd mondani a végén, hogy bizony a minisztérium szereti egyben letudni ezeket a változásokat, főleg ahol összefüggés van, és valóban, az igazságügyi tárcához kapcsolódnak ezek. Hát, mi pedig sokkal jobban szeretjük azt, amikor egy-egy témakört egy törvényben tudunk kivesézni, és főleg akkor, amikor végül is a döntésre kerül sor, hiszen a salátatörvények általában olyan törvények, amelyekben vannak jó dolgok és vannak rossz dolgok

is, sőt azt is megszoktuk, hogy a kormányzati oldalról a salátatörvénybe általában igyekeznek azért becsémpészni olyan új jogszabály-módosítást is, amelyet igyekeznek eldugni előlünk, vagy egy gumicsontot bedobni valamivel kapcsolatosan, hogy azon elrágódjunk, és tereljük el a figyelmet a fő és a fontos dolgokról. Hát, ilyen sajnos gyakran tapasztaltunk, úgyhogy már így előítélet is van ezzel kapcsolatban. Úgyhogy amikor az Országgyűlés asztalára odakerül egy salátatörvény, akkor már nyilván szkeptikusan fogjuk azt fogadni.

Mint mondtam, egy salátatörvényben általában vannak jó dolgok is, vannak rossz dolgok is, így ez a törvény is erre hajaz, vannak elfogadható, illetve nem elfogadható dolgok. Vannak kifejezetten jó dolgok is ebben a törvényjavaslatban, és ellenzéki képviselőként szerintem nyilván nemcsak az a kötelességünk, hogy elmondjuk a kritikánkat, hanem hogy azt is elismerjük, hogyha vannak egy törvényben pozitívumok is, ilyen jellegű elmozdulások is. Én azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat vegyesen tartalmaz ilyen is, olyat is.

Az első lényegesebb fejezet a közjegyzőkről szóló törvényt módosítja. Amit ezzel kapcsolatban meg kell állapítanunk, hogy az a folyamat, amely folyamatosan az élet minden területén megfigyelhető a Fidesz-KDNP kormányzása alatt, az a központosítás, a kormányzatnak a minél magasabb szintű belenyúlása a folyamatokba, az ellenőrzés minisztériumok kezébe adása és az önálló szervezetektől minél több jognak az elvonása, a minisztériumoknak, a kormányzatnak a nagyobb felügyeletébe adása - ez itt is megvalósul. Ugyan az államtitkár úr több esetben említette, hogy a módosítások kifejezetten a közjegyzői kamara kéreésre jönnek létre, én azt nem is vitatom, hogy vannak benne olyan pontok, amelyek előremutatóak e tekintetben, és nem vitatom azt sem, hogy a közjegyzői kamara ezeket támogatja, sőt azt sem, hogy sok esetben az kérte, azonban nyilván vannak olyan pontok is, amelyeket a közjegyzői kamara nem kért, és valószínűleg nem is ért velük egyet, és elsősorban ezekkel a központosító törekvésekkel kapcsolatban jegyzem ezt meg.

Nyilván, amikor a megüresedő álláshelyekről beszélünk, akkor itt azt látjuk, hogy sokkal nagyobb jogkört kap a miniszter, az ágazati miniszter e tekintetben, a kamarák csak kinevezési javaslatot készítenek elő, de a miniszter lesz az, aki kinevezheti. Sok esetben miniszteri előzetes jóváhagyás szükséges, így például a kamarai szabályzatokkal kapcsolatban van szükség erre, korábban azt csak be kellett mutatni, és még jóváhagyás sem volt ezekben az esetekben. Most már csak akkor lehet kihirdetni ezeket, hogyha miniszter előzetesen jóváhagyja. Ez megint az, ami a Fidesz-KDNP-kormányzatnak, az Orbán-kormányzatnak a „folyamatosan minden területen nyúlunk bele mindenbe, mindent mi irányítunk, minden a mi kezünkben legyen”, ennek a politikának a továbblépése. Ilyen, mondhatom, ma szinte valamennyi napirendi

pont; két olyan napirendi pont volt ma, hál' istennek, amelyben egyetértettünk, mert azok fontos nemzeti alapkérdések voltak, és hál' istennek, abban mind az ellenzéki pártok, mind pedig a kormányzó pártok egyetértettek, de ezenkívül szinte minden törvénymódosításban azt figyelhetjük meg, hogy a központosítás, a hatalomkoncentráció benne van, ami egyébként az Orbán-kormányzatnak a legnagyobb jellegzetessége, és az elmúlt tíz, tíz és fél, lassan tizenegy esztendőben folyamatosan megfigyelhető az élet minden területén a minél nagyobb központosítás, a hatalomnak az egy kézbe való koncentrálása, és ez itt, ez esetben is megfigyelhető.

Kijelenthetjük akkor tehát, hogy a közjegyzőkről szóló törvény módosítása részben jó részeket is tartalmaz, de részben szerintünk rossz irányt mutat.

Az igazságügyi alkalmazottak jogállásáról szóló törvényben, a jogviszonyokról szóló törvényben kifejezetten pozitív dolgokat látunk, és ezt meg is kell állapítani. Az, hogy bevezeti a nyugalmazott igazságügyi alkalmazott fogalmát, mindenképpen egy előremutató dolog, és az is, hogy velük kapcsolatban a szociális segély, a temetkezési segély folyósítása ezentúl lehetőség lesz, illetve a közeli hozzátartozók is részesülhetnek sajnos a legrosszabb esetben, egy temetés esetén temetési segélyben. Azonban itt is meg kell jegyezni, mint ahogy az ügyészségeknél is majd, amikor az ügyészségi dolgozók esetében ezt alkalmazzuk, hogy mindez költségvetési kérdés lesz, hogy lesz-e az adott intézménynek költségvetése erre, illetve hogy milyen összegben, hogy abból valóban tud-e majd valós segítséget adni akár a bíróság, akár az ügyészség az alkalmazottainak.

A bűncselekmény áldozatainak segítségével kapcsolatos törvény, a kárenyhítésről szóló törvény megint egy előremutató dolog, ezt a kormány kifejtette korábban, és az igazságügyi miniszter asszony, illetve az államtitkár úr, miniszterhelyettes úr is felvetette már többször az áldozatsegítés kérdését. Mi látjuk, hogy erre vonatkozóan az elmúlt tíz évben voltak törekvések a kormányzó párt részéről, azonban folyamatosan azt a kritikát fogalmaztuk meg ezzel kapcsolatban, hogy túl lassan történnek meg ezek a lépések, túl kis lépésekkel haladunk előre; haladunk előre, tehát ezt meg kell állapítanunk, de folyamatosan mondjuk, hogy talán nagyobb lépésekkel is lehetne itt haladni. Itt az áldozatok segítéséről van szó, itt leginkább a tájékoztatási kötelezettségről, illetve a tájékoztatás szélesítéséről, a tájékoztatási jog alkalmazásáról van szó, amivel azt a célt kívánják elérni, hogy legalább az áldozatok 90 százaléka legyen tisztában azzal, hogy milyen jogok illetik meg, illetve hogy milyen segítséget kérhetnek, honnan kérhetnek segítséget, illetőleg oda-vissza megtörténik az információáramlás.

Azt már említettem, hogy az ügyészségi dolgozók esetében is a nem ügyészeknél lehetőség lesz a szociális és temetési segélyre, illetve a hozzátartozói temetési segély is megvalósulhat a jövőben, ami az ügyészség éves költségvetésében biztosított előirányzatoktól

fog függeni. Én azt gondolom, hogy mindenképpen előrelépés és egy pozitív dolog ez is.

A bíróságokkal kapcsolatban már nem vagyok ilyen egyértelmű, és nem tudok ilyen egyértelműen pozitívan fogalmazni a jogegységi panaszjárással kapcsolatban, mégpedig mert megfogalmaztam már korábban is azt a kritikát a kormánnyal szemben, hogy a bíróságoknak a lépésről lépésre, hol kisebb lépéssel, hol nagyobb lépéssel a kormányzat alá való betörése az elmúlt tíz esztendőben folyamatosan egy nem megfogalmazott cél a kormányzat részéről, azonban azok a lépések, amelyeket megfigyelhettünk az elmúlt években, illetve elmúlt évtizedben a kormányzat részéről, egyértelműen erre utalnak.

Azt is elmondtuk már, és itt Varga Zsolt András kinevezésével kapcsolatban hangsúlyoztuk, a Jobbik Magyarországért Mozgalom is, de a többi ellenzéki párt is, illetve sajtócikkek is jelentek meg erről, hogy egy érdekes törekvés figyelhető meg a Fidesz-KDNP, az Orbán-kormány részéről, és ez az elmúlt két évre jellemző, mióta a közigazgatási bíróság intézményét nem tudták olyan módon megvalósítani, mint ahogyan szeretnék volna, hogy azóta kisebb lépésekkel és teljesen más oldalról közelítették meg ezt, a bíróságok önálló hatalmi ágként való szereplésének a felszámolását, emiatt már Varga Zsolt András kinevezésénél is sok kritikát fogalmaztunk meg.

Itt kapcsolódunk ehhez a törvényjavaslathoz, hogy hogyan jön ez ide. Akként jön ide, hogy a Kúriának a mindenkori elnöke a jogegységi tanácsnak és a panasztanácsnak is az elnöke, és azt is megláthatjuk ebből a törvényjavaslatból, illetve a korábbiakból is, hogy a Kúria elnöke ennek a jogegységi tanácsnak az elnöke, ő az, aki behívhatja ebbe a jogegységi tanácsba az embereket, és itt is erről van szó, sőt még bővül is a lehetőség, mert eddig csak nyolc ember volt ennek a jogegységi tanácsnak a tagja az elnökön kívül, most már több is lehet, akiket az elnök hív be, ezáltal ő meghatározhatja azoknak a személyi körét, akik döntést fognak hozni az egyes esetekben.

(20.10)

Ezek a jogesetek pedig szépen legyűrűznek majd az alsóbb bíróságokhoz, egészen a járásbíróságokig, hogy ezt a jogesetet kell majd alkalmazni minden esetben mint egy precedenst, és nem térhetnek majd el a legfelső szinten kialakított gyakorlattól sem az alsóbb szintű, sem az ítélőtáblák, sem a törvényszékek, sem pedig a járásbíróságok, és ezáltal felülről lehet befolyásolni akár kormányzati szintről is a bíróságoknak az ítélkező tevékenységét.

Ebben mi, a Jobbik Magyarországért Mozgalom semmilyen formában nem tudunk közreműködni. Mi, igenis, kiállunk a bíróságoknak a teljes önállósága mellett, a bíróságnak a szabadsága mellett, és amellett, hogy csak a törvénynek alárendelten hozzanak döntéseket, sem pedig semmiféle felülről jövő jogszabályok

vagy olyan befolyásolási kísérletek ne tudják az igazságszolgáltatást befolyásolni, amelyeket az európai társadalom már 250 éve igyekszik kiküszöbölni a közéletből. Sajnos az elmúlt időszakban ezzel kapcsolatban súlyos visszalépéseket láttunk, és azt látjuk, hogy ez a bíróságok esetében is félelemként bizony mindenféleképpen bennünk van. Tehát ez az a terület, ahol részben itt is támogathatóak lennének a javaslatok, mert bíróságon belül is vannak pozitív javaslatok is, de összességében ezt semmiféleképpen nem tartjuk támogathatónak.

Még egyetlenegy dologgal szeretnék foglalkozni, ez pedig az utolsó része, amely az örökbefogadással kapcsolatos szabályozásról szól. Itt én azt nem értem, hogy hogy működik az, hogy eddig akár az élettársi kapcsolatban lévő párok is fogadhattak örökbe, mostantól kezdve csak a házastársak fogadhatnak örökbe gyermekeket. Én azt gondolom, hogy az elmúlt évtizedek egyértelműen bizonyították, hogy élettársi kapcsolatban is nagyon komoly, szereteten alapuló, összetartozáson, családi alapon nagyon erős kapcsolatok alakulhatnak ki, és ezen belül nyilván a gyermek nevelése megoldható. Önmagában attól, hogy valakinek van papírja arról, hogy ők házasság, nem biztos, hogy ettől alkalmasak lesznek egy gyermeknek a nevelésére. Hiszen az alkalmasságot nem az anyakönyvi iratokkal kell tudni bizonyítani, hanem megvan erre a megfelelő szakhatósági rendszer, és a gyámhatóság vizsgálja az alkalmasságot, hogy maga a szülői pár, a leendő, szülőnek nem is nevezhetjük, mert nem ők születték a gyerekeket, akiket örökbe fogadnak, de ők lesznek, akik kvázi szülők lesznek a jövőben.

Mi az érdek? Az elsődleges érdek nyilván az, hogy a gyermek családban nőjön föl. Ha azt nézzük, hogy házasság, és itt kitesszük azt a követelményt, hogy csak házasságban, akkor a nevelőszülőknél is ki kellene tenni, mert ugyanúgy a nevelőszülők, akik nevelik a gyermeket, lehet, hogy tizennyolc éves koráig fogják nevelni. Akkor önáluk mindegy az, hogy valaki házas vagy nem házas?

Én ezzel nem azt akarom mondani, hogy a nevelőszülőknél is csak így legyen, hanem éppen azt mondom, hogy az élettársi kapcsolat esetében is lehetnek jó szülők. Szerintem mindenki tud találni a saját környezetében olyan családokat, ahol a nem házas szülők is példamutatóan felnevelik a gyereket. Ez nem annak a kérdése, hogy fel tudja-e mutatni a házassági anyakönyvi kivonatot, hanem annak, hogy alkalmas-e a gyermeknevelésre vagy nem. Ezt pedig énszerintem a gyámhatóság megfelelően tudja vizsgálni.

Én nem emlékszem, hogy az elmúlt időszakban lettek volna, merültek volna fel azzal kapcsolatban problémák gyermekek örökbefogadása kapcsán, hogy valaki nem volt házas, és ezáltal a gyereknevelésben megbuktak volna, vagy olyan dolgok történtek volna a családon belül, ami nem való egy családnak intenzívébe. Én hiszem azt, hogy ezt nem a papír fogja megtenni, hanem a szülőknél, a szülőjelölteknek, a párnak a hozzáállása fogja megtenni. Tehát én ezt nem

tartom biztosan jónak, hogyha ilyen kritériumokat fogalmazunk meg, hiszen az élet efölött - én azt gondolom, hogy az elmúlt jó néhány évtized ezt bizonyítja - elhaladt, és nem biztos, hogy ez a módosítás előnyös lesz a jövőben.

Mindezek alapján azt kell látni, hogy ebben a törvényjavaslatban vannak pozitívumok, vannak negatívumok, és mint mondtam, egy ilyen törvényjavaslatban éppen az a probléma, hogy nagyon sok minden van, amit mi is nagyon szívesen és nagyon jó szándékkal megszavaznánk, sőt teljes mértékben egyet is értünk vele, viszont sajnos vannak benne olyanok is, amik nem támogathatók. Ezért összességében nyilván egy olyan törvényjavaslatot nem tudunk támogatni, amelyben számunkra elfogadhatatlan kitételek vannak. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az imént hallottuk Gyüre Csaba jobbikos képviselőtársunk felszólalását, és ezért kénytelen vagyok azt mondani, hogy a járvány közepette is fontos, hogy megőrizzük hazánk működőképességét. *(Dr. Gyüre Csaba: Így van!)*

Fontos, hogy a parlament folyamatosan ülésezzen és folytassa törvényalkotó munkáját, és ennek részeként terjesztette elő az igazságügyi miniszter az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/13648. számú törvényjavaslatot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Sajnos azt kell megállapítanom, hogy a baloldali hazugságkampány és hangulatkeltés az igazságügyet érintő egyes törvények módosítása tekintetében is folyik. A baloldali pártok a parlament normál működését szándékosan összemossák a járvány elleni védekezéssel.

Az Országgyűlés pedig normál rendben működik: bármelyik országgyűlési képviselő, illetve a kormány törvényjavaslatot nyújthat be a tisztelt Házhhoz, amit meg fogunk vitatni. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Tévedés!)* Ettől teljesen független *(Dr. Varga-Damm Andrea: A házszabály nem engedi!)*, hogy a kormány rendkívüli felhatalmazást kapott 90 napra a járvány elleni védekezéshez, de csak ehhez. Ezért nem lehet a két dolgot összekeverni, akármennyire is nem tetszik ez Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, csak akkor, ha félre akarják vezetni az embereket. Most azonban végképp nem az álhírterjesztésre van szükség, hanem az emberek valós tájékoztatására és összefogásra.

Az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/13648. számú törvényjavaslat több mint tizenhat törvényt módosít az alábbiak szerint: a közjegyzőkről szóló '91. évi XLI. törvényt, a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi

XLIX. törvényt, az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvényt, a bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvényt, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvényt, az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvényt, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvényt, a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvényt, a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyéségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvényt, Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvényt, a közszerződési tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCIX. törvényt, a természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvényt, a választottbíráskodásról szóló 2017. évi LX. törvényt, az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvényt, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvényt és a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényt, és még egyéb törvényeket.

Figyelemmel arra, hogy Völner Pál államtitkár úr expozéjában, továbbá a Fidesz vezérszónoka, Salacz László képviselőtársam vezérszónoklatában részletesen kitért a törvényjavaslatra, ezért én az alábbiakat kívánom már csak elmondani.

A közjegyzői pályázati eljárás új alapokra helyezése a jelen törvényjavaslat egyik leghangsúlyosabb eleme, amely a közjegyzői pályázat kiírását, a hirdetmény közzétételét az igazságügyért felelős miniszter hatáskörébe utalja.

(20.20)

A törvényjavaslat a kinevezés feltételei között joggyakorlatként elismeri a bírósági titkári és alügyészi gyakorlatot is, elősegítve ezzel a jogász hivatásrendek közötti fokozottabb átjárhatóságot.

A csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosításáról szóló 2020. évi LXXIII. törvény megszüntette az adós vezető tisztségviselőivel szembeni felelősség 90 napos jogvesztő határidejét az áttörési megállapítási pert követő marasztalási pereknél. A fentiekre tekintettel a Cstv. 33/A. § (12) és (13) bekezdéséből is hatályon kívül kell helyezni a jogvesztő határidővel összefüggő szövegrészeket.

A törvényjavaslat a nyugalmazott igazságügyi alkalmazottak, valamint az igazságügyi alkalmazottak és a nyugalmazott igazságügyi alkalmazottak közeli hozzátartozói számára biztosít egy támogatási lehetőséget. Az igazságügyi szerv a jövőben a nyugalmazott igazságügyi alkalmazottakat szociális és temetési segélyben, a közeli hozzátartozókat pedig temetési segélyben részesítheti, a költségvetésben biztosított előirányzatoktól függően.

A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló törvénymódosítás

célja, hogy az áldozatok és az állami áldozatsegítő szervezetek közötti kapcsolatfelvétel hatékonyabb legyen, ezért bevezetésre kerül az úgynevezett opt out rendszer annak érdekében, hogy az áldozatok minél szélesebb köre kaphasson segítséget.

A jogalkotásról szóló törvény módosításával a Nemzeti Jogszabálytárra vonatkozó szabályok pontosításra kerülnek úgy, hogy törvényi szinten kerül rögzítésre az, hogy a Nemzeti Jogszabálytár elsődleges célja a jogszabályok kihirdetett szövegének, valamint az egységes szerkezetű szövegének közzététele, továbbá egyértelművé teszi, hogy mely közzétételért felel maga az igazságügyi miniszter.

A törvényjavaslat kiterjed az alapvető jogok biztosáról szóló törvény módosítására akként, hogy a módosítás a főtitkárnak és az ombudsmannak a jogosítványait szabályozza újra, ami azt jelenti, hogy a jövőben az ombudsmann nemcsak a hivatal irányítására, hanem vezetésére is jogosulttá válik.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló törvény módosításával a Kúria elnöke dönthet arról, hogy a Kúria elé tartozó egyes eljárásokban kizárólag öttagú tanácsok járjanak el. A BSZI módosítása továbbá kiegészíti a jogegységi panasz eljárás szabályait, valamint a Kúria főtitkára és főtitkárhelyettese jogállásának a szabályait is módosítja.

A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény módosításával egységesül a beosztott bírói jogállás.

A legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló törvény módosításával a jövőben a nyugállományú nem ügyész ügyészségi alkalmazottak szociális és temetési segélyben, a nem ügyész ügyészségi alkalmazottak közeli hozzátartozói és a nyugállományú nem ügyész ügyészségi alkalmazottak közeli hozzátartozói temetési segélyben részesülnek.

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény módosítása kormányrendeleti szabályozásra utalja a helyi önkormányzati rendelkezéseket, és a képviselő-testületi jegyzőkönyvek fővárosi és megyei kormányhivatalok részére történő megküldésének részletes szabályait.

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvény módosítása által elhagyásra kerülnek azok a belső hivatkozások, amelyek az adósságrendezési eljárás iránti kérelem érdemi vizsgálat nélküli visszautasítására vonatkoznak, továbbá az adós által a fő hitelező részére fizetendő minimális törlesztési részlet kiszámításához szükséges pontosító rendelkezések is beiktatásra kerültek. Az is beiktatásra került, hogy az adós mindennapi életviteléhez alapvetően szükséges közüzemi szolgáltatásokat a közüzem-szolgáltató nem szüneteltetheti az adós késedelmes fizetésére hivatkozva.

A választottbíráskodásról szóló törvény módosítása a bizalmi vagyongazdálkodási szerződéssel kapcsolatos jogviták tekintetében tisztázza, hogy azok korlátozás nélkül elbírálhatók választottbírói eljárásban.

Az ügyvédi tevékenységről szóló törvény módosítása a jövőben lehetővé teszi, hogy az igazságügyi szakértői intézmény által igazságügyi alkalmazotti szolgálati jogviszonyban foglalkoztatott jogi munkatársak kamarai jogtanácsosként vagy ügyvédi kamarai nyilvántartásba vett jogi előadóként láthassák el tevékenységüket.

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvényt és a Ptk.-t módosító szabályok arra irányulnak, hogy az örökbe fogadás a gyermek jogainak fokozott figyelembevételével érvényesüljön. A módosítások célja, hogy a gyermekek örökbe fogadására a stabilabb családi háttérrel biztosító házasságban élő személyek által kerülhessen sor.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a KDNP parlamenti frakciója támogatja a T/13648. számú törvényjavaslat elfogadását. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Ház! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót az Országgyűlés jegyzőjének, Varga Lászlónak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Vejkey Imre egy nagyon hosszú eszmefuttatással kezdte a felszólalását, amelyben ostromozta a baloldalt, illetve a védekezés akadályozójaként tüntette föl az ellenzéki képviselőket, pártokat. Nem nagyon értettem, hogy illett ez ide, merthogy most is tárgyalunk. Tehát az a helyzet, hogy az Országgyűlés tárgyal javaslatokat. Hogy miért azokat, amiket, és miért ilyen formában, az persze egy érdekes kérdés. Máskor is szokott egyes igazságügyi tárgyú törvényeket tárgyalni salátatörvények formájában, ahogy előttem elhangzott, volt olyan, hogy több mint száz törvény módosítását tartalmazta egy-egy ilyen javaslat.

S ha Vejkey képviselő úr így fél 9 magasságában kihasználta a felszólalását ilyen értelmű politizálásra, akkor én is hadd használjam ki egy kicsit más értelműre egy hirtelen ötlettel. Ha bárki, aki követi ezt a vitát, még e kései órán figyeli, hogy mit mondunk, akkor abba gondoljon bele, hogy hogy lehet ennyire összetett, az élet eltérő területeit szabályozó kérdésekről akár egységes gombnyomással dönteni az Országgyűlésben. Hogy lehet egyes területek módosításáról ilyen összetett csomagban dönteni? Önök ezeket nyilván mindig kihasználják arra, hogy egy-egy olyan társadalmi kérdést belecsempésszenek egy ilyen javaslatcsomagba, ami nagy vitát vált ki, ami adott esetben elfogadhatatlan az ellenzéki pártok számára, s ha erről véleményt formálunk, mondjuk, elutasítjuk a javaslatcsomagot egy-egy ilyen tartalom miatt, akkor utána önök el tudják mondani, hogy mi nem támogatunk technikai jellegű jogharmonizációs javaslatokat,

vagy olyan javaslatokat, amik részben előremutatóak voltak.

De ha esetleg még figyelik a felszólalásainkat az interneten néhányan, én is gyorsan elmondanám, hogy mennyire eltérő törvényeket szabályoz ez a csomag. A közjegyzőkről szóló törvényt. A csódeljárásról, felszámolási eljárásról szóló törvényt. Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló törvényt. A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló törvényt. A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvényt. Az államháztartásról szóló törvényt. A jogalkotásról szóló törvényt. Az alapvető jogok biztosáról szóló törvényt. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló törvényt. A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvényt. A legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló törvényt. A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvényt; ugye, mennyire kapcsolódik ez a törvény is az előzőkhöz. A közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényt. A természetes személyek adósságrendeziéséről szóló törvényt. Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvényt. A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvényt. A választottbíráskodásról szóló törvényt. Az ügyvédi tevékenységről szóló törvényt. A kormányzati igazgatásról szóló törvényt. Az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló törvényt. A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvényt is magát a polgári törvénykönyvet is.

(20.30)

Még egyszer mondom, volt már, hogy száznál több jogszabályt módosítottak ugyanígy az IM előterjesztésében csomagban. Van olyan, hogy salátatörvénynek van értelme, hogyha logikailag egymással összekapcsolható dolgokat szabályoznak, módosítanak, annak van értelme, tehát lehet ilyen összefüggése ennek a dolognak, tulajdonképpen ezért is jött létre ez a döntési, eljárási forma, ez azonban nem ilyen.

Elmondok néhány olyan területet, amit adott esetben támogatni tudunk, de hát indirekt módon elárulom egyébként, hogy van természetesen a javaslat-csomagban elfogadhatatlan elem is szép számmal.

Mindig is fontos volt az áldozatsegítés az MSZP számára. Többször elmondtam itt vitában, hogy mi az áldozatok pártján vagyunk, tehát minden olyan javaslatot, rendelkezést támogathatónak gondolunk, ami az áldozatsegítéssel pozitív értelemben kapcsolatos.

A javaslat hiánypótló rendelkezése szerint a nyomozó hatóságnak tájékoztatnia kell az áldozatot az áldozatsegítő szolgáltatások elérhetőségéről, valamint az áldozatsegítő szolgálatok keretében igénybe vehető természetbeni és anyagi segítségről egyaránt. Én azt gondolom, hogy ez mindenképpen egy támogatható

és pozitív változás, ha ez egy önálló törvényjavaslatban lenne, nyilván támogatnánk.

A jogalkotásról szóló törvényt is több helyen technikai jelleggel, illetve néhány helyen érdemben módosítja az előterjesztés. Itt is találhatnánk szép számmal nyilván adminisztrációt egyszerűsítő és egyéb rendelkezést is a közzététel kapcsán, ami egyébként lehet előremutató, lehetne ez is az, hogyha külön lenne szabályozva vagy külön javaslatként tárgyalnánk.

Az alapvető jogok biztosáról szóló törvény módosítása első ránézésre itt nem jelentős, mégis árulkodik arról, hogy nagyon komoly bizalom van az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalában, illetve személyében. Én azt gondolom, hogy ha idetesszük azt, hogy itt több órát vitáztunk előzőleg az Egyenlő Bánásmód Hatóság megszüntetésével kapcsolatban - és még egyszer hangsúlyoznám, hogy ez megszüntetés, ez a vitában is egy komoly pont volt -, akkor nagyon világos, hogy ez egy átfogó, koncepciózus lépés az önök részéről az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala erősítése kapcsán. Itt már nemcsak a biztos irányítási jogköréről van szó, hanem a vezetést is, tehát a hivatal vezetését is az alapvető jogok biztosára bíznák. Nyilván az, hogy az Egyenlő Bánásmód Hatóságot megszüntetik, szétverik, és ilyen módon az alapvető jogok biztosának intézményét és személyét erősítik, számunkra ebben a formában nem elfogadható.

A bírói szervezetrendszer teljes önállósága mellett mi is kiállunk. Nagyon komoly visszalépések történtek ebben a tekintetben az elmúlt években. Ezen technikai meg olyan részletszabályok, amik esetleg előremutatóak, nem fognak változtatni.

Ez a javaslat sem választható el tulajdonképpen az Alaptörvény módosításától, hiszen egyértelműen beleillik egyfajta ideológiai jellegű küzdelembe az önök részéről, amit a járvány elleni védekezés kellős közepén folytatnak, mert természetesen most a Ház rendes ülésén vagyunk, és egy általános vitát folytatunk, sőt, az a diagnózisom, hogy hajnali 2-ig néhány képviselőtársammal nagyjából itt leszünk még néhány előterjesztés kapcsán, ahogy látom. Ezt persze értjük. De az az állítás, hogy a munkánkat elsősorban a járvány elleni védekezés érdekében kellene megszervezni, én úgy gondolom, igaz, és azt gondolom, hogy az ellenzéki képviselőtársaim is mindent szeretnének megtenni azért, hogy ezt a védekezést hatékonyan folytassuk le.

Jó pár ilyen esetet tudnék mondani, aminek a kapcsán egyeztetés nélkül, elfogadhatatlan javaslatokat hoznak önök ide elének. Tartalmaz ez a javaslat is még ilyeneket, például az örökbefogadás korlátozása tekintetében, de ebben a tekintetben Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony fogja folytatni a frakciónk vezérszónoklatát. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tehát megadom a szót Bangóné Borbély Ildikónak, az MSZP másik vezérszónokának. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. A polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosítása alapján a jövőben csak házastársak fogadhatnak örökbe gyermeket, kivételt képez a rokonok és a szülő házastársa általi örökbefogadás. További, a javaslat által beépíteni kívánt módosítást jelent az örökbefogadáshoz való miniszteri hozzájárulás. Ez alapján különös méltánylást érdemlő esetben az egyedül örökbe fogadni szándékozó személy örökbefogadásra való alkalmassága is megállapítható. Azt, hogy ez pontosan hogyan zajlik majd, a javaslat további rendelkezései nem bontják ki.

Nagyon szerettem volna, ha Novák Katalin miniszter asszony itt van, és lehetett volna kérdéseket feltenni neki ezzel kapcsolatban. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Késő!)* Bár én óvnám attól, hogy ő egy ilyen felelősséget magára vállaljon. Én nagyon óvnám ettől, hogy egy személyben, miniszterként ezt a felelősséget magára vállalja, hogy majd ő egy személyben eldönti, hogy egy egyedülálló szülő, egy élettársi kapcsolatban élő szülő vagy netalántán egy LGBTQ-közösséghez tartozó pár fogadhat-e örökbe Magyarországon vagy sem.

Nem tudom, hogy utánanézték-e, tisztelt képviselőtársaim, hogy Magyarországon hogyan is állunk az örökbefogadással. Ma Magyarországon körülbelül évente ezer gyermeket fogadnak örökbe, de körülbelül 2700 olyan gyermek van, akit örökbe fogadhatónak minősítenek. Ez majdnem háromszorosa annak, akit ténylegesen örökbe is fogadnak.

Igaz, Gulyás Gergelynek volt egy kijelentése, pontosan akarom idézni, Gulyás Gergely miniszter úr azt mondta, hogy amely szerint „több házaspár vár örökbe fogadható gyermekre, mint ahány örökbe fogadható gyermek van Magyarországon”. Tudják, ez nettó hazugság! Nem, nem! Örökbe fogadható gyermek körülbelül éves szinten 2700 van, ehhez képest ezer gyermeket fogadnak örökbe körülbelül.

Tudják, hogy miért nem fogadható örökbe? Mert a magyar házaspárok három év alatti gyermeket szeretnének örökbe fogadni. Az örökbe fogadható gyermekeknek több mint 55 százaléka tíz év feletti, sőt, mondhatom azt, hogy 80 százalék fölötti azoknak a gyermekeknek az aránya, aki három év fölötti, és körülbelül 6 százalék, majdnem 7 százalék azoknak a gyermekeknek az aránya, akik fogyatékkal élnek.

És tudják, a hatályos törvény ma úgy szól, hogy az örökbefogadás magyar szabályozása nem vesz tudomást az élettársakról, csak házaspárokat és egyedülállókat ismer, az élettársakat is az egyedülállók közé sorolja. Az élettársi viszonyban élőket több hátrány is éri. Csak egyikük lesz szülője a gyermeknek, a másik félnek jogilag nincs köze a gyermekhez, és mivel a törvény szerint a házaspárokat kell előnyben részesíteni, csak olyan gyereket kaphatnak az élettársak, akit előtűk több házaspár visszautasított. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Szörnyű!)* Értik ezt?

Ma Magyarországon a gyermeket nevelő családoknak több mint 40 százaléka élettársi viszonyban él. Felfogják önök, hogy mit mondunk mi, ellenzéki képviselők? Attól, hogy valaki házasságban él, nem válik szülővé *(Dr. Varga-Damm Andrea: Bizony!)*, nem minden esetben, mert tudják, lesznek úgy állami gondozott gyerekek, hogy házasságból kerülnek be az állami gondozotti rendszerbe! Hát miről beszélünk? Meg attól, hogy valaki élettársi viszonyban van vagy elvált, vagy netalántán soha nem is volt élettársi viszonyban vagy házas, attól még alkalmas lehet szülőnek! Pontosán kaptunk olyan levelet, ahol leírja egy pedagógus, hogy harminc éve ő alkalmas pedagógusnak *(Dr. Varga-Damm Andrea: Bizony!)*, több száz gyermeket tanít évente, több ezer gyermeket tanított a pályafutása alatt, és önök azt mondják róla, hogy alkalmatlan szülőnek, mert nem fogadhat örökbe most már innentől fogva.

Novák Katalin majd eldönti, hogy alkalmas vagy nem alkalmas. *(Németh Szilárd István: Jaj!)* Nem attól válik szülővé egy ember, államtitkár úr, hiába „ah”-gat, azért, mert szült egy gyermeket, attól még nem válik szülővé, sem édesanyává, sem édesapává. Ettől sokkal több kell.

(20.40)

És egyszerűen, tudják, mi döbentett meg? Mégsem merték odaírni, azért arra nem vetemedtek, hogy amúgy önöknek a meleg párokkal van bajuk. Ezért mit csináltak? Megbélyegzik az élettársakat, megbélyegzik az egyedülállókat, egy kalap alá. Amúgy nem áll önöktől távol ez sem. Mégis úgy gondolták, hogy ne írjunk már csak illet bele, akkor írjunk még más csoportokat is. Mi bajuk van önöknek az elvált szülőkkel? Mi bajuk van önöknek az élettársi viszonyban élőkkel? Lassan úgy érzem magam, hogy a középkor felé megyünk vissza. Nem fejlődünk, nem a XXI. század eleje *(Nacsá Lőrinc: Progresszió!)*, hanem visszafelé fejlődünk. Majd meghallgatom önt is, képviselő úr! *(Dr. Varga-Damm Andrea: Attól mentse meg az Isten!)*

Tudják, ezeknek a gyerekeknek arról sem beszélünk sokat, hogy ma Magyarországon hogyan szakítanak el családokból gyermekeket, és nem azért, mert nem alkalmasak a szülők arra, hogy neveljék őket, hanem csak szegénységi okok miatt. Pedig ezt amúgy törvények tiltanak Magyarországon, és a mai napig működik. Vagy mondjuk, azért kerülnek be, mert nem állították le a kilakoltatásokat. Több mint tízezer a kilakoltatások száma, ami az elmúlt években megtörtént Magyarországon. Ezek a gyerekek bekerülnek az állami rendszerbe úgy, hogy szegénységi ok nem lehet az indoka. Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, legyenek szívesek, csak azt tudom kérni, tényleg néha gondolkodjanak már! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Sebián-Petrovszki Lászlónak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Engem igazából az érdekelne, hogy hogyan néznek a tükörbe, drága kormánypárti képviselő urak és hölgyek. Hogyan lehetséges az - kezdem az elején, amit oly sokszor ma is elmondtunk és nyilván egész héten mondani fogunk -, hogy miközben a járvány második hulláma tombol, naponta száz polgártársunk meghal... *(Nacsá Lőrinc felé fordulva:)* Igen, képviselő úr, sajnos 3000 fölött van már összesen az elhalálozottak száma, százezer fölött van az aktív fertőzöttek száma. Önök pedig a nyáron, amikor fel lehetett volna készülni ennek a helyzetnek a kezelésére, az égvilágon semmit nem csináltak. Majd most, amikor láthatóan bedől a rendszer, láthatóan az elmúlt harminc év legnagyobb gazdasági válságát éljük, akkor egy pánikkormányzásba kezdenek. És mit csinálnak? Hogyan kezeli a járványt az Orbán-kormány? Benyom egy olyan törvényt, amely az egyedülálló esetében megszünteti az örökbefogadás lehetőségét. *(Nacsá Lőrinc: Ez nem igaz!)* Úgy kezeli, hogy megszünteti az Egyenlő Bánásmód Hatóságot. Ez a járványkezelés önök szerint.

Magyarországon ma a pánikkormányzás napjaiban önök így kezelik a járványt. Szó nincs arról, hogy netán ingyen teszteljünk le mindenkit, mint ahogy Szlovákia csinálja. Vagy sorolhatnám a sok-sok-sok, jobbnál jobb intézkedést, amelyekről szó volt, ellenzéki képviselőtársaim, mi is rengeteget javasoltunk, önök, akár csak ha Ausztriára tekintenek, önök is fel tudnának ilyeneket sorolni. Ezt csinálja ez a kormány? Dehogy! Ilyen, hogy úgy mondjam, kamujevaslatokkal jön ide, mindösszesen azért, mert politikailag úgy akarja megnyerni ezt a meccset, hogy a járványt ugyan nem tudja kezelni, a gazdasági válságot nem tudja kezelni, de akkor kreálunk egy hangulatot, megint kipécézzünk bizonyos társadalmi csoportokat, és az ellen elindulunk az irányba, amit olyan sokszor már kipróbáltunk, és hangulatot keltünk.

De nézzük, miről szól konkrétan ez a javaslat; esküszöm, csak két darab részét fogom kiemelni, pedig százat is lehetne. Előttém elmondták többen már, hogy szokás szerint a kormány azt csinálja, hogy egybepakol egy nagy salátatörvénybe - így hívjuk ezt - csomó-csomó oda nem illő vagy egymással össze nem illő dolgot, vagy nagyon nehezen összeillő dolgot, inkább ezt mondom. Ebben is ismerjük a trükköt már. Száz módosító javaslatból lehet, hogy van egy, amit jó szívvel akár tudnánk is támogatni, de mellette 99 olyan botrányos van, hogy nincs az az isten, hogy megszavazzuk a törvényt. Így lelövöm a poént, a végén természetesen most sem lesz ilyen. De önök tudatosan alkalmazzák ezt a technikát, pontosan azért, hogy a korbács és a méz egyszerre legyen benne egy törvényben, hátha valamelyik ellenzéki párt vagy képviselő

elcsúszik ezen, vagy magyarázkodjon majd a nyilvánosság előtt.

A járványról beszéltem, arról, hogy járványügyben betolnak ide egy olyan nagy salátatörvényt, hogy Vejkey képviselő úr perceken át csak sorolta a törvényeket, amelyet módosít ez a javaslat. Utánanéztünk, hogy a bíróságokat érintő törvényeket ebben az évben már márciusban, júliusban és októberben is módosítottuk. Lehet, hogy még decemberben is be fog jönni valami, mert ha önöknek az érdeke és ideje engedi, ezzel tudnak foglalkozni, a járványügy kezelésével nem. Mit látunk? Mondom, két dolgot emelek ki.

Az egyik, hogy a Kúria elnökét, hogy, hogy nem, többletjogosítványokkal ruházzák fel, mármint leendő elnökét. Ezerszer elmondtuk, ismét el kell mondani: természetesen ország-világ tudja, hogy a Kúria elnöke az Polt Péter 2. Gyakorlatilag az az ember, aki a Fidesz kézi irányításával fogja irányítani a dolgokat. Nacsá képviselő úr, hiába ingatja a fejét, ezt ezerszer és ezer módon már közöltük, elmondtuk, tájékoztattuk, leírtuk *(Nacsá Lőrinc: Attól nem lesz igaz!)*, bizonyítottuk, és ettől még ez a helyzet. Ez a helyzet. A Kúria bedarálása volt ennek az ősznek a nyitánya, és látjuk, hogy most már eljutottunk az Egyenlő Bánásmód Hatóság bedarálásáig is. Természetesen ez ebben a törvényjavaslatban is benne van, erősítik csak a Fideszhez közel álló kúriai elnököt. Nyilvánvalóan meg fogja majd szolgálni azt a pozíciót, amit önöktől kapott.

A másik nagy ügy, amit előttém már több képviselőtársam említett, ez a bizonyos örökbefogadás újraszabályozása. Nagyon nehéz ott kezdeni a témát, hogy most szakmailag fogjuk meg, és azokat az érveket hangoztassuk, amelyeket egyébként többen előttem megtettek. Tehát hogy szakemberek egy szabályozott formában eddig döntöttek arról, hogy ki alkalmas gyereket örökbe fogadni és ki nem, de most ezt félrekerjük, és a miniszter asszony egymagában, enkezőleg eldönti, hogy gyakorol-e ilyen kegyes jogot, és engedélyezi-e egyedülállóknak vagy legalábbis nem házasoknak ezt, ez önmagában, ha csak erről szólna a javaslat, is felháborító lenne. De önök továbbmentek ennél. Továbbmentek, ugyanis ezzel a javaslattal kidobták úgy, ahogy van az élettársi kapcsolatban élők örökbefogadási lehetőségét, kidobták az olyan egyedülállókat, akik nem LGBTQ-közösség tagjai. Persze, mindannyian tudjuk, hogy valójában e mögött az a szándék húzódik, hogy lehetőleg a melegek, a LGBTQ-közösség tagjai nehegy örökbe fogadjanak. Ezért még azt is feláldozták ennek az oltárán, hogy az élettársi kapcsolatban élők, mintegy 40 százaléka Magyarországon a párkapcsolatoknak, sőt a nem LGBTQ-tag egyedülálló örökbefogadását is megnehezítik. Tudatosan erre játszanak.

Pontosan tudják, hogy ez a következménye. Félreértés ne essék, felírtam magamnak, hogy kérem, hogy az illetet, hogy háttér tanulmányuk van-e arra, hogy az eddigi rendszer nem működik, vagy van-e bármilyen szakértői vélemény erről. Természetesen nincs, nem

is csatoltak ilyet, nem is csatolhattak volna, egyszerűen az egész arra szolgál, hogy vigyék tovább azt a hangulatkeltést és azt a lázító magatartást, ami egy konkrét, jól körülhatárolható társadalmi csoport ellen elindult. Elindult már a nyáron, elindult az úgynevezett 33. cikkely egy ehhez hasonló salátatörvénnyel, és most ezzel folytatják. Ez az önök pánikkormányzásának a lényege: ellenségeket gyártunk, utána ahhoz varrunk mindenféle intézkedéseket, hogy jól ezzel foglalkozzon a tisztelt szavazópolgár, ne pedig azzal, hogy éppen a kórházakban hogy és mint ápolják őt vagy a hozzátartozóit, vagy a kormány hogyan nem készült fel a járványintézkedésekre.

Hadd mondjak végül egy kis személyes dolgot is. Az én párom, bizony ám, intézetben nevelkedett, és bizony ám, őt örökbe fogadták. Abszolút közelről, testközelből el tudta mesélni, hogyan történt ez. Bizony ám, egy egyedülálló hölgy fogadta őt örökbe húsz évvel ezelőtt, őt is, meg a két testvérét is. Neki volt köszönhető, hogy nem elkallódott, hanem főiskolai, egyetemi diplomát szerzett, és abszolút hasznos tagja lett a társadalomnak, hogy ilyen furán fogalmazzak. Ez ma önöknek köszönhetően már nem lesz megvalósítható. Nem lesz megvalósítható. Amit mondtak előbb... *(Nacsá Lőrinc: Miért nem?)* Illetve Novák Katalin kegyéből lesz megvalósítható. Örülök, gratulálok önöknek! Valóban az a helyzet, hogy az egyedülállók eddig is, hogy úgy mondjam, a sor végén álltak. Elmondom önöknek a rendszer működését, ugyanis jómagam is gondoltam, hogy örökbe fogadnék gyermeket.

(20.50)

Bizony ám, ez úgy néz ki, hogy előbb jönnek a házastársak, és csorog lefele - hogy így mondjam csúnya szóval - az örökbefogadásra váró gyerek esete, és amikor egyetlenegy örökbefogadást szándékozó házaspár nem kéri azt a gyereket, na, akkor jönnek majd az egyedülállók.

És még azt is elmondom önöknek, hogy azért van sokkal több gyermek intézetben és sokkal több örökbefogadásra váró gyerek, mint ahány örökbefogadást akaró pár vagy egyedülálló, merthogy az örökbefogadásra váró gyerekeknek jelentős része roma származású.

És bizony ám, tudjuk, hogy az örökbefogadási úrlapon lehet jelezni, ha fogyatékkal élőt vagy netalántán romát nem szeretne a polgártársunk örökbe fogadni, és bizony sokan ezt be is jelzik.

Tehát eltévednek, ha azt gondolják, hogy bármilyen módon eddig előnyt élveztek vagy jó helyzetben voltak az egyedülállók a mostani rendszerben, az eddig működő örökbefogadási rendszerben, mert nem. Itt is mondom: hiába voltak érzelmi közösségekben, hiába voltak anyagilag rendben a feltételei, így is csak a házaspárok után jött esély, jött szóba az, hogy egyáltalán ők örökbe fogadhassanak. Na, ezt önök megszüntetik!

Értem én, hogy erre majd azt mondják, hogy de-hogyis, hát Novák Katalin majd miniszteri irodájában ülve nyilvánvalóan eldönti, hogy hogyan és mint, és jó-e a gyerekeknek annál az egyedülállónál vagy élet-társinál, azért ez, ha akarom nevetséges, ha akarom, drámai. Drámai, hogy itt tartunk, ahogy egy képviselőtársam mondta, gyakorlatilag a középkorba lépünk ezzel vissza.

Gratulálnak önöknek, hogy ez a javaslatuk, hogy ez van itt, hogy ezzel foglalkozunk ráadásul járvány idején. Természetesen a DK ezt nem fogja támogatni, természetesen nem fogja megszavazni; nincs az az isten! Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Kocsis-Cake Oliviónak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

KOCSIS-CAKE OLIVIO, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Először is csak itt Vejkey elnök úrra hadd reagáljak a veszélyhelyzet és a parlament működése kapcsán, mert ezt most már másodszorra hozza elő, és ez a szokásos fideszes módi, hogy ő kívánja a szánkba adni, hogy mi mit gondolunk, ami persze teljesen valótlan, és megszűnne az igazságtól.

Tehát még egyszer, csak tisztázzuk a parlament szerepét itt a veszélyhelyzetben! Nekünk nem az a problémánk, hogy a parlament működik, és nekünk dolgozni kell. Tehát ezt a hazugságot, jó lenne, ha már nem hangoztatnák állandóan. Nekünk az a bajunk, hogy a veszélyhelyzettel kapcsolatos különböző javaslatokról kéne itt vitatkoznunk; arról, hogy az önök - nyilván a rendeleti kormányzaskor - meghozott intézkedéseit megvitassuk utána is, miután nyilván ezt meghozták. Hiszen azt nem tagadjuk, hogy nagyon szükséges ezeket az intézkedéseket sürgősen, gyorsan meghozni, de utána legyen lehetőség visszacsatolni itt az Országgyűlésbe, ezeket a javaslatokat megvitatni, önöknek visszajelzést adni. Mi azt javasoljuk, hogy ezekről beszéljünk. Ez az egyik fele, ezt remélem, hogy sikerült most már megérteni, mert úgy látszik, hogy nagyon lassan megy ennek a megértése.

A másik fele pedig az, hogy nem tudom, de azért az, hogy az Igazságügyi bizottság elnökének jogérzékét ez nem bántja, az elég furcsa. Miközben veszélyhelyzet van, önök hoznak olyan típusú intézkedéseket, amelyek bizonyos társadalmi csoportokban esetleg komoly ellenkezést váltanak ki, és miközben a veszélyhelyzet alatt egyébként a gyülekezési jog korlátozva van, ezt az álláspontjukat például nem tudják kifejteni itt a parlament előtt és tiltakozni.

Tehát önök a veszélyhelyzetet kvázi kihasználva hoznak be ilyen necces javaslatokat, és ezt használják ki arra, hogy különböző társadalmi csoportok, akik egyébként véleményt nyilvánítanának, azok nem tudnak. Hát, ha ez nem bántja az önök jogérzékét, akkor azt nagyon sajnálom. Na, erről ennyit!

Ami a törvényjavaslatot illeti, vannak támogatható elemek benne, ahogy Gyüre Csaba is említette, nyilván a nyugdíjas alkalmazottak szociális, illetve temetési segélye az áldozatsegítés kapcsán, ezeket és nyilván pár kisebb korrekciót abszolút lehetne támogatni. Viszont van két nagyon komoly dolog benne, ami miatt mi biztos nem fogjuk tudni ezt a salátatörvényt támogatni. Igen, itt a jogegységi tanács kibővítését mi is elég kritikusan látjuk, és ugye, az örökbe-fogadási rész, ami a legkritikusabb.

Egyébként nem teljesen értem, illetve értem, majd el fogom mondani, hogy szerintem miért változtatják meg, de nem teljesen látom azt, hogy miért kell ehhez most hozzájárulni. Mert igazából az örökbe-fogadási rendszer kezd elkezdni jól működni. Tehát nőnek az örökbe-fogadási számok, 2017 óta nőnek, tehát végre valami pozitív, ami az Orbán-kormány alatt történik. Minden tizedik örökbe fogadó már egyedülálló szülő volt, vagy egyedülálló volt, bocsánat, tehát ez is növekszik. Sok ember egyébként, aki egyedülálló, azért fogad örökbe, mert nem talál rendesen párt, és ezzel akar családot alapítani. Tehát sok ember van, akinek a dolgát most megnehezítik ebből a szempontból.

Most, ha jól értem, az önök javaslata tulajdonképpen arra irányul, hogy a kormány szervei döntenek el, hogy mely egyedülálló személy válhat szülővé. Ha jól értem, egyedül Novák Katalin fog dönteni egyes kérelmeknél. Ezt majd biztos kifejti államtitkár úr, hogy ez hogyan fog működni, hogy a miniszter asszony dönt.

De, ugye, a legfélelmetesebb ebben a javaslatban az a logika, amit már itt több ellenzéki képviselő is említett, hogy nekem úgy tűnik, hogy önök az ideológiájuk oltárán, magyarul: azon, nehogy egy meleg ember örökbe tudjon fogadni egy gyermeket, képesek feláldozni a gyermekek jövőjét is, illetve azokat, akik nem meglekény fogadnának örökbe gyermeket. Ha jól értem, ez történik. *(Nacsá Lőrinc: Nem! - Dr. Varga-Damm Andrea: De!)* Jó, hát akkor majd biztos Nacsá képviselő úr megcáfol engem, kíváncsian várom. Egy ideológiai lépés van itt emögött, ami azt fogja eredményezni, hogy lesz olyan, amikor nem meleg az illető, de szeretne örökbe fogadni, de nem fog tudni, mert lehet, hogy azt hiszik róla, hogy az. Majd nem tudom, hogy fogják ezt ellenőrizni, majd mi lesz itt az ellenőrzés módszertana. *(Nacsá Lőrinc: Uramatyám!)*

Annak a megállapítása, hogy ki alkalmas szülőnek meg ki nem, az nyilván szakmai alapokon kellene hogy nyugodjon, és nem azon az alapon, hogy ki az, aki beleillik az önök világnézetébe. Nem attól függ, hogy ki a jó szülő. Nyilván ez a mi pártunk álláspontja. Nyilván nem ugyanúgy ítéljük meg a család fogalmát se. Mi azt gondoljuk, hogy a család egy olyan hely, ahol szeretetet kap az ember, tisztelik az embert, rokonsági kapcsolatban vannak az emberrel, nem az, amit önök felállítanak.

Viszont fölmerül itt jó pár kérdés: voltak-e olyan konkrét esetek, amikor felmerült, hogy rossz helyen

van az örökbe fogadott gyerek? Miért gondolják azt, hogy akár meleg pár, akár nem meleg pár, egyedülálló szülőnél rosszabb helyen van a gyerek? Tudnak-e ilyen példákat felhozni? Mivel támasztják alá ezt a mostani törvényjavaslatukat?

Azt is szeretném tudni, hogy Novák Katalin milyen kritériumok alapján, mi szerint fog dönteni itt az egyedülálló örökbe fogadókról? Hogyan fogja ellenőrizni? Ha itt az a cél, mert nyilvánvalóan az a cél - csak nem tudom, hogy ezt miért nem merik még nyíltan belerakni egy törvényjavaslatba -, hogy meleg párok ne fogadjanak örökbe, akkor hogyan fogják ezt ellenőrizni? Most tényleg, kíváncsi vagyok. Miniszter asszony fog kimenni környezettanulmányra, és megnézi, hogy kivel él együtt az illető? Tényleg elképesztő, de várom a magyarázatot.

Amiben biztos egyetértünk, az az, hogy minden gyereknek családi környezetben, szerető gondoskodásban kell fölnőni. Ebben nincs vitánk. Viszont mi azt gondoljuk, hogy ennek az eléréséhez szigorúbb ellenőrzések kellenek, megfelelő szakhatósági rendszer kell, a gyámhivatal szerepének a növelése kell, több környezettanulmány kell, pszichológusok, szociológusok bevonása kell. Ezzel lehet megvédeni a gyereket, nem ilyen ideológiától ittas javaslattal, és nem úgy, ha a miniszter asszonyhoz rakjuk ennek az eldöntését.

Amit korábban hoztak egyébként, csak ezt még muszáj hozzátennem, az az, hogy például a tanfolyamot eltörölték, ez sem a szakmaiság irányába mutat.

(21.00)

Hiszen több örökbe fogadó szülőtől kaptunk visszajelzést, hogy az egy elég hasznos tanfolyam volt, már nemcsak abból a szempontból, hogy sokat tanultak a szülők, hanem hogy már elkezdtek beleszocializálódni abba, hogy milyen szülőnek lenni, és milyen kihívásokkal és feladatokkal jár. Úgy tűnik, hogy ez a javaslat még inkább tesz egy rossz lépést abba az irányba, ami nem a szakmaiság irányába mutat.

Úgyhogy a magyarázatot kíváncsian várom, de egészen biztos vagyok benne, hogy ezt a javaslatot így, ebben a formában a Párbeszéd-frakció nem tudja támogatni. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Varga-Damm Andreának.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/13648. javaslat 103 paragrafuson keresztül 22 törvényt módosít. Tulajdonképpen a nagy része jogtechnikai jellegű módosítás, és miután képviselőtársaim igen részletesen beszéltek a javaslat jó pár eleméről, ezért én különösebben részletesen most nem kívánok reagálni.

A közjegyzők vonatkozásában a kinevezési rendszer módosítása, illetőleg bizonyos adminisztratív szabályok újragondolása a téma. Nem is nagyon kívánok velük foglalkozni, amíg a devizahiteles ügyben a minisztérium nem rendszabályozza meg a közjegyzőket, mert elképesztő, miket művelnek hivatali hatalommal visszaélés módjára a közjegyzői okirataikkal.

Az áldozatsegítés hatékonysága üdvözlendő javaslat, valóban egyre inkább szükséges az, hogy a bűncselekmények áldozatainak valóban hatékony segítsége legyen.

A jogegységi panasz vonatkozásában teljes mértékben csatlakozom a Gyüre Csaba képviselőtársam által előadottakhoz. Kifejezetten azt a célt szolgálja ez, hogy átmenjen a Kúria jogalkotóba, illetőleg, hogy az adott speciális tényállások mellett se tudjanak majd az alsóbb fokú bíróságok az egyfokú eljárásban az adott tényálláshoz illeszkedő igazságos döntést hozni, hanem a Kúria vezesse őket, és totálisan függővé válnak a járásbíróságokon a bírák a Kúria gondolkodásmódjától.

Nagyon hangsúlyos javaslatrész az örökbefogadás kérdése. Leginkább erről szeretnék én is beszélni, egyszerűen csak azért, mert én jó pár örökbefogadás jogi munkáit végeztem az ügyvédi hivatásom alatt, tehát álltam mindkét oldalon, gyermekoldalon, szülőoldalon és hivataloldalon is. Aki ezt a javaslatot elkészítette, az az életében még ilyen folyamatnak nem volt részese, ha meg véletlen volt olyan köztük, aki részese volt, az pedig szégyellje magát!

Először a jogdogmatikai kérdésekről szeretnék beszélni. A polgári törvénykönyv az örökbefogadás intézményét a Negyedik könyv 119. §-tól a 131. §-ig taglalja. Ez a 13 paragrafus teljes mértékben egymásra épülő rendszert alakít ki, az egyik szakasz utal a másikra, és az alapvetés, tehát az örökbefogadás jogi alapelveit megfogalmazó jogszabályhelyekre épülnek a következő paragrafusok. Ehhez képest ez a javaslat, mint az elefánt a porcelánboltba, belecsap a 121. §-ba, ott egy új (1) bekezdést hoz létre, csak hogy ezt az új rendelkezést nem harmonizálja a többi szabállyal.

Ily módon egy teljesen inkoherens szabályrendszer hoz létre, és elmondom, hogy miért is. Míg az új 121. § azt mondja, hogy kivételesen megállapítható egyedülálló szülőnek is az örökbefogadás lehetősége, ehhez képest a következő jogszabályhelyek rendelkeznek arról, amikor egyedül fog valaki örökbe fogadni. Tehát engedélyhez köti mint lehetőséget, utána pedig a jogszabályhelyek úgy beszélnek róla, mint egy evidenciáról. Tessenek megnézni!

Azt remélem, hogy a Törvényalkotási Bizottság lesz olyan bátor, amilyen szokott lenni, hogy gyakorlatilag a javaslatok háromnegyedét kijavíthatja 120 ponton keresztül, betűhiba, jogszabályhelyhiba, terminológiai hiba, és a többi, és remélem, hogy ha a kormányzat nem, akkor legalább a Törvényalkotási bizottság javítja ezt az egészet. Ugyanis a jogalkalmazók teljesen össze lesznek zavarodva, mert nem illeszti be ezt az új bekezdést az egész rendszerbe, ami ott fel van sorolva.

Azt mondja a javaslat, hogy csak házastársak vehetnek örökbe. Igen. Az tény, hogy az örökbe fogadandó gyermekeknél mit pótol az örökbefogadás intézménye: az elvesztett természetes szülőket. Tény, az örökbefogadás a gyermekek perspektívájából kell hogy az örökbefogadás rendszerét létrehozza. És mit szeretnénk elérni? Hogy a gyerek az elvesztett két szülőjét, aki őt megteremtette, pótolja az örökbefogadás. De azt nem nagyon értem, hogy ehhez miért kell házassági kötelék. Ugyanis a házassági kötelék, az nem önmagában érzelmekről szól, mert érzelmekkel együtt lehet élni a házasság intézménye nélkül is.

A házasság, az egy jogi kötelék. A házasság valóban érzelmalapú, valóban az utódnemzés céljával jön létre, de alapvetően - ha tetszik, ha nem, tisztelt képviselőtársaim - a házassági jogi kötelék. És nem a szeretet az alapja, nem a szövetség az alapja (*Közbekiáltások a kormánypárti sorokból.*), hanem egy jogi kötelék. Már csak azért is, mert az önk ideológiai körébe tartozó elődeik a házasságokat alapvetően érdekviszonyoknak tekintették. Bizony ám! Bizony ám! Akik maguknak a történelemben példák és elődpéldák, azok számára a házasság érdekkötélék volt elsősorban, és csak másodsorban érzelmi kötelék. Tessenek az irodalomban körülnézni!

Szerencsére a modern világban a házasság intézményében jóval hangsúlyosabban és még a jogszabályban is megfogalmazottan úgy van, hogy érzelmalapú kötelék, de nem kizárólagos kötelék. Az élettársi viszony ugyanúgy érzelmi alapú kötelék, ugyanúgy együtt él az a két ember - jelenleg önk szerint, ugye, nő és férfi -, és nincs joga senkinek felülbírálni a mai modern viszonyok között azt, hogy két, érzelmi alapon élő ember együttélése jogi kötelékkel milyen módon körülhatárolt.

Egyetlenegy szempont kell legyen: alkalmasak-e arra, hogy gyermeket fogadjanak örökbe, hogy szülei legyenek annak a gyereknek. Ez az egyetlen, amit bárki megkövetelhet ebben a rendszerben, mert a gyermek érdeke nem az, hogy házasságban élő emberekhez kerüljön, hanem a természet által megadott megteremtőit pótolja az örökbefogadás intézménye.

Megdöbentő számomra a 25 éves minimuméletkor az örökbefogadásra. Önk ismerik azt a politikustársunkat, akiről már 21 évesen kiderült, hogy soha nem lehet gyereke, 21 évesen tudta. Miért kellene 25 éves koráig várni, különösen, ha például házasságot köt, hogy örökbe fogadhasson gyermeket? Ugye, milyen komoly kérdés ez? Ha tizenévesen szülhetnek emberek, akkor 25 éves korig miért kell annak várni, akinek már a természet eredményeként vagy a betegsége eredményeként nem lehet saját gyermeke?

A következő: 45 évnél idősebb; igen, tudjuk, érthető, szeretnék, ha a gyermekek minél tovább élvezhetnék azt, hogy szülei vannak, és nehogy esetleg még nagykorúságuk előtt elveszítsék a szüleiket.

És jön a kivételesen megállapítható egyedülálló kérdés. Ne haragudjanak, senkit nem akarok megsérteni, de nem gondolom, hogy akár Novák Katalin

miniszter, akár bármelyik más miniszter ezt a kérdést eldöntheti. Nem azért, mert nem alkalmas rá, hanem azért, mert azt gondolom, hogy ennek nem így kell történnie. Ha van egy gyámhivatali rendszer, ahol ott vannak a szakemberek, ott vannak a szakértők, ott vannak a felülvizsgálói azoknak a körülményeknek, ahova vinnék a gyereket, ott van egy olyan komoly, létrehozott közigazgatási szervezet, aki minden egyes adottsággal, szaktudással, minden egyes jogszabályi felhatalmazással bír, miért ne dönthetnék el ők, hogy egy egyedülálló ember örökbe fogadhat-e gyermeket? Nem tudom felfogni! Nem gondolom bármelyikünk-ről is ebben a 199-es csoportban, hogy joga lenne bármelyikünknek eldönteni, hogy egy egyedülálló ember örökbe fogadhat-e vagy sem. *(Nacsá Lőrinc: Nem is mi döntjük el.)* Nem gondolom.

(21.10)

A következő kérdés: a kilencvenes években, elmondom önöknek, jól mondta egyik képviselőtársam, hasonló volt az örökbe fogadás rendszere, mint ahova önök most vissza akarnak térni. Tehát volt egy fejlődés, és most visszamegyünk tulajdonképpen a történelemben.

A legnagyobb probléma az, hogy önök most egy kalap alá veszik a nyílt és a titkos örökbe fogadás intézményét. Amíg a titkos örökbe fogadásról beszélünk, az állam szervezeti rendszerében teremtődik meg az, hogy van egy gyermek, aki elvesztette a szüleit és örökbe adható, és van annak egy folyamata, egy hivatali folyamata, ahol tulajdonképpen a hivatal pótolja azt a szervezetet, aki fel tudja mérni, hogy az adott örökbe fogadni szándékozó alkalmas-e rá. De ott van a nyílt örökbe fogadás intézménye! Honnan veszi bárki a bátorságot ahhoz, hogy ha valaki megszült egy gyermeket, ő ne dönthetné el, hogy kikben bízhat meg, akik helyette fel tudják nevelni, mert ő nem tudja felnevelni, mert ő olyan helyzetben van, hogy tudja, nála a gyermek sajnos nem tudná azt a fejlődést megélni minden szempontból, ami annak a gyermeknek kijár? És ő azt mondja, hogy ő talált egy egyedülálló embert, egy házaspárt, élettársi viszonyban élő embert vagy akár két azonos nemű embert, akik együtt élnek. Honnan veszi itt bárki a bátorságot jogalkotóként, hogy elvegye a szülőanyától annak a jogát, hogy ő döntse el, hogy kikben bízhat?

És már bocsánatot kérek, de én is jobban bíznék két, évtized óta harmonikusan élő, akár azonos nemű pár örökbe fogadása lehetőségében, mint azokban, akik eljártsszák a hivatal előtt, hogy milyen csodálatos harmóniában élnek, közben a szomszédaik pontosan tudják, hogy folyamatosan veszekednek, kérem tisztelettel, merthogy a mindennapjaikba senki nem lát bele. Lehet minden áldott nap helyszíni szemlét tartani, a körülményeket megnézni, érdeklődni róluk, bármit megtehet, de senki nem tudja megítélni kívülállóként, hogy egy pár hogyan él, és valóban alkalmas-e annak a gyerekeknek a nevelésére. És amikor ott

van az az ember, a szülőanya, akinek módja van, mert belátta, hogy a gyerekének ez jobb, hogy ő válasszon a gyerekeknek egy családot, és ezt a jogot elveszik tőle, ezt nem tudom elfogadni.

És még egyet mondok önöknek. A kilencvenes években, amikor szintén álszent módon korlátozó szabályok voltak, a következő módon oldották meg ezt a kérdést. Az egyik mód az volt, hogy teljes hatályú apai elismerő nyilatkozatot tettek, amikor nyílt örökbe fogadás lehetősége volt, és nem örökbe fogadási eljárás zajlott, hanem a házasságban nem élő szülő nő kiválasztotta, kinek szeretné örökbe adni a gyereket, majd a férfi elment, elismerte a gyereket, és a dolog el volt intézve, senkinek nincs joga ezt felülbírálni.

A másik módszer mi? A másik módszer az lesz, higgyék el, hogy akik gyermeket szeretnének, ott valamilyen módon egy szexuális aktus eredményeként lesz egy hölgy, aki kihordja a gyereket, majd apai elismerő nyilatkozattal meglesz a hivatalos apja, majd utána elhelyezik szépen a gyereket az apánál, és egy idő után az apa párja fogja kérni az örökbe fogadást, hiszen hitelesítve évek óta egy családként élnek, és a kutya nem lesz, aki ezt megtagadja tőlük. Tehát önök mire kényszerítik a társadalmat? Arra kényszerítik a társadalmat, hogy ha eléri a nemes célt, hogy egy gyerekeknek pótoljuk a szerető családot, ahhoz majd a jog megkerülését kell használni, és önök ez ellen nem fognak tudni tenni. És akkor majd lesznek azok, hogy családtagok hordanak ki gyereket, mert mindenki meg fogja oldani, higgyék el önök, mert a magyar ember kreatív. És ehhez képest itt vagyunk, istent próbálnak játszani, és csak azért, hogy az azonos nemű párok ne tudjanak gyermeket örökbe fogadni, a teljes jogrendszert átalakítják.

És még egyet hadd mondjak önöknek: ne legyünk álszentek! Bizonyos társadalmi csoportokból jövő gyermekeket senki nem akar örökbe fogadni, ezt önök pontosan tudják. Az örökbe fogadó fehér szülők szinte leadják a megrendelést, hogy szőke, kék szemű legyen vagy fehér bőrű, barna hajú, barna szemű. Tehát ma Magyarországon a fehér örökbe fogadó szülők nem óhajtanak cigány gyerekeket örökbe venni, és miután rengeteg gyerek, cigány gyerek van nevelőintézetben vagy nevelőszülőknél nyolcadik, kilencedik gyerekként... Mert azért azt se tessenek elfelejteni, hogy olyan nevelőszülői rendszer van, hogy odaadnak hetedik, nyolcadik, kilencedik gyerekeknek gyereket! Tessék már elmesélni, hogy az a gyerek mennyire fontos abban a családban! Egyáltalán nem biztos, hogy fontos. Ha szerencsénk van - ha szerencsénk van! -, akkor csodálatos élete van, de nem ez a jellemző.

Úgyhogy én azt kérem önöktől, szálljanak vissza a földre, ne játsszanak istent, és egyetlenegy kiindulópontjuk legyen ennél a kérdésnél: mi a gyerek érdeke? És azt nem önök fogják elmondani meg megmondani, hanem az élet fogja meghatározni, azoknak az örökbe fogadó szülőknek a személyisége, céljai, lelke, gyerekszeretete, társadalomban elfoglalt helyzete, világszemlélete, kulturáltsága fogja eldönteni, és nem az,

hogy házasságban él-e egy nő meg egy férfi. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból. - Miközben leül, hozzát teszi:)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőjének. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat nagy részéről, a jogi részekről beszélt már államtitkár úr is, illetve fideszes-KDNP-s képviselőtársaim, de mégiscsak kibontakozott itt egy vita, és elhangzottak olyan képtelen állítások ellenzéki képviselőtársaim részéről, elsősorban Kocsis-Cake Oliviótól, Sebián-Petrovszki Lászlótól és Varga-Damm Andreaától, amelyekre, úgy gondolom, mégiscsak reagálni érdemes.

Azt leszögezném, hogy nem tartom helyesnek, ha egy jogász végzettségű képviselő asszony a parlamentben egy felszólalásában az állampolgároknak elmondja, hogy hogyan lehet megkerülni jogszabályokat. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Ők ezt tudják!)* Képviselő asszony azt állítja, hogy ezt tudják, én akkor is azt gondolom, hogy ha egy parlamenti képviselő egy nyilvános felszólalásában a jogszabály megkerülésének a lehetőségeit felfedi az állampolgárok előtt *(Dr. Varga-Damm Andrea: Máskor is így szokták!)*, az nem helyes magatartás, ezt csak szeretném leszögezni, mielőtt belekezdek a mondanivalómba. Én azt gondolom, hogy akkor sem helyes és követendő magatartás az, amit a képviselő asszony tanúsít.

Szögezzük le, hogy ebben a kérdésben önök itt mindenről beszéltek, de egyről nem beszéltek: a gyermekről. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Dehogynem! Csak arról beszéltem!)* Itt a gyermek érdeke a legfontosabb *(Sebián-Petrovszki László: A gyermekekről beszéltem!)*, számunkra a gyermekek az elsők. Mi azt szeretnénk, hogy minden gyermek, minden gyermek egyébként, és ezért a célért tettünk nagyon-nagyon sok lépést az elmúlt tíz évben, a lehető legtöbb gyermek családban tudjon felnőni. *(Sebián-Petrovszki László: Ezért most szűkítitek!)* Családban tudjon felnőni! Ezért erősítettük meg a Varga-Damm Andrea által szidott nevelőszülői rendszert *(Dr. Varga-Damm Andrea: Hetedik, nyolcadik gyerek!)*, hiszen nevelőszülőket szid itt Varga-Damm Andrea. Azt állítja, hogy a többedik gyerekekre nem képesek odafigyelni. *(Dr. Varga-Damm Andrea: De!)*

Én kikérem magamnak azon nevelőszülőknél a nevében, akik megfeszített munkát végeznek, és igenis hasznos és a társadalom és az ott élő gyerekek számára értékes munkát végeznek nevelőszülőként *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nézze meg, hány...)*, amit egyébként a Fidesz-KDNP-kormány becsülte meg annyira, hogy munkaviszonyra alakította, hogy megemelte a fizetésüket, és egyébként folyamatosan segíti őket. Sok helyen egyébként a nevelőszülői hálózatok egyházi fenntartásba is kerültek az elmúlt időszakban. Azt gondolom, nem helyes, ha Varga-Damm képviselő asszony

nekimegy a nevelőszülőknél, és az sem helyes, ha azt mondja, hogy egy hetedik gyereknek nem lehet elég figyelmet adni. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)*

Hát, képviselő asszony, hány olyan család volt az elmúlt évszázadokban is, ahol öt-hat-hét-nyolc-tíz gyerek volt? *(Dr. Varga-Damm Andrea: Csak otthon volt az asszony!)* És ön azt állítja... Az én családban, a felmenőim között is tudok ilyeneket mutatni, és ön azt állítja *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)*, hogy azokra a gyermekekre, az én ükapámra vagy az ön dédnagyanyjára nem jutott elég idő *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)*, nem jutott elég figyelem. Képviselő asszony, én is meghallgattam önt!

Azt állítja, hogy nem jut elég figyelem - én ezt kikérem magamnak. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Hát, pedig így van!)* És azt gondolom, hogy azok a szülők, akik öt-hat-hét-nyolc-tíz gyereket nevelnek, kikérik maguknak, hiszen ugyanolyan szeretettel, ugyanolyan figyelemmel vannak mindegyik gyerekük iránt. Lehet, hogy a képviselő asszony világában kivételeznek a gyerekekkel, egyik-másikkal, de én azt gondolom, hogy az a helyes és az a normális, hogy kinek mennyi gyereke van, mindenki ugyanakkora szeretettel van az összes gyereke iránt, és így próbálja meg nyilvánvalóan emberi keretek között a nevelést, a családi környezetet megteremteni.

Önök is elismerték, hogy az elmúlt években az örökbe fogadói rendszer folyamatosan javult, és sokkal-sokkal jobb lett. Miért? Sokkal gyorsabb lett, a bürokratikus akadályok jelentős részét bontottuk le egyébként az elmúlt években. Legutoljára talán májusban-júniusban tárgyaltunk egy, az örökbe fogadást gyorsító és a bürokratikus akadályokat egyszerűbbé tevő törvényjavaslatot, akkor azt nagyon nagy többséggel fogadta el a Ház, tehát önök is elismerik a kormányzat ez irányú törekvéseit és eredményeit is. Azt is látjuk, hogy több gyermeket fogadnak évről évre örökbe.

(21.20)

Itt ki kell javítanom Sebián-Petrovszki Lászlót ténybeli tévedésért, mert jelenleg is Magyarországon több örökbe fogadó szülő van, mint ahány örökbe fogadandó gyerek. *(Sebián-Petrovszki László: Nem igaz! Nem igaz! Konkrétan nem igaz!)* Több van. Nézze meg, képviselő úr, az adatokat! 2016-ban fordult meg ez a trend, odáig ez nem így volt. Hál' istennek, hogy most már itt tartunk, és igen, azt gondolom, hogy mivel a gyermeknek a legjobb, ha családban él, ezt kell figyelembe venni. Szerintünk minden gyermeknek joga van egy apához és egy anyához.

És Kocsis-Cake képviselő úr úgy tesz, mintha nem ismerné a rendszert. Lehet, hogy nem ismeri. Nem Novák Katalin miniszter asszony dönti el. *(Dr. Varga-Damm Andrea: A miniszter engedélye kell!)*

És Varga-Damm képviselő asszony: nem százkilencvenkilencen mi döntjük el, hogy ki, hanem van

egy területi gyermekvédelmi szolgálat, vannak gyermekvédelmi szolgálatok, vannak szakemberek garadával, hiszen az örökbefogadás folyamata, a környezettanulmányok, a házi orvosi vizsgálat, a Tegyesz-vizsgálat, egyébként a különböző tanulmányok, elbeszélgetések, pszichológiai alkalmasság nem a minisztériumban dől el, nem a parlamentben dől el, nem is a parlamenti képviselőcsoportoknál dől el, hanem szakembereknél dől el, tisztelt képviselő asszony.

Hány olyan jogkör van ma Magyarországon, ahol a miniszter aláírása szükséges, miután a szakértői ajánlások és a szakértői vélemények beérkeztek? (Dr. Varga-Damm Andrea és Sebián-Petrovszki László közbeszól.) Ezért teljesen álságos és teljesen fölösleges az a hangulatkeltés, hogy önök azt mondják, hogy egy családügyi miniszter egy személyben az irodájában el fogja dönteni, hogy az egyik papírra ráteszi a pecsétet. (Felzúdulás az ellenzéki padosorokban.) Nem, ezt a szakemberek ajánlása alapján fogja eldönteni. Miután egyébként többkörös egyeztetés, személyes beszélgetések, házi orvosi, pszichológiai alkalmassági, környezettanulmány, és sorolhatnám végig az örökbefogadás menetét. Látom, hogy önök a tényekre nem fogékonyak, hogy elmondjam az örökbefogadás menetét, márpedig így zajlik Magyarországon egy örökbefogadás. (Közbeszólások az ellenzéki padosorokból.) Sajnálom, hogy önöket a tények nem érdeklik, hogy nem érdekli, hogy hogyan zajlik az örökbefogadási eljárás. És az is fáj nekem, hogy ezzel azokba a gyermekvédelmi szakemberekbe rúgnak bele, akik ezt a munkát lelkiismeretesen, nap mint nap végzik. Mert így van, tisztelt képviselőtársak! Ezek a gyermekvédelmi szakemberek Magyarországon magas színvonalon, szakmai felkészültséggel és hozzáértéssel végzik el a munkájukat. Ez a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy a Tegyesz és a gyermekvédelmi szakszolgálatok munkatársait alázzák ezzel meg.

Azt is látjuk, hogy a házasságkötések száma folyamatosan nő, és a házasság reneszánszát éli Magyarországon. 1991 óta nem volt olyan magas a szám, mint a tavalyi évben. Az idei évről még nincs eredményünk. Még a koronavírus-járvány alatt (Közbeszólások az ellenzéki padosorokból. - Az elnök csenget.), még a lezárások és korlátozások alatt is 3 százalékkal nőtt idén az első 8 hónapban a házasságkötések száma, amikor sok korlátozással kellett szembenéznünk a házasulandó ifjú pároknak. 65 268 házasság kötött a tavalyi évben. (Sebián-Petrovszki László közbeszól.) Képviselő úr, én is meghallgattam önt.

Azt gondolom, hogy ez egy óriási eredmény, ez egy társadalmi elmozdulás. Ha megnézzük azt a négy adatot, hogy az elmúlt tíz évben mennyivel növekedett a házasságkötések száma, mennyivel csökkent a válások száma, egyébként mennyivel nőtt a termékenységi ráta és mennyivel csökkent a terhességmegszakítások, az abortuszok száma, akkor ebből a négy számból, ebből a négy eredményből, ami még mindig nem jó, még mindig nem vagyunk ott, ahol kellene, de

ebből a négy számból kijön az, hogy igenis megtörtént egy családbarát fordulat, megtörtént egy társadalmi elmozdulás, megtörtént egy közgondolkodásbeli változás, és azt gondolom, hogy ebben van itt a lényeg.

Képviselő úr, kérdezem, hogy ön valaha olvasta-e Kopp Mária valamilyen idevonatkozó tanulmányát. Valószínűleg nem olvasta. (Sebián-Petrovszki László: Képzelve, igenis! Dehogynem!) Valószínűleg nem olvasta. Ajánlom, hogy olvassa el, képviselő úr, mert Kopp Mária pontosan azt írta le, hogy mennyire stabil egy házasság, mennyire a gyereknek az a forma, az a család, amit egy stabil házasság meg tud adni, mennyire fontos a boldogulásához, és látjuk, tisztelt képviselő úr, nem örülök neki, de akkor is ez a statisztikai adat, hogy az első öt éven belül az élettársi kapcsolatokból minden harmadik felbomlik, miközben a házasságokból csak tízből egy, és kilenc megmarad. (Dr. Varga-Damm Andrea és Sebián-Petrovszki László közbeszól.) Sokkal több élettársi kapcsolat bomlik föl a kapcsolat elején.

A gyermekeknek mire van szükségük? Ezért mondom, hogy önök nem a gyermek felől közelítik meg ezt a kérdést, pedig ez az egyetlen lehetséges megközelítési mód: a gyermeknek arra van szüksége, hogy egy stabil, szerető közegbe kerüljön. Márpedig az látszik, hogy ez a forma leginkább - és persze itt is a nagy számok törvényéről beszélünk, itt is vannak kivételek, de ez a forma leginkább - ma Magyarországon a házasság; egy férfi és egy nő házassága. Magyarországon ez a házasság. És az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy mindig a gyermek érdekét kell ilyen szempontból nézni, akinek stabilitásra, akinek nyugalomra, akinek fejlődésre, akinek szeretetre van szüksége.

És én sajnálom, hogy Varga-Damm Andreának a házasság csak jogi kötelék. Ilyen szempontból ugyanazzal a logikával ön azt is mondhatná, hogy az örökbefogadás is csak egy jogi kötelék. Nem! Egy szeretetkapcsolat, tisztelt képviselő asszony. (Közbeszólás az ellenzék padosorokból.) Ne legyen ilyen kegyetlen! Ne legyen ilyen kegyetlen a világgal és a házastársakkal, a házasságokkal szemben, és egyébként a szülő-gyermek kapcsolattal szemben. Nem jogi kötelék - lehet, hogy az is a c) pontban, a d) pontban, az e) pontban vagy valahol a sor végén -, az elsősorban szeretetkapcsolat, egy közösség.

És szerintünk a család a társadalomnak az alapköve, a család a társadalomnak az alkotóeleme, és minden gyermeknek joga van egy édesapához és egy édesanyához. És azt kell segíteni minden döntésünkkel, minden döntésünkkel, ami a családpolitikához tartozik, a nevelőszülőkkel, a szociális szektorral, az örökbefogadásokkal, minden döntésünkkel azt kell elősegíteni, hogy minél több gyermek családban élhessen, és ezért nagyon nagy dolog, hogy az elmúlt tíz évben jelentősen lecsökkent azok száma, akik megérték a 12 éves kort az intézményekben, mert ki tudtak kerülni nevelőszülői családokhoz. Egy óriási dolog a gyermekvédelmi intézményrendszerben ez az áttörés.

Ezen az úton kell továbbmenni, hogy minden gyermek, a lehető legtöbb gyermek családba kerülhessen. És az örökbefogadás ennek az egyik eszköze.

Tényszerűen nem igaz, amit Sebián-Petrovszki László a felszólalása elején elmondott, amikor azt mondta, hogy az egyedülálló emberek ezentúl nem fogadhatnak örökbe. Képviselő úr a DK képviselőjeként nem csodálkozom, hogy hazudik, de elmondta azt a mondatot, hogy egyedülálló ember nem fogadhat örökbe ezentúl. Ez a hangulatkeltés, tisztelt képviselő úr! *(Sebián-Petrovszki László: Ez a helyzet!)* Ez a hangulatkeltés a közösségi oldalon, a tévében, a rádióban, az online újságokban, amikor ön kiragad egy mondatot, ami ráadásul nem igaz. Nem igaz, hogy egyedülálló ember a jövőben nem fogadhat örökbe.

Előnyben részesítjük a házasságot, helyesen tesszük ezt, a legjobb életforma egy gyermek neveléséhez, és nem állítom, hogy nincsenek mások, ez a legjobb. Minden kutatás, boldogsággutatók, családkezelések ezt támasztják alá, de ne mondjon olyat, hogy egyedülálló ember ezentúl nem fogadhat örökbe. Mert ez tényszerűen nem igaz.

Mint ahogy szintén Kocsis-Cake képviselőtársam felrótta Vejkey Imrének, hogy azt mondta, hogy a járvány elleni védekezés és az Országgyűlés működése és a kormány működése hogyan választódik el, de Sebián-Petrovszki László pontosan ezt kérte rajtunk számon, hogy miért a pandémia idején tárgyalunk egy ilyen törvényjavaslatot.

Az Országgyűlés normál menetrendben ülésezik, ennek a törvénynek nincs köze a járványhoz, mert a járványügyi védekezés jelenleg a kormánynál van. Múlt kedden az önök szavazataival megszavaztuk azt, hogy a kormány irányítja a járvány elleni védekezést. Megkapta a kormány az ehhez szükséges felhatalmazást, és egyébként az Országgyűlés működik, és ülésezik, és tárgyalja az Országgyűlés őszi üléstervében lévő törvényjavaslatokat.

Mi ezzel a probléma? Önök nem akarnak dolgozni? Mi ezzel a probléma? Megyünk rendes törvényalkotási menetrend szerint. És nagyon helyes, hogy ilyen törvényeket is tudunk tárgyalni, és olyan törvényeket, mint ahogy az elkövetkező napokban itt lesz például Magyarország Alaptörvényének kilencedik módosítása, és a többi, ahol egyébként nagyon helyesen olyan mondatok vannak leírva, ami egyébként a mostani törvényünknek is az örökbefogadási részével összefügg; majd arról holnap szerintem épp eleget fogunk vitatkozni, abba most nem mennék bele.

Azt szeretném összefoglalásul elmondani önöknek, hogy egy ilyen kérdésben arra kérem önöket, hogy a hangulatkeltés és a politikai vagdalkozás helyett a gyermekek érdekét nézzék. *(Sebián-Petrovszki László: Hagyjad már!)* Ne az önök ideológiai meggyőződését! Itt elmondták, hogy a középkorba tartunk vissza? *(Sebián-Petrovszki László: Úgy bizony!)* Önök a progresszió gyermekei? Önök a haladás apostolai? Önök elmondják, hogy önöknél van a bölcsék köve, hogy hogyan megy előre ez a haladó világ, és

csak az az egyetlen és szuper létforma, amit az önök liberális agendája diktál? Ugyan már, tisztelt képviselőtársak! Ideológia. Értem én hogy önöknek ez egy ideológiai csata. A gyermek érdekét nézzék meg! A gyermek érdekét tartsák szem előtt, amikor ilyenekről beszélnek! Ne mondjanak olyan mondatokat, hogy ezentúl egy egyedülálló ember nem tud örökbe fogadni, mert ez nem igaz, és nézzék ilyenkor is a gyermekek érdekét, amikor önök erről a témáról beszélnek!

Én csak ennyit kérek, mert mi azt tesszük, és azért került benyújtásra ez a törvényjavaslat és azért fogja a Fidesz és a KDNP-frakció megszavazni ezt a törvényjavaslatot - remélem, majd többen is, de a Fidesz és a KDNP képviselői azért fogják megszavazni ezt a törvényjavaslatot -, mert ez a passzus is a gyermekek érdekét szolgálja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(21.30)

ELNÖK: Most szót adok Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőjének. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon sok minden elhangzott, úgyhogy nem biztos, hogy teljesen összefüggésszerű lesz, amit mondok, inkább néhány dologra reagálnék.

Nacsa képviselőnek mondanám tisztelettel, hogy nem normál menetrend szerint működik a Ház, és az ellenzék látható módon egy hatalmas hibát követett el, amikor hozzájárult ahhoz, hogy ne normál menetrend szerint működjön a Ház, mert akkor maguknak minden egyes interpellációnál itt kéne ülniük, hogy megszavazzák az interpellációra adott válasznak az elfogadását. Tehát maga ne mondja azt, hogy itt úgy működik a Ház, mint korábban! Maguk kérték, az ellenzék - szerintem hibás módon - hozzájárult ehhez, és maguknak utána van képük azt mondani, hogy nekünk nincs kedvünk itt dolgozni. Mit csinálunk maga szerint most itt este 9 órakor, hogyha nem dolgozunk? *(Nacsa Lőrinc: Mi is itt vagyunk!)* Igen, vannak itt négyen a 132-ből vagy 133-ból. Tehát maradjunk abban, tudom, a templomban is csak azokat tudja a pap leszúrni, akik ott vannak a misén, akik nem mentek el, azokat nem, azokat nem tudja, de, még egyszer, szerintem óvatosabban ezekkel a kijelentésekkel, hogy milyen fantasztikusan normálisan működik a Ház, mikor az ellenzék lemondott az egyik legerősebb jogosítványáról, amellyel tudja önöket valamilyen formában, legalább a szavak szintjén ebben a Házban kontrollálni. Ez az egyik.

Azt nem értem - én nem vagyok ennek a szakértője, de végighallgattam ezt a vitát -, azt mondják meg nekem akkor, államtitkár úr, akkor miért csinálják, ha ez nem ideológia a maguk részéről! Hát, elmondták,

hogy minden ugyanúgy lesz, mint eddig: szakemberek fognak dönteni, mindenki örökbe fogadhat, aki csak akar Magyarországon - akkor miért akarnak változtatni ezen?! Ha minden fantasztikusan jól működött eddig, és most is ugyanúgy fog működni, csak egyetlenegy pici különbség van, hogy a pontot a mondat végére majd a miniszter asszony fogja kitenni, de ő is csak kellő alázattal az alapján, amit a szakemberek mondtak neki, akkor mi az istennek - már bocsánat, hogy én is ezt a szót használom, hogy önöket egy picit provokáljam -, mondja már meg, akkor miért kell hozzá egy politikus a végén, ha ez egy szakmai kérdés?!

Egyetértek önnel, ez a gyerekekről kéne hogy szóljon, nem másról. Hát, akkor minek, mi a csudának kell ebbe egy politikus még a végére? Azok a kiváló szakemberek, akikről ön beszélt, azok nem tudják eldönteni, kell a végére Novák Katalin mint felsőbb én, aki eldönti, hogy jól döntöttek-e a szakemberek? Vagy miért kell oda? Hát, azért kell oda, mert politikát csinálnak belőle, mert ideológiát csinálnak belőle - és hogy nem szakad le a ház, hogy maga vádol bennünket ezzel! (*Sebián-Petrovszki László: Így van!*) Én nem vádolólok önt ezzel, mert minden kormányzati intézkedés valahol meggyőződésből, politikából, értékrendből fakad, nincs ezzel semmi gond. Igen, mi másképpen gondolkodunk például a családról. Maga azt mondja vagy önök azt mondják, hogy csak az a család, ahol házasság van. Miért csak az a család, ahol házasság van? Egy jogi papír, az megváltoztatja a szeretetet két ember között? (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*) Hát, szó sincs róla!

Bocsánat, államtitkár úr, mi arról beszélünk, ugye, hogy a gyerekeket nézzük, nem jogi terminológiáról beszélünk, mert ezt kérték az előbb számon Varga-Damm Andreán. Én nem jogi terminológiáról beszélek, én nem vagyok jogász, nem tudom így megközelíteni, és nem is akarom ezt a kérdést úgy megközelíteni, hogy jogilag, dogmatikailag mit jelent a házasság fogalma. Nem érdekel. Az a része érdekel, hogy két ember úgy is felnevelhet egy gyermeket szeretetteljes közegben, hogy nincs róla nekik egy papírjuk. Én ezt mondom, és igen, ebben valóban teljesen mást gondolunk, mint amit önök gondolnak.

Egyben igaza van Nacsa képviselő úrnak, és szerettem akik ebben nem értettek vele egyet, azok tévednek. Való igaz, hogy ha egy házasságban van gyermek egy-kettő-három, akkor nehezebben válnak el az emberek, de azért válnak el nehezebben, mert meg akarják várni azt, hogy a gyerek felnőjön 14-18 éves koráig, attól függ, ezért való igaz, hogy akik házasságban élnek, és van egy-kettő-három-akárhány gyerekük, azok, való igaz, az elmúlt években nehezebben váltak el vagy nem váltak el, tehát igaz, hogy csökkent ezeknek az aránya, a száma. De, kérem, bocsánatot kérek, itt a gyermek stabilizálja a házasságot (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*), nem a házasság a gyereket! (*Sebián-Petrovszki László: Így van!*) Itt nem arról van szó, hogy azért maradnak együtt, mert

ők nagyon szeretik egymást, hanem azért, mert a gyerekekkel nem akarnak kiszúrni. Ez nem jelenti azt feltétlenül, hogy az a gyermek fantasztikusan gondoskodó és szerető környezetben nő fel, lehet, hogy abban szenved egyébként szerencsétlen gyerek, hogy a két szülő tévesen fogja fel, hogy mi a gyermeknek az érdeke; nem tudom, biztos van ilyen eset és helyzet is.

Ezért én azt akarom önöknek mondani, hogy ha ennyire... Például mondják már meg nekem, hogy ha ennyire fontos a házasság, akkor miért nem teszik lehetővé a meleg pároknak a házasodást. (*Derültség az ellenzék soraiban.*) Hát, ez lenne a logikus következtetés. Hogyha a házasság ennyire fontos szakrális valami, akkor én azt gondolom, hogy érdemes lenne azon elgondolkodniuk, hogy a meleg párok számára biztosítsák a házasodásnak a lehetőségét, hiszen akkor ezt a problémát megoldjuk, azt gondolom.

Én azt látom, hogy van három olyan javaslatuk most - az egyik az imént tárgyalt Egyenlő Bánásmód Hatóság, a másik ez a mostani igazságügyi kérdésekről szóló törvényjavaslat, amelybe az örökbefogadás van beleillesztve, és ahogy ön is említette már, az alkotmánymódosítás -, amely, teljesen világos, politikai ideológiát képvisel, semmi másért nem foglalkozunk ezzel ebben a Házban. Most nem tudom, hogy Dúró Dóra kapott önöktől megbízást, vagy Dúró Dóra ad önöknél megbízást, ezt most nem tudom, mind a kettő rosszul hangzik, de mégiscsak arról van szó, hogy önök felénekeltek itt a Mi Hazánk párttal ezt a témakört, és most jönnek önök, akik megoldják ezt a felizgatott állapotban lévő társadalmi problémát, és önök hozzák a megoldást erre a kérdésre.

Hát, akkor beszéljünk már őszintén! Semmi másról nem szól ez a kérdés, mint ellenségkép-keresésről, most, amikor a migránsok már kezdenek egy kicsit kifulladásra, akkor kell valami mást is találni, most megtalálták ezt az LGBTQ-közösséget, megtalálták ezt a genderszemléletet, és most már ez ellen harcolnak - és a legutóbb még azt mondták, hogy mi harcolunk valami ellen, mikor önök mást sem csinálnak, mint egyik napról a másikra újabb és újabb ellenségképeket rajzolnak fel ide a Parlament falára. Hát, itt is erről van szó. És teljesen világos, hogy ez ideológiából fakad. Egy konzervatív ideológiával akarják tulajdonképpen ezt a kérdést leönteni. De akkor ne kérjék rajtunk számon, hogy mi pedig azt gondoljuk, hogy a családról is lehet másképpen gondolkodni, a házasságról is lehet másképpen gondolkodni és az örökbefogadásról is lehet másképpen gondolkodni, mégpedig pont az alapján a szempont alapján, hogy mi is a gyermek érdekét nézzük ebben a kérdéskörben.

Én azt látom, hogy azért a világ megváltozott, tehát miközben ön kihirdette a végeredményt, hogy a házasságok száma növekszik, és akkor ez most már egy örökké tartó trend lesz Magyarországon (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*), én szeretném önnek a figyelmébe ajánlani, hogy legutóbb azt hirdették ki, hogy egyre több újszülött gyermek van Magyarországon, és milyen fantasztikusak a statisztikák, aztán

az egyik évre ez igaz volt, a következőre már nem, tehát vigyázni kell, amikor egy év tapasztalásból akar levonni hosszú távú trendeket. Alapvetően azt lehet látni, hogy úgy egy ilyen 20-30 éves távlatban azért a házasság kevésbé lett trendi vagy kevésbé lett gyakorlat, talán ez a jó szó, és való igaz, van nagyon sok olyan pár, akik úgy élnek egymással együtt, hogy nincs róla házassági papírjuk, és most lehet ezen vitatkozni, hogy ez most éppen 40 százalék vagy 39 vagy 38 ebben az évben az előzőhöz képest, csak nehogy az legyen, hogy ha a jövő évben lenne egy ilyen vita, akkor meg 42 lenne! Én tehát azt gondolom, hogy a világ változott, és bizony ehhez a megváltozott világhoz érdemes igazodni, miközben egyébként elválni is könnyebbé vált az elmúlt időszakban.

A másik - és erre Varga-Damm Andrea már utalt -, hogy én figyelmesen elolvastam az újságcikkeket és a különböző elemzéseket, érdekelt ez a téma kör, és én azt látom, hogy a célját tulajdonképpen nem fogja elérni, már ha az önök cipőjébe helyezem magam vagy az önök szempontjából nézem ezt a kérdést, tehát még innét is értelmetlen, és ezért megint csak ugyanoda mutat vissza ez a vektor, hogy ez egy politikai kampány. Ön mindig mondja ezt a hergelést vagy - mit szokott mondani? - hangulatkeltést. Hát, én azt gondolom, hogy pont önökre lehet azt mondani, hogy önök keltik állandóan a hangulatot, hogy aztán lehessen állandóan harcolni valamivel, hiszen megvan az a kiskapu, hogy ki tudják kerülni ezt azok az emberek, akiket éppen ki akarnak zárni ebből a lehetőségéből, vagy akiknek minél nehezebb akarják tenni a gyermekek örökbefogadását. Hát, ha nem érnek el vele semmilyen eredményt, egyébként minden ugyanúgy fog működni, mint ahogy eddig, akkor valóban semmi értelme nincs ennek a törvénynek a tartalmát tekintve, hacsak nincsen politikai céljuk ezzel. Márpedig én azt gondolom, hogy ezzel a törvénnyel, az alkotmánymódosítással és az Egyenlő Bánásmód Hatóság beszántásával önöknek politikai céljaik vannak, semmi köze nincs a gyermekhez meg a gyermek jólétéhez, ez egészen világos és teljesen egyértelmű szerintem mindenki számára.

Abban önnek igaza van, én is azt vallom, hogy egy gyereket ugyanúgy lehet szeretni vagy nem szeretni, mint ötöt meg hatot meg hetet, tehát ebben, azt gondolom, hogy van igazsága; éppen ezért érdemes odafigyelni arra, hogy ezt a kérdést valóban csak a gyermekek szempontjából nézzük.

(21.40)

És még egyszer, csak zárásképpen mondanám, hogy azt a hivatkozást meg tegyük félre, hogy mi akarjuk rugdalni a gyermekvédelmi szakértőket meg szakembereket, meg megsértjük azokat az embereket! Nem sértünk meg mi senkit sem! Nagyon erősen törekszünk rá, hogy önöket rugdaljuk és önöket sértsük

meg, hogy legalább valamilyen hatást el tudjunk érni azáltal, hogy elgondolkodjanak azon, hogy legalább megfontolják azokat a szempontokat, amiket az ellenzék akármelyik törvényjavaslatnál egyébként felsorakoztat, mert sok esetben ez a parlamenti működés süketek párbeszédévé válik.

Egyébként az ilyen vitákat én jobban élvezem, mert itt vannak érvrendszerek vagy legalábbis véleményeknek az ütköztetése, és ezért még egyszer köszönöm mindazoknak a kormánypárti képviselőknek a részvételét, akik ebben részt vesznek. Valahol a parlamentnek valami ilyesmiről kellene szólni, különböző véleményekkel, még akár hevesen is néha, akár túl hevesen is vagy talán kellemetlen következményekkel együtt is, arról kéne hogy szóljon, hogy ezekben a vitákban valami kikristályosodjon. Itt még nem tartunk, de ma legalább ezekről a kérdésekről egy-két törvény esetében lehetett érdemi vitát kicsiholni és lefolytatni, még akkor is, hogyha maximum abban értettünk egyet, hogy nem értünk egyet. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Tisztelt Képviselőtársaim! Szent meggyőződésem, hogy ezt a javaslatot azért terjesztették elő a kormány képviselői, mert pontosan tudják, hogy Magyarországon sajnos van egy elég széles társadalmi réteg, akik akár nyíltan, akár csendesen elképesztő gyűlöletet éreznek az azonos neműeket szerető polgártársaink iránt. Sajnos, általában ez azért szokott lenni, mert valakit utálni vagy valakit gyűlölni kell.

Annak érdekében, hogy bemutassam önöknek, hogy a gyűlölet csírái milyen magvakat és milyen sarjadásokat teremtetek, szeretnék önöknek bemutatni egy nagyon friss hírt. Ez pedig a budakalászi jegyző anyakönyvvezető-választásának kérdése. Talán többen hallottak már erről: megüresedett egy anyakönyvvezetői állás Budakalászon, jelentkezett rá egy fiatalember, akiről azt hitte - hangsúlyozom, azt hitte - a jegyző, hogy homoszexuális. Hangfelvételek készültek, és ezt a sajtó lehozta.

A jegyző a következőket mondja - azt szeretném mondani, hogy a csúnya szavakat nem fogom kimondani, hanem helyettesítem majd valami enyhébb szóval, mert nagyon csúnya szavak hangoznak el a felvételen -: „Gondolkodtunk, mi legyen. Felhívtuk, hogy akkor rá esett a választásunk. De közben most tudtam meg egy negyedórája, hogy jó volt a megérzésem, búzavirág” - mondja a budakalászi jegyző, akinek az is baj volt az állásra jelentkező férfival, hogy intelligens, ami - ahogy fogalmazott - még rosszabb, egyéb kérdéseket is fölvet bennem. Idáig jutottunk!

Majd mondja ez a Deák Ferenc nevű jegyző - még ilyen csodálatos történelmi személyiségünk nevét is viseli, hát, ez aztán az élet fricskája -, most nem fogom kimondani a csúnya szót, amit mondott: „Utálok az

ilyen ... férfiakat, haragszom rájuk alapból.” Ez egy jegyző, kérem, egy városban!

A jegyzőnek az is szemet szúrt, hogy a pályázó a korábbi munkahelyén több élettársi kapcsolati bejegyzést is lebonyolított, ami az anyakönyvvezetői állással járó feladat, és azért méltatlankodik ezen, hogy ez a leendő anyakönyvvezető az előző szolgálati helyen bejegyzett élettársakat, ami kötelező, mondván: „Mi ilyet itt nem fogunk csinálni, mert nem vagyunk erre kijelölve, hála a jóistennek.” Még az Isten nevét is a szájára veszi, amikor egy gyűlölködésről beszél! Kereszténydemokrata képviselőtársaim, ugye, figyelnek?

A felvétel szerint a jegyző attól tartott, hogy rossz fényt vetne rájuk, ha beindulna a suttogó propaganda, hogy a távozó anyakönyvvezető helyére csak egy ... homoszexuálist találtak, mert, mint mondta, Budakalászkonzervatív. Kérem szépen, hol tartunk? Itt tartunk! Budapest közvetlen közelében lévő városról beszélünk!

A felvételen az is hallható, hogy a jegyző hangosan gondolkodik arról, hogy a helyzetre az lehetne a megoldás, hogy majd a távozó anyakönyvvezetőt maradásra bírják egy kis időre, megmondják neki, hogy most közös megegyezés nincs, és addig az új, homoszexuálisnak vélt jelölt úgyis elhelyezkedik majd valahol. Ezt a mondatot figyeljük: „Azt mondjuk a csávónak, hogy bocsánat, maradt az anyakönyvvezető.”

Bár a döntés meghozatalakor nem mindenki értett egyet abban, hogy a szexuális orientáció alapot adna az elutasításra, tény, hogy a fiatalember nem kapta meg az állást, és új pályázatot hirdettek.

Őnök idáig juttatták a magyar társadalmat, hogy ilyen jelenségek egyáltalán lehetnek! Nem érdekes a szakképzettség, nem érdekes az intelligencia, nem érdekes az, hogy valaki tisztességesen el látja a munkafeladatát, hanem egy jegyző képes ilyen módon döntéseket hozni és ilyen szellemiséget képviselni! Akkor mit várunk el a társadalom egyszerűbb rétegeitől, akik csak a propagandából tájékozódnak?!

Úgyhogy nagy tisztelettel azt kérem önöktől, hogy ezt a hármast, az Egyenlő Bánásmód Hatóság megszüntetését, az örökbefogadás szabályainak lerontását és holnap az alaptörvény-módosítás teljesen elmebajos előterjesztését tessenek meggondolni, mert egy nagyon rossz útra térítik a magyar társadalmat! Így nem lesz türelem, megértés, szolidaritás, szeretet, hanem mindig az lesz, hogy legyen valaki, akit gyűlölni lehet, mert majd az választ ad arra az egyénnek, hogy miért szerencsétlen az élete. Nem lesz jó irány!

Borzasztó komoly társadalmi problémákat fog jelenteni ez a fajta szellemiség. Nagyon kérem, forduljanak vissza erről az útról, mert általában az ilyen folyamatok mindig a visszájára sülnek el, és mindig egy bumeráng lesz a vége! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP-ből.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Sajnos, azt kell megállapítanom, hogy ezen törvényjavaslat kapcsán is hangulatkeltés folyik a baloldali pártok részéről. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a tényekkel ellentétben nyilatkoznak, az előttünk fekvő törvényjavaslattal szemben teljesen más tényállást fogalmaznak meg, úgy is fogalmazhatnék, hogy rendkívül progresszívak. Önök nem a gyermekek érdekeit nézik, hanem csak a sajátjukat, a saját egyéni érdekeiket.

A helyzet az, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy Mesterházy Attila képviselőtársamat ki kell igazítanom, mert az Országgyűlés igenis hogy normális rendben működik. Ki kell igazítanom Mesterházy Attila képviselőtársamat az interpelláció tekintetében is, amit mondott. Ugyanis éppen a baloldali frakciók kérték azt, hogy az interpellációk helyett azonnali kérdések legyenek. Hogy miért? Mert egyrészt az interpelláció egy kötött műfaj, írásban előre le kell adni a szövegét, amitől nem lehet eltérni, másrészt pedig napokkal korábban le kell adni, mint az azonnali kérdést.

Éppen az ellenzéki frakciók mondták azt, hogy ilyen helyzetben, amikor pandémia van, és amikor rendkívül gyorsan történnek az események, akkor ez rendkívül hátrányosan érinti őket, hogy már rég úgy mond poros eseményekre tudnának csak bármilyen interpellációval élni. Ezért ők vetették föl azt és nem mi, hogy az interpelláció helyett azonnali kérdések legyenek.

Tehát ezt a csúsztatást helyre kellett tennem, és sajnos ilyen csúsztatásokat hallottunk a mostani vitában is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Szerencsére a vitában a képviselőtársaim egymásnak nagyon sok mindenre meg is feleltek, úgyhogy talán nem kell hosszúra fognom a zárszót. A vitában elhangzottakra: Gyüre Csaba képviselőtársam a közjegyzőkkel kapcsolatban tett - valóban szakmai talajon maradvá - észrevételeket. Egyrészt a közjegyzői pályázatoknak az elbírálása, a helyeknek a betöltése ebben a formában sokkal átláthatóbb lesz, mint a korábbi időszakban.

(21.50)

Azok a szabályzatok, amelyek pedig elkészülnek, az Ügyvédi Kamarához hasonló formában kerülnek. Ezek megint csak azt biztosítják, hogy egy egységesebb, átláthatóbb rendszer alapján fognak működni a közjegyzői kamarák, a területi és az országos is a korábbiakhoz képest, tehát sokkal áttekinthetőbb lesz.

Bangóné képviselőtársam már nincs itt. Ő kifogásolta, hogy az élettársak nem fogadhatnak örökbe. A korábbi szabályozás szerint sem volt örökbefogadási lehetősége az élettársaknak. Az egyedülálló örökbefogadásában van változás, de képviselőtársaim ezt is szerencsére kellően kitárgyalták. A jövőben is megfelelő hatósági eljárások után miniszteri hatáskörben erről történhet döntés, a rokoni kapcsolatoknál pedig nincs is erre szükség.

Említette Bangóné képviselőtársam azt is, hogy nagyon sok családtól elveszik a gyerekeket, de ezt azzal azért kiegészíteném, hogy nem a szegénység miatt szokták elvenni a gyerekeket, hanem a gyerekek nevelésében mutatkozó hiányosságok miatt, például hogy nem gondozzák őket, vagy pedig veszélyeztetve van a nevelésük. Ekkor emelik ki és teszik védett környezetbe őket. Ez tehát egyfajta csúsztatás volt.

Sebián-Petrovszki László a járványhelyzetre hivatkozva említett kifogásokat. Képviselőtársaim ezeket is megválaszolták. Tehát azzal, hogy a parlament a kormánynak 90 napra átadta a védekezést, gyakorlatilag a parlament a normál menetben tudja a törvényeket tárgyalni. Jelenleg is ez folyik a Ház falain belül.

A százalékos arányokra is történtek utalások, hogy az élettársi viszonyok egyharmada bomlik fel öt éven belül, és ez 10 százalék alatti a házasságok esetében. Annyit még az örökbefogadási adatokról, hogy 2019-ben 93,2 százalék volt a házaspárok által örökbe fogadott gyerekek aránya, és 6,7 százalék volt egyedülálló, ebből 0,4 százalék volt férfi. Ezt azért említtem, mert képviselő úr is említette, hogy neki is voltak ilyen próbálkozásai, illetve gondolata.

Az új rendszerben egy országos rendszer jön létre, így nagy területi eltéréssel is a házaspárok örökbe tudnak fogadni. Először nyilván ezt a rendszert futtatják végig, s nem csak területi alapon.

A családdal kapcsolatban Mesterházy Attilának voltak észrevételei. Szerintem az Alaptörvényt elég régóta ismerhetné a képviselő úr. Az mutatja, hogy nemcsak a házasság, hanem a szülő-gyerek viszony is meghatározza a családi kapcsolatokat. Eszerint az élettársak is ilyen értelemben családban élhetnek, ha van közös gyerekük. Azt pedig jegyezzük meg, hogy az élettársi formánál általában a saját gyereket nevelik, tehát a családi összetartozás ott ugyanúgy megvan.

Az apai elismerő nyilatkozattal kapcsolatban azért Varga-Damm Andrea képviselőtársamat figyelemztetném, hogy a Ptk.-ban benne van, hogy ha ezt a

jog megkerülésével akarják elérni, az egy megtámadható nyilatkozat, amit mind az ügyészség, mind a gyámhatóság megtámadhat.

Összességében köszönöm, hogy a törvény nagy részét nem érte kritika. Úgy látom, hogy ennél a pontnál valóban kitört, nyilván a szemléletmódból eredően egy kis polémia vagy élénkebb vita. De azt azért leszögezném, nem igaz az, amivel a kormányt vádolják, hogy konzervatív oldalról mi megtámadnánk ezeket a haladó, progresszív és egyéb eszméket akár az egyneműek házassága - bár érthetetlen, hogy miért akarnak házasodni, ha a házasságot meghaladott formának tekintik -, akár pedig az örökbefogadás tekintetében.

Azt le kell szögezni, hogy ezeknek az úgynevezett progresszív erőknél az irányából éri folyamatos támadás a konzervatív és hagyományos értékekre. S az a fajta tevékenység, amit a jogalkotás terén a kormány végez, ezeknek a védelmére szolgálja. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik a **honvédelmet érintő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13657. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elősként megadom a szót Németh Szilárd úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának. Parancsoljon, államtitkár úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Alaptörvényünk 45. cikke kimondja, hogy Magyarország fegyveres ereje a Magyar Honvédség. A Magyar Honvédség alapvető feladata Magyarország függetlenségének, területi épségének és határainak katonai védelme, a nemzetközi szerződésből eredő közös védelmi és békefenntartó feladatok ellátása, valamint a nemzetközi jog szabályaival összhangban humanitárius tevékenység végzése. Továbbá megállapítja az Alaptörvény, hogy a Magyar Honvédség közreműködik a katasztrófák megelőzésében, következményeik elhárításában és felszámolásában.

Tisztelt Képviselőtársak! Amikor azt mondjuk, hogy a Magyar Honvédséget a térség legmodernebb és legütőképesebb haderejévé kívánjuk fejleszteni, akkor ezt a magyarok biztonságának, békéjének, szabadságának garantálása érdekében tesszük. A szemünk előtt zajlik a honvédelmi és haderőfejlesztés, a „Zrínyi 2026” program. Ez képességek fejlesztéséből, a fegyvergyártás újraélesztéséből, a haditechnika modernizálásából, az életpályamodell bevezetéséből, a digitális katonaprogramból és a hazafias nevelésből áll, hogy csak néhány fontosabb tételt említssek ebből a programból.

A katonák pedig bizonyították, hogy a feladataikat békében, veszélyhelyzetben mindig a legmagasabb szinten, az esküjükhöz híven végzik. Elég csak a nagy dunai és tiszai árvizekre, a vörösiszap-katasztrófára vagy épp a ciánszennyezésre gondolnunk. Most pedig egyáltalán nem menne nélkülük a koronavírus elleni védekezés. Határvédelem, határzárak, humanitárius korridorok biztosítása, a kórházparancsnoki rendszer működtetése, az egészségügyi dolgozók, a kórházak munkájának segítése, közös járőrözés a közterületeken a rendőrökkel, objektumórzési feladatok, biológiai mentesítés, fertőtlenítés, vírusirtás, és még sorolhatnánk, hogy mi minden feladatot látnak el nagyon magas és nélkülözhetetlen szinten, így szolgálva a hazát. Az előttünk fekvő törvénycsomag ennek a munkának, fejlesztésnek az egyszerűsítését, modernizálását és megalapozását szolgálja.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Országgyűlés! Néhány fontosabb pontra szeretném föl hívni a figyelmüket. Például gyorsabb reagálás a hazai árvizek, a természeti és egyéb katasztrófák idején, ezzel segítve a katasztrófavédelem munkáját, illetve az azt követő kárenyhítést. A Külügyi, illetve a Honvédelmi és rendészeti bizottság folyamatos tájékoztatása a külföldön szolgáló katonáink biztonságáról és szolgálatteljesítéséről, ha úgy tetszik, akkor a társadalmi ellenőrzés, a nyilvánosság, az átláthatóság erősítése. Honvédelmi összekötők segítik a haza védelmében részt vevő szerveket, szervezeteket azok feladatainak magas szintű ellátásában. Az adatbázisok és a meglévő eszközök felhasználásával kiszűrhetők azok a veszélyes személyek, akik a magyar határon legálisan, de legtöbbször inkább illegálisan próbálnak átjutni, így a biometrikus eszközök alkalmazása elősegítené ennek a feladatnak az elvégzését, megfelelő természetesen az új biztonsági kihívásoknak, a migráció és a terrorizmus elleni küzdelemnek, a kibertér védelmének, a hibrid hadviselésnek, és a koronavírus árnyékában nyilvánvalóan a közegészségügyi, járványügyi kihívásoknak is.

A honvédelmet érintő egyes törvények módosításáról szóló T/13657. számú törvényjavaslat célja a jogalkalmazás során feltárt hiányosságok, jogszabályváltoztatások, valamint a tapasztalatok alapján a honvédelmi szervezeteket érintő egyes honvédelmi kérdések szabályozása a következő öt törvény módosításával. A Magyarország területén szolgálati céllal tartózkodó külföldi fegyveres erők, valamint a Magyarország területén felállított nemzetközi katonai parancsnokságok és állományok nyilvántartásáról, valamint a jogállásukhoz kapcsolódó egyes rendelkezésekről szóló 2011. évi XXXIV. törvény. A második ilyen törvény, amit módosítanánk: a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény. A harmadik törvény, amely módosul:

a honvédségi adatkezelésről, az egyes honvédelmi kötelezettségek teljesítésével kapcsolatos katonai igazgatási feladatokról szóló 2013. évi XCVII. törvény, továbbá a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény, a honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló 2018. évi CXIV. törvény.

(22.00)

A külföldi haderők állomásozásáról szóló törvényben a következő fontosabb módosulások lesznek. A gyakorlatban előfordul, hogy nemcsak a Magyarországon települt külföldi fegyveres erők és nemzetközi katonai parancsnokságok, hanem a nem Magyarországon települt nemzetközi katonai parancsnokságok is ideiglenes jelleggel, például egy katonai gyakorlat, konferencia vagy éles műveletek esetében Magyarországon teljesítenek szolgálatot, azaz kisebb-nagyobb létszámmal ideiglenesen hazánkba települnek. Ilyenkor a nyilvántartásuk szükséges lehet a jogosultságaik érvényesítéséhez.

A javaslat ezenkívül kimondja, hogy az általános nemzetközi gyakorlatnak megfelelően a külföldi fegyveres erők önbiztosítottak minősülnek, azaz külön felelősségbiztosítás megkötése nélkül az a vélelem áll fenn, hogy közvetlenül állnak helyt az általuk okozott károkért.

A javaslat a hatályos szöveghez képest, azt kibővítvé nemcsak az importált, hanem az itt beszerzett gépjárművek után is mentesíti a személyeket vagy a szervezeteket a regisztrációs adó alól, ezzel ösztönözve a külföldi állománynak és a szervezeteknek a hazai kereskedeleméből való beszerzést.

A második törvény, ami módosul, a legfontosabb része, hogy a NATO SOFA végrehajtásáról a kormány minden év április 30-ig tájékoztatja az Országgyűlés külügyekkel és honvédelemmel foglalkozó bizottságait. Az érintett rendelkezést meghaladta az idő, indokolt, hogy az éves jelentést minden, a fegyveres erők jogállását szabályozó megállapodás magyarországi végrehajtására ki kell terjeszteni, hogy a külföldi erők hazai jelenlétének ilyen aspektusa teljes körű legyen. A javaslat másik része, hogy az éves jelentés kerüljön benyújtásra a Magyar Honvédség külföldön végrehajtott műveleteiről.

Az árvizekre való gyors reagálás érdekében indokolt lehetővé tenni, hogy a Magyar Honvédség katonai szervezetei a Magyar Honvédség parancsnoka döntésének bevárása nélkül, rövid időn belül segítséget tudjanak nyújtani a katasztrófavédelemben részt vevő szervek számára mintegy száz fő igénybeviteléig.

A honvédelemben közreműködő szervek köre meglehetősen széles, és egyáltalán nem biztos, hogy az adott szerv honvédelmi kötelezettségei tekintetében megfelelő felkészültséggel, szakismerettel rendelkezik. A honvédelmi összekötő a honvédelemben közreműködő szervek számára lehetőséget biztosít a

felkészülésre tanácsadással, szakmai segítségnyújtással. A honvédelmi összekötő nem a honvédelemben közreműködő szervben működik; ő a honvédelmi miniszter által a honvédelmi szervezet állományából kijelölt úgynevezett kapcsolattartó személy.

A biometrikus adatkezelési kérdések pontosítására: az illegális migráció több olyan országból indul ki, amely országokból érkező személyekre vonatkozóan a szövetséges erők biometrikus adatbázissal rendelkeznek.

Ezen adatbázisok és a meglévő eszközök felhasználásával kiszűrhetők lennének azok a veszélyes személyek, akik a magyar határon legálisan vagy illegálisan próbálnak átjutni, így a biometrikus eszközök alkalmazása elősegítené az esetleges terrorcselekmények megelőzését is. A biometrikus adatok gyűjtésére, feldolgozására, szövetségi adatbázisokkal történő összevetésére való képesség egyre nagyobb jelentőséggel bír. A hatékony felderítő támogatás biztosítása, a rendelkezésre álló technikai eszközök által biztosított lehetőségek kihasználása érdekében elengedhetetlen a jogszabályi környezet átalakítása oly módon, hogy az biztosítsa a honvédség kijelölt és felkészített állománya részére ennek a tevékenységnek a végrehajtását.

Továbbá rendelkezik a javaslat a központi szerv vezetője és helyettese illetményének módosításáról is, illetve a Kjt. alapján korábban megkötött kollektív szerződések kivezetése már a honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló törvény megalkotásakor is vezetői elvárás volt, de azok a törvény szerint alkalmazhatók maradtak 2020. december 31-éig. E napot követően a korábban kollektív szerződésben szabályozott kérdéseket egységesen, törvényi és miniszteri rendeleti szinten szükséges rendeznünk.

Tisztelt Országgyűlés! A fentiek értelmében arra bizatom és kérem önöket, hogy a törvénycsomagot megvitatni és támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Jó estét kívánok ismét! Köszönöm szépen, államtitkár úr.

Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, tisztelt Országgyűlés. Bartos Mónika képviselő aszszony, a Fidesz vezérszónoka következik. Parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A honvédelmet érintő egyes törvények módosításáról szóló javaslat vitáját kezdtük most el, de mindezek előtt szeretném megragadni a lehetőséget, és szeretném megköszönni a Magyar Honvédségnek és katonáinknak azt az emberfeletti kiállást, amelyet a koronavírus-járvány embert próbáló időszakában is tesznek, és segítenek, támogatnak bennünket. Ma is, most

is kétezer katona biztosan azon fáradozik, hogy életünk, környezetünk biztonságos legyen, hiszen közvetlenül ennyi fő biztosan be van vonva a járványügyi feladatok ellátásába. Nagyon szépen köszönöm, hogy a Magyar Honvédségre, a katonáinkra minden helyzetben lehet számítani, legyen ez vírusveszély, árvíz vagy bármilyen más fenyegetettség.

Az előttünk fekvő terjedelmes javaslatvezet az azon törvényjavaslatok sorába tartozik, amely a Magyar Honvédség munkáját igyekszik segíteni azzal, hogy a jogszabályi környezethez való illeszkedését, a működési hatékonyság növelését vagy az elmúlt időszakban kiderült esetleges hiányosságok pótlását szolgálja.

Elmondható, hogy három nagy téma, terület köré lehet a módosításokat sorolni. Az egyik a nemzetközi katonai szerepvállalás, a szerződéses feladatok végrehajtása, legyen ez hazai vagy külföldi katonai jelenlét. A javaslatban ehhez kapcsolódnak a hazánkban működő, idetelepült vagy nem idetelepült nemzetközi katonai parancsnokságokat érintő, azok hazai működését segítő indítványok, de ehhez a témakörhöz tartozik a külföldi fegyveres erők magyarországi jogállását szabályozó nemzetközi szerződések végrehajtásáról és a Magyar Honvédség külföldön végrehajtott műveleteiről szóló évente egyszeri kötelező jelentése az Országgyűlés felé, vagy, ahogy államtitkár úr is említette, a biometrikus adatok nyilvántartása is, mely elsősorban különösen külföldi műveletek során támogatja a feladatok minél hatékonyabb elvégzését. Ez volt az egyik terület.

A másik nagy terület, amelyet az előttünk fekvő javaslat érint, az állampolgárok biztonságát, az érdeklükben történő minél hatékonyabb beavatkozást szolgálja. Idetartozik például a katonai összekötő fogalma és szerepe, aki elsősorban honvédelmi feladatok során a feladatok összehangolását végzi, illetve azon lehetőség megteremtése is ebbe a körbe tartozik, hogy katasztrófhelyzet, például árvíz esetén a területileg illetékes honvédségi szerv parancsnoka a katasztrófa következtében szükséges élet- és vagyontmentés céljából maximum száz főt erre a feladatra rendelhet, természetesen úgy, hogy az az alapellátást nem veszélyezteti.

A harmadik nagy módosítási terület, amelyet a javaslat érint, a Magyar Honvédség, a katonák mindennapjait érinti, legyen az a katonai objektumok minél nagyobb biztonságát szolgáló módosítási javaslat, vagy a szolgálatteljesítés részeit érintő pontok, illetve a nyilvántartást hatékonyabbá és korszerűbbé tevő kérdések.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy most a törvényjavaslatok mentén haladva emeljek ki néhány jelentős területet a módosításcsomagból.

A Magyar Köztársaság területén szolgálati céllal tartózkodó külföldi fegyveres erők, valamint a Magyar Köztársaság területén felállított nemzetközi katonai parancsnokságok és állományok nyilvántartásáról,

valamint jogállásukhoz kapcsolódó egyes rendelkezésekről szóló 2011. évi XXXIV. törvény módosítása a nálunk tartózkodó külföldi fegyveres erőkre vonatkozó szabályokat egyszerűsíti, így tulajdonképpen a velük való minél jobb együttműködést szolgálja. Egyértelművé válik az ideiglenesen idetelepülő nemzetközi katonai parancsnokságok jogállása.

(22.10)

Kialakításra kerülnek a nemzetközi katonai parancsnokságok jogképességét megteremtő szabályok. A jogszabályi háttér megteremtésével megszűnik a nemzetközi parancsnokságok által eddig tapasztalt bizonytalanság, ami például a számlaadási és szerződéskötési ügyletek terén érzékelhető. Egyszerűbbé válik a külföldi fegyveres erők kötelékébe tartozók foglalkozásának magyarországi gyakorlása, valamint a külföldi fegyveres erők által használt gépjárművek regisztrációja. Ahogy államtitkár úr is említette, a regisztrációs adó alóli mentesülés, ami a gépjárműveket illeti, ösztönzi a hazai kereskedelemből való beszerzést is.

Sor kerül a külföldi fegyveres erő fogalmának egyszerűsítésére is, hiszen ez azt szolgálja, hogy rugalmasabban le tudjon fedni ez a fogalmi kör minden haderőnemet, hiszen a bővülő feladatok egyre több ilyen fogalmat érintenek.

A honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény módosításának jelentős részét képezik a honvédelmi összekötő fogalmát bevezető, valamint a Magyar Honvédség katasztrófavédelemben történő szerepvállalását segítő rendelkezések. Ahogy említettem, mindkét esetben a honvédség és más szervek együttműködését könnyítő szabályok bevezetéséről van szó. A honvédelmi összekötő felkészíti a honvédelem feladatainak ellátásában közreműködő szerveket, szervezeteket, intézményeket, szolgáltatókat a hadsereggel való együttműködésre, és ő a felek közötti elsődleges kapcsolattartó is. A katasztrófavédelmi intézkedések támogatása pedig a minél gyorsabb segítségnyújtás feltételeit javítja.

Fontos a honvédelmi szervezetek objektumaiba történő belépés szabályainak pontosítása is, ami lehetővé teszi az objektumok hatékonyabb védelmét. Amennyiben szükséges, az ilyen objektum parancsnoka felhatalmazhatja az objektumot őrző személyzetet a belépők ruházatának, csomagjainak, gépjárműveinek átvizsgálására.

Némiképp kiegészül az Országgyűlés Honvédelmi és Rendészeti Bizottságának feladatköre is, hiszen a későbbiekben a külföldi fegyveres erők magyarországi jogállását szabályozó nemzetközi szerződések végrehajtásával és a Magyar Honvédség külföldön végrehajtott műveletekkel kapcsolatban készült jelentést is tárgyal majd a bizottság. Ez utóbbi

nagyrészt a NATO balkáni katonai békefenntartó műveleteit jelenti egyébként.

A honvédségi adatkezelésről, az egyes honvédelmi kötelezettségek teljesítésével kapcsolatos katonai igazgatási feladatokról szóló 2013. évi XCVII. törvény módosítása terjedelmében a csomag legnagyobb részét képezi, főleg ha a mellékleteket is figyelembe vesszük, lényege azonban egyszerűen összefoglalható: adatkezelési és nyilvántartási szabályok aktualizálása történik.

A biometrikus adatok gyűjtése, feldolgozása és más adatbázisokkal történő összevetésére való képesség fejlesztése szükséges ahhoz - ahogy államtitkár úr is említette -, hogy a honvédség széleskörűen meg tudjon felelni a jelenkor kihívásainak. Különösen fontos ezeknek a kompetenciáknak a fejlesztése az illegális migrációs folyamatok erősödése, valamint a nemzetközi terrorizmus újbóli térnyerése miatt is.

A felderítőképeségek biometriai adatgyűjtés és feldolgozás terén történő fejlesztése egyébként NATO-elvárás, aminek fontosságára a NATO lisszaboni csúcsertekezletén hívták fel a figyelmet. A képzési, rekreációval kapcsolatos és a katonai rendészeti szolgálatra vonatkozó adatnyilvántartás szabályai gyakorlati szempontok alapján kerülnek pontosításra.

A honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló 2018. évi CXIV. törvény módosításáról ejtenék még szót. 2020. december 31-e után hatályukat veszítik a honvédelmi szervezetekkel kötött kollektív szerződések, helyettük nagyrészt miniszteri rendeleti szinten, de néhány esetben törvényi szinten kell szabályozni az általuk tárgyalta kérdéseket, melyekről államtitkár úr is beszélt.

Ugyancsak ebben a törvényben kerül kiegészítésre a nemzetbiztonsági ellenőrzést igénylő kinevezések köre, valamint azok a jogkövetkezmények, amelyek az átvilágítás eredménye miatt megszüntetendő jogviszonyok eseteire vonatkoznak.

Végül az árvák kiegészítő támogatásával kapcsolatos elsőfokú döntések elleni fellebbezési lehetőség megteremtését is szeretném megemlíteni, amely fontos gyakorlati hiányosságot orvosol.

Összességében elmondható, hogy egy előremutató javaslatokat tartalmazó törvénycsomag fekszik előttünk, ezeknek a módosításoknak az elfogadásával újra csak tisztul, korszerűsítésre kerül a jogi környezet és a gyakorlatban felmerülő problémákra adhatunk válaszokat.

Annak érdekében, hogy a honvédelme - legyen szó külföldi missziókról, árvizekről, katasztrófákról vagy objektumok védelméről - minél hatékonyabban megvalósulhasson, kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Lukács László György képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy rendkívül röviden beszéljek a honvédelmet érintő egyes törvények módosításáról. Én azokat a területeket, amelyeket világosan ki lehet olvasni magából a jogszabályból, a jogszabály indoklásából és részletes indoklásából is, nem kívánom ismertetni, mert ugyanazokat a köröket futnánk, hogy mely területeket szabályozza a jelenlegi törvényjavaslat, de az is világos, hogy a benne foglalt szabályozások a jogalkalmazás során felmerült hiányosságokat pótolják és ezeknek a javítását célozzák.

Én egy dolgot szeretnék mindenképpen kiemelni, vagy legalábbis arra buzdítani a honvédelmi tárcát, hogy ebben egy kicsit bátrabban is fogalmazhatunk - és bátrabban is állhatunk a parlament ellenőrző, illetve a parlamentnek nemcsak az ellenőrző szerepéhez, hanem a tájékoztatáshoz való jogosultságához is -, ez pedig nem más, mint az a rendelkezés, amelyben önök a Magyar Honvédségről szóló törvényben úgy rendelkeznek, miszerint a kormány évente egyszer tesz jelentést az Országgyűlés külügyi, illetve honvédelmi ügyekkel foglalkozó bizottságának, méghozzá a külföldi fegyveres erők magyarországi jogállását szabályozó nemzetközi szerződések végrehajtásáról, valamint a Magyar Honvédség külföldön végrehajtott műveleteiről.

Mi ebben azt javasolnánk - tekintettel arra, hogy egyébként egy jól látható őszi és tavaszi ülészaka van a parlamentnek, és mindkét bizottság, mind a Külügyi, mind a Honvédelmi bizottság kifejezetten aktív és sokszor proaktívan szokott foglalkozni akár a külföldi missziókkal is -, hogy ne évente egyszer, hanem évente kétszer legyen lehetőség erre. Egyébként az egyiket egybe lehet kötni a miniszteri meghallgatással és beszámolóval is, és akkor pluszban tájékoztatást adni.

Mi úgy gondoljuk, hogy ebben mindenképpen az lenne a legjobb, ha a lehető legtöbb információt megkapnák a képviselők nemcsak akkor, amikor kérdeznek adott esetben írásbeli kérdésben vagy azonnali kérdésben, interpellációban, hanem a bizottsági ellenőrző munka tekintetében is lehetőségük lenne pluszismeretekre szert tenni, különösen úgy, hogy egyébként személyi átfedések is szoktak lenni a két bizottság között, tehát a Külügyi, illetve a Honvédelmi bizottságban, ami szintén csak erősíti a munkát és az ellenőrző tevékenységet.

Nem szeretnék kitérni egyébként aktuálpolitikai kérdésekre, és hogy a honvédségnek és a honvédelmi tárcának milyen kihívásai vannak, és milyen irányba lehet elmozdulni, úgy gondolom, hogy nem a jelenlegi járványhelyzetben, pláne nem a mostani szituációban szükséges ezt a problémát felvetni és ezekről a problémákról külön vitát nyitni.

Mindenesetre azt szeretném megjegyezni, és a járványügyi helyzettel kapcsolatosan mindenképpen hozzá szeretném tenni, hogy a Jobbik a törvényes

rend pártján állva, jobboldali pártként úgy gondolja, hogy nagyon is fontos, hogy itt a parlamentben is elismerjük a honvédségnek azt a szerepét, amelyet most a járványügy kezelésében végeznek, mind azt a személyes, mind azt a testületi hozzájárulást, amellyel a védekezést segítik. Ezúton is szeretnénk megköszönni a munkájukat, illetve a rendvédelmi dolgozóknak és természetesen az egészségügyi dolgozóknak is a munkáját, valamint azoknak a magyar állampolgároknak, akik a sikeres védekezéshez próbálnak hozzájárulni. Isten óvja Magyarországot! Köszönöm szépen. *(Dr. Vadai Ágnes tapsol.)*

ELNÖK: Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP vezérszónoka a következő felszólaló. Tessék!

(22.20)

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A világjárvány közepette is fontos, hogy megőrizzük az ország működőképességét. Fontos, hogy a parlament folyamatosan ülésezzen és folytassa törvényalkotó munkáját. Ennek részeként terjesztette elő a honvédelmi miniszter a honvédelmet érintő egyes törvények módosításáról szóló T/13657. számú törvényjavaslatot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A honvédelmet érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat célja a jogalkalmazás során feltárt hiányosságok, a jogszabályváltozások, valamint a gyakorlati tapasztalatok alapján az egyes honvédelmi kérdések szabályozása öt vonatkozó törvény módosításával. Figyelemmel arra, hogy Németh Szilárd államtitkár úr expozéjában, továbbá a Fidesz vezérszónoka, Bartos Mónika képviselőtársam részletesen kitért a törvényjavaslatra, ezért én már csak az alábbiakat kívánám kiemelni.

Elsőként a Magyar Köztársaság területén szolgálati céllal tartózkodó külföldi fegyveres erők, valamint a Magyar Köztársaság területén felállított nemzetközi katonai parancsnokságok és állományuk nyilvántartásáról, valamint jogállásukhoz kapcsolódó egyes rendelkezésekről szóló 2011. évi XXXIV. törvény főbb módosításait emelném ki. A gyakorlatban előfordul, hogy a nem Magyarországon települt nemzetközi katonai parancsnokságok is ideiglenes jelleggel, például katonai gyakorlat, konferencia vagy éles műveletek esetében Magyarországon teljesítenek szolgálatot, azaz kisebb-nagyobb létszámmal ideiglenesen idetelepülnek. Ilyenkor a nyilvántartásuk szükséges lehet a jogosultságaik érvényesítéséhez. Nemzetközi katonai parancsnokság magyarországi jogképességének megteremtése is célja ennek a törvényjavaslatnak. A törvényjavaslat szerint, amennyiben nemzetközi szerződés vagy nemzetközi megállapodás eltérően nem rendelkezik, akkor belső jogügyleteik tekintetében jogképes jogi személynek kell tekinteni őket.

A törvényjavaslat a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény módosításáról is rendelkezik. Kiemelendő, hogy a törvényjavaslat megteremti az éves jelentés benyújtásának kötelezettségét az Országgyűlés Honvédelmi és Rendészeti Bizottsága felé a külföldi fegyveres erők magyarországi jogállását szabályozó nemzetközi szerződések végrehajtása és a külföldön végrehajtott műveletek vonatkozásában.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat az árvizekre való gyors reagálás érdekében pedig lehetővé kívánja tenni, hogy a Magyar Honvédség katonai szervezetei a Magyar Honvédség parancsnoksága döntésének bevárása nélkül rövid időn belül segítséget tudjanak nyújtani a katasztrófavédelemben részt vevő szervek számára száz fő igénybevételéig. A törvényjavaslat alapján lehetővé válik honvédelmi összekötő küldése a honvédelemben közreműködő szervek körébe tartozó bármelyik szervhez, szervezethez, intézményhez, szolgáltatóhoz.

A törvényjavaslat szintén az őrzés-védelmi feladatokat ellátó katonai fegyveres biztonsági őr az ellenőrzött területre belépő vagy onnan kilépő személy ruházatát, valamint a magával hozott tárgyakat, csomagokat, belépéshez igénybe vett gépjárművet átvizsgálhatja, ha részére ezt az objektumparancsnok elrendelte. Ha az érintett ezt megtagadja, akkor megtiltható a belépése az objektumra.

A honvédségi adatkezelésről, az egyes honvédelmi kötelezettségek teljesítésével kapcsolatos katonai igazgatási feladatokról szóló 2013. évi XCVII. törvény módosítása szükségessé vált az adatkezelési rendelkezések okán. A katonai rendészeti szolgáltatással összefüggő adatkezelés módosítása lehetővé teszi képfelvétel, hangfelvétel, kép- és hangfelvétel, valamint a katonai rendészeti intézkedés nyomán kiszabott fenyítés kezelését.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az illegális migráció több olyan országból indult ki, amely országokból érkező személyekre vonatkozóan a szövetségi erők biometrikus adatbázissal rendelkeznek. Ezen adatbázisok felhasználásával kiszűrhetők azon veszélyes személyek, akik a magyar határon legálisan vagy illegálisan próbálnak átjutni. Ezért szükséges ezen adatkezelés rendezése is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a KDNP parlamenti frakciója támogatja a T/13657. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Tessék!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Honvédelmi tárgyú törvény lévén az

első szó a mi részünkről is a köszöneté a teljes állománynak azért a megfeszített, emberfeletti munkáért, amit jelenleg is végeznek.

Csak tudják, vannak az üres szavak, meg van az őszinte beszéd. Hogy ki mit gondol erről és ki mit tesz, azt gondolom, ez a törvényjavaslat mutatja be leginkább. Tisztelt fideszes képviselőtársamhoz is fordulok, a KDNP-s képviselőtársamhoz is fordulok, és teszek egy kísérletet arra, hogy államtitkár úrhoz is forduljak. Ezzel a törvényjavaslattal köszönik meg önök a munkát a honvédelmi állománynak?

Tudják önök, mi van ebben a törvényjavaslatban? A felkészítőkön kívül belebújtak egy picit is, hogy mit fognak változtatni ezeknek az embereknek az életén? Tisztában vannak vele, hogy a honvédelmi alkalmazottak munka törvénykönyve szerinti 150 órás kötelező túlmunkáján túl ezzel a törvényjavaslattal kötelezően 300 óra, azaz 37,5 napnyi kötelező túlmunkát fognak elrendelni ezeknek az embereknek? Tudják, hogy ebben a javaslatban az van, hogy a Honvédkórházban dolgozó, ilyen beosztású embereknek akár 450 óra, 50 nap túlmunkát rendelhetnek el? Vagy esetleg az országos rendőrfőkapitány és helyetteseinek közel százszázalékos béremelésével, ami szintén benne van ebben a törvényjavaslatban, köszönik meg a honvédek helytállását és munkáját? Ha már tisztelet és köszönet, nem tisztelte volna meg a miniszter úr a saját állományát azzal, hogy személyesen bejön, és egyébként a jogállásukat is alapvetően meghatározó törvényjavaslatához személyesen elmondja, hogy mit és miért tesznek?

Ehhez képest a valóság az, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez a javaslat beismerése a honvédelmi vezetés kudarcának. Májusban ültünk ebben a Házban és tárgyaltuk azt a teljesen elképesztő javaslatot ennek előzményeként, aminek a fő része az volt, hogy a hivatásos állomány számára 300 órától 400 órára emelték már akkor az elrendelhető túlszolgálatot, a köszönet jegyében szintén. Ötven nap! Tizenkét hónap alatt majdnem két hónapnyi túlmunkát rendelhetnek el önök a törvény értelmében köszönet gyanánt ezeknek az embereknek. Most ezt gyakorlatilag folytatják a honvédelmi alkalmazottak tekintetében. Mi más ez, ha nem a beismerése annak, hogy a nagy sikerpropaganda mögött egyébként a személyi állomány megtartásának teljes kudarcát látjuk? Nem véletlen, hogy évek óta titkolják és titkosították a honvédségi létszámhelyzet adatait.

Miért lenne szükség ezeknek az embereknek a kiszigerelésére, ha egyébként a létszámhelyzet a honvédségnél rendben lenne, jelentkeznének az új emberek, és be lehetne osztani őket a szolgálatra? Ez nem a Covid-vírusjárvány okozta helyzetre való reakció, ezt önök főszabályként teszik be meg tették bele májusban is a jogállási törvényekbe.

Ráadásul, tisztelt képviselőtársaim, biztosan azt is észrevették, hogy a rabszolga-törvény néven elhíresült, a munka törvénykönyvébe beleerőszakolt szabá-

lyozást is átültetik a honvédelmi alkalmazottak tekintetében. Álságosan hozzáteszik persze, hogy a felek kölcsönös megállapodása alapján 36 hónapos munkaidőkeretben lehet a honvédségi alkalmazottakkal elszámolni. A honvédelmi alkalmazottaknál a kölcsönös megállapodás, maradjunk ennyiben, erőteljesen relatív fogalom. Mint ahogy általában a honvédségben, egy katonai fegyelmi rendszerben működő szervezetben a kölcsönös megállapodás viszonylag relatív fogalom, és ennél erősebb szavakat hadd ne mondjak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt látom én legalábbis, hogy önök nagyon sokat támadtak minket például azzal, hogy a 2008-as gazdasági világválságnál a 13. havi fizetést meg kellett vonni. Azt mindig elfelejtik hozzátenni, hogy előtte viszont, míg nem volt gazdasági válság, mi 12 hónapnyi munkáért 13 hónapnyi fizetést adtunk. Önök meg most szakmáiban hozzáak be azokat a törvényeket, amelyek a 13. havi munkabér helyett 13. havi munkát meg 14. havi munkát írnak elő a saját munkavállalóiknak, honvédeknek, katonáknak, munkavállalóknak, mindenkinek ebben az országban.

(22.30)

Ez tényleg nagy különbség; azzal együtt, hogy 2010 óta önök abban a szerencsés helyzetben vannak, hogy világgazdasági konjunktúrában kormányozhatnak, lassan tíz éve. És ezt önök nem azzal köszönik meg például ennek az állománynak, hogy a sokat hangoztatott 13. havi pénzt visszaadják, hanem 13. meg 14. havi túlmunkát, meg túlszolgálatot rendelnek el törvényben ezeknek az embereknek.

Azt, hogy még ennek a törvényjavaslatnak a címében sem mertek kitérni arra, hogy egyébként nemcsak a honvédelem területével foglalkozik, hanem a Hszt.-t, azaz a rendvédelmi szolgálati jogviszonyról szóló törvényt is módosítják, nem csodáljuk.

És egymagában az, hogy az országos rendőrfőkapitány és helyetteseinek bérét egy tollvonással, még egyszer mondom, akár 90-100 százalékkal megemelik, egymagában egy érdekes dolog egy olyan törvényben, ahol egyébként a honvédségi alkalmazottaknak meg a kizsigerelését írják bele a törvénybe; sok mindent elmond. De az egész jelenségről sokat elmond.

Tudják-e önök, hogy miért kell beleírniuk a törvénybe, és miért kell megváltoztatniuk, hogy ennyi pénzt kaphasson a főkapitány meg a helyettesei? Azért, tisztelt képviselőtársaim, mert a Hszt.-ben a rendészeti illetményalap és annak szorzói alapján lehet fizetéseket adni, és az az elképesztő helyzet van, hogy miután 12 éve önök az illetményalaphoz nem nyúltak hozzá, nincs már olyan szorzó, amivel az országos főkapitány meg helyettesei bérét egyébként hasonló beosztású államigazgatási vezetők béréhez tudnák emelni. Elfogytak a számok.

Olyan alacsony a rendészeti illetményalap, hogy nem tudnak önök által meghatározott fizetést adni az országos rendőri vezetőknek. Ezért most beleírják a

törvénybe, hogy a melléklet szerinti pénzeket fogják kapni, és beleírják egy mellékletbe, magába a törvénybe, hogy az eddigi egymillió körüli fizetésük helyett 1,5 millió és 1,9 millió fizetésre lesz jogosult a főkapitány és 1 millió 650 ezerig bezárólag, azt hiszem, 1 millió 200 ezertől számítva a helyettesei.

Ez egyébként elég becsületes egyszeri fizetésemelés, tény és való, és nem is vitatom, hogy egyébként az államigazgatási szinteknek megfelelő fizetés jár az országos rendőrfőkapitánynak és helyetteseinek. De könnyörgöm, évek óta arról beszélünk önöknek, hogy hiába csinálták meg az új rendészeti életpályamodellt, ha az alja üres, ha a mai napig 190 meg 200 ezer forintos fizetésekkel vannak hivatásos kollégák éjjelnappal az utcán. Elmondtuk százszor, nem csak mi, az érintettek is, hogy azért van pályaelhagyás, mert egy egyszerű betanított munkás, mondjuk, egy multinacionális cégnél többet keres, mint egy rendőr, pályakezdő rendőr.

És rendben van-e az, hogy egy országos főkapitány háromszor annyit keres, mint egy beosztott járőr? Persze. Rendben van-e az, hogy ötször annyit keres? Talán még az is. Ezen javaslatuk szerint tízszer annyit fog keresni, és ez nincsen rendben; hogy megint ebben a törvényjavaslatban a honvédelmi alkalmazottak, a szorgos, mindennapi munkájukat tevő kisemberek, akik kiszolgálják a honvédséget vagy éppen a Honvédkórházban a működőképességet fenntartják, azokból kipréselik a szuszát is, közben a rendőri vezetőknek meg majdnem 100 százalékos béremelést adnak.

Szerintünk ez nagyon-nagyon nincsen rendben, és meggyőződésem Bartos Mónika tekintetében, aki a bizottság tagja is, hogy talán, ha ezt ilyen szemmel is megnézte volna a törvényjavaslatban, akkor nem buzdított volna ennyire a javaslat megszavazása mellett, és talán egy picit máshogy állna hozzá ehhez a törvényjavaslatához is.

Ami a honvédelmi összekötőkre vonatkozó szabályokat illeti, tisztelt képviselőtársaim, nem lettünk közelebb a megoldáshoz, továbbra is egy teljesen zavaros jogintézmény, és teljesen zavaros jogi háttere van. Nyilvánvalóan a mi meglátásunk szerint ez is célja a szabályozásnak, hogy igazából senki ne tudja, hogy az pontosan mi, meddig terjed ez a hatáskör, és hogyan van, de nem is kívánok ezzel többet foglalkozni.

Ami viszont sokkal érdekesebb szintén, az az, hogy a javaslat korrekció néven a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetben és az egészségügyi válsághelyzetben közreműködő honvédségnek a jogköreit próbálja rendbe tenni. Tény és való, hogy kodifikációs problémákat is elkövettek múltkor, de azért ennél egy picit nagyobb a baj.

Engedjék meg, hogy idézzek önöknek, a Népszava írt egy egészen jó összeállítást abból, hogy milyen káosz van ezen a területen jogilag is. És azért fogok idézni ebből, mert maga a cikk is idéz, nem mástól, mint Orbán Viktor miniszterelnöktől:

„A kormányfő szerint a járványhelyzet miatt az utcára vezényelt katonák nem intézkedhetnek civilekkel szemben, pedig ő maga is megszavazta azt a törvénymódosítást, amely most lehetővé tenné ezt.”

Idézem Orbán Viktort, múlt héten mondta: „A magyar alkotmányos rend szabályai szerint katona civillel szemben nem intézkedhet rendfenntartás céljából, csak a rendőr.” A miniszterelnök maga is belátta ezt, hangsúlyozva, azért ez nem háborús helyzet, ami ma van a témával kapcsolatban.

Csakhogy, tisztelt képviselőtársaim, szintén májusban a Gulyás Gergely miniszter által jegyzett törvényt önök megszavazták szó nélkül. Abban a törvényben az van benne, és ma is az van benne, hogy a katonák ilyen válsághelyzetben és veszélyhelyzetben is önálló intézkedési jogosultsággal rendelkeznek. Fegyverviselési joggal, fegyverhasználati kötelezettség nélkül, de fegyverhasználati joggal vesznek részt, önálló parancsnoki irányítás mellett.

És az, hogy a miniszterelnök a TV2 Tények című műsorában talán vagy valamelyik műsorban ennek az ellenkezőjéről próbálja meggyőzni a népet és nyugtatni őket... - mert a magyar ember nem szereti a XX. század viharai után, ha magyar katonák magyar állampolgárokkal szemben géppisztollyal a kezükben intézkednek, nem szeretik, ezt tessék megérteni! Szeretik a biztonságot, szeretik, ha vigyáznak rájuk, de azt, hogy a kormány által hozott szabályokat állig felfegyverkezett géppisztolyos katonák kéri rajtuk számon, azt a magyar polgárok nem szeretik.

És a miniszterelnök ezt pontosan érezte, gondolom, Rogán úr megmérte viszonylag gyorsan, és beszaladt a TV2-be, és elmondta, hogy totálisan alkotmányellenes az a törvény, amit egyébként önök nyáron elfogadtak. A saját szájával elmondta, azt is, hogy alaptörvény-ellenes lenne, ha ilyen lenne, csakhogy a törvényben ez van benne.

És önök nem ezt igazítják most ki, csak azt pontostítják, hogy a katonának milyen módon és hogyan van joga igazoltatni, előállítani, azaz bilincsbe verni bárkit és elvinni, ruházatot átvizsgálni, autót átvizsgálni és bizonyos esetekben magánlakásba bemenni; merthogy ez ma a jogi helyzet. És az, hogy éppen érzékelik, hogy ha ezt meg mernék lépni, abból nagyon nagy baj lenne, ezért ilyen miniszterelnöki meg miniszteri utasítások meg nyilatkozatok alapján ezt nem teszik meg, az nem azt jelenti, hogy egyébként nincs alkotmányellenes helyzet ebben a kérdésben. De ez a javaslat erről szintén nem rendelkezik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy tisztelettel azt tudom önöknek mondani, hogy ha önök tényleg elkötelezettek a honvédség ügye mellett, tényleg meg akarják köszönni az állománynak azt az elképesztő munkát, amit ma is tesznek - mi is látjuk, hogy a kórházaknál is ott vannak, látjuk, hogy az utcán is próbálnak segíteni, ez nem az ő hibájuk -, akkor legyenek kedvesek vagy módosítani, vagy nem megszavazni ezt a javaslatot. Nem lehet lehúzni még egy bőrt ezekről

az emberekről, nem lehet túlfeszíteni, sem a hivatásos, sem a mellettük dolgozó honvédségi alkalmazotokról annyi bőrt büntetlenül nem lehet lehúzni, hogy előbb-utóbb abból ne legyen baj.

És ha a kormány beismeri végre, hogy a jelenlegi anyagi helyzet mellett nem versenyképes, és nem tudja a megfelelő létszámot biztosítani, akkor azt az útját és azt a módját válassza ennek, ami egyébként hosszú távon működőképes és fenntartható. Tessék megbecsülni ne csak a parancsnokokat, hanem a besorozott állományt is, tessék rendes fizetést adni nekik, és akkor lehet stabil honvédségi és rendészeti állományról beszélni Magyarországon! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Dr. Vadai Ágnes tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vadai Ágnes képviselő asszony, a DK vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Őszintén el szeretném mondani önöknek, hogy amikor megláttam, hogy a honvédelmet érintő egyes törvények módosításáról lesz szó a Házban, akkor arra gondoltam, hogy valami olyan típusú változtatás lesz, ami valóban szolgálja - így a járványhelyzet idején, hiszen több képviselőtársam is arról beszélt, hogy ez mennyire fontos - a Magyar Honvédség fejlődését, szolgálni fogja a magyar polgárok érdekeit, hogy szolgálni fogja Magyarországot, hogy szolgálni fogja azt a folyamatot, amelyet itt mindannyian szeretnénk, hogy normális mederben menjen, hogy normális, járvány elleni védekezés legyen.

(22.40)

Ehhez képest meg kell mondjam: azt, hogy a korábbi, itt a Házban tárgyalt törvények milyen óriási csalódást okoztak számomra, azt el sem tudom önöknek mondani. Itt foglalkoztak emlékével, ami természetesen nagyon fontos, de nem gondolnám, hogy 2022-re és '23-ra kellene koncentrálni. Foglalkozott az Országgyűlés jogfosztással, foglalkozott egy fontos intézmény megszüntetésével, természetesen szokás szerint lopás törvényesítésével. Ezek mindazok a törvények, amelyeket önök nyújtottak be másokkal való kiszúrással, mert az egy tök természetes folyamat önöknek, képviselőtársaim, képviselő hölgyek és urak, hogy válsághelyzet idején önök szeretnek más állampolgárokkal, olyanokkal, akiket önök valamiért, nem tudom, miért nem kedvelnek, kiszúrni; olyan döntéseket hozni, amelyek kifejezetten irányulnak egy-egy társadalmi csoport felé, amivel, hogy mondjam, olyan rosszindulatúan rosszat tesznek ezekkel az emberekkel. Nem tudom, hogy önöket mi motiválja ebben, egészen biztosan nem a keresztényi szeretet, sokkal inkább valami belülről fakadó rosszindulat,

amiért szeretnek emberekkel ebben a Házban kiszűrni.

De az, hogy benyújtják ide a honvédelmi törvényt, és ebbe - ahogy a képviselőtársaim felsorolták - egész egyszerűen olyan dolgokat tesznek bele, amivel a honvédelemért, a hazánkért, értünk dolgozó olyan emberekről döntenek, és tesznek velük rosszat, akik közül nem kevesen az esküjüket arra teszik le, hogy ha kell, az életük árán is megvédik a hazát és benne önöket, és most kint vannak az utcán, ott vannak a kórházakban, teszik a dolgukat, szóval azt tudom mondani, hogy ez egész egyszerűen cinikus pimaszság, és akkor nagyon finoman fogalmaztam. Egészen elképesztő! Egészen elképesztő!

Államtitkár úr arról beszélt, hogy a szemünk előtt zajlik a „Zrínyi 2026” program. Először is, államtitkár úr bocsásson meg, hogy ki kell önt javitanom, hiszen az ön katonai kollégái - már nem tudom, hogy hogyan nevezzem őket, merthogy olyan sokféle nevet vezettek be itt az elmúlt időszakban -, ők már 2030-ról beszélnek, tehát ők már hosszabb távról beszélnek, ami valamilyen fejlesztéseket illet. Mert alapvetően tudjuk, hogy a „Zrínyi 2026” program olyan, mint Columbo felesége, mindenki beszél róla, de még senki nem látta. Még annak idején, talán Harangozó képviselőtársam is ott volt, sőt biztosan tudom, hogy ott volt azon a bizottsági ülésen, ahol még Simicskó miniszter úr mutatott be egy színes, szagos kiadványt, amely szerint mindent is egyszerre fejlesztenek, tehát mindent is egyszerre fejlesztenek. Ez nyilvánvalóan nem lehet séges.

De megmondom őszintén, akkor szerintem egyikünk sem gondolta, én egészen biztosan nem, hogy ez „a szemünk előtt zajlik a program” azt jelenti az önök olvasatában, hogy a szemünk előtt lopják el az adófizetők pénzét, és a szemünk előtt fognak kiállni államtitkár úr és a miniszter úr is, és hazudik bele mindenkinek a szemébe, amikor azt mondja, hogy az országgyűlési képviselők a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságban megtekinthetik ezeket a szerződéseket. Államtitkár úr, azt hiszem, hogy sokféle műfajjal próbálkoztam már itt, a parlamentben, a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülésén, írtunk közös levelet, adtunk be írásbeli kérdést. Talán még nem énekeltem meg, nem balettoztam el, és nem is báboztam el önöknek, hogy szeretnék beletekinteni az elmúlt időszakban, mondjuk, azt mondanám, hogy 2018. május 1-jével indulóan a honvédelmi beszerzésekkel kapcsolatos szerződésekre, beleértve nemcsak magukat a haditechnikaeszköz-beszerzéseket, hanem a hozzákapcsolódó logisztikai szerződéseket is. Mert tudjuk, talán államtitkár úr is tudja, az ön közigazgatási államtitkára már elismerte, hogy sokszor nem az eszköz az, ami drága, hanem maga a hozzákapcsolódó infrastrukturális fejlesztés. Természetesen egyenes választ soha nem kaptam. A miniszter úr akkor, amikor a miniszterelnök úr beszél a parlamentben, és azonnali kérdéseket kap, akkor itt ül, egyébként pedig nem ül itt. Nem lehet vele érdemben beszélni. Őszintén remélem, hogy a

sok-sok energiájukat, amit azzal töltenek, hogy benünket kirekesztenek a nemzetből, most majd azzal kötik le, hogy előbb-utóbb eljön a miniszter úr végre beszámolni a Honvédelmi Bizottság előtt arról, hogy milyen beszerzéseket eszközöltek.

A képviselőtársaim és különösen Harangozó képviselő úr már beszélt itt azokról a problémákról, amelyek ebben a törvényjavaslatban megjelennek. Maga a honvédelmi alkalmazotti jogviszony is okozott már problémát, ezt pontosan tudjuk. Ebben az ügyben a honvédelmi tárca úgy próbált eljárni, hogy azt gondolták, hogy önöknek ott is szabad mindent. Tudomásom szerint ebben az ügyben van már elsőfokú ítélet, hogy nem lehet mindenkit bekényszeríteni ebbe a jogviszonyba, nem lehet mindenkit ezzel a jogviszonnyal és a pénz megvonásával zsarolni, mert ezt a módszert alkalmazták.

A túlóra tekintetében - már tavasszal is kifejtettük, sok alkalommal kifejtettük - van az a pillanat, ahol nem lehet tovább terhelni a Magyar Honvédséget. Államtitkár úr pontosan tudja, én csak saccolni tudom, de jelen pillanatban 5-8 ezer fő a Magyar Honvédség hiánya. Ezt nem tudjuk. Ugyan a miniszterelnök úr egyszer már itt megszegte a korábban önök által hozott törvényt, ahol beszámolt a Magyar Honvédség létszámadatait illetően, mi nem kapunk ezzel kapcsolatosan megfelelő információt, de nagyjából lehet látni, hogy ekkora hiánnyal küzd a Magyar Honvédség.

Értem, és szerintem egy akár természetes és normális dolog is lehetne az, hogy olyan helyzetben, mint amilyenbe most került Magyarország és természetesen az egész világ, a Magyar Honvédség vállal szerepet. Csak akkor, amikor önök sunyin belerakják ebbe a törvénybe - és ugyanezt tették az egészségügyi dolgozókkal -, sunyin, aljas, sunyi módon bedugdosták a különböző pozitívumok mellé a negatívumokat, akkor azt gondolom, hogy önöket semmiképpen nem az irányítja, hogy azoknak az embereknek - akik, még egyszer mondom, most például az utcán teljesítenek szolgálatot, és ezért rendkívül hálásak vagyunk, és elvégzik egyébként a napi feladatukat -, ezeknek az embereknek egy pozitív képet teremtsenek arról, hogy mit is jelent ma magyar katonának lenni.

Mert nagyon jó az, államtitkár úr, és én rendszeresen látogatom a különböző katonai honlapokat, látom, hogy micsoda remek tevékenységet végeznek a katonáink, de nemcsak ezt jelenti katonának lenni. A katona egyenes, tisztességes, és azt gondolom, hogy ugyanezt várja el a katonai és a politikai vezetőitől is. No, persze, azért van egy pillanat, ahol tulajdonképpen meg is értem önt, és meg is értem a tárcát, hiszen mostanra eljutott a honvédelmi tárca oda, hogy nem ura a saját szakterületének. Nézzék, ha a katonai tevékenységet nézzük, akkor azt látjuk, hogy miután szétválasztották az eddigi integrált vezérkart, ami nagyon jól működött, és lényegében a civil ellenőrzést, hogy mondjam, fől-számolták - és kérem, államtitkár úr, amikor viszonzá-laszában arról beszélt, hogy milyen civil ellenőrzésről

van szó, ne hozza föl a Honvédelmi és rendészeti bizottságot, mert ott nemigen tudjuk gyakorolni ezt a fajta civil ellenőrzési lehetőséget, mert nem kapunk lehetőséget az információk beszerzésére és megtekintésére. A beszerzések, a honvédelmi beszerzések tekintetében meg látjuk, hogy a domináns, az alfahím, ha mondhatom így, az most már Maróth Gáspár, ő az, aki mindent leural; ő az, aki mindent meghatároz; aki bejelent és elmondja, hogy mi minden új eszközt szerzett be a Magyar Honvédség, ki tudja, hogyan és milyen folyamatban.

De mindez nem is okozna akkora problémát, tisztelt Ház, ha azt látnánk, hogy közben önök a védekezés, a járvány elleni védekezés tekintetében mindent megragadnak. Itt ülünk, én nagyon szívesen sokáig itt ülök az Országgyűlésben és beszélek ezekről a dolgokról, csak szeretném megkérdezni, hogy ez a törvényjavaslat, ami azonkívül, hogy terhet rak a honvédelmi alkalmazottakra, illetve ahogyan Harangozó képviselőtársam említette, nagyon bájos módon megemeli a rendőrségi vezetők fizetését, amit én nem is vitatok, hogy valóban szükség lenne rá, de a Honvédelmi és rendészeti bizottság ülésén - sajnos nincs itt a Belügyminisztérium képviselője - nem egy alkalommal éppen a Belügyminisztérium képviselői ismerték el, hogy a rendőrök életpályamodellje most már nem működik, hiszen míg pár évvel ezelőtt akár versenyképes is volt, mostanra nem az.

És pontosan tudjuk, hogy nemcsak azért kellene katonák például a kórházakba vagy éppen a közterületekre, mondjuk, a kijárási korlátozással kapcsolatos intézkedésekre vagy egyes egészségügyi intézkedések megtételére, mert erre vannak kiképezve, hanem azért, mert nincsen elég rendőr, és nincsen elég egészségügyi dolgozó. És csak mondom, ebben a folyamatban, ahol nincsen elég egészségügyi dolgozó, önök egy olyan törvényjavaslatot hoztak be a Házba a fizetésemelés mellett - ami szerintem egy nagyon pozitív dolog, ne értsék félre, ezt természetesen támogattuk -, amelyik olyan helyzetet teremtett, hogy a végén már magyarok életét veszélyeztette.

(22.50)

Itt vagyunk az Országgyűlésben, nem túl sokan, még vannak nagyon fontos szakmai törvények, de nem arról döntünk, hogy mit lehetne tenni annak érdekében, hogy ingyenes és tömeges tesztelés legyen Magyarországon, és mondjuk, ebben egyes szervek hogyan tudnának részt venni. Nem arról beszélünk, tisztelt képviselőtársaim, hogy hogyan lehetne, milyen eszközökkel tudná az Országgyűlés meghosszabbítani, mondjuk, az álláskeresői támogatás folyósításának a meghosszabbítását. Nem arról beszélünk, hogy hogyan lesz itt rendes állami bérpótlék úgy, mint Ausztriában, a laborban. Nem arról beszélünk, hogy hogyan lehetne megduplázni a családi pót-

lékot vagy hogyan lehetne támogatást nyújtani a legnehezebb helyzetben lévő nyugdíjasoknak. Nem arról beszélünk, képviselőtársaim, hogy hogyan fogja ez az ország ellátni influenzaoltással mindazokat, akik azt kérik. És nagyon szeretném önöket kérni, ne mondják azt, hogy van elég influenza elleni oltás, mert nincsen, mert nem jut gyerekeknek, olyanoknak, akik ezt kérik. Majd államtitkár úrral úgyis a következő napirendi pontnál legalább egy pozitív dologról fogunk beszélgetni, de szeretném, ha ezekről a kérdésekről beszélgetnénk.

Mert bele lehet rakni ilyen törvényeket a napirendbe, és lehet idejönni azzal, hogy ez milyen nagyszerű lesz a hadseregnek, de nem lesz nagyszerű a hadseregnek, és nem lesz nagyszerű az országnak sem. Persze, nagyon jó lesz nyilván az országos rendőrfőkapitánynak meg a helyetteseinek, úgy látom, ezt a balhét most ráosztották a honvédelmi tárcára, de ettől nem lesz jó annak a rendőrnek, akinek az utcán kell lenni, és ellenőriznie kell azt, hogy mindenki betartja-e a kijárási korlátozást vagy viseli a maszkot.

Tudják, képviselőtársaim, mi itt leszünk, örömmel jövőnk az Országgyűlésbe, ha önök nem bábozni akarnak, csak az elmúlt napirendek azt mutatják, hogy önök csak el akarják bábozni az Országgyűlést, és nem akarnak olyan döntésekről, olyan kérdésekről vitatkozni, amelyek valóban fontosak lennének a járvány elleni védekezésben.

Nagyon örülök, hogy Bartos képviselőtársam beosztott a vitába, és elmondta az álláspontját, de önnek is szeretném mondani, képviselő asszony, hogy tessék elolvasni ezt a javaslatot végig, és tessék hallgatni arra, amit mi is monduk.

És a képviselő úrnak is szeretném mondani, hogy nagyon fontos az adatrendezés, sőt szeretném mondani, hogy nagyon fontos lenne például a 12. oldalon található „honvédelmi testalkati követelmények” kifejezés megváltoztatása, ahogy a „honvédelmi testalkati program” kifejezés megváltoztatása is borzasztóan fontos lenne. Ugyan nem ezt célozza a törvényjavaslat, de például annak örültem volna, ha ezt változtatják meg, mert ennek elég rossz áthallása van. Nagyon örültem volna, ha olyan törvényjavaslatot hoznak be, amelyben azt mondják, hogy a haza védelme minden magyar állampolgár kötelezettsége, de ebben a minden magyar állampolgárban valóban minden magyar állampolgár benne van, nem csak az, aki magyarországi állandó lakóhellyel rendelkezik, mert olyan a világon nincsen, hogy vannak olyan magyar állampolgárok, akiknek csak jogaik vannak, és vannak olyan magyar állampolgárok, akiknek meg csak kötelezettségeik vannak.

Na, ha ilyeneket hoznak be, ezekről érdemes vitatkozni, de olyanról nem, amellyel rosszat akarnak tenni azokkal, akik, ha kell, a szabadidejüket, a szabadságukat és az életüket áldozzák ezért az országért. Őket most megpróbálják kizsigerelni. Vagy olyan javaslatokat behozni, amelyek azoknak a rendőröknek,

akik egyébként valóban végzik a munkájukat, és akikről önök elvárják, hogy mindennap ott legyenek, végezzék a dolgukat, és közülük nem kevesen meg is fertőződtek, a juttatásaival, fizetésével nem foglalkoznak, ez egy sunyi, alattomos viselkedés, és megmondom őszintén, visszautasítom ezt a hozzáállást.

Tehát lehet itt adatbázisokkal foglalkozni, lehet itt parancsnoki fizetésemeléssel foglalkozni, az alapvető problémát és az alapvető kérdést, amiért mi most itt ülünk, és bennünket ideküldtek a választók, hogy a most problémáját, a járványt oldjuk meg, ezek a törvényjavaslatok nem oldják meg, képviselőtársaim. Én azt szeretném kérni önöktől, hogy erre koncentráljuk erőnket. Köszönöm szépen. *(Dr. Harangozó Tamás tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kötelességem megkérdezni, hogy kíván-e még valaki szólani. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további képviselői felszólalások nem érkeztek, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Németh Szilárd István jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Államtitkár úr, parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Csak nagyon röviden ezen a késői órán. Köszönöm szépen a Fidesz, a Jobbik és a KDNP felszólalójának az egyértelmű támogatást, gondolom, ez a szavazatokban is meg fog jelenni. Azt kértem, hogy vitassuk meg, és a végén szavazzuk meg ezt az előterjesztést.

Elmondtam, mi ennek az előterjesztésnek a célja, mit módosít, mit várunk el ettől az előterjesztéstől, mit alapoz meg. Egyértelműen megalapozza a Magyar Honvédség modernizálását, fejlesztését és a Magyar Honvédségben az esküjükhöz hűen szolgálatot teljesítő akár hivatásos, akár szerződéses, akár önkéntes tartalékos katonák, illetve a honvédelmi alkalmazottak életpályamodelljét.

A kifogásokat Harangozó Tamás talán egy kicsit szebben, Vadai Ágnes meg rendkívül durván és a parlamenthez nem méltó hangon fogalmazta meg, olyan szavakat használva, hogy sunyi, alattomos, cinikus, pimasz az előterjesztés. Szerintem az a sunyi, alattomos, cinikus hozzászólás, amit ön, képviselő asszony mint volt honvédelmi államtitkár megtett itt, hiszen önnek nem kis felelőssége van abban, ami 2010 előtt történt a Magyar Honvédséggel, a honvédség létszámának a megfelezésével, a rengeteg honvédségi szolgálati hely, köztük húsz laktanya megszüntetésével, honvédségi egészségügyi intézmények megszüntetésével, katonák szélnek eresztésével, játék a nyugdíjalappal, képességek megszüntetésével, a haditechnika eltékozlásával. Szóval, azt gondolom, elég sok van az önök rovásán abban a tekintetben, hogy ilyet merjenek mondani akkor, amikor egyértelmű, hogy

ez a törvénycsomag a fejlődést, a fejlesztést és a katonáink, a honvédeink megbecsülését szolgálja.

De ezt a számok is megjelenítik, képviselő asszony és képviselő úr. Önök teljes egészében megrángatták a honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló törvénynek a passzusait, és azt mondták, hogy ez valami elképesztő, már-már horrorisztikus. Hát, nagy tisztelettel szeretném mondani, hogy 99,7 százaléka az embereknek aláírta saját maga, önkéntesen, minden kényszer nélkül, hogy szeretne ebben a rendszerben dolgozni, amikor választási lehetősége volt. Ez, ugye, azt jelenti, hogy 1000 alkalmazottból 997 alkalmazott ezt elfogadta. Ez elképesztő! Mutassanak nekem még egy ilyen számot!

Létszámokkal dobálóznak? 2010-ben 17 önkéntes tartalékos katona volt, most 10 500 fölött van a számuk, és jönnek be folyamatosan, és ráadásul szolgálatot vállalnak, önkéntes szolgálatot a legnehezebb, a legkeményebb helyen. Többek közt több száz önkéntes tartalékos katona vállalta, hogy részt vesz abban a fertőtlenítési folyamatban, ami egyébként a Magyar Honvédség egyedülálló képessége, aminek a segítségével a teljes vírusmentesítést és fertőtlenítést végre lehetett hajtani több mint ezer időszokban Magyarországon.

30 százalékkal keresnek többet a honvédelmi alkalmazottak, mint a közalkalmazotti jogállásban dolgozó emberek, és rengeteg kedvezményük van, nem véletlen vállalták be ezt a feladatot. A legjobb körülmények között dolgoznak egyébként a honvédségi egészségügyi intézményben feladatot vállaló munkavállalók.

A titkosítás? Nincs titkosítás. Önök a bizottságon is, nem tudok mást mondani, és egyébként mint országgyűlési képviselők is jogosultak tájékozódni, jogosultak minden adathoz hozzájutni, jogosultak kérdést, interpellációt feltenni. Most, ugye, az interpellációs szakaszban megegyeztünk, hogy a Covid-fertőzés miatt minél kevesebb legyen az érintkezés, ezt felfüggesztjük, de az azonnali kérdések órájában ön a múltkor tett föl például kérdést a miniszterelnök úrnak. Tehát ezek a lehetőségek minden országgyűlési képviselő előtt nyitottak, és a Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Honvédség pedig ebben rendkívüli módon alaptörvény- és jogszabálykövető, együttműködő ezekben a kérdésekben *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)*, és minden ismeretet átad.

(23.00)

Egyet szeretnék azért javasolni önöknek. Ha a bizottsági ülésen szeretnének tájékozódni, akkor el kell járni a bizottság ülésére. *(Dr. Vadai Ágnes: Eljárrok! - Dr. Harangozó Tamás: Így van.)* Ott kell lenni a bizottság ülésén, mert egyébként nagyon nehéz tájékozódni messziről, főleg, ha a bizottság ülésén zárt ülést rendelnek el, ahova egyébként csak a képviselők, illetve a meghívottak mehetnek el.

A beszerzések titkosításához még egy gondolatot engedjenek meg. Egy hónappal ezelőtt még az egyébként kormánypártisággal cseppet sem vádolható RTL Klub egyik műsorában több mint félórás riportban, képes riportban számoltak be, fölülve az A-319-re, bemutatva az A-319-nek mint katonai szállítórepülőgépnél a munkáját. Tehát ilyen szinten zajlik a nyilvánosság előtt a fejlesztés. *(Dr. Vadai Ágnes nevet.)*

Mindenki láthatja, hogy megérkeztek azok a harckocsik, a Leopárd harckocsik, amelyek megvásárlásáról - *(Dr. Vadai Ágnes: Államtitkár úr is mosolyog.)* nem mosolygok, egy cseppet sem mosolygok, ezek nagyon komoly dolgok - egyébként a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságban is döntés született.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, azt tudom ígérni, és köszönöm szépen az elismerő szavakat is, amiket a magyar katonákhoz eljuttattak, és természetesen ezt tolmácsolni is fogom nekik, hogy a Magyar Honvédség a teljes képességével és eszközrendszerével mind békeidőben, mind veszélyhelyzetben áll a magyar emberek rendelkezésére, biztosítja az alkotmányban meghatározott módon Magyarország területi integritását, az ország belső békéjét és a magyar emberek biztonságát.

Arra kérem önöket, hogy ennek a honvédségnek a fejlesztését, a működését segítsük elő azzal, hogy az előttünk lévő törvényjavaslatot megszavazzuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség. Köszönöm szépen.

Örülök, hogy egy kérdésben feltétlenül konszenzus alakult ki, tudniillik, hogy nem mosolyognak. Azt gondolom, nem szegem meg a házszabályt, ha ehhez csatlakozom. Elmondom, hogy én miért nem mosolygok. Azért nem mosolygok, mert kétórás késésben vagyunk, és még három napirendi pont áll előttünk 23 óra 1 perckor. Ez természetesen semmilyen módon nem kötelez senkit semmire, de információnak, azt gondolom, feltétlenül fontos. Így aztán folytatjuk a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvénynek a csecsemőgondozási díj emelésével összefüggő módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13665. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Zsigó Róbert Vilmos államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kötelez semmire, amit elnök úr mondott, de igyekszem azért visszafogni magam.

A most előttünk fekvő javaslat tartalmilag ugyan rövid, de a családot, illetve a gyermekeket vállalók számára hatalmas mérföldkőnek számít. Kérem, engedjék meg, hogy mielőtt ismertetem a törvényjavaslat lényegét, röviden elmondjam, hogy hogyan is jutottunk el ezen a területen idáig.

Tisztelt Országgyűlés! 2010-ben egy demográfiai értelemben is a csőd szélén álló országot vettünk át. Minden fontosabb demográfiai mutató a mélyponton volt. A családcentrikus magyar emberek, különösen a magyar fiatalok kevés lehetőséget láttak arra, hogy családot alapítsanak, gyermeket, főleg további gyermeket vállaljanak.

Ha röviden kellene összefoglalnom, azt tudom mondani, hogy 2010-re a magyar emberek elvesztették a jövőbe vetett hitüket és a bizalmat. A bizalomvesztés abból fakad részben, hogy az akkori baloldali kormányok a családok támogatását csupán segélyezésként fogták fel, ráadásul még a segélyezés mértékét is csökkentették akkor, amikor a gyes idejét egy évvel megrövidítették, a családi pótlék felső életkori határát 23 évről 20 évre csökkentették, vagy amikor felszámolták az első polgári kormány által elindított otthonteremtési támogatásokat.

Mindezek fényében egyáltalán nem véletlen, hogy az akkori adatok szerint soha olyan kevés házasságot nem kötöttek a párok, mint a szocialista kormányzás utolsó évében. A 2008-as ifjúságkutatás szerint a 15 és 29 év közötti korosztály mintegy 19 százaléka jelentette ki határozottan, hogy nem tervez gyermeket vagy további gyermeket, 8 százalékuk pedig a körülményektől tette volna függővé azt, hogy ezt megteszi-e. Vagyis minden negyedik magyar fiatal eleve lemondott a családalapításról, vagy feltételekhez kötötte annak egyáltalán a fontolóra vételét is. Ekkor a fiatalok anyagi okokra, lakásproblémákra és a munkakarrierre hivatkoztak mint a gyermekvállalást hátráltató tényezőkre.

Mindezek tükrében - élve a választóktól kapott felhatalmazással - 2010-ben úgy döntöttünk, hogy a gazdaság talpra állításával, egy munkaalapú társadalom felépítésével a világban egyedülálló családközpontú kormányzást valósítunk meg. Ennek célja a negatív demográfiai tendenciák megállítása, a vágyott gyermekek megszületésének elősegítése, a gyermekeket vállaló családok megerősítése és a családok otthonhoz jutásának segítése.

A család Magyarország legfontosabb erőforrása; minden magyar gyermek érték, akinek megszületése hozzájárul a nemzet megmaradásához. Alaptörvényünk is rögzíti, hogy Magyarország védi a családot mint a nemzet fennmaradásának alapját. Mi hisszük, hogy család nélkül nincs jelen, és gyermekek nélkül nincs jövő. Sok mindenben lehet vita köztünk az Országgyűlésben, de azt gondoljuk, hogy ebben az ügyben, hogy Magyarország jövőjét a családok jelentik, nem kell hogy vitázzunk.

Tisztelt Ház! Fontos tisztáznunk, hogy mit is jelent a családbarát kormányzás. Egy olyan rendszert,

ami segítséget, támogatást ad a családalapítás és a gyermekvállalás előtt álló akadályok lebontásához, és amelyben a fiatal párok reális lehetőséget kapnak arra, hogy gyermekvállalási terveiket megvalósíthassák. 2010 óta olyan rendszert építünk, amely kiszámítható, tervezhető és biztonságos, és amely Európában a legnagyobb támogatást nyújtja a családoknak. 2010 óta két és félszeresére nőtt a családtámogatások együttes összege.

A különböző családpolitikai támogatások valamennyi élethelyzetben segítik a magyar családokat, legyen szó a munka és a családi élet egyensúlyáról, az életkezdésről vagy éppen az otthonteremtésről. 2010 óta - hogy csak néhány példát mondjak - visszaépítettük a családtámogatási rendszerbe a gyes harmadik évét, családbarát adórendszert vezetünk be, átfogó bölcsődefejlesztési programot indítottunk. Első házások kedvezményét adjuk minden fiatal házaspárnak két évig. Gyed extra révén a szülők akár dolgozhatnak is a gyermekük nevelése mellett. Diplomásgyeddel támogatjuk a felsőoktatásban tanulmányokat folytató, gyermeket vállalók életét.

Ezen intézkedéseken felül 2019-ben az első családvédelmi akciótervet is elindítottuk, amelynek intézkedései az idei év január 1-jétől léptek hatályba. Csak hogy néhány pillantást vessünk a számokra: a legnépszerűbb elemet, a babaváró támogatást közel 122 ezren, a nagycsaládosok autóvásárlási támogatását 30 ezren igényelték, emellett a különböző otthonteremtési programokkal - mint a CSOK, a falusi CSOK - több százezer embernek segítettünk abban, hogy biztos tető legyen a fejük felett.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő, most tárgyalandó törvényjavaslat célja is az, hogy a gyermekes családok jobb anyagi körülmények közé kerüljenek. A törvényjavaslat szerint tehát a csecsemőgondozási díj mértéke 2021. július 1-jétől a jelenlegi 70 százalékról 100 százalékra emelkedik, az ellátás összegét tehát a korábbi bruttó fizetés 100 százalékára emeljük, ennek köszönhetően a gyermekvállalás előtt álló dolgozó édesanyák jövedelme a szülési szabadság alatt sem csökken, sőt a korábbi nettó keresetüknél magasabb összegű ellátást kapnak majd kézhez.

Az emelés nemcsak azokra a jogosultakra vonatkozna, akik a hatálybalépést követően igényelnék az ellátást, hanem azokra is, akiknek a csecsemőgondozási díjra való jogosultsága a hatálybalépéskor még fennáll, vagyis az emelés a folyó ellátásokat is érintené.

(23.10)

Az intézkedés révén a gyermeket tervező családok válláról így újabb terhet tudunk levenni. Célunk az, hogy Magyarországon a családalapítás, a gyermekvállalás és a gyermeknevelés ne anyagi kérdés legyen, és hogy minden vágyott gyermek megszülethesse. Reméljük, hogy e cél elérése tekintetében megvitat-

ják, majd a végén támogatni is fogják a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr, a türelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vezérszónoki felszólalások következnek. Dunai Mónika képviselő asszony, a Fidesz vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ezen a késői órán, bár elnök úr jelezte, hogy az idő halad előre, és ezért mindenkinek a türelmét és a visszafogottságát is kéri, én elnézést kérek, de azt gondolom, hogy a családtámogatási rendszer és ez az új, most tárgyalat csedemelés egy olyan fontos téma, amelyről mindenféleképpen, időponttól, órától, akár hajnali kettő is lehetne, beszélni kell és érdemes. Hiszen nem lenne jó, hogyha abba a hibába esnénk, mint amikor este bekapcsolják az emberek a tévék, és sajnos vannak olyan híradók, amelyekben csupa olyan negatív eseményt tálnak, szinte 80 százalékban, ami ellen egyébként mindig felemeljük a szavunkat, amelyek balesetet, halált, tehát minden tragikus napi eseményt tálnak, a jó hírekről viszont egyes médiumok kevésbé számolnak be.

A mai alkalommal, a mai napon is nagyon sok olyan baloldali felszólalás volt, amely rémhíreket, sokszor valótlanosságokat és nagyon fekete felhőket festett az égre. Ez a mostani téma egy olyan téma, amely igenis megérdemli a figyelmet, ezért tisztelettel jelzem az elnök úrnak, hogy habár részben figyelembe veszem az intését, azért azt a pozitív hírt, ami ezzel napirendi ponttal jár, azt a frakcióm nevében mindenféleképpen szeretném elmondani.

Hazánk Alaptörvényének 50. cikke a következőket mondja ki: „Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot mint a nemzet fennmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony. Magyarország támogatja a gyermekvállalást.”

A polgári kormány 2010 óta kiemelt ügyként kezeli a családok támogatását, és amikor mi azt mondjuk, hogy a Fidesz-KDNP-frakciószövetség részére, a mi számunkra az első a gyermek, vagy amikor azt mondjuk, hogy az első a család, akkor ezt nemcsak mondjuk, hanem ezt számtalan intézkedéssel és tettekkel is bizonyítjuk.

A kormány 2019-ben hét pontból álló családvédelmi akciótervet fogadott el, amelynek intézkedései 2019. július 1-jétől, illetve 2020. január 1-jével léptek hatályba. Az idei költségvetés a családok támogatásának költségvetése, amelyben a kormány által támogatásra fordított összeg több mint két és félszerese a 2010-esnek, a baloldal mégsem szavazta meg ezt a

költségvetést és az abban foglalt emeléseket. A miniszterelnök a 2020. február 16-ai évértékelőjén, vagyis idén újabb, családokat segítő intézkedésekre tett javaslatot, amelyek célja, hogy a gyermekes családok jobb anyagi körülmények közé kerüljenek, mint ha nem vállaltak volna gyermeket. Az évértékelőn bejelentett intézkedések egyike a csecsemőgondozási díj emelése volt. Bár mindenki tudja, hogy azóta itt volt a nyakunkon tavasszal a koronavírus-járvány első hulláma, most itt van a második hulláma, ennek ellenére amit a kormány ígér, azt be is tartja. Mi, a Fidesz-KDNP-frakciósövetség pedig messzemenőig támogatjuk ezeket az elképzeléseket.

A csecsemőgondozási díj, vagyis a csed biztosítási jogviszonyhoz kötött, tehát nem alanyi joga járó pénzbeli ellátás, amely a gyermek születéséhez kapcsolódóan kieső jövedelem pótlását szolgálja. Az előttünk fekvő törvényjavaslat a gyermekvállalás előtt dolgozó édesanyát, illetve egyéb csedjogosultakat támogatja abban, hogy a szülési szabadság alatt a jövedelmük ne csökkenjen, a korábbi nettó keresetüknél magasabb összegű ellátást kapjanak kézhez, hiszen a csed mértéke a jövedelem 70 százaléka, a törvényjavaslat szerint pedig 2021. július 1-jétől ez 100 százalékra emelkedik. A csed összegéből csak szja-előleget vonnak, 15 százalékot, társadalombiztosítási járulékot azonban nem kell fizetni, és természetesen érvényesíthető ebből is a családi adókedvezmény. Tekintettel arra, hogy a csedet 15 százalék levonás, míg a bruttó keresetet 33,5 százalék levonás terheli, a 100 százalékos mértékű csedben részesülők korábbi nettó keresetüknél magasabb összegű ellátást kapnak majd kézhez - ez egyszerű matematika. Ez az intézkedés további ösztönzést jelent a gyermekvállaláshoz, több segítséget a gyermekes családok megélhetéséhez, mindennapjaihoz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A családpolitika a családot a nemzeti közösség alapértékének tekintő közösségi, állami politika. Olyan összefüggésrendszerre van szükség, amely sokoldalúan védi és szolgálja a társadalom alapegységét, a családot. A családokat támogató rendszerek és politikák legfontosabb célkitűzése, hogy az emberek szabadon, kényszerektől mentesen hozhassanak döntéseket családjuk megalapítása és a vállalt gyermekek dolgában, a személyi, családi intimitás sérülése nélkül érezhessék a közösség támogató figyelmét, amely nemcsak erkölcsi, hanem anyagi segítséget is jelent.

A családpolitika lehetséges célkitűzései a gyermek hasznosságának elismerése a gyermekvállalás támogatásán keresztül, a gyermeknevelés költségeinek mind teljesebb és nagyobb arányú átvállalása az állam, a társadalom által, a családok jövedelmi egyenlőtlenségeinek, szegénységi kockázatának csökkentése, a családok belső stabilitásának elősegítése, egy komplex, stabil és a változó kihívásokra reagálni képes családpolitikai rendszer működtetése. Úgy vélem, hogy ezeknek a célkitűzéseknek a 2010 utáni családpolitika messzemenően megfelel.

Én most nem fogom itt valóban felsorolni - ez az, amit említettem, hogy részben helyt adok az elnök úr intésének -, eltekintek attól, hogy a következő 10-15 percben felsoroljam azokat az intézkedéseket csak címszavakban, amelyeket 2010 óta a Fidesz-KDNP-kormány tett a családok, az olyan családok érdekében, akiknek még nincs gyermekük, tehát a gyermekvállalás előtt állnak, azoknak, akik most várják a gyermeküket, azoknak, akiknek csak egy gyermekük van még, és folytathatnám a sort a nagycsaládosokig bezárólag, ezért én ezt a több tucat pontot most átugornám, ezt, azt gondolom, mindenki ismeri, a Fidesz-KDNP frakciósövetség legalábbis egytől egyig ismeri. Ez persze kevés lenne, nagyon jól tudjuk, hogy ezt a magyar emberek, a magyar családok, a magyar édesanyák, édesapák is ismerik, és megkockáztatom, habár a baloldali képviselőtársaim folyamatosan úgy tesznek, mintha nem tudnának ezekről az intézkedésekről, ezeket cáfolják vagy semmisnek tekintik, nagyon jól tudom, hogy ezeket ők is ismerik, tudják, a számokat is pontosan tudják, úgyhogy azt gondolom, ezért most itt ezt értelmetlen lenne tovább sorolni.

A vita folyamán azonban, amennyiben igény keletkezik rá, akkor én azt gondolom, hogy az államtitkár úrral ezt tudjuk pótolni a következő felszólalásainkban. Köszönöm szépen a figyelmet. A Fidesz képviselőcsoportja messzemenőig támogatja a benyújtott javaslatot, mert ezzel a magyar családokat, az édesanyákat, az édesapákat és a gyermekeket segítjük. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, hogy a kérésemet is figyelembe vette. Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony, a Jobbik vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! A Jobbik frakciója minden olyan intézkedést támogat, amely a magyar családoknak kedvező - ez az előttünk fekvő törvényjavaslat is egy ilyen.

(23.20)

Nagyon örülünk neki, hogy a korábban terhességi gyermekágyi segély néven futó, szülési szabadságra járó pénzeszköz most csecsemőgondozási díjként a bruttó kereset 70 százalékáról 100 százalékára fog majd emelkedni 2021. július 1-jétől. Nagyon fontos ez a gyermeket nevelő családoknak, maximálisan egyetértünk azzal, hogy a biztosított jogviszonyban jövedelmet szerzők így többletforráshoz jutnak, így a magyar háztartások is többletjövedelemmel rendelkezhetnek és költhetik ezt gyermekeikre.

Én megértem Dunai képviselőtársamat, hogy csak a pozitívumokról nyilatkozik, de beszéljünk azért

egy kicsit a negatívumokról is! Azt elfelejtette mondani képviselőtársam, hogy 2008-09 óta a családi pótlék összege nem emelkedett, 12 200 forintról beszélünk egy gyermek esetén. Én úgy gondolom, hogy ha a családi pótléknak legalább az inflációkövető emelése megtörtént volna az elmúlt időszakban, akkor nem tartanánk ott, hogy most ilyen szégyenteljes összeg érkezen a magyar családokhoz családi pótlék címen.

A Jobbik kidolgozott egy úgynevezett családi-kártya-programot. Erre a családi kártyára gondoljuk azt, hogy alternatív fizetési eszközként lehetne szerepeltetni, kvázi mint ahogy a SZÉP-kártya is működik, hogy erre lehessen azokat a juttatásokat megkapni, amit aztán a családok valóban a gyermekek neveléséhez használnak fel, alapvető élelmiszerekre, gyermeknevelési cikkekre vagy iskolázásra, tehát olyan eszközökre, olyan szolgáltatásokra vehetik igénybe, ami valóban a gyermekek neveléséhez kell.

Ez a családi kártya lehetne akár az önkéntes által megszüntetett számtalan kafetériaelemnek is az otthona, be lehetne oda is csatornázni, mert akkor elérhetőek lennének azok a célok és még jobban elérhetőek lennének, amelyekkel egyébként mi teljes mértékben egyetértünk. Ugyanis látjuk, hogy a magyar társadalomnak, a magyar nemzetnek az egyik legnagyobb problémája az, hogy nem születnek meg a gyermekek, és nem minden vágyott gyermek születik meg.

Nekünk is az a célunk, hogy igen, legyenek nagy-családok, szülessen minél több gyermek, de ehhez biztosítani kell ezeket az anyagi forrásokat. Az előttünk lévő törvényjavaslat egy kitűnő javaslat, maximálisan támogatjuk, és bízunk benne, hogy az elkövetkezendő időszakban még több ilyen családtámogatási intézkedést fognak élni terjeszteni, amire mi, én úgy gondolom, hogy ellenzéki képviselőtársaimmal együtt, örömmel nyomunk igen gombot.

De azért az, hogy elhallgatnak olyan intézkedéseket vagy letagadnak olyan intézkedéseket, amiről beszélni kell, és itt, a Parlament falai között a családi pótlék kérdése folyamatosan felmerült... Mi a Jobbik részéről minden esetben azt támogatjuk, hogy a családi pótléknak legalább az inflációt követő részét erre az úgynevezett családi kártyára legyenek kedvesek utalni.

Lehet, hogy ez önkéntes, mivel nem önkéntes találta ki, ezért nem szimpatikus. Akkor találjanak ki, nevezzék bárhogyan máshogyan! De lehetne ez a családi kártya egy kiugrási pont, pontosan azért, hogy azok a gyermekek, akikre a szülők vágnak, megszülethessenek.

Igen, a csecsemőgondozási díj, ez az emelés valóban egy fontos és nélkülözhetetlen lépés azon célok megvalósítása érdekében, amely, úgy gondolom, hogy mind a 199 itt ülő képviselőnek közös érdeke. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő asszony. Most a KDNP képviselőcsoportjának vezetője, Földi László képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője következik. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: *(Nem működik a mikrofonja.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Mindenekelőtt köszönetemet fejezem ki azoknak az embereknek, akik a járvány idején ott vannak a frontvonalon, harcolnak...

ELNÖK: Egy pillanat türelmet, képviselő úr! Az a helyzet... Legyen szíves! Bocsánatot kérek, nincs hang. Kérjük szépen, hogy Földi képviselő úrnak állítsák be a mikrofont. A mikrofon önön van, ugye? *(Földi László: Főnt van!)* Igen. Akkor kérem szépen! És az is biztos, hogy az öné. Megjött, nagyon kitűnő! *(Földi László: Most jó, ugye?)*

Arra kérem, hogy mivel semmit nem hallottunk belőle, és a jegyzőkönyv számára is fontos, legyen kedves megpróbálni előről elmondani a véleményét. Köszönöm szépen.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt engedjék meg nekem, hogy köszönetemet fejezzem ki mindenkinek, aki a koronavírus-járvány frontvonalán harcol emberek életéért, megélhetéséért. Nem tudjuk elégszer kihangsúlyozni, hogy közös küzdelem ez, de az egészségügyben, az oktatásban, a kereskedelemben, a rendvédelemben és a közszolgáltatásokban valóban emberfeletti munkát végeznek a magyarok.

Tisztelt Ház! A Fidesz-KDNP-kormány egy évtizede következetesen kiáll egy világos és már bizonyított családmódel mellett: a család egy férfi és egy nő, egy apa és egy anya önkéntes szeretetközössége, amelynek legfőbb célja és hosszú távon egyetlen igazi értelme a gyermekvállalás. A nemzeti kormány ezért minden döntésével a családok és a gyermekek érdekét szolgálja. Nem jöhetnek olyan nehéz idők, amikor ezt a célt magunk mögött kell hogy hagyjuk, mert az nem csupán a választók elsőprő többségének világosan kifejezett akaratával menne szembe, hanem történelmi távlatban a nemzeti jövő feladását is jelentené.

Az összes családvédelmi intézkedésünk az emberek érdekét szolgálja. A családok adókedvezményei, az otthonteremtési kedvezmények vagy épp most legutóbb a lakásfelújítások 50 százalékos támogatása és most, jövő év júliusától a csecsemőgondozási díj megemelése azt a célkitűzést követi, hogy a családok egyben maradjanak, gyereket vállaljanak, végső soron pedig a nemzet is fennmaradjon.

Potocskáné képviselőtársam a családi pótlékot kifogásolta, hogy nem emeljük a családi pótlékot. De hogyha meg tetszenek nézni, a tankönyvtámogatás, az étkezési támogatás, a családi adókedvezmények

mind-mind abba az irányba hatnak, hogy a családok tisztességesen meg tudjanak élni.

A gyermekvállalás egy életre szóló, sok áldozattal járó feladat. Az állam ebből csak egy kicsi, ámde annál fontosabb részt tud magára vállalni, azt, hogy olyan szellemi, anyagi és jogi környezetet teremtsen a családoknak, hogy legalább a központilag, nemzeti szinten biztosítható feltételek meglegyenek a vágyott gyermekek megszületéséhez.

Törvényhozói kötelességünk tehát, hogy a legnehezebb időkben is - sőt azokban különösképpen - megkönnyítsük a családok életét. Ezért készülnünk most arra, hogy 2021. júliusi hatállyal 70 százalékról tehát 100 százalékra emeljük a csecsemőgondozási díj mértékét. Ez az intézkedés közvetlenül majdnem 80 ezer embert érint Magyarországon.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A csecsemőgondozási díj a kormány 2019-ben elindított, idén pedig új elemekkel bővített családvédelmi akciótervének része, a maga nemében Európában egészen egyedülálló. Fontos kiemelnem, és erről az államtitkár úr is beszélt, és fideszes képviselőtársam is megemlítette, hogy nemcsak a 2021. július 1-je után születendő gyermekekre vonatkozik, hanem azokra is, akik 2021. július 1-je előtt még jogosultak erre a támogatásra.

Azt is érdemes hangsúlyozni, hogy ennek a döntésnek megvan a pénzügyi fedezete, 2021-ben várhatóan 19,2 milliárd forintba kerül a finanszírozása, és ez a felelős és óvatos költségvetési tervezésnek és gazdálkodásnak köszönhetően még a világjárvány pusztító gazdasági hatásainak dacára is rendelkezésre fog állni.

A juttatás célja, hogy teljes egészében pótolja a szülés miatt a munkából kieső édesanya jövedelmét. Ez ugyanis a gyermekvállalás egyik legnagyobb ellenérve. Aki gyermeket szül, annak érdemi állami segítség nélkül jókora életszínvonal-romlást kell elszenvednie, holott éppen ez az időszak az, amikor bőven van mire koncentrálni és költeni. Az államtitkár úr is említette és fideszes képviselőtársaim is, hogy a csed összegéből csak a 15 százalékos szja-t vonják le, tehát egyéb levonások nem terhelik ezt a támogatást.

Tisztelt Országgyűlés! Ahogyan a törvénymódosítási javaslat általános indoklásában is olvasható, a család Magyarország legfontosabb erőforrása. Minden magyar gyermek érték, akinek a megszületése hozzájárul a nemzet megmaradásához.

(23.30)

Bízom benne, hogy ebben az egyben mindannyian egyetértünk. A KDNP részéről támogatjuk ezt a törvényjavaslatot. Arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy önök is támogassák. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Gurmai Zita képviselő asszony, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Láttak már önök olyan autót, amely veszettül dudál, de közben egy centit sem halad? Nos, a csecsemőgondozási díj emelésére vonatkozó javaslatuk pont ilyen. Orbán Viktor miniszterelnök még 2020. február 16-án jelentette be, pontosan kilenc hónappal ezelőtt. Vagyis az a gyermek, aki akkor megfogant, azóta már meg is született. S ez idő alatt a Fidesz ezzel a javaslattal csak és kizárólag dicsekedett. Vagyis nyomták a dudát ezzel, de az autó, vagyis a törvényjavaslat egy tapodtat sem haladt.

Aztán a jövő évi költségvetés benyújtásakor kiderült, hogy a csecsemőgondozási díj, vagyis a csed emelése csak 2021 júliusától jár majd. Ha valóban fontos a Fidesznek ez az emelés, miért kell erre a három gépelt sorból álló javaslatra másfél évet várniuk a szülőknek? Felettébb érdekes, hogy amikor a lopott közpénzt kell az Alaptörvény módosításával eldugniuk, vagy a választási törvénybe nyúlnak bele, valahogy fürgébbek azok a gombnyomogató fideszes ujjacskák. Nem tudok szabadulni a gondolattól, hogy ez a késlekedés csak azért van, hogy jövő júliusig önök úgy verhessék ezzel a javaslattal a mellüket, hogy közben egy fillért sem kell kifizetniük. Azt tanácsolom, hogy azt az energiát, amit eddig a dudára költöttek, próbálják meg inkább a haladásra, a javaslat mielőbbi bevezetésére koncentrálni.

De nemcsak ez a baj ezzel a törvényjavaslattal. Az is probléma, hogy az alanyi jogú juttatásokat, a gyest és a gyetet egyetlen forinttal sem emelik, ezzel pedig tovább növelik a családok közötti egyenlőtlenségeket. Azok a szülők ugyanis, akiknek a gyermek születése előtt két évvel nincs 365 nap előzetes biztosítási idejük, nem szereznek jogosultságot a csedre, ők csak gyest kaphatnak, aminek az összege 28 500 forint, vagyis a nyugdíjjáruelék levonása után 25 650. 2018-ban a csed havi bruttó átlagos összege 178 903 forint volt, amikor még a jövedelem 70 százalékából számolták azt. A csednek nincs maximum összege, járulékot sem vonnak belőle, csak szja-t.

A csed mostani emelésével a két ellátás összege közötti különbség tovább fog nőni. Ez pedig felvet egy nagyon súlyos kérdést, azt, hogy az állam vajon miért tesz különbséget gyermek és gyermek között. De úgy is feltehetném a kérdést: aki valamilyen okból nem dolgozik, annak a gyereke ne egyen? Az indoklás még ki is emeli, hogy „a csed mértékének emelésével a kormány a gyermekvállalás előtt dolgozó édesanyákat, illetve egyéb csedjogosultakat támogatná abban, hogy a szülési szabadság alatt a jövedelmük ne csökkenjen, a korábbi nettó keresetüknél magasabb összegű ellátást kapjanak kézhez”. Tehát aki nem dolgozott, az a Fidesz-kormány szerint nem érdemel többet akkor

sem, ha gyermeket szül. Vagyis a Fidesz szerint az a gyermek, akinek a születése előtt a szülei nem dolgoztak bejelentetten legalább egy évet, annak a születése az állam számára már nem is annyira fontos?

Az MSZP támogatja a gyermekeket nevelők támogatásának növelését, de azt elfogadhatatlannak tartjuk, hogy a kormány tovább növeli az egyenlőtlenséget a gyermekes családok között. Igazságtalan és embertelen különbséget tenni a gyermekek támogatása között aszerint, hogy a szülőknek volt-e korábban bejelentett munkaviszonyuk. Önök a törvényjavaslatukban dolgozó anyákról beszélnek, miközben nem látni, hogy mitől lenne több elérhető munkahely a nők számára. Mondják meg, milyen módon akarják javítani a nők elhelyezkedési esélyeit? Vagy csak a bársonyszékből megfogalmazott elvárásaik vannak a nők felé? A nők elhelyezkedési esélyei ugyanis sokkal rosszabbak. Dolgozó édesanyákról beszélnek, mintha a nem dolgozó édesanya nem is lenne igazi anya. Mintha a gyermeket az alapján kellene megítélni, hogy dolgoztak-e korábban a szülei. Ez számunkra elfogadhatatlan, nekünk ugyanis minden gyermek számít. Minden gyermeknek esélyt kell adni, nemcsak azoknak, akiknek a szülei korábban dolgoztak.

Az MSZP már korábban is kezdeményezte, hogy duplázzuk meg az alanyi jogú családi ellátásokat, vagyis a családi pótlékot, a gyest, a gyetet és az anyasági támogatást. Ez a jelenlegi koronavírus-járvány okozta gazdasági válságban, amikor családok százezrei kerültek létbizonytalanságba, az elvárható minimum lenne a kormánytól. Az MSZP olyan esélyteremtő államot akar, amelyben minden gyermek előtt egyforma széles út vezet a jövőbe. Egyetlen gyerek lehetőségeit sem szűkítheti le sem a születési helye, sem pedig a család vagyoni helyzete. Mi azt mondjuk, hogy ne csak a gyermeknevelést, hanem az ahhoz kapcsolódó feltételeket is támogatni kell. Ilyen például az otthonteremtés, a lakhatás. A gyermekeket vállaló párok önálló lakhatását nem csupán a tehetősek számára elérhető CSOK-kal kell segíteni, hanem egyéb módokon is. Fejlesztetni kell a bérlakásrendszert a szociális bérlakások kialakításával. Újra be kell vezetni a normatív módon járó lakhatást segítő támogatásokat, mert ma is több százezer család küzd rezsihátrálékkal. Nemcsak a megszületendő gyermekek nevelését kell támogatni, hanem azokat is, akik már megszülettek. Nem tehet úgy a kormány, mintha a ma élő gyermekek megfelelő körülmények között élnének. Újra és újra el fogjuk mondani, hogy minden gyermek egyenlő. Minden gyermek ugyanolyan segítséget és támogatást érdemel, nem lehet köztük különbséget tenni.

Ezért mi, bár megszavazzuk a csecsemőgondozási díj emelését, azt is hozzátesszük, hogy ez messze nem elegendő. Ha a magyar állam valóban fontosnak tartja a családok és a gyermekek segítségét, akkor megfontolja a Magyar Szocialista Párt javaslatát. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most a Demokratikus Koalíció vezérszónoka, Vadai Ágnes képviselő asszony következik. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok fontos dolog elhangzott ebben a vitában. Engedjék meg, hogy először is üdvözlöm, hogy a kormány benyújtott egy ilyen javaslatot. Azt tudom mondani, a mai napon ez az egyetlen olyan javaslat, amely szolgálja a magyar polgárok érdekeit egy ilyen válságos időszakban. Nem szeretném elvitatni a többi törvény fontosságát, hiszen nyilvánvalóan lesznek még fontos törvények, de ez valóban szolgálja ennek az országnak az érdekét.

Nem szeretnék arról vitát nyitni, hogy mi a család, tisztelt képviselőtársaim, már csak azért sem, mert én azt gondolom, hogy a család, legalábbis az én értelmezésemben, nem kizárólag jogi kategória. Sőt! Az egy nagyon fontos érzelmi kategória. Én azt gondolom, hogy karácsonykor ebben az országban reményeink szerint nagyon sok család ülhet majd együtt, mert végre megteszik azokat az intézkedéseket, amire szükség van, például a tömeges és ingyenes tesztelést, és akkor lehet, hogy nem olyanok fognak ülni a karácsonyi asztalnál, akik az önök meglehetősen szűk, és azt kell mondanom, szűk látókörű családfogalmába beleillenek. Szerintem ez egy érzelmi kategória, és ennek az országnak az tenne jót, ha nem szűkítené azok körét, akik családként gondolnak saját magukra, hanem inkább bővítené és megteremtené ezt a lehetőséget.

Én szintén egyetértek mindazokkal a képviselőkkel - ha jól hallottam, Dunai Mónika képviselőtársam beszélt arról, de más képviselők is megemlézték -, akik azt mondják, hogy a gyermek az első, a gyermek a legfontosabb. Én ezt nem vitatom el, sőt kifejezetten egyetértek vele. Azt viszont nem szeretem, ha ebben a Házban sokszor név szerint tudjuk, hogy kik azok a gyerekek, akik fontosak. Ezt szeretném hangsúlyozni. Szerintem minden gyerek fontos, teljesen mindegy, hogy az illetőt Ráhelnek, Istvánnak vagy Ádámnak hívják. Nekem mindegy. Minden gyerek fontos. Nem szeretnék egy olyan országban élni, ahol konkrét gyerekek legyenek fontosak akkor, amikor törvényt alkot ez a Ház.

Én nagyon jónak tartom azt, amikor államtitkár úr arról beszél, hogy mindent meg kell tenni a gyerekek érdekében, s amikor az ön minisztere arról beszél, hogy a gyerek a legfontosabb, minél több olyan lehetőséget kell teremteni, hogy a gyerekek számára jó legyen ebben az országban élni. Akkor tisztelettel szeretném kérni, legyenek szívesek intézkedjenek, hogy a mosonmagyaróvári kórház gyermekosztálya tudjon gyerekeket fogadni, mert két nappal ezelőtt azt mondták, hogy nem tudnak gyerekeket fogadni.

Szerintem intézkedni kellene a tekintetben is, hogy valamennyi gyerek, akinek a szülei szeretnék, hogy megkaphassa az influenza elleni védőoltást, az

megkaphassa, merthogy ma nem jut el minden gyerekekhez. S nagyon szépen kérem önöket, ne mondják azt, hogy eljut, mert nem jut el.

(23.40)

Konkrét bizonyíték van arra, hogy hiába kéri a szülők, nem kapják meg ezt az influenza elleni oltást. Nagy örömünkre szolgál, hogy miniszterelnök úr megkapta, de vannak olyan gyerekek ebben az országban, akiknek nem jut. Szerintem ez is hozzátartozik ahhoz, hogy a gyerek az első.

Én azt is gondolom, hogy ez a javaslat, amely - ahogy itt több képviselőtársam elmondta - a csecsemőgondozási díj összegét emeli, egy jó javaslat. Államtitkár úr, hogyha elfogadja a segítő szándékunkat ebben, én a következőt szeretném javasolni. Szerintem ez a törvény így majdnem tökéletes. A dátumokat kellene kijavítani. Azt javaslom, mivel ez nem volt sürgős, tehát ezt nem kellett sem kivételes, sem sürgős eljárásban benyújtani, mármint az önök részéről ez az igény nem merült föl, de mi lenne, hogyha ez a hatálybalépés 2021. január 1-jétől lenne, és mivel a kormány megkapta az Országgyűléstől a felhatalmazást a rendkívüli jogrendre, mielőtt a törvény hatályba léphetne, egy ilyen rendeletet, pont egy ugyanilyen szövegű rendeletet, tehát, magyarul, nem kell dolgozni, nem úgy, mint a múltkorai rendeleten, amit nem sikerült igen gyorsan kiadni, de ezzel a rendelettel már nem kellene dolgozni, és azt mondaná a kormány, és ebben természetesen támogatni tudnánk, hogy december 1-jétől lenne ez.

Szerintem ez nagyon pozitív, nagyon előremutató ebben a válságos, járványidőszakban, amikor látható módon, és ezt nyilván önök sem tagadhatják el, hiszen az adatokból látják, nemcsak egészségügyi és járványügyi válság van Magyarországon, hanem alakult egy gazdasági válság és az ehhez kapcsolódó szociális válság is, amely, csak szeretném jelezni, hogy nem pusztán a legszegényebbeket érinti. Képviselőtársam elmondta, hogy ez nyilván azoknak pozitív előrelépés, akik rendelkeztek előtte munkaviszonnyal, de ma Magyarországon sajnos dolgozói szegénység van. Tehát ma azzal szembesülnek olyanok, akik dolgoznak, hogy a fizetésük nem elég a megélhetésre. Tehát én nagyon fontosnak tartanám azt, hogy december 1-jével egy rendeleti formával ezt az intézkedést be lehessen vezetni.

De emellett, és ezt szeretném államtitkár úrnak szintén javasolni, szerintem más eszközöket is be lehetne vetni annak érdekében, hogy ez az Országgyűlés és a kormány az ellenzék támogatásával, mert ehhez, higgye el, megkapná a támogatást, olyan intézkedéseket hozzon, olyan, ha kell, törvényeket módosítsunk, vagy ha kell, a kormány rendeleti úton oldja ezt meg, amely valóban a gyerekek számára adna többlet-lehetőséget, a családok számára adna többlet-lehetőséget. Ilyennek nevezném én a családi pótlék megduplázását.

Én tudom, hogy sokkal egyszerűbb visszautogatni arra, hogy mi volt az elmúlt egy évtizedben, sőt, hogy mi volt egy évtizeddel ezelőtt. De, államtitkár úr, ma már mindenkit az érdekel, hogy mi van ma, és mi lesz holnap, mert ami volt, az elmúlt, ami meg ma van, már az is bizonytalan, nem csak az, ami holnap meg holnapután lesz. Ebben az országban, képviselőtársaim, nem túlzok, ha azt mondom, hogy szerintem százazrek fekszenek le rettegetve és kelnek föl rettegetve, hogy mi lesz a sorsuk, hogy megmarad-e az állásuk. Egyik napról a másik napra kerülnek az emberek az utcára, lehet, olyanok is, akik éppen azt tervezték, hogy gyereket vállalnak, vagy már ott tartanak, hogy megfogant az a gyermek. Szerintem ezzel kell foglalkozni, szerintem ez a lényeges dolog. Ezért érdemes itt ülni, és megszegni azt a kérést vagy ellentmondani annak a kérésnek, amit a házelnök vagy a levezető elnök mondott, ezért hajnalig itt ülnék, hogyha azon vitatkoznánk közösen, hogy mennyi legyen a családi pótlék.

Képviselőtársaim! Több mint egy évtizede emelkedett a családi pótlék. Én biztos vagyok benne, hogy megtalálnánk közösen a forrást is erre a támogatási formára. Mondok máris egyet: szerintem fűjjük le a vadászati kiállítás, fűjjük le a vadászati kiállítás. Eddig elköltöttek, hát már nem is merem kimondani, hogy mennyit. Szerintem abból a pénzből, higgyék el, rengeteg családnak lehetne segíteni.

Van még sok jó, remek ötletem. Szerintem atlétikai stadionra sincs szükség 200 milliárdért, most nem az a helyzet van. Fontosnak tartom a sportot, szerintem kell; ha azt mondja az ország, ha azt mondja Budapest, hogy kell atlétikai stadion most ebben a helyzetben, akkor csináljuk meg. De ha önök azt mondják, hogy a család a legfontosabb, a gyerekek a legfontosabbak, akkor szerintem keressük meg, préseljük ki magunkból azokat a forrásokat, és szerintem van a költségvetésben forrás, amivel ezt tudjuk teljesíteni. És akkor, államtitkár úr, lehet, hogy nemcsak július 1-jével, hanem az idén december 1-jével lehet megemelni a csed összegét.

Szerintem nagyon fontos lenne, hogy ezeken kívül a közszolgáltatások is olyan színvonalúak legyenek, amelyek arra ösztönzik a magyar állampolgárokat, a magyarokat, hogy gyereket vállaljanak, és itthon vállalják a gyerekeket, hogy olyan legyen az iskola, hogy itt akarják iskolába járatni a gyerekeiket, hogy olyan legyen az egészségügy, hogy itt akarjanak élni ebben az országban, mert születnek ám magyar gyerekek, csak nagyon sokan nem itthon. És a legnagyobb baj, hogy ezek a magyar gyerekek, ellentétben a szüleikkel, már lehet, hogy nem fognak beszélni magyarul, és nem fogják azt megérteni, amit önök itt beszélnek a családról meg a házasságról meg erről a sok fontos dologról. Én meg azt szeretném, hogy sok magyar gyerek legyen, aki megérti azt, amit önök mondanak, megérti azt, amit mi mondunk, és vitatkoznak egymással, mert ők a jövő generáció. És nem azért fontosak ők, mert hogy ki fogja fizetni a nyugdíjat,

mert az lényegtelen. Azért fontosak, mert hogyha mi fenn akarjuk tartani ezt a nemzetet, ha mi azt szeretnénk, hogy a mi kulturális értékünk, a történelmünk, a gondolataink, és képviselőtársaim, az elmúlt tízévi vitánk vagy akár csak az elmúlt 24 órás vitáink megmaradjanak az örökkévalóságnak, akkor az kell, hogy a magyar állampolgárok minél több gyereket vállaljanak. Ehhez nem elég az, hogy jövő július 1-jétől majd emelkedik a csed. Ehhez nem elég az, hogy a lakásépítés áfája, nem tudom én, mennyi lesz. Ezek nem elegek. Ehhez az kell, hogy azt érezze az a fiatal pár, szerintem mindegy, hogy házasságban vagy sem, de ez lehet egy hitvita, attól még úgyis meglesz az a gyerek, papír nélkül, szeretném mondani. Persze be lehet az embereket terelni a házasságba, bele lehet őket kényszeríteni azzal, hogy csak akkor kap támogatást, de lehet, hogy a végén ezzel csak kiterelik őket az országból, mert azt mondják ezek az emberek, hogy nem akarnak itt élni, ahol ilyen feltételek vannak.

Nem az lenne a lényeg, hogy minél több nagy, boldog család jöjjön létre Magyarországon? Ennek nem az a feltétele, hogy olyan segítségeket nyújtsunk nekik, amelyek valódi segítségek, különösen egy ilyen járványidőszakban? Ahhoz családipótlék-emelés kell, ahhoz ingyenes és jó minőségű szolgáltatások kellene.

Államtitkár úr, a Demokratikus Koalíció ezt a törvényjavaslatot meg fogja szavazni, mert mi minden olyan eszközt támogatunk, amely ad az embereknek. Csak azt szeretném megkérdezni, és majd nyilván a viszonylásában ezt el fogja nekünk mondani, hogy miért nem lehet ezt december 1-jei rendelettel és január 1-jén a törvénnyel, hogy emellé miért nem lehet odaírni még, hogy akkor a családi pótlék is megemelésre kerül, hogy emellé miért nem lehet odaírni még azt, hogy akkor mostantól kezdve tényleg minőségi oktatást próbálnak nyújtani a magyar diákoknak. És erről vitatkozhatunk, és nagyon szeretném, ha végre értelmes és normális, jó vita legyen arról, hogy milyennek kell lenni a minőségi oktatásnak, hogy milyen legyen az óvoda, szerintem ez egy fontos kérdés, hogy milyen legyen az általános iskola, milyen legyen a szakképzés, az egyetem, hogy olyan, amilyent önök gondolnak, vagy egy teljesen másfajta.

Ez nem csupán az önök ügye. Szeretném mondani, hogy a mi szavazóink gyerekeinek is ezekbe az iskolákba kell járni, és sokszor nem érzik magukat ott jól. Nem lehet figyelmen kívül hagyni a mi világunk, a mi választóink igényeit sem. Ők is jó minőségű oktatást szeretnének. Megjegyzem, szerintem az önök szavazói is jó minőségű oktatást szeretnének. Nem lehet fideszes iskolát csinálni, és nem lehet DK-s iskolát sem csinálni. Nemzeti iskolát kell csinálni, olyan tekintetben nemzetit, amely megtestesít mindannyiunkat, mert ez is feltétele annak, hogy az emberek vállaljanak gyereket.

És ahogy képviselőtársam elmondta, igen, kell tenni valamit annak érdekében, hogy a nők számára a

munkaerőpiacra a ki- és bejutás könnyebb és rugalmasabb legyen. Kell, sokkal többet kell tenni a nők és a gyerekek védelme érdekében. Ebben lépkedett előre nyilván ebben a ciklusban az Országgyűlés, de ez még mindig nem elég. Kell tenni valamit azért, hogy az egészségügyi szolgáltatások ezeknek az embereknek, azoknak a családoknak, akik egy, két, akárhány gyereket vállalnak, elérhető legyen. Ez nagyon fontos, képviselőtársaim, szerintem teljesen mindegy, hogy valaki olyan családban él, ahol egy gyerek van vagy kettő vagy három, mindegyik család. Szerintem teljesen mindegy, hogy házasságban vagy nem úgy élnek, mindegyik család. Ezek érzelmi kötelékek.

(23.50)

Kérem, nekünk az a dolgunk itt, ebben az Országgyűlésben, hogy mindenféle élethelyzetre találjunk megoldást. Most egyfelé jövő év július 1-jétől találnak megoldást, de én borzasztóan örülnék, ha ebben a járványhelyzetben, ha még csak átmenetileg is, bár én szeretném, hogy forever, ha lehetséges, de emeljék és duplazzák meg a családi pótlékot, hogy ériék el azt, hogy minden gyerek számára, akinek a szülei kérik, elérhető legyen az influenza elleni oltás, hogy emeljék meg a minőségét az oktatásnak, az egészségügynek. Ennek egyébként hosszú távon borzasztó pozitív következménye lesz Magyarországra nézve.

Vitatkozhatunk arról, hogy hány gyerek született most, meg hány gyerek 2010-ben; ezt a statisztikai versenyt most még egyelőre nem tudják megnyerni, őszintén szólva. De ne erről vitatkozunk, államtitkár úr, hanem keressük meg azt a módot, hogy mivel tudjuk elérni azt, hogy például ez a társadalmi közeg, amely a csedet kapja, ez a csoport, hogyan kaphatja meg ezt a juttatást akár december 1-jétől, törvényileg január 1-jétől, és mit kell nekünk itt közösen tennünk - ha kell, éjszaka, hajnalban, hétvégén, karácsonykor, nekem mindegy - ahhoz, hogy az összes többi család úgy mehessen el karácsonyozni, ha elvégzik önök a munkájukat, hogy jobb legyen egy picit, hogy megkapja azt a családi pótlékot, és ez alkalommal duplán, hogy karácsonykor, amikor általában egyébként, mondjuk, a gyerekek betegek szoktak lenni, mert ez szokott előfordulni, akkor valóban minőségi egészségügyet kapjon, és hogy amikor visszamegy az iskolába, akkor ott minőségi oktatást kapjon. És ez nem a tanárokon múlik, ezt szeretném mondani; ez múlik az eszközön, múlik a hozzáálláson, múlik a nyitottságon.

Azt szeretném önöktől kérni, nyissák ki a szívüket, és hallgassanak a józan észre, mert ez most ennek az ideje. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kíván-e még valaki hozzászólni? *(Nincs jelzés.)*

Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Államtitkár úr, megkérdezem, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megpróbálok nagyon röviden válaszolni csak néhány felmerült kérdésre, és leginkább igyekszem a törvényjavaslattal kapcsolatos ügyekre reagálni, bár nem tudom megkerülni, hogy néhány dolgot ne említsek meg.

Gurmai Zita képviselő asszonyt nem mindenben értettem. Kiváló volt az előadása, és támogatásnak is veszem azokat a szavakat, amiket elmondott, de hétvégén még, ha jól hallottam, akkor azt kérték vagy követelték az ellenzéki frakciók, hogy vonjuk vissza azokat a törvényjavaslatokat, amelyek nem a válsághelyzettel kapcsolatosak, most pedig azt róttá fel nekünk képviselő asszony, hogy ezt miért nem terjesztettük be előbb. A lényeg az, hogy a Ház asztalán van egy olyan törvényjavaslat, amely újra megpróbál segíteni a családoknak.

Azt is mondta Gurmai képviselő asszony, hogy ne csak ezzel foglalkozunk, hanem például foglalkozunk az otthonteremtéssel. A múltkor egyébként, talán két hete egy hasonló vitában éppen az otthonteremtésről esett szó az Országgyűlésben, akkor elkezdtük megvitatni Magyarország eddigi legnagyobb otthonteremtési programjának két pontját: 5 százalékos áfát vezetünk be, aki CSOK-kal vásárolt használt vagy új lakást, az nulla százalék áfát fog fizetni. Lakásfelújítási programot vezetünk be, a kormány maximum hárommillió forintig átvállalja a lakásfelújítás költségeit, illetékmentességet vezetünk be, illetve támogatjuk a többgenerációs otthonteremtést, tehát azt is tudjuk mondani, hogy a családtámogatás mellett az otthonteremtést is támogatjuk.

Volt olyan ellenzéki képviselő, aki azt mondta, hogy hozzunk még olyan javaslatot, amely megpróbál segíteni a családoknak, ezt fogjuk tenni az elkövetkezendő időszakban is, megpróbálunk minden eszközt kihasználni arra, hogy olyan javaslatokat hozzunk, amelyek a gyermekvállalást, illetve a gyermeknevelést mindenképpen támogatják. Erről szól az elmúlt tíz év, Dunai képviselő asszony is elmondta, Földi László képviselő úr is elmondta, én is szoltam erről, nem akarom most még egyszer elmondani. Azt szerettük volna elérni 2010-ben, hogy minden olyan eszközt, amely rendelkezésünkre áll, a fiatalok továbbtanulásának segítésére, a családalapításra, a gyermekvállalásra, a gyermeknevelésre és az otthonteremtésre tudjuk fordítani, és ezt fogjuk tenni az elkövetkezendő időszakban is.

Azt kell mondjam, hogy ugyan elhangzott, hogy csak nagyon szűkkörűen tudjuk támogatni vagy támogatjuk a családokat, azért csak egy példát engedjenek meg: 2015 júniusában vezettük be a családi

otthonteremtési kedvezményt, a CSOK-ot. A 2015. júliusi bevezetése óta 2020 szeptemberéig, tehát az elmúlt öt esztendőben 154 ezer család vette igénybe a családi otthonteremtési kedvezményt, összesen 488 milliárd forint összegben, 44 ezer család újlakás-vásárlásra, 101 ezer család használtlakás-vásárlásra, illetve 10 ezer család a meglévő otthonának a korszerűsítésére és bővítésére. Mindent megpróbálunk megtenni azért, hogy minél többen igénybe tudják venni.

Még egy példát mondok: a családi adókedvezményt, a 2010 után újra bevezetett családi adókedvezményt a családi pótlékban részesülők 95 százaléka igénybe tudja venni.

Szerettem volna elkerülni, de egy mondattal mégiscsak reagálnék Vadai képviselő asszony egy gondolatára, amely úgy szólt, hogy ami volt, az elmúlt, és felejtünk is el.

Meg is tudom érteni egyébként, hogy a jelenlegi ellenzéki képviselők szeretnék elfelejteni azt, ami 2010 előtt volt, és talán nem én vagyok az, aki ezeket a példákat felhozza, hanem képviselő asszony hozta fel az oktatást, az iskolákat és az egészségügyet. Az egészségügy területén 700 milliárd forintnyi kórházfejlesztés történt az elmúlt időszakban *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)*, műszerfejlesztések is történtek, és azokon a vidéki településeken, ahol nincs orvos, ott szolgálatilakás-felújításra, illetve -kialakításra is sort szeretnénk keríteni a „Magyar falu” program keretében, éppen azért, hogy a legkisebb településen is megfelelő körülmények között tudják igénybe venni ezeket a szolgáltatásokat.

Azt tudjuk tehát mondani, hogy mi nem vizitdíjat és kórházi napidíjat vezetünk be *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)*, hanem megpróbáljuk az egészségügyet fejleszteni, emellett pedig, az iskolákra visszatérve, ha már ennél a hasonlatnál vagyunk, akkor nem iskolákat zárunk be, hanem megpróbáljuk fejleszteni egyébként az oktatást a „Magyar falu” programban, és egyébként is az oktatási kiadások jövőre meghaladják a 2240 milliárd forintot, ami közel 796 milliárd forintos növekedést jelent 2010-hez képest. *(Dr. Vadai Ágnes: Ne tessék hazudni, államtitkár úr! Ne tessék hazudni!)* Úgyhogy még egyszer mondom, meg tudom érteni, ha ellenzéki képviselők a 2010 előtti időszakot szeretnék elfelejteni.

Summa summarum, tisztelt elnök úr, mindenkinek köszönöm a támogató hozzáállását, ha jól értettem, akkor minden frakció támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot, amelyben - még egyszer mondom - azt szeretnénk elérni, hogy a gyermekeket nevelő, a gyermekeket vállaló családokat segítsük, és az elkövetkezendő időszakban is meg fogunk tenni mindent, hogy ezen az úton tovább járjunk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak a precizitás miatt, államtitkár úr: Földi László képviselő úr a jegyzői

székben itt ül, csak nyilván nem tetszett észrevenni, hogy a képviselői helyéről följött a pulpitusra.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **víz-gazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13659. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Nagy István miniszter úrnak, az Agrárminisztérium miniszterének, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és köszönöm a lehetőséget, hogy néhány mondatban bemutatathatom azt a törvényjavaslatot, amellyel az öntözéses gazdálkodás újabb lépését, újabb állomását tudjuk szolgálni.

Az agrárpolitika egyik alapvető célja az öntözéses gazdálkodás minél szélesebb körben történő alkalmazásának elterjesztése annak érdekében, hogy a magyar gazdálkodók rugalmasan tudjanak alkalmazkodni az elégtelen csapadékmennyiség okozta kihívásokhoz, és javítani tudják mezőgazdasági termelésük hatékonyságát.

Ma körülbelül 200 ezer hektárnyi terület rendelkezik öntözésre vonatkozó vízjogi engedéllyel, és felmérések alapján 400-500 ezer hektár közé tehető az az igény, ahol öntözni szeretnének.

(0.00)

Ezt az igényt a tervezhető vízgazdálkodás érdekében a rendelkezésre álló vízkészletek mennyiségének és minőségének figyelembevételével kell kielégíteni. A célok elérése érdekében 2019-ben megszületett az öntözésfejlesztésről szóló törvény, 2020-ban a hozzá kapcsolódó végrehajtási rendelet. Ezzel első lépésként a felszíni vízből történő öntözés elősegítésének jogszabályi alapjait teremtettük meg, és az ágazat továbbra is azt szorgalmazza, hogy ahol erre lehetőség van, a felszíni vizekből öntözzenek a termelők. Van azonban terület, ahol felszíni vízkészlet nem, vagy csak nagyon nagy költség árán elérhető és használható fel, ezeken a területeken csak felszín alatti vízből lehet öntözni.

Ahhoz, hogy az öntözésfejlesztés kérdései komplexen és hatékonyan kezelhetők legyenek, egységben kell látni a hozzá kapcsolódó feladatokat. A 2019. évben a Nemzeti Földügyi Központ keretei között létrejött az öntözési igazgatási szerv, amely a feladatok el látásának intézményi hátterét tudja biztosítani. Magyarországon a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara 2019. évi becslése alapján a mezőgazdasági célú kutak száma tízezer és százezer között mozog és ezek jelentős részét engedély nélkül létesítették és üzemeltetik jelenleg is, illetve engedély nélkül szüntették meg.

Ezek a kutak a felszín alatti vízkészletek védelmének szempontjából kockázatot jelenthetnek. A továbbiakban tehát szembe kell néznünk azzal, hogy a mezőgazdasági öntözési célú kutak szabályossá tétele az eddig hozott intézkedések ellenére is hosszú idő óta megoldatlan probléma, és a rendezése mára már sürgetővé vált, mondhatnám azt is, hogy elengedhetlenné vált.

A tapasztalatok alapján az engedély nélkül létesülő és üzemelő kutak nagy száma a vízjogi engedélyezési eljárás bonyolultságára, az ahhoz szükséges műszaki és jogi dokumentumok, valamint az igazgatási és szolgáltatási díjak magas költségére vezethető vissza, melyek miatt a termelők jelentős része nem folytatja le és nem folytatta le az engedélyezési eljárást. Az engedélyezés hiányából adódóan nem ismert pontosan a kutak száma, nem ismert a műszaki állapotuk, a belőlük kitermelt víz mennyisége és minősége sem. Összefoglalva: nem állnak rendelkezésre a vízkészlet-gazdálkodás tervezéséhez szükséges információk.

Az agrárágazat hatékonyságának fokozása érdekében indokolt, hogy a klímaváltozás egyre erősödő negatív hatásai miatt, ismétlődő szárazságok és aszály miatt az agrártermelésben növekvő jelentőségű öntözési tevékenységgel kapcsolatos hatósági feladat- és hatásköröket az állam részéről egy szervezet, az öntözéses gazdálkodásról szóló 2019. évi CXIII. törvénnyel létrehozott öntözési igazgatási szerv láthassa el. Az Agrárminisztérium által készített törvény módosítás alapján a tárca kútamnesztiát hirdet a korábban engedély nélkül létesített, az első vízzáró réteget el nem érő mezőgazdasági öntözési célú kutakra.

A törvény módosítás alapvető eleme, hogy lényeges egyszerűsítést hajt végre a mezőgazdasági öntözési célú kutak nyilvántartásba vétele és a vízjogi engedélyezése tekintetében azzal, hogy egyszerűsített adatlapon történő bejelentésköteles, ha a vízkivétel kizárólag talajvízből történik, a kút talpmélysége az ötven métert nem haladja meg és az első vízzáró réteget nem éri el. Ezen egyszerűsítések megfelelnek az Alkotmánybíróság e tárgykörben megfogalmazott elvárásainak is. Mélyebb, mezőgazdasági öntözési célú kutak esetében írja elő az eddigi gyakorlat szerinti engedélyezést.

A feltételrendszer meghatározásának az az alapja, hogy ezeknek a kutaknak a felszín alatti vízkészletre gyakorolt hatása kisebb jelentőségű, hiszen az első vízzáró réteget nem éri el, nem érintenek vízbázisvédő területet, talaj- vagy talajvízszennyezéssel érintett területet, valamint csak saját célú öntözésre használhatók. Ezek a feltételek a kutaknak azt a körét határozzák meg, amelyek a felszín alatti vízkészleteket minőségi és mennyiségi tekintetben is kevésbé veszik igénybe. Nagy számukat tekintve ugyanakkor mindenképpen szükséges, hogy ezekről a kutakról minél szélesebb körű ismeretek álljanak a hatóságok és a döntéshozók rendelkezésére. Erre szolgál a kötelezően előírt egyszerűsített bejelentés. Az érdemi egyszerűsítés költséget, időt, adminisztrációs terhet

csökkent, és a bonyolult engedélyezési eljárást egyszerűsíti a gazdálkodók számára. A bejelentés díjmentes, költségekkel nem jár, mert egy egyszerű, szakértő segítséget nem igénylő adatlapon megtehető a gazdálkodó részéről. Az adatlapon szerepelnek a kutak alap- és műszaki adatai. A bejelentéssel egy időben a vízhasználónak biztosítania kell azt is, hogy a kivett vízmennyiség mérhető legyen. Az adatlapokat az öntözési igazgatási szerv dolgozza fel, nyilvántartásba véve a kutakat. Ezáltal kialakulhat egy olyan adatbázis, egy olyan kataszter, amelyből a hatóság, illetve a vízhasználók is tájékozódhatnak a rendelkezésre álló és a felhasznált vízkészletekről.

Ez az adatbázis a kutakon kívül tartalmazni fogja az öntözéshez kapcsolódó vízi létesítmények műszaki adatait, ezzel átfogó kép nyerhető egy adott területen az öntözési lehetőségekről. Mindez úgy valósul meg, hogy a termelőkre nem ró adminisztratív, illetve anyagi pluszterhetet. A bejelentéssel és nyilvántartásba vétellel tehát a mezőgazdasági öntözési célú kutak szándékaink szerint idővel teljeskörűen számbavehetőek. A számbavétellel párhuzamosan a hatóság célirányosan tervezheti a bejelentett kutak ellenőrzését, szakmai segítséget nyújthat a kutat üzemeltetőnek, és a méréssel folyamatosan rendelkezésre állnak a vízhasználati adatok. A kutak kivitelezésénél fontos tényező, hogy csak szakértő kútúró végezheti. Függetlenül tehát az engedélyezéstől, a bejelentéssel, ellenőrzéssel, illetve a kutak megfelelő kivitelezésével a felszín alatti vízkészletek mennyiségére és minőségére vonatkozó főbb védelmi szempontok továbbra is érvényesülnek.

Új elemként kerül bevezetésre, hogy az újonnan létesült kutak esetében vízjogi engedély nélkül létesíthető, üzemeltethető és szüntethető meg az olyan mezőgazdasági célú öntözőkút, amelynél a vízkivétel kizárólag talajvízből történik, a kút talpmélysége az ötven métert nem haladja meg, illetve az első vízzáró réteget nem éri el. Továbbra is vízjogi engedélyhez kötött az olyan kutak létesítése és üzemeltetése, amelyek az első vízzáró réteget elérik, olyan területen vannak, amelyek vízbázis védőidomát vagy védőterületét érintik, valamint karszt- vagy rétegvízrészletet vesznek igénybe, továbbá talaj- vagy talajvízszennyezéssel érintett területeken helyezkednek el, illetve ha az öntözőkút több mezőgazdasági termelő művelésében álló területet is ellát. Ezekben az esetekben feltétlenül szükséges a hatósági közreműködés már a létesítést megelőzően, hogy kizárható legyen a környezeti károsítás lehetősége.

A törvénymódosítás tehát lehetőséget ad arra, hogy új eljárásrendet vezessünk be kimondottan a mezőgazdasági öntözési célú kutakra vonatkozóan annak érdekében, hogy az öntözéses gazdálkodás fejlesztésében továbbléphessünk. Kijelenthetjük, hogy az öntözéses gazdálkodást az állam közérdekű tevékenységnek tekintti, hiszen nem pusztán egyéni haszon keletkezik ennek révén, hanem környezetünk jó

állapotát is javítani tudjuk a kiegyensúlyozott, tudatos és magasabb fokú vízgazdálkodási tevékenységgel.

Tisztelt Ház! A törvénymódosító javaslat és a hozzá kapcsolódó intézkedések elősegítik azt, hogy az öntözésfejlesztéshez kapcsolódó vízgazdálkodás komplexen legyen kezelhető, ezzel folytatva a tavaly megkezdett munkát. Arra törekszünk, hogy megoldódjon az évek óta súlyosbodó probléma, amit az engedély nélkül kialakított kutak jelentenek mind a mezőgazdaságnak, mind a környezetnek.

A magyar mezőgazdaság fenntartható fejlődése érdekében kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzászólásaikkal, szakmai javaslataikkal és majd szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Elnök úr, köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Czerván György képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

CZERVÁN GYÖRGY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Az öntözéses gazdálkodásról szóló törvénynek az egy évvel ezelőtti országgyűlési vitájában is elhangzott, hogy a jelenlegi számítások alapján a XXI. század végére a Kárpát-medencében az átlaghőmérséklet akár három és fél fokkal is emelkedhet. Idén is tapasztaltuk a csapadékos és csapadék nélküli időszakok szélsőséges változását. Alappal jelenthetjük ki tehát, hogy komoly gazdasági és társadalmi érdek fűződik az öntözés mint mezőgazdasági technológia alkalmazásának terjedéséhez.

(0.10)

Az agrárkormányzatnak jelen ciklusra vonatkozó egyik kiemelt célja az öntözéses gazdálkodás alkalmazásának minél szélesebb körben történő elterjesztése annak érdekében, hogy a magyar gazdálkodók rugalmasan tudjanak alkalmazkodni az elégtelen csapadékmennyiség okozta kihívásokhoz, és javítani tudják mezőgazdasági termelésük hatékonyságát.

Öntözéses gazdálkodás nélkül nem képzelhető el Magyarországon fenntartható kertészet, vetőmagtermesztés, hibrid- és csemegekukorica-, valamint szántóföldi zöldségtermesztés sem. Ugyanakkor nem csupán gazdasági kérdéssről van szó, hiszen élelmiszerönrendelkezésünk okán ez nemzetstratégiai kérdés is. Sokszor említett távlati célunk, hogy az öntözhető területek mértékét a gazdálkodói igényjelzések szerinti 400-500 ezer hektárra növeljük. A 2020. január 1-jével hatályba lépett öntözéses gazdálkodásról szóló törvény jelentős előrelépést hozott a bürokratikus akadályok lebontása terén, valamint nagy segítséget nyújt a felszíni vízből öntözni kívánó gazdálkodók

számára. Ugyanakkor a földrajzi és vízrajzi adottságokból eredően vagy a beruházási költségek mérlegelése során számos gazdálkodó találja magát szemben azzal a helyzettel, hogy számára csak a felszín alatti vízből való öntözés jelent reális alternatívát.

Jelen törvényjavaslat megteszi a következő lépést azon az úton, amelyen tavaly elindultunk azzal, hogy egyszerűsíti a mezőgazdasági kutak létesítésének szabályait, valamint rendelkezik a már meglévő, de illegálisan létesített kutak további sorsáról. Újításként tekinthetünk a korábbi engedélyezési eljárást felváltó bejelentési rendszerre. Egy kút az alatta fekvő föld adottságai miatt érinthet az első vízzáró réteg feletti talajvizet vagy az alatti rétegvizet, illetve karsztos vízbázist. Mindennek a fenntartható vízgazdálkodás szempontjából is kiemelt jelentősége van.

Fontosnak tartom a törvényjavaslat azon megközelítését, hogy a könnyítések során határozott figyelmet fordít a környezeti állapot védelmére, amikor csak az első vízzáró réteget el nem érő és 50 méternél nem mélyebb talpmélységű kutak vonatkozásában szünteti meg az engedélyezési eljárást. További garanciát jelent, hogy a kút nem érinthet védett vízbázist vagy karsztvizet.

Összefoglalva tehát: a talajvízből való vízkivétel esetében alakítja egyszerű bejelentéssel intézhetővé a kút létesítését, amely esetben a víz utánpótlása a csapadékból folyamatosan biztosított a vízbázis sérelme nélkül. A már meglévő, de illegálisan létesített kutak vonatkozásában a törvényjavaslat ugyanazt a feltételrendszert és a bejelentési eljárást tartalmazza, valamint kútamnesztiát hirdetve eltekint a bírságolástól. Erre azért is nagy szükség van, mert a továbbhaladás érdekében feltétlenül szükség van arra, hogy ismerjük az öntözőkutak pontos számát, helyét és főbb tulajdonságait.

A kitermelt víz mennyiségének mérésére szolgáló digitális vízmérőórák alkalmazásával teljesebb képet kaphatunk mind a kitermelt vízmennyiségről, mind pedig az egyes kutak hozamairól. Ezen információk biztosíthatnak megalapozott háttérrel a további szabályozási döntések meghozatalához.

Kijelenthetjük, hogy az illegális kutak száma jelenleg szinte megbecsülhetetlen. Az információ hiánya pedig bénítóan hat az eljáró hatóságra, és korlátozza a szabályosan öntözni kívánó gazdák lehetőségeit is. Véleményem szerint nagy hasznunkra lesz a későbbiekben egy minél szélesebb körű kútkataszter, akár a víztestek állapotának vizsgálata, a vízkészletek lekötése vagy uniós forrásból finanszírozott fejlesztések előkészítése során. Várhatóan ösztönzőleg hat a bejelentések számára, hogy az eljárás díjmentes, és csak egy igen egyszerű adatlap kitöltése szükséges. Nem okoz költséget a folyamat azáltal, hogy mérnöki szakértő igénybevétele sem szükséges.

Üdvözlöm a törvényjavaslat által hatósági szervezetben bekövetkező változtatást. A Nemzeti Földügyi Központ öntözési ügynökségi hatáskörei közé jól il-

leszhetőek a mezőgazdasági kutakkal kapcsolatos feladatok. Az öntözésfejlesztési tervek elkészítése során is hasznosíthatóak lesznek a rendelkezésre álló információk.

Tisztelt Országgyűlés! Jelen törvényjavaslat elfogadásával egy további lépést tehetünk az öntözéses gazdálkodás és ezen keresztül a magyar mezőgazdaság fejlődése érdekében. Javaslom és kérem mindannyiukat támogató szavazatukra, a Fidesz-képviselőcsoport természetesen támogatni fogja az előterjesztést. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Tessék!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Akik még így éjjel negyed egy tájban is figyelnek minket és jelen vannak, azoknak, azt hiszem, hogy külön is érdemes egy köszönetet mondani.

Miniszter úr, én örülök annak, hogy végül is benyújtották ezt a jogszabályt. Ugye, két és fél, három éve van annak, hogy ráijesztettek a kúttulajdonosokra, és akkor egy elég zűrzavaros állapot és teljesen keszkeusza kommunikáció alakult ki a kormány, a NAK és minden érintett részéről. Akkor egy olyan ígéret hangozott el önökötől, hogy ez a fajta kútamnesztia egy egyszerűsített bejelentést fog jelenteni, ami ingyenes lesz, és nagyjából ezeket a paramétereket fogja alkalmazni, amit most itt a jogszabályban láthatunk, tehát ez mindenképpen üdvözlendő, és örülök neki. Azt, mondjuk, nem értem, hogy miért kellett erre eddig várni, hogy tisztább képet kaphassanak az érintettek.

Azért azzal kapcsolatban komoly félelmeim vannak, hogy ez a kútkataszter mennyire lesz teljes, mennyire lehet elhinni önöknek azt, hogy ez az összeírás a későbbiekben sem jelent semmilyen pluszterhet, mondjuk, majd az érintett kúttulajdonosoknak vagy -használóknak. Hát, azért ezzel kapcsolatban elég sok negatív vélemény, félelem jutott el hozzám, amit nehéz elosztani teljeskörűen és megbízhatóan, hiszen ellenkező tapasztalatok azért a szavahihetőség területén voltak az elmúlt időszakban. De feltételezzük a legjobbakat, hogy ebben az esetben nem kell tartani attól, hogy semmi későbbi, esetleges adóalapként nem áll ez a kataszter majd a kormány rendelkezésére.

És hogy nemcsak az európai uniós jogharmonizáció az, ami rákényszerít minket erre, azt nyilván jól mutatják azok az elrettentő számok, amiket hallhatunk, miszerint csak úgy körülbelül, az agrárkamara becslése szerint is ilyen 10 és 100 ezer közé tehető ezen paramétereknek megfelelő kutaknak a száma, ami egy brutális pontatlan becslés, és teljesen érthető, hogy nincs is ennél pontosabb. Tehát én is úgy gondolom, hogy szükség van arra, hogy az állam egy világosabb képet kapjon, már csak a vízbázis védelme

okán is, meg egyáltalán azért is, hogy a jövőben kiadott engedélyeket megfelelő szakmaisággal, megfelelően megalapozottan tudják a hatóságok megadni.

Tehát ezzel, úgy gondolom, hogy nincs semmi probléma, de hangsúlyozom, hogy ahhoz, hogy tényleg a lehető legteljesebb képet kapjuk, ahhoz komoly garanciákat és komoly ígéreteket, gesztusokat kell tenni az érintettek irányába, mert úgy látom, úgy érzékelem, hogy nagy a bizonytalanság ezzel kapcsolatban. És valóban, ha még tudjuk is a számot, körülbelül majd, hogy hány ilyen kút van, az még messze nem ad teljes képet arra vonatkozóan, hogy milyen vízmínőséget produkálnak ezek a kutak, milyen vízmennyiséget, milyen ezeknek az állapota, és egyáltalán milyen hatásai lehetnek a lokális vízbázisra. Érdekelne tehát, mert ezt a jogszabály nem tartalmazza, vagy nem világos, hogy ezt milyen állami apparátus fogja tudni naprakészen fenntartani. Értem én, hogy egy új hatóság lett erre újrászervezve, mondom így, de ezt a napi gyakorlatban azért roppant érdekesen, érdeklődve hallgatnám, hogy mégis ez hogy fog kinézni.

Ugyanúgy, ahogy ezen kutak víznyerési mértékét is mérni óhajtáná ez a digitális mérőeszköz; gondolom, majd a rendelet fogja ennek részleteit tartalmazni, de ha már lehet erről tudni valamit, hogy mégis hogy képzelje el egy kúthasználó, hogy hogy fog ez kinézni, hogyan fog ez hozzá eljutni, milyen teendők lesznek ezzel kapcsolatban. Vagy ez egy automatizmus lesz a bejelentést követően? Ha erről miniszter úr tudna valami megnyugtatót mondani már most, az sokat segítene.

Úgyhogy összességében ezeket mi is tudjuk támogatni, és hangsúlyoznám a környezetvédelem fontosságát, és ez, ahogy haladunk előre az időben, egyre fontosabbá válik.

(0.20)

Tehát ezen kritériumok figyelembevétele mellett fontosnak tartom, hogy az állampolgárokat is a lehető legkisebb mértékben zaklassuk és terheljük felesleges bürokratikus bejelentésekkel. Ez a része mindenképpen pozitív.

Áttérve néhány gondolat erejéig az öntözéses gazdálkodásra, miniszter úr is említette, hogy mintegy 200 ezer hektáron van elvi lehetőség arra Magyarországon, hogy öntözéses mezőgazdaság működjön, és hogy 400-500 ezer hektárra is lenne igény. Biztos, egyébként még akár 800 ezer hektárra is képesek lehetnénk, de ha az önkéntes által megfogalmazott vidékstratégiai irányelveket megnézzük, akkor bizony már 2020-ra el kellett volna érniünk egyébként ezt a 400 ezer hektárt, amiről 2020 végén még mindig csak úgy beszélgetünk itt a parlamentben, mint egy nagyon csodálatos és elérendő célról. Azért erre felhívnam a figyelmet, hogy ha 2030-ban is még csak az akkor itt ülő képviselők arról fognak beszélgetni, hogy de jó lenne elérni azt a 400 ezer hektárt, akkor bizony nem

leszünk semmivel előrébb, ahogy a Duna-Tisza köze helyzete sem fog javulni.

Ahogy látjuk, azért a költségvetési lába sincs meg évről évre ennek a történetnek, tehát egy sokkal átfogóbb, sokkal komolyabb költségvetési ráfordítás - legyen az európai uniós vagy hazai - szükségeltetik ahhoz, hogy elinduljunk ezen vágyott 400 ezer hektár irányába, és ehhez nagyon kevés lesz az a 2019-es jogszabályváltozás, amire már utaltak. Márpedig a terméssbiztonságra és a szélsőséges időjárási viszonyok gyakoribbá válására tett utalásokkal egyetértve én is azt mondom, hogy ebben sokkal komolyabb lépéseket kellene tennünk.

Ha már itt az öntözéses mezőgazdaság és a bürokratikus akadályok szóba kerültek, nagyon büszkék arra, hogy ezeket csökkentették, de azért arra felhívnam a figyelmet, hogy biztos nem lehet az véletlen, hogy a tavalyelőtti évben, ha jól emlékszem, talán éppen az öntözésfejlesztésre kiírt pályázat volt az egyetlen, ami az ágazatot érintette, és nem az, hogy nem lett kimerítve, hanem a nagy része megmaradt ennek a forrásnak. Biztos vagyok benne, hogy itt nemcsak az érintett, potenciálisan érintett termelők érdeklődése hiányzott, hanem valószínűleg ezek a gazdálkodók úgy ítélték meg, hogy valamilyen hátránnyal járhat az, komolyabb akadálya lehet - legyen az bürokratikus vagy anyagi akadály - az öntözésfejlesztésnek, ami miatt nem mertek belevágni, vagy nem akartak belevágni. Így azt hiszem, hogy nagyon sok teendő van még ezen a területen, mert akár ha megnézzük a már említett kritikus időjárási helyzetek gyakoriságát vagy akár a jövő előrejelzéseit, akkor bizony nagyon nagy szükség lesz ezekre a forrásokra, és azt hiszem, hogy mindannyiunk közös célja kell legyen, hogy a lehető legtöbb termelő ezeket igénybe akarja és igénybe is tudja venni, már csak a jövő terméssbiztonsága és a családok megélhetése miatt is.

Összefoglalva tehát azt fogom javasolni a Jobbik-frakciónak, hogy támogassuk ezt a javaslatot, és ha a néhány kérdésemre, aggályomra a miniszter úr esetleg megnyugtatóan tudna reagálni, akkor azt megköszönöm. Köszönöm a lehetőséget. (Taps.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most a Kereszténydemokrata Néppárt vezérszónoka, Földi László képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője mondja el véleményét. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvénytervezet szakmai háttérét miniszter úr expozéjában, illetve Czerván képviselőtársam hozzászólásában elmondta, nem kívánok ezekkel részletesen foglalkozni.

Ami igazából engem izgat mint egy falusi képviselőt, az az 50 méteres kút története, a kútamnesztia. Számomra ez a környéken a legnagyobb kérdés, mert

rengeteg telefonon, levél, e-mail jött annak idején, amikor ezekről beszéltünk, hogy majd engedélyköteles lesz, meg így lesz, meg úgy lesz, meg amúgy lesz, meg a mérnöki díj majd milyen sokba fog kerülni. Nagyon nagy örömmel vettem ezt a kútamnesztiát, és nagyon bízom benne, hogy az az egyszerűsített adatlap, amit majd ki kell tölteni az ilyen 50 méteres kúttal rendelkező gazdáknak, az gyorsan, egyszerűen menni fog, és nem lesz ebből semmiféle fönnakadás a térségben.

Úgyhogy egyébként a KDNP részéről a törvénytervezet elfogadását javasoljuk, és bízom benne, hogy egy jó törvényt fogunk ezzel megalkotni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga László képviselő úr, az MSZP vezérszónoka, az Országgyűlés jegyzője következik. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Komoly praxisunk van itt néhányunknak ebben az ügyben, és nagyon sokszor szólaltunk fel itt jó néhányan az Országgyűlésben. Én emlékszem, hogy olyan módosítókat is nyújtottam be ebben a témában, amikor még az előző ciklusban a miniszter úr államtitkár volt, és azt gondolom, hogy nagyon sokan próbáltuk jó szándékkal megfejteni azt a problémát, amit a fűrt kuttak nagy száma, az engedély nélkül létesített fűrt kuttak nagy száma, a szociális, társadalmi szempontok, az öntözéses gazdálkodás szükségyszerűsége, a háztartási vízigény és egyébként a gazdasági szempontból fontos vízigény közötti különbségtétel jelentett.

Emlékszem, hogy nagyon sok minden elhangzott már ebben a témában itt, az Országgyűlés előtt. Legutóbb 2018-ban egy átfogó javaslatot nyújtott be az MSZP-frakció ebben a témában, amelyet jómagam is jegyeztem. Azért azt el szeretném mondani, hogy nyilván az időfaktor itt érdekes, hiszen nagyon sokszor ijesztettek rá vidéken élők tízezeire ebben a konkrét ügyben, hogy lassan lejár a moratórium, és akkor akár komoly büntetésekre is számíthatnak. És nemcsak a falvakban élőkre gondolok itt, hanem ez egy tipikusan kertvárosi jellegű problémaként is felmerült.

Néhány mondatot elmondanék ebből az országgyűlési határozati javaslatból, amit 2018 novemberében nyújtottunk be utoljára. Azt gondolom, hogy ha akkor ebben az Országgyűlés lép, akkor ezt elfogadja, akkor lehet, hogy ma egy kicsit előrébb tarthatnánk. Nyilván amellet, hogy hasonló problémákat vezetett föl ez a javaslat akkor, öt pontban fogalmazott meg a kormány számára feladatokat.

Elsőként: haladéktalanul gondoskodjon arról, hogy Magyarországon minden ember számára megfizethetően és a jogszabályoknak is megfelelően hozzáférhető legyen az ivóvíz. Nem véletlenül volt ez az első pont, hiszen a '18-as állapot szerint a magyarországi lakások 5 százaléka nem volt bekapcsolva a közműves ivóvízellátásba. Érdemben nem változott azóta ez a

szám, ezt azért állapítsuk meg, az ilyen típusú fejlesztésekre nem érkeztek komoly források az elmúlt időszakban.

A 2. pontja ennek a csomagnak az volt, hogy kezdje meg a kormány a felszín alatti vízkészlet mennyiségét és minőségét alapvetően veszélyeztető vízkivételek felszámolását. Azt gondolom, nyilván amellet, hogy fontos társadalmi és gazdasági, mezőgazdasági igényről van szó, ez is egy fontos tétel. Ennek minden költségét az állam viselje, kivéve azokat az eseteket, amelyekben az állam szervei bizonyíthatóan nem játszottak szerepet az illegális helyzet kialakulásában. A feladat elvégzéséhez olyan eljárásrendet és határidőt szabjon, ami reálisan végrehajtható.

A 3. pontja: korszerűsítse a kormány a vízjogi engedélyezési rendszert, melyek során éljen az Európai Unió Víz Keretirányelvében biztosított lehetőséggel, amely szerint a kitermelés és a tározás előzetes engedélyeztetésének követelménye alól a tagállamok mentesíthetik az olyan vízkivételeket és tározásokat, amelyeknek nincs jelentős hatása a vizek állapotára. Az ivóvízzel és a mezőgazdasági vízhasználattal kapcsolatos ügyekben díj- és költségmentességet kell biztosítani. Tehát ezt mi már kettő éve is ebben a határozati javaslatban megfogalmaztuk.

A 4. pont: olyan szabályokat alkosson a kormány, amiben a háztartási vízigény és a gazdasági célú vízhasználat egyértelműen elhatárolható. A háztartási vízigény fogalmába férjen bele minden önellátási célú vízhasználat, vagyis a kiskerti gyümölcsfák és zöldségek locsolása is.

Az 5. pont pedig: a föld- és vízjogi szabályok korszerűsítésével és összehangolásával segítse elő a fenntartható öntözés kívánatos bővülését.

Ennek fényében megvizsgálva a javaslatot, valami hasonlót tudok megfogalmazni, mint az előttem szóló ellenzéki képviselőtársam, Magyar Zoltán, hogy szeretnénk abban a helyzetben lenni, hogy támogassuk ezt a javaslatot, hiszen magát a társadalmi problémát detektáltuk, minket is nagyon sokan kerestek hasonló kérdésekkel, és azt gondolom, hogy ez rendezendő, megoldandó kérdés.

(0.30)

Felvetem ugyanakkor azt, hogy nem látjuk, hogy konkrétan az öntözéssel érintett terület nagysága és a vízkivétel mennyisége ilyen értelemben szabályozott lenne. Nyilván lehet ezt később kormányrendeletben vagy sokféle módon kezelni, vagy nem tudom, mi a szándék ezzel. Mindenesetre én magam nyújtottam be olyan módosítót itt a korábbi években, amely ezt is kezelte volna, tehát egy olyan nagyságrendet határozott volna meg, amely nyilvánvalóan nem nyereszkedés céljával tette volna lehetővé a vízkivételt itt bizonyos nagy agrárvállalkozásoknak. Nem hiszem, hogy ez kéne legyen a célja ezen konkrét helyzet rendezésének.

Azt gondolom, hogy a háztartási vízigényt egyértelműen definiálni kell, és a kifejezetten gazdasági célú vízhasználatot nyilván ettől ilyen értelemben meg kell különböztetni.

Nagyon világos az, hogy azért az öntözéses gazdálkodás problémáit valószínűleg nem ez a kérdés fogja így önmagában kezelni. Azt többször elmondtuk az erről szóló vita során is, azt hiszem, körülbelül egy éve volt ebben a témában, ebben a tárgykörben egy vita itt az Országgyűlésben, hogy nagyságrendekkel több területöntözés lenne szükséges Magyarországon, ami jelentősen fejleszthetné az agráriumot. Nyilván ezt a nagyságrendet inkább azzal kapcsolatban kéne megoldani, hogy 5–6 köbkilométernyi többlet folyik ki a déli határainkon ahhoz képest, ami befolyik víz Magyarországra. Ez a helyzet nyilván azt jelenti, hogy ennek a víznek egy részét meg lehetne fogni, ebből lehetne az öntözéses gazdálkodást fejleszteni.

Különös tekintettel mondom azt, hogy igen szélsőséges időjárási eseményeket tapasztalhattunk ebben az évben. Volt olyan nap például Miskolcon, az én szülővárosomban, amikor egy napon belül 100 milliméter fölött volt az adott csapadék. Ez elképesztő szám egyébként, tulajdonképpen az éves átlagos csapadékmennyiség több mint egyhatoda, tehát elképesztő jelenségek vannak. Azt gondolom, ha jobban meg tudnánk a szélsőséges időjárási körülmények között tartani a vizet, akkor az öntözéses gazdálkodást ilyen módon hatékonyabban lehetne kezelni.

Összefoglalva tehát az álláspontunkat: garanciák kellene, úgy gondolom, a következő hetekben, a végszavazásig arra, hogy itt az ökológiai szempontok sem sérülnek. Vannak előremutató javaslatok itt, az 50 méter, az első vízzáró réteg, ezek elhangzottak, de a víz mennyiségét és az érintett terület nagyságát érintően is, azt hiszem, kell mondani valamit azoknak, akik a zöldségért aggódnak.

Azt szeretném mondani a miniszter úrnak és minden, még itt fél egy magasságában érdeklődő állampolgárnak és képviselőtársainknak, hogy szeretnénk abban a helyzetben lenni, hogy megszavazzuk ezt a javaslatot, mert azon a vidéken élő honfitársainknak, akik olyan ingatlanokban élnek, ahol vezetékes ivóvíz nincsen, ahol problémát jelent adott esetben a ház körül az öntözés, vagy az olyan kisebb gazdálkodóknak, akik tényleg a saját egzisztenciájukat, a családjuk egzisztenciáját segítik ki azzal, hogy fűt kútból öntöznek, nyilván ezt a fajta eljárást egyszerűsíteni és megfelelővé kell tenni, hogy ne lebegjen ez a dolog felettük Damoklész kardjaként.

Kérem tehát miniszter urat, hogy vegye figyelembe az általunk elmondottakat, jó szándékkal mondjuk, azt hiszem, mindannyian, amit mondunk, és nagyon remélem, hogy ebből egy olyan előterjesztés tud végül, még ha egy kicsit később is, mint ahogy szeretttük volna, elfogadásra kerülni itt az Országgyűlésben, amely az érintett társadalmi rétegek problémáját megoldja. Köszönöm. *(Dr. Vadai Ágnes tap-sol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A Demokratikus Koalíció vezérszónoka, Vadai Ágnes képviselő asszony következik. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ritka alkalmak egyike, amikor így viszonylag rövid időtávon belül hadseregről, családról és mezőgazdaságról tudok beszélni, bár szeretném világossá tenni, ahogy ezt mindig, minden felhasználásomnál el szoktam mondani, hogy én ennek a területnek nem tudok lenni és nem is vagyok akkora szakértője, mint itt sok képviselőtársam. Ugyanakkor azt gondolom, hogy nagyon lényeges és talán több vitánál jó lenne, ha olyan képviselők is részt vennének, akik egy picikét távolabb vannak a mezőgazdaságtól, hiszen be tudnak hozni olyan fontos szempontokat, amelyeket talán azok, akik mindennap a mezőgazdaságban vannak, nem biztos, hogy meglátnak vagy akkora hangsúllyal látnak meg.

Szeretném jelezni azt, hogy én osztom azoknak a képviselőknak az aggodalmát, akik a Kárpát-medence felmelegedésével kapcsolatosan megjegyezték, hogy itt akár 2050-re az ország területének igen nagy része száraz lehet, és ez alapvetően fog bennünket arra kényszeríteni, hogy újragondoljuk a mezőgazdasági stratégiánkat, hogy újragondoljuk azoknak a növényeknek a termesztését, amelyek ma teljesen természetesen, hogy itt vannak a Kárpát-medencében.

Én alföldi vagyok, karcagi születésű, el tudom mondani önöknek, hogy ott azért igen meleg szokott lenni, és egyre gyakrabban tapasztaljuk azt, hogy nagyon-nagyon meleg van nyáron. Mi sem mutatja ezt jobban, szeretném mondani a tisztelt Háznak, mint a légkondicionálók elszaporodása, ami pontosan nagyon jól megmutatja azt, hogy milyen módon melegegett fel az elmúlt 20-30 évben a Kárpát-medence, milyen módon melegegett fel Magyarország.

És hogy ez a kérdés miért kerül ide? Nyilvánvalóan azért kerül ide, mert egy olyan törvényjavaslatról van szó, amely nem pusztán a kútamnesztziáról szól, hanem sokkal inkább egy filozófiai kérdéstről is. És az, hogy a miniszter az előadó, és személyesen bent ül a teremben, azt mutatja, hogy ennek a kormányzatnak ez a kérdés fontos.

Nem mindenben értünk egyet, ezt szeretném hangsúlyozni, de azért nem ülünk szerencsére egy pártban vagy egy oldalon e tekintetben, de azt el kell ismerni, hogy az öntözéssel kapcsolatos erőfeszítések és viták ebben a Házban szerintem igenis fontosak. Vannak olyan kérdések, amelyekre, például az írásbeli kérdéseimre, nem a minisztériumhoz, hanem a Belügyminisztériumhoz benyújtott kérdéseimre nem kapok korrekt választ, ami baj, mert ez nem politikai kérdés. Az, hogy Magyarországon öntözni lehessen, szerintem nem politikai kérdés. Az, hogy Magyarországon bizonyos változások legyenek mentalitásban, gondolkodásban, nem politikai kérdés, ez szerintem nemzeti kérdés.

Azt kell mondjam, hogy a ma tárgyalt törvények közül talán ezt tekintem olyannak, ami igazából fontos az emberek számára ebben a járványhelyzetben, az összes több törvényjavaslat, a csenden kívül, olyan volt, ami leginkább, hogy mondjam, csak bábozásnak tűnt. Ez valóban érdemi megoldást próbál találni azok számára, akik korábban engedély nélkül létesítettek mezőgazdasági öntözési célú kutakat.

Miniszter úr, azért egy pár dolgot szerintem tisztázni kell. Az első: szerintem tegyük világossá vagy a minisztérium és a kormány tegye világossá, hogy ez egy egyszeri, kivételes alkalom, és üzenje ezt a magyar társadalomnak. *(Dr. Nagy István: Így van!)* Ez azért nagyon fontos, mert, ahogy az általános indoklás is mondja, ez a korábban engedély nélkül létesített, mezőgazdasági öntözési célú kutakról szóló törvényjavaslat és változtatás.

Mindannyian tudjuk, ahhoz, hogy a magyar állampolgárok jogkövetőek legyenek, szerintem egy-egy területnél egyszer lehet ilyen, többször nem. Utána világosan meg kell alkotni a szabályrendszert, és világossá kell tenni a polgárok számára, hogy mi az, ami mindannyiunk közös érdeke, tehát nem pusztán az államé, hanem Magyarországnak az érdeke, minden magyar állampolgár érdeke: világos szabályok mentén kövesse azt az útmutatást, amit előírnak, és az nagyon-nagyon fontos, hogy erre épülve legyen egy ellenőrzési rendszer is, mert azért lássuk be, a tízezer-százezer egy igen nagy szórás. Tehát ez lehetne a vagy igen, vagy nem tipikus esete is, mert azért miniszter úr is érzi és el is mondta, hogy ez egész egyszerűen, hogy mondjam, olyan mennyiség, olyan óriási szórás, ami kezelhetetlen.

Tehát szerintem az nagyon-nagyon fontos, hogy a törvényjavaslattal együtt is üzenjünk világosan a magyar társadalom számára, hogy ez egy egyszeri alkalom, nyilvánvalóan megfelelő határidőkkel, megértette a magyar Országgyűlés ezt a problémát, elfogadja, meghirdeti ezt a kútamnesztiát, de onnantól kezdve világos szabályok vannak világos ellenőrzéssel. Önök meglehetősen rendpártiak szoktak lenni sok esetben, szeretném, ha ezekben az esetekben is nagyon világos útmutatást adnának az állampolgároknak.

(0.40)

A második dolog, ami nagyon fontos ebben az ügyben, hogy tegyék világossá, hogy a tisztességes, jogkövető magatartás az egyetlen elfogadható út, dolgozzon valaki a magyar mezőgazdaságban, dolgozzon valaki az iskolákban, az egészségügyben vagy dolgozzon a minisztériumokban.

Ha tehát elvárjuk a jogkövető magatartást az állampolgároktól, szerintem ez rendben van, nyilvánvalóan ezt mindenki mástól várjuk el. Jeleztem az ellenőrzés fontosságát. Szerintem ez mindennek az alfája

és ómegája, főleg azért, amiért korábban képviselő-társam is beszélt a szórás miatt, a számok szórása miatt, hogy 10-100 ezer ilyen kútról beszélünk.

Szerintem nagyon fontos lenne az, képviselőtársaim, hogy akkor a kormány e mellé a törvényjavaslat mellé és az öntözéssel kapcsolatos kérdések mellé egy tisztességes vízstratégiát alkosson meg, és emellé rendelje oda a forrást. Mert ha jól emlékszem, akkor a kormánynak van egy vízgazdálkodási és öntözési programja a 2020 és 2030 közötti időszakra. Ez 17 milliárd forint. *(Dr. Nagy István közbeszól.)* Miniszter Úr! Ennél egy vadászati kiállításra többet költenek. Nekem ez itt beragadt. Az 50 milliárdot nagyon szépen el tudjuk költeni, meg még ki tudja, mennyit. Szerintem fontosabb az, hogy ezt a kérdést rendezzük.

Végezetül engedjék meg, hogy ebben az ügyben világossá tegyem: szerintem a tárcának ebben a kérdésben nem elég, hogy az Országgyűlésben ültő, egyébként a mezőgazdaság ügye iránt elkötelezett képviselőkkel beszélget, mert azért szeretném mondani, hogy jellemzően a végén már csak a sportosok, az agrárok meg a honvédelmiek maradtak, tehát olyan sokan nem maradtunk, illetve a levezető elnök úr mint kulturális kolléga tud hozzájárulni ehhez a dologhoz, de nincsenek itt a környezetvédelem ügyével behatóbban foglalkozó képviselők.

Szerintem nagyon fontos lenne, miniszter úr, hogy a kútamnesztiával egy időben vagy talán még azt megelőzve is azokkal a környezetvédelmi szervezetekkel, amelyek aggályukat fejezték ki ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatosan, nagyon szoroson konzultáljon a tárca. Ugyanis szeretném mondani, a víz nem az agrártárcaé, nem az Országgyűlésé, nem azoké, akik kiveszik, a víz mindannyiunké. Az mindannyiunk közös kincse, és még csak nem is ezé a korosztályé, az a jövő generációé is.

Eppen ezért óriási felelősségünk van abban, hogy milyen típusú lépéseket teszünk akár az öntözéses mezőgazdaság érdekében, akár a vízgazdálkodás tekintetében afelé, hogy ez az érték, ez a kincs, ami van Magyarországon, még akkor is, ha látjuk, hogy valóban vannak nehézségek, megőrizhető legyen a jövő generáció számára. Ugyanis sosem fogja nekünk megbocsátani a felnövekvő generáció, hogyha a rövid távú politikai - meg sem merem gondolni, hogy szavazatszerzési - érdekért elpazaroljuk ezt az erőforrást.

Tehát ez borzasztóan fontos lenne, miniszter úr, és szeretném kérni, hogy a következő időszakban, amikor ezzel a törvényjavaslattal még foglalkozhat az Országgyűlés, akkor tényleg beszéljen ezekkel a környezetvédelmi szervezetekkel, hogy őket meg lehessen nyugtatni, és ne érezzék úgy, hogy csak rövid távú politikai célok vezetik a kormányt.

Egyébként alapvetően láthatta, hogy ebben az ügyben kormány és ellenzék között nem volt vita, a kútamnesztia borzasztóan fontos az állampolgárok számára, de egész egyszerűen vannak más szempon-

tok is, amiket szerintem figyelembe kell venni, és világos üzenetet kell küldeni a magyar társadalom számára.

Ebben az Országgyűlésben sok képviselő számára az erkölcsös és jogkövető magatartás fontos. Fontos az ellenőrzés, és nagyon fontos a jövő generációja. Szerintem ha ezekre van garancia, akkor ezt a törvényjavaslatot az Országgyűlés - szinte azt tudom mondani - egyhangú döntéssel fogja támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsorai-ban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Tisztelt Országgyűlés! Kíván-e még valaki szólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. További felszólalásra minthogy senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdézem miniszter urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Nagy miniszter urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Engedje meg, hogy néhány szóban válaszoljak, hiszen tartozom annyival a képviselőtársaimnak, hogy a felvetett kérdéseikre néhány gondolatlaal válaszolok; hiszen az, hogy a késői órában itt vannak, fontosnak ítélték, ez számomra nagyon jó jel, és nagyon örülök annak, hogy megtisztelték a vitát jelenlétükkel és hozzászólásukkal, javító szándékukkal.

Czerván képviselőtársamnak köszönöm a támogató nyilatkozatát és azt, amiben teljességgel egyetértünk, hogy nemzetstratégiai kérdéstről beszélünk, hiszen az élelmiszer-önrendelkezésünk folytán végtelesen fontos szempont. A klímaváltozás, az éghajlatváltozás mellett nem tudunk elmenni szó nélkül, a mindennapi életünket jelentősen befolyásolja.

És a mellett a társadalmi jelenség mellett sem mehetünk el, hogy van egy helyzet, egy adottság, amit meg kell oldanunk, és pont azért kell megoldanunk, mert ha behunyjuk a szemünket, sokkal több kárt okozunk a jövő generációja számára, mint akár most egy kútamnesztiával, amellyel aztán ellenőrizhetővé, beláthatóvá válnak ezek a kutak.

Gyakorlatilag nem mondtam a fölvezetésben, de mi úgy tekintünk erre az új rendszerre, mint egy monitoringrendszerre. Ennek a bejelentésével, azzal, hogy okosórákat szerelünk föl a kutakra, napi szinten látjuk a vízfelhasználás mértékét, ellenőrizni tudjuk, és ez ad egy kellő garanciát és biztonságot a jövő számára.

Köszönöm szépen Magyar Zoltán képviselőtársamnak a hozzászólását. Igaza van. Ez egy zűrzavaros állapot volt, és nagyon sok idő kellett ahhoz, hogy megtaláljuk az egyensúlyt a gazdák öntözési szándéka, gazdasági érdeke, a környezetvédelem, a társadalmi szempontok kérdése között, a jövő generációjáért aggódók joga között. Mert csak akkor lesz jó törvényünk, ha itt egyensúlyt találunk. És ez, mivel

rendkívül széles társadalmi kört érint, bizony nagyon széles körű egyeztetésre is van szükség ahhoz, hogy megtaláljuk a helyes megoldást.

Azt kérdezi, hogy mennyire lesz teljes ez a kútkataszter, és mennyire fogják a gazdák ezt bejelenteni, mennyire bíznak a kormányban azért, hogy merik-e majd bejelenteni. Nagyon remélem, hogy érzékelik azt, hogy mindent elkövetünk azért, hogy legalizálva legyen és hogy normalizálva legyen ezeknek a kutaknak a működése. Olyan ajánlattal jövünk felénk, amellyel ha nem élnek, akkor jogosan lehet a törvény öklének majd becsapni. Ez a helyzet.

Tehát kell olyan ajánlatot adnunk a gazdátársadalom számára, amelyre azt tudják mondani, hogy párbeszéd van, segítségnyújtás van, kezdet fogunk, és megoldjuk ezt a problémát mindenki legnagyobb meglegedésére. És ez szerintem végtelenül fontos, hogy ez így legyen.

Milyen állami apparátus fogja végezni? A Belügyminisztériumtól fognak érkezni azok a munkatársak át majd hozzánk, a minisztériumba, akik korábban a kutak létesítésével, ellenőrzésével, engedélyezésével foglalkoztak. Ezek a munkatársak az Agrárminisztérium, illetve a Nemzeti Földügyi Központ munkatársaivá válnak, pontosan ezeknek a feladatoknak az elvégzésére.

Hogyan fog működni? - kérdezték. Okosórákat fogunk felszerelni ezekre a kutakra, amelyekről vagy a tulajdonos, a kút tulajdonosa, ha nem okosóra, nem digitális és nem wifikapcsolattal bír, akkor évente kétszer ad egy jelentést róla, amit teljesen egyszerű adatlapon tesz meg, hogy a kútkataszterben is föl tudjuk dolgozni, de azt szeretnénk elérni, hogy ha sikerül beszerezni hozzá azt az európai uniós forrást, akkor gyakorlatilag mindenkit olyan okosórával tudunk ellátni, ami wifin keresztül automatikusan szolgáltatja az adatokat ebbe a kútkataszterbe.

(0.50)

Kérdése volt, hogy 2030-ra hogyan fogunk állni, és hogy haladunk-e előre, és itt a pénzről is szó volt. Hadd osszam meg a Házzal a kormányzatnak egy szándékát, ami szerintem rögtön fogja mutatni, hogy más dimenzióba fogunk lépni. Eddig arról volt döntés, hogy infrastrukturális fejlesztésre tíz éven keresztül évi 17 milliárdot fordítunk, most pedig azt szeretnénk elérni, hogy a „New Generation” programból 1 milliárd eurót fordítsunk arra az elkövetkező kétéves esztendőben *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)*, hogy a lehető legtöbb beruházást el tudjuk végezni, hogy valóban érdemi, egyszeri, hatalmas nagy beruházást tudjunk végrehajtani, érdemi előrelépést tudjunk végrehajtani az öntözés terén.

Az öntözésfejlesztési pályázatok miért ragadtak be? - szólt a kérdés. Igen, mert korábbi kiírás volt, és nem felelt meg sem a felső határa, amelyet pályázhatlak volna, hiszen egy öntözési beruházás nagyon sok milliárd forintba kerül, és az az 500 millió forint, ami

a plafonja volt ennek a pályázatnak, az bizony nem tette lehetővé, hogy a gazdák számára legyen. Ez a pályázati kiírás az új öntözéses gazdálkodásról szóló törvényt megelőzően készült, olyan adminisztratív kötelezettségeket, olyan engedélyezési, tervezési kötelezettségeket rótt a gazdatársadalomra, amelyet nem vállaltak fel a drágasága miatt, az adminisztrációs terhe miatt, és gyakorlatilag megvalósíthatatlannak, kivitelezhetetlennek tűnt a gazdák számára - ezért is ragadt benn. Na, ezen változtattunk most, hiszen az új 20 milliárdos kiírás már egészen más feltételekkel és más paraméterekkel működik, és nagyon reméljük, hogy be is fogja tölteni azt a szerepet, amit szeretnénk tőle.

Földi László képviselőtársamnak köszönöm a hozzászólást. Valóban, az embereket ezek a paraméterek érdeklik, hogy akkor hogyan is fog tudni működni ez az egész, és hogy lesz-e kútamnesztia. Örömmel tudom hirdetni, hogy mindaz, ami ebben a jogszabályban le van fektetve, az, amit képviselőtársam kért, az mind meg tud valósulni.

Varga László képviselőtársamnak mondanám, hogy egy kicsi keveredés volt a kérdésben, hiszen amit most szerettünk volna szabályozni, az az öntözéses gazdálkodásról szóló kérdés volt, és én úgy tudom azt interpretálni, hogy ön a tanyán élőkre gondolt, ahol nincs vezetékes víz, ahol meg kellett oldaniuk, hogy legyen fűrt kútjuk. Ezt természetesen így lehet értelmezni és megoldani.

Azt ki kell jelentenem mindenképpen a felvetésére - és ez nagyon fontos, és szeretnék eloszlatni minden kétséget efelől -, hogy nincs és nem is lehet ingyenvíz, nincs háztartási mennyiség. EU-s ex ante előírás, hogy nem lehet ingyenes vízkivétel. Na, de a magyarokat sem ejtették fejre sohasem, mert meg kell állapítani azt a vízkészletjárulék-fizetési mennyiségi határt, amelyet a gyakorlathoz igazodva úgy kell beállítani és úgy lehet beállítani, hogy az átlagos öntözés szintjét ne haladja meg, és akkor ez a kérdéskör helyi-közzel teljességgel rendben lesz.

A garanciákat kérte. Igaza van, muszáj a garanciákat fenntartani, hiszen az ökológiai rendszerek nem sérülnek. Gyakorlatilag ezt tudják biztosítani azok a vízőrák, amelyek fent vannak, hiszen látjuk ezeket a napi fogyasztásokat, látjuk azt, hogy hogyan is lehet felhasználni ezeknek a mennyiségét.

Vadai képviselő asszonynak azt tudom mondani, hogy igen, teljességgel egyetértek, egyszeri, kivételes alkalom az amnesztia, mert ezt lehet jó szívvel támogatni, és ez a garancia arra, hogy kezdet kell fogjunk a gazdatársadalommal, és azt kell mondani, hogy számukra is egy kivételes alkalom, és olyan lehetőség, amellyel élni kell - és utána, a moratórium lejártá után ezt igenis ellenőrizni kell, mert felelősséggel tartozunk az utánunk gazdálkodni szándékozó generációnak is. És egyetértek azzal is, hogy a tisztességes, jogkövető magatartás az egyetlen elfogadható út, törvényhozóként, képviselőként nem is lehet más álláspontja az embernek.

A vízstratégia kapcsán, a pénz kapcsán már az előző hozzászólásnál jeleztem az új lehetőségeket, azal viszont teljeskörűen egyetértek, és a mostani feladatunk - és ez a minisztériumnak most egy kifejezetten hangsúlyos feladata - a társadalmisítása ennek a kérdésnek, hogy nem lehet, mert el fogunk bukni, hogyha nem értik meg a sokkal érzékenyebben gondolkodók, akik a jövő szempontjából sokkal érzékenyebben gondolkodnak, meg kell tudni őket nyugtatni, hogy nem ellenőrizetlenül, nem fékevesztetten, hanem igenis kontroll mellett, szabályozott körülmények között zajlik mindez. És amikor én hangsúlyosan mondom az 50 métert, igazából nem az számít, hanem az első vízzáró réteg, ami 50 méternél mélyebbre nyilván nem lehet, de az első vízzáró réteg, de ha az 25-nél van, akkor ott kell megállni, mert nem veszélyeztethetjük az ivóvízbázist, és ez egy nagyon fontos szempont. Kell, hogy a környezet- és természetvédelem iránt kifejezett érzékenységgel bírók is érzékeljék azt, hogy sokkal nagyobb veszteség és veszély van abban, hogyha nem hirdetjük meg most ezt az amnesztiát, nem tesszük ellenőrizhetővé, kiszámíthatóvá a vízfelhasználást, ha ennél, mondjuk, egy szigorúbb rendszert akarnánk bevezetni, mert akkor nem lesznek partnerek a gazdák. Itt jön Magyar képviselőtársam felvetése, hogy partnerek lesznek-e a gazdák. Azt kell mondjam, hogy jól felfogott érdekük, mert ennél csak rosszabb ajánlatot kaphatnak.

Hogyha tehát most sikerül annak a társadalmi vitának lezajlania, amely a szakmai vitán túl kell hogy jöjjön a magyar társadalomban, ha ezt a csatát, ezt a vitát okosan meg tudjuk vívni, akkor gyakorlatilag egy nagyon fontos lépést teszünk azért, hogy felelősséggel tudjunk a fenntartható jövőnkért, a fenntartható környezetért dolgozni és élni az elkövetkező időben. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13650. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Nagy István agrárminiszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszter úr, parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, a napirendi pont előadója: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a szót. Az önök előtt fekvő T/13650. számú törvényjavaslat a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosítását tartalmazza.

A 2013. szeptember 1-jével hatályba lépő törvény koncepcionális váltást jelentett a halállomány mint megújulni képes természetes erőforrás értékének és

védelmének előtérbe helyezésével, valamint rekreációs tevékenységként a horgászat halászattal szembeni előnyben részesítésével. Ezt erősítette meg az Országgyűlés által általánosan támogatott módosítás, amellyel 2016-tól a kereskedelmi célú halászati engedélyek kiadása is megszűnt. Ugyancsak e célt szolgálta az az elsöprő többséggel megszavazott módosítás is, amely 2015 végétől lehetőséget teremtett a magyar államot megillető halgazdálkodási jog hasznosításának rendezésére úgy, hogy a Magyar Országos Horgász Szövetség részére haszonbérleti szerződéssel, közvetlen kijelölés útján, azaz pályázat nélkül is átadhatóvá vált egyes nyilvántartott halgazdálkodási vízterületek halgazdálkodási joga.

A dereguláció és a gyakorlatias működés érdekében 2019. január 1-jével közvetlenül a Mohoszhoz kerültek a halgazdálkodás fő állami bevételeit jelentő díjak és az e forrás felhasználásával megvalósítandó állami közfeladatok ellátása. E változtatások összességében sikeresek voltak, amit egyértelműen igazol, hogy a regisztrált horgászok száma immár a 700 ezret is meghaladja.

A jelen törvényjavaslatba foglalt módosítások szükségességét elsősorban a jogalkalmazás, valamint a közfeladat-ellátási tevékenység révén nyert gyakorlati tapasztalatok összegzése és a törvény alapkoncepciójának kiteljesítése indokolja. A módosítás biztosítja az állami horgászvizsga letételével kapcsolatos mentesség, illetve a díjmentes állami horgászjegy váltása esetén az ezt indokló fogyatékoság következetes meghatározhatóságát, az elektronikus állami horgászvizsgabizonyítvány kiadásával kapcsolatos szabályozási hátteret, valamint a horgászvizsga-bizonyítványok nyilvántartásának rendezését is.

(1.00)

A horgászok azonosító számának az állami horgász- és halászjegy váltásától eltolt személy adataihoz kapcsolása a következetes jogalkalmazást segítő bizonyos azonosítási problémák kiküszöbölésével. Új rendelkezésként épül be a törvénybe, hogy halvédelmi bírság kiszabása céljából induló eljárás időtartama alatt hamis adatszolgáltatással sem lesz lehetőség új, halfogásra jogosító okmányt kiadni az eljárás alá vont személy részére.

Adminisztráció- és bürokráciacsökkentő intézkedést szolgál az öt évre szóló halgazdálkodási terv és a mindenkorli haszonbérleti szerződés összehangolása. A tervezet pontos technikai pontosítással biztosítja, hogy a hivatásos és állami halőrök ellenőrző tevékenységének egészére kiterjedjen a hang- és képrögzítés lehetősége.

A módosítás révén a törvény az adott vízterületen érintett előhaszonbérlet ismételt halgazdálkodási joghoz jutását kizárja akkor, ha az a nyertes pályázatban foglalt vállalásokat az előhaszonbérleti jog érvényesítése során nem teljesíti.

A Mohoszh közfeladat-ellátásának teljesítéséhez kapcsolódóan a módosítás a törvényben nevesített minden közfeladatot cél-eszköz vonatkozásban is egyértelműen azonosít, tisztázza a közfeladati forrásokból támogatható célokat és feladatokat, a jogosultak körét és emellett egyértelművé teszi és egységesíti a tárgyi fogalomhasználatot.

A tervezet deregulációs, egyszerűsítést szolgáló változtatása a terven felül a haltelepítésen alapuló kártalanítás kiiktatása a halgazdálkodási jogosult megváltozása esetén, valamint a veszélyeztetett óshonos halfajok fajvédelmi tervének kezelése, ami a módosítás alapján miniszteri rendelet helyett a minisztérium honlapján közzétett formában lesz minden érintett számára elérhető. *(Sic!)* A törvényjavaslat emellett számos technikai jellegű pontosító módosítást, valamint a gyakorlati működéshez elengedhetetlen kiegészítést tartalmaz.

Tisztelt Országgyűlés! A november 10-én benyújtott törvényjavaslat elsősorban olyan kiegészítéseket és technikai jellegű pontosításokat tartalmaz, amelyek a törvény eredeti koncepciójához igazodva a megújuló természetes erőforrásként kezelendő halállomány fenntartható hasznosítását és rekreációs tevékenységként a horgászat, a horgászturizmus lehetőségének kiszélesítését szolgálják.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az elmondott indokok alapján a törvényjavaslatot tárgyalja meg, majd azt követően fogadja el. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Vezérszónoki felszólalások jönnek. A Fidesz vezérszónoka az első, Czerván képviselő úr mondja el véleményét. Parancsoljon!

CZERVÁN GYÖRGY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Igen tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! A most előttünk fekvő előterjesztés a halgazdálkodási jog gyakorlásának feltételeit, a Magyarország területén lévő halgazdálkodási vízterületeken és azok partján, valamint a haltermelési létesítményekben folyó, a halgazdálkodással, a hal és élőhelye védelmével összefüggő tevékenységeket, valamint az ezeket végző vagy befolyásoló személyek, különösen a halgazdálkodásra alkalmas vizek és vízi létesítmények üzemeltetői, valamint a halgazdálkodási vízterületet és partját egyéb jogcímen használók, a vízhasználók jogait és kötelezettségeit, a halgazdálkodási igazgatással összefüggő feladat- és hatásköröket, továbbá a halak és haltermékek kereskedelmének feltételeit szabályozza, tehát elég sok mindent.

Egy olyan jogszabályról van szó, amely elfogadásakor és az eddigi módosítások során is pártoktól függetlenül támogatott volt, és az idő is igazolta, hogy a kitűzött célok érdekében a megvalósításhoz rendelt eszközök konzekvens alkalmazása jelentős eredmé-

nyeket hozott az ágazatban, legyen szó haltermelőről, horgászokról vagy éppen az ágazat kiszolgálóiparáról.

A törvény 3. §-a alapján Magyarország halgazdálkodási vízterületeinek halállománya nemzeti kincs, természeti érték és gazdasági erőforrás, amelyet a társadalomnak védenie és természetes megújulását elősegítenie kell, hasznosítását pedig a fenntarthatóság szempontjai szerint kell tervezni és megvalósítani.

Az 5. § rendelkezései szerint a halgazdálkodási vízterületek halgazdálkodási hasznosítása során a horgászat és a horgászturizmus fejlesztése elsőséget élvez más hasznosítási módokkal szemben. A tervezett módosítások fő vonulata az állami halgazdálkodási feladatok jelentős részét, benne több száz állami vízterület halgazdálkodási hasznosításának biztosítását 2019. január 1-je óta közfeladatként az Országos Horgászszervezeti Szolgáltató Központon keresztül ellátó Magyar Országos Horgász Szövetség működése segíti, a 700 ezer főt is átlépő regisztrált horgász, az őket tömörítő 26 tagszövetség, a speciális jogállású gazdasági társasági tagok, illetve közel 2000 egyesület érdekében.

A magyar horgásztársadalom látványos bővülése az utóbbi négy évet tekintve összességében több mint 125 ezer fős növekményt jelentett. Kiemelendő, hogy a horgászszövetségi HORINFO-rendszerből előállított horgászkorfa adatai alapján mára már a sporthorgászoknál is az aktív korosztályok vannak többségben, és emellett az utóbbi időszakban dinamikusabban növekszik a hölgyek aránya is.

A horgászok ma Magyarország legnagyobb hálózatos civil szervezeti rendszerét alkotják, országos szinten 99,8 százalékos lefedettséggel. A központi rendszer egyre több elektronizált szolgáltatást nyújt, megkönnyítve a horgászok ügyintézését és információszerezését is. A további, szintén gyakorlati alapú módosítások, pontosítások, illetve egyszerűsítések az Agrárminisztérium és a Nébih szakmai kezdeményezései a haltermelők ágazatközi szakmai szervezete, a Mahal egyetértésével.

Tisztelt Országgyűlés! A közfeladat-ellátás első évi gyakorlati tapasztalatai alapján november első napjaiban az agrárminiszter és a Mohos vezetése áttekintette a feladatokat, benne azokat a jogalkotási lépéseket is, melyek törvényi és rendeleti szinten egy időben, 2021. január 1-jétől még tovább dinamizálják az ágazatot, és egyben segítik a haltermelési szerkezet átalakítását, a horgászturizmus és az azt kiszolgáló hálózatos fejlesztések támogatását is.

A 23 fő feladatot tartalmazó közfeladatléltár és a kapcsolódó rendelkezések pontosításával minden olyan feladat rögzítésre került, ami a gyakorlat alapján felmerült igényeket kiszolgálja. A további módosító javaslatok többsége technikai jellegű pontosítás, illetve hiánypótló kiegészítés, ezek részleteibe most időkímélés miatt nem mennék bele.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány a tények és a napi tapasztalatok alapján jogosan úgy ítéli meg, hogy

a horgászok az elmúlt években bebizonyították, hogy az állami tulajdonú természetes vizek náluk jó kezekben vannak.

Az élőhelyfejlesztések esetében a Mahop új ciklusában, a horgászturisztika és az alapinfrastruktúra-fejlesztés esetében pedig a horgászati célú nemzeti halgazdálkodási és horgászati stratégiáról és az országos horgászati hálózati programról szóló kormányhatározat gyakorlati megvalósításában rejlik az a lehetőség, hogy a jelen törvénymódosítás és a kapcsolódó rendeleti szintű módosítások a napi működés talaján, a szinergiák erejével egy újabb szintet lépjen a horgászati és ahhoz kapcsolódó szabadidős, rekreációs és sporttevékenységek, a hazai és a nemzetközi horgászturizmus, a háttérpar fejlesztésében és a minőségi magyar haltermelés és a halas gasztronómia fokozatos újrapozicionálásában is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja az előterjesztést, és erre kérem önöket is, hiszen egy jó és társadalmilag hasznos módosításról van szó. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Steinmetz Ádám képviselő úr következik. Tessék!

(1.10)

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Először is köszönöm önnek, hogy e késői órán, így hajnal negyed 2 felé közeledve ön jött el közénk, és személyesen terjesztette elő ezt a javaslatot. Ebből azt tudom leszűrni, hogy ez azért van így, mert önnek fontos ez a törvény, s fontosnak tartja meghallgatni a véleményünket, esetleg a kritikáinkat azért, hogy minél pontosabb és jobb minőségű jogalkotás történjen.

Szerintem annyira már ismerjük egymást, hogy tudja, én egy vizesember vagyok, és szívügyem a hal, azon belül a balatoni hal, úgyhogy külön öröm számomra, hogy ebben a témában vezérszónokként szerepet vállalhatok.

Két éve vagyok országgyűlési képviselő, s mindig az őszinte beszéd híve voltam, és a tisztelet hangján szoktam az érveimet felvonultatni. S hát, emberek vagyunk, tisztelt képviselőtársaim, politikusok, de emberek, és bizony jólesik a méltatás és jólesik a köszönet. Nem is olyan régen Rétvári Bencétől kaptam egy köszönetnyilvánítást, mert választókerületem legnagyobb problémája, a marcali kórház ügyében számos alkalommal léptem fel és jártam el, s úgy tűnik, a kormányzat ezt meghallgatja és értékeli ezt a fajta szerepvállalást.

Úgyhogy legyünk nagyvonalúak, és engedje meg, miniszter úr, hogy én is értékeljem azt és köszönetet nyilvánítsak azon tógazdaságok, haltermelők nevében és kifejezett kérésére, amelyek idén tavasszal a

koronavírus-járvány okozta piaci zavarok által kerültek nehéz helyzetbe, s többek között az ön segítségével és több száz millió forint állami hozzájárulással tudták megoldani a problémáikat, s értékesíteni azt a halat, amit csak rendkívüli nehézséggel tudtak volna. Hozzáteszem, hogy mivel ezek a halak többségében az élővizeinkbe kerültek, ebből a horgászok is profitáltak, illetve profitálnak a mai napig. Ők lesznek a haszonélvezői a jobb fogás által.

S ha már itt tartunk: nagyon örülnének neki, ha ez nem csak egy eseti jellegű beavatkozás lenne. Segítsen az állam abban, hogy a Magyarországon megtermelt évi 17-18 milliárd forint értékű halállomány, amelynek a 30 százaléka exportra kerül, lehetőség szerint belföldön találjon gazdára, és ez egyrészt a halfogyasztás népszerűsítése által történjen meg. Ez azért is lenne segítség, mert az export megrágtja a termelést, és komoly költségeket jelent a termelőknek. Sokkal észszerűbb lenne, ha ezt itthon tudnák értékesíteni, és ahhoz a magyar állam is tudna segítséget nyújtani. A köszönet ezért jár.

De nemcsak ezért, hanem azért is, mert én több horgász-érdekképviseleti szervezettel, egyesülettel vettem fel az elmúlt időszakban a kapcsolatot, valamint halgazdálkodóval és tógazdával is. Ők alapvetően üdvözlnek ezeket a módosításokat, sőt volt olyan, aki akként nyilatkozott, hogy kifejezetten az ő kérésére kerültek bele. Nagyon örülök, hogy az agrártárca kikéri a szakma véleményét, de nemcsak kikéri, hanem meg is fogadja. Ez nem minden tárcára jellemző. Azt kérem, hogy a jövőben ezt a jó szokásukat tartsák meg.

Az előttünk fekvő törvényjavaslatra, a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló törvény módosító javaslatára rátérve: általánosságban elmondhatjuk, hogy ez a módosító javaslat a hatályos törvényt pontosítja, aktualizálja, bizonyos korrekciókat tesz, amire bizony szükség van, az elmúlt hat év során a legnagyobb jóindulattal meghozott szabályozás ellenére is. Az élet hoz olyan dolgokat, amikre nekünk reagálni kell.

Ez egyrészt észszerűsítés, másrészt pedig szankcionálás. Itt azért megjelentek szankciók, durvább szankciók is az eddigiekhez képest. De a Jobbik mindig is a rend pártján állt, és fontosnak tekintjük a jogkövető magatartást. Azt gondolom, hogy aki eddig sem vétett a törvény ellen, az ezt követően se fog, aki pedig eddig vétett, azt pedig eltántoríthatják ezek a változások.

Alapvetően két kritikát fogalmaznék meg a törvénnyel kapcsolatban. Az egyik a horgásztársadalmat érinti. Sok vizsgáztató horgászszövetségnek, horgászvizsgát szervező egyesületnek okoz még mindig gondot az informatikai eszközök hiánya. Ők januártól állami vizsgáztatásban vállalhatnak szerepet, de ehhez hiányzik az informatikai eszközpark. Ilyen a laptop, a tablet. Erre kérjük, és reméljük, hogy a Mohosz talál majd megfelelő megoldást, mert, még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy januártól elvileg lehet vizsgáztatni,

de ennek a háttere sok helyütt gyakorlatilag nem áll rendelkezésre.

A másik pedig a tógazdaságokat, a halászszerkezeteket érinti. Konkrétan a jelen törvénymódosító javaslat 16. § (2) bekezdése arról rendelkezik, hogy a halgazdálkodási hatóság halvédelmi bírságot szab ki azzal a személlyel szemben, aki idegen és nem honos fajokat haltermelési létesítménybe engedély nélkül telepít. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez tényleg szakmai dolog. Bizonyára tudják, hogy melyik az őshonos hal, melyik az invazív és melyik a nem őshonos. S való igaz, hogy ezeknek a halaknak nemkívánatos a jelenléte az élővizeinkben. Ezt meg kell oldani, mert a tógazdaságokból akarva-akaratlanul sokszor átkerülnek ezek a halak.

Viszont azt is látni kell, hogy például a Balaton déli részén található tógazdaságok közül több tógazdaság jelentős amur- és busatermeléssel foglalkozik. Egyébként ezek egyike sem őshonos magyar hal. Ezeknek a halaknak a termelése elmondásuk szerint kifejezetten kívánatos. Kívánatos azért, mert a víz minőségére jótékony hatással van, egyrészt azért, mert a busa a növényi alkotórészeket fogyasztja, sokszor naponta testsúlyának akár a többszörösét is képes megenni. Ez a Balatonban nem jó, mert pusztítja a nádat, a tógazdaságokban viszont igen. S ha megengedik, röviden a busa jótékony szerepéről is szeretnék beszámolni. Ez pedig elfogyasztja azt a bizonyos kékalgát, azt a toxikus plankton, amitől a pontynak és a nemes halaknak iszapjűk lesz az elkészítést követően, s amit a magyar konyha nem szeret. Valószínűleg azért is ilyen alacsony, 6,5 kg/fő az éves átlagos halfogyasztás Magyarországon, mert ilyen halak is forgalomba kerülhetnek.

Ezenkívül ezek a halak növelik a biodiverzitást, ami szintén fontos dolog az élőhelyen. S van gazdasági szempont is, mégpedig az, hogy ezek az úgynevezett olcsó kategóriájú halak. Ezek azok a halak, amelyek feldolgozva egyrészt kiváló kulináris élményt okoznak, másrészt pedig a kispénzű emberek is hozzá tudnak férni. Ha ezeket a halakat diszkrimináljuk akár ennek a jogszabálynak a bevezetésével, akkor ezek az emberek szinte biztos, hogy nem fognak helyettesítő termékként a 2500 forintos pontyfilére áttérni. Tehát ez a halfogyasztásnak sem kedvez, és nem kedvez a haltermelőknek sem. Ezért megfontolásra érdemesnek tartanám, hogy kivételt tegyünk a fehér és a pettyes busával, valamint az amurral kapcsolatban, az általam előbb elmondottakra tekintettel.

Végezetül megköszönöm miniszter úrnak és a vitán ilyen késői órában részt vevő képviselőtársaimnak a kritikát és az észrevételeket, s nagyon bízom benne, hogy a Mezőgazdasági bizottság munkájában is folytatódik az a hagyomány, hogy szakmai viták folynak, és minél jobb minőségű törvények születessenek. Bízom benne, hogy ehhez én is hozzá tudtam járulni építő jellegű kritikával. Remélem, meghallgatják. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps.)

(1.20)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most a KDNP vezérszónoka, Földi László képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője következik. Tessék!

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításának apropóján egy fontos jogalkotói és társadalmi szemléletváltásra hívom föl a figyelmüket. A zsákmánycentrikusnak tekinthető ágazati törvényt váltotta fel egy olyan rendelkezés, amely a természetes vizekben élő halak megóvásáért alapoz. Ez megteremtette a felelős halgazdálkodás lehetőségét, és eredményesen szolgálta a halállomány megújulóképességét.

A parlament kimondta: „Magyarország halgazdálkodási vízterületeinek halállománya nemzeti kincs, természeti érték és gazdasági erőforrás, amelyet a társadalomnak védenie és természetes megújulását elősegítenie kell, hasznosítását pedig a fenntarthatóság szempontjai szerint kell tervezni és megvalósítani.” Ennek szellemében a későbbi módosítások beszüntették a kereskedelmi célú halászati engedélyek kiadását, a halgazdálkodás jogát és felelősségét pedig átruházták a Magyar Országos Horgász Szövetségre.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Ház előtt fekvő törvényt módosítás újabb pontosításokat és kiegészítéseket tartalmaz, amelyek figyelembe veszik a legutóbbi változások óta eltelt időben felmerült jogos igényeket. Kiemelem az állami horgászvizsgálóval és a díjmentes állami horgászjeggyel kapcsolatos változásokat és az elektronikus ügyintézés kiterjesztését.

Tisztelt Ház! Talán még törvényalkotói körökben is meglepetést okozhat az, hogy Magyarországon több mint 700 ezer regisztrált horgász van. Ez hatalmas szám, jól mutatja a parlament felelősségét is. Amikor a hal védelméről, a halgazdálkodásról, a horgászok tevékenységének szabályozásáról van szó, akkor egy olyan jogterület rendelkezéseit kell megalkotnunk, amely közvetve több millió embert érint. Ezért fontos az, hogy ezt a jogszabályt időnként felülvizsgáljuk, és újabb pontosításokat, kiegészítéseket vezessünk át rajta. Ezek némelyike ugyan technikai jellegű, de ne becsljük le ezt a jelzót, ez nem a felesleges színvonal, hanem éppen ellenkezőleg: itt olyan változásokról van szó, amelyek elengedhetetlenek a gyakorlati működéshez.

Tisztelt Ház! Mindezek alapján a KDNP támogatja a törvénytervezet elfogadását, és ezt a tisztelt Háznak is javasoljuk. Köszönöm figyelmüket. *(Dr. Nagy István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most Varga László képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik, az Országgyűlés jegyzője. Tessék!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is én is szeretném megköszönni, hogy miniszter úr itt van még ezen a késői órán is velünk, és próbál válaszolni majd a kérdéseinkre.

Én itt nem lennék olyan hosszú, mint az előző napirendi pontnál, ott nyilván azért mentem vissza az időben, mert ott több módosítóm is volt, határozati javaslat is volt, és próbáltam egy kicsit szélesebb kitekintést adni a dolognak, hiszen valóban másról is szól - többről, mint az öntözéses gazdálkodás - széles értelemben az előző előterjesztés.

A mostani előzménye, illetve környezete valóban szívderítő volt sokak számára. Nagyon-nagyon sokkal nőtt a regisztrált horgászok száma az elmúlt időben, itt nagyjából egy 700 ezres számot ismerünk, ami egy nagyon komoly növekedés az elmúlt három évben, és az is megfigyelhető volt még itt a legnehezebb időszakokban is, így tavasszal is egyébként, hogy ott is nőtt a horgászok száma.

Ebből a szempontból tehát azt gondolom, hogy az persze egy helyes törekvés, hogy vannak és lehetnek technikai jellegű javaslatok, folyamatos előrelépések, a konkrét vonatkozó jogszabályokat folyamatosan felül kell vizsgálni. Azonban mégis azt kell hogy mondjam ebben a tekintetben, hogy a frakciónk aszerint vizsgálja most az előterjesztéseket ebben az időszakban, a járvány közepén, hogy mennyire időszerű egy-egy kérdéssel foglalkozni, és talán mennyire érne rá egy kicsit később vagy a járvány legnehezebb időszakának elmúltával.

Én azt gondolom, és nagy tisztelettel mondom miniszter úrnak, hogy az előző javaslattal szemben talán ez még némi újragondolásra szorulhatna, és idő is lenne rá, semmi nem sürget talán ebben a konkrét kérdésben. Pár vonatkozását had említsem meg a javaslatnak, ami talán egy újragondolás tárgyát képezhetné, vagy ha már mégis végigmegy az Országgyűlésen a tárgyalása, akkor esetleg a változtatást.

Én is azt gondolom, hogy a jogkövető magatartás nagyon fontos és elsődleges. Ugyanakkor pláne egy olyan helyzetben, amikor ilyen sokakat érint ez a konkrét kérdés, és egyre több magyar állampolgárt, akkor a halvédelmi bírság összegét ilyen drasztikusan növelni ebben az időszakban nem biztos, hogy a legfontosabb kérdés.

Azok számára is felmerült ez a kérdés, azon szakértők számára, akikkel mi tudunk erről a kérdéstről beszélni, de még egyszer mondom, a jogkövető magatartás fontos, csak nem biztos, hogy pont most van itt ennek a kérdésnek az ideje.

Szabályoz itt a törvény az elvesztett, megsemmisült dokumentumok pótlása kapcsán is több kérdést, díj ellenében történik ezeknek a pótlása, és az is elmondható, hogy az adminisztratív terheit részben növeli a horgászoknak, nemcsak ez, hanem egyéb pontok is a javaslatban, illetve az eljárási díjak bevezetésével.

Úgyhogy azt gondoljuk, hogy ez a javaslat igazából nyugdíjas pecásoktól az ifjú horgászokig végső soron azért tartalmaz tehernövekedéseket is, úgyhogy, mivel ennyire széles néprétegeket érint ez a kérdés, és a túlnyomó többsége a horgásztársadalomnak azért nem feltétlen a felső tízezer köreiből kerül ki, ezért azt javasoljuk miniszter úrnak, hogy fontolják meg, hogy biztos, hogy ezeket a passzusait a csomagnak most kell-e bevezetni, egy járvány kellős közepén. Arra kérjük önöket, hogy ezt a részét a törvényjavaslatnak mindenképpen gondolják újra. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A Demokratikus Koalíció vezérszónoka Vadai Ágnes képviselő asszony. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem mindazok, akik ma itt ülnek, kétféle típusú emberek lehetnek: azok, akik nagyon elkötelezettek a horgászat iránt, és nagyon szeretik azt és úzik is, vagy olyanok, mint én, akik ámulattal nézik azokat, akik szeretik ezt a tevékenységet, mindazonáltal fontosnak tartják, hogy a halgazdálkodással, az akvakultúra kérdésével e hajnali órán is foglalkozzunk.

Miniszter úr tudja, több írásbeli kérdést benyújtottam ezzel a témával kapcsolatban, de sokkal inkább a fogyasztás oldaláról megközelítve, illetve pont, amit Steinmetz képviselő úr is mondott, az intervenció felvásárlás tekintetében is. Én magam is örülnék, és biztatni szeretném a minisztériumot, hogy nyújtson segítséget ennek az ágazatnak még többet, amennyit csak lehet, mert ezzel talán lehetséges annak a kívánatos igénynek a kielégítése, hogy minél nagyobb legyen a halfogyasztás, és valóban Steinmetz képviselő úr is erről beszélt.

Korábban már több alkalommal is jeleztem éppen írásbeli kérdések keretében, hogy érdemes lenne megfontolni, hogy miképpen lehetne a halfogyasztást a közétkeztetésen keresztül sokkal inkább elterjedt tenni. Ma mindenki, aki a Balatonon van, a balatoni hekket fogyasztja, már bocsánat, hogy ezt mondom, de azt pontosan tudjuk, hogy az nem az a világ, ami igazán - hogy mondjam - kellene hogy meghatározza a fogyasztást.

Ha magát a törvényjavaslatot nézzük, miniszter úr, azért engedje meg, hogy fölhívjam a figyelmét arra, hogy bár valóban nagyon sokan horgásznak ebben az országban, és valóban nagyon fontos, hogy az elmúlt időszak technikai tapasztalatait át lehessen vezetni, én ezt Varga képviselő úrhoz hasonlóan nem érzem akkora problémának és feladatnak, amelyet most kellene megoldani. Sokkal inkább fontosabbnak tartanám azt, hogy az intervenció felvásárlásra és egyébként ennek az ágazatnak, illetve a mezőgazdaság többi ágazatának megsegítésére koncentráljunk erőinkkel, mert szerintem ez a lényeges.

(1.30)

Mindazonáltal a javaslatot a Demokratikus Koalíció frakciója alapvetően támogatni fogja. Egyetlenegy kérdésem van. Sok dologhoz nem értek e tekintetben és még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy nem is vagyok igazán nagy horgász, sőt semmilyen horgász nem vagyok. A 19. §-ban fogalmazták meg a hatályba léptető rendelkezéseket, ezek 2021. január 1-jét határozzák meg. Egy kivétel van, ez a 17. § q) pontja, amely 2021. február 1-jén lépne hatályba. Meg tudná mondani nekem, miniszter úr, hogy egy ilyen nem túl hosszú törvényjavaslat tekintetében miért van erre szükség? Talán Czerván képviselő úr, de a többi képviselő úr is jelezte, hogy a javaslat igazából az élettapasztalatokat viszi át az utóbbi időszak módosítása tekintetében. Szóval, ez nem egy túl hosszú törvényjavaslat, miért van szükség egyáltalán két hatályba léptető rendelkezésre, ráadásul nem is olyan nagy különbséggel?

Azt szeretném kérni, miniszter úr - miközben láthatta az elmúlt egy órában, hogy az itt ülő képviselők agrárügyekben elég elkötelezettek, szerintem kevés terület van, amiben ilyen kulturált, normális szakmai vita tud folyni, mert jellemzően nem ez az irányadó, nem ez a meghatározó -, hogy olyan törvényjavaslatokat terjesszen be az Országgyűlés elé, amelyek a Covid okozta járványhelyzet miatt kialakult gazdasági és szociális válságot enyhítik a mezőgazdaságban. Szembe fogunk ezzel találkozni, szembe fog velünk jönni, miközben valóban van olyan terület, ahol nem, de a mezőgazdaságon belül is lesznek olyan társadalmi rétegek, amelyek ezzel nagyon gyorsan szembesülni fognak.

Ha erre nem ad választ a kormány, nagyon nagy bajban lesz az egész ország, nem csak a kormány, félreértés ne essék, ugyanis nemcsak a kormánynak ad a mezőgazdaság lehetőségeket, eszközöket, megélhetést, hanem az egész országnak, a lakosságnak. Ez az a terület, és beszéltünk erről korábban, nemzetstratégiai terület. Tehát ha tényleg van nemzetstratégiai terület, szerintem az a mezőgazdaság, mert enni kell, akármi történik. Miniszter úr emlékszik, hogy tavasszal milyen sok problémával szembesült ön is személyesen, amikor az élelmiszer-szállításról volt szó.

Tehát azt szeretném kérni, hogy a meglévő pozitív energiáit, legyen szíves, arra összpontosítsa a tárcán belül is, hogy minél több olyan megoldási lehetőséget találjanak, amely ennek az ágazatnak, különösen a kárvallottjainak ad lehetőséget. Látható, hogy még nem értünk a tetőzés végére, és az igazi gazdasági és szociális válság pedig ez után következik. Ez nyilván hobbi, sajnos tudomásom szerint most csak reggel 5 és este 8 között üzhető. Sokan ezért némiképpen - hogy mondjam - csóválták is a fejüket, hiszen annyit azért tudok, hogy a horgászat nem annyira társas tevékenység, ahhoz azért kell megfelelő távolság. De nyilván ezt azok fogják eldönteni, akik ehhez a legjobban értenek.

Mégis azt szeretném kérni, hogy ilyen törvényjavaslatok mellett olyanokat is nyújtsanak be, amelyek valóban az állampolgárok számára, különösen a mezőgazdaságból élők számára ebben a kialakuló válságos gazdasági és szociális helyzetben megoldást nyújtanak. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Normál szót kérő képviselőként Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője szólhat. Tessék!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Képviselőtársaim! Nem a szép szavakkal szeretném indítani a felszólalásomat, mert Steinmetz képviselőtársam már elmondta azokat a pozitív dolgokat, amelyeket egyébként én is el tudnék mondani az előttünk fekvő jogszabályról, és amelyek tényleg támogatható fejezetek.

Én inkább azzal kezdeném, hogy amikor legutoljára erről a témáról részletesen tudtunk beszélni, a 2013-as törvény eredeti elfogadásakor, mi, jobbikosok nagyon csúnyán át lettünk verve. Támogattuk akkor a jogszabályt, és egyébként ezt a benne fekvő paragrafusok döntő része indokolta is. Ugyanakkor a vitában megkérdeztem elődjét, Fazekas miniszter urat, hogy a 170 halászcsaláddal mégis mi lesz, akiket ezen törvény hatálybalépését követően elég nehéz helyzet elé állít az élet, hiszen megszűnik törvényből fakadóan a megélhetésük, amit akár sok-sok generáción keresztül úztek apáról fiúra szállva jellemzően.

Akkor két javaslattal álltam elő. Egyrészt azt kértem a Háztól, hogy természetesen a Jobbik is figyelembe veszi, hogy a világ eltolódott a horgászat irányába, és egy sokkal szélesebb társadalmi réteget érint, akiknek elsődlegesen figyelembe kell venni az igényeit, tehát nincs is ezzel semmi baj, de ha már egyszer a magyar állam, a magyar Országgyűlés döntése okán veszíti el ez a 170 család a megélhetését, legalább az eszközeik legyenek kártalanítva. Ez volt az egyik, amit az ő követelésükként ide, a Ház elé hoztam. A másik pedig az a javaslat volt, hogy kimenő jelleggel szűnhessen meg ez a szakma. Tehát vagy az egyik, vagy a másik feltétel álljon meg, hogy ne egyik pillanatról a másikra veszítsék el a megélhetésüket, hanem a magyar állam ne adjon ki újabb engedélyeket természetes vizeken történő halászatra, de a megélvők tudjanak kifutni, amíg úgy gondolják, hogy egészségben úzni kívánják ezt.

Egyik sem valósult meg, egyetlen forint kártalanítást sem kaptak, és az a helyzet, hogy él bennem az a gyanú, ami sajnos több mint gyanú, hogy semmi másra nem játszanak önök, mint hogy leteljen az öt év, és január 1-jét követően semmiféle jogalapjuk nem lesz a magyar állammal szemben ezt az igényüket érvényesíteni. Ezúttal is biztatnám őket, hogy ne várják ki ezt az öt évet és harcoljanak az igazukért. Már csak

azért is, mert konkrétan három minisztérium több minisztere, fél tucat államtitkára a legkülönbözőbb helyeken ígérte meg, hogy megoldódik a problémájuk. Ezek a helyek volt az én írásbeli kérdéseim, felszólalásom, más ellenzéki képviselőtársaim felszólalásai. A kormányinfón konkrétan újságírók kérdésére tudom idézni hosszasan azokat az ígéreteket, amelyek elhangoztak és mind ez idáig ezekből nem lett semmi.

A legutolsó ilyen felvetésemkor, mintegy három héttel ezelőtt Farkas Sándor államtitkár úr odáig elment, hogy gyakorlatilag rapsicoknak nevezte en bloc mind a 170 halászcsaládot. Még ha volt is közöttük olyan, aki elkövetett hasonló cselekedetet, azt nyilvánvalóan a törvény erejénél fogva elkapták, megkapta a büntetését. Lehet, hogy volt ilyen, nem ismerem ilyet, de elképzelhető, de ez biztosan nem jogosít fel senkit, még egy államtitkárt sem arra, hogy 170 családot így minősítsen, és gyakorlatilag ezzel söpörje le az ő teljesen jogos igényüket. Volt ígéret számukra azzal kapcsolatban, hogy majd munkát ajánlanak nekik, jelzem, ez sem történt meg. Beszéltem olyan halászokkal, akik több alkalommal jártak a Mohos legkülönbözőbb szerveinél országos szinten is.

Tényleg, ha már Mohos, akkor Szűcs Lajos képviselő urat keresem vagy keresném, de nyilván nincs benn a magyar Országgyűlésben. Miért is lenne benn a halgazdálkodásról szóló törvény vitájában és a horgászokat érintő törvény vitájában a Magyar Horgász Szövetség elnöke? Ez persze költői kérdés volt. Ő is szemtől szembe már nem volt ilyen nagyvonalú a halászokkal, és gyakorlatilag elküldte őket melegebb éghajlatra. Most nem idézném, mert még a szót is megvonnék tőlem, amit ő használt ezekkel az emberekkel szemben. Tehát azt hiszem, nagyon méltatlan és megalázó, ahogy a magyar állam hozzájuk viszonyult, főleg azon ígérek tömegének tükrében, amit hosszasan idéztem az akkori felszólalásomban is.

Tehát erre mindenképpen szeretnék választ kapni, mert gyakorlatilag összefügg ezzel jogszabállyal, hiszen annak a 2013-as törvénynek a módosításáról van szó, ahol elmulasztották ezt a problémakört kezelni. Nagyon jó lenne, ha miniszter úr bármi megnyugtatót tudna ezzel kapcsolatban mondani. Ez tényleg nemcsak erről a 170 családról szól, hanem az állam szavahihetőségéről, a Fidesz-kormányzat komolyanvehetőségéről szól, és arról, hogy ha valakinek, egy társadalmi csoportnak a szemébe néznek és ígérnek nekik valamit, akkor ezt képesek-e betartani, és tudják-e vállalni később is ezt az ígéretet.

Ennyit talán ezekről a halászcsaládokról, akiknek a személyes tragédiáit és az azóta eltelt időszakot is még hosszasan lehetne elemezni, de tényleg nem ezen törvény tárgya, pláne nem fél 2-kor szeretném ezt részletezni, megszerez ennek a módja.

(1.40)

A Mohoszt már említettem. Itt azért a visszaélésekre is felhívnom a figyelmet, például miniszter úr

választókerületében fordul elő, hogy ha egy horgásztavat, mondjuk, Mészáros Lőrinc szerez meg, akkor a Mohosz közreműködésével gyakorlatilag egyetlen nap alatt el lehet lehetetleníteni az összes horgászt napi 23 ezer forintos díjért, amit elvárnának egynapi horgászatért. Tehát nem tartom egy jó iránynak, hogy magánérdekek megsegítésére ilyen lépésekre is képes akár a Mohosz. Erre mindenképpen oda kellene figyelni, legyen szó akár Mészáros Lőrincről vagy bárki másról.

Ha már a természetes vizek és a halászat megszüntetése, őszintén aggódom, és ezt már a törvény eredeti vitájakor is kifejtettem, hogy az invazív fajokkal valamit kezdeni kell. És itt legfőképpen azokról a kártékony ikrafogyasztó vagy egyéb invazív fajokról beszélek, amelyek kiszűrésére, amelyek vizekből való eltávolítására a horgászat teljesen alkalmatlan jellegéből fakadóan, hiszen más halfajokat céloz meg a horgászat, ez így természetes. De pont itt jönne be egy természetvédő halászat jelentősége, hiszen a halászat technológiájából fakadóan alkalmas lehet arra, hogy létrehozzunk vele, mondjuk, egy olyan szelektív halászatot, amelyik kifejezetten a magyar őshonos halfauna ellenségeire fókuszálva tudja a vizeinket karbantartani. Erre tényleg nagyon nagy szükség lenne, úgy általánosságban minden természetes vizünkön.

Szintén a kései órákra hivatkozva most nem mennék bele, hogy mondjuk, a vízi puhatestűek vagy a vizeinkben található őshonos rákok körében micsoda fajtapusztulás következett be az elmúlt évtizedekben, felgyorsulva egyébként az elmúlt pár évben. Gyakorlatilag eltűntek mindkét csoportban az őshonos fajok, és ezen problémák jelentős részének is az invazív fajok és az általuk okozott, és terjesztett betegségek állnak a hátterében. És sajnos úgy néz ki, hogy a halaknál is ebbe az irányba fordultunk el.

Komoly kutatások szólnak arról, hogy természetes vizeinkben milyen rossz arányok kezdenek kialakulni, és hogy kezd átfordulni az egész az invazív fajok javára. Tehát itt is újra visszatérnék arra, hogy igenis lenne szerepe a halászatnak akár természetvédelmi oldalról megközelítve is.

De én komolyan gondoltam azt is, amit már korábban többször felvettem, hogy akár nemzetközi harcra is hívnám és biztatnám a kormányt a magyar halfauna védelmében. Gondolok itt arra a történelmi bűnre, hogy a Vaskapu megépülése óta nem volt egy olyan magyar kormányzat, aki élére állt volna annak a kezdeményezésnek, hogy az alapvetően tengerben élő tokfajok újra fel tudjanak jönni ívni a Szigetközbe - hogy ismét miniszter úr választókerületét idézzem - vagy a Tiszahátra, és elérjük azt az állapotot, ami évszázadokig természetes volt, hogy a magyar nagy folyóinkon, a Dunán, a Tiszán és a többin 3-4-5 mázsás anyahalak úsznak fel, hogy aztán megpróbáljanak sikerrel ívni. És hát ez, mondanom sem kell, hogy milyen egyéb hasznos vetületekkel jelentkezne, főként, ugye, a folyóparti településeinken és a horgász-halász társadalomban.

Most már úgy érzem, hogy egy olyan projekt lehetne, egy olyan szabadságharc lehetne a kormány-
nak, amihez a nemzetközi hangulat is adott, hiszen mikor máskor ne lenne időszerűbb előállni egy ilyen természetes környezetvédelmi kezdeményezéssel, mint épp olyankor, amikor a korszellem azért ebbe az irányba segítené a munkát.

És akkor a magyar ívőhelyek és az egész ökoszisztémára gyakorolt hatása problémájáról még nem beszéltünk. Itt is nagyon komoly ígéretek hangoztak el, és ez összefügg a turizmussal, a horgászturizmussal is, hiszen nemcsak akkor lesz horgászparadicsom hazánk, ha majd telepítjük folyamatosan a kívánt halakat, halfajokat, hanem akár saját szaporulatból is képesek lesznek ezek a populációk fennmaradni, sőt szaporodni. Itt is rengeteg feladat vár ránk, amire szintén biztatnám a kormányt, és amivel kapcsolatban főleg csak ígéretek hangoztak el.

Halételekről meg a halfogyasztással kapcsolatban itt már több képviselőtársamtól is hallottunk nagyon megszívlelendő tényeket. Én is aláhúznám azt a brutális számot, hogy nagy küzdelmek árán... És ebben nem vonom el a kormány érdemeit, hiszen volt itt a halfogyasztásra biztató, államilag támogatott kampány is. Ezt mindenképpen egy jó dolognak tartom, de ez mégiscsak egy 6-6,5 kilogrammos éves átlagos halfogyasztásig jutott el, aminek egy jelentős része, ugye, ráadásul tengeri hal, miközben az európai átlag valahol 20 kilogramm környékén van, ha jól emlékszem. Tehát még nagyon-nagyon sok a teendő, főleg annak tükrében, hogy ez nem mindig volt így. Vannak olyan kutatások, amelyek szerint a magyarság Kárpát-medencében történő tartózkodásának jelentős idejében az átlagos ember fehérjebevitelének nagyobb aránya halból származott. Hol vagyunk ma ettől?

És akkor ilyenkor, ha szóba került a halászcsaládok meg az egész problematika, akkor mindig felmerül az emberben az a kérdés, főleg itt a kormány múltját figyelembe véve, hogy mégis milyen érdekek motiválhatták önöket abban, hogy bűnbakot találtak 170 családban, és ráadásul át is verték őket csúnyán. Egyrészt nyilván a szavazatszerzés adódik, hiszen a horgásztársadalom egy sokkal jelentősebb szavazótábor, és meg is kell nekik adni, ami jár, ebben vita nincs közöttünk.

A turizmus is egy fontos szempont, főleg, miután komoly kormányközeli vállalkozói befektetések történtek ezen a területen, de az is észrevehető, és ezt a régi tógazdaságok tulajdonosaitól tudom, hogy azért amióta a természetes vizeken megtiltották a halászatot, és gyakorlatilag a bűnbakképzés megtörtént, azóta azért jelentős kormányközeli érdekek is megjelentek tógazdaságoknál, érdekes módon a támogatások is utána indultak meg. Tehát itt azért mindenképpen egy számító magatartás, ami szerintem nem egy jó jelenség. Tehát, ha minden egyes ágazatnak addig kell várni az állami segítségre, amíg nem jelenik meg valami kormányközeli vállalkozás, addig az szerintem nem egy normálisan működő ország.

Végezetül egy gondolat arra, hogy ugye, tavasszal volt ez az intervenció az állami halfelvásárlással kapcsolatban. Itt arra biztatnám miniszter urat, hogy folytassák meg ennek a programnak az újraindítását, hiszen ugyanaz a fajta vásárlási pánik, az a fajta vásárlási láz és az azt követő ellátási nehézségek még talán nem jelentkeztek a polcokon, mint tavasszal, de maga az egészségügyi helyzet és az ebből fakadó általános társadalmi, negatív gazdasági következmények súlyosabbak lehetnek, mint tavasszal; illetve az egészségügyről már bőven kijelenthetjük, hogy nagyságrendileg súlyosabb.

Tehát mindenképp érdemes lenne folyamatosan monitorozni ezt a területet is, egyeztetni a tógazdaságokkal, és azt kérjük, hogy az állam legyen kész akár mikor egy ilyen intervenció program elindítására, még akkor is, ha bízhatunk abban, hogy a karácsonyi szezon megoldja majd piaci alapon is ezt a kérdést, de mindenképp figyeljen oda a kormányzat arra, ha mégis szükségessé válik a beavatkozás.

Én röviden ezeket szerettem volna ezen a kései vagy korai órán - kinek hogy tetszik - elmondani, és nagyon örülnék, ha választ kaphatnánk végre arra, hogy miért nem lehet kártalanítani azokat, akiknek meg lett ez ígérve több miniszteren, több államtitkáron keresztül is, és hogy esetleg az invazív fajok visszaszorításában milyen szerepet kaphatnak, ami mindenki számára megnyugtató lehet. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e valaki még élni a felszólalás lehetőségével? *(Nincs ilyen jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdézem miniszter urat mint előterjesztőt, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Nagy István miniszter úré a szó, tessék!

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Szeretnék élni néhány szó erejéig vele, hiszen szeretném képviselőtársaim aktivitását, véleményét, hozzászólását megköszönni, hogy elmondták a véleményüket e törvényről, és megfogalmazták azon kérdéseiket, amelyekkel jobba tudjuk tenni ezt az előterjesztést.

(1.50)

Bizton állíthatom, hogy jó döntést hoztunk akkor, amikor horgászok kezelésébe, fenntartásába adtuk a természetes vízfelületeinket, hiszen mutatják mindezt az ökológiában bekövetkezett változások, a halgazdagságban, fajgazdagságban bekövetkezett változásoknál is mutatja mindazt, hogy a természetközelség hogyan változott, és hogy hány ember lett sokkal közelebb a horgászat útján a természethez. Tehát

mindenképpen egy jó döntés volt, és köszönöm szépen Czerván államtitkár úrnak, hogy ezt megerősítette és fel is hozta.

Steinmetz Ádám képviselőtársamnak szeretném megköszönni a véleményét és a hozzászólását, mindig jó vele halas témákról beszélni, hiszen egy nagyon elkötelezett, lelkes ember, aki a balatoni halért életét és vérét - és ez egy nagyon helyes dolog, mert nagyon inspiráló és nagyon hasznos is mindez.

Szeretném jelezni, hogy a kormányzat erőfeszítéseket folytat azért, hogy a halfogyasztást növelje, mert társadalmilag, egészségügyileg, mindenhogy fontos és hasznos dolog lenne. Ezért van a „Kapj rá!” program, amit az Agrármarketing Centrum az Agrárminisztériummal finanszíroz, vagy éppen a halpéntek, amellyel szeretnénk a társadalomba gyakorlat szintjén, szokásjog szintjén visszavinni, hogy ha péntek, akkor halfogyasztás, és ezzel is segíteni azt, hogy meglegyen.

Köszönöm az elismerését a koronavírus-járvány idején a tógazdaságok támogatására, hiszen egy fontos szempont volt, és köszönöm azt is, hogy jelezte, hogy igen, a szakmában lévők, a gazdálkodók támogatják ezeket javaslatokat, hiszen zömmel a tőlük jövő észrevételeket, szakmai szempontjaikat sűrítettük egybe e törvénymódosítás kapcsán. Kritika volt az informatikai eszközök hiánya, szerintem a Mohosz a tavasszal meginduló pályázatai útján ebben tud segíteni majd. Az amur és a busa kapcsán, és itt nagyon fontos az engedély kérdése, és azt kell mondanom, hogy nem engedélyköteles, tehát eddig is lehetett telepíteni, és ezután is lehet az amurt és a busát, ők a kivételek a nemzetközi szabályainkban is. Tehát üzenjük innen e kései órában a tógazdaságoknak, hogy lehet amurt és busát telepíteni mindenképpen, itt az „engedélyes” szón a hangsúly.

Földi László képviselőtársamnak mondom, hogy köszönöm a hozzászólását, hogy fontos a szemléletváltás, hogy zsákmányszerzés helyett a halállomány természetes fejlődését segítik ezek az intézkedések. Valóban így van, ez volt a legfontosabb cél.

Varga László képviselőtársam vetette föl, hogy mennyire időszerű ez a javaslat, és azt kell mondjam, hogy mindent a maga szempontjából kell vizsgálni. Vannak időbeli kötelezettségek, amelyek a Mohosz kötelezettségvállalásait jelentik, hogy január 1-jével hatályba kell léptetni, nem tud várni tovább. És azt kell mondjam, hogy az az egy óra, amit rászánunk erre a vitára, mégiscsak 700 ezer embernek az érdekeit szolgálja. Bizony azt kell mondanom, hogy lehet most persze mindent azon a tűfokán nézni, hogy ma és holnap mi fontos, de a holnapután is fontos. Tehát kell készülnünk arra, hogy a normális világra is hogyan érkezünk meg. Ahhoz, hogy meg tudjunk érkezni a normális világba, ahhoz meg kell hoznunk most a döntéseket. Ahhoz, hogy aratni tudjunk, el kell vetni, és ebben jók magyar gazdák egyébként, hogy a vírusjárvány legnagyobb időszakában is mertek vetni, vagy épp a nyári időszakban az aratás zavartalan lehessen,

azaz a mindennapi betevőt, az élelmiszert lehessen biztosítani.

A bírságnövelés kapcsán fogalmazódott meg kritika, hogy miért is kell. Az az igazság, én mindig azt vallom: egy bírságnak elrettentőnek kell lenni, hiszen nem kell arra biztatni senkit, hogy megéri vagy nem éri. Ez nem lehet, hogy fölmerüljön, soha nem lehet, hogy megérje a tévútra térni, és egyébként pedig a hivatalos válasz, ezt elárulom önnek, így szól, hogy a jogszerűtlen tevékenységgel azonos mértékűnek kell lennie. Tehát a jogszerűtlen tevékenységgel elérhető haszonnal azonos értékűnek kell lenni a bírságnak is ahhoz, hogy ez a történet legyen. Ezért van a növekedés mindösszesen.

Vadai Ágnes képviselőtársamnak köszönöm az elismerő szavait, és azt, hogy még több támogatás kell az ágazatnak. Valóban így van, dolgozunk azon, hogy legyen, és azt a jó hírt tudom mondani mindnyájuk számára, akik az intervenció felvásárlás kérdését forszírozták és biztattak bennünket arra, hogy folytassuk, és kedves Varga képviselőtársamnak is mondom, hogy azért kell foglalkozni ezzel a törvénnyel, mert most teremtjük meg a lehetőséget törvényileg, hogy lehessen élni ezzel a lehetőséggel, hogy meg tudjuk ismételni, ha szükséges, az intervenció felvásárlás kérdését.

Az az igazság, azzal kapcsolatban, hogy a mezőgazdaság többi ágazata mennyire fontos vagy mennyire sem, csak jelezni szeretném, hogy e nehéz időszakban is, mondjuk, az ÁTK-s pályázatokat most zártuk le, a legjobb örömhírt tudom mondani: 50 milliárdra terveztük a plafonját, és sokkal több, 250 milliárdra jött az igény. Most ezerrel azon dolgozunk, hogy tudjuk megadni ezt a 250 milliárdot. Mert akkora lökettel tudunk akkor az állattenyésztésben menni előre, és olyan megújulása lehet a magyar állattenyésztésnek, ami soha vissza nem térő alkalom. Tehát az összes visszahulló pénzeket és minden csoportosítunk, és keressük a lehetőséget arra, hogy ezt a szándékot, ezt a bizalmat, ezt a beruházási szándékot, akaratot, lelkesedést tudjuk támogatni a gazdatársadalomban. Úgyhogy a többi ágazattal is foglalkozunk. Koronavírus-járvány ide, koronavírus-járvány oda, a magyar gazdákat nem tántorítja el semmi, hála istennek, attól, hogy menjenek előre, mert érzékelik, hogy ezt egyszer leküzdjük, és utána a normális világban mégiscsak menni kell.

Mitől február 1., és mitől január 1.? A közfeladatellátás január 1-je, ugyanakkor a gazdasági stabilitásról szóló törvény szerint hosszabb felkészülési időt, tehát egy adott időt kell biztosítani, hogy a bírságot hogyan lehessen beszélni. Ettől van ennyi, ilyen egyszerű a jogszabályi válasza ennek a kérdésnek.

És jött a feketeleves: Magyar képviselőtársam, aki teljesen másról beszélt, mint amiről a törvénynek hivatása lenne, de ha fölvette a kérdést, nem fogok elfutni előle, elmondom. A szurkapiszka megjegyzésére a Mohos elnökével kapcsolatban azt kell mondanom, hogy az ágazat első embere itt van, a miniszter

itt van, én azt hiszem, megfelelően van képviselve az ágazat, és mindnyájunknak vannak egyéb feladatai, amiért helyt kell állni, hiszen nemcsak Mohosz-elnökről van szó, hanem egyéb funkciója és feladatai is vannak.

És akkor a halászsok és a megállapodás kérdése. Egy nagyon fontos szempontot el kell mondani: a megállapodáshoz kétféle fél kell. Ezek a halászsok többféle ajánlatot kaptak, többféle lehetőséget kaptak, még akkor is, amikor én államtitkár voltam, mert nálam kezdtek először. De nem akartak elfogadni semmit, csak a készpénzes fizetést. És ez volt, ami a megállapodást zátonyra futtatta, és gyakorlatilag ezért harcoltunk, kértük, ajánlottuk, mindnyájuk számára, amit ön fölvetett. Az invazív fajokkal valamit kezdeni kell. Pontosan itt a megoldás, hiszen ők tudnának szolgáltatni. Annyira szükség lenne arra a tudásra, amit ők tudnak, hogy menjenek és szolgáltassanak, és védjék meg a természetes vizeinket, tisztítsák meg az invazív fajoktól! Ezért pénzt kapnak, hiszen minden horgászszervezet, egyesület ezért fizet. Ez egy jó vállalkozási forma. Ez volt az egyik ajánlat.

A másik ajánlat, hogy ezt a tudást fordítsák be tógazdasági működésbe. Olyan pályázatokat mutattunk nekik, pluszpontokat ajánlottunk azért, mert nekik volt korábban ilyen tapasztalatuk, hogy induljanak és nyerjenek, hogy a vállalkozásaikat futtassák. És bevallom önnek, nem 170-ről beszélünk, tizen-egynéhányról beszélünk, aki úgy gondolja, hogy minden nemzetközi fórumot megjár, hogy készpénzhez jusson. A többiek elhelyezkedtek, megoldást találtak, és elfogadták azokat az ajánlatokat, amelyeket tettek. Hiszen a Mohosz többször ült le, több egyeztetés zajlott mindezzel, ezért mondtam önnek, a megállapodáshoz két fél szükséges. Vannak, akik nem akarnak megállapodni, rajtuk nem tudunk segíteni. Csak azzal lehet együttműködni, aki nyújtja a kezét, hogy megállapodjunk, és hajlandó együttműködni.

(2.00)

Az egy nagyon szép felvetés és szigetközékként, mosonmagyaróváriként nem is tudja az embernek a szívét jobban bizsergetni senki, mint amit a történelemben látunk, azok a tokhalak, amelyek ma elképzelhetetlenek, hogy ott a vízben legyenek. Az a helyzet, hogy vannak tárgyalások és vannak kezdeményezések arra, hogy a román fél halliftet építsen be a Vaskapuba, és tegye lehetővé így akár a tokhalaknak a felúszását, a természetes ivási környezetüknek a megtalálását.

Azt kell mondjam, hogy ez egy rendkívül jó lehetőség, rendkívül nagy várakozás van mindezzel, hogy ez meglegyen, és nagyon remélem, hogy fogunk tudni akár pályázatot keresni a román fél együttműködésével, az ottani miniszterkollégával. Amikor kétoldalú találkozóra kerül sor, én ezt jelezni fogom neki, hogy

akár keressünk magyar-román együttműködést arra, hogy valósítsunk meg egy ilyen programot, hiszen ebben akár végig a Duna mentén az emberek támogatását tudjuk majd élvezni. Az, hogy Szigetközben egy természetes úton odakerülő vizát vagy tokhalat fogunk találni, szerintem is fantasztikus élmény lesz, és remélem, hogy a mi életünkben, akár együtt ott a vízparton, ennek örülhetünk majd. Adja isten, hogy így legyen!

Elnök Úr! Köszönöm a lehetőséget, és arra kérek mindenkit, hogy a módosító indítványai benyújtása után közösen támogassuk ezt a törvényt. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának máris a végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalás** következik. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Összeomlás szélén a betegellátás Győr-Moson-Sopron megyében?” címmel. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Hát, abszolút nem a szakterületem az egészségügy, ezt nyilván tudják rólam. Azért érdekel a terület, hiszen például önkénteskedtem, és több időszakon keresztül igyekeztem megismerni az ágazatot, és főleg az abban dolgozók áldozatos munkáját.

De most nem ezért kértem szót, hanem azért, mert a megyéből rendkívül aggasztó jelek mutatkoztak, rendkívül aggasztó hírek jelentek meg a különböző sajtóorgániumokban, és ezekkel kapcsolatban szeretnék megnyugtató válaszokat kapni.

Az egyértelmű, hogy magát a világjárványt nem lehet és nem is kell a kormány nyakába varrni, és nyilvánvaló az is, hogy senkinek nem lehet érdeke pánikot kelteni. De azt már igenis el kell mondani, és rá kell mutatni arra a felelősségre, hogy az egészségügy vajon miként birkózott volna meg nagyobb hatékonysággal ezzel a helyzettel, ha az elmúlt tíz évben bármiféle érdeklődést mutatott volna a kormányzat a magyar egészségügy irányában, a magyar egészségügy fejlesztésével kapcsolatban, az ott dolgozók megbecsülésével kapcsolatban.

Abban hiszünk, hogy nagyságrendekkel hatékonyabb lett volna, lenne a védekezés, és bizonyára sokkal több emberéletet is lenne képes megmenteni a magyar egészségügy.

Október végén érkezett a hír, hogy a győri kórház gyakorlatilag megtelt Covid-pozitív betegekkel, és az újakat már a környék megyéinek kórházaiban próbálják meg elhelyezni, azt is különböző orvosi ismeretek és magántelefonálások közepe próbálják meg megszervezni. Tehát egy ilyen

teljes kaotikus helyzet alakult ki sajnos Győrben, ahogy említettem, már október végére.

Lassan gyakorlatilag minden korábbi osztályt covidos osztállyá minősítettek át és akként használtak, és sajnos már azt is lehetett tudni október végére, hogy egyre több a fiatalabban bekerülő beteg. Egy dolgozó mondta el a sajtó kérdésére, hogy sajnos a lélegeztetőgépre kerülőket már elég rossz arányban tudják csak megmenteni a korábbiakhoz képest is.

Egy idézettel zárnám ezt a győri történetet: „Aki intenzíven dolgozó, hozzá van szokva a napi küzdelemhez, halálhoz, de nem ehhez, ami most zajlik” - mondta el egy ott dolgozó, és amennyire személyesen is rálátásom volt a történetekre, az valóban elkésztítő, és csak remélni tudom, hogy minél előbb túl leszünk ezen a helyzeten.

Aztán november elején érkezett a hír a csornai alapellátásról, ahol szintén egy ott dolgozó úgy fogalmazott, hogy gyakorlatilag térdre rogyott az alapellátás. Itt a négy felnőtt- és két gyermekkörzetből összesen kettőben volt orvos. Az alapellátásban sem most kezdődtek a gondok.

Folyamatosan láthatjuk azokat az országos térképeket, amelyek jól mutatják azt, hogy hány házi orvos hiányzik a rendszerből, és logikus, értelemszerű, hogy ha ezek a hiányok, ezek a praxisok nem lennének, és fel lenne töltve mindegyikük, akkor értelemszerűen ez a térdre rogyás, ami most jelen esetben Csorna példáján mutatkozik, nem következett volna be vagy sokkal később vagy egy sokkal súlyosabb helyzetben csak. Tehát itt sem kerülhető meg a kormányzati felelősség.

Aztán legutóbb november közepén jött az újabb szomorú hír a megyéből, amikor a mosonmagyaróvári kórházból jelentették be, hogy nem tudnak gyermekeket felvenni, a sürgősségi gyermekellátás gyakorlatilag megszűnt. Mindez egy papíron harmincpárezer, de a gyakorlatban mindannyian tudjuk, hogy már ötvenezres lélekszámú város kapcsán elég aggasztó, és akkor még nem beszéltünk a térségről, hiszen azt is ennek a kórháznak kell ellátnia.

Sőt, olyan tanácsok hangoztak el, hogy ha valakinek a gyermekkel kapcsolatban komoly sürgősségi problémája van, akkor próbálja meg a házi orvosát telefonon elérni, vagy videócseten, és akkor majd ott fognak tudni valami tanácsot adni neki. Mindezt egy olyan helyzetben, amikor nemcsak én, szerintem sokunk megtapasztalta, hogy elég nehéz, mondjuk, a házi orvost elérni telefonon, és ez nem az ő hibája, hiszen olyan leterheltség van, ami példátlan.

Úgy gondolom, ha itt is nagyobb figyelem lett volna akár a mosonmagyaróvári kórházra és az egészségügyre, ha jobban megbecsültük volna a kormányzat részéről az elmúlt évtizedben az ott dolgozókat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteletét.)*, akkor ez a helyzet biztosan nem állt volna elő. Itt csak arra szeretném kérni önöket, hogy ha már fel nem készültek erre a helyzetre megfelelően, akkor legalább a jövőre való tekintettel vegyék ezeket komolyan.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padso-
raiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr.
Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalás vé-
gére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 8 óra 30 perckor folytatja
az ülést. Az **ülésnapot bezárom**. Jó éjszakát kívá-
nok mindenkinek!

(Az ülésnap 2 óra 08 perckor ért véget.)

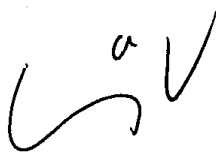
Földi László s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)